

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING
AUTHOR OF *SILVER SILENCE*

NALINI SINGH

OCEAN LIGHT

A PSY-CHANGELING TRINITY NOVEL

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Nalini Singh'in Berkley kitapları

Psi-Changeling Serisi

DUYGULARIN KÖLESİ ISININ
GÖRÜNÜMLERİ
SAHIP OLMAK İÇİN
BUZ MADENİYLE
OKŞANDI
ZEVKİN REHİNESİ
ATEŞLE DAĞLANMIŞ
HAFIZANIN ALEVLERİ
ADALETİN BAĞLARI
TUTKUNUN OYUNU
KARIN ÖPÜCÜĞÜ
İHTİYAÇ KARMAŞASI
OBSİDYEN KALKANIN
KALBI KIŞ
UMUT IŞIKLARI
ONUR BAĞLILIĞI

Psy-Changeling Üçlü Serisi

GÜMÜŞ SESSİZLİK
OKYANUS IŞIĞI

Lonca Avcısı Serisi

MELEKLERİN KANI OKÇU'NUN
ÖPÜCÜĞÜ OKÇU'NUN
KONSORSİYUMU OKÇU'NUN
BIÇAĞI OKÇU'NUN FIRTINASI
OKÇU'NUN MİRASI OKÇU'NUN
GÖLGELERİ OKÇU'NUN
ENIGMA'SI OKÇU'NUN KALBI

BAŞMELEK ENGEREĞİ

Antolojiler

BÜYÜLÜ BİR MEVSİM

(Maggie Shayne, Erin McCarthy ve Jean Johnson ile birlikte)

BÜYÜLÜ NOEL KEDİSİ

(Lora Leigh, Erin McCarthy ve Linda Winstead Jones ile birlikte)

CEHENNEM KÖPEKLERİNİ SEVİYOR OLMALI.

(Charlaine Harris, Ilona Andrews ve Meljean Brook ile birlikte)

YANIYOR

(Angela Knight, Virginia Kantra ve Meljean Brook ile birlikte)

KARANLIĞIN MELEKLERİ

(Ilona Andrews, Meljean Brook ve Sharon Shinn ile birlikte)

MELEKLERİN UÇUŞU

VAHŞİ DAVET GECE

VARDİYASI

(Ilona Andrews, Lisa Shearin ve Milla Vane ile birlikte)

VAHŞİ KUCAKLAŞMA

Özel Ürünler

MELEKLERİN

DANSI

MAHREMIYETİN DOKUSU KUR

YAPMANIN ILANI GÜNAHIN FISILTISI

GECE YARISI SIRLARI

Light

PSİKOLOJİK BİR DEĞİŞİM AŞKI

NALIN SINGH

F- H

BERKLEY

Penguin Random House LLC'nin bir baskısıdır
375 Hudson Street, New York, New York 10014

Telif Hakkı© 2018 by Nalini Singh

Penguin Random House telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın onaylı bir baskısını satın aldığınız için ve herhangi bir bölümünü izinsiz çoğaltmayarak, taramayarak veya herhangi bir biçimde dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uymak. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

BERKLEY tescilli bir ticari markadır ve B kolofonu Penguin Random House LLC'nin ticari markasıdır. Kongre

Kütüphanesi Yayın Verileri Kataloglaması

İsimler: Singh, Nalini, 1977-yazar.

Başlık: Okyanus ışığı / Nalini Singh.

Açıklama: İlk baskı. | New York: Berkley, 2018. | Seri: Psy-changeling trinity ; 2

Tanımlayıcılar: LCCN 2018004012 | ISBN 9781101987827 (ciltli) | ISBN 9781101987841 (e-kitap)

Konular: LCSH: Psişik yetenek-Kurgu. | Paranormal aşk hikayeleri. | BISAC: FICTION / Romantik / Paranormal. |

FİKSİYON / Fantezi / Paranormal. | GSAFD: Fantastik kurgu.

Sınıflandırma: LCC PR9639.4.S566 O28 2018 | DDC 823/.92-dc23 LC

kaydı <https://lccn.loc.gov/2018004012> adresinde mevcuttur

Birinci Baskı: Haziran 2018

Kapak illüstrasyonu: Tony Mauro

Kapak tasarımı: Rita Frangie

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan veya ölü gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik, iş kurumlar, olaylar veya yerler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

İçindekiler

[Nalini Singh'Berkley Kitapları](#)
[in Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı](#)

[Kış Bölümü 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)
[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47](#)
[Bölüm 48](#)
[Bölüm 49](#)
[Bölüm 50](#)
[Bölüm 51](#)
[Derinlerde](#)
[Bölüm 52](#)
[Bölüm 53](#)
[Bölüm 54](#)
[Bölüm 55](#)
[Bölüm 56](#)

[Bölüm 57](#)

[Bölüm 58](#)

[Bölüm 59](#)

[Bölüm 60](#)

[Bölüm 61](#)

[Bölüm 62](#)

[Bölüm 63](#)

[Bölüm 64](#)

[Bölüm 65](#)

[Bölüm 66](#)

[Bölüm 67](#)

[Bölüm 68](#)

[Bölüm 69](#)

[Bölüm 70](#)

[Bölüm 71](#)

[Bölüm 72](#)

[Sonsöz](#)

[Yazar Hakkında](#)

Kış

2083 YILI, kışın kristal kanatlarının buzlu gölgesinde doğar.

Kar yağıyor.

Çiçekler uykuya daldı.

Ve insan zihninin sonsuz kışında uyur.

Rüya görüyor mu? İnsanların köprü olduğunu hatırlıyor mu?

Dünyayı Dönüşen kanına bulayan bölgesel savaşları sona erdiren on sekizinci yüzyıl barış müzakerecisi Adrian Kenner tarafından gün ışığına çıkarılan bir gerçek.

Psilerin telepati ve telekinezi, psikometri ve öngörülerinin onları daha güçlü ve daha iyi yaptığına dair inançlarının fazla küçümseyici olduğu düşünülüyordu.

Hiçbir Dönüşen müzakereci bu görevi üstlenemezdi, çünkü ittifakları ve düşmanları vardı. Bir leopar bir ayıya güvenmez, bir ayı bir kurtla aynı masada olmayı kabul etmez, bir kurt bir kartalın otoritesini kabul etmeyi reddederdi. Bu kadar çok parçalanmış, bölünmüş sürü ve klan, bu kadar çok düşmanlık.

Sadece iki vahşi güç arasında kalan ve tarafsız olduğu düşünülen insanlara güveniliyordu.

Sadece Adrian'a güveniliyordu.

Ve savaşları sona erdiren bir barış anlaşması tasarlayarak bu güvenin karşılığını binlerce kez verdi.

Ancak bu tarihi imzanın üzerinden üç yüz yıldan fazla zaman geçti.

Ve insanlar, insanların köprü olduğunu unuttular. İnsanlar unuttu.

Bölüm 1

Bowen Knight: Durumu bilinmiyor. Yeri bilinmiyor. Son doğrulanmış tıbbi raporda belirtildiği gibi durum: "Kalıcı koma hali. Beyin fonksiyonel, ancak alınan tüm önlemlere rağmen beyin aktivitesinde artış olduğuna dair bir kanıt ya da belirti yok."

-İnsan İttifakı İç Kayıtları

KAIA HASTANELERDEN NEFRET EDERDİ.

Keskin antiseptik koku, yaşam makinelerinin ara sıra sessiz bip sesleri, duvarlardaki renksizlik, halısız zeminler, hatta bu özel yataktaki kusursuz soluk mavi çarşaflar - hepsi midesinin çalkalanmasına ve göğsündeki havanın sıkışmasına neden oldu, ta ki ağrı sürekli hale gelene kadar.

Bu hasta kendi başına nefes alıyordu, bu yüzden en azından akciğerlere hava girip çıkmasını sağlayan cihazın sessiz fısıltısını dinlemek zorunda değildi.

Şşş. Şşşt.

Ne kadar yumuşak bir ses. Ne korkunç bir ses.

Elini göğüs kemiğinin hemen altına sokarak, acı veren düğümü yerinden çıkarmak için sertçe bastırdı. "Nefes al Kaia," emretti. "Burası hastane bile değil."

Sadece küçük bir klinikti ve sadece tek bir hastası vardı. Tek bir *Konu*.

Hatırlatma, kalbini sakinleştirmek ya da tenini ısıtmak için hiçbir şey yapmadı, nefesleri hala sığ nefesler ve tırtıklı nefes vermelerle devam ediyordu. Kuzeni, hastanın hayati değerlerini ve durumunu kontrol etmek için devreye girmesini istediğinde Atalina'ya hayır demeliydi. Şunu belirtmeliydi ki

Tüm istasyonun aşçısıydı ve hazırlaması gereken bir öğle yemeği vardı. Ama o zaman Atalina ilerlemiş hamileliğine rağmen ayağa kalkıp dinlenmeyi kabul etmezdi.

Kaia da bir zamanlar kuzeniyle birlikte çalışan bir bilim insanıydı. Atalina'nın günde birçok kez yaptığı bu basit görevi yapabiliirdi. Attie ondan deneğin ilaçlarını titre etmesini ya da karmaşık nörolojik taramalar yapmasını istememişti. Gerçi isteseydi bile Kaia her ikisi konusunda da eğitimliydi.

Aşçı olmak, yıllarca süren eğitimini ve deneyimini yok etmemiştir.

Artık olmadığı bir şeymiş gibi davranmak zorunda olmaması onu mutlu etmişti. Bilimi ailenin Kahananui koluna bırakacak ve kendi sanatsal soyuna teslim olacaktı. Çünkü Elenise Luna bir doktorken, Iosef Luna hayatını bir şarkı sözü yazarı olarak kazanmıştı. Ve içlerinde en küçük "Deli" olan küçük kızları Kaia, bir keresinde oyuncak fırını istediği için oyuncakçıda sinir krizi geçirmişti.

Yatağın ucuna kadar olan kısa mesafeyi kapatmadan önce, "Ertelemek bu işi daha da hızlandırmayacak," diye mırıldandı içinden. Karmaşık bir makine parçası olan bu yatağın ayak ucunda büyük bir bilgisayar paneli vardı. Atalina'nın hareketsiz deneğiyle ilgili veriler bu panelde sessizce parlıyordu.

Otuz saniye önce güncellenmişti, yatak sürekli izleme için ayarlanmıştı.

Ayrıca kabul edilebilir parametrelerin ötesinde bir değişiklik olduğunda Atalina'yı uyaracak şekilde programlanmıştı ama Kaia'nın kuzeni teknolojiye güvenmeyecek kadar titiz bir doktor ve bilim adamıydı. Uyuduğu altı saat dışında her saat başı elle kontrol yapıyordu. Ve o zaman, yatağının yanındaki bir düzenleyiciye, içinde birden fazla uyarı türü ve seviyesi bulunan bir besleme gönderiyordu.

Arkadaşının onu bu kadar çok sevmesi iyi bir şeydi.

Kaia verileri taradı, sorunlu bir şey görmedi. Denek stabildi ama nörolojik profili değişmemişti -Attie hayal kırıklığına uğrayacaktı. İyi yapılı erkek hâlâ, onu bu tesise naklettiklerinde olduğu kadar derin bir koma halindeydi.

Teknik olarak konuşursak, Kaia ve diğerleri onu kaçırmışlardı.

Çünkü Atalina şu anda o kadar hızlı hareket edemiyordu ve deneği korumak için gerekli mediko-bilimsel uzmanlığa sahip birine ihtiyaçları vardı.

Ekranda bir titreşim.

Kaşlarını çatarak daha yakından baktı ve deneğin sinirsel aktivitesini gösteren grafikte bir bip daha fark etti. Profil sonunda değişiyordu. Gerçi Kaia'nın görebildiği kadarıyla değişiklik önemsizdi. Atalina'yı alarma geçirecek bir şey değildi. Her şeyin olması gerektiği gibi olduğundan emin olan Kaia, Atalina'nın kendisine verdiği ajandaya birkaç not aldı, sonra ince bilgisayar aygıtını ayak bileğine kadar uzanan sundress elbisesinin cebine soktu ve yatağın yanında durmak için hareket etti.

Bu yatak mümkün her işlevi izlemek üzere tasarlanmış olsa da, bir deneğin durumunu fiziksel olarak kontrol etmek iyi bir uygulama olmaya devam etti. Deneğin göğsünün ve vücudunun alt kısmının etrafındaki şeffaf "kabuğu" -aynı anda hem koruyan hem de izleyen bir kabuk-serbest bıraktıktan sonra onu örten çarşafın bozulmadığından emin oldu, ardından parmaklarını dikkatlice bileğinin iç kısmına yerleştirdi ve nabzını sessizce zihinsel olarak saymaya başladı.

İnsan olabilirdi, düşman olabilirdi ama şu anda onun sorumluluğundaydı.

Cildi şaşırtıcı derecede sıcak ve sağlıklıydı, ancak doğal renk derinliğini kaybetmiş gibi görünüyordu. Dalgın bir şekilde güneş işığı altında hangi tona dönüştüğünü merak etti. Derin bir altın-kahverengi mi? Daha bronzlaşmış mı? Bir avuç taze ot almak için eğildiğinde su bahçelerinde gördüğü iekli bitkinin sarımsı rengi mi?

Rengi ne olursa olsun, şu anda sistemine bağlanmış yüzlerce küçük "böcek" tarafından kesintiye uğratılıyordu. Garip bir şekilde sevimli olan bu donuk gümüş nesneler, deneğin kaslarının hareketsiz durumuna rağmen güçlü ve esnek kalmasını sağlamak için . Böcekler şu anda beta test aşamasındaydı ancak yaratıcılarının ilk hedeflerini aştıklarına dair her türlü işareti gösteriyorlardı.

Atalina'nın deneği uyanırsa, nispeten kısa bir süre içinde hareket edebilecektir.

Kaia'nın gözleri onun yüzüne kaydı.

Adam güzeldi, diye düşündü - gerçi bu düşünce kaşlarını çatmasına neden olmuştu. Kare çenesi, yüksek elmacık kemikleri, parmaklarının dokunmak için kaşınmasına neden olan siyah saçları. Ve alt dudağında beklenmedik bir yumuşaklık, sanki gülümsemesi şakacı bir şekilde şehvetli olacakmış gibi. İçinden homurdandı. Bu şakacı bir adam değildi. Ünü onun gezegendeki en acımasız insanlardan biri olduğunu açıkça ortaya koyuyordu.

Nabızı parmak uçlarında sıçradı.

Gözlerini etraflarındaki makinelere çevirdiğinde, gözlerinin önünde ani ve tehlikeli sivri uçların belirdiğini gördü. *Her yerde*. "Kahretsin."

Bileğiyle teması kesti ve Attie'ye bir uyarı gönderdiğinden emin olmak için veri paneline doğru tek bir adım attı.

İşte o zaman, İnsan İttifakı güvenlik şefi ve güzel bir ağza sahip acımasız bir adam olan Bowen Knight dudaklarını ayırdı ve konuştu.

Bölüm 2

Kaia, Bay Puggles'ı seyahat kutusuna koymazsan duyguları incinecek ve bizimle gelmesini istemediğini düşünecek.

-Iosef Luna'dan tek kızı Kaia'ya

Bo'nun hatırladığı **SON ŞEY**, köprü geçip kanala düştüğü, kalbi içinde kanlı parçalar halinde patlarken soğuk Venedik suyunun başının üzerine kapandığı. Kurşunun hayati organını delip geçen parçalarını neredeyse hissedebiliyordu, ölü bir adam olduğunu biliyordu.

Ölmeden önce Lily'ye bir şey söylemişti. Kız kardeşine beynini kullanmasını söylemişti.

Beyni hâlâ bilincinin yerinde olacağını fark etseydi belki de bunu söylemezdi.

"Beynini doğramayacağım."

Bo kaşlarını çattı. Bir beyin kaşlarını çatabilir miydi? Ve neden beyni ona böyle soğukkanlı bir ses tonuyla karşılık veriyordu? Birinin üzerinde deney kavanozdaki bedensiz bir beyinken delirmiş miydi?

"Ve beynin üzerinde deney de yapmıyorum!" Uzun bir duraklama. "Ama başka biri deney yapıyor. Ama Attie'nin araştırma için yaşayan beyninizin tamamına ihtiyacı var, bu yüzden kurtuldunuz."

Nedense, boğuk olduğu kadar lirik bir kadın sesiyle söylenen bu sözler pek de güven verici değildi. Ayrıca, beyni neden aniden bir kadın sesiyle cevap veriyordu? Bu, beynindeki

vurulup ölmek ve beyninizin bir kavanoza konmak üzere çıkarılması?

Beyni bir kavanoza konulduğunda öldüğünden emin olması için Lily'ye güvenebileceğini düşünmüştü. Öbür dünyaya gittiğinde kız kardeşiyle ciddi bir konuşma yapması gerekecekti. Eğer kendisi de öbür dünyaya gidebilirse -çünkü kavanozda bir beyin olarak sıkışıp kalırsa-

Ayağı yatağa geri çarpmadan önce sertçe yukarı kalktı. Yankı tüm vücuduna yayıldı, düşünce düzenini bozdu ve omuzlarının sarsılmasına neden oldu. *Dur bir dakika.* Eğer omuzları varsa, o zaman bir kavanozun içindeki bedensiz bir beyin olamazdı.

"Ben de sana bunu anlatmaya çalışıyordum," dedi buz gibi bir tını kadın sesi.

Nefesi göğsüne sertçe çarptı. Hayır, bu onun kalbiydi. Ama kalbi ölümcül bir hasar almıştı, bundan emindi. Ya da belki . . .

Vurulma olayından sonra her şey karmakarışık olmuştu, anıları şok edici bir acıyla Lily için duyduğu korkunun iç içe geçtiği bir karmakarışıklı. Belki de yanlış anlamıştı. Belki de kalbi her şeye rağmen yok olmamıştı.

Ama o *biliyordu*. Bo bir güvenlik uzmanıydı; silahlardan anlıyordu ve göğsüne giren şeyin parçalanmak ve yıkıcı hasara yol açmak üzere tasarlanmış bir mermi hiç şüphesi yoktu.

Kalpler bu kadar acımasız bir saldırıdan sonra yenilenmez.

Göğsünün içinde hiçbir şey hissetmemesi gerekiyordu ama hissediyordu ve kafasının içinde düşünceler vardı, bu da beyninin patlamadığı anlamına geliyordu. Sağlık görevlilerinin onu bir çeşit yaşam destek ünitesine bağlamış olmaları mümkün müydü?

Yine de makineye bağlı bir sebzededen başka bir şey olamayacak kadar canlı hissediyordu.

Gözlerini açması gerekiyordu. Ama yapamadı.

"Bir dakika bekleyin," dedi buz gibi kadın sesi. "Gözlerinizin üzerinde bant var."

Bir kayma sesi, yeni ve nefes nefese bir kadın sesi, "Uyandı mı?" diyor.

"Evet ve kavanozdaki bir beyin olduğunu düşünüyor. Gözlerindeki bandı çıkarabilir miyim?"

"Yapın. Yükselirken hayati değerlerini izlemem gerekiyor. Dışarı çıkmayı başaramayabilir." Daha fazla nefes nefese. "Bu inanılmaz. Bu tepkiyi hiç beklemiyordum. Bileşik açıkça insan sinir dokusu üzerinde bizimkinden çok daha etkili bir şekilde çalışıyor."

Bo kaşlarını çatmak istedi. Tam buradaydı. Sanki onları duymuyormuş gibi onun hakkında konuşmayı kesebilirler miydi? Ve eğer onlar insan değilse, o neredeydi?

"Sanırım şu anda İtalyanca konuşuyorsun," dedi soğuk ama gırtlaktan gelen bir sesle. "Ben sadece Hawaii dili, Samoaca, İngilizce, Japonca ve biraz da çok kötü Kantonca ve Fransızca biliyorum."

Bo yüzünde bir hareket fısıltısı hissetti, daha derin bir nefes almasına neden olan gür bir kokunun kenarını yakaladı. çeşit egzotik çiçek ... ve şeker. *Tarçın*. Tarçını severdi.

"Bildiğim iyi oldu. Ama sakın sana tarçınlı kek yapacağımı düşünmeye başlama, Güvenlik Şefi. Bunu arkadaşlarıma saklıyorum."

Bo beynini sakinleştirmeye çalıştı. Ama havada dalgalanan tatlı koku dalgaları dikkatini dağıtmaya devam etti. Bu kokunun etrafındaki diğer buruk kokularla hiçbir ilgisi yoktu.

Hastane.

Görmezden geldiği bir hastane kokusuydu bu. Dünyadaki herkes muhtemelen bu kokuyu biliyordu. Hastaneleri temizlemek için kullandıkları antiseptik her neyse, nerede olursa olsun aynı gibi görünüyordu. Belki de toplu indirim alıyorlardı.

Çiçekler ve tarçın yine algısına fısıldıyor. Gözlerine yakın yüzünün derisinde bir çekiştirme.

"Özür dilerim" -beklenmedik bir şekilde nazik bir dokunuş, parmakları saçlarını okşuyor- "bandın bu kadar sert yapışmaması gerekiyordu."

"İşte," dedi diğer kadın. "Önce bunu ısıtmak için kullan. Muhtemelen yeni bir rulo kullandığım için sıkışmıştır. Tanrım, hayati göstergeleri delirmiş."

"İyi mi kötü mü deli?"

"Olağanüstü iyi." "Kalıcı mı?"

"Pek olası değil. Yukarı çıkıp tekrar aşağı dalabilir."

Teninde bir sıcaklık hissi, sonra tekrar çekiştirme. "Kıpırdama, başını hareket ettirmek işi daha da zorlaştırıyor."

Bo hayatta olduğunu, hem de çok hayatta olduğunu ve nazik elleri, buz gibi sesi ve tatlı kokusuyla kadının bir tıp teknisyeni ya da doktor olduğunu anlamaya başlamıştı. Eğer öyleyse bile yatağa yaklaşımı berbattı.

"Tabii ki bir eleştirmensiniz," diye karşılık verdi. "Ve bilgin olsun diye söylüyorum, ben bir aşçıyım. Mükemmel bir aşçıyım."

Halüsinasyon görüyor olmalıydı. Neden bir aşçı gözlerinden tıbbi bant alsın ki?

Ayrıca iki kadının sesini de tanıımıyordu ve İttifak'taki her bir kıdemli sıhhiyeciyi, ağır yaralı bedeninin götürüleceği doktorların her birini tanıyordu. Peki o neredeydi? İttifak'ın yardım için başkalarını getirmiş olması mümkün müydü? Artık müttefikleri, dostları vardı.

"Ayaklarına iğne batıracağım. Acıtmayacak." Sesi derisini kaşıdırmayan bir kadın tarafından söylenen sözler.

Saniyeler sonra bacağı sarsıldı. Bunun bir test olduğunu fark etti, ayaklarında his olup olmadığını görmek için. Nefesini tutarak el ve ayak parmaklarını büktü.

Herkesin kabusları vardı ve Bowen'inki de çaresiz olmaktı. Uzun zaman önce bir kez tam olarak böyle olmuştu. Telepatın psişik parmaklarının beynine saplanması verdiği acıyı asla unutamazken çaresizce onun kontrolüne karşı savaşmıştı.

Her şey kanla
sonuçlanmıştı. Onun ve
onun.

Lily'ye ve ailesine, bedeninin ve zihninin kendi kontrolü dışında, sadece makineler tarafından hayatta tutulmasını asla istemediğini açıkça belirtmişti. Bu hayal edebileceği en korkunç dehşetti. Ama beyni çalışıyor gibiydi ve son sis de dağılırken fiziksel bir ya da uyuşukluk olmadığını doğruladı.

Tuhaftı ama aynı zamanda derisinde yüzlerce küçük nesne hissediyordu ve sanki kaslarını titreştiriyorlardı.

Kaset kayboldu. "Tamam," dedi aşçı, dumanlı, sesi açıklanamaz bir öfke barındırıyordu, "gözlerinizi çalışın - zorlamayın. Ağır gelebilir."

Bo gerektiğinde sabırlı olabiliyordu ama bugün o kadar kontrollü olmadığını fark etti. Kirpiklerini araladı.

Bölüm 3

Mal, bunun güvenli olduğuna emin misin? Attie'nin deneyini yapmasına izin vermemiz gerektiğini biliyorum ama Hugo'nun verdiği bilgi işleri değiştiriyor. Bowen Knight soğukkanlı bir katil ve bizim insanlarımızı hedef alıyor. Eğer uyanmazsa, tek yaptığımız Attie'ye ihtiyacı olanı vermek olacak. Eğer uyanırsa yaparsa, o zaman onu kontrolümüz altına alırız.

-Kaia Luna ve Malachai Rhys arasında mesajlaşmalar

ÖFKELİ AŞÇI'nın daha yumuşak kahverengi teninde elektrik çarpan kocaman gözleri vardı, uzun siyah saçları gevşek bir örgü halinde bir omzunun üzerine düşmüştü. Sağ kulağının arkasına kremi beyaz bir çiçek sıkıştırmıştı ve özellikleri ona bir zamanlar Tahiti prensesi hakkında izlediği bir filmi hatırlattı. Ama bu kadın prenses değildi. O bir savaşçıydı. Bo'nun onu bıçaklama dürtüsüyle savaştığından kesinlikle emin olduğu bir savaşçıydı.

Parmaklarıyla sol omzuna dokundu ve ardından omzuna küçük bir yaptı. "Bu kafanı boşaltmana yardımcı olacaktır."

Bo başının iyi söylemeye gitti ... sadece diğer kadının yaklaştığını hissetmemişti. Ve o da sözüm ona çok hassas içgüdüleri olan bir güvenlik şefiydi. Bu da sisin tamamen dağılmadığı anlamına geliyordu.

Doktorun yüzüne döndüğünde, beyaz telli siyah saçlarının kesilmiş olduğunu ve vücudunu beyaz bir laboratuvar önlüğünün örttüğünü gördü. Akli saçları ile yüzü arasındaki kopukluğa takıldı; beyaz teller yaşlılıktan bahsediyordu ama yüzü çizgisizdi, açık kahverengi teni gençliğin verdiği dolgunlukla doluydu.

Ancak gözleri tanıdıktı. Ona Lily'nin gözlerini , her ne kadar Lily'ninkiler gri iken doktorunkiler koyu bir tonda olsa da. Lily'nin iki yaşından önceki geçmişini kimse bilmiyordu ama gizli hastalıklar için yapılan rutin tıbbi kontrollerin bir parçası olarak yapılan genetik testler kız kardeşinin soyunun Avrasyalı olduğunu göstermişti. Doktorun şeklinde de bir tuhaflık vardı. Sanki ceketinin altında bir bowling topu saklıymış gibi.

Genç yüzlü ve tuhaf şekilli kadın pipeti dudaklarına götürdüğünde, içindeki soğuk ve hafif tatlı sıvıdan bir yudum aldı. "Ne kadar sürecek?" diye sordu ardından, beyni bir kat daha uykudan sıyrılırken kendini toparlamaya çalışıyordu.

"Son sekiz hafta dört gündür komadaydın. Venedik'te köprüde vurulduğundan beri."

İki ay.

Kaybettiği zamanı kabullenmeye çalışırken Bo sağına bakıp savaştı açığı gözlerindeki ölümcül bakışla hayal etmediğini doğruladı.

İşte . Çapraz kollar, çatık kaşlı bir yüz ve tehlikeli kıvrımlar.

Etrafında bir hastane süiti vardı. Vücudunun ve yatağın üzerindeki mavi çarşaf bembeyaz parlıyordu. Vücudundan yatağın her iki yanındaki çeşitli makinelere giden her türlü çizgi ve cildinde hissettiği küçük şeyler? Bunlar onun hayal gücü değildi. Çıplak kollarına gümüş rengi küçük nesneler yapışmıştı ve onları bacaklarında, göğsünde, her yerinde hissedebiliyordu.

Robotik böceklerle benziyorlardı.

"Kas eğitmenleri," dedi kahverengi gözlü aşçı hiç uyarmadan. "Bu, komadayken kaslarınız erişteye dönüştüğü için yatağa mahkum olmayacağınız anlamına geliyor."

"Sırtımda da mı var?" Artık yumruları hissedebiliyordu. "Daha küçük versiyonu. Yatak, sırtınızın o kısmını çalıştırmak için tasarlandı.

ve kan dolaşımını sağlar." Yatağın ucuna doğru ilerledi ve oradaki panelde bir şeye dokundu. "Attie, egzersiz döngüsünü kapattım. Bir saat içinde yeniden başlayacaktı."

Kafatasına çarpan ince metalik bir hissin farkına vardı. "Kel miyim ben?" Kadının saçlarını geriye doğru taradığına yemin edebilirdi ama

Parmak uçlarının tenindeki sıcaklığı, uyuşuk zihninin yarattığı bir yanılsama .

Cevap veren yaşlı-genç doktor oldu. "Hayır. Sinirsel aktivitenizi doğrudan kafa derinize yerleştirilmiş ince tellerden bir ağ aracılığıyla izliyorum - onları yerleştirmek için saçlarınızı tıraş etmenize gerek yoktu."

Başka bir netlik patlaması, beyninin başka bir kısmı tam bilinçle kükrüyordu. "Lily'ye uyandığımı söylemem gerek." Çatışma sonrası yaşananlar onu mahvetmişti. Onu korumak için kendini ateş hattına atmıştı, yine olsa yine ama Lily'yi tanıyordu, bu yüzden kendini paralıydı.

Zavallı Lil. Yaptığı seçimin bencilce olduğunu anlamamıştı; Bo onun alnındaki kırmızı noktayı görmüş ve hiç bilmediği bir dehşet hissetmişti. Küçük kız kardeşini gömme fikri mi? Hayır, sadece *hayır*.

Oh, lanet olsun. "Yaşıyor mu?" İki aydır komadaydı - Lily'nin ve en yakın arkadaşlarının kafalarındaki çipler bozulmaya devam ederken. "Diğerleri?"

"Kimse ölmedi," diye doğruladı doktor. "Ashaya ve Amara Aleine bozulmayı yavaşlatan bir çözüm bulmayı başardılar ama kapsamı sınırlı. Sizden sonra implante edilen kişinin iki ila üç ayı daha var."

Hepsi hâlâ ölüyordu, sadece biraz daha yavaş. İnsan zihinleri için psişik bir kalkanın nasıl oluşturulacağını bulan Aleinelerdi - onları Psy'nin telepatik zorlamalarından ve ihlallerinden koruyan bir kalkan - ama Bowen ölüme doğru geri sayım için iki bilim adamını suçlamıyordu; o, Lily ve en yakın arkadaşları ve ortakları, Aleinelerin çipin tam olarak test edilmediği yönündeki itirazları üzerine implante edilmeyi seçmişlerdi

Psişik manipülasyondan kurtulmuş olarak öleceklerini bilmek risk almaya değerdı. Ama yaptıkları seçimin bir bedeli vardı. Arkalarında enkaz bırakacaklardı.

Elini yumruk yaptı. "Ailem bana neler olduğunu biliyor mu?"

"Hayır. Tüm bu operasyon son derece gizlidir."

"Deneysel mi?" Cevap veren doktor olmasına rağmen, gözleri yine kızgın bakışlı aşçıya gitti.

Kadın sert bir sessizlik içinde ona baktı.

Laboratuvar önlüğü hışırdayarak doktorun görüş alanına girdi. Bir eliyle sırtını ovuşturuyordu. "Bunu şimdi konuşmak istediğine emin misin? Önce kendine gelmeyi tercih etmez misin?"

Bo kendini oturur pozisyona itmeye başladı, kasları neredeyse aynı anda titremeye başlamasına rağmen yardım teklifini elinin tersiyle itti.

Gözlerini deviren, orta sayfa güzeli vücuduna sahip aşçı - lanet *olsun*, da *nereden çıkmıştı?* - sırtını dayayabileceği şekilde yastıklarını yeniden düzenlemek için yürüdü.

Ancak çarşaf beline kadar indiğinde, canlı mavi kumaşın altında çıplak olduğunu fark etti. İskoç ve Brezilyalı soylarının bir karışımı olan teni normalden en az birkaç ton daha solgundu ve iki aylık hiçlikten sonra bile hareket etmesini sağlayan gümüş böceklerle kaplıydı.

Aşçı, yastıklarla işini bitirip yatağın ucundaki panelin yanında durmak için geri dönmekten önce bir kalp atışı boyunca dondu kaldı. Tarçın ve o egzotik çiçeğin fısıltısı ardında kaldı, koku sinir bozucu olacak kadar hafifti.

Çenesini sıkarak, kendini yastıkların üzerine yerleştirirken daha fazla buruşmayacağından emin olmak için bir gözünü ayırmadı. Vücudundan akan kablolar hareket etmesine izin verecek kadar uzundu ama kendini dik oturur pozisyona getirdiğinde maraton koşmuş gibi nefes alıyordu.

Açıkkası böcekler komada geçirdiği iki ayın etkilerini tamamen ortadan kaldıramazdı ama yeterince işe yaramışlardı. Mevcut sağlık durumuna göre ayarlanmış yoğun bir rejimle kendini yeterince çabuk toparlayabilirdi. "Kimsin sen?" dedi konuşabildiğinde. "Ve ben neredeyim?"

"Ben Dr. Atalina Kahananui," dedi laboratuvar önlüklü kadın, yatağının yanındaki monitörlerden birine odaklanmıştı.

Bo ona konsantre olması gerektiğini biliyordu ama odadaki diğer kadın görmezden gelemeyeceği kadar öfkeli bir doğa gücüydü. İçgüdüleri onu bir tehdit olarak nitelendiriyordu -henüz bilinmeyen nedenlerle, bu

Kadın onu düşman olarak görüyordu. Ve onda ölümcül bir şey vardı, tenine batan ince bir tehlike.

Bo bunun o anki durumundan mı yoksa ona karşı ve hissetmeye devam ettiği içgüdüsel fiziksel tepkiden mi kaynaklandığını bilemiyordu. "Gizemli bir kadın olmayı mı planlıyorsun?"

Kollarını tekrar kavuşturmadan önce gözlerini kırpmadan uzun bir duraksama yaşadı. "Kaia. Aileme hayır diyemediğim için tüm bu çılgınca durumun içine sürüklendim."

"Ve mutfığı laboratuvara tercih etmeye karar vermeden önce asistanım olduğun için," dedi Dr. Kahananui. "Kaia seni kaçıran ekibin bir ."

Bo bu açıklamayı düşündü, muhtemelen çok iyi korunan bir İttifak tesisinde olduğunu hesaba kattı ve iki kadının da bir asker gibi hareket etmediğini ekledi. "Lily sana yardım etti mi?"

Kaia, Dr. Kahananui'ye konuşan bir bakış attı. "Beyni kesinlikle yeniden çalışıyor."

"Lily konusunda haklısın," dedi doktor. "Kız kardeşiniz sadece sizin iyiliğinizi düşünüyor. Güvenimizi koruyacağına ve ihtiyacımız olan tıbbi dosyaları bize getireceğine güvenebiliriz."

Evet, o Lily'ydi. İttifak'a kan bağıyla bağlıydı ama ilk ve en büyük sadakati Bo'ya olanıydı. O bir politikacı değildi Lily, maliyetleri ve faydaları tartmayı hiç öğrenememişti. Ama Bo kim oluyordu da onun seçimini sorgulayabiliyordu; konumları tersine dönmüş olsaydı, onun hayatını kurtarmayı vaat eden her anlaşılmayı yapardı.

"Neredeyim ben?" İki kadın da ona Psy gibi gelmemişt; ifadelerinde, duygularında -özellikle de Kaia'nınkinden- ikinci bir deri gibi yıpranmış çok fazla insanlık vardı. Bir asırdan fazla süren soğuk ve duygusuz Sessizlik'ten yeni çıkmamışlardı.

Yine de insan değillerdi. Bunu, göğüs göğüse çarpışmada en etkili hamleyi ya da bir çatışmada en iyi stratejik seçeneği bildiği gibi biliyordu. Yılların deneyimi ve içgüdülerine duyduğu güven. Bunların ikisi de Kaia'nın derisinin altında kaynayan bir vahşilik hissettiriyordu, sanki insanlığı her an silkip atabileceği bir palto gibiydi.

Psy değil. İnsan değil. *Changeling*.

Dr. Kahananui ellerini laboratuvar önlüğünün ceplerine soktu. "Bir BlackSea tesisindesiniz."

Bölüm 4

İki adamımız daha ortadan kayboldu.

-BlackSea güvenlik şefi Malachai Rhys'den Bowen Knight'a mesaj

BOWEN KNIGHT nefesini içine çekti.

Kaia inatçı bir dikkatle onu izledi, ama onun istemediği hiçbir şeyi biliyordu. Komadan çıkan hafif şaşkın -ve korkutucu derecede sevimli-adam gitmişti. Onun yerinde İnsan İttifakı'nın sert bakışlı güvenlik şefi vardı.

"O halde," dedi, "Malachai Rhys ile konuşmak istiyorum." "Kuzen Mal istasyonda değil." Kaia, Mal'in Malachai Rhys'e karşı bir İttifak'taki mevkidaşıyla ilişkisi vardı ama kuzeni bazen ağzı sıkı Bowen Knight hakkında çok az şey söylemişti ama Kaia'nın Hugo'nun uyarısını ciddiye aldığı kadarını söylemişti. "Kaybolanlardan birini arıyor."

Kaia'nın sevgili klanı, en uzak ve en yalnız insanlarından birçoğunu kaybetmişti ve hâlâ da kaybetmeye devam ediyordu. Kaybolanların bir kısmı çoktan ölü bulunmuş, çoğunluğu ise hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu. Ve karşısındaki adam iki yüzlü ölümcül bir oyunun ustasıydı.

"Leila Savea'nın dönüşünden sonra kaç kişi?" Sesinde jilet gibi bir keskinlik vardı.

Elbette Leila'dan, narin su dansçılarından bahsedecekti. Bir insan kamyoncu, hırpalanmış ve neredeyse parçalanmış Leila'yı kurtarmaya ve onu evi olan denize geri götürmeye yardım etmişti. Bu sadece söz konusu insanın iyi kalpli bir adam olduğu anlamına geliyordu. *Hiçbir şey* söylemedi

insanlar için güçlü bir iş ağı yaratmanın kamusal cephesinin arkasında sessizce paramiliter bir güç inşa eden güvenlik şefi hakkında.

"Üç adamımız daha kaçırıldı." Kaia yanıtını medeni bir şekilde vermeyi zar zor başardı çünkü o üç kişiden biri Hugo'ydu. Yürümeye başlamadan önceki arkadaşı. Hınzır bir mizah anlayışı ve titrek bir kontrol altında tuttuğu poker bağımlılığı olan bir adam. Dağınık, zeki, aptal ve yakışıklı Hugo.

İz bırakmadan gitmiş.

"Bazı testler yapmam gerekiyor." Atalina'nın sesi kasıtlıydı, Bowen Knight'ın gözlerine tuttuğu ince ışık huzmesi de aynı şekilde kasıtlıydı.

Büyük kuzeni Kaia'nın duygularının çığır açan bilimsel bir deneyin önüne geçmesine izin verdiğine inanıyordu. Kaia, Attie'nin duruşuna karşı hayal kırıklığına uğramış bir sevgiden başka bir şey hissetmiyordu - Attie böyle biriydi; onun için bilim her şeyden önce gelirdi. Bowen Knight'ın politik manevraları ve acımasız stratejileri umurunda bile değildi.

Hayır, bu adil değildi. Attie de en az Kaia kadar kayıp klan arkadaşlarını önemsiyordu. Leila'nın dönüşünü duyduğunda sevinç gözyaşları dökmüştü ama konu işine, bilimine geldiğinde Attie kendini dünyaya kapatıyordu.

Şu anda bu iyi bir şeydi. Dikkatini dağıtacak bu deney olmasaydı, Attie hamileliğine ve bir düşük daha yapma ihtimaline kafayı takacaktı. BlackSea's First, yani alfaları, bu riskli deneye yeşil ışık yakmıştı *çünkü* Attie kaygıları yüzünden kendini çok zorluyordu.

Atalina, başka hiçbir deneye benzemeyen bir deneyle meşgulken endişelenemezdi.

Kaia kuzeni için mutluydu ama gerçekleri görmezden gelemiyordu. Hugo'nun kendisine söylediği son sözleri hatırlamadan, arkadaşının acısını ve dehşetini hayal etmeden Bowen Knight'a bakamıyordu. İttifak'ın güvenlik şefini sarsmak ve ondan Hugo'nun yerini söylemesini talep etmek istedi. Çünkü Bowen Knight boğazına kadar bu kaybolma olaylarına bulaşmıştı.

Hugo kanıt bulmuştu. Şimdi

Hugo gitmişti.

Ve Kaia'nın vücudu Bowen Knight'ın çıplak göğsünü görünce kan hücumuna uğramıştı.

Attie reflekslerini test etmeye başladığında Kaia parmaklarını pazularına geçirdi, acı hoşuna gitmişti. Bu ona gardını düşürmemesini ve yataktaki adamı sadece bir erkek olarak görmeye başlamamasını hatırlattı. Ona karşı verdiği fiziksel tepki rahatsız edici olabilirdi ama bu biyolojinin bir işlevinden başka bir şey değildi. İnsan derisinin altında yaşayan hayvan, ten ayrıcalıklarından zevk alan şehvetli bir yaratıktı.

Ancak bunu düşünürken bile kendine yalan söylediğini biliyordu. Atalina'nın yanında değil de yatağın ayak ucunda durmasının nedeni, uyanık ve farkında olan Bowen Knight'a tepkinin şiddetli olmasıydı.

Yine ona bakıyordu.

Attie donmuş sessizliğin içinde "Zihinsel keskinliğinizi test edeceğim," dedi ve bir dizi denklemden ilkin söyledi. Oradan bir ajanda üzerinde sunulan karmaşık mantık bulmacalarına ilerledi.

Bowen Knight her birini tereddüt etmeden tamamladı, tepki süreleri nüfusun büyük çoğunluğundan daha hızlıydı. Hugo'nun ondan bu kadar korkmasına şaşmamalıydı; adamın zekâsı herhangi bir bomba ya da silahtan daha ölümcül bir tehditti. "İşe yaradı," dedi Kaia Attie'ye.

"Ne?" Karanlıkta kalmaya alışık olmayan birinin sert talebi. "Açık bir cevap iyi olurdu."

Attie ellerini laboratuvar önlüğünün ceplerine soktu. "Kız kardeşine söylediğin son sözler beynini kullanması içindi; beynine yerleştirilen çipe bir çözüm bulmak için halkına yardım etmek amacıyla kullanılmasını kastettiğini anladı."

Attie'nin Kaia'ya söylediğine göre, bu implant telepatların insan zihnine girmesini engellemek için tasarlanmıştı çünkü Dönüşenlerin aksine insanların doğal kalkanları yoktu. Çip işe yaramıştı. Görünüşe göre raf ömrü de çok kısaydı ve bozulduğunda Bowen'ın tehlikeli derecede zeki beynini de beraberinde götürecekti.

Kaia parmaklarını tekrar pazularına geçirdi.

"Bir çözümün var mı?" Bowen'ın sözlerinin kenarları yırtık , onda gördüğü ilk insanlık belirtisiydi. "Ben ilk defa

implante edildi, ama sadece ben değilim."

Panelden bir adım geri çekilen Kaia, adamın kız kardeşi ve çipe sahip olan diğerleri için duyduğu endişeye söyledi. Bir adamın kendi halkına nasıl davrandığı, dışarıdan gelenlere nasıl davrandığı anlamına gelmiyordu.

Atalina, "Deneyin sadece birinci aşamasındayız," diye cevap verdi. "Daha basit bir ifadeyle, uzun süreli komanın en büyük nedeni vurulma şokunun zaten bozulmuş olan çipinizi daha da dik bir düşüşe sokmasıydı. Biz sadece bu düşüşü durdurmakla kalmadık, aynı zamanda buna eşlik eden beyin şişmesini de tersine çevirmeyi başardık."

Bowen Knight bir sonraki soruyu sormayacak kadar stratejistti. "Daha fazla bozulmaması için çipi zaman içinde dondurabilir misiniz?"

Atalina'nın bakışları Kaia'nınkilerle buluştu.

"Bence bunu kaldırabilir." Kaia önlerindeki adamı pek çok şeyin korkuttuğunu düşünmüyordu.

"Neyi alayım?"

"Deneyin ikinci aşaması, üçüncü aşamanın gerçekleşebilmesi çipi stabilize etmeyi amaçlıyor. Attie'nin deneyi ikinci aşamada durduran sayısız bilgisayar modeli var - hepsinin sonunda çip ve yaklaşık üç ila dört hafta içinde beyin ölümünüz gerçekleşiyor." Bu çip *her zaman* geri tepti ve Bowen Knight'ın beyinde patlayana kadar ölümcül yoluna devam etti.

Bir insanda görmediği kadar siyaha yakın gözleri onunkileri yakaladı, karizması güçlüydü. "Üçüncü aşamanın nesi var?"

Atalina parmaklarını, henüz on beş yaşındayken beyaz telleri görünmeye başlayan saçlarının arasından geçirdi. Çoğu genç bu durumdan utanırdı. Attie pragmatik bir kararla değişimi kabullenmiş ve -biraz da kazara- bunu bir moda ifadesine dönüştürmüştü. "Üçüncü aşama modellerinin hepsi çipin kalıcı olarak stabilize edilmesinde başarı öngörüyor."

"Ama?"

"Yüzde yüz başarı şansı, yüzde doksan beş ağır beyin hasarı olasılığı ile eşleştirilmiştir."

Kaia içten içe irkildi. Bowen Knight düşmandı ama aynı zamanda dinamik ve zeki bir yaratıktı. Gözlerinin donuklaşması fikri,

Zihni çalışmayı durdurdu. İlgüdüleri sıkıştı. "Çipten değil," dedi ona. "Attie'nin kullandığı bileşik yüzünden. Çipi stabilize edecek, ama çipten girdiğin beyin fonksiyonlarıyla çıkma ihtimalin çok düşük."

"Yüzde beş." Bowen Knight sessizce ısıklı çaldı. "Tanrım." Gece yarısı gözleri tekrar Kaia'nıninkilere kilitlendi. "Lily sana sınırları söyledi mi?"

Kaia başıyla onayladı. "Beyin ölümü gerçekleşmişse makine olmaz." Bu kadarla bırakmalıydı ama gerçeği bilmesi gerekiyordu - eğer bunu ondan saklarsa, insanların çalınmasına yardım eden güvenlik şefinden farkı kalmazdı. "Modeller beyin ölümünün gerçekleştiğini göstermiyor. Sadece ciddi beyin *hasarı* var."

Atalina sessizce, "Otonom sinir sistemin çalışmaya devam edecek," diye açıkladı. "Kendi başına nefes alabilecek, yutkunabilecektin. Makinelere ihtiyaç duymayacaksın."

Kaia'nın bakışları hâlâ Bowen'inkilere kilitlenmişti, bu yüzden yaşayan obsidyenin içindeki dehşetin yavaşça gördü. Ve birden Bowen Knight'ın en derin kâbusunu anladı: dünyaya karşı çaresiz kalmak, benlik duygusunun silinip geriye sadece içi boş bir kabuk kalması.

Bölüm 5

Zihnim benim kim olduğumdur. Beynim beni etten bir hayalete dönüştürecek bir hakarete maruz kalırsa, yaşamımı yapay yöntemlerle uzatmayın.

-Vasiyetname Bowen Knight tarafından yazılıp imzalanmıştır. Tanıklar: Lily Knight ve Cassius Drake

KORKU Bowen'ı **YAKALADI.**

Vahşi bir telepatik ihlale karşı zihnini korumak için kendini kanla vaftiz etmiş, yetişkinlik hayatını insanlığın da aynı şeyi yapmasının bir yolunu bulmaya çalışarak geçirmişti. Bir daha hiçbir insan akılsız bir oyuncak bebeğe dönüşmesin diye savaşıyordu... ama benliğinin bu ayrılmaz bileşenine yönelik tek tehdidin Psy olmadığını unutmuştu.

"Deneyi hemen şimdi durdurabilirim." Dr. Kahananui'nin sesi şu ana kadar olduğundan daha yumuşak ve daha az bilimseldi.

Bo bakışlarını Kaia'dan ayırdı, mürekkep rengi gözbebekleri gözbebeklerinin kahverengisine karşı parlamıştı; sanki Kaia onun kâbusunu görmüş ve anlamıştı. "Bu ne anlama geliyor?"

Doktor, "Elimdeki tek şey bilgisayar modelleri ve uyandığınıza göre daha fazla veriyle bunları iyileştirebileceğim," diye cevap verdi, "ama özetlemek gerekirse, çipiniz felakete yol açmadan önce tam işlevde yaklaşık bir ay ila altı haftanız var."

Monitörden bir şeyi kontrol etti. "Aleine'lerin koma sırasında uyguladığı modellere göre, komanın ne zaman başladığını anlayacaksın - migren ağrıları dayanılmaz olacak. Sonra burun kanaması ve göz dejenerasyonu gelecek. Bu noktada, huzur içinde ölmek için kendini kapatabilirsin, kimsenin açıkça belirttiğin emrine itaatsizlik etme şansı yok.

Beyin yaşımanız durumunda yaşam destek ünitesine bağlanmama kararı."

Dört ila altı haftalık bir yaşama karşı bütün bir ömür.

Ama gerçek seçim bu değildi ve hiçbir zaman da olmamıştı. "Eğer bu riski kabul etmezsem" yüzde beşlik bir başarı şansı için aklını ortaya koymazsa- "buraya başka biri gelecek ve üçüncü aşamaya geçmeye karar verecek." Lily ya da Cassius ya da Heenali ya da Ajax, hatta belki de gölgesinden korkan ama cesur olan Zeb.

Dr. Kahananui tereddüt edince Kaia'ya baktı. Onun kendisine yalın gerçeği söyleyeceğini zaten biliyordu. Katlanmış kollarını çözerek yatağın ucundaki panelin kenarını kavradı. "Evet. Yerleşke daha önce gördüğümüz hiçbir şeye benzemiyor. Modeller Attie'ye ancak bu söyleyebilir. Canlı bir denekten elde edilecek verilere ihtiyacı var."

"Bu bileşiği siz mi ürettiniz? Ne kadarına erişebilirsiniz?"

Cevap veren Dr. Atalina oldu. "Bu doğal, derin denizlerdeki bir canlı tarafından yaşam döngüsünün bir parçası olarak yaratılmış. Elimizde yaklaşık yüz gram var."

"Hayır, Attie." Kaia elini doktorun koluna koydu. "Bilmek istediği şey, işe yararsa kaç kişiyi kurtarabileceği."

"Ah." Dr. Kahananui eline aldığı ajandaya baktı ama bunun bir refleks hareketi olduğunu hissetti

-Kafasında bilgi vardı. "Eğer işe yararsa, halihazırda implantı olan her bir bireyi stabilize etmeye yetecek miktarımız var."

Bowen'ın kalbi titredi. Lily, Cassius, Heenali, Zeb, Domenica, Ajax, diğerleri, hepsi güvende olacaktı. "Daha fazlasını bulabilecek misin?" Dünyada çok fazla savunmasız insan zihni vardı.

"Hayır, önümüzdeki yüzyıl içinde herhangi bir zamanda onu tekrar toplamak, onu yaratan varlığa zarar vermek olur. Ancak," diye devam etti doktor, "başarılı bir deneyden elde edilen verilerle, bileşiği çoğaltma ve üretme girişiminde bulunmak için ilk adımı atabilirim - o kadar karmaşık ve nadir ki, bu görev onlarca yıl, belki de tüm yaşamım boyunca sürecektir gibi görünüyor."

Ona insanlığın çaresiz ihtiyacına hızlı bir cevap veremezdi ama sevdiği insanların hayatlarını kurtarabilirdi. Tek yapması gereken

Onu Bowen Knight yapan her şeyi riske atmaktı. "Yüzde beş hiç şansı olmamasından iyidir," dedi, sesi çakıl gibiydi. "Şu anda hepimiz ölüme giden hızlı bir otoyoldayız."

"Başarısız olursa ne yapacaksın?" Kaia'dan yumuşak bir soru.

"Hiçbir şey yapamayacağım," dedi açıkça. "Beynim çok hasar görmüş olacak."

Parmakları panelin kenarına daha da sıkı yapıştı.

Çünkü Dr. Kahananui onun sözlerini olduğu gibi kabul etse de Kaia daha karanlık bir yaratıktı. Onun seçimlerini yapacağını, ihtimalleri devreye sokacağını anlıyordu. Cassius ve o, kan ve dehşetle birbirlerine bağlıydılar. En iyi arkadaşı Bo'nun seçimini yerine getirmekte zorlanmayacak, boğazına bir bıçak dayamakta tereddüt etmeyecekti.

İşte o zaman Dr. Kahananui konuştu. "Başarısız olsa bile," dedi, "bileşik beyninizde olacak. Yıllar boyunca nöral dokunuzla etkileşimini inceleyebilecek ve bir gün uzun vadeli bir çözüme yol açabilecek kritik veriler elde edebileceğim."

Bowen ona baktı. Onu rahatlatmaya çalışıyordu ama az önce hapishane kapısını onun kişisel cehennemine çarpmış, sonra kilitlemiş ve anahtarı fırlatıp atmıştı. Gelecek nesillerin psik güvenlik şansını çalmadan, en iyi arkadaşından kendisini bu ıstıraptan kurtarmasını isteyemezdi.

Kız kardeşi ve arkadaşlarının hepsi ölmüş olacaktı. Ama insan zihninin kolay bir av olarak görüldüğü bir dünyada sayısız insan hâlâ etrafta dolaşarak olacaktı. Ve küçük bir şans, hiç şans olmamasından daha iyiydi.

Siktir, siktir, *siktir*.

",," dedi. "Üç aşamayı da." Nedense konuşurken Kaia'ya baktı ve onun hafifçe irkildiğini fark etti. Onun için mi?

Onun yüzünden mi? Bunun bir önemi yoktu. Bu seçimi yaparak kendini, hayatının ne ileri ne de geri gidebileceği bir arafta bırakmıştı - "Üçüncü aşamaya geçmek ne kadar sürer?"

Dr. Kahananui, "Bugünü saymazsak, tam iki hafta," diye cevap verdi.

Acımasızca kısaltılmış zaman dilimi kalbini küt küt attırdı. Bir adam iki hafta içinde pek çok şey yapabilirdi ama bir ömür boyu yaşayamazdı. Söz veremezdi, bir kadınla iki hafta boyunca dans edemezdi.

Ay ışığıyla aydınlanmış gökyüzünde, yarın ve onlarca yıl boyunca gelecek her yarın onun yanında uyanacağını biliyordu.

Ve İnsan İttifakı'nın güvenlik şefi, halkını uzun yıllar boyunca koruyacak bir çerçeve oluşturamazdı. Ama yine de deneyebilirdi. Beyni şu anda çalışıyordu ve kalbi güçlüydü-

Bekle.

Bo elini kaldırarak parmaklarını göğsünün üzerinde gezdirdi, kalbinin güçlü atışını hissetti, atardamarlarından pompalanan kanın hayat veren akışını duyumsadı. "Kalbim şarapnel tarafından delindi. Bunu hayal bile edemezdim."

"Hayır, yapmadınız," dedi Dr. Kahananui. "Vurulduktan kısa bir süre sonra kalp yetmezliğine girdiniz."

"Geriye hiçbir şey kalmamıştı," diye ekledi Kaia. "Cerrahların seni tekrar bir araya getirmesi mümkün değildi."

Dr. Kahananui o anda nefesini tutarak karnını kavradı. Bo içgüdüsel olarak ona doğru sarsıldı ama vücudu henüz hazır değildi; yavaşça tepki verdi. Kaia ise kolunu diğer kadına dolamıştı. "Doğuruyor musun?" Keskin bir soruydu.

"Hayır." Doktor tekrar tamamen ayağa kalktı. "Sadece bir kas spazmı." Bilim adamı geçmişe olan aşçı belirgin bir şekilde şüpheli bir yüz ifadesi takınınca Kaia'nın yanağını okşadı. "Bu bebeği sonuna kadar götürüp okyanusta doğurma planlarım var ve Bowen Knight'ın dirilişi bile beni durduramayacak."

Bo ağır hamile kadına baktı. "Okyanusta mı? Bebek boğulmaz mı? Dönüşenlerin yaklaşık bir yaşına kadar yer değiştirmediğini biliyorum." Bu gerçeği öğrenmek zaman almış ve dayanılmaz bir sabır gerektirmişti; şekil değiştirenler çılgınca sevecen olmalarıyla ün salmış halk için son derece içine kapanıktı.

Kaia'dan gelen esrarengiz yanıt "Belki de tüm Dönüşenler aynı değildir," oldu.

Bu sırada Dr. Kahananui tekrar onun yanına dönmüş, göğsünde bir tarayıcı gezdiriyordu. "Kalbinize gelince, mükemmel bir verimlilikle çalışıyor. İlk doktorlarınız bir tane klonlamaya çalıştı, ancak her nedense klonlama işlemi birçok kez başarısız oldu."

Bo dikkatinin Kaia'ya kaymasını engellemek için konsantre olmak zorundaydı

-Sanki görünmez bir kabloyla ona bağlıydı. Kadın hareket etti ve adamın bakışları da onu takip etmek istedi. "O zaman göğsümün içinde ne var?"

"Mekanik bir kalp. Son teknoloji ürünü."

Bowen parmaklarını tekrar göğsünde gezdirdi... ve deney başarısız olursa bu kalbin atmaya devam edeceğini fark etti. Akılsız bedenini hareket ettirecek, ölmesini engelleyecekti. "Bu tekniği daha önce duymamıştım," dedi bilinmeyen gelecek yerine şimdi ve burada var olma çabasıyla.

"Kalp yaratmanın karmaşıklığı ve sadece tek bir biyomekanik şirketinin bunu başarıyla gerçekleştirmiş olması nedeniyle nadir bir prosedür." Dr. Kahananui konuşurken ölçümleri almaya devam etti. "Siz bu en son ve en istikrarlı versiyonun yaşayan ilk alıcısısınız. Bu prototip en az iki yıl daha canlı bir deneğe , ancak Silver Mercant sizin için bürokrasiyi aşmayı başardı."

Odanın diğer ucunda, Kaia'nın bakışlarında sadece buz, sadece mesafe vardı. "Güçlü dostların var Bowen Knight."

"Hayır," dedi bu beklenmedik bilgi üzerine düşündükten sonra, "Silver'ı tanıyan Lily." Lily çoğunlukla EmNet'ten (dünya çapında Acil Müdahale Ağı) sorumlu telepatla birlikte çalışıyordu. "Bu teknoloji Psy mı?"

Kaia bir kaşını kaldırdı. "Bu bir sorun mu?"

"Sadece lanet bir ironi." Psy'nin insanlara yaptığı, insanlardan *çaldığı* onca şeyden sonra, Bo'nun bir telepatın bir daha asla aklına giremeyeceğinden emin olmak için yaptığı onca şeyden sonra, şimdi göğsünün içinde pahalı bir Psy teknolojisi parçası vardı. "Bileşikle yapılan deney" -başının yan tarafına dokundu- "Psy'ın bu öneride parmağı var mıydı?"

Vurulmadan önce Kaleb Krychek'le bir toplantı yapmış ve şaşırtıcı derecede güçlü telekinetik Bo'ya PsyNet'in - Psy'ların yaşamak için ihtiyaç duydukları psişik ağ - çöküşün eşiğinde olduğunu söylemişti. Bir başka muhteşem ironiye göre, psişik ırkın felaketin eşiğine gelmesine neden olan şey ağdaki insan enerjisinin sürekli eksikliğiydi.

Psy'nin umutsuzca insanlara ihtiyacı vardı. *İşbirlikçi* insanlara.

Zorlama işe yaramazdı.

Zihin kontrolü işe yaramaz.

Krychek'in Bo'ya insanlığa Psy'a güvenmelerini söylemesi gerekiyordu.

Bo kalpsiz değildi ama Psy, kalbinin aklının önüne geçmesine izin veremeyeceği kadar çok dehşete neden olmuştu. Krychek'ten özel bir iyi niyet jesti istemişti, bir karşılık beklemeden, sadece yapılması gereken doğru şey olduğu için yapılan bir hareket.

"Psişik mahremiyet söz konusu olduğunda insanları ve Psy'leri eşit seviyeye getirin," demişti. "O zaman belki konuşabiliriz."

Bu Krychek'in cevabı olabilir.

Ama Dr. Kahananui başını salladı. "Hayır, bu tamamen bir BlackSea operasyonu."

Bu da Psy'nin hâlâ bir çözüm üzerinde çalışıyor olabileceği anlamına geliyordu. Ama çalışıyor olsalar bile, iki hafta gibi kısa bir sürede sihirli bir şekilde bir cevap bulmaları imkânsızdı. Bu onun oynaması gereken bir oyundu. "Kız kardeşime üçüncü aşamadan bahsettin mi?"

Cevap için yine Kaia'ya baktı. Onu , bu basit sorunun altında tam olarak ne sorduğunu biliyordu.

"Hayır," diye cevap verdi. "Birinci aşama seni kendine getirmezse hiçbir anlamı . Eğer getirirse, seçim senin olmalıydı."

"Ona söyleme," dedi Bo, bu sözler bir emirdi. "Lily, ailem, Cassius, halkımdan hiç kimse bilmemeli. Ama özellikle Lily bilmemeli. Ve eğer deney başarısız olursa, onlara öldüğümü ve bileşik vücudumu zehirli hale getirdiği için beni yaktırdığını söyle. Neye dönüştüğümü görmelerine *asla* izin verme."

Bölüm 6

Lil, sana istediğin özel holografik konser biletlerini aldım. Yağmur altında *dört saat* sıraya girdikten sonra. Yüzyılın konseri olsa iyi olur.

-Bowen Knight'tan (17) Lily Knight'a (13) mesaj

KAIA, Bowen Knight'ın sert talebinde **çok** fazla sevgi **duydu**. istemesinin nedeni gurur değildi. Kız kardeşini, Bowen'ı bu deneye kaydettirmek için yaptığı seçimin sonuçlarından korumaya çalışan şiddetli bir sevgiydi. Lily Knight kardeşinin yasını tutabilirdi ama suçluluk duymadan, dehşete kapılmadan ölecekti.

Ve Bowen'ın ailesi, oğullarının bir cehennemde kapana kısıldığını bilmeden hayata veda edecekti.

Kaia geriye doğru fiziksel bir adım daha attı.

Kimse onu İttifak'ın soğuk ve acımasız güvenlik şefinin aynı zamanda koruyucu bir kardeş ve sadık bir dost olduğu konusunda uyarmamıştı. Kimse ona ölümcül bir ordu kuran adamın aynı zamanda halkına bir cevap vermek için çok küçük bir şans uğruna en karanlık kabusuna girmeye istekli olacağını söylememişti.

Omuzları kaskatı kesilmişti, karnını sıktı.

Hugo'yu hatırla.

Aynı sadık ve sevgi dolu adamın, çocukluk arkadaşının kaçırılmasında ve muhtemelen işkence görmesinde parmağı olduğunu acımasızca hatırlatıyordu.

Unutmayın.

Bu seferki hatırlatma daha büyüktü ve bir çocuğun ıstırapıyla doluydu, çünkü Kaia'nın hayatındaki tüm korkunç kayıplardan insanlar sorumluydu. Bowen Knight'ın insanları kendilerini

ama Kaia insanların zalim, çıkarıcı ve cani olabileceğini çok iyi biliyordu.

Attie, deneyin başarısız olması halinde ne yapılacağına dair şartlarını kabul ettikten sonra Bowen'a "Mevcut tüm verileri gözden geçirdikten sonra yeni bir değerlendirme için tekrar bir araya geleceğiz" dedi. "Bu arada, sanırım yataktan kalkmak istersiniz?"

Kaba bir baş sallama. "Duş almak istiyorum."

"Bir hademe gelip size yardımcı olacak."

"Tüm bu kabloları ve tüpleri çıkardıktan sonra kendim yapabileceğime eminim."

Hayır, Bowen Knight kontrolü elinde tutmaktan bir şey yapabilecek bir adam değildi. Komadan yeni çıkmış olsa bile, Attie'nin tereddüt neden olan bir otoritesi vardı. Kaia araya girdi; kuzeni zekiydi ama herhangi bir yüzleşmeyle arası pek iyi değildi. "Eğer yüzüstü düşüp on santim suda boğulursan, tüm deneyi tartışmalı hale getirir."

Gözlerinde kara bir ateş parlıyordu. "O zaman bir uzlaşma. Ben duşa ama doktor odanın dışına bir hasta bakıcı yerleştirebilir."

Attie kaşlarını çatı. "Kas eğitmenlerinin nabzını artıracam." Bunu yaptıktan sonra onu ikinci kez hareketlilik testinden geçirdi. "Hmm, kısa bir duş alabilecek kadar iyi hareket edebiliyor olmalısın." Şöyle bir baktı. "Kaia, alarmı çalıştırabilir misin?"

Kuzeninin tam olarak ne istediğini bilen Kaia odadan çıktı ve koridorun ilerisindeki laboratuvarın içindeki tıbbi malzeme dolabına doğru ilerledi. Yürürken derin derin nefes aldı. Aldı ve verdi. Ve kendini hatırlamaya zorladı.

Annesi ona masal okurken babasının onu sallayarak uyuttuğu kumsaldaki puslu yaz geceleri.

Annesi onunla birlikte derinlere dalarken, Kaia onun büyük bedeninin yarattığı akıntıda yüzerken attığı kahkahalar.

Babası büyük beyaz tuvaline parmak boyası yapmasına izin verdiğinde duyduğu haz.

Hugo'nun poker partilerinde kürdan ve kabuksuz yer fıstığı kullanarak bahis oynadıkları mide bulandırıcı eğlence.

Artık üçü de gitmişti ve geriye tek bir ortak payda kalmıştı: *insanlar*.

Kaia alarmı almak için dolabı zorla açtı.

Attie geri döndüğünde Bowen Knight'ın vücuduna bağlı kablo ve tüplerin çoğunu çıkarmıştı. Geriye sadece kolları kalmıştı ve Attie şu anda onları da teker teker devre dışı bırakıyordu.

Kaia içeri girdiğinde yanlışlıkla onun bakışlarıyla karşılaştı. Elmacık kemiklerinde koyu kırmızımsı bir kızarıklıkla teması neredeyse kesti.

Neredeyse tökezliyordu.

Bakışları Attie'nin biyolojik tehlike konteynerine attığı bağlantılara yöneldiğinde, bu tehlikeli ve zeki adamın utandığını fark etti. O kadar ki, daha önce bir kez bile gözlerini kaçırmamış olmasına rağmen hâlâ bakışlarını kaçırıyordu.

Attie işini bitirirken Kaia sırtını ona dönerek uzak duvara doğru ilerledi. "Eğer görmek istediğine karar verirsen," dedi Attie, "elini bu gizli panelin üzerine koy." Duvara kurnazca kamufle edilmiş kare şeklindeki kapağı kaldırdı. Altında panelin siyah matrisi vardı.

"Ama," diye uyardı, "muhtemelen izleyicileriniz olacak, o yüzden pencereyi açtığınızda görülmek istediğinizden emin olun." Ryūjin'de sır saklamak zordu. Herkes Atalina'nın İnsan İttifakı'nın güvenlik şefi olduğunu biliyordu. Bazıları - Hugo'nun buldukları konusunda güvendiği kişiler - kızgındı.

Diğerleri ise meraklı bir yunus sürüsü kadar meraklıydı.

Şu anda etrafta "tesadüfen" bekleyen birkaç kişi olması muhtemeldi - insanlar Attie'nin Bowen'ın odasına koştuğunu ve burada ne kadar uzun süre kaldığını fark etmiş olmalıydı.

"İşte." Biyolojik tehlike konteynerinin kapatılma sesi. "Artık bağlı değilsin. Ayrıca yüzünüzdeki iki kas eğiticisini de çıkardım, çünkü yüz kaslarınız tamamen hareketli olarak okunuyor."

Kaia dönerek Attie'ye alarmı vermeye gitti ama kuzeni biyolojik tehlike konteynerini alıp, "Bunu atıp bir görevli . Alarmin nasıl çalıştığını açıkladığından emin ol, Kaia."

Kaia kendini yarı çıplak, elmacık kemiklerinde hâlâ kırmızılıklar olan bir Bowen Şövalyesi'yle baş başa bulduğu o anın ani gelişine hazırlıklı değildi. Parmak uçları karıncalandı. Parmaklarını kırmızının üzerinde gezdirip rahatsızlığını yatıştırmak istedi.

Dürtüsünü bastırarak nefesini ve küçük kişisel alarmin kayışını adamın başının üzerinden geçirdi. Başparmakları tesadüfen saçlarını okşadı, yumuşak teller teninde bir okşayış gibi kayıyordu. Ve adamın gözleri, olması gerektiği kadar acımasız olmayan bir odaklanmayla onu izliyordu.

Alarmin düz diski göğsüne yerleşirken ellerini geri çekti. "Yardıma ihtiyacın olursa sık," dedi ona, "görevli sana cevap verecektir. Su geçirmez olduğundan duşa da götürebilirsiniz."

Çenesini düzeltti, başını salladı.

Ve Kaia onun zekâsına rağmen altı erkek kuzeni kadar aptalca bir gurura sahip olduğunu biliyordu. "Bekle, üç dakika içinde döneceğim."

Döndüğünde nefes nefese kalmıştı ... ve bu arada bacaklarını yatağın kenarına doğru sallamayı başarmıştı, alt bacaklarının ve uyluklarının kıllarla kaplı pürüzlü derisi bakışlarını yakaladı. Mavi çarşafın kenarı uyluklarının çok yukarısında duruyordu, eli çarşafı kalçalarının üzerinde tutmak için çarşafı tutuyordu.

Derisi yanma tehlikesi geçiren Kaia dikkatini adamın yüzüne verdi.

Sert nefes alıyordu, diğer elini yatağa dayamıştı ve başını hafifçe eğmişti. Aşağı bakmaya cesaret etti ve adamın ayaklarını ileri geri oynattığını gördü. Şimdiden gücünü kontrol ediyor, yeteneklerini keşfediyor, istasyon ve içindeki tüm insanlar için bir risk haline geliyordu.

Kanı dondu.

"İşte." Bastonu ona doğru uzattı. "Bunu kullan. Düşerken başını hafifçe vursan bile deneyi mahvedebilir."

Bowen Knight boştaki elinin parmaklarını bastonun pürüzsüz başının üzerinde birleştirdi. Dudaklarında belli belirsiz bir gülümsemeyle, "Senin şefkatli bakımın olmasa ne yapardım?" dedi.

Kaia gözlerini kısarak geri adım attı. Onunla ısırıcı ya da sert, hatta alaycı bir tonda konuşmamıştı. Öyle olmuştu. O

ne olduğunu bilmiyordu ve -kendi kendine söyledi- umurunda da değildi. "Duş kabini şurada." Yatağın yaklaşık on adım ötesindeki ve sol taraftaki kapıyı işaret etti. "Sorusu olan var mı?"

Başını salladığında abanoz rengi saçları ışığı yakaladı, dalgaları bu sert adam için fazla yumuşaktı.

Kaia parmaklarını avuçlarının içine kivrarak topuğunun üzerinde döndü ve kapıya yöneldi. Tam dışarı çıkmak üzereydi ki adam, "Kaia?" dedi.

Durdu ama başını kaldırmadı, söz konusu İnsan İttifakın güvenlik şefi olduğunda vücuduna ve onun şaşırtıcı derecede haince tepkisine güvenmiyordu.

"Pencere için teşekkür ederim."

Bölüm 7

SR: Atalina'nın beyninin uyandığını duydun mu?

JG: Atalina'nın beyni her zaman uyanıktır, dahi.

Ha ha. Hayır, ahmak, insan beyni üzerinde çılgın bilim adamı gibi davranıyor.

Vay canına! Ciddi misin?

Evet. Gidip penceresine bakmak ister misin?

-Ryūjin'de Scott Reineke ve Jayson Greer arasında geçen mesajlaşmalar
İstasyon

Kızgın gözlü ve nazik dokunuşlu **kadın**, onun utancından zevk almak yerine arkasını dönüp dikkatini dağıttı ve kapıyı kapattı.

Ancak onun kokusu, tarçın ve yemyeşil tropik bir çiçek olarak odada kaldı. İçine çekerken göğsü genişledi, isteksiz nefes verirken rahatladı. Alarm kayışını başına bir kalp atışı için, kokuyu doğrudan onun teninden almıştı - daha zengin, daha derin, daha doğuştan şehvetli.

"Odaklan, Bo. Seni öldürmek isteyen savaşçı prensese değil."

Bir eliyle bastona, diğer eliyle yatağa ağır ağır yaslanarak kendini yere bıraktı. Kendini desteklediği iyi olmuştu çünkü dizleri neredeyse çöküyordu. Nefes nefese, kaslarının kasılması durana kadar uzun dakikalar boyunca orada durdu. Sonra bacaklarını teker teker ve çok dikkatli bir şekilde uzattı.

Kaslar jöle gibiydi ama dayanıyorlardı.

Ne olursa olsun, duşa doğru yol alması beş uzun dakika sürdü. Hava tenine karşı serindi - muhtemelen ince bir ter tabakasıyla kaplı olduğu için. Sanki bir gün önce

Birkaç metre bile gidememişken kilometrelerce kaldırımda yürüyordu. Bo şikayet etmiyordu; komadan çıktıktan hemen sonra yürüyebilmesi bir mucizeydi.

Kapıdan içeri adımını attığında parmakları bastonun başında bembeyaz olmuştu ve nefes alış verişi düzensizden düzensizliğe dönmüştü. Boşta kalan elini duvara dayayarak, solunda havlu parmaklıklarının ve dar ama uzun bir rafın bulunduğu geniş alana baktı. Sağ tarafta, duvara bitişik bir lavabonun ve fûme camlı bir kapıyla sonlanan kısa bir geçit vardı.

Bu tuvalete götürmüş olmalı.

Duş ise dümdüz ilerideydi. Ayrı bir kapı yoktu çünkü zemin, suyun bu giriş alanından uzağa akmasını sağlayacak şekilde tasarlanmıştı. Omuzları düğümlenmiş, parmakları kaskatı kesilmiş ve dişleri sıkıca kenetlenmiş halde bir adım daha attı. Bu ona ana kapıyı kapatmak için yeterli manevra alanı sağladı.

Duş alanına girdiğinde, içine yerleştirilmiş oturağa ihtiyacı yokmuş gibi bile davranmadı. Oturağın üzerine çöktü, ileri uzandı ve bastonu boş bir havlu askısına asmayı başardı, sonra arkasına yaslanıp nefesini tutmaya çalıştı. Bu hızla giderse, daha duşu açmadan hademe onu kontrol etmeye başlayacaktı.

Bo kaşlarını çattı, beklemenin iyi bir fikir olabileceğini fark etti.

Yerinde kalarak kaslarını grup grup nazikçe çalıştırdı; böcekler onunla birlikte çalışıyor gibiydi, sanki bir hasta aktif hale geldikten sonra onu takip etmeye programlanmışlardı. kapıyı çaldığında nefesini geri almıştı. "Daha suyu bile açmadım, dostum. Bana yirmi dakika daha ver."

"Yardıma ihtiyacın olmadığına emin misin?" Diğer adamın sesinde fazlalığın sağ tarafında gezinen bir sertlik vardı. "Adım KJ ve yemin ederim hepsini daha önce gördüm. Tedavi için insan formuna geçmeyi reddeden devasa bir mürekkep balığı klan arkadaşına karşı rekabet edemezsin. Her yerde dokunaç kancaları ve metrelerce uzunlukta kollar var."

Bo kapalı kapıya bakarken, beyni ona yardımsever bir şekilde dev bir kafadanbacaklıya yapışmış, işbirliği yapmayan bir görüntü sundu.

havlu . "Komadan yeni çıktım, KJ. Kafamı çalışmayı bırak."

"Keşke şaka yapıyor olsaydım," dedi dünyadan bıkmış bir ifadeyle. "Pislik herif dokunaçlarından birini sürgülü bir mobilya parçasına doladı ve dokunacını beni itmek için kullandı. Size söylüyorum, daha önce hiç kalamar yemek istememiştim ama o gün lanet olası bir kalamar şefi olmaya hazırdım. *Özellikle de* o pislik bana mürekkep fışkırtmaya başladıktan sonra -bu pislikler o kadar derin yüzüyorlar ki mürekkepleri siyah değil. Sonunda lanet olası karanlıkta parladım."

Kahkaha Bowen'ın göğsünde yavaşça yuvarlanan bir dalga oluşturdu. "Hikayeyi şimdi bitirmek zorundasın. Kafası iyi miydi?"

"Hayır, sadece iğnelerden korkuyorum."

Ve kahkahası ağrıyan kaslarının zonklamasıyla patladı. "Dokunaçlarım yok," dedi kahkahası geçtikten sonra, "ama otururken duşu açabileceğime eminim." Kumandalar böyle bir erişim için bilinçli olarak yerleştirilmişti. "Ayrıca kayıp kafamı Kaia beynimi dağıtır, o yüzden güven bana, dikkatli olacağım."

KJ'nin kıkırdaması da sesi kadar sertti. "Pekâlâ. Yatağa dönmek için yardıma ihtiyacın olursa alarma bas yeter, ahizeyi kulağıma dayadım."

Bo saniyeler sonra odanın kapısının kapanma sesini duydu.

KJnin kendisini uyarmadan içeri dalmayacağından emin bir şekilde, vücuduna yapışmış metal böcekleri incelemek için birkaç dakika ayırdı - her biri yaklaşık çeyrek inç genişliğinde ve iki katı uzunluğundaydı, kelimenin tam anlamıyla derisine kancalanmışlardı. Kaslarına kadar ulaşan ince dallar halinde fırladıklarını tahmin ediyordu.

Merakla böceklerden birine dokundu, biraz bastırdı. Hiçbir şey olmadı. Acı yok. Nabızda bir değişiklik yok.

Doğrudan kafatasına yerleştirilen sensör kablolarına gelince, Dr. Kahananui onları yerinde bırakmıştı ama o kadar inceydiler ki ancak parmaklarını doğrudan kafa derisine sürttüğünde hissedebiliyordu. Doktor ayrıca bunların su geçirmez olduğunu, bir nesneye takılmak ve uzun süre yerinde kalmak üzere üretildiğini doğrulamıştı.

Şu anda vücudunda ve içinde bulunan tüm teknolojiyi bildiğinden emin bir şekilde, sağ tarafta bulunan büyük kare dokunmatik yüzeyi etkinleştirdi

duvar. Sistem devreye girdi, ona su sıcaklığı tercihini sordu ve "rahat" bir aralık önerdi.

Bo onu kaynamanın bu tarafına kaydırdı, sonra Go'yu itti.

Keyif veren sıcak sıvı üzerine dökülüyor, ince iğneler kafa derisine ve cildine lezzetli bir şekilde batıyordu. Suyun dokunuşunu bilinçli olarak en son Venedik kanalında hissetmişti, serin karanlık başının üzerinde kapanıyordu. Aslında suya çarptığını hatırlamıyordu ama Lily'nin çılgın gözlerini ve arayan ellerini hatırlıyordu, göğsündeki yıldız patlamasını hatırlıyordu, suyun ağzına ve ciğerlerine doğru kaydığını hatırlıyordu.

Bir şiddet eyleminin rehinesi olmak istemediğinden yüzünü kasten duş başlığından yağan damlalara doğru kaldırdı. Damlacıklar yüzünün üzerinden geçip omuzlarından göğsüne doğru akarak geçmişti silerken, zihni Kaia'nın bir siren şarkısı gibi kıvrımlarıyla ona dokunma mesafesinde olduğu o yarım saniyeye gitti.

Vücudu kıpırdadı.

Ellerini saçlarının arasından geçirerek başını salladı ve kadının duyusal etkisinden kurtulmaya çalıştı. Ama ne yaparsa yapsın, kadının kokusu onu rahatsız etmeye devam etti. Duvardaki dispenserlerden aldığı şampuan ve sabunu kullandıktan sonra bile dilinde bir parça tarçın ve tropik bir çiçeğin tatlı ısırtığı kaldı.

Tıpkı şiddetle bastırdığı öfkesinin kara dalgası gibi.

Bo kaşlarını çatarak suyu kapattı. Öne doğru eğilip parmaklıktan bir havlu çekmeden önce birkaç dakika bıraktı kendini. Havluyla saçlarını ovarken Kaia'nın söylediği ve yaptığı her şeyi düşündü. Ona kızgındı, *inanılmaz derecede* kızgındı ama yine de Dr. Kahananui'nin deney için Bo'yu güvence altına almasına yardım etmişti.

". . . Aileme hayır diyemem."

Bu onun işbirliğini açıklıyordu ama öfkesini değil.

İçgüdüleri uyandı. Bo yetişkinlik hayatını sırları ortaya çıkararak ve muammaları çözerek geçirmişti. Bowen Knight olarak geçireceği son iki haftayı Kaia'nın gizemini çözmeye çalışarak geçirmesi uygun görünüyordu.

Midesi bulandı.

Ve bir karar verdi - sahip olduğu zamanı boşa harcamayacak ve yüzde doksan beş başarısızlık ihtimaline odaklanmayacaktı. Yaşayacaktı. Halkını koruyacaktı. Kız kardeşi ve arkadaşlarıyla gülecekti. Uzun siyah saçlı bir aşçıyla kılıç dövüşü yapacak kokusuyla hayal kırıklığına uğratacaktı.

Bowen Adrian Knight'varlığı sona erecek olsaydı, kendi şartlarıyla öldü.

Bölüm 8

Bebğim, sadece ikimiz varken sana bir sır vereyim. Bir gün erkeklerden, belki de diğer kızlardan arkadaştan öte hoşlanmaya başlayacaksın. Bu olduğunda, soyundaki delilere dikkat et.

-Elenise Luna (29) yeni doğan kızı Kaia'ya

Cildi içten soğumuş **olan KAIA**, Bowen Knight'ın odasına geri döndüğünde KJ'yi odadan yeni çıkarken buldu. "Bir sorun mu var?"

Güç açısından aldatıcı bir şekilde normal görünen kısa ve kompakt erkek başını salladı, saçlarının kızıl sarı telleri simüle edilmiş güneş ışığı altında parlıyordu. "Yatakta ve sayım için dışarıda."

Tuttuğunu fark etmediği nefesini sessizce bıraktı. "Bundan sonrasını ben devralıyorum." Attie'nin el cihazıyla yapılabilecek birkaç özel taramaya ihtiyacı vardı ama sırtı bugün onu öldürüyordu.

Kuzenine dinlenmesini emreden Kaia, onu kendisine ihanet etmekle tehdit eden insana dönmeye gönüllü olmuştu. "Sana bir parça turta ayırdım."

KJ yumruğunu havaya kaldırdı. "Sen en iyisisin!" Yanağına bir öpücük kondurduktan sonra, bağımlısı olduğu naneli sakızın kokusuyla serinleyerek koridorda koşmaya başladı.

Kaia'nın duyarlı gülümsemesi neredeyse ortaya çıktığı kadar çabuk soldu. Bowen'ın uyuduğunu, o gözlerin kendisi için bir tehlike oluşturmadığını bilse de, odasına adım atmadan önce bir saniye düşünmesi gerekti. İlk fark ettiği şey

sabun kokusu, ikincisi kuzeninin deneysel deneğinin bir kez daha yarı çıplak olması.

Belli ki Bowen duş alırken KJ'den içeri bırakmasını istediği spor çantasını bulmuştu. Çantayı kaçırma ekibinden birinin kollarına iten, Bowen'ın kız kardeşi olmadığını açıkça belli teni gözleriyle Lily Knight'tı. "Bo için giysiler," demişti, yanakları çukurlaşmış ve gözlerinin altındaki gölgeler morarmıştı. "Böylece uyandığında en sevdiği şeyleri yanında olacak."

Kaia, Malachai'nin ona Bowen'ı ve sadece Bowen'ı yanlarında götürmeyi planladıklarını söylemesine izin verecek cesareti bulamamıştı. Spor çantasını sedyenin üzerine koymuş ve Mal'a onu için sessizce meydan okumuştı. Lily kardeşiyle vedalaşırken Malachai başını hafifçe sallamış ve ona "*marshmallow heart*" diye mırıldanmıştı.

Kaia elinden gelse koca kendini beğenmiş yere sererdi. Onun şeker gibi bir kalbi . Sadece kendisinden olanlar için küçük delikleri olan saf dökme demirden bir kalbi vardı. İnsanlar ya da onlara ne olduğu umurunda değildi. Ama Lily çok üzgündü. Ve Kaia bir keresinde diğer kadının yerinde durmuş, çaresizce sevdiği iki insanın elinden kayıp gidişini izlemişti.

Sadece bir anlık sempati patlamasıydı, hepsi bu. "Şekerlemelerle hiçbir alakası yok." Açık spor çantasını güvenli bir şekilde kenara, duvara doğru iterek, bir turtayı yakmasına neden olan insana bakmaya çalıştı, o kadar ki.

Koyu gri eşofman altı kalçalarından sarkarken ve siyah saçları nemli olmaktan çok hâlâ ıslakken yüz üstü uyuyakalmıştı. Ayrıca KJ'ye spor çantasıyla aynı anda verdiği battaniyenin altında değil *üzerinde* uyuyakalmıştı. Battaniyeyi çıkarıp onu daha rahat ettirmek için KJ'nin pasta yemesini bölmek zorunda kalacaktı. Atalina'yı yerinden oynatmak için iki hasta bakıcı bile gerekebilirdi.

Bowen Knight büyük bir adamdı.

Uyandıktan sonra boyut kazanması çok garipti. Sanki kanında yanan hayat enerjisi algısını etkilemişti. Sonra sırtını kaplayan dövmeler vardı, en büyüğü bir ejderhaydı.

Uçarken bir kanadı sağ omzunun üzerinden uzanıyor, diğeri sırtının sol tarafında aşağıya doğru iniyor, yaratığın kıvrımlı kuyruğu ise sırtının sağ tarafından aşağıya doğru spiral çiziyordu.

Kaia hareketi *hissedebiliyor*, ejderhanın güçlü dönüşünü hissedebiliyordu.

Renkler tasarımın her santimini kaplıyordu; efsanevi varlık turuncu, pas ve koyu bronz tonlarında kusursuz bir şekilde işlenmişti. Bu canlı bir sanat eseriymi ve uymayan bir şey daha vardı: Ne tür bir acımasız güvenlik şefi ejderhalar gibi fantastik yaratıklar hakkında düşünürdü? Dövmesinin Ryūjin'e bu kadar yakışması da tuhaftı.

İstasyonun logosu, saldırmak için şaha kalkmış bir ejderhanın tahta baskısıydı.

Kaia bunu yapmaması gerektiğini biliyordu ama yatağın kenarına yaslanıp dövmenin çizgilerini daha yakından inceleme dürtüsüne boyun eğdi -ancak adamın teninin ipeksi kahverengisi dikkatini dağıtmaya devam etti. Sırtının her tarafına asılmış kas eğitmenleri bile onun görünüşünü bozmuyordu.

İçindeki his kıvrımları, diğer yarısı olan yaratık iç sularda yüzerken tenine sürtünüyordu.

Bowen Knight .

Geriye sıçrayan Kaia ona baktı. Ama uyanmamıştı, Hugo'ya ve diğerlerine ihanet ettiğini anlamamıştı. Veri paneline gidip istatistiklerini kontrol etmeden önce yanığı silmek için nafile bir çabayla avuçlarının topuklarını ısınmış yanaklarına bastırdı.

Derin ve doğal bir uykudaydı.

Battaniyeyi unutmaya karar vererek bunun yerine odanın sıcaklığını artırdı. Sonra -ona verdiği rahatsız edici tepkiye karşı dişlerini sıkarak-gidip yeni bir havlu buldu, çünkü kullandığı havlu çantasını bıraktığı yerin yanında buruşmuştu.

Düşmanın saçlarını kurutmaya başlarken Hex'e, "İrk sınırlarını aşan ve erkek cinsiyetiyle sınırlı bir hastalık gibi - havluyu kullan, bırak onu," diye mırıldandı.

Evcil beyaz faresi, önlüğünün özel olarak dikilmiş üst cebinden çıkardı, minik pençeleri kenarda ve burnu ilgiyle seğiriyordu. Cebinden çıkıp kolundan aşağıya inerek Bowen'ın sırtının alt kısmına oturduğunda, kadın ona kaşlarını çattı.

"Bunu yapmaman gerektiğini biliyorsun." Bazı nedenlerden dolayı, büyük ve güçlü erkekler Hex'ten korkarlardı.

Ne yapacağını düşünüyorlardı? Onları kemirerek öldüreceğini mi?

Hex pişmanlık duymadan Bowen'ın alt omurgasına doğru kıvrıldı ve gözlerini kapattı.

Sorun çıkaran evcil hayvanını şimdilik görmezden gelen Kaia, insan güvenlik şefinin saçlarını nazik hareketlerle kurutmaya devam etti. Saçın yumuşak olduğunu ve dalgalandığını biliyordu. Islakken ensesinin altını yalıyor, saç telleri kuruyken olduğundan daha uzun görünüyordu. Saçın yumuşaklığı elbette bir yalandı.

Bowen Knight'ın yüzünde uykusunda bile bir gerginlik vardı. "Hileler ve ikili ," dedi Kaia usulca, gözleri düşerek Hugo'nun hediyesi olan boncuklu ahşap bileziği bileğine taktı. "İşte bunun hayalini kuruyor."

Kısa bir süre sonra gidip havluyu banyoya astı, ardından kirli havluyu aldı ve fazladan , tıraş bıçağı, diş fırçası ve benzerlerinin bulunduğu raf ünitesinin altına sıkıştırılmış küçük çamaşır sepetine yerleştirdi.

Daha sonra Atalina'nın tehlikeli yaşam deneyine doğru yürürken, Hex'in rahatlamış halini avucunun içine aldı. . ve elinin Bowen'ın sırtının erimiş sıcaklığına değdi. Neredeyse Hex'i düşürüyordu. Evcil hayvanının güvenlik şefinin sırtına sokulmayı sevmesine şaşmamalı.

Adam .

Hex'i, klan arkadaşlarının kitaplıklarında ya da ayakkabılarının içinde ansızın belirerek çığlık çığlığa bırakmadığı zamanlarda vakit geçirmeyi sevdiği cebine koydu ve ardından veri panelini kontrol etti.

Bowen'ın ateşi insanlar için normal aralıktaydı. Yine de elinin arkası temastan dolayı cızırdamaya devam etti. "*Lanet olsun, Kaia.*"

Kendisine özgü aile soyu her zaman

Sevgililer söz konusu olduğunda kötü seçimleriyle bilinir. Son derece zeki annesine bakın. Sinsi bir mizah anlayışı olan parlak bir müzisyenle çiftleşmeden önce, hapishaneye geri dönen iki kötü çocuk mahkumla, hazır parasının çoğuyla sürüklenen işsiz bir serseriyle, hakkında değişken duygulara sahip yaşlı bir

sadakatsizlik ve onu bir yüksek lisans öğrencisiyle aldatan bir profesör.

Hepsi Elenise yirmi üç yaşına basmadan önceydi.

Kaia'nın kötü çocukları bilmesinin tek nedeni, anne babası bir şişe şarabı paylaşıırken ve de kıkırdayarak flört geçmişlerini anlatırken aile karavanının arkasında uyuyormuş gibi davranmasıydı. O bunların çoğunu anlamamıştı, ranzasına kıvrılıp yatarken onların mutlu seslerini dinlemek hoşuna gitmişti ama bir yetişkin olarak, söz konusu erkekler olduğunda kan dolaşımında bir çılgınlık çizgisi olduğunu çok iyi anlıyordu.

"Hayır." Hatırası her zaman olduğu gibi acıya dönüşürken elinin tersini sert hareketlerle elbisesine sürttü. Çünkü annesinin ona erkekler hakkında ya da delilere karşı dikkatli olmayı öğretme şansı hiç olmamıştı. Kaia reşit olmadan çok önce ölmüş ve derinlere gömülmüştü.

Katillerinin hepsi insandı.

Kaia'nın içinde kabul etmeyi reddettiği bir çekime neden olan uyuyan erkek kadar insandı. Bowen Knight'ın onun için kim olduğunu *çok* iyi biliyordu ve bunun o rahatsız edici yakınlık hissiyle hiçbir ilgisi yoktu. Bunun savaşa bir ilgisi vardı.

Bowen Knight'ın acımasız düşman generali olduğu bir savaş.

Bölüm 9

"Tatlım, neden en böyle büyük bir çukura inmeye karar verdin?"

"Aşağıda ne olduğunu görmek istedim."

-Leah Knight (38) ve pis, çamurlu oğlu Bowen (7)

Bowen bir dahaki **sefere** uyandığında, midesinde ısrarlı bir kemirme ve kaslarında uzun ve uyuduğunu söyleyen bir ağırlık hissi vardı. Esnemek için kollarını uzattığında, kolları titremedi. Her ne kadar kendini alışkın olduğu kadar güçlü hissetmese de, son uyanışından bu yana kendini geliştirmişti.

Yüzünü ovuşturarak yatakta doğruldu.

Makineler uğulduyordu, hava sıcaktı ve o yalnızdı.

Alışkanlıktan dolayı odanın etrafını hızlı ama kapsamlı bir şekilde taradı. Silahı yoktu ve fiziksel durumu onu kolay bir av haline getiriyordu - evet, bu yutması zor bir haptı- ama doğasının bu kısmını öylece kapatamazdı. Nefes almak gibi bir refleksti bu.

Odada herhangi bir tehdit olmadığından emin olduktan sonra bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı, sonra da -karnı gergin ve elleri yatağa dayalı bir şekilde- ayaklarının üzerine kalktı. Bacakları tuttu. İsteddiği kadar iyi değildi ama kısa bir süre için onu dik ve hareketli tutmaya yetti.

Bastonu kullanacaktı; onu bilmediği bir yerde, bu odaya hapsedecekse gururun bir faydası . Bir "BlackSea kurulumu" anlama gelebilirdi ama altında hafif bir hareket bile hissetmediğine göre, onların yüzen gemilerinden birinde olduğunu düşünmüyordu.

şehirler. Bu da hâlâ karada ve kuşkusuz suya yakın olması gerektiği anlamına geliyordu.

Okyanus ya da göl, görmesi gerek.

Bakışları karşı duvara yöneldi ama -Kaia'nın meraklı klan arkadaşları hakkındaki uyarısını aklından çıkarmayarak- pencere panelini açmamaya karar verdi. Sadece bu odadan çıkması gerekmiyordu, aynı zamanda kendini bir karnavaldaki yan gösteri atraksiyonu gibi hissetmek de istemiyordu.

O zamana kadar uzandıktan sonra bastonuna uzandı. Yere çakılmadan önce veri panelindeki saate bakmayı unutmuştu, bu yüzden ne kadar süredir dışarıda olduğuna dair hiçbir fikri yoktu ama saçları kuruydu ve derin bir ferahlık hissediyordu, bu yüzden en az iki, üç saat olmalıydı.

Banyoya doğru ilerleyerek yapılması gerekeni yaptı. Ellerini yıkayıp kuruladıktan sonra lavaboya dönmek üzereydi ki gözleri aynadaki görüntüsüne takıldı. Orta kahverengi teni her zamankinden daha solgundu, güneş ışığı olmadan rengi solmuştu, ağır ve hareketsiz uykusundan dolayı yüzünün sol tarafında çizgiler oluşmuştu, çenesi kırış kırış olmuştu, yüzü ve vücudu inceydi.

Ama kafasındaki saatli bombadan eser yoktu.

Başarı şansına -*yaşam şansına*- odaklanma kararına bağlı kalarak bu düşünceyle oyalanmadı. Bunun yerine, dışarı çıktı ve birkaç dakikasını düzgün bir şekilde giyinmek için harcadı.

Kot pantolonunu çoktan giymiş ve spor çantasından kısa kollu, çivi detaylı lacivert bir gömlek çıkarıyordu ki, sol arka kot cebinin sağ cebinden biraz daha sert olduğunu fark etti. Gömleğini silkti ama düğmelerini açık bırakarak cebine uzandı. Önce hiçbir şey hissetmedi... sonra parmakları orada olmaması gereken bir dikişin takıldı.

Dudakları kıvrıldı.

Rahatsız edilme ihtimaline karşı banyoya girerek kot pantolonunu çıkardı ve sahte cebin üst kısmını yırtarak çok az metal parçası olan kâğıt inceliğinde bir telefon çıkardı. "Teşekkür Cassius," diye mırıldandı, dış dünyayla iletişim kurmasını sağlayanın en iyi arkadaşı olduğundan kesinlikle emindi.

Malachai'nin adamları çantayı tesislerine getirmeden önce kontrol etmiş olmalıydılar, bu yüzden ya taramaları küçük metal bileşenleri tespit etmemiştir ya da iyi niyetli bir hareketle içinde bırakmışlardı. Diğer taraftan, telefon BlackSea'nin gönderilen ve alınan tüm verileri takip edebilmesi için hacklenmiş olabilirdi ama Bo bu modeli ve kurcalama belirtilerini nasıl kontrol edeceğini biliyordu.

Kot pantolonunu tekrar giyip gömleğinin düğmelerini ilikledikten sonra telefonu eleştirel bir gözle inceledi. Üzerinde hiçbir kurcalama izi yoktu ve plas tam da bu nedenle kolaylıkla işaretlenebilecek şekilde tasarlanmıştı. Fiziksel telefonun kendisine dokunulmadığından emin olunca, uzaktan hacklenip hacklenmediğini kontrol etmek için telefonu açtı.

Ekranda bir güvenlik simgesi parladı. Ona dokundu ve retina taraması istedi. Sonra ona Cassius'un göbek adını sordu.

Cassius'un göbek adı yoktu ama Bowen sık sık en iyi arkadaşının adına "alaycı" kelimesini eklemesi gerektiğini söylerdi. Bu cevabı verdi ... ve uzun zaman önce bir yaz çit kesme makinesiyle kazara başını kestiği Lily'bebeğinin adı soruldu. Ardından, balkondaki bir kadının önündeki adama vurmaya çalışırken yanlışlıkla ona olgun bir domatesle vurduğu tarihi soran bir soru geldi - Cassius bu tarihi biliyordu çünkü o da yanlış bir füzeyle vurulmuştu.

Cassius'un yirmi birinci doğum gününün gecesinde meydana gelen bu olayda ikisi de tarihi asla yanlış bilemezdi: 14 Şubat 2072.

Bowen'in omuzları sarsıldı.

Kız kardeşi ve en iyi arkadaşı, Bowen dışında herhangi birinin şifrelemeyi aşmasını imkânsız hale getirmişti. olursa olsun, herhangi bir sorun belirtisi aramak için telefonun programının derinliklerine indi. Bozulmamış görünüyordu ve bataryası tamamen şarj edilmişti. Telefonun uydu erişimi olduğu da kanıtlanmıştı, ancak başarılı bir bağlantı kurması alışılmadık derecede uzun sürmüştü ve bu bağlantı zayıftı.

İzole bir bölgede olmalı. Uzak bir ada mı? Yakında öğrenecekti.

Banyonun mahremiyetinden çıktıktan sonra tanıdık bir arama kodu girerek, yavaşça yürürken telefonu kulağına götürdü

Kaslarını daha da germek için baston yardımıyla odanın içinde dolaştı. Oda antiseptik olarak temizdi, yüksek özellikli veri paneli dışında dünyanın herhangi bir yerindeki bir klinik odası olabilirdi. En son ölçümleri ekranda parlıyordu; uyuduğu de öyle: *3 saat 47 dakika*.

Telefon diğer uçtan açıldı. "Kimsiniz?" Keskin bir soru.

"En sevdiğin biyonik zombi."

Lily'nin nefesi titredi. "*Bo mu?*"

Görüntü akışını açan Bo, telefonu çevirerek minyatür bir telsiz haline getirdi. Bağlantı kötüydü, görüntü piksel pikseldi ama Lily'nin Lily olduğunu söyleyebiliyordu, umarım bu da uyandığından şüphe duymayacak kadar iyi yüzünü anlamına geliyordu. "Merhaba, Lilybit."

Görüntü yanıp sönerak karardı, ardından bir saniyeliğine silindi.

Bo'nun zihninin onun kremci tenini çizen keder ve acı çizgilerinin fotoğrafını çekmesi için yeterince uzun bir süreydi. Dalgalanan bağlantıdan uzanıp onu göğsüne bastırmak, ona her şeyin yoluna gireceğini, her şeyi düzelterek söylemek istedi. Anne ve babası Çin'in Guiyang kentindeki bir yetimhaneden evlat edindikleri sessiz, gri gözlü küçük kızla birlikte evlerine girdikleri andan itibaren Bo ona kulak olmuştu.

"Bo," diye tekrarlardı Lily ağlamaklı bir fısıltıyla, parmak uçlarını kendi tarafındaki ekrana dokundurarak. "Gerçekten uyanmışsın."

"Ayaklarım henüz o kadar sağlam değil ama ben de yürüyorum." Yatağa yaslanarak bastonunu ona göstermek için kaldırdı. "Yeni stil aksesuarım."

Gözyaşlarını sildi, sırttı. "Seçkin." Saçlarının kaygan siyahı hatırladığından daha uzundu, ince yüz kemikleri daha belirgindi, ama gülümsemesi aynı sessizce neşeli armağandı.

"Annem ve babam nasıl, Lil?"

"İyi değil." Gülümsemesi soldu. "Cassius ve ben senin kaybolmana yardım ettiğimiz ve nerede olduğunu söylemediğimiz için çok öfkeli."

Bo kaşlarını kaldırınca omuz silkti. "Malachai Rhys doğrudan bana teklifle geldi. Bilim adamlarından birinin

sorunumuza kısmi bir çözümü olabilir - ve hayır, en başta sorunu nasıl çözdüğü hakkında hiçbir fikrim yok."

Bowen yaptı. BlackSea'nin güvenlik şefi İttifak'ın içine köstebek yerleştirme konusunda tamamen yetenekliydi. Bo da aynısını BlackSea için yapacaktı ama vurulma vakti geldiğinde pazarlığa açık olabilecek bir Su Dönüşeni bulamamıştı. "Yeni siyasi dostlar arasında casusluk beklenir," dedi. "İki güvenlik şefinin birbirini olduğu gibi kabul etmesini bekleyemezsiniz."

Lily dudaklarını büzdü ve kaşlarını çatmaya çalıştı ama mutluluğu yüzünden okunuyordu. "Cassius'a sadece neler olduğunu anlattım." Sivri çenesini sıkıca tutarak, "Sen *ölüyordun* ve başka hiç kimse bir çözüm önermiyordu. Bu yüzden Cassius güvenlik sistemlerini devre dışı ve ben de kapınızdaki nöbetçilere ilaçlı kahve vererek onları uyuttum."

"İnsanlara güzel yüzlere güvenmemelerini söyleyip duruyorum ama beni dinliyorlar mı?"

"Ha!" Lily'nin gülümsemesi tekrar ortaya çıktı. "*Lütfen* iyileşir misin, böylece herkesle dövüşmek zorunda kalmayayım? Şu anda Cassius hariç tüm şövalyeler bana kızgın."

"Bowen'ın Şövalyeleri"-İttifak'taki en yakın dokuz arkadaşı ve yoldaşı kendilerine bu adı vermişti. Dalga geçtiklerini sanmıştı ama Lily de dahil dokuz kişi son derece ciddiye. Ve cehenneme kadar onun yanında almışlardı. "Üzerinde çalışıyorum," dedi kız kardeşine, eli bastonun başını sıkıca kavrarken. "Tetikçi mi?"

"Artık bir tehdit değil," dedi Lily. "Sana her şeyi bir rapor göndereceğim." Ona olayların bir özetini verdikten sonra sesli bir şekilde yutkundu. "Dr. Kahananui'ye deney başarısız olursa beni getireceğine ve makineleri birlikte kapatacağımıza dair söz verdim."

Bo'nun kalbi mekanik olabilirdi ama o anda sızladı. "İstedğim her şeyi yaptın Lil. sonrasını ben hallederim."

Bölüm 10

En gelişmiş modern teknolojinin bile tam olarak düzeltemediği coğrafi nedenlerden dolayı bu bölgede telefon çekmiyor. Sabrınız için teşekkür eder, size geri dönüşte yaşanabilecek gecikmeler için şimdiden özür dilerim.

-Dr. Atalina Kahananui, M-Psy Ashaya Aleine'e ortak konuları Bowen Knight'ın durumuyla ilgili olarak gönderdiği gizli bir mesajda

Lily'yle konuşmasını bitiren Bo, telefonunu cebine soktu, sonra da çantasını karıştırıp bir çift çorap ve her giydiği yıpranmış kahverengi botlarını çıkardı. Onları giymesi uzun sürmedi.

Midesi homurdandı, sesi ısrarcıydı.

Kaia'yı inine kadar takip etmenin ve onu kendisini beslemeye ikna edip edemeyeceğini görmenin zamanı gelmişti.

Nabızı hızlanarak elini kapının yanındaki tarama koydu ve kapı yavaşça geriye kayarak yaklaşık bir metre ötedeki duvarı ortaya çıkardı. Pürüzsüz kirli beyaza boyanmış olan bu duvar, geniş çevresiyle ilgili hiçbir şey göstermiyordu. Bo dışarıya bir adım atmadan önce dikkatle dinledi. bakışta iç koridorda yalnız olduğu anlaşıldı.

Odası en sondaydı, solunda başka bir duvardan başka bir şey yoktu.

Gerektiğinde bastona yaslanarak ama kendi ağırlığını desteklemek için elinden gelen her şeyi yaparak sağa yöneldi. Kasları ne kadar çabuk iyileşirse o kadar iyi. Kızgın bir adama meydan okumak

Eğer kızın kafasına atmaya karar verdiği mermileri savuşturabilirse, changeling onun için çok daha iyi olacaktı.

Bowen'ın dudakları gerildi; doğrusu böyle volkanik bir öfkeyi soğuk bir mesafeye tercih ederdi - içgüdüleri Kaia'nın soğuk ya da duygusuz bir yaratık olmadığını fısıldıyordu. Çünkü birisi odasının sıcaklığını yükseltmişti ve sütteki her şeyi kontrol eden veri paneline yalnızca iki kişinin erişim yetkisi vardı: Dr.

Atalina Kahananui ve Kaia Luna.

Bo panele göz attığında isimleri not etmişti. Tıbbi kullanım için yapılmış bir panelde bu bilgilerin açıkta olması ona mantıklı gelmişti - daha fazla veri olsa da bir hastane çizelgesiyle aynı işlevi görüyordu. Bu yüzden de son erişimin Kaia'nın uykuya dalmasından birkaç dakika sonra olduğunu görebilmişti.

Ona düşman gibi davranan kadın, uyurken de onu sıcak tutmuştu.

Kadının gizeminden büyülenmiş olsa da Bo çevresine olan farkındalığını hiç kaybetmedi. Eğer burası bir klinikse, bir klinikti. Her şeyden sessizdi, genel telsizden çağrı yapılmıyor, hemşireler koşuşturmuyor, diğer odalardan bip sesleri gelmiyordu. Aslında bir odaya açılacak sadece bir kapı görebiliyordu ve o da koridorun yarısında yer alıyordu.

Sol duvara gelince, büyük bir kısmı ışıkla vurulmuş, arka planında karanlık bir gölgenin yüzdüğü canlı bir su duvar kaplıydı - yaratığın kıvrımlı bir su ejderhası olduğuna yemin edebilirdi. Karmaşık bir şekilde boyanmış, fırça darbeleri pürüzsüz, duvar resmi bir sanat galerisinde ya da müzede yersiz görünmezdi ... ama onda da bir gençlik vardı. Sınırsız bir yaşam hissi. Yani belki de bir galeri ya da müze kadar resmi bir yer değil.

Diğer kapıyı geçtikten sonra nihayet sessizliğe karışan sesler, ilk başta duymaktan ziyade hissettiği yankılardı. Birkaç adım daha attıktan sonra kelimeleri neredeyse seçebiliyordu. Birden fazla insan konuşuyordu; kalabalık değillerdi ama ikiden fazlaydılar. Ancak, iletişim sisteminden hâlâ tek bir anons bile duymamıştı.

Bu durum, bu tesisin özel bir klinik olduğuna dair artan inancını pekiştirdi. Muhtemelen tek hastalar deneyim-

"Tanrım." Bowen dondu kaldı.

Koridor onu, küçük masalar ve bazıları arkalıklı, bazıları arkalıksız rahat görünen sandalyeler ve kanepelerle tamamlanmış bir salon alanı olarak düzenlenmiş kalın halı kaplı bir avluya dökmüştü.

Geniş açık planlı alanın ötesinde, cam gibi görünen kıvrımlı bir duvar vardı.

Ve bu cam benzeri malzemenin diğer tarafında yatan şey suydı. İçinde durduğu binaya bağlı olması gereken ışıkların aydınlattığı koyu mavi-yeşil su. "Venedik," diye fısıldadı Bo kendi kendine, derisi tekrar yerine otururken. Venedik'te olmalıydı. İttifak Karargâhı'nın alt katında da suya bakan şeffaf duvarlar vardı.

BlackSea'nin Bowen'ın burnunun dibinde bu kadar büyük bir tesis kurmayı nasıl başardığını bilmiyordu ama şu anda önemli olan eve yakın olmasıydı.

Şu anda seyrek nüfuslu olan avluda yürürken, şeffaf duvarın tam durmaya giderken kendisine yönelen gözleri görmezden geldi. Arkasından mırıltılar geliyordu ama kimse yaklaşmadı. Bo koridorda belirdiğinde ifadesi soğuk ve düz bir hal alan sert , koyu sarı saçlı adam bile.

Uzun boylu ve iri yapılı olan diğer adam muhtemelen Bo'yu alt edebileceğini düşünüyordu ama zarif hareketlerin ona göre olmadığını gösteren bir ağırlıkla hareket ediyordu. Şu anda Bo'nun da değildi ama Bo bastonunu, bir masayı ya da yakındaki bir sandalyeyi kullanarak erkeği nasıl etkisiz hale getirebileceğini çoktan hesaplamıştı. Odadaki en güçlü adam her zaman savaşı kazanmazdı.

Karşı taraf aklını kullanırsa olmaz.

Bo, evinin sularını seyrederken olası bir tehdidi görüş alanının dışında tutmaya özen gösterdi. Ancak . . . Kaşlarını çattı. Hiçbir şey İttifak binasından görüldüğü gibi değildi. Venedik'i demirleyen kazıklardan ya da sular yükseldiğinde bile Venedik'i gelişen bir şehir olarak tutan su altı biyosfer ağının inşasından önce batmış olan binaların kalıntılarından hiçbir iz yoktu. Ve ışıkların dağınık parıltısının ötesinde

su Venedik lagünündekinden daha derin ve sonsuz derecede karanlık görünüyordu.

Bu yapının inşa edilme şeklinden kaynaklanan bir yanılsama olabilir miydi? Ya da bir tür kalkan?

Savaşta yaralanmış bir kambur balina saydam duvarın diğer tarafından yüzerek geçtiğinde Bo bu fikri daha yeni düşünmeye başlamıştı ki, devasa varlık sonsuz karanlığın içinde kaybolmadan önce kocaman bir gözüyle Bo'ya baktı.

"Venedik değil." Sesten çok hava olarak çıktı.

Bölüm 11

Derin sonsuzluktur.

-Josef Luna

KAIA, Bowen Knight kapısını açar açmaz bir bildirim **almıştı**. Atalina şu anda Ryūjin'in yerleşik şifacısının kesin emirleri üzerine uyuduğu için Kaia ayağa kalkıp etrafta dolaşmaya başlayan deneyler için nöbet tutuyordu. Attie'nin bir asistanı vardı ama George verilerin temiz kenarlarını tercih ediyordu ve Attie denekleriyle etkileşime girmek isteyebileceğini söylediğinde "safralı bir yeşile" dönmüştü.

Avlunun ortak yaşam alanına girdiğinde, İnsan İttifakı'nın rahatsız edici derecede çekici güvenlik şefini deniz duvarının önünde, gözlerini derinlere dikmiş halde buldu. Onun hayranlığını anlıyordu; yaşam alanındaki odalardan merkezdekiler hariç her biri deniz manzaralıydı. Bu sonuncular, sayısız kulaç derinlikte olduklarının hatırlatılmasından rahatsız olan Karadenizli olmayan müteahhitler içindi.

Kaia klanının çoğunun yapamadığı gibi onların korkusuyla empati kurdu. Derinlere her baktığında kalbinde korku ve açlık iç içe geçiyordu. Güvenli sulardan ayrılmanın tehlikelerinden korktuğu kadar, soğuk kayganlığını da . BlackSea'nin korunan karasal sınırlarının ötesinde canavarlar vardı ve en kötüsü de canavara hiç benzememeleriydi.

Nabızı güm güm atıyor, nefesi sığlaşmakla tehdit ediyordu.

Bowen Knight'ın yüzünde Kaia'nın ruhuna kök salmış olan korkunun bir fısıltısı bile yoktu, sadece onu şok eden bir şaşkınlık vardı

aniden genç göründü. Uzun alnına düşmesi ve yakasının üstünü öpmesi de bu izlenimi pekiştiriyordu.

O izlerken, Filipe yüzerek uzaklaşmadan ve muhtemelen ciğerlerine hava almak için yukarı çıkmadan önce yaşam alanının kenarına sadece birkaç santim kala bir tarama daha yaptı. Ryūjin İstasyonu'nun yarı emekli tamircisi, klan üyeleri işlerini yaparken ya da hak ettikleri kahveden bir yudum alırken deniz kıyısındaki duvarın dışında belirip onları şaşırtmayı son derece komik buluyordu.

Onun yaşındaki bir balinanın daha olgun olacağını düşünürsünüz ama hayır. Hex aynı anda kafasını cebinden çıkardı. Alden onun gözünü yakaladı. Elini Bowen'a doğru iterken çenesi çalışıyordu. Kaia kaşlarını çatarak ona doğru ilerlemeye başlamadan önce başını salladı.

Hugo'nun yakın arkadaşı olan Alden da Kaia'yla aynı korkunç ayrıntıları biliyordu. Aradaki fark Alden'in bir metre beş santim boyunda iki yüz yetmiş kilo olmasıydı. Eğer şiddete başvurmaya karar verirse, Bowen onu alt edebilecek durumda değildi. Ne yazık ki Alden öfkesini kontrol etmekte ciddi sorunları olan bir morsdu.

Bu yüzden Kaia kirli oynadı. Yolları kesiştiğinde ona "Atalina'nın erken doğum yapmasını mı istiyorsun?" diye tısladı.

İri adamın omuzları, kalın bıyıklarıyla aynı kıvrımda öne eğildi. "Hugo'ya zarar verdi."

Alden'in omzunu sıvazlayan Kaia, "Hugo'yu bulacağız," diye fısıldadı. Bu bir söz olduğu kadar bir dilekti de. "Ama Bowen Knight'a zarar veremezsin- Attie'nin tüm deneyi başarısız olur ve onun nasıl biri olduğunu biliyorsun." Kaia'nın kuzeni işine ruhunu koymuştu ve bu kayıp karşısında kalbi kırılacaktı. "Onun duygularına karşı dikkatli olmalıyız, özellikle de şimdi. Devam et."

Alden, Bowen Knight'a karanlık bir bakış daha attıktan sonra onun gitme talimatını kabul etti. Kaia iyi bir arkadaşı olan amiriyle konuşmak için aklına bir not aldı ve Alden'in öngörülebilir gelecekte meşgul tutulması gerektiğini söyledi; bir mühendis olarak o bir nimetti ve iyi bir ruh halindeyken tam bir oyuncak ayıydı.

Sadece son altı aydır kötü bir ruh hali içindeydi. *Morslar*. Sanki otuz yaşına gelmişler ve akıllarını kaybetmişler gibiydi.

eğer henüz bir eş bulamamışlarsa. Ondan sonrası somurtma, öfke ve genel hırçınlıktı. Hugo'nun ortadan kaybolması Alden'in zaten kara olan mizacını daha da kötüleştirmişti.

Bowen'ı düşünmeden tek bir darbeye öldürebilirdi.

Cildi aniden buz kesen Kaia, Bowen'ın yanına doğru son adımlarını attı. Tarayıcı zaten elindeydi. O el un içindeydi - bu tehlikeli adam programını bozmaya karar verdiğinde hamur karıştırıyordu.

"Yataktan çıkmış ne yapıyorsun?" Tarayıcıyı, saçlarının yumuşak abanoz dalgaları tarafından gizlenen kafa derisine uzanan ince "akıllı örgü" ile senkronize etti.

Değerleri, vücuduna böylesine ağır bir darbe almış bir adam için son derece iyiydi. Attieye göre, kız kardeşinin hayatını kurtarmak için kurşun yemeden önce fiziksel olarak çok iyi durumda olması da buna yardımcı olmuştu.

"Sanırım halüsinasyon görüyorum," dedi gözlerini suya dikerek. "O balinanın güldüğüne yemin edebilirim."

"Filipe'nin tuhaf bir mizah anlayışı var."

Bowen Knight sanki ciddi olup olmadığından emin değilmiş gibi başını eğerek onun yüzüne baktı. Ama konuştuğunda, tamamen başka bir şeyle . "Bıyıklı iri adamı alabilirdim."

Kaia'nın ensesindeki tüyler diken diken oldu; Alden'i azarlarken onun tamamen derinlere dalmış olduğundan emindi. Hugo arkadaşlarını Bowen Knight'ın gardlarını düşürmemeleri konusunda uyarmakta haklıydı. "Peki. Bir dahaki sefere Alden'in seni hamur haline getirmesine izin vereceğim," dedi, sesine doğal olmayan bir buz koymaya zorlayarak. "Bunu buradan uzakta yapmaya çalış.

Kanı halıdan temizlemek çok zordur."

Bowen gülümsedi. Bu gülümseme tüm yüzünü aydınlattı; *koyu*, karanlık gözleri aniden ısındı ve yanaklarındaki kırıksıklıklar yıkıcı bir çekicilik kazandı. "Teşekkür Kaia Luna," dedi ciddi bir ses tonuyla. "Korunduğum için minnettarım."

Diğer parçası bir oyun arkadaşı bulma ihtimaliyle başını kaldırdı. Kaia sertçe suyun altında kalmasını söyledi. Hugo'ya göre Bowen Knight ikisini de terk edecek türden oyun arkadaşıydı.

kırık. "Aç mısın?" diye sordu sertçe. "Açlıktan bayılırsan Attie bana teşekkür etmez."

"Ben hayatımda hiç bayılmadım." Adamın ifadesindeki hakaret ona erkek kuzenlerini o kadar güçlü bir şekilde hatırlatmıştı ki Kaia'nın savunması neredeyse kırılıyordu.

Dikkatli ol, Kaia. O bir manipölasyon ustası.

Ayrıca Kaia'nın deliliğine ve doğasındaki vahşi, oyuncu ve meraklı öze hitap eden "kötü çocuk" feromonları yayıyordu. Ama Kaia Hugo'nun bulduğu fotoğrafı görmüştü ve hiçbir cazibe saldırısı ona katliamı unutturamayacaktı.

"Mutfağıma gelsen iyi olur, böylece sana bakarken ben de işime devam edebilirim." Tarayıcıyı bir kenara bıraktı, sonra döndü ve onun cevabını beklemeden atriymunun arka ucuna doğru yürüdü. Mutfak alanı, onu atriymdaki yaya trafiğinden koruyan ancak klanın erişimine açık bırakan kısmi bir duvarın arkasında yer alıyordu.

Kendi alanına girdiğinde, mutfak ellerinin düzenli olarak meyve, kurabiye, sandviç ve diğer "arada" atıştırmalıkları koyduğu büyük masanın yanından geçti. Bu kadar büyük bir istasyonda her zaman birileri aç olurdu.

Kavanozdan gizlice kurabiye almaya çalışan on yaşındaki bir çocuğun dağınık altın kahverengi buklelerini karıştırdı ve onun yerine eline bir elma verdi. "Zaten üç tane yedin."

Bodie iri ela gözleriyle ona uzun uzun acı dolu bir bakış attı. "Sen kurabiye kavanozunu gözetim altında tutuyorsun, değil mi?"

"Asla söylemeyeceğim."

On yaşındaki çocuk iç çekerek uzaklaştı ... ama gözden kaybolmadan önce onun elmayı ısırıldığını duydu, kulakları havadaki diğer seslerin arasında bile sesi yakalayacak kadar keskindi. Bowen Knight'tan hiçbir iz yoktu.

Kaia kaşlarını çattı, neredeyse bir adım geri atacaktı ki başını salladı ve mutfağın şu anda boş çalışma merkezine doğru ilerledi. Daha birkaç dakika önce kendine hatırlattığı gibi, İnsan İttifakı'nın güvenlik şefi çaresiz olmaktan çok uzaktı. Ryūjin'deki en ölümcül kişi bile olabilirdi.

Ellerini yıkayıp kuruladıktan sonra hamurla uğraştığı tezgâha döndü. Ve adam nihayet görüldüğünde nabzındaki sarsıntıyı görmezden geldi. İlerlemesi yavaştı ama bastona dayanıyor gibi görünmüyordu. Tezgâhın diğer tarafındaki tabureye çıktığında, cildinin kızarmış olmasına rağmen terlemediğini fark etti.

Yorgun olmaktan ziyade, ve güçlü görünüyordu.

"Ee," dedi, bakışları tehdit içermeyen ama kadının derisinin olan bir şekilde tetikteydi ve karmaşık katmanlarla dolu sesi rahatsız edici bir rahatlıkla kadının derinliklerine işliyordu, "zehir konusunda endişelenmeme gerek var mı?"

Kaia yiyecekleri *asla* kimseyi incitmek için kullanmazdı; için yemek sıcaklığı, içindeki yaralar sesini çaldığında bile sevgisini gösterme şekliydi. "Atalina'nın deneyini mahvetmezdim." Cildinde çatırdayan elektrik hissini görmezden gelerek ona bir tabak hazırladı ve ardından bir bardak su doldurdu. "Boğulursan seni kurtaracağıma güvenmiyorsan yavaş ye."

Bir ısırik aldı, tadına bakarken gözleri kapanıyordu.

Ve Kaia'nın ayak parmakları çalışma masasının altında tuttuğu halıya kıvrıldı. Ayakkabı giymek ona hiçbir zaman kolay gelmemişti ve hâlâ mümkün olan en kısa sürede ayakkabılarını çıkarma eğilimindeydi.

Nefes nefese kalan Bowen kirpiklerini kaldırdı. "Kahretsin, sadece yemekle bile beni dize getirebilirsin."

Bakışları onunkilere kilitlendiğinde, kalbinde bir sıcaklık oluştu. Adamın varlığına, sesine, *kendisine* verdiği içgüdüsel ve istenmeyen tepkiye ihanet etmeyen bir yanıt şekillendirmek için savaşmak zorunda kaldı. "Cazibe ve pohpohlama bende işe yaramaz," dedi en keskin tonuyla. "Yemeğini ye, sonra da git ki huzur içinde çalışabileyim."

Kaia bu ses tonuyla birden fazla talibini korkutmuştu ama Bowen Knight gözünü bile kırpmadı. "Benim Şeytan'ın dölü olduğumu düşünmenizin özel bir nedeni var mı?"

Bu açık soru onu tam ortasından vurdu ve hiç düşünmeden cevap verdi, kalbi gümbür gümbür atıyor ve yanakları kızarıyordu. "Sen İnsan İttifakı'nın güvenlik şefisin ve insanlar mazlum gibi davranmayı seven kalpsiz, zalim yaratıklardır. Tıpkı koyun postuna bürünmüş bir kurt gibi."

Sessizlik havada asılı duruyordu, düşmek üzere olan bir kılıç gibi.

Çirkin gerçek karşısında geri adım atmaya niyeti olmayan Kaia, bu hamuru mühürleyip dinlenmesi için bir kenara ayırdı ve kullanıma hazır parti açtı. Akşam yemeğinin bir parçası olarak yapmayı planladığı köfteler için daireler açmakla meşguldü. Mutfaktaki elleri otuz dakika içinde gelecekti ve onları diğer malzemeleri hazırlamakla görevlendirecekti ama bu köftelerin daha uzman bir dokunuşa ihtiyacı vardı.

Hamurdan küçük parçalar kopardı, onları yuvarlayarak köfte haline getirdi, sonra oklavayı aldı ve işe koyuldu. Mükemmel daireler çizdi, içinde bir fırtına koparken bile vücudu otomatik olarak hareket ediyordu, derisinin altında yüzen varlık, insan kalbi kadar .

"İnsanlar sana ne yaptı?" Bowen Knight'ın sesi kulağını en iç düzeyde memnun etmeye devam etti, derin tonları kusursuz bir şekilde dengelenmişti.

Öfkeyle bir daire daha çizerek, "Su Dönüşenleri bir araya gelip BlackSea olmadan, güçlenmeden önce insanların bizi yakalayıp *yediğini* biliyor musun?" dedi. Kimse bu korkunç tarih parçasından bahsetmiyordu ama bu onu silmiyordu.

"Dönüşenler çok hızlı yer değiştirebilir." Kararlı bir ses, gözü kara bir dikkat.

Kaia oklavayı tezgâhın üzerine çarptı. "Gerçek bu kadar korkunçken yalan söylemek zorunda ."

Hamurdan bir top daha kopararak onu bir köfte haline getirmeye başladı. "Kalbe saplanan bir zıpkın her türlü vardiya şansını sona erdirmek için harika bir iş çıkarır." Kaia resimleri görmüş, yürek parçalayan anma yazılarını okumuştı. "Hayvan formunda öldürülen bir su dönüşeni o formda kalır."

Bowen çatalını bırakarak ona baktı. "Bana bunun artık olmadığını söyle." Kelimeler sert ve çiğ çıkmıştı.

"Sadece BlackSea sınırlarını ölümcül bir güçle kontrol ettiği için - ve o zaman bile insanlar yasadışı ağırları ve paslanan gemileriyle kenarlarda sürünüyorlar." Kaia'nın derisi bir zamanlar çocuğun hatırladığı dehşetle ürperdi. Ağın sert plas liflerinin narin cildini nasıl kestiğini, çıgıllıklarının nasıl duyulmadığını ... ve nasıl

Panikleyip tekrar insan çocuğuna dönuştükten sonra neredeyse boğuluyordu.

Bowen'ın gözleri onun yüzünden ayrılmadı ve güvenilemeyecek kadar zeki olan bu adamın çok şey gördüğünü biliyordu. "Diğer insanların işlediği suçlar için özür dilerim. Halkınıza yapılanların hiçbir mazereti olamaz ama size yemin ederim ki böyle bir kötülüğün içinde bilerek yer almadım."

Söylemesi hoş bir şeydi ama Kaia Hugo'nun kanıtını görmüştü, kaybolanlardan en az ikisinin bir daha asla eve dönbiliyordu. O gece döktüğü gözyaşları onu kemiğine kadar sıyırmıştı. şimdi bile gözlerini her kapadığında onların morarmış ve parçalanmış bedenlerini görüyor ve Hugo'nun İttifak'ın BlackSea'nin en savunmasızlarını satranç taşı olarak kullanarak nasıl korkunç bir oyun oynadığını anlatan sesini duyuyordu.

Bölüm 12

Kaia, bence insanlar dostumuz gibi görünen düşman olabilir. Bowen Knight ve İttifak'ın ortadan kaybolmalarla derinden ilgili olduğuna dair kanıtım var.

-Hugo Sorensen Kaia Luna'ya gönderdiği mesajda

"BU YAŞAM ALANINDA **KAÇ KİŞİ** VAR?" Bowen, dünü bugünden ayırma girişimine yanıt olarak hiçbir şey söylemeyince sordu.

"Şu anda yüz kişi, ama bu mutfak Ryūjin'deki beş yerleşim biriminin hepsine hizmet veriyor, kimin içeride kimin dışarıda olduğuna bağlı olarak yaklaşık dört ila altı yüz kişi eder." Kaia'nın gerçekleri ondan saklamak için hiçbir nedeni yoktu -Mal'in de belirttiği gibi, Ryūjin'e bir kez girdikten sonra Bowen'in kaçmasının imkânı yoktu.

Eğer bir şekilde yardım çağırmayı başarırsa, yukarıdaki yüzen şehirde ağır silahlı yüzlerce insan vardı ve bunlar herhangi bir şeyi daha derinlere ulaşmadan vurabilirdi. Ve birçok cephede yürütülen acımasız bir kampanyanın ardından, BlackSea dalgıç araç pazarını ele geçirmişti. Diğerleri bunları üretebilirdi ama BlackSea bölgesinde devriye gezenlerin ölümcül zarafetini asla yakalayamazlardı.

Halkı ancak kendi sınırlarının ötesine geçmeye kalkıştığında av haline geliyordu ve BlackSea dünyanın okyanuslarında dolaşan sayısız yaratıktan oluşuyordu. Her zaman güvende *olamazlardı...* ama Kaia hâlâ Hugo'nun insan gemilerinin sinsice dolaştığını bildiği halde neden sınırı geçtiğini anlamıyordu.

Neden kendini riske atmıştı?

"Dört ila altı yüz kişi." Bowen Knight'ın sesi arkadaşının pürüzsüz tenorundan daha derin ve sertti ve şu anda cildine zımpara kağıdı gibi sürtünüyordu. "Beslemen gereken çok fazla insan var."

"Çok çalışmaktan solup gitmemeye çalışıyorum." İç malzemeyi önceden hazırladıktan sonra, her bir rulo haline getirilmiş derinin üzerine bir kaşık dolusu damlatarak onları köfte haline getirdi.

"Bunu belirtmekten nefret ediyorum ama bir fare sorunuz var gibi görünüyor."

Kaia yere bakınca Hex'in burnunu cebinden çıkardığını ve pençelerini cebin kenarına dayadığını gördü. Mutfağa atlamaması gerektiğini biliyordu ama belli ki özgür olmak istiyordu. "Onun adı Hex ve bu istasyondaki herkesten daha sağlıklı ve temiz." Onu tezgâha, Bowen'ın yanına koydu, sonra ellerini tekrar yıkadı ve işine geri döndü.

Önünde Bowen ve Hex birbirlerini ölçüyor gibiydiler.

Göz ucuyla duraksayan bir hareket yakalayınca tezgahın üzerinde duran tabağı aldı, termal kapağını çıkardı ve sıska bir gencin eline tutuşturmak için yanına gitti. "İşin bittiğinde tertemiz bir tabak görsem iyi olur."

Scott'ın sırtışı yüzünü çatlattı, sol elmacık kemiğinin üstündeki yıldız doğum lekesi hareketle birlikte kırıştı. "En sevdiğimi yaptın." Yanağına coşkulu bir öpücük kondurduktan sonra, kısa bir süre önce denizin vahşi sakinlerinden biriyle karşılaşmış ve daha kötü bir şekilde kurtulmuş çocuk bir çatal kaptı ve yüzünü tıka basa doldurmaya başladı. Ancak gözleri Bowen Knight'ın üzerindeydi.

Kaia ellerini onun kemikli omuzlarına koydu ve fiziksel bir hareketle onu çevirdi. "Git avluda otur." Orada bir arkadaş bulacağından emindi; ebeveynleri Ryūjin'de çalıştığı için yaşam alanlarında otuz kişilik bir çocuk grubu yaşıyordu. Çocuklar yüzeydeki şehirde de kalabilirlerdi ama derinlerde yaşamayı ve oynamayı seçmişlerdi; çünkü aile hayat demekti, kalp demekti.

Tezgâhına döndüğünde Kaia'nın kalbi onlarca yıllık acıyla çarpıyordu. Bazen uzun süreler boyunca acısını unutuyordu, ama her zaman oradaydı. Ve bu acıyı hissetmek istiyordu, çünkü hissettiğinde, geçmişteki sevgiyi de hatırlıyordu.

Onu çevreleyen sıcak kollar, yumuşak öpücükler ve bir BlackSea Dönüşeni için fazla gürültülü bir kahkaha.

Bowen Knight'ın kendisini güvenlik şefi konsantrasyonu ile izlediğinin farkındaydı, ancak vücudundaki küçük tüyler uyarıda bulunsada, bu köfte setini bitirmek için onu görmezden geldi.

Diğer hamur artık ikinci seti hazırlayabileceği kadar dinlenmişti. Mutfak yardımcılara sürecin pişirme kısmını emanet edebilir, kendisi de gözetmenlik yapabiliyordu.

Onlar bunu yaparken, o da bir parti kurabiye üzerinde çalışacaktı. Son partisi o kadar hızlı tükenmişti ki, bazı kurabiye düşkünlerinin onları odalarında biriktirdiğine yarı yarıya ikna olmuştu. Hex'i bir casusluk görevine göndermenin zamanı gelmiş olabilir.

"Çocuk topallıyordu."

"Scott siyahlar içinde yüzebilen bir genç." Kaia bir daire daha çizdi. "Çoğundan daha mantıklı ama beyni hâlâ tehlike hissinin geliştiriyor."

"Ne ki? Bir köpekbalgıyla güreşmeye mi çalıştı?"

Bowen'a bir bakış fırlattı ve bakışları çarpıştığında neredeyse fiziksel bir şoku hissetti. "Bela aramadığından oldukça eminim." Kalbi güm güm attı. "Ama yoldan yeterince hızlı da çekilmedi."

Bu ışıkta siyah gibi görünen koyu kahverengi gözleri onu tutmaya devam etti, aralarında yayılan akımlar neredeyse görebileceği beyaz ateşti.

"Kaia."

Teninde bir ürperti dalgalandı.

Göz temasını zorla keserek tekrar işine daldı. Ama zihni hızla dönüyordu. Vücudu neden ona tepki veriyordu? Neden ona tepki veriyordu? Sanki ten ayrıcalıkları istediğinde seçme şansı yokmuş gibi davranmıyordu. Ryūjin'in nüfusu bir yana, istasyonun şehirden düzenli olarak ziyaretçileri vardı. Kaia da istediği zaman yüzebilirdi.

Birden fazla klan arkadaşı onu davet etmişti. Ve yine de ... "Kahretsin."

Metal porselene çarptı, Bowen'in çatalı tabağına çarptı.

"Kaslar spazm geçiriyor." Yüzünü buruşturarak tabureden kalktı ve yavaş, yoğun bir dikkatle esnemeye başladı.

Kaia ona göz kulak olurken başka türlü bir şey yapıp yapmadığını merak etti. Devrilmeye başlarsa, birkaç dakika önce kahve içmeye gelmiş olan ve şu anda mutfağın dış kısmında kayıtsızca oyalanan klan arkadaşlarından birini çağıracaktı.

Beş kadın Kaia'nın gazabından korktukları için onun bölgesini işgal edememişlerdi ama bu onları Bowen Knight'a arsız bir ilgiyle bakmaktan alıkoymamıştı. BlackSea dünyanın geri kalanını gizemli ve mesafeli yalnızlar olduklarına ikna etmeyi başarmış olabilirdi ama herkes çok sayıda su yaratığının büyük gruplar halinde takılmayı tercih ettiğini unutmuş gibiydi.

Dedikoduların okyanustaki akışı, Kuzey Atlantik Girdabı'nı oluşturan devasa akıntılardan sonra ikinci sıradaydı.

Bowen'ın kot pantolonunun kalçalarından sarkan tehlikeli halini fark edince gözleri kısıldı.

"Fareniz insan yemeği yiyor mu?" diye sordu vücudunu büyük bir köpeğin derisini yüzmesi gibi salladıktan sonra.

Hepsi de bekâr dişiler olan meraklı kediler baktılar.

"Tabağındaki sarı peynirden bir parça da ona ver," dedi Kaia son hamur tatlısını akordeonlamayı bitirirken dalgınca. "Birazdan döneceğim .". Gözcülerin oluşturduğu düğüme doğru ilerledi. "Komadan yeni çıkmış bir adamın üzerine salyalarınızı mı akıtıyorsunuz?" Onlara ters ters baktı. "Kışt."

"Ama Kaia," diye fısıldadı biri, "çok ... kaba saba görünüyor. Kirli sakalı, dağınık saçları."

"Evet. Malachai gibi. Benimle istediği zaman dalabilir."

Kaia bu görüntü karşısında ürperdi -Mal kardeşi gibiydi; onun aşk hayatını gözünde canlandırmak istemiyordu. "Peki. Salyalarını akıtmaya devam et ama ona yaklaşma." Bu talimatın ona karşı duyduğu acı verici rahatsızlıkla hiçbir ilgisi yoktu; Bowen'ın yemek yemesi gerekiyordu, aşk tekliflerini savuşturması değil. "Ve *özellikle* de ona dokunaçlı deri ayrıcalıkları teklif etmek yok." Bakışlarıyla en olası suçluyu sabitledi.

Oleanna bir arkadaşının saç örgüsünden bir çiçek çalıp sağ kulağının arkasına sıkıştırırken kıkırdadı. "Bu kadar çok insanın fetişi olması benim suçum değil."

Ellerini havaya kaldıran Kaia, Bowen'ı sürüyle yalnız bırakma riskini göze alarak odasına gitti. Çok uzun sürmedi

Edison'un son ziyaretinde unuttuğu kemeri bulmak için. Atalina'nın beş küçük erkek kardeşinden en büyüğü -ve Kaia'nın en yakın olduğu kuzeni- onun odasında, yerdeki bir şiltenin üzerine çökmüştü.

Şehirden anlattığı histerik hikayelerle onu gecenin bir yarısı uyutmazdı, mizah anlayışı o kadar kuruydu ki çoğu insan onu soğukkanlı ve sessiz biri olarak görürdü. Ama o sessizlik de vardı; Edison'un içinde derin bir sessizlik kuyusu, sarsılmaz bir iç huzur vardı. Kalbi kırık küçük bir kızken Kaia'nın ona sarılmasına izin verdiği kişi on beş yaşındaki Edison'du; klan anne babasının cesetlerini çocuk kalbini delip geçen bir yas şarkısıyla derinlere gönderdiğinde elini tuttuğu Edison.

Kemeri alıp geri döndüğünde Bowen'ın rahatsız edilmediğini ama izleyenlerin kıkırdayıp kızardığını görünce, hırpalanmış siyah deriyi tezgahın üzerinden Bowen'a itti. "Hayran kulübüne striptiz gösterisi yapmadan önce bunu giy." Belli ki koma sırasında kilo ve kot pantolonu kalçalarına zar zor oturuyordu.

Gözlerinin karanlığına ulaşan ve midesinin sıkışmasına neden olan yavaş bir gülümseme ... ve bazı insanların kendilerini yelpazelemesine neden oldu.

Kaia oklavasını kaldırarak diğer avucuna vurdu. Hayran kulübü pişmanlık duymadan ve neşeyle izlemeye devam etti.

"Teşekkürler." Tabureden indi ve gömleğini kaldırarak kemerini kot pantolonunun halkalarından geçirmeye başladı. Bu hareket karnının hâlâ sert olan düzlemini ortaya çıkardı, gerçi artık onun için normal olduğunu tahmin ettiğinden daha içbükeydi. Koyu renkli bir saç çizgisi aşağıya, kot pantolonunun içine doğru uzanıyordu. Bu sadece Kaia'nın görebileceği bir manzaraydı... o da gözlerini kaçırmadı.

"Tamamdır."

Köfteler pişirilmek üzere hazırlanırken Kaia tarif ajandasını kontrol etmeyi bir iş haline getirdi. "Kurabiye," dedi yüksek sesle.

"Kuru üzümlü yulaf ezmesi de!" diye bağırdı tentacles'ın kızı. "*Lütfen.*"

"Eğer şimdi sıçarsan."

Bir duraklama oldu ama Bowen'ın hayranları sonunda kurabiyeleri gerçekten karar verdiler. "Güle güle, Bo." Kadınlar parmaklarını ona salladı.

"Hanımlar." Bir kez daha yalnız kalmalarını bekledikten sonra taburesine geri .

Hex tezgâhtan aşağıya ve yere atlamak için o anı seçti. "Büyük bir kaçış yapmadan önce onu yakalamamı ister misin?"

"Hayır. Hex evin yolunu biliyor." Hayvanı hızla mutfaktan dışarı çıktı. Onun deniz kıyısındaki duvara giden yolu bulacağını ve orada oturup mest edici bir sessizlik içinde derinleri seyredeceğini biliyordu.

"Bir aşçı için tuhaf bir hayvan."

Kaia bu gerçeği onunla paylaşmakta hiçbir risk görmüyordu. "Erkek kuzenlerim ben on iki yaşındayken yatağıma bir fare koydular." Kederin kara deliğindeyken hiçbiri ona tek bir oyun bile oynamamış, bunun yerine onu sıcaklık, şefkat ve çoğu insanın bir avuç kabadayı çocuğun yapabileceğine inanamayacağı merhametle kuşatmışlardı.

"Çılgılık atacağımı sandılar. Bağırmadım." Yaramazlar o zamandan beri daha da sinsi numaralar deniyorlardı; genç dörtlü sık sık Edison ve Mal'ı da oyuna dahil etmeye ikna edebiliyorlardı.

"Hex bir ya da iki günden fazla görünmüyor."

"Tam adı yedinci Hex Luna. Fare ömrü ne yazık ki kısadır." Küstahça sözler, ama Kaia her Hex'in ölümünün yasını tutmuştu. Edison ilk Hex'in ölümünden altı ay sonra fareyle birlikte ortaya çıkmasaydı Hex II'yi asla evlat edinemeyecekti.

"Onu sev Kaia. Buna ihtiyacı var."

Büyük, sert kuzenleri bunu yapmaya devam etti ve o da yeni Hex'i geri veremedi. Her birinin kendi kişiliği, kendi varoluş biçimi vardı. Bu Hex yaramazdı ve keşfetmeyi seviyordu, oysa Hex VI çoğunlukla uyumaktan hoşlanan bir evcildi - tekerleğiyle koşmak için *çok* nadir gezintiler yapıyordu.

Kaia ölümden *nefret* etse de, ölümle yüzleşmeyi Çünkü öldüklerinde bu doğal sonraydı. Ve bu yaşam süreleri boyunca şımartıldılar, korundular ve sevildiler.

Onu mahveden beklenmedik ya da doğal olmayan kayıplardı.

Gözleri Bowen'a takıldı ve kafasındaki saatli bombayı düşündü... ve beynindeki test edilmemiş bileşiği. Eğer

ip patlarsa ya da bileşik bozulursa, bunun doğal bir yanı kalmazdı.
Bowen Knight'ı hayatının baharında yok edecekti.

Bölüm 13

"Fiziksel yaralarını sarabiliriz ama onu yaralayacak olan kalbine ve zihnine verilen zarardır."

"Benim nazik, tatlı oğlum. Bu sana ne yapacak? Bu seni kim yapacak?"

-Jerard ve Leah Knight oğulları Bowen (13) hakkında

BO, Scott'ın en sevdiği yemekten oluşan tabağı, elinin altına tutuşturulan bastonu, rahat uyuyabilmesi için sıcak tutulan odayı **düşündü** ve Kaia'nın onun evcil hayvanlarının ölümünü görmezden geldiğine inanmasını nasıl beklediğini merak etti.

"Evcil hamsterım öldüğünde on üç yaşındaydım," anlatırken buldu kendini. "Kimsenin beni göremediği gecelerde bir hafta boyunca ağladım." Kendini ve en iyi arkadaşını umutsuzca savunmak için öldürdükten dört gün sonra, zihni o kadar kötü bir şekilde ihlal edildikten dört gün sonra olmuştu ki, hala buz kıracağı migrenleri çekiyor, basınçtan gözlerinde kan damarları patlıyordu.

Kaia'nın ifadesi sakinleşti. "Bu pek maço bir itiraf değil." "Beni yatakta sırtüstü yatarken gördün, milyonlarca tel geliyor Bowen omuz silkti, ama elmacık kemiklerinde koyu bir kızarıklık hissediyordu. "Sanırım o gemi çoktan çok uzaklara yelken açtı." Ne yazık ki.

"Hamster'ının adı neydi?" "Toric the Destroyer."

Kaia'nın dudaklarında bir seğirme. "Hiç başka bir hamster aldın mı?"

Bo kasıtlı bir lokma aldı, acele etmeden çiğnedikten sonra yuttu. "Hayır. Sanırım büyüdüm." Toric'i ailesinin arka bahçesine gömmüş ve küçük bedeninin üzerine bir ağaç dikmişti.

O ağaç şimdi kuşlara bir yuva ve güneşli bir günde gölge sağlıyordu. Ve Bo'ya bir zamanlar olduğu çocuğu, en sevdiği oyunda devin kalesini kuşatmanın en iyi yolu hakkında evcil hayvanıyla uzun sohbetler yapan çocuğu hatırlatıyordu. O çocuk şimdi geçmişin bir serabı gibi görünüyordu. Gerçekte hiç var olmamış bir hayalet.

"Hayır, yapmadın." Kaia ona rahatsız edici bir yoğunlukla baktı. "Başka bir evcil hayvan alamayacak kadar üzgündün."

Bir ömür boyu görmezden yaralarını deşmeden ona nasıl açıklayabilirdi? "Bazı şeyler benim olduğum çocuk içindi," dedi sonunda. "Adamın başka öncelikleri var."

Ani bir göz kırpma ... ve yüz hatlarının sertleşmesi. "Neden insanlar ve Su Dönüşenleri arasında bir dostluğun peşindesin? Yollarımız sık sık kesişmiyor ki."

Bo, "Su Dönüşenleri karada yaşarlar," diye belirtti. "Genelde göllerin, nehirlerin ve okyanusun yakınlarında, ama karada yaşadıkları yerler de var. Buna benim ana üssüm olan Venedik'teki pek çok kişi de dahil."

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Evet, yollarımız *pek* sık kesişmiyor," diye itiraf etti. "Su Dönüşenleri kendilerine oldukça yakın durma eğilimindedir." Bırakın insanları, diğer Dönüşen gruplarıyla temas kurmaları bile nadirdi. "Leoparlar ve kurtlarla olan ittifakınız nasıl ?"

"Kurtlar istasyondaki tüm aydınlatmaları yeniledi." Kaia yukarıyı işaret etti. "O zamana kadar simüle edilmiş güneş ışığı ve ay ışığı yoktu." Gözlerini kapadı, derin bir nefes aldı ve zevkle bıraktı. "Eskiden yüzeyle ilgili özlediğim tek şey buydu, ışık."

Bo, kız yüzünü kaldırdığı anda hareketsiz kaldı, kızın yumuşaklığı onu çelik gibi kavradı. Bu kadar basit bir hareketten bu kadar zevk alması, tüm vücudunun güneş ışığının parıltısına tapması. "Onlar hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu Bo tarifine döndüğünde.

"Mühendisler her yerde mühendistir, ancak bu kadar güçlü dominantların bu kadar yeşile döndüğünü hiç görmemiştim." Gözlerinin arkasında kahkahalar. "İstasyon komutanı kurulumda hız rekoru kırdıklarını söylüyor, ayrılmak için çok sabırsızlanıyorlarmış."

"Evet." Bo derinlerde olmayı harika buluyordu ve klostrofobik eğilimleri yoktu ama BlackSea'nin işbirliği olmadan buradan ayrılmasının neredeyse imkânsız olduğunun da farkındaydı.

Oynayacak tek bir ası vardı: Kaleb Krychek.

Elbette, kardinal telekinetikten yardım istemek İttifak'ı Psy'nin Yönetici Koalisyonu'na borçlandıracaktı ki bu da asını işe yaramaz hale getiriyordu. "İnsanlar ve su dönüştürmelerinin pek çok ortak noktası var."

Kaia'nın kaşları bir fırtına bulutu gibiydi. "Öyle mi?" Tezgâhın üzerine bir kavanoz ceviz koydu.

"Bunlar ne için?"

"Cevizli hindistan cevizi kartopları. Orkalar bunları seviyor ve bu hafta hiçbir şeyi kırmadılar."

Orkalar, köpekbalıkları, odanın öbür ucundan ona müstehcen sözler mırıldanan dokunaçlı kadınlar... Hepsi uyuşturucu etkisinde bir rüya gibiydi. "Onlar denizin çina dükkanındaki boğaları mı?"

"Morslar bu unvana sahip. Çoğunlukla nereye gittiklerine dikkat edemeyecek kadar huysuz oldukları için."

Bowen kendisini avluda dövüp hamur haline getirmeye hazır görünen bıyıklı erkeği düşünmeden edemedi. Mors olması gereken biri varsa o da oydu, özellikle de o bıyıkla. "Cevizleri senin için doğramamı ister misin?"

Kaia ona kavanozla birlikte bir bıçak ve tahta bir kesme tahtası uzattı ve parmakları birbirine değdiğinde keskin bir hızla geri çekildi. "Suyun altında saatlerce yüzemediğin sürece ortak bir noktamız olduğundan şüpheliyim."

Kalbi gümbür gümbür atan Bo kavanozu çevirerek açmaya başladı. "Dünyanın dört bir yanına dağılmış durumdayız." Parmakları bir his yankısıyla yanarken odaklanmak zordu ama onu dinletmek zorundaydı; ancak zaman onun ve atriymdaki adamın öfkesinin nedeni hakkında bir cevap alabilirdi. "Bu bizi kendimizi daha az savunabilir hale getiriyor."

Kavanozu açarak bir ceviz aldı ve dişlerinin arasında kırdı. "Örneğin DarkRiver leoparları, kanla savundukları iyi tanımlanmış ve nispeten kompakt bölgesel sınırlara sahiptir

ve öfke. StoneWater ayları için de aynı şey geçerli - çok geniş bir bölge ama sınırları kadar belirlenmiş. Sınırlarını geçmek sizin ."

Kaia çömelerek alt dolapta bir şey aramaya koyuldu. "Aylar hakkında ne biliyorsun?"

"Kuzenlerimden biri az önce StoneWater ile çiftleşti."

Kaia çömeldiği yerden öyle hızlı fırladı ki neredeyse kafasını tezgâhın kenarına çarpacaktı. "Bunu uyduruyorsun."

Bo onun inançsızlığını kişisel olarak algılamadı. "Phoenix bana söylediğinde neredeyse düşüyordum. O kadar utangaç ki bir ceylan şekline bile yaklaşamıyor."

"*Taşsu* ayısı olan utangaç bir insan." Kaia'nın sesi boğuluyormuş gibi çıkıyordu. "Hâlâ hayatta mı?"

"Sadece hayatta değil, aynı zamanda delicesine mutlu." Bo'nun hayal bile edemeyeceği bir şekilde aşıktı. Bu kadar derinden güvenmek, çitler ya da duvarlar olmadan, kendini düşmeye bırakmak... bunu yapamazdı.

Çok fazla yüz maskesi görmüş, sadece içgüdülerine dayanarak asla güvenmemesi gerektiğini çok iyi öğrenmişti. Her şey on üç yaşında, neredeyse en yakın arkadaşının hayatına mal olan ve Bo'yu bir katile dönüştüren çocukça bir güven eylemiyle başlamıştı.

Bölüm 14

Eğer bir ayı ya da kurt sizi beslemeye çalışırsa, siz vahşi kadınlar tetikte gerektiğini bilirsiniz. Eğer bir kartal aniden pırıl pırıl ve güzel bir kıyafetle ortaya çıkarsa, kaşlarınızı kaldırmanız gerektiğini bilirsiniz. Ama insanlar. . insanlar sizin adınıza yaptığımız *kapsamlı* araştırmalara rağmen çözebildiğimiz türden bir kalıbı takip etmiyorlar, bu yüzden tetikte olmanız gerekecek. Yoksa siz farkına bile varmadan kendinizi sinsi insanınızın yatağında bulabilirsiniz.

-*Wild Woman* dergisinin Aralık 2081 sayısından: "Cilt Ayrıcalıklar, Stil ve İlkel Sofistike"

BOWEN KNIGHT duygularını ve düşüncelerini saklamakta çok iyiydi ama hiçbir şey kafasının üzerinde dolaşan kara bulutları silemiyordu. Yine de mutlu bir konu hakkında konuşuyorlardı, aşk hakkında, bir ayının çiftleşmesi hakkında.

Kaia kuru üzümlü kurabiyeler için gerekli yulaf ezmesini alırken sertçe yutkundu, teni aniden buz kesti. Çünkü Bowen'ın muhtemelen kendi varoluşunun kısır gerçekliği içinde kaldığını, iki haftadan sonra akli yerinde olarak hayatta kalma olasılığının sadece yüzde beş olduğunu düşündü. Aşık olma, çiftleşme şansı-

"BlackSea'nin Moskova aylarıyla bir ilişkisi var mı?"

Adamın sesiyle içten içe irkilerek ayağa kalktığında adamın karanlığı kovduğunu ve cevizleri doğramaya odaklandığını gördü. Saçları alnına düşüyordu ve alnındaki çizgiler konsantrasyondan kaynaklanıyordu. Kendi kafasını sallamak istedi

-Cevizleri bile tehlikeli bir şekilde emerek doğradı.

Uzanıp saç tutamını geriye itmekle tehdit eden parmaklarını avucunun içinde kıvırdı. "Mal'a sorman gerekecek ya da

Miane politikadan bahsediyor ama ben bir ayıyla hiç tanışmadım." Görünüşe göre ayılar bir süredir ketum davranıyorlardı.

Malachai bir keresinde ayıların insanları nasıl delirttiğini ve bu delilerin bundan hoşlandığını mırıldanırken ona bundan bahsetmişti. Üç genç kayıplara karışmış, Hazar Denizi'nde bir grup ayıyla birlikte bir teknede kıkırdayarak sarhoş olmuşlardı.

Bu, ortadan kaybolmalarından, masumiyetlerini kaybetmelerinden önceydi.

"Bildiğim şey şu," dedi, onu ezmekle tehdit eden hüznle savaşılarak; mutfak elleri yakında burada olacaktı ve onlar sadece gençlerdi, sürekli yas tutan bir klanda var olmaktan daha iyisini hak ediyorlardı. "Geçen hafta ayılar Moskova'nın yarısını kaplayacak kadar gürültülü bir parti verdi." Vanilya kabuklarını buldu ve yerleştirdi; pişirmeye başlamadan önce tüm malzemelerin elinin altında olmasını seviyordu. "*Wild Woman* dergisinin en son In the Know köşesindeydi."

Bowen başını kaldırdı. "Hangi dergi?"

Çok daha ilginç bir şey söylemek için soruyu geçiştirdi. "Kaleb Krychek de katıldı ve köşe yazısında eşiyle dans ederken çekilmiş bir fotoğrafı vardı." Psy çifti, parti şapkaları takmış ayı formundaki büyük ayılar tarafından çevrelenmişti.

"Parti için bir sebep var mı?"

"Alfa için çiftleşme kutlaması." Bir şey fark etti. "Muhtemelen bilmiyorsun, değil mi? Valentin Nikolaev Gümüş Mercant'la çiftleşti."

Bıçak kesme tahtasının üzerinde hareketsiz kaldı. "Cidden Kaia," dedi Bowen acı dolu bir bakışla, "hepiniz benimle uğraşmayı bırakmalısınız. Komadaki beynim patlamak üzere. Silver Mercant'ın çiftleşeceği son kişi bir *ayıdır*."

Adamın yüz ifadesi karşısında içinde bir kahkaha yükseldi. "İşte." Genellikle yemek tarifi notları almak için kullandığı ajandayı eline alarak *Wild Woman*'ın en son sayısını getirdi ve çiftleşmeyle ilgili makaleye göz attı. "Hikayeleri için Silver'la kısa bir soru-cevap bile yapmayı başarmışlar."

Kaia güçlü kadının kendini insanlaştırmak ve EmNet'in yoluna çıkabilecek engelleri yıkmak için bunu kabul ettiğini hissetti. Bunun için telepata hayranlık duyması gerekiyordu çünkü Silver Mercant'ın mahremiyetine değer verdiğini gösteren bir kapalılık hissi vardı. Yine de bir gün üç ırk tarafından da desteklenen Acil Müdahale Ağı'nın yardımına ihtiyaç duyabilecek dünyanın dört bir yanındaki insanların iyiliği için bundan vazgeçmişti.

Bowen ajandayı aldı ve sonraki beş dakikayı makaleyi okuyarak geçirdi. "Küçük bir koma ve dünya tersine dönüyor. Silver Mercant ile bir ayı. Şimdi ne öğreneceğim? Psy Konsey Üyesi Nikita Duncan'ın delicesine aşık olup kaçtığını mı?" Bu saçma senaryoyu mırıldanırken başını sallayarak birkaç sayfa çevirdi, sonra başka bir makaleye dalmış gibi göründü.

Kaia onun ne okuduğunu merak ediyordu; *Vahşi Kadın* çoğunlukla Dönüşen kadınlara yönelikti ama kuzeni Armand'ın da bir aboneliği olduğunu biliyordu. Başka erkeklerin yanında ona sorduğunda sırttır ve "kadınlar hakkında araştırma" için olduğunu söylerdi ama Kaia onun moda ve güzellik başyazılarını sevdiğini çok iyi biliyordu. Hatta bir sayıda anlatılan doğal cilt yumuşatıcı kremi yapmak için ondan yardım bile istemişti.

Siyah boyalı tırnaklarıyla çenesini kaşıyarak, "En kötü kirli sakal döküntüsü bende," demişti.

Bowen'ın büyülenmiş konsantrasyonu ile eğlenerek ve onun da kendine ait güzellik tüyosu bulup bulmadığını düşünerek insanlar çalması diye keskin baharatların arkasına saklamak zorunda kaldığı kuru üzüm kavanozunu almak için eğildi. Hayır, çocuklar değil. Daha iyi bilmesi gereken ama yemek malzemelerini aşırıya devam eden yetişkinler -sanki ön taraftaki devasa "şekerleme" kavanozunda atıştırılabilir kuru üzüm paketleri yokmuş gibi.

Görünüşe göre, onun pişirdiği kuru üzümler "daha suluymuş."

Kadın tekrar ayağa kalktığında Bowen ajandayı yere bırakmıştı. O izlerken, ağzına bir ceviz attı.

"Cevizlerim yerine daha fazla gerçek yemek yemeye ne dersin?" Dikkatle adamın yarısı dolu tabağına baktı.

"Ara veriyorum." Cevizleri doğramaya devam etti.

Kaia ilk kurabiye seti için malzemeleri ölçmeye başladığında, "Birini kaybettin, değil mi? Kaybolmalarda mı?"

Kaia'nın omurgası bu sessiz soru karşısında dikleşti. Tanrım, adam *tehlikeliydi* - komadan yeni çıkmış olabilirdi ama beyninin güvenlik şefi kısmı tamamen işlevseldi. Ayılar ve cevizlerle ilgili bir sohbetin saçmalığı yüzünden gardını indirmişti.

Bölüm 15

Konsorsiyum Trinity'nin başarısız olmasını istiyor. İnsanlar, Psy'lar ve Dönüşenler arasındaki barış ve işbirliği onların kar hanesine ve hepimize kuklaları gibi davranan gölge güçler olma hırslarına zarar veriyor. Her üç ırktan da geldiğimiz için Konsorsiyum üyeleri de öyle. Hiçbirimiz ellerimizi bu beladan temizleyemeyiz. Onlar barışın, birliğin ve Üçlü Birlik'in düşmanıdır.

-Üçlü Anlaşma'yı imzalayan tüm taraflara gönderilen mesaj

"EN İYİ ARKADAŞIM, Hugo." Kaia sarsak elleriyle şekeri ölçtü. "Uzun mesafeli bir yüzüş için dışarı çıktı ve bir daha geri dönmedi."

"Konsorsiyum." Bowen'ın ağzının etrafında beyaz çizgiler oluştu, çenesi sertleşti. "O piçler yerlere girmek için su dönüşenlerini kullanmak istiyorlar."

Kaia bütün teorileri duymuştu. Güvenlikte olmaması önemli değildi. Atalina'nın üç erkek kardeşi öyleydi ve bir de Miane'in sağ kolu ve klanın en ölümcül adamlarından biri olan Mal vardı. Ama kuzenler bir araya geldiklerinde Mal ve diğerleri pek çok açıkça konuşturlardı. Söyledikleri hiçbir şeyin odadan dışarı çıkmayacağını biliyorlardı.

Ve Mal bu bilgiyi paylaşıırken Miane'in arkasından iş çevirmiyordu; çoğu zaman Miane de onlarla birlikteydi.

Başlangıçta onun grupta olması garip gelmişti; Miane onların İlk'iydi, alfalarıydı, BlackSea'deki en güçlü kişiydi ve kendisine zarar verenlerden kanlı bir şekilde intikam alabilirdi. Ancak bu mesafe Miane'in karizması ve inanılmaz sıcaklığı uzun sürmemişti.

Kaia artık Miane'in tuzlu karamelli lokmalara, fesleğenli makarnaya ve sert Türk kahvesine karşı zaafı olduğunu biliyordu. Sohbet ve kahkahalarla dolu bu akşam yemeklerinde, Malachai'nin tek başına tüm gücüyle başa çıkabileceği kadar büyük bir güçle mırıldanan biri olsa da, sadece başka bir klan arkadaşı oldu.

Bu yüzden Kaia herkesin ortadan kaybolmalar için Konsorsiyum'u suçladığını çok iyi biliyordu ama sudaki tek kötüler onlar değildi. "Ya da belki," dedi sözlerine dikkat edemeyecek kadar kızgın bir şekilde, "yasadışı insan balıkçılar insanlarımızı öldürüyor ve suçu öcüsüne atıyorlar." Söylemediği şey, bu balıkçıların aynı zamanda Bowen Knight ve adamlarına makul bir inkâr edilebilirlik sağladığıydı.

Bowen'in eli, ona verdiği bıçağın ahşap kabzasında sıkılaştı. "Hayır." Kesin bir ifade. "İttifak'ın bir parçası olmayı seçen herhangi bir insan *as/a* BlackSea'nin karasularını ihlal etmeyeceğini bilir." Ses tonu buz gibiydi. "Aksine bir kanıtınız varsa bana verin, faillerin derhal ve en ağır şekilde cezalandırılmasını sağlayayım."

Ses tonundaki ürperti ve acımasızlık Kaianın teninde bir ürperti yarattı. Ama Kaia'nın gözü korkacak değildi. "Senin için evi temizlemek benim işim değil." Karışımın içine doğranmış tereyağı attı. "Cevizleri çok büyük kesiyorsun."

"Kaia."

Kâseyi mikserin altına iterek aparatı döndürmeye başladı. "Evet, Konsorsiyum kuşkusuz insanlarımızdan bazılarını aldı," dedi, "ama dediğiniz gibi insanlar dünyayı kaplıyor. Sizin halkınız, okyanusun zenginliklerini yasadışı yollarla toplamalarına engel olan su dönüşenlerini avlamak için mükemmel bir konuma sahip." Onun gözlerine baktı ve gözlerindeki ham hâkimiyet karşısında şaşkına döndü. İnsanların Dönüşenlerle bu kadar ilkel bir seviyede etkileşime girebileceğini hiç fark etmemişti. Ama gözlerini kaçırırsa ne olaydı.

"Mümkün mü?" dedi, elmacık kemikleri derisine baskı yapıyordu ve omuzları gergindi. "Evet ama kaybolanların neredeyse sağlıklı ve genç. Eğer kayıplar yasadışı balıkçıların kötü niyetli öldürmelerinden kaynaklanıyorsa, BlackSea'nin yaşlı insanları da kaybetmiş olması gerekirdi."

Malachai de aynı şeyi söylemişti ama yüz hatları asıktı. Onu öylece başından . Aynı şekilde

Hugo'nun derlediği ve saklaması için ona verdiği bilgiler. En yakın arkadaşı, dosyayı Mal'a vermeden önce daha fazla araştırma yapmak ve elindeki verileri teyit etmek istediğini söylemişti ama Hugo ortadan kaybolduğunda Kaia ne yapması gerektiğini biliyordu.

Mal'a verdiği veri kristalinde çok sayıda insan balıkçı gemisinin adı ve BlackSea'nin kayıplarının son görüldükleri yerlere ne kadar yakın oldukları yazılıydı; gemiler BlackSea'nin sınırlarının en ucuna kadar gidiyor ve zaman zaman sınırı aşıyorlardı.

Ayrıca veri kristalinde, İttifak'ın şu anda okyanus gemiciliğini kontrol eden Psy holdingleriyle rekabet etmek için kendi gemicilik donanmasını kurmayı planladığına dair zarar verici haberler de vardı. Ancak bu ticari saldırganlık olarak açıklanabilirdi. BlackSea'nin de bir filosu vardı ama klan Psy'ların elindeki sözleşmelerin peşine düşmekle ilgilenmiyordu. Buna karşılık İttifak kendisini doğrudan bir rakip olarak konumlandırmak istiyordu.

Bunun için BlackSea'nin işbirliğine ihtiyaçları var.

Hugo'nun da gibi, BlackSea'nin insanlarla dostluk kurma fikrini düşünmesinin tek nedeni ortadan kaybolmalarıydı. Evet, insanlar avlandıklarını fark ettiklerinde klanın ilk müttefik tercihi olmamıştı ama uzun vadeli oynayan bir adam sabırlı , BlackSea insanlığa elini uzatacak kadar çaresiz olana kadar beklerdi.

Bowen Knight ona bu tür bir avı gibi görünmüştü.

Bu teori aynı zamanda küçük İttifak Filosu'na ait gemilerin BlackSea karasularındaki varlığını da mükemmel bir şekilde açıklıyordu; Filo gemileri balıkçı trafiği arasında kurnazca gizlenmişti ama Hugo bir iletişim uzmanıydı. İşaretlerin izini sürmüş, uydu kilitlerini ele geçirmiş ve Bowen Knight'ın gemilerinin, insanların bazıları kaçırıldığında kendi sularında olduğunu *kesin* olarak doğrulamıştı.

İttifak, BlackSea'yi aptal yerine koymuştu.

Veri kristalindeki son ve en acı verici ğe, İttifak logosunu taşıyan ve resmi olarak İttifak Filosu'nun bir parçası olan bir geminin güvertesinde yok olan iki kişinin vahşice öldürülmüş bedenlerini gösteren bir görüntüydü.

Bu zarar verici gerçeği kendine saklamıştı çünkü Mal öyle yapmasını istemişti; kurbanların ailelerine henüz İttifak'ın olaya karıştığını bile bildirmemişti. Kaia'nın öfkesinin kontrol altına alınamayacak kadar sıcak bir şey olduğunun bilincinde olarak, ona Filo'ya iddialar hakkında Bowen'a bilgi söylememiştir, sadece sahip oldukları şeylerin acımasız boyutunu ona anlatmamasını istemiştir.

"Hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde emin olmak istiyorum," demiştir, gözlerinin soluk, donuk altın rengi donmuş güneş ışığı gibiydi. "Bir savaş eyleminden bahsediyoruz Kaia. Yanılıyor *olamayız*."

Kaia gözlerinin arkasındaki yanmayı kırıştırarak geri çevirdi. "Hugo'nun kaçırıldığı saatlerde üzerinde İttifak Filosu logosu bulunan büyük bir gemi karasularımızın hemen ötesinden geçiyordu." Krema haline getirilmiş tereyağı ve şekeri çıkarıp unu elemeye başladı. "Yakınlarda başka bir gemi olduğuna dair hiçbir kayıt yok. Ve İttifak gemilerinin daha sonra kaybolan insanların yakınında görüldüğü ilk sefer değil ve bu gemilerin bir kısmı BlackSea sınırını aştı."

Bu saldırıların klanın güvenlik taramalarından kaçınmak için zamanlanmış olması yangını daha da körüklemişti. BlackSea'nin bir haini olduğu kimsenin görmezden gelemeyeceğı korkunç bir gerçektir; Hugo'nun dosyası bu hain ile İttifak arasındaki bağlantıyı cam gibi netleştirmişti. Şans, Filo'nun kusursuz zamanlamasını açıklayamazdı. "Hugo, ortadan kaybolmalarla İttifak Filosu arasındaki noktaları birleştiren kişiydi ve şimdi Hugo yok."

Bowen'ın çene çizgisi boyunca bir kas titreşti. "Veriler sende mi? Kendim bakıp neler döndüğünü öğrenmem gerek."

"Mal'dan isteyebilirsin." Kanı köpürürken omuz silkerek bir omzunu kaldırdı. "Şu anda sadece bir aşçıyla tartışıyorsun."

"Senin 'sadece' bir şey olduğunu sanmıyorum." Bowen Kaia'nın söylediklerine anlam vermekte zorlanıyordu. Eğer küçük İttifak Filosu'na ait gemiler gerçekten de BlackSea'nin bölgesel sınırlarını aştıysa, o zaman ciddi bir sorunu vardı - çünkü *tüm* Filo gemileri BlackSea'ye yer vermeyi biliyordu. Filo ayrıca İttifak'ın etkin üçüncü komutanı ve Bo'nun güvenilir şövalyelerinden biri olan Heenali Roy'un doğrudan komutası altındaydı.

Elini tezgâhın üzerine koydu. "Malachai ile iletişim kurmak için kullanabileceğim bir telsiz var mı?"

"Odanızdaki veri panelinin bir iletişim fonksiyonu var." Ajandasını eline alarak ekranda bir şeyler yaptı. "Size tam erişim yetkisi vermek için giriş bilgilerimi kullandım." Ajandayı tekrar yerine koydu. "Yine de şu anda Mal'i aramanın bir anlamı yok."

"Hâlâ kayıpları arıyor mu?"

"Hayır." Kuzeni ve Miane öfkeyle elleri boş dönmüşlerdi. "Yüzmeye gitti."

Bowen onun birkaç serbest stil turundan bahsetmediğini hissetti. "Nereden biliyorsun?" Deniz tarafındaki duvara doğru baktı, Malachai'nin gözlerinin nasıl kahverengiden insanlık dışı bir açık altına dönüştüğünü hatırladı, diğer adamın etrafındaki büyüklük hissini de hatırladı. "Onu gördün mü?"

"Hayır, ama diğerlerinden biri yaptı." Kaia kurabiye hamurunu hızla açmış, şimdi de metal kurabiye kalıplarıyla şekil vermeye başlamıştı. "Muhtemelen iki saat içinde döner."

Bowen sabırsız hayal kırıklığını kısır bir kavrayışa hapsederek onun yetkin ama zarif hareketlerini izledi. "Benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun?" Farkına vardığı şey, ciğerlerindeki tüm havayı dışarı atarak onu solar pleksusundan sertçe vurdu. "Halkına işkence eden ve ölümlerine sebep olan bir canavar olduğumu mu?"

Eli sarsıldı ve kesmek üzere olduğu hamurun kenarını ezdi. Hızla hamuru tekrar şekillendirdi ve devam etti. "Sen İttifak'ı ele geçirdikten sonraki iki yıl içinde BlackSea ile ilişki kurmayı başarmış bir yabancısın." Dikdörtgen kesiciyi dairesel bir kesiciyle değiştirdi. "Ayrıca hedeflerinize acımasızca bağlılığınızla da ün salmışsınız."

Bowen çenesini sıktı, olayları onun bakış açısından görmeye çalıştı. "Aynı şeyi Miane için de söyleyebilirsin."

Alnında çizgilerle başını kaldırıp baktığında, "BlackSea'nin izolasyonu daha yeni kırmasına rağmen alfanız dünyanın en güçlü iki sürüsüyle ittifak kurmayı başardı. Ve ikimizin de onun acımasızlığına karşı çıkacağını sanmıyorum." Miane Levèque şık ve ölümcül bir yırtıcıydı.

Kaia hazırladığı kurabiye tepsilerini fırına atıp kapağını kapattı, ardından doğru pişirme sıcaklığını ve süresini programladı. Cihaz bir uğultuyla çalışmaya başladı, sıcaklık birkaç saniye içinde sıfırdan ayarlanan sayıya doğru hızla yükseldi. "Bir ilişki aramadan önce paramiliter bir ordu kurmadık."

Bowen kaşlarını çattı. "Kaia, BlackSea'de askeri eğitim almış çok sayıda kadın ve erkek var. Ayrıca silahlı denizaltılarınız, uçan vurabilen füze rampalarınız, jet botlarınız, silahlandırılmış jet-helikopterleriniz, hovercraftlarınız var - liste uzun ve öldürebilecek insanlar ve şeylerle dolu."

Bölüm 16

Bir daha asla av olmayacağız.

-Tao Levèque, BlackSea'in kurucu First'ü

BOWEN'SÖZLERİ beynine **kazınmış** ve oradan çıkmayı reddederken Kaia ikinci parti kurabiye için malzemeleri bir araya getirmeye başladı. Malachai ve Armand'ı, Teizo ve Tevesi'yi düşünüp duruyordu. Hepsi de güçlü dominantlardı. Mal, Bowen Knight kadar tehlikeliydi, diğer üçü de ondan geri kalmıyordu.

Armand hava savunmasında uzmandı, bir hedefi lazer hassasiyetiyle saptayabilirdi; Teizo ve Tevesi ise saldırı ve savunma amaçlı dalgıç uzmanlarıydı.

"Kaynaklarımız gerekli," dedi sonunda. "Su Dönüşenleri yüzyıllar boyunca hedef alındı ve zarar gördü." Oldukları gibi dağılmışlardı, güçleri yoktu ve bu nedenle kimse haklarına veya toprak taleplerine saygı göstermemiştii.

"İnsanlar suyun içine kaçamazlar." Bowen'ın sesi sertti. "Psy'nin zihinlerimize tecavüz edebileceği ve güçlü şekil değiştirenlerin bize ait olanı zorla alabileceği karada yaşamak zorundayız."

Dehşet Kaia'nın karnını deşti. "İnsanlardan zorla bir şey almak Dönüşen yasalarına aykırıdır." Dönüşen grupları arasında farklı kurallar geçerliydi; bir klan ya da sürünün elinde tutamayacağı bir şeyi talep etmemesi gerekirdi.

Bowen'ın dudakları mizahsız bir gülümsemeyle yukarı doğru çekildi. "Tıpkı kötü insanlar olduğu gibi kötü Dönüşenler de var." Yüzünü ovuşturdu. "Vurulmadan iki ay önce, paramiliter ekibimizle birlikte izole bir insan yerleşimini şiddet yanlısı bir saldırıya karşı korumaya gitmiştim.

saldırgan bir grup değişen dağ aslanı. O şerefsizler günlerce o insanlara dehşet saçtılar."

Kaia donmuş gözlerle ona bakarak, "Kimseye zarar verdiler mi?" diye fısıldadı. "Onlarla yüzleşmek için dışarı çıkan üç adam." Bo tabureden indi

ve her tırtıklı adımda ağırlığını bastonuna vererek yürümeye başladı. "Venedik'te köprüden atladığımda üçü de hâlâ hastanedeydi."

Kaia titreyen parmaklarını ağzına götürdü.

Ama Bowen'ın işi henüz bitmemişti. "O piçlerin canına okuduk, onları vurmalıydık ama biz bağ kurmaya çalışıyoruz, koparmaya değil. bulmak günler sürdü ve bulduğumuzda alfaları bize grubun klan dışı bırakıldığını söyledi." Yüzünü ona dönerek, "Alfaları, ölümle cezalandırılacak suçlar işledikten sonra sürüsünün üyelerini idam etmeye cesaret edemediği için, bedelini insanlar ödedi" dedi.

Elini bırakan Kaia gözlerini kırpmadan kuru üzüm kavanozuna baktı. "Savaşçılara ihtiyacınız var." Bowen bunu söylediğinde gerçek apaçık ortadaymış gibi görünüyordu ama Hugo, İttifak'ın askeri yeteneklerindeki sessiz artışta korkunç bir güç açlığı görmüştü. "Neden bu kadar çok?"

Bowen bir elini kabaca saçlarının arasından geçirdi. "Elimizde sadece *tek bir* ana birim. İttifak, gücümüzü dağıtmak için yeterince büyük değil. -Gerektiğinde dünyanın çeşitli yerlerine seferber olmak zorundayız." Bu arada, BlackSea her iki bölgede de büyük bir güvenlik varlığına sahipti. Cifica ve Lantia'nın yanı sıra dünyanın dört bir yanındaki daha küçük yüzen şehirlerdeki birimler. Kaia'nın doğasında var olan adalet duygusu, aksi takdirde kendilerini ezecek olan bir dünyaya karşı insanların bıçak kullanmasında yanlış bir şey görmüyordu.

Ama ... Hugo neden raporunu çarpıtarak İttifak'ın BlackSea'yi ezebilecek büyük bir ordu topluyormuş gösteriyordu? Tek düşünebildiği, Hugo'nun gördüklerini yanlış anlamış ; arkadaşı bir iletişim ve bilgisayar uzmanıydı, güvenlik konusunda pek bilgili değildi.

Belki de Mal bu yüzden bu kadar dikkatli davranıyordu; Hugo'nun dosyasının o kısmının hiçbir anlam ifade etmediğini fark etmiş olmalıydı. Kaşlarını çattı, ayaklarının altındaki zemin artık o kadar da sağlam değildi.

Bowen'ın artık soğumuş olan yemek tabağını çıkardı ve artıkları organik geri dönüşüm kutusuna attı. Daha sonra yeni bir tabak aldı, sıyırdığı güveçten bir porsiyon daha dağıttı.

"Ye," dedi ve tabağı tezgâhın üzerine koydu. Adam ona ters ters baktı. "Bir tartışma yaşıyoruz."

"Her şey bitti." Düşünmek için yalnız kalmaya ihtiyacı vardı, o odadayken bunu yapamazdı. "Yemeğini ye yoksa şu andan itibaren alacağın tek şey yulaf ezmesi olur." Ellerin kalçalarına koyarak en sert ifadesini takındı. "Ve hindistancevizli cevizli kartopu da yok."

Bowen Knight kıpırdamadan duruyordu, bakışları onun üzerinde karanlıktı ama Kaia korkmuyordu. Hugo'nun kanıtlarını onun yüzüne fırlatmasına neden olan kara öfkenin pençesinde de değildi. Kafa karışıklığı kesinliğini parçalamıştı; sarsıcı değişim bir boşluk bıraktı ve o anda başka bir şeyin onu doldurmak için yükseldiğini hissetti, kabul etmek istemediği ilkel ve içgüdüsel bir tepkiyle beslenen ani bir çılgınlık. Kanı dalgalandı, diğer yarısı ruhu olan denize tedirgin bir şekilde daldı ve kalbi pompalandı.

Onun bakışlarını tutarak bir avuç ceviz aldı ve teker teker yemeye başladı.

"*Kaia.*" Fury derisinin altında uğuldamaya devam etti.

Kasıtlı bir tahrikle bir ceviz daha kırdı.

Gözleri kısıldı, hareket etmeye başladı ... ama taburesine gitmedi. Hayır, onun tezgâhına doğru geldi. Ve o anki haliyle ondan kolayca kaçabilecek olmasına rağmen durdu. Adam o kadar yaklaştı ki, her nefes alışında göğüsleri göğsüne değdi.

Vücut ısısı tenini öpüyordu, çenesi kirli sakallarla kaplıydı. "Tıraş olmalısın," diye mırıldandı, parmakları neredeyse kendi istekleriyle kalkıp pürüzlere sürtündü.

Bastonu yere çarpan Bowen, hiçbir uyarıda bulunmadan bir eliyle çenesini kavradı ve dudaklarını bastırdı.

Kaia tökezleyerek geri çekildi, elleri arkasına uzanıp tezgâhın üzerine düştü. Adam da onunla birlikte geldi. Vücudu Kaia'nın önünde sert bir baskı oluşturuyordu, eli hâlâ çenesini kavrıyordu. Ama dudakları yumuşaktı, ikna ediciydi. Ve Kaia sert taleplere dayanabilecekken

onun öpücük davetinin tatlı kendini tatlı tatlı konuşurken buldu.

Kokusu duyularına işlemiştii, ılıktı ve daha önce duşta kullandığı sabunun kokusunu taşıyordu ama daha çok Bowen'ın kokusuydu. Elini tekrar kaldırdığını hatırlamıyordu ama parmakları adamın saçlarına dolanmıştı ve ah, görüldüğü kadar sevimliydi. O istedi-

Bir kahkaha çığığı.

Kaia öpücükten irkilerek uzaklaştı, kalbi gümbür gümbür atarken omzunun üzerinden baktı. Yalnız kalmışlardı ama yaklaşan seslere bakılırsa bu çok uzun sürmeyecekti. Bir elini Bowen'ın göğsüne koydu ve gömleğinin ince bariyerinin altında onun canlı sıcaklığını hissetmemeye çalışarak itti.

Bir elini tezgâha dayamıştı bile, dengesini kaybetmemişti. Saçları dağılmıştı, dudakları öpüştükleri için ıslaktı ve gözleri Acaba kendi göz bebekleri de o kadar büyümüş müydü?

Saçlarını düzelterek, "Yemeğiniz soğuyor," dedi.

- - -

BOWEN hareket etmek için kendine güvenmiyordu. Kaia'yı bir öfke nöbetinde öpmüştü ama bu öfke onun tadıyla, onu hissedişiyile çabucak ölmüştü. Çok tatlı kıvrımları vardı ve ipeksi bir sıcaklıktaydı; tadı ceviz ve saf, kışkırtıcı bir kadın gibiydi.

Onun içine gömülmek, ağzıyla, elleriyle ona tapmak istiyordu.

Daha önce hiçbir öpücük, hiçbir kadın ona kendini kaybettirmemişti. Bo kontrolüyle meşhurdu. Birden fazla aşığı, "Psy'ın kendisi de olabilirdi, o kadar soğuk bir piçti ki" diye bağırdıktan sonra onu terk etmişti. Bu bile onun öfkesini tam olarak dindirmemişti. Haksız bir suçlama olarak gördüğü şeye sinirlenmiş ve biraz da öfkelenmişti ama kırmızı görmesine neden olacak kadar sıcak bir öfke?

Daha önce hiçbir kadın böyle bir tutku

uyandırmamıştı. Kaia'dan başka hiçbir kadın.

Geri çekil, dedi bir telepatın şahdamarına ince siyah bir kalem sapladıktan sonra yüzüne fışkıran kanın içinde doğmuş olan soğuk ve analitik parçası. O parçası duygusallığın

Duygusuz psişik bir ırka karşı savaşıırken seçimler bir adamı hiçbir yere götürmez.

Ama Psy'lar bile, diye fısıldadı bir başka parçası, *soğuk sessizliklerinden vazgeçtiler.* Dünyanın en şiddetli telekinetik gücü olan Kaleb Krychek'in, bağlılığından şüphe duyulmayacak kadar açık bir şekilde taptığı bir kadını vardı. Silver Mercant bir *ayıyla* çiftleşmişti. Bo kehribarın içinde sıkışıp kalmışken dünya temelden değişiyordu.

Bölüm 17

Senin için endişeleniyorum, Bo. İnsanlık için verdiğin bu mücadelenin ötesinde bir hayatı hak ediyorsun. Aşık olmayı ve kaygısız bir kalple dünyayı gezmeyi hak ediyorsun. Ebedi bir askerden daha fazlası olmayı hak ediyorsun.

-Leah Knight (50) oğlu Bowen'a (19) yazdığı bir mektupta

Kaia onun için bastonu almak üzere harekete geçtiğinde,
"ALACAĞIM," dedi. "Tüm kas gruplarını yeniden eğitmem gerekiyor."

Hafızasının döngüsünden kurtulup dengesine dikkat ederek eğildi ve bastonu eline aldı. Tezgâhın etrafında dolanırken Kaia'ya bakmadı ama bu aralarındaki elektriksel bağı koparmaya yetmedi. Ve on dört gün sonra Bowen Knight'ın bir zamanlar olduğu on üç yaşındaki çocuğun paniklemiş dehşetinden öteye geçmeden olabileceği soğuk, katı gerçeğini silmek için de hiçbir şey yapmadı.

Kaia'nın onu itmesinden neredeyse iki dakika sonra tiz kıkırdamalar alana sızdı, sese daha özlü sesler eşlik etti. Dönüp dört gencin mutfağa girdiğini gördü. Dördü de ona hızlı ve meraklı bakışlar fırlattı ama daha çok kendi konuşmalarıyla ilgileniyorlardı.

"*Aloha*, Kaia!" diye seslendikten sonra mutfağın bir köşesine geçip önlüklerini giydiler.

Bo gitmek, kafasını toparlamak için kendine zaman tanımak, Kaia'nın İttifak Filosu'yla ilgili suçlaması konusunda ne yapacağına karar vermek istemişti. Kaia'nın kendisine gelince... Karnı sıkıştı, bakışları bilinçli iradesi dışında ona yöneldi. İki büyük tepsi kurabiyeyi fırından yeni çıkarmıştı.

Gençler üşüştü, ama onları havluyla uyarsa da, "Kurabiyelerin soğuması için beş dakika verin. Ondan sonra ikişer tane. Daha fazla kaçırsanız size üç gün üst üste karnabahar yahnisi yediririm."

Soluk benizli ve sarı saçlı bir çocuk yüzünü buruşturdu, alnı çatıldı. "Buna değebilir," dedi yavaşça.

"Karnabahar sevdiğini biliyorum." Kaia onun burnunu cimcikledi. "Senin için solmuş lahana özel bir yemek olurdu."

Sarışın çocuk ürpererek geri çekildi ve Kaia bir tabağa dört kurabiye koydu, sonra o tabağı Bowen için hazırladığı yemeğin yanına yerleştirdi. Bilinmeyen karanlık gözler onunkilere takıldı. "Güveci senin için ısıtayım."

Ve Bowen *gitmedi*, gidemedi. Kanında ve beyinde çalkalanan kaostan kendini kurtarmak için bile. Kadının karşısındaki koltuğuna tekrar oturarak, kadının verdiği yemeği içine çekti, döktüğü kahveyi içti ve onun için ayırdığı kurabiyeleri yedi.

Göğsünün derinliklerinde bir şeyler ağrıyordu.

- - -

Kaia'nın tenine değen hava akımlarında su öpücüğü gibi bir **RIPPLE** ve ardından mutfağa giren tanıdık bir varlığın sonik farkındalığı. *Atalina*. Ellerini tezgâhın üzerine koyup titremekten kendini zor alıkoydu, baldır kasları ani gerginlikten dolayı düğümlenme tehdidi altındaydı.

Gençlerin konuşmaları yardımcı olmuştu ama dördü de kendilerine verilen görevler üzerinde çalışırken kendi konuşmalarına dalmış, Bowen ve Kaia'ya pek dikkat etmemişlerdi. Bu da onları Kaia'nın görmeye, yüzleşmeye hazır olmadığı şeyleri ortaya çıkarmak isteyen bir mahremiyet balonunun içinde bırakmıştı.

Kendine onun düşman olduğunu hatırlatmak, olmaması gereken o öpücüğü hatırlamasını ya da onun sessiz, yoğun varlığının farkında olmasını engellemek için hiçbir şey yapmıyordu. Hugo'nun vardıgı sonuçlardan birini böylesine kategorik olarak çürüttükten sonra olmazdı.

Ve bunu güzel gerekçelerle değil, kontrol edebileceği gerçeklerle yapmıştı.

Hugo onu Bowen'ın rol yaptığı, onu manipüle ettiği konusunda uyartılabildi ama her parçası fikre karşı isyan ediyordu. Bowen Knight, en sevdiği insanlar için bile bir cevap *olasılığı* bulmak için kendini yüzde doksan beş *ihtimalle* canlı bir ölüme teslim etmişti.

Kaia bu kadar cesur ve onurlu bir adamın yalan üstüne yalan söyleyerek ruhunu çirkinlikle lekeleyeceğine inanamıyordu. Çünkü onun bir yalancı olduğuna inanıyorsa, öpüşmelerinin baştan bir yalan olduğuna da inanmak zorundaydı. Adamın vücudunun kendininkine karşı sertleştiğini hissettiği, nabzının gümbür gümbür atışını duyduğu, ağzının doymak bilmez açlığını hissettiği bir öpücük.

"Güzel, kalkmışsın." Atalina'nın yüzü sağlıklı kızarmış, gözleri parlıyordu. "Kapsamlı bir taramayla başlayarak tam bir değerlendirme yapmanın zamanı geldi."

Bowen tabağını temizlemiş ve kurabiyelerden ikisini yemişti. Üçüncüyü ağzına attı ve tabureden kalkmadan önce dördüncüyü kaptı. "Beni beslediğin için teşekkür ederim Kaia."

Sözler sıradandı ama çekingen tonu kaşıntıran bir palto giymiş gibi derisinin karıncalanmasına neden oldu. Bu histen için omuz silkti ve canı istediğinde kendini kapatabileceğini düşünmemesi konusunda onu uyarmak için ona doğru baktı ama adam çoktan arkasını dönmüştü, bakmıyordu.

Karşılığında izlenmeden onu izleyebildiği için, bakışlarıyla onun profilinin ana hatlarını takip etti, derisinin altını görmeye çalıştı, Bowen Knight'ın kanındaki çılgın geni harekete geçiren ve bu kadar aceleci ve düşüncesiz duygularla hareket etmesine neden olan şeyin ne olduğunu bulmaya çalıştı.

Çünkü Hugo bir sonuçta yanılmış olsa da, bu tüm dosyasının bir hata olduğu anlamına gelmiyordu. Hırpalanmış ölülerinin korkunç fotoğrafı gözbebeklerinde parladı; Bowen'ın ağzını kendi ağzında hissettiği anıyla çarpışan, sonsuza dek renklere bürünmüş bir acı ve işkence yankısı.

Midesi kalkmakla tehdit ediyordu.

"Bekle," dedi ve önlüğünü çıkarmak için arkasına uzandı. "Ben de seninle geleceğim." Bu adam hakkında daha fazla şey bilmeliydi, görmek istediği şeyi görüp görmediğini anlamalıydı, eğer

Vicdan ya da onur nedir bilmeyen ilkel bir tepki tarafından yönetilmek ya da burada acımasız bir insanın cinayet anlamına gelse bile kazanmaya çalışmasından daha fazlası var mıydı?

Mutfaktan yavaşça çıkan Atalina ve Bowen' katılmadan önce mutfaktaki ellerinin yeterince iş emin oldu. Hex yarı yolda koştu. Onu kucağına alıp bir eliyle kavrayarak taşıdı.

Avluya çıktıklarında, deniz tarafındaki duvarın ötesindeki suda soluk bir parıltı yakaladı. Hayret çiçekleri açtı. "Sağa ve karanlığa bak." Birisi dış yaşam alanı ışıklarını çoktan karartmıştı.

Kaia, Bowen'ın biyoluminesan Medusozoa'nın çiçek açtığını, kırılğan dokunaçlarının suda unutulmaz güzellikte olduğunu ve vücutlarının ışıkla titreştiğini gördüğü anda anladı. Hareket eden bir gökyüzüne yakalanmış canlı yıldızlar gibiydiler.

Hareketsiz kaldı, aile geçene kadar nefes almadı.

Dış ışıklar tekrar tam güçle parladı, sadece istasyonun en yakınındaki derinliği delmeye yetecek kadar, böylece arkadaşlar içeri bakabilir ve onlar da dışarı bakabilirdi.

"Ziyaret etmelerine bayılıyorum." Ushijimalar Ryūjin İstasyonu'nun yukarısındaki şehirde yaşıyorlardı.

"Onlar Dönüşen mi?" Bowen'ın sorusu ona yönelikti, ancak gözleri hâlâ başka bir bakış için derinleri araştırıyordu.

"Benim ve Attie'nin değiştiği gibi."

Eliyle bastonuna bastıran Bowen eğilerek fısıldadı: "Denizanelerinin beyni olmadığını sanıyordum."

Adamın sıcaklığı sevecen bir kedi gibi ona sürtünürken, "Bazı su dönüşenlerinde işler bulanıklaşıyor," diyebildi. "İmkânsız geçişler mümkün."

"Suda yaşayan halleriyle beyinlerinin taramasını yapmak üzere davet edilecek kadar şanslıydım." Atalina bileğindeki saç bağına çekiştirerek kısa bir kuyruk haline getirdi. "Sinirsel yapıları doğal kardeşlerinininkine hiç benzemiyor. Karmaşık bir sinir ağının yanı sıra, tamamen işlevsel bir merkezi sinir sistemine sahipler - beyin de dahil. Bu yüzden okyanus akıntılarına bağımlı olmak yerine hareketlerini kontrol edebiliyorlar."

"Uyanık olduğuma *emin* misin?" Bowen'ın sesi daha az mesafeli ve daha çok *Vahşı Kadın*'a kendini kaptırmış ve onunla aylar ve cevizler hakkında konuşan adam gibiydi. "Denizanası beyninden bahsediyorum."

"Onlar 'denizanası' terimini sevmezler," diye uyardı Kaia, arkadaşlarının istemeden de olsa hakarete uğramasına izin vermek istemiyordu; Bowen Knight da misillemede bulunacaktı; Mary Ushijima ailesinin kalbini korumak söz konusu olduğuunda geri adım atmazdı.

"Doğrudan konuşurken her zaman 'Medusozoa' kullanın."

Acı çikolata gözleri onunkileri arıyordu, o kadar canlıydı ki kendisine sunulan seçimin adaletsizliğı karşısında çığlık atmak istiyordu. "BlackSea faux pas?"

İçindeki öfke dalgasını yutarak başını salladı. Ve kendine bir adım geri çekilmesini, Bowen Knight'ın gerçek mi yalan mı olduğunu anlayana kadar mantıklı ve akılcı olmasını söyledi. Ama kanındaki o vahşi gen sadece uyanık değildi, kontrolü de elinde tutuyordu. Ve gözlerini tekrar onun ağzına .

"*Kaia.*" Kaba bir fısıltı.

Bölüm 18

Psy kadar soğuk olursanız, onlar kazanmış olmaz mı?

-Leah Knight'tan (54) oğlu Bowen'a (23)

", ZAMAN GEÇİYOR." Dr. Kahananui'nin sesi dalgındı, dikkati cebinden çıkardığı ince ajandadaydı, ama bu, aynadaki göle atılan bir taş gibiydi.

O an bozuldu.

Kırmızı tenini öpen Kaia, Dr. Bowen'ın yanına gitmek için etrafından dolaştı.

Kahananui. "İyi uyudun mu?" diye sorduğunu duydu.

Kulaklarındaki uğultudan doktorun cevabını duyamadı. Kaia'ya verdiği tepkiyle çıkabildiğini, bunun ötesini düşünebildiğini sanmıştı ama kendine yalan söylemişti. Tek yaptığı çok fazla şey hisseden yanını kapatmaktı ama Kaia' bir bakışıyla kalkanları ardına kadar açılmıştı.

Bağırsaklarını sıkarak onu Dr. Kahananui'yi avludan dışarıya, Kaia'nın deyimiyle "karanlığa" bakan o duvarın büyüsünden uzağa kadar takip etti. Bu tanım hoşuna gitmişti, çünkü okyanusun kalbinde sonsuz siyahlık yatıyordu. O kadar derin ve gizemli bir yerdi ki bunun için doğmadıysanız içini görmenin bir yolu yoktu.

Kaia da böyleydi, karanlık akıntılarla dönen bir gizem. "Neye dönüşüyorsun?" Ne sormak üzere olduğunu bilincine varamadan kelimeler ağzından çıktı, onu tanımaya duyduğu açlık bir arzuydu.

Vakti yoktu. Onun gizemini saniye saniye, öpücük öpücük öğrenecek zamanı yoktu.

Omzunun üzerinden ona attığı bakış bir meydan okumaydı. "Sana göstermeye karar verirsem anlarsın."

anda, cevap için ruhunu bile satabilirdi.

"İşte başlıyoruz." Dr. Kahananui elini, sadece doksan dakika önce aynı koridordan çıkarken gördüğü kapının tarama ekranına koydu.

Sanki bir ömür önceydi ve o ömürde büyük bir depresyon dünyasını temellerinden sarsmıştı. Bowen sağlam bir zeminde durmaya alışkındı ama bu zemin sürekli kayıyor, ondan yeni seçimler yapmasını istiyor, ona *yaşam*asını fısıldıyordu.

Kaia, Dr.'in arkasından laboratuvara girdikten sonra ona baktı. Kahananui, bakışları bacaklarına gitti. Dengesini kontrol ediyor. "Artık bastona pek güvenmiyorsun."

Bowen, o işaret edene kadar bunun gerçek olduğunu fark etmemişti. "Bu böceklerle bayılıyorum." Hareket kabiliyetindeki yavaş ama kayda değer iyileşmeden memnun, bastonunu yakındaki bir masaya dayadı ve laboratuvarın geri kalanını inceledi.

Önemli bir alanı kapsıyordu.

Odasının, uzak duvarın diğer tarafında olması gerektiğini fark etti.

Alan temiz ve beyazdı, bol miktarda cam beher ve gizemli görevleri tamamlarken uğuldayan pırl pırl makineler vardı. Kısacası, şimdiye kadar bulunduğu diğer tüm laboratuvarlara benziyordu. Şu anda bir tezgâh boyunca koşan fare .

Kaia'nın evcil hayvanını yere bıraktığını görmemişti ama Hex'in tezgâhın uzak ucunda, tüm dış ışığı ve görüş alanını ortadan kaldıracak şekilde kesilmiş, bükülmüş ve düzgünce birbirine bantlanmış sert kartonlardan oluşturulmuş gibi görünen bir labirente doğru koşmasını izledi.

Labirentin içine bakmak için yürüdüğünde, labirentin karmaşıklığı karşısında hayrete düşmüştü; birden fazla seviyeye çıkıyordu ve çok sayıda çıkmaz sokağın yanı sıra Hex'i labirentin tam ortasına geri bırakan kaydıraklar da vardı. "Genetik olarak mı tasarlanmış?" Bu ciddi bir soruydu.

"Hayır, o sadece bir fare dehası," dedi Kaia, Dr. Kahananui'ye bir sandalyenin üzerine yerleştirilmiş ve yüzlerce satırlık aynı sensör teliyle parıltıyan büyük bir cihazda yardım ettiği yerden.

kafatasına karşı. "Diğer bulmacaları çok hızlı çözüyordu, ben de ona bunu yaptım."

Bowen yine Toric'i düşündü, kendisinden arkadaşlık dışında hiçbir şey istemeyen bir arkadaşına sahip olmanın verdiği basit mutluluğu. "Daireler çizmeye devam ettiğinde ne yaparsın?" O anda Hex'in burnu seğiriyor, sağa dönmekle sola gitmek arasında gidip geliyordu.

"Bunu yapamayacak kadar akıllı. Yeterince yorulduğunda labirentin her tarafına yerleştirilmiş zillerden birini çalıyor ve ben de onu kucağıma ."

Dr. Kahananui Bo'ya el salladı. "Oturun."

Bo bir adım bile atmadan uzun boylu ve neredeyse kadavra kadar zayıf bir adam odaya girdi. Muhtemelen Bo'nun yaşlarındaydı ama vücudunda hiç yağ ya da kas olmaması onu en az on yıl daha yaşlı gösteriyordu. Teni Lily'ninkiyle aynı tonlardaydı ama gözleri soluk ela, saçları ise açık kahverengiydi.

"Dr. Kahananui," dedi. "Tıbbi panelin tüm verileri doğru kaydettiğinden emin olmak için gittim ve deneğinizin gittiğini gördüm." Bowen'a doğru sert bir bakış yöneltti. "Yürüyüşe bir deneğe sahip olmak sakıncalı."

Bowen Kaia'nın dudaklarının seğirdiğini gördü ve kendi midesinin içinde bir sıcaklık hissetti. "Beni ayakları üzerinde duran bir beyin olarak düşün," dedi garip bir şekilde genç hissederek.

Yüksek sesle öksüren Kaia döndü.

"Bowen," dedi Dr. Kahananui Kaia'ya endişeli bir bakış attıktan sonra, "bu benim asistanım George." Kaia'nın sırtını sıvazladı. "Kendi tükürüğünü yanlış şekilde mi yuttun?"

Bowen Kaia'nın omuzlarının sarsıldığını görünce onu kurtarmaya karar verdi. "Tanıştığımıza sevindim George." Elini uzattı.

George ona iri gözlerle bakarak öyle nazikçe salladı ki sanki Bo'yu kırmaktan korkuyordu. Bo bir an için George'un sürekli bir şeyleri kıran sakar orkalardan biri olup olmadığını düşündü ama buna inanmaya cesaret edemedi. Adam Bo'nun ikiye ayırabileceği bir dal gibi görünüyordu.

"Bu bende, George." Dr. Kahananui Kaia'nın sırtını son bir kez sıvazladıktan sonra dikkatini tarayıcıya verdi. "Bunu bırakabilir misin?"

ve Tansy'nin bir hidro işlemciye geçmesine yardım eder misin? Tek başına idare etmesi için biraz büyük."

"Şimdi oraya gidiyorum." George tekrar Bo'ya baktı, konuşmadan önce ince dudaklarını sıkıca birbirine bastırmıştı. "Burada kalmayı düşün. Dr. Kahananui deneylerinin peşinde koşamaz." "Tahminimce

George'u çekici ve çekici olduğu için işe almadınız. Kişiliği için," dedi Bo kapı diğer adamın arkasından kapandıktan sonra.

"Hayır, beyni için. Seni istememle aynı sebepten."

Kaia gözlerini siliyordu, dudakları kıvrılmıştı ... ama Bowen'ın büyük teşhis koltuğunun bulunduğu podyuma çıkmasıyla gülümsemesi kayboldu.

"Kaia, kalibre etmeme yardım et."

Doktorun sesiyle irkilen Kaia sandalyeye doğru yürüdü ve ön kollarından birini tutup tam olarak teşhis koltuğunun koluna yaslayacak şekilde kaldırdı. Aynı şeyi sağ koluyla da yapmak istediğinde, doktor avucuyla Kaia'nın yanağını kavradı. Elini yanağından çekmeden ve parmak uçları doğrudan beş küçük sensörün üzerine gelecek şekilde gerektiği gibi konumlandırmadan önce çarpıcı bir kalp atışı için dokunuşa eğildi.

Elleri güçlü ve becerikliydi ve muhtemelen mutfaktan gelen küçük çentiklere ve yara izlerine sahipti. Dokunduğu her yerde sıcaklık hissediliyordu, bu his mutfakta onu çarpan şimşekten daha derin ve çok daha sarsıcıydı.

Vücudundaki tüm hücreler susamıştı.

Daha fazla. Daha fazlası.

Bo yalan söyleyebilir, kendine tepkisinin komanın sonucu olduğunu söyleyebilirdi. Ama içindeki bu şiddetli fırtınanın cazibe ya da arzu gibi sıradan bir şeyle ilgisi yoktu. Kaia doksan dakika gibi kısa bir sürede savunmasını , onu kaynama noktasına ve öfkeye kadar tahrik etmiş ve hiç olmadığı kadar düşüncesiz bir genç gibi davranmasını sağlamıştı.

Kaia onun hesabıydı.

Ve o, hayatının en büyük meydan okumasıydı.

Kaia'nın iddialarını hatırlayınca kasları kilitlendi ama zihnini jilet gibi keskinleştiren soğukluk Kaia'yönelik değildi. Kaia

Ateş, aşk ve bağıllık. Öfkesi sevdiği insanları kaybetmekten geliyordu.
Duygularını donduran şey, kendi aralarında kötölük olma ihtimaliydi.
Çünkü bir konuda haklıydı: İnsanlar BlackSea'nin dışarıya bakmaya başlamasından fayda sağlamıştı.

Bölüm 19

Bo, sormana gerek yok. Biliyorsun, senin yanında cehenneme bile giderim.

-Heenali Roy'dan Bowen Knight'a (2079)

MALACHAI, BlackSea'nin izolasyonist politikasındaki değişikliğin sebebinin kaybolmalar olduğunu **ASLA** açıkça söylememiştir ama Bo, BlackSea'nin kaybettiği insanları öğrendiğinde bağlantıyı kurmak zor olmamıştır.

Kendisinin manipüle edilmiş ve yalan söylenmiş olabileceğini, bir sadakat illüzyonunun ardında kötü şeyler döndüğünü düşünmek sırtına bir hançer gibi saplanmıştı ama bu, gözlerini olasılığa kapatacağı anlamına gelmiyordu. Ama Heenali'yi gözden çıkarmaya da hazır değildi. Küçük, vahşi ve geceleri çılgık çılgıya uyanmasına neden olan psişik yaralarla işaretlenmiş olan Heenali, yıllar onun yanında tehlikeye doğru yürümüştü.

İttifak'a olan sadakati doğanın bir gücüydü.

Malachai ile konuşacak, sonra da Lily ve Cassius'la temasa geçecekti. Lily ondan hiçbir şey saklayamazdı ve onu Cassius'la birbirine bağlayan bağ, ölümden daha az bir şeyle kırılmayacak kadar ilkeldi. Yüzeye çıkamazdı ama onlar onun elleri ve gözleri olacaktı. Ancak nihai sorumluluk her zaman onundu ve öyle kalacaktı: Bo hiçbir zaman sahte gerçeklere, sırf bir eylem hakkında önceden bilgisi olmadığı için ellerinin temiz olduğunu söylemeye .

Eğer bu suç İttifak bayrağı altında işlendiyse, sahibi oydu. Peki ya Kaia'nın iddiaları doğru çıkarsa?

Bowen'ın elleri sandalyenin kollarının uçlarında sıkılaştı. Eğer Heenali kaçırma, işkence ve cinayet gibi vahşetlerin işlenmesine yardım ettiyse, o zaman uygun tek bir ceza vardı ve Bowen bunu kendisi verecekti. Bu onun kalbini kıracaktı ama .

Heenali zaten bir hapisane hücreinde ölecekti.

Kaia onun önünde siyah kayışları ön kollarının ve bileklerinin üzerine kapattı. Bo itiraz etmedi. Yumuşak bir kumaştan yapıldıkları için kırılmaları zor olmayacaktı.

"Bunlar ellerinin hizadan çıkmasını engellemek için" dedi, başını eğerek parmak uçlarını tekrar oturttu. "Olabildiğince hareketsiz kalmaya çalış."

Tarçın ve egzotik kokusu Bo'nun etrafında , Bo'nun arkasından uzanıp makinenin başının üzerine oturan bir parçasını aşağı çekti ve dikdörtgen bir parça gözlerinin önünde kaymaya başladı.

Soğuktu, metalikti, canavar olup olmadığından emin olmayan bu kadının yumuşak sıcaklığıyla sert bir tezat oluşturuyordu. Ve evet, darbe ikinci seferinde de aynı sertlikte inmişti. "Gözler açık mı kapalı mı?" diye sordu dünyasını siyaha çeviren metalin arkasından.

"Aç." Kaia parmaklarını onun saçlarının üzerinde gezdiriyor ama bu muhtemelen Kaia'nın hüsnükuruntusuydu. "Ama gözlerini kırpmam önemli değil. Bu yoğun bir tarama olacak; o kadar uzun süre göz kırpmamaya çalışırsan muhtemelen bir gözün patlar."

Bo bazı Dönüşenlerin eşlerini seks sırasında, sadece eğlence olsun diye ya da kızdıklarında ısırdıklarını duymuştu. Hiç ısran biri olmamıştı ama Kaia söz konusu olduğunda bu konudaki tavrını yeniden gözden geçirmeye başlamıştı. Buna ön sevişme diyebilirlerdi. Tabii yeterince yaklaşmadan muhtemelen karnına bir mutfak bıçağı saplanmış olurdu.

Dudakları yukarı doğru çekildi.

"Ve üçte," diye başladı Atalina, "iki ... bir."

Çok renkli lazerler gözlerinin üzerinde dans ederken kulaklarına yumuşak bir uğultu girdi - ya da öyle hissettirdi. "Bir kaleydoskopun ortasındayım."

"Bu kafa karıştırıcı mı?"

"Hayır, bu inanılmaz." Sanki bir çöl partisindeymiş gibi, nabzının ritmi dansın bas ritmi gibiydi.

Bo'nun hiç bir partiye katılmamış olması dışında. Müzik gürlerken ve ışıklar başlarının üzerinden geçerken güzel bir kadını hiç öpmemişti. Şimdi hayal ettiğinde karşısında sadece tek bir yüz görüyordu: Kaia'nınki.

Gülen, aykırı ve yufka yürekli Kaia, onun düşman olduğunu düşünüyordu ve öpüşmeleriyle ilgili çalkantılı kafa karışıklığı aralarına giren bir davetsiz misafirdi.

Anı, şimdiyi yaşama kararına rağmen, her şeye rağmen pişmanlığın keskin mızrağını hissetti.

"Beyniniz çok aktif." Dr. Kahananui'nin saçma sapan ses tonu. "Bir dakikalığına düşünmeyi bırakabilir misiniz?"

Bo derin bir nefes aldı ve asla sahip olamayacağı bir hayatın görüntülerini kovdu. "Nasıl?"

"Hiç meditasyon ya da yoga yaptın mı?"

"Hayır."

"Mal, bir dövüş sanatları katasında hareket ederken meditatif bir duruma geçtiğini söylüyor." Kaia'nın sesi, etrafında dönen karanlık bir su gibiydi. "Bunu tercih ettiğin fiziksel dövüş biçimini kullanarak zihninde yap."

Pişmanlık yine bıçak gibi kesilmişti. Kaia, su değişkeni ve aşçıya dönüşmüş bilim adamı, onu şimdiye kadar sahip olduğu tüm sevgililerden daha iyi anlıyordu. Yukarılarda bir yerde, cehennem gibi bir mizah anlayışı vardı ki Kaia'yı bu zamanda, bu yerde ve dünyada böyle bir dehşet onun yoluna çıkarmıştı.

"Bowen."

"Üzerinde çalışıyorum, Doktor." Pişmanlığı granit bir yumrukla kavrayarak, kafasında bir karma dövüş sanatları sekansının üzerinden geçmeye başladı, vücuduyla mükemmel açılar yaratmaya odaklanıyordu, başka hiçbir şeye değil.

Bölüm 20

Bugün işten önce fırınındaki bilgisayar arızasını giderdim. Ödeme olarak çikolata soslu mocha kekleri talep ediyorum.

-Hugo Sorensen'den Kaia Luna'ya mesaj

"KONUNUZ UYKUYA DALMIŞ," diye mırıldandı Kaia Attie'ye, bakışları Bowen'ın yüzündeydi. Şimdi bile rahatlamış değildi. Ama belki biraz daha az sertti. "Onu uyandırmamı ister misin?" Bu isteksiz bir soruydu; dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Komadan çıkalı daha ilk gün olmuştu ve Bowen Knight daha önce tanıştığı tüm erkeklerden daha fazla talepte bulunmaya başlamıştı. Uyurken bile sessiz bir fırtına gibi esen bir dürtüye ve amansız bir odaklanmaya sahipti. "Hayır," dedi Atalina dalgınca. "Onunla ihtiyacım olan taramaları yaptım.

gözleri açık. O uyurken gerisi daha sorunsuz ilerleyecektir."

"Uyandığında mutlu olmayacak." Beklenmedik bir şefkatle parmaklarını tekrar onun saçlarında gezdirdi. Adamın tam gücündeyken gerçekten dinlenip dinlenmediğini ya da her gün kendini acımasızca zorlayıp zorlamadığını merak etti.

Kaia cevabı biliyordu, yüzünün acımasız çizgilerinde . "Sanırım böğürtlenli turta yapacağım," diye mırıldandı Attie, Bowen'ın odasının bulunduğu duvarın ötesindeki büyük ekrana bakmaya devam ederken, dikkati Bowen'ın beyninin karmaşık haritasındaydı.

Kuzeni beş dakika sonra, "Biliyorsun bu benim favorim değil," diye mırıldandı. "Ben kiraz seviyorum."

Ama Kaia yine de böğürtlen yapacaktı. Bowen'ın kız kardeşi, kaçırıldığı gün Bowen'ın en sevdiği yemeklerin listesini Kaia'nın eline tutuşturmuştu, gözlerinde umut dolu bir çaresizlik vardı.

Hugo'nun iddiaları kafasında yüksek sesle yankılansa da Kaia listeyi dikkatle kaydetmişti. Lily'nin kardeşinin ihtimaline karşı. Ama o artık sadece öyle biri değildi. O Bowen Knight'tı, tehlikeli derecede çekici bir adam ve zorunlu sürgündeki güvenlik şefi.

"Attie."

"Hmm?"

"Hugo'nun söylediklerini hiç düşündün mü?" Kaia'nın zihni, en yakın çocukluk arkadaşının topladığı kanıtlar ve onuruyla yanıp tutuşan bir adamın gerçekliği arasında sıkışıp kalmıştı. "Sana söylediğim şeyler." Atalina ve Hugo yakın değillerdi, Kaia'nın bir buluşma düzenleyip ikisini de davet ettiği zamanlar dışında birlikte vakit geçirmemişlerdi.

Attie bir sonraki taramayı ayarlamak için bir dakika uğraştıktan sonra içini çekti ve bilgisayar koltuğuna oturup Kaia'ya bakacak şekilde çevirdi. "Hugo hakkında ne düşündüğümü biliyorsun."

"En güvenilir kişi olmadığına katılıyorum." Hugo, belirli bir zamanda yanınızda birine ihtiyaç duyduğunuzda arayacağınız arkadaşınız değildi. "Ama iletişim konusunda her zaman çok zeki olmuştur."

"Evet," diye kabul etti Atalina. "Tam da söylediği gibi bilgileri ele geçirmiş olabilir ama Kaia, Hugo'yu çok sevdiğini biliyorum ama neden böyle bir çaba gösterebilir ki? Tanışma talihsizliğine uğradığım en benmerkezci insanlardan biri."

"O *değil*." Kaia kollarını kavuşturdu. "Mumbai'deki pazarlara gittiğinde tam istediğim baharatı bulmak için saatlerini harcadı. Ve Hex için üç farklı labirent inşa etti." Bunlar cömertliğinin sadece son iki örneğiydi -Hugo çocukluklarından beri Kaia' yanındaydı.

Kaia, ailesiyle seyahat ederken bile Hugo ile düzenli olarak iletişim kurmuştu.

Atalina elini karnının sert kıvrımları üzerinde gezdirdi. "Haklısın, seninleyken çok farklı. Onun içindeki en iyi şeyi ortaya çıkarıyorsun." Ayağa kalktı, sırtını gerdi. "İşte bu yüzden dosyayı düşünüyorum." Bowen'a uzun uzun baktı. "Hugo poker bağımlısı bir beceriksiz olabilir ama seni hiçbir zaman şüpheli bir işe bulaştırmadı."

Atalina en empatik insanlardan biri olmasa da, beyni daha çok bilimsel olarak çalışıyordu, Kaia'nın bakışlarıyla karşılaştı ve "Bowen'ın ağzından çıkan bir kelimeye güvenip güvenemeyeceğini söyleyemem, Kurabiyem," dedi. Eski çocukluk lakabı dudaklarından kolayca döküldü. "Sana söyleyebileceğim tek şey, vereceğin her kararı hızlıca vermek gerektiği."

Çünkü Bowen'ın beynindeki geri sayım, kafasındaki karışıklığı çözmesi için ona zaman tanımak üzere duraklamıyordu. "Bundan nefret ediyorum." Sert ve kaba bir sesle çıkmıştı. "Neden şimdi? Neden o?"

Atalina onun sorularını yanlış anlamayarak yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Ben bile seçme hakkımız olmadığını biliyorum." Gülümsemesi , "Ama o yumuşak kalbine dikkat et Kaia. Şu anda Bowen sana on dört günden başka bir şey garanti edemez."

Teneke bir zilin sesini duyan Kaia yanına gitti ve Hex'i labirentten kurtardı. Küçük kalbi güm güm atıyordu ama Kaia bunun korkudan olmadığını biliyordu. O, labirenti çözmeye kararlı inatçı bir fareydi.

Kaia'nın dünyasını kaosa sürükleyen adam inatçıydı.

Hex'i sevmek için bir dakika ayırdıktan sonra onu elbisesinin cebine soktu ... ve Bowen'ın yanına döndü.

Bölüm 21

"Orada ölmüş gibi hissediyorum. Artık bir hayaletim."

"Hayır, sen yeni bir Cassius'sun. Ama hala benim en iyi arkadaşımsın."

-Cassius Drake (13) ve Bowen Knight (13)

Kaia omzunu salladığında **BOWEN** tarama koltuğunda **uyandı** ve Malachai, Cassius ve Lily'yi aramayı planlamış olsa da vücudu tekrar kapanmadan önce odasına zar zor gidebildi. Son düşüncesi çipin ya da bileşiğin feci bir arızaya uğraması halinde bir daha asla uyanamayacağı değil, Kaia'nın kıvrımlarının kendisine sımsıkı sarılmasını dilediğiydi

Bir sonraki uyanışında on beş saat uyuduğunu fark etti.

Sabahın dördünde kalkıp günde on sekiz saat çalışmaya alışkın olan yanı dehşete düşmüştü ama koma ve implant durumu hakkında yapabileceği fazla bir şey olmadığını biliyordu. Vücudu korkunç bir hakarete ve tam hızına dönmesi zaman alacaktı.

Yapabileceği tek şey bu aramaları yapmaktı.

Ancak önce bir duş aldı ve temiz bir kot pantolon ile omuzları apoletli koyu kahverengi bir gömlek giydi.

Bir elini saçlarının arasından geçirerek banyodan çıkarken midesindeki kemirmeyi duymazdan geldi. Yemek olabilir-"Kaia." Yatağının yanındaki üstü örtülü tepsiyi görünce göğsünde garip ve acı verici bir sıcaklık oluştu; tepsi o duştayken ortaya çıkmıştı.

Kapağı kaldırdığında bir bardak portakal suyu, küçük bir kâse mısır gevreğinin üzerine dilimlenmiş bir muz ceviz dolu sığ bir cam tabak buldu. Mutfağa gidene kadar onu oyalayacak atıştırmalıklar. O

Veri panelinden gelen beslemeyi takip ediyor olmalı, değerleri değiştiğinde uyarılmış olmalıydı. İçindeki soğuk ve sert güvenlik şefi bile kadının bu bilgiyle yaptığı şey karşısında etkisiz hale gelmişti: Onun icabına bakmıştı.

Panele gidip Malachai'ye ulaşmaya çalışmadan önce hepsini yedi ve içti. Arama yapıldı ama sadece ses vardı ve o zaman bile bağlantı zayıftı. Bowen, telefonunun daha iyi bir bağlantısı varken, bunun istasyonun konumundan kaynaklanmadığını hissetti. BlackSea güvenlik şefi temiz bir hattı engelleyen bir yerde olmalıydı.

"Malachai," dedi. "Eminim artık ölümden dirildiğimi biliyorsunuzdur."

". . haberler." Malachai'nin sesi sadece parça parça geliyordu. "... konuş... geri dön."

Bo kendi tarafındaki iletişim sinyalinin güçlendirerek temizlemeye çalıştı. "Beni duyuyor musun?"

"Evet, ama muhtemelen yakında tekrar kırılacak." Diğer adamın ses tonunu okumak zordu.

"İttifak'a karşı tehlikeli iddialar ortaya atılıyor," dedi Bowen ve hemen konuya . "Gerçeğin peşine düşebilmek için ayrıntıları bilmem gerekiyor."

Malachai'nin sonraki sözleri Bo'nun omuzlarının gerilmesine neden oldu. "Bana İttifak'ın BlackSea kontrolündeki bölgeler üzerinden kendi nakliye hattını kurmak istediğini söylemedin."

"Yeni bir ilişki," diye cevap verdi. "Daha yeni konuşmaya başlamışken bu konuyu açmam hiç hoş olmadı." Hat tekrar çatırdadı. "İttifak'a güvenmiyorsan neden Dr. Kahananui'nin beni istasyona getirmesine izin verdin?"

"Bilgi, ilk düzenlemeler yapıldıktan sonra ortaya çıktı. Tam bir soruşturma yapmadan önce fişi çekersem, seni öldürmüş olurum."

Bu tam da Bo'nun vereceği bir karardı. "Hugo ne zaman kaçırıldı?"

"Üç hafta önce. Deney hakkında kız kardeşinle iletişime geçtikten bir hafta sonra ve seni aşağı indirmemizden iki gün önce."

Hatta daha fazla statik var.

"Şüpheli Filo hareketlerini gönderir misiniz, böylece onları bizim tarafımızdan takip edebilirim?"

". . . şehir." Ağır parazit. ". . . yarın."

Hat bir saniye sonra kesildi ve tekrar bağlanmadı.

Bo bunun yerine Miane Levèque ile temasa geçmeyi düşündü ama bir an düşündükten sonra bu seçeneği bir kenara bıraktı. Bu soruşturmadan sorumlu olan kişi Malachai'ydi ve Bo'nun bir ilişkisi olduğu kişi de Malachai'ydi. Yarın diğer adamın Filo verilerini paylaşmaya niyetli olup olmadığını öğrenecekti ve bu ona durumun ne kadar kötü olduğunu, BlackSea'nin insanlığın lehine mi yoksa aleyhine mi karar verdiğini gösterecekti.

Bir sonraki arama için telefonunu kullandı; bölgesinde olası bir tehditle karşı karşıya olan bir güvenlik şefi olsaydı, tehdidin yapabileceği tüm aramaları izleyebilmek için bu iletişim hattını dinlediğinden emin olurdu.

Cassius'un sırtışı, Bowen'la göz göze geldiğinde köşeli yüzünün soluk altın rengindeki derisini çatlattı. "Lanet , seni pislik. Temasa geçmen yeterince uzun sürdü."

"Sürekli uyuyakalıyorum," diye itiraf etti Bo. "Bu yüzden şimdi hızlı konuşacağım. Lily'yi de dahil etmeye çalıştım ama hattı meşgul, o yüzden onu sen bilgilendirmek zorundasın." Hiç lafı dolandırmadan ikinci komutanına BlackSea'nin kaybolmalarda İttifak Filosu'nun parmağı olduğuna dair inancından bahsetti; Malachai'nin soğukkanlı yanıtları, Bo ve adamlarının BlackSea dönüşenlerini çalıp zarar vermekle bir ilgisi olabileceğini düşünen tek kişinin Kaia olmadığını açıkça ortaya koymuştu.

"Lanet olsun." Cassius ellerini kalçalarına koydu, çarpıcı berraklıktaki gri gözleri bir kurdunki kadar deliciydi. "Seni oradan çıkarmamız gerekiyor mu?"

"Hayır, bu deneyi tamamlamak zorundayım."

"İnsanlarını öldürdüğümüzü düşünürlerse bize bir çözüm sunacaklarını gerçekten düşünüyor musunuz?"

"İddialar bize deneysel tedaviyi teklif ettikten sonra ortaya çıktı ve Malachai şüpheleniyor ama aceleci davranmıyor." Hugo'nun kaçırılmasının zamanlaması, deneyin bu kadar yakın olması Bo'yu rahatsız ediyordu. "Dr. Kahananui, politikanın işine karışmasına izin vermeyecek kadar bilim adamıdır.

Bize herhangi bir çözüm verip vermeyeceğine dair sorular deney tamamlandıktan sonra gelecektir. O zamandan önce gerçeği bulmamız gerekiyor."

Cassius başıyla onayladı. "Evet, anlıyorum." Saçları üzerine vuran güneş ışığında parlıyordu, kafatasına o kadar yakın kesilmişti ki sarı oldukları zar zor anlaşıyordu. "Ne yapmamı istiyorsun?"

Cassius'un olayı da buydu, Bowen'ın liderliğini tereddüt etmeden takip ederdi. Bu onu Bo'nun sahip olabileceği en iyi teğmen yapıyordu ama ikisi de Bo'nun düşmesi halinde Cassius'un dizginleri ele alamayacağını biliyordu.

"Ben çok iyi bir askerim," demişti bir keresinde Bo'ya. "Ama bir general değilim."

Ardıllık için Bo ilk olarak üçüncü komutanına bakmıştı ama Heenali bağımsız düşünen biri olsa da, aynı zamanda içten içe öfkeliydi. "Filo Heenali'nin kontrolü altında," dedi, kelimeler boğazından taş gibi dökülerek. "Senin ve Lily'nin Heenali'nin telsizlerine ve Filo hareketlerinin tüm kayıtlarına girmenizi istiyorum."

"Bunu yaparken kendimi bir pislik gibi hissedeceğim," dedi Cassius, "ama yapılması gerekiyor." Bir askerin düz tonuyla konuşmuştu.

Bo kendini bir pislikten daha kötü hissediyordu; Heenali'ye hayatını borçluydu. "Bunu yaparız, hiçbir şey bulamayız, üçümüzden öteye gitmez ve onu herhangi bir suçlamaya karşı koruyabiliriz." Bo politik çıkarlar uğruna halkından birini asla feda etmezdi.

Cassius'un gözleri onunkileri tuttu. "Heenali'nin Psy'lerden nefret hepimiz biliyoruz ama Dönüşenlere karşı hiçbir zaman bir şey söylemedi."

"NefretHeenali'nin psişik ırka duyduğu tiksinti için çok hafif bir kelimeydi. Bowen'ın onu hiçbir zaman resmi halefi olarak gösterememesinin en büyük nedeni, psikolojik yaralarının Psilere duyduğu nefreti kritik bir zayıflığa dönüşecek kadar şiddetli hale getirmesiydi. İnsanlığı geleceğe taşımak için gerekli siyasi ittifakları kuracak kadar mantıklı düşünemiyordu.

Cassius'un düşünceleri de Heenali'ninkilerden çok farklı değildi ama Psy'lara olan düşmanlığına rağmen Bo'nun kararlarını her zaman desteklemişti. Karanlık bir zamanda sarhoşken Bo'ya şöyle demişti

Cassius'un en vahşı içgüdüleriyle hareket etmesini ve bir canavara dönüşmesini engellediği için onu desteklemek zorundaydı.

Eğer Cassius canavarlaşırsa, Psy'nin kendilerinden başka suçlayacağı kimse yoktu.

İkisinin de hayatını sonsuza dek değiştiren saldırıdan önce, diğer adam utangaç ve rahat biriydi, gülümsemeye daha meyilliydi. O Cassius bir ömür önce ölmüştü ve Bo onun asla geri dönmeyeceğini biliyordu; Cassius akli başında kalabilmek için yeni bir insan olmak zorundaydı.

Bo kollarını göğsünde kavuşturarak, "İşte tam da bu yüzden bu işi " dedi. "Ortadan kaybolmalar kesin olarak Konsorsiyum'la ilişkilendirildi ve Konsorsiyum Psy'ı da içeriyor."

"Doğru. Heenali tehlikeli madde giysisi içindeyken o piçlere on metrelik bir sopayla bile dokunmazdı." Cassius'un ifadesiz asker modu yerini yüz kaslarını zorlukla hareket ettiren bir kaş çatmaya bıraktı. "Bunu göremiyorum, Bo."

"Ben de yapamam, ama bakmak zorundayız." Sert bir nefes. "Konsorsiyum yalanlarına ya da zenginlik vaatlerine kanan, onun emrinde çalışan biri olabilir." Bo şövalyelerine sorgusuz sualsiz güvenirdi ama İttifak büyük bir organizasyondur ve pek çok üyesinin Psy'la yaşadıkları yüzünden psikolojileri bozulmuştur.

Bu karşılaşmalar onları İttifak'a yönlendirmişti, ancak Bo sık sık "yabancılarla" iş yaparak İttifak'ın belirtilen hedeflerini ihlal ettiğine dair fısıltılar duyuyordu. Bu söylentiler genellikle çok küçük çaplıydı; İttifak üyelerinin büyük çoğunluğu insanlığın tek başına gelişemeyeceğini anlamıştı. Dönüşenler ve Psy'larla eşit bir zeminde durmanın bir yolunu bulmak zorundaydı ve bunu yapmak için de dünyanın dört bir yanındaki sayısız grupta bağ kurmaları gerekiyordu.

Ama o hoşnutsuz insanlardan biri sorun yaratacak kadar güç sahibi olduysa ... "Lily'den olası her şüpheli emri veya rotayı emri veren kişinin adıyla etiketlemesini isteyin."

"Heenali'nin onu araştırdığımızı öğrenmemesini sağlayacağım," diye söz verdi Cassius. "Bunun ona ne yapacağını biliyorsun."

"Evet." Heenali Roy'un başka bir ailesi yoktu; şövalyeler onun kardeşleriydi. "Onu elinden geldiğince koru Cassius. Ben

BlackSea'nin tespit ettiği şüpheli Filo hareketlerini paylaşmasını sağlamaya çalışıyorum, böylece üzerinde çalışabileceğiniz ayrıntılara sahip olursunuz."

Göğsü sıkışan Bo daha sonra zor bir karar daha verdi. "Lily'ye iletişimi hacklemesini söyle, ama adamlarımızdan *hiçbirinin* beklenmedik kişilerle konuşmadığından emin olmanı istiyorum."

Cassius'un ifadesi inanılmaz derecede düzleşti. "Sadece Filo'nun hareketleri hakkındaki söylentilere dayanarak Lily'yi böyle zor bir duruma sokamazsın."

"Malachai önerdiğimiz gemi hattını biliyor." Bo bundan hemen bahsetmemişti çünkü BlackSea'nin güvenlik şefinin bu bilgiye sahip olmasının sonuçlarını düşünmek için zamana ihtiyaı vardı.

"Yüce Tanrım." Cassius'un ağzını beyaz çizgiler çevreledi. "şövalyeler dışında *kimse* bunu bilmiyor."

"Hayır." Bu, insanların Psy ile uğraşmadan iş yapabilmelerini mümkün kılarken İttifak'ın ekonomik gücünü desteklemeyi amaçlayan uzun vadeli bir hedefti.

İmplantları ikincisi artık geçerli olmayacaktı ama insan zihinlerinin yüzde doksan dokuzunun telepatik zorlamalara karşı savunmasız olduğu mevcut ortamda Psy ile yapılan iş anlaşmaları psişik manipölasyon olasılığıyla doluydu.

Bir insan bir Psy ile pazarlık yaparken her *zaman* savunmasız bir konumdaydı çünkü Psy'nin psişik yollarla pazarlığı etkilemeye çalışmayacak kadar onurlu olduğuna güvenmek zorundaydı.

"Bu bilgiyi kim sızdırdıysa ya yanlışlıkla yaptı," dedi Bo, "ya da ortadan kaybolan BlackSea erkeği bizi parmaklamakta haklıydı." Ve biri bunun için Hugo'yu dışarı çıkarmıştı. "Bütün şövalyelere bakmalıyız." Bunu söylemek kendi kalbine bir hançer saplamak gibiydi.

Bölüm 22

Kaia içten içe ağır yaralanmış durumda. Güvenli bulduğu tek dil yemektir ve bu yüzden onun için ne anlama geldiğini anlamayı öğrenmelisiniz.

-BlackSea'nin kıdemli şifacısı Natia ve Eijirō Kahananui'ye (2063)

Cassius'la vedalaşmadan görüşmeyi **sonlandıran** Bowen, en çirkin ihanet türünü gerçekleştirme kapasitesinden emin olamayan bir kadına duyduğu dürtüyle mutfağa doğru ilerledi. Yine de uyandığında sıcak olmasını ve yemek yemesini sağlıyordu.

Bowen, Kaia'yı asla anlayamayacağını hissediyordu.

Siyah bukleli ve sol elmacık kemiğinin üzerinde yıldız şeklinde bir doğum lekesi olan sıska genç - *adı* Scott'tı - geldiğinde ekmek tepsisini dolduruyordu. "Gerçekten derinlerde yüzemiyor musun?" diye sordu çocuk.

"Boğulmak istemediğim sürece hayır." Deniz duvarının ötesindeki karanlığı sadece teniyle keşfetme fikri her şeye rağmen heyecan vericiydi. "Daha önce hiç bir insanla tanışmamış gibisin." Bu fikir onu kısa kesmişti. Çoğu Dönüşen sürüsünde ve klanında insan bulunurdu ama BlackSea uzun süredir kendini tecrit etmişti. Belki de insan klan arkadaşları yoktu.

"İnsan nedir?" Çocuğun gözlerindeki parıltı onu ele veriyordu.

Görünüşe göre gençler ırktan bağımsız olarak sevinebilir pisliklerdi. "Peki ya sen?" Bo sordu, tüm gençleri taradıktan sonra

Kaia'yı görmeden mutfak alanına girdi. "Bir tür kanatlı zıplayan deniz kurbağası mı?"

Scott öfkелendi. "Kanatlı zıplayan deniz kurbağası diye bir şey yoktur!" Ağır kaşları gözlerinin koyu yeşilinin üzerinde bir perde şeklinde birbirine yaklaştı. "Ben bir *köpekbaliğı*ym. Bir çekiç başlı."

"Bahse girerim tanıştığım her genç erkek bir köpekbaliğı olacak."

"Scott, öğle vardiyanda neden yalan söylüyorsun?" Ses tonu kadınsı ve sertti.

Yanakları pembeleşen Scott başını eğdi. "Kanatlı zıplayan deniz kurbağalarının gerçek olduğunu sanıyor."

Konuşan kadın, kır saçlı, sağlam vücutlu, yaldız rengi saçlarını at kuyruğı şeklinde sıkıca arkaya toplamış ve sağ gözünün hemen altında belirgin bir güzellik lekesi olan bir başhemşire, bir kaşını kaldırdı.

"Eminim o da senin bir köpekbaliğı olduğuna inanıyordur." Çocuğun buklelerini yuvarlayarak, "kişiyle gurur duy aşkım. Çünkü sen sabırlı ve zarif bir varlıksın."

Çocuğun gülümsemesi beklenmedik bir şekilde tatlıya dönüştü. "Sadece onunla dalga geçiyordum, büyükanne." Dönüp yaşlı kadına sarıldıktan ve yanağına bir öpücük kondurduktan sonra, orta yaşlı bir adamın işleri yürütüyor gibi görüldüğü mutfağın arka tarafına doğru topallayarak gitti.

Kesinlikle Kaia yok ama. İzin günü olabilirdi. Ya da yüzmeye gitmişti ve deniz kıyısındaki duvarın yanında yeterince beklerse kahverengi gözlü bir sirenin karanlığın içinden yüzerek çıktığını, saçlarının canlı bir su gibi arkasından aktığını görebilirdi. "Scott," dedi yaşlı kadının onu izlediğini fark ettiğinde, "bu ne tür bir Dönüşen?"

İnce burnundan sert bir bakış alma sırası ondaydı. "Bu çok kaba bir soru, genç adam." Dudaklarını büktü. "Torunum sana kendini göstermek istiyorsa, bu onun tercihi ve eğer bana ne olduğumu sorarsan, kulaklarını keserim. Şimdi bana bir rulo uzat."

Yerine sağlam bir şekilde oturtuldu ve babaannesi hatırlatıldı -yılmaz Cece-Bowen emredileni yaptı ve Kaia'nın izini en iyi nasıl sürebileceğini düşünürken tabağını doldurmaya koyuldu. Kendi kendine bunun, Kaia'nın BlackSea topraklarına giren İttifak Filosu hakkında başka bir şey bilip bilmediğini öğrenmek için olduğunu söyledi ama gerçek şu ki Kaia'yı arzuluyordu.

Onunlayken kendini unutulmaya geri sayan bir saatle yarışan bir adam gibi hissetmiyordu; genç, canlı, daha önce hiç olmadığı kadar kendinde hissediyordu.

tüm yetişkinlik hayatı boyunca olmuştu. Kaia'yla arasında kalkan yoktu, duvar yoktu. O Bowen'dı, o da Kaia ve aralarındaki şey ikisini de yakmakla tehdit eden çalkantılı bir ateşti.

Elinde yemeği ve bir fincan kahvesiyle avluya doğru yürürken, kızıl sarı saçlı, kısa boylu ve kaslı bir adamla neredeyse çarpışıyordu. Odasından çıktığından beri diken üstündeydi, çünkü bıyıklı adamdan yine aynı tepkiyi bekliyordu. Ama Hugo anlaşılan teorilerini tüm klan arkadaşlarıyla paylaşmamıştı çünkü bu adam ona sırtıttı.

"Seni ayakta görmek güzel, dostum." Diğer erkeğin kimliğini ona söyleyen ağır ve sert bir sestti.

Bowen sırtarak karşılık verdi. "KJ. Ben duştayken içeri dalmadığın için teşekkürler."

"Dokunaçları yok, sadece iki kolu var, bakmaya bile değmez." Gözlerinde kahkahalar dans ediyordu. "Sonra görüşürüz, revirdeki vardiyama gitmeden önce kafeinimi alacağım."

"Bekle." KJ yanlarından geçerken Bowen başını eğdi. "İstasyonda revir mi var?"

"Altı yüz kişi ve misafir - ve bunların bir kısmı köpekbalıklarıyla yarışmanın ve katil balinalarla dalmanın eğlenceli bir aktivite olduğunu düşünen tam zamanlı zenciler." KJ geri geri kahve istasyonuna doğru yürürken ellerini havaya kaldırdı. "Revir hiç boş kalmıyor, tek bu. *Ömür* boyu iş güvencem var."

Bu sözler Bowen'ın içinde bir sıla özlemine neden oldu. İttifak'ın baş sıhhiyecisi bir başka yaralı askeri tedavi ederken sık sık iş güvenliği hakkında mırıldanıyordu.

Ve bir anda Bo'nun aklına evi bir daha asla göremeyeceği geldi. Bir başka Venedik günbatımının ya da dairesinin bulunduğu binaya vuran suyun sessiz sesini hiç deneyimlemeden unutulup gidecekti. Artık sabahları en sevdiği fırının önündeki çalgıcıyı dinleyemeyecekti. Artık Venedik'in Arnavut kaldırımlı dar sokaklarında, ellerinde fotoğraf makineleriyle dolaşan iri gözlü turistlerden kaçarak koşturmayacaktı.

Bowen Knight'ın sonu sonsuza dek harikalar, güzellikler ve tehlikelerle dolu bir siyahın içinde olabilirdi... ama orası onun evi değildi.

Boğazındaki düğüm kalınlaşmıştı ama yine de ilerlemeye devam etmek için kendini zorladı. Donup kalamazdı. Bunu yapmak pes anlamına gelirdi.

Scott'ın büyükannesi deniz kıyısındaki duvarın yanında küçük bir masaya oturmuştu bile ve elini buyurgan bir şekilde sallayarak onu çağırırdı. Bowenın kalbi sohbet etmek istemeyecek kadar acıyordu ama doğasının acımasızca pragmatik olan kısmı yaşlı kadında Kaia hakkında olası bir bilgi kaynağı gördü. Tabağını ve fincanını masaya koyduktan sonra, "Adım Bowen," dedi.

"Carlotta," diye cevap verdi adam karşısındaki sandalyeye otururken. "Scott'ın büyükannesi ve Kaia'nın baba tarafından büyükannesinin en yakın arkadaşı." Devam etmeden önce kişinden bir ısırik aldı. "Demek Atalina'nın yüzeyden getirdiği deneysel denek sensin."

"O benim." Bowen bir lokma fıstık ezmeli tost yedi, zihni bir kez daha Kaia'nın onu kışkırttığı, sonra da kurabiye verdiği görüntülerle doldu. Düğümü hafifletti, içinden geçen delici kayıp duygusunu yumuşattı. Eğer burası önce gördüğü son yer olacaksa, en azından vardı.

"Gurur duymalısın," dedi Carlotta. "Atalina herhangi bir konuyu kabul etmezdi."

Boynunun arkasındaki deri karıncalandı, oradaki küçük tüyler diken diken oldu. bile ne göreceğini biliyordu: Kaia onlara doğru yürüyordu.

Mekanik kalbi tekmeledi. *Sert.*

Kolsuz bir elbise giymişti, ayak bileklerinin etrafından dolanıyor ve kumaş tekrar hareket etmeden önce üzerine her yerleştğinde kıvrımlarını sarıyordu. Rengi stoplight kırmızısıydı ve üst kısmı göğüslerinin altından geniş bir kumaş bantla sıkıştırılmış ve boynunun arkasından bağlanmış bir halterdi.

Saçları, siyahtan kahverengiye ve bakır tellerine kadar sayısız tonla dolu, pırıl pırıl koyu bir tabaka halinde taranmıştı. Kıcının genişleyen kıvrımına kadar .

Bir kurt ıslığı havayı deldi.

Bo, Kaia ona bir duvarın boyasını söken dar gözlü bir bakış atana kadar bunu yapanın kendisi olduğunu fark etmemişti. , bir

Diğer birkaç kişi de alkışladı. Ancak Carlotta yüzünde belirgin bir değerlendirme ifadesiyle ona bakıyordu. "Beş okyanusun ötesindeki en iyi aşçı o." Bu hafif bir azarlamaydı. "Umarım yulaf ezmesini seversiniz."

Yanına yaklaşan Kaia eğilip yaşlı kadını yanağından . "Günaydın, Carlotta." Sağ kulağının üzerindeki çiçek kremi bir beyazdı ve sarhoş edici bir koku dalgası yayıyordu. "Bir parça böğürtlenli turta ister misin? Bu sabah yaptım."

"Böğürtlenli turta mı?" Memleket hasreti yine bir dalga halinde üzerine . "Annem her yaz böğürtlenli turta yapar." Her yaz en az bir kez ailesinin çiftliğine geri dönmeye çalışır, evlerinin etrafında yabancı olarak yetişen gür, sulu meyveleri ararken genellikle çizik kollar ve meyve suyu lekeli dudaklarla sonuçlanırdı.

- - -

KAIA Bowen'ın sesinin unutulmaz dokunaklılığına kapıldı, havadaki kayıp duygusu o kadar ağırdı ki avucunun içini kalbinin üzerine sürtmek istedi. "Bir parça almayı bekleme," dedi ama sesi boğuk çıkmıştı.

Dudakları kenarlarından kıvrıldı, sert bakışlı güvenlik şefi intikam duygusuyla geri döndü. "Ya 'lütfen' dersem?"

Homurdanarak, ona gitmek, dokunmak, klanın rahatlığını ona vermek için duyduğu şiddetli dürtüyle savaştı.

O klan değil, düşman, diye bağırdı Hugo'nun sesinin yankısı.

"Turtandan bir parçayı asla geri çevirmeyeceğimi biliyorsun."

Carlotta'nın

ses, sanki Kaia ve Bowen zamanın dışında var olmuşlar gibi, anı bozmadan içine girdi.

Kaia ona dokunma dürtüsüne teslim olmadan önce topuklarının üzerinde dönerek, sanki dünyada hiçbir şey değilmiş gibi mutfağa doğru yürüdü. Sanki geceyi dönüp durarak, şefkatli okşamaların ve ilkel ihtiyaçlarla dolu öpücüklerin rüyalarıyla ve yok oluşlarının tüyler ürpertici çığlıklarıyla işkence çekerek geçirmemişti.

Bowen Knight'ın düşman olup olmadığı sorusuna hâlâ bir cevabı yoktu ama bildiği bir şey vardı

Onun için İttifak'ın acımasız liderinden çok daha fazlasıydı. İzin alabilmek için sık sık vardiyaya kalan Naz'a "Kaleyi koruduğun için teşekkür ederim," dedi.

Bugün, artık gizemli roman yazarı olarak hayatını kazanan ama yemeği ve mutfağı sevmeye devam eden deneyimli bir aşçı olan klan arkadaşı, sabahtan öğlene kadar olan vardiyayı üstlenmişti.

"Herhangi bir sorun var mı?"

"Scott'ın dipsiz midesi dışında mı? Hayır, mırıldanıyoruz. Hoşt, molanın tadını çıkar."

"Sadece biraz turta alacağım." Carlotta'nın parçasını dilimledi. Tabağa yerleştirdikten sonra bir şişe ahududu şurubu aldı ve dışarı çıkmadan önce ikinci bir tabağa biraz süsleme yaptı.

"Al bakalım." Carlotta'nın önüne kocaman bir dilim koydu, ardından Bowen'ın boş tabağını onun önüne koydu.

Tabağın üzerine yazdığı mesaja bir kez baktı ve başını geriye atarak öyle bir güldü ki birkaç klan üyesi neler olduğunu görmek için koşarak geldi. Okurken kıs kıs güldüler: *Kurt aşçıyı ısıkladı = sana turta yok.*

Ve her nasılsa bu kargaşada Kaia onun yanında, elini sandalyesinin arkasına koymuş halde buldu kendini. Parmakları adamın saçlarının ipeksi kalınlığı arasından geçerek tenine dokundu. Hareketsiz kaldı ... sonra temasın derinliğine doğru eğildi.

Bölüm 23

Neşeyi unutamayız. Öfkemiz ve acımız ne kadar derin olursa olsun.

-Miane Levèque'den BlackSea'ye

"Ya yalvarırsam?" Bowen ona baktı, hissettiği delici , doğasının kalbine hitap eden genç bir oyunculukla silinmişti.

Islığı da aynısını yapmıştı - kurt ıslığı insan kültüründe kabul edilebilir bir şey olmayabilirdi ama Kaia'nın sadece insani bir yanı yoktu; diğer benliği ıslık çalmayı *seviyordu* ve Bowen'ın bu konuda iyi olmasına bayılıyordu.

Oyun arkadaşı, tekrar düşündü.

"Kaderin Carlotta'nın ellerinde," dedi, gizli dokunuşunu hiç durdurmadan. "Eğer paylaşmak isterse, bu ona kalmış."

"Hmm." Carlotta'nın alaycı ses tonuyla ikisi de ona baktı. "Kurt ıslıklarına katılmıyorum."

"Koma-beyin," dedi Bowen. "Bunu günde en az bir kez serbest izni olarak kullanmalıyım."

"Torunlarım bile böyle bir bahane bulmayı başaramadılar, bu yüzden sanırım sadece tuhaflığı için bile biraz turtayı hak ediyorsun." Carlotta öğle yemeği için kullanmadığı bıçağı eline aldı ve büyük dilimi düzgünce ikiye böldü.

Diğer kadın Bowen'ın tabağına bir dilim koyarken Kaia kendi duyusal komasına girmeden önce ten temasını kesmek için kendini zor tuttu. Çünkü acılarını dindirmek, kendi uzakta olduğu bir yerde ona rahatlığını vermek için onu okşarken, dokunuş onu bir bağımlıya dönüştürmekle tehdit ediyordu.

Ani kopukluk içinde bir kekelemeye neden oldu ve Bowen'ın omuzlarının gerildiğini gördü, ama hiçbir şey söylemedi, sadece turtasından bir ısırık aldı. Kaia niyetlendiği gibi uzaklaşmak yerine, Bowen'ın göğsünde derin bir inilti oluşurken gözlerinin kapandığını görece kadar uzun süre tereddüt etti.

Ayak parmakları kıvrıldı.

- - -

BO gözlerini açtığında Kaia'nın uzaklaştığını gördü, bir tanrıça gibi yemek yapabilen kırmızılar içindeki tatlı bir kadındı. "Artık kurt ısıklı çalmak yok," dedi sertçe. "Bu turta . . ." Kaia'yı izlemeye devam ederken bile bir ısırık daha aldı.

"Bir yeteneği var." Carlotta kendi turtasından bir ısırık aldı. "Ve gözlerinizi ondan alamıyorsunuz."

Bo gözlerini Kaia'nın yetenekli, sinir bozucu, şefkatli gizeminden ayırmadı. Başka bir masada durmuş, bir klan arkadaşıyla sohbet ediyordu. "Beni suçluyor musun?"

Carlotta'nın gülümsemesi zayıftı. "Hayır, ama sana Hugo'dan bahseden oldu mu?"

İçgüdülerini keskinleşen Bowen dikkatini yaşlı kadına yöneltti. "Onun arkadaşı olduğunu biliyorum."

"Bebekliklerinden beri bir elmanın iki yarısı gibiler. Genelde sonunda eş olacaklarına inanılır."

Bowen sandalyesinde kasıtlı olarak arkasına yaslandı, omuzları gevşedi. "Kaia'nın bekleneni yapacak türden bir kadın olduğunu sanmıyorum."

Kahvesinden bir yudum alan Carlotta onu izlemeye devam etti. "Hayır bunu biliyor olmanız da ilginç."

"Hugo konusunda pek endişeli görünmüyorsun," dedi Bowen, Kaia tekrar hareketlenip avludan çıkmaya başladığında.

Carlotta ürkütücü bir şekilde hareketsiz kaldı. "Tüm kayıplarımız için yas tutuyorum," dedi okyanusun karanlığını taşıyan bir ses tonuyla.

Uzakta, Kaia'nın kırmızı elbisesi başka bir yaşam alanına giden bir bağlantı köprüsüne açıldığını tahmin ettiği geniş bir açıklıkta kayboldu.

"Taşaklı adamsın, koma adamı." Uzun saçları olan koyu tenli bir adam masalarının yanından geçerken omzuna hafifçe vurdu. "Hayır

Kaia'ya kimse bulaşamaz."

Bo'nun arkasındaki masadan başka bir ses, "Ona kur yapmaya çalışan son adamı önce fileto yapıp sonra da taşaklarını kızartmakla tehdit ettiğini duydum!" diye seslendi.

"Ya da ona ölü kur yapmaya çalıştığın için olabilir, seni mankafa," diye üçüncü bir katkı geldi.

"Hey! İçlerinde inci olabilirdi!" diye itiraz etti dangalak.

"*Romantikti. Wild Woman* dergisindeki Rita Teyze'ye kur yapma hakkında sorular sordum. Benzersiz ama romantik olun demişti. Ben de düşündüm ki, gizemli midyeler varken neden mücevher vereyim?"

"İşte bu yüzden kırk yaşında bekar bir bakire olarak öleceksin!"

İnsanlar dağılmaya başlamadan önce avluda kahkahalar dalgalanıyordu. Karşısındaki Carlotta'nın ifadesi yumuşadı. "Klanımın güldüğünü duymak güzel."

Bo'nun kendi gülümsemesi soldu. "Ortadan kaybolmalarla pozitif kalmak zor olmalı."

"Evet, ama çocuklarımız acıya boğulmuş bir halkın içinde büyüyemez. Bu bütün bir nesli mahveder." Çatalını yere bıraktı. "İlkimiz, ıstırabımızın gençlerimizin çocukluğunu izin vermememiz gerektiğini açıkça belirtti."

"Anladım." Bowen göz ucuyla bıyıklı mors kılıklı adama . "İnsan aileler psişik ihlalin gölgesine rağmen çocuklarını sevgi, şefkat ve neşeyle büyütmek " Sayısız ebeveynin yüzündeki mücadeleyi ilk elden görmüştü ama denemeye devam ettiler çünkü çocukları mutluluğu ve umudu bilmeyi hak ediyordu.

Carlotta yavaşça başını salladı. "Evet. Hepimizin savaşması gereken mücadeleler var." Çatalını tekrar eline alıp yemeğinden biraz daha yerken Bowen, Kaia'nın Alden diye bahsettiği saldırgan sarışın erkeğe göz kulak olmaya devam .

İri adam avlunun uzak tarafında duruyordu ama sadece son bir dakika içinde Bowen'a doğru en az üç bakış fırlatmıştı.

Kahvesini tekrar eline alan Carlotta uzun bir yudum aldı. "Hugo ve Kaia'ya gelince," diye mırıldandı fincanını masaya geri koyduktan sonra, "bu dünyada geçirdiğim yüz yıl boyunca öğrendiğim bir şey varsa o da

planlar, hayat denen bu şey yüzünden raydan çıkabiliyor."

Sözleri Bowen'ın teninde bir ürperti yarattı, tam o sırada büyük bir balina deniz kıyısındaki duvarın diğer tarafından geçti. Yüzü buruşarak gülümseyen Carlotta el salladı. "İşte benim sevgili Filipe'm. Hayatının yarısını benim hazırlanmamı bekleyerek geçirdiği için hep söylenir durur." Bir kahkaha, balina tekrar yüzerken bir el sallama daha.

"Geliyorum canım."

Bowen'ın ağzı açık kaldı. "Sormamam gerektiğini biliyorum..."

Carlotta bıkkın bir şekilde başını salladı. "Evet, ben bir balınayım. Şimdi tatmin oldun mu?"

"Hayır." Bowen bu noktada asla tatmin olmayacaktı. "Leoparlar ve kurtlar, bu konudaki farklılığı neredeyse *anlayabiliyorum*, ama bir balina olmak için yeterli kütleye nasıl sahip olabilirsin?" Kahvesini yudumladı, bardağı abartılı bir özenle masaya koydu. "Hayır, hayır. Asla."

Carlotta kocaman, boğuk ve muhteşem bir kahkaha attı. Sonunda gülmeyi bırakıp ayağa kalktığı anda, görünüşe göre yemeğini bitirmişti, eğilip onu yanağından öptü. "Sevgili oğlum, sanırım senden hoşlanıyorum."

Birkaç dakika sonra avludan ayrıldı.

İşte o zaman bıyıklı olası deniz aygırı masasından kalktı ve neredeyse boş olan avludan Bowen'a doğru ilerledi.

Lanet olsun.

Bölüm 24

Her zaman bir amaç doğrultusunda hareket edin.

-Yamato Sensei'den Bowen'a (17)

KAIA, Carlotta'nın habitat ikiye giden köprüye adım attığını gördüğünde sessiz bir rahatlama **nefesi** verdi. Ryūjin'deki en tatlı insanlardan olan bir klan arkadaşı sayesinde avludan ayrıldığından beri o noktada sıkışıp kalmıştı ama ah nasıl da konuşabiliyordu. Ve konuşabiliyordu. *Konuşur da konuşur.*

"Ne şaşırtıcı bir hikâye," diye araya girdi Kaia, Lori hızlı cümleler arasında nefes almak için durakladığında. "Ama ben-"

"Oh, ama sana en iyi kısmını söylemedim!" Lori elini Kaia'nın koluna koydu, parlak mavi gözleri parlıyordu. "O zaman-"

"Kaia?" Carlotta'nın sert sesi. "Hâlâ burada ne yapıyorsun? Haftalık öğle yemeği için arkadaşlarınla buluşmaya gittiğin izlenimine kapılmıştım." Lori'ye kaşlarını çattı. "Ya sen Loribeth, senin bir sürü gence öğretmenlik yapıyor gerekmiyor mu?"

Boynundan sarkan bir zincire taktığı büyük saat kadranına bakan Lori ciyakladı. "Aman Tanrım!" Köprüden aşağı doğru koşmaya başladı. "Hikâyenin geri kalanını sana sonra anlatırım!"

"*Mahalo*, Carlotta." Kaia'nın kulakları hâlâ Loribeth'in gıcırtilı sesiyle çınlıyordu. Sevimliydi ama durdurulması son derece zordu.

Yaşlı kadın başını sallayarak, "Gitmeden önce önünü kesmelisin Kaia. Lepisteslerin nasıl olduğunu bilirsin, ben onlara denizin dostları diyorum."

"Biliyorum. Ama o çok tatlı ve-" Kaia, avlu yönünden gelen bağırırlar karşısında donakaldı, o kadar yüksekti ki sesi bastırmakla tehdit ediyordu

hassas işitme duyusu.

Dex'in "Alden!" diye kükreyen sesini duyana kadar kelimeleri ayırt etmek zordu.

Kaia terliklerini tekmeleyip koştu ve tam zamanında yetişerek öfkeli deniz aygırının ayağa kalkmış olan Bowen'a son santimlerini de yaklaştırdığını gördü. İkisine zamanında yetişemeyecekti ve Alden'in kolu yükseliyor, kocaman yumruğu Bowen'ın yüzüne doğru ilerliyordu. Tek bir darbeyle kemikleri parçalayabilir, Bowen'ın beynine parçalar saplayabilir ve hayatını sona erdirebilirdi.

Hâlâ koşuyordu, onu durdurmaları için diğerlerine bağırmaya gitti ama Alden klan arkadaşlarını bowling gibi biçmişti. Dex ayağa kalkıyordu, sivri yüzü sert çizgiler ve katı kemiklerden oluşuyordu ama o da başaramayacaktı. *Kimse* .

Kaia'nın nefesi ciğerlerinde acı içinde yankılanıyor, kanı kulaklarında uğulduyordu. Sonra büyük bir gürültü koptu. Dehşet çığlıkları tüm vücudunu sardı. Çarpma anında içgüdüsel olarak irkilmiş ve gözlerini kapatmıştı ama hemen ardından gözlerini açtığında durdu, ne gördüğünü tam olarak anlayamadı.

Alden yerde sırtüstü yatıyordu ve yüzünde ters çevrilmiş bir masa vardı. Böğürtlen dolgusu, kahve ve çırpılmış yumurta olabilecek şeylerin sıçraması vücudunu kötü bir dışavurumcu tabloya dönüştürmüştü. Masayı itmeye çalışıyordu ama o sersemlemiş bir böcek gibi yerde yatarken Bowen sakince bir sandalyeyi kaldırdı ve bir bacağına ucu Alden'in mahrem yerlerine kıl payı gelecek şekilde yere çarptı.

Alden dondu kaldı.

Ciğerleri yanan Kaia sonunda Bowen'ın yüzüne baktı. "*Hayır.*" Aralarındaki mesafeyi bir kalp atışında kapattı ve onun çenesini kavradı. "Sana vurdu."

"Sadece dudağım yarıldı." Bowen kaşlarını çattı. "Alışkın olduğumdan daha yavaşım, bir kısmını yanlış hesapladım. Göze çarpan bir darbe aldı."

Kaia yüzünü tarayarak başka bir yaralanma belirtisi aradı. Ama gözleri açıktı, burnu kırılmamıştı. Kırmızı sıvı sadece alt dudağının yumuşak kıvrımından akıyordu. "Ben-" diye söze başladı Dex

Onlar. Yüzü bronz teninin altında bembeyazdı, şakaklarında kan damarları çıkıyordu.

"Atalina öğle yemeği için benimle buluşmaya geliyor." Deniz aygırı nihayet masadan kalkmayı başardığında Alden'in göğsüne bir ayağıyla vurdu. "Yemin ederim Alden, en ufak bir kıpırdanma o aptal kafanı o aptal vücudundan ayırırım."

Alden hareketsiz kaldı. Sert yüzlü ve eskiden sert yaşayan Dex, dünya cehenneme döndüğünde bile sakinliğini koruduğu için istasyon komutanıydı ama aynı zamanda tam olarak tehdit ettiği şeyi yapabilecek büyük bir beyaz köpekbalığıydı.

Alden'in yardım için yalvaran iri ve ruhani karanlık gözleri Kaia'ya bakıyordu. Ama Kaia'nın şu anda ona karşı hiç sempatisi yoktu. "Ne kadar ?"

"İki dakika önce mesaj attı." Dex telefonunun ekranındaki saate baktı, içinde acı veren bir çaresizlik vardı. "İki dakika içinde burada olacak"

Kaia Bowen'in elini tuttu. "Haydi!" Alden'in yere halinden kaçınarak Bowen'ı, Dex'in yakındaki klan üyelerine *hemen* toparlanmaları için kükrediği yıkılmış mobilya karmaşasından çekip çıkardı.

Atalina, Alden etraftayken bu karmaşaya şaşırmasdı. Ama Kaia'nın kuzeninin Bowen'ın yüzünü görmesine izin verilemezdi. Bowen'ın düşündüğü kadar hızlı giderek Attie'yle karşılaşmadan kamarasına ulaşmayı başardı. Elini scanpad'in üzerine koydu ve kapı geri kayarken Bowen'ı içeri itti.

Ve Atalina köşede belirdi. "Kaia." Işıl ışıl bir gülümseme. "Tansy ve Seraphina ile öğle yemeği yemeyi planladığını sanıyordum?"

"Bir şey unuttum." Bir elini kalbinin hızlı çarpıntısına bastırdı ve Bowen'ın içeride kalacak kadar sağduyulu olmasını umdu. "Sadece almak için geri koştum."

"Avluda Dex'i gördün mü?"

"İnsanlara mobilyaları düzelttiriyordu." Kaia gözlerini devirdi. "Alden."

"Bu çocuk adam ne zaman büyüyecek?" Kaşları çatılan Atalina el sallayarak veda etti ve yoluna devam etti.

BO kapının dışındaki iki kadını duyabiliyordu ama dudağı zonklasa da Kaia'nın kişisel alanıyla çok daha fazla ilgileniyordu. Oda açık planlıydı, sol arka tarafa sıkışmış tesisler, ortada büyük ve rahat görünümlü bir yatak ve kapıya en yakın duvara dayalı bir yazı masasının önüne yerleştirilmiş narin bir sandalye vardı.

Arka duvar karanlığa açılan şeffaf bir pencereydi.

Yatak, fiziksel kitapların yanı sıra küçük hazineleri de barındıran uzun ve dar beyaz raflarla çevriliydi. Sağ rafta, Kaia'nın çocukluğundan kalmış olması gereken, aşçı şapkası takmış yırtık pırtık bir oyuncak bebek duruyordu. Ayrıca üzerinde Kaia'nın adının yazılı olduğu kötü yapılmış bir kupa ve iki bilgisayar çerçevesi vardı. arızalı gibi görünüyordu, üzerindeki görüntü ağır pikseli ve hareketsizdi ama diğerinde iki kişinin fotoğrafı vardı: gülümsemesinde Bowen'a Kaia'yı hatırlatan bir oyunculuk olan uzun boylu ve sırık gibi bir adam ile olağanüstü güzellikte koyu renk gözlü ve koyu renk saçlı bir kadın.

Görüntülere daha dikkatli bakmak için yürürken Kaia'nın yatak odasının kapısı kapandı ve Kaia, Kaia yatağa oturana kadar göğsünü itmeye devam etti. "Şu kesiğe bir bakayım." önce aceleyle banyoya gidip ıslak bir bez ve küçük bir ilk yardım çantasıyla döndü.

Bowen kendisine patronluk taslanmasına alışık değildi ama bu Kaia'nın dokunuşunu tecrübe etmek anlamına geliyorsa, tam olarak onun istediğini yapacaktı. Kaia kanı nazikçe sildiğinde yüzünü buruşturdu.

Kaşlarını , "Ne kadar kötü?" diye sordu.

"Piç kurusu turtamı feda ettirdi bana." Bowen'ın midesi tam zamanında guruldadı. "Öğle yemeği gibi kahvaltıma daha yeni başlamıştım."

Kaia onun çenesini kavrayarak gözlerinin içine baktı. "Ciddi ol."

"Öyleyim." Elini kızın kalçasının kıvrımına koydu, kızın bunu hissettiğinden emin değildi, yüzüne o kadar odaklanmıştı ki. "Dudakta bir şey yok. Sadece büyük bir yüzük taktığı için kesildi. Kafam sarsılmadı, açım ve kızgınım ama deney iyi."

Parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Şişlik ve kesik için masum bir açıklama bulmalıyız."

Bowen onun ve Alden'in göğsünde iş çizmesi olan ham kemikli adamın paniğini düşünerek parçaları birleştirdi. "Dr. Kahananui bir doktor. Bir bakışta durumun ciddi olmadığını anlayacaktır." Kaia'yla birlikte gelmişti çünkü açıkçası Kaia'nın eli onunkine bağlıydı ve onu her yerde takip ederdi ama bu aşırı tepki için bir neden göremiyordu.

Parmaklarını adamın saçlarında gezdirmeye devam ederek, ritmik hareketlerle adamı iliklerine kadar rahatlattıktan sonra, "Kuzenimin gizli bir araştırma istasyonuna insan bir denek getirmek için nasıl izin aldığını hiç merak mı? Uyanırsa burası hakkında bilgi sahibi olacak bir denegi?"

"BlackSea ile İttifak arasında büyüyen ilişki nedeniyle bunun iyi niyetli bir hareket olduğunu düşündüm." Ne de olsa Hugo'nun iddialarından önceydi.

"Bu ilişki çok yeni." Kaia dudağının etrafındaki kanı temizlemeyi bitirdi ve ilk yardım çantasını açarak bezi kapağın arkasına koydu. Dikkatini Bo'ya vermeden önce kitin içinden küçük bir merhem tüpü aldı. "Sanki buraya sıradan bir insan getirmekten söz etmiyoruz."

Hayır, en büyük güvenlik riskini oluşturan insanı tartışıyorlardı. "Peki ben neden buradayım?" Bunun Dr. Kahananui'yle ve kuzeninin katliama doğru ilerlediğini fark ettiğinde Kaia'nın yüzünde beliren dehşetle bir ilgisi vardı, bu artık çok açıktı.

"Attie büyük bir ailede büyüdü." Kaia merhemi kesiğinin üzerine sürdü. "Beş küçük erkek kardeş ve ben." Neden kuzenleriyle birlikte büyüdüğünü açıklamadı. "Mal'ın ailesi de hemen yolun aşağısındaydı, yani altı erkek kardeşe sahip olmak gibiydi."

Bowen artık aile bağlantılarını kafasında netleştirmişti. Sekiz kuzen, altısı aynı aileden, Malachai ve Kaia ayrı ailelerden. Ama sanki hepsi birlikte büyümüş gibiydiler. "Değişkenler genellikle küçük ailelere sahiptir." İnsanlardan ya da Psy'lardan daha düşük doğurganlık seviyelerine sahip oldukları bir sır değildi.

"Natia Teyze ve Eijirō Amca *ciddi anlamda* aykırı tipler." Parmağını onun dudağına hafifçe bastıran Kaia, o sözünü kesmeyince konuşmaya devam etti. "Attie'nin bilimsel ve pragmatik görüldüğünü biliyorum ama o hepimizin en büyüğü ve yardıma ihtiyacımız olduğunda

Attie hiç tereddüt etmeden devreye girerdi. Vahşi bir annedir."

Bowen onun merhemi kaldırmasını izledi.

El bezini alarak ilk yardım çantasının kapağını kapattı ve sessizce banyoya doğru yürüdü. Orada suyun aktığını duydu ve dışarı çıktığında elinde hiçbir şey yoktu ama gözlerinde üzüntü vardı.

Ayağa kalktı ve onun elini tutmaya gitti. Yeni yıkandığı için serindi. Onu karanlığa bakan pencereye doğru çekerek, "Uyurken bunu kapatıyor musun?" dedi.

Sert bir baş sallama. "Derinleri seviyorum ama çoğu zaman klan arkadaşlarımın yaşam alanlarının içindekilere kişisel hayvanat bahçesi sergileri gibi davrandığını düşünüyorum." Bu kuru ifadeden sonra hafifçe nefes vererek, "Attie yetenekli, en parlak bilim adamlarımızdan biri. Bu yüzden kendini 'düzeltmemesi' onu neredeyse kırıyordu. Bunu bana söyledi - Neden *kendimi düzeltemiyorum Kaia*?"

Kaia sertçe yutkundu. "Şifacıların ya da bizim ona ne söylediğimizin, Dex'in ona sevgili, harika ve mükemmel olduğunu nasıl göstermeye çalıştığının hiçbir önemi yoktu. Bu onun dördüncü hamileliği. İlk üçünde düşük yaptı"

"Ah, kahretsin." Parmaklarını onunkilerin arasından daha da sıkı geçirerek, "Bu yüzden mi ona endişelenmesi için bir neden vermekten bu kadar korkuyorsun?" dedi.

"Sizi buraya getirmeden önce inanılmayacak kadar endişeliydi. Tüm dikkati düşük yapmamak üzerineydi ve bu durum vücudunda kadar fazla strese neden oluyordu ki şifacı kalp krizi geçireceğinden endişeleniyordu." Kaia başını kaldırıp ona baktı. "Atalina o kadar çok seviyor ki Miane bu deneye izin verdi çünkü bebeği takıntı haline getirmesini engelleyen tek şey buydu."

"Ben bir dikkat dağıtıcıyım." Bowen başını salladı. "Bununla bir sorunum yok - bu onun yaptığı işi halkım için daha az önemli hale getirmez."

Kaia'nın ifadesi yumuşadı. "Deney başladığı andan beri kendisi gibiydi - soğukkanlı, sakin, merkezde ve pratik."

Bowen pozisyon değiştirerek boştaki elini Kaia'nın yüzünü ve çenesini kavrayacak şekilde kaldırdı. "Şiddetle seviyorsun, Kaia Luna."

Yüzünde gölgeler belirdi ama teması kesmedi. Ve Bo artık başını onunkine doğru eğmesine engel olamıyordu.

Güneşin doğmasını ya da ayın parlamasını engelleyebileceğinden daha fazla.

Bölüm 25

Kötü bir rüya gördüm, uyandığımda hepiniz gitmiştiniz ve ben yalnızdım.

-Kaia Luna (10) Natia Kahananui'ye

"OUCH."

Kaia'nın gözleri irileşti, parmakları ağzına doğru kalktı ama dudagina dokunmadan öpücüğü henüz başlamadan bitirdi. Kaia'nın o anın aptallığına, güvenlik şefinin aptalca kesilmiş bir dudak yüzünden alçalmasına gülmesini bekliyordu. Ama kadın gülmedi.

"Eğil." Sesi boğuktu, parmakları onunkileri bırakıp boynunun kenarına kıvrıldı.

Kalbi davul gibi atarken ve kendi eli onun kalçasına doğru hareket ederken Bo nefesini tutarak onun siren çağrısına teslim oldu. Nefesi bir saniye sonra boğazının kenarına yumuşak ve ıslak bir öpücük kondurmasıyla kesildi. Vücudu sertleşti, kasları kesildi ve ciğerlerindeki hava sığ patlamalar halinde geldi.

Başka bir öpücük, aynı kasıtlı ve şehvetli. Onu öperken parmakları ensesini okşadı ve göğüsleri, göğsüne doğru gür ve baştan çıkarıcı bir şekilde itildi. Elini onun kalçasında esneterek diğer elini saçlarının altına götürdü ... ve kendini avucuyla sıcak, çıplak tende buldu.

Elbisesinin arkası yoktu.

"Kaia." İnleyerek kadının boğazını sıktı ve onu rahatsız eden kokuyu içine çekti. Şimdi kaynağa bu kadar yakın olduğu için başka bir zengin iplik daha aldı: hindistancevizi tropik çiçeklere aşlanmıştı ya da

Belki de tam tersiydi. değildi; sadece onu sonsuza dek içine çekebileceğini biliyordu.

Adam bir elini göğüs kafesinden yukarı kaydırıp göğsünün erotik ağırlığını nazikçe kavradığında titredi, onu itmedi. Gömme sutyenin çizgilerini hissedebiliyordu ama göğüs ucu sutyenin içinden gergindi ve başparmağını çakıllı çıkıntının üzerinde gezdirdiğinde kadın parmak uçlarında yükseldi ve saf, zevk dolu bir kadın sesi çıkardı.

Teni sıcacık olan Bo onu tekrar okşamaya hazırlanırken kalçasında bir şey .

Onu bir sarsıntıyla bırakan Kaia elbisesinin kenarını karıştırarak kıvrımların arasına gizlenmiş bir cepten telefonunu çıkardı. "Ben Tansy," dedi, dudakları dolgun ve hafifçe ayıktı -sanki onu öpücükleriyle dizlerinin üstüne çöktüren kendisiymiş gibi. "Onunla ve başka bir arkadaşıyla öğle yemeği yemem gerekiyordu."

Öksürdü, sesini temizledi ve telefona cevap verdi. Tansy'ye geciktiğini ama yakında orada olacağını söyledikten sonra telefonu kapattı ve ona baktı. "Seni öpmemeliydim."

Onun içindeki savaşı neredeyse görebiliyordu. Söylediği gibi, Kaia şiddetle seviyordu. Davranışlarında Hugo'yu bir kadının bir erkeği sevdiği gibi sevdiğini gösteren hiçbir şey yoktu ama ortadan kaybolan erkeği bir arkadaş olarak sevdiğine şüphe yoktu. Şimdi Hugo'ya olan sadakati, Bowen'la arasında yanan şeyin güçlü güzelliğiyle sert bir çarpışma içindeydi.

"Bu şehvet değil," dedi yumuşak bir sesle ve bu hem kendisine hem de ona bir itiraftı. "Çok derine gidiyor." Yumruk yaptığı elinin yassısını kalbinin mekanik atışlarının üzerine . "Bana dokunduğunda, bana gülümsediğinde burada hissediyorum. Sesini dinliyorum ve kokunu ezberledim." Bunun acımasız bir hızda gerçekleşmiş olması hiçbir şeyi değiştirmede. Bazı şeyler sadece *öyleydi*.

Ve bu kırık, kısacık zaman parçası onlarındı.

Kaia bir adım geri çekilip gözlerini kapattı. Tekrar açtığında neredeyse görebileceği bir kalkan kaldırmıştı, bakışlarını okumak imkânsızdı. "Attie'ye kapı aralığında tökezlediğini söyleyecek misin? Yanlış yerde bıraktığın çantana takılıp söyle."

"Klan arkadaşlarından biri ona gerçeği söylemeyecek mi?"

Kaia başını salladı. "Hepimiz onu çok seviyoruz." Topuklarının üzerinde dönerek kapıya doğru ilerledi. "Yemeğini bitirmen gerekiyor ve beni bekleyen arkadaşlarım var."

- - -

BOWEN önce Dr. Kahananui'ye açıklamayı bitirdi ve onu Alden'a yeni bir tane atan adamla birlikte atriymdaki bir masada buldu. Dudağını açıkladıktan sonra kaşlarını çatarak "Benim hatam," dedi. "Annem her zaman odamdaki pisliği temizlememi söylerdi."

Doktor kaşlarını çatarak, "Başınızı çarpmadığınızdan emin misiniz?" diye sordu.

"Evet. Bilseydim sana söylerdim." Gerisini eklemesine gerek kalmadı - neyin söz konusu olduğunu tam olarak biliyordu ve bunu sabote etmek için hiçbir şey yapmayacaktı.

Kasları gevşeyerek karşısındaki adama başını salladı. "Arkadaşım Dex'le tanıştın mı? Kendisi istasyon komutanıdır." Gurur her kelimedede parlıyordu.

Beklenmedik bir şekilde o kadar tatlıydı ki Bowen'ın midesindeki ağırlığı kesti. "Bowen," dedi diğer adama elini uzatarak. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Ben de öyle." Dex'in el sıkışması sıkıydı. "Bize katılmak ister misin?"

"Teşekkürler, ama biraz yalnız ."

"Evet, bunu anlıyorum - arada bir karanlığa kaçamazsam kendimi kaybederim."

Bo, Dex'in bir arkadaş olabileceğini düşündü; kaba erkek ona Cassius'u hatırlatıyordu. Bo'nun en iyi arkadaşı da sözünü . "Ben sizi yemeğinizin tadını çıkarmanız için yalnız bırakayım."

Kendine yeni bir tabak yemek ve bir fincan kahve alıp deniz kıyısındaki duvarın hemen yanına oturmuştu ki Scott bir tabak dolusu böğürtlenli turta ile topallayarak geldi. "Kaia mesaj attı ve bunun senin için olduğunu söyledi." Bowen Dr.'den uzakta bir koltuk seçmiş olmasına rağmen çocuk sesini fısıltıya indirdi.

Kahananui ve Dex. "Bunu Alden'a nasıl *yaptın*? O çok büyük ve sen de hastaydın."

"Beynini kullanmazsan büyük olmak bir avantaj değildir." Scott'ın bu ikincisine fazlasıyla sahip olduğunu hissetmişti; çocuğun koyu yeşil gözleri öğrenme arzusuyla yanıyordu. "Zeka ve strateji, güçten çok daha fazla savaş kazandırmıştır."

Scott'ın ifadesi düşünceli bir hal aldı ama daha fazla soru sormadı ve Bo'yu yemeğiyle baş başa bıraktı. Ve Alden'in vücuduna sıçrayan turta diliminin yerini alacak olan turta dilimiyle. Göğsündeki ağrı her şeyini kapsayacak şekilde genişledi. "Beni çıldırtacaksın Kaia Luna," diye fısıldadı turtadan bir ısırik almadan önce.

Beş dakika sonra, turta sadece sireninin kokusuna karışmış bir anı iken, onu derinlere bakmaya iten şeyin ne olduğunu bilmiyordu. İki büyük şekil ileriye doğru hareket etti, gittikçe yaklaştılar . Ta ki kambur balina şeklini alana kadar.

Bir tanesi deniz kıyısındaki duvarın hemen yanında yüzmeye başladı, doğrudan ona bakıyor gibiydi. Daha önce yanından yüzerek geçenden farklı işaretleri vardı. Carlotta'nın güzellik noktasının olduğu yerde, gözünün altında küçük bir yama vardı.

Derisinin altındaki parıltıyı merak eden Bowen avucunu cama bastırdı. "İyi yüzmeler, Carlotta."

Eşiyle birlikte karanlığın içinde kaybolana kadar onu izledi, sonra da zamanı kalmayana kadar suda daha fazla merak uyandıran bakışlar aradı. Odasına geri dönerek pencereyi açtı, sonra da Doktor'dan bir sandalye ödünç almaya gitti.

Kahananui'nin laboratuvarı onun yanında. Gitmesine izin vermeden önce yarasını tekrar inceledi, gördüklerinden memnun görünüyordu.

Sandalyeyi tam pencerenin yanına koymuştu ki, kafasını kaldırdığında burunlarını şeffaf duvara dayamış bir grup yavru deniz yaratığıyla karşılaştı. Onlara gülerek el salladıktan sonra oturdu ve çocukların yüzüp gitmesini bekledikten sonra telefonunu çıkarıp Lily'nin gönderdiği dosyaları okumaya başladı. İlk olarak, kalbinin artık et ve kan yerine yüksek teknolojili bir yapı olmasının nedeni olan suikast girişimiyle ilgili dosyaya odaklandı.

Meğer Merkantlar sorunu halletmişler çünkü aynı kişi onların veliahtı Silver'ı da hedef almış. Sonra da ilgili tüm verileri gönderdiler. Görünüşe göre İttifak artık

Tüccarlara bir iyilik, ama nüfuzlu Psy ailesiyle güçlü bir iletişim hattına sahip olmak buna değer.

Bowen'ın casuslarından gelen haberlere göre Paralı Askerler PsyNet'teki en güçlü bilgi simsarları olarak görülüyordu. Eğer bilgiye ihtiyacınız varsa, ya o bilgiye sahip olan ya da nasıl elde edileceğini bilen Paralı Askerlerdi. Ancak, bir Psy ailesi için garip bir şekilde, Sessizlik boyunca uyumlu ve birbirine sıkı sıkıya bağlı bir birim olarak kalmışlardı. Görünüşe göre Paralı Askerler kendilerinden olanları bırakmıyordu.

Paketteki son dosyanın adı *Krychek*'ti. Dosyayı açtığında kardinal telekinetik'in vurulma olayından sonra kendisiyle temasa geçtiğini okudu. Lily'ye ihtiyaç duyması halinde Psy'nin Yönetici Koalisyonu'nun erişebileceğini söylemişti.

Kardeşin İttifak için çok önemli, diye yazmıştı Krychek ve İttifak da Trinity'nin başarısı için çok önemli. Konsorsiyum'u ancak kırılmaz bir üçlü olarak durursak alt edebilir ve ezebiliriz.

Bo'nun beklediği gibi, Lily Krychek'in teklifini kabul etmemişti ama diğer adamın bunu yapmış olması Bowen'ı meraklandırmıştı. Kendisi resmen ölü olduğu için Krychek'e ulaşamazdı ama Lily ulaşabilirdi. Ona bir mesaj gönderdi: *Krychek'e son görüşmemizde ona sorduğum şeyi düşünüp düşünmediğini sor.* İnsanlık için psişik bir kalkan yaratmaya karşılıksız olarak yardım etmek, sadece yapılacak doğru şey olduğu için.

Şimdi yapacağım, diye cevap verdi Lily. Bana doğrudan iletişim bilgilerini verdi.

Telefonu bir kenara bırakan Bo, bu yaşam alanını yürümeye, kaslarını biraz daha ve istasyon hakkında daha fazla keşfedip keşfedemeyeceğini görmeye karar verdi. Avluya ulaşmıştı ve Kaia'nın gittiği yöne mi yoksa ters mi gideceğine karar verme aşamasındaydı ki çevresel görüşünde bir hareket algıladı.

Oldukça büyük bir deniz kaplumbağası, yeşilimsi derisi sımsıkı buruşmuş, halının üzerinde ona doğru -ağır çekimdeymiş gibi- maksatlı bir şekilde yürüyordu. Ve yürüyordu, yüzgeçleri üzerinde sürüklenmiyordu. Nasıl olduğunu anlamak için kabuğunun altını yeterince göremiyordu. Yarı vites mi?

İzlerken, iki adım ötesinde durdu ve simsiyah gözleriyle onu açıkça yargıladı. "Günaydın," dedi.

Kaplumbağanın onun kibar iletişim girişimine homurdanarak karşılık verdiği yemin edebilirdi, sonra arkasını dönüp geldiği yöne doğru yürüdü.

"Bebe'ye aldırma," diye fısıldadı Oleanna yanından geçerken.
"2032'den beri kötü bir ruh halindeyim."

"2032'de ne oldu?"

"İki yüz yaşına geldi ve bunun ona olma izni verdiği karar verdi. Yemin ederim adasına yüzmeye çalışan diğer kaplumbağalara 'Bahçemden defolun!' diye bağırıyor."

Bowen'ın akıllı Malachai ile yaptığı bir konuşmaya gitti. Kaşlarını çattı.
"Cidden iki yüzün üzerinde mi yoksa saf insanla dalga mı geçiyorsun?"

Mutfağın karşısında ona imalı sözler veren Dönüşen kıkırdarak omuz silkti. "Bebe'ye sormalısın. Daha sonra yaralarına bakarım, kaşlarını yatıştıracak ve ağrılarına masaj yapacak bir *sürü* dokunacım var."

Bowen'ın giderek koyulaşan kaşlarını çatmasının hiçbir etkisi olmadı. Gülerek ona göz kırptı ve tropik çiçekler, hindistan cevizi ve Kaia olmaması dışında gayet iyi misk kokulu bir parfüm dalgasıyla uzaklaştı.

Huysuz kaplumbağa Bebe'ye gelince, o hâlâ zahmetli bir şekilde avludan çıkmaya çalışıyordu ama en azından boncuk gözlerini bir masada harıl harıl ders çalışan iki gence çevirmişti.
Ya da şimdi öyleydiler. Bebe gelmeden önce birbirlerine tükürük topu atıyorlardı.

"Görünüşe göre iki yüz yaşını aşmış huysuz kaplumbağalar," diye mırıldandı Bowen. "Balinaya dönüşen küçük yaşlı kadınlar. Ve evcil hayvanı fare olan bir aşçı beni ters yüz ediyor. Hâlâ komadayım ve rüya görüyorum."

Ve yine de, onu görünmez iple ona bağlı hissedecek kadar baştan çıkardıktan sonra çekip gittiğinde gördüğü şefkatli öpücüğü ve gizli hüznüyle sireninin hayalinden vazgeçmeyecekti.

"Bowen." George'un kadavra haliydi. "Dr. Kahananui'nin, değerlerinizin normal sınırlar içinde olduğunu doğrulamak için kan örnekleri alması gerekiyor."

Yarın bileşimin ikinci enjeksiyonuna hazırlanırken kabul edilebilir sınırlar içinde kalacağız."

Bo hareketsiz kaldı. "Bu kadar mı?"

"Evet, zaman çizelgesi düzensiz." George bir ajanda çıkardı.

"Burada, yarını saymazsak, son enjeksiyondan önce sahip olacağınız gün sayısı var."

"On iki," diye mırıldandı Bo. "On iki günüm olacak."

Ve yüzde beş başarı şansı.

Yüzde doksan beş unutulma ihtimali.

Bölüm 26

Bana destek olduğun için teşekkürler. Her zaman yanımda olacağını, düşmeme izin verbiliyorum.

Hugo Sorensen (18) - Kaia Luna (18)

KAIA, küçük Japon bahçesine iki sarsılmış halde ve Bowen'ın ellerinin vücudunda bıraktığı kalıcı izlerle, burun deliklerinde onun kabaca erkeksi kokusuyla **geldi**. Onu düşünmeden hale gelene kadar, nasıl bu kadar çabuk derisinin altına girdiğini anlayamıyordu.

"Kaia!" Tansy, Seraphina ile birlikte altın ve turuncu yapraklı minyatür bir Japon akçaağacının yanına yerleştirdikleri masadan el salladı.

İstasyondaki tüm yeşil alanlar gibi, özenle budanmış bu bitkiler de sadece havayı temizlemek için bir yol değil, aynı zamanda ruhları için de yiyecek sağlıyordu. Çünkü bir su değişkeni olmak, doğanızda iki tarafa sahip olmak demekti. Bir taraf okyanus için yaşarken, diğer taraf yeşile ve toprağa hasretti.

Kaia'nın başını kaldırıp karada yürümeye hiç niyeti yoktu ama -mutfağı bir kenara bırakırsak- yaşam alanlarındaki yeşil alanlar en sevdiği yerlerdi. "Geciktiğim için üzgünüm," dedi Tansy solunda, Sera da sağında olmak üzere oturdu. Masanın ortasında büyük bir termal taşıyıcı duruyordu; gençlerden biri ana mutfaktan getirmiş olmalıydı. Sera muhtemelen söz konusu gence sadece istasyon komutan yardımcısının yapabileceği bir iyilik için rüşvet vermişti. "Alden, Bowen Knight'ın boğazına sarılmak istedi."

Tansy ve Seraphina inlediler.

"Buyurun." Tansy şık, siyah bir termos açtı ve masadaki üçüncü fincana köpüklü bir kahve doldurdu, üstündeki gri-mavi yün, teninin soğuk beyazıyla mükemmel bir kontrast oluşturuyordu. "Yeni makinemle 'da yaptım." Dişlerini alt dudağına gömdü, sivri uçlu yüzü endişeliydi.

Kaia'nın kalbi Bo'yla karşılaştığı için hâlâ titriyor olsa da ellerini fincanın etrafında kavuşturdu ve derin bir nefes almak için kaldırdı. Kahve, çikolata, tarçın, çökmekte olan kokular etrafında dönüyordu ama dudaklarından Bowen' tadını silmek için hiçbir şey yapmadı.

Bu adımı atmakta tereddüt etse de yine de kahvesini yudumladı. Ve Bowen'ın kokusu sanki vücudunun hücrelerine işlemiş gibi üzerine sinmeye devam edince içi ürperdi. "Bu mükemmel, Tansy." Kremalı, zengin ve sıcak.

Tansy'nin yüzü . "Sera da beğendi."

Cömert kıvrımlı ve bir o kadar da cömert yürekli Seraphina, cesurca kırmızı bir tırnağıyla bardağının kenarına vurdu. "Bir bardak daha doldurabilirim." Koyu kahverengi teni sağlıklı parlıyordu, yay gibi bukleleri o kadar ki Kaia sabah izinli olduğunu tahmin etti - her bir bukleyi bu kadar güzel için ciddi zaman, sabır ve bolca saç kremi gerekiyordu.

"Yani," dedi Seraphina, "insan." Dudaklarını büzdü, dudaklarındaki renk tırnaklarıyla mükemmel bir uyum içindeydi. "Hugo'nun söylediği kişi mi?" Dex'in ikinci adamı olarak Hugo'nun dosyası hakkında tam olarak bilgilendirilmişti, Hugo ise Tansy'ye bizzat söylemişti.

Kaia elindeki fincanı dikkatle masaya bıraktı ama ellerini fincana sarmaya devam etti. "Onu öptüm." Kelimeler içlerinde tutamayacakları kadar büyük bir şekilde döküldü.

Seraphina sessiz bir ıslık çalarken Tansy'nin eli ağzına gitti.

Kupayı sıkan Kaia başını salladı. "Hugo'nun bana asla yalan söylemeyeceğini biliyorum," dedi, "ama bazı şeyleri yanlış anlamış." Arkadaşlarına Bowen'ın İttifak'ın askeri gücüyle ilgili gerekçelerini anlattı. "Armand'ı aradım ve kendi askeri sayılarımızı ve kapasitemizi sordum." Kuzeni onun bu ani ilgisi karşısında eğlenmişti.

ama sorusuna cevap vermekten mutluluk duyuyordu. "Kolaylıkla İttifak'ın *yirmi* katıdır."

Seraphina, "Dex ve ben işin bu kısmını merak ettik, Hugo'nun bazı şeyleri doğru dürüst değerlendirecek askeri bilgiye sahip olmadığını düşündük," diye mırıldandı. "Mal başka bir şey söylemedi mi?"

"Hayır, henüz değil." Kaia kahvesinin sıcak yüzeyine üflledi. "O çılgınlık geni kanımda var." Bowen, BlackSea'nin insanlarını kaçırdığını ya da onlara zarar verdiğini şiddetle inkâr etmişti, böyle bir dehşetle suçlanmasına tutkuyla kızmıştı ama Kaia onun hakkında okuduklarına nasıl güvenebilirdi?

Tansy'nin küçük eli Kaia'nın kolunda. "Böyle söylüyorsun Kaia, ama sana masal anlatmaya çalışan erkeklerin iç yüzünü her zaman görüyorsun." Kaia yine alt dudağını ısırды, bu hareket asla vazgeçemediği gergin bir alışkanlıktı ve sonra Tansy, "Hugo'yu ama onunla bile bunu gördün," dedi.

Kaia'nın gözleri beceriksiz ama sadık arkadaşını düşününce yandı. Hugo'nun hatalarını hiçbir zaman inkâr etmemişti -çok fazla kumar oynar, verdiği sözleri verdiği kadar kolay bozar, asla geri vermediği borç paralar alır ve aynı anda birden fazla kadınla hokkabazlık yapardı- ama aynı zamanda onu güldürür ve ona gerçekten ihtiyaç duyduğunda yanında olurdu. "Bowen'la birlikte Hugo'ya ihanet ediyormuşum gibi hissediyorum."

"Hayır." Seraphina'nın sesi sertti. "Tansy haklı, lazer gibi keskin içgüdülerin var. Ve eğer sana Bowen Knight'ın güvenebileceğin bir adam olduğunu söylüyorlarsa, bunu kabul etmelisin; kendini sorgulamaya başlayamazsın. Örgütünde grubun ideallerine ihanet eden biri olabilir."

"Bizim gibi." Tansy'nin iri mavi gözleri yaşlarla doldu. "İçimizden biri klan arkadaşlarımıza ihanet ediyor. Aksi takdirde avcılar onları asla bulamazdı."

Sadece bu yeşil alanda yaşayan küçük kuşların sesleriyle bozulan bir sessizlik çöktü. BlackSea sadece küçük kuşları getiriyordu ve bu kuşlar için sağlanan alan bir ormana benzeyen devasa bir bölgeydi. Ne kartalları ne de uzun göç yollarında uçan kuşları yakaladılar. Yaşam alanlarındaki kuşlar, bulup yemeleri için böcekler solucanlarla dolu, içinde dolaşabilecekleri küçük bir ormanın tadını çıkaran ev hayvanlarıydı.

"Bir seçim yapmak zorundayım," dedi Kaia sessizce. "Arada sıkışıp kalamam."

Her iki arkadaşı da başını salladı. Ama konuşan Seraphina oldu. "Kaia, tatlım, sen herhangi bir erkeğin onu öpmesine izin verecek bir kadın değilsin. Bence sen seçimini yaptın."

Seraphina haklıydı; Kaia seçimini Bowen Knight ile ilk kez oynadığında yapmıştı. "Beni deli ediyor," diye mırıldandı. "Ona turta pişirdim." Hırıltılı bir ses çıkardı.

Tansy kıkırdadı. "O zaman neden bunu tartışıyoruz ki? *Bana* bir turta bile pişirmedin." Kıkırdaması aptalcaydı, tizdi ve genç oldukları zamanlardaki kadar bulaşıcıydı.

Önce Kaia parçalandı, onu Seraphina izledi. Kahkahaları meraklı bir kuş sürüsünün dikkatini çekti; minik kafaları birinden diğerine sallanıyor, bu da onları daha çok güldürüyordu.

"Söylemeliyim ki," dedi Seraphina daha sonra, sesi biraz soluksuzdu, "iyi bir zevkin var. Dün Attie ile mutfaktan çıktığınızda adamı gördüm ve ısırılabilir biriydi. Hasta olduğu için biraz zayıf ama seksi bir dominantlığı var." Kadın ürperdi.

Bu arada Tansy yüzünü buruşturdu. "Neden dominantlardan hoşlandığını anlamıyorum. Her zaman çok saldırgan ve agresif oluyorlar. Bana her gün nazik bir itaatkâr ver."

Kaia, "Su Dönüşenlerinin baskınları ve itaatkârları yoktur," diye belirtti.

"Bunu Miane'e söyle," diye karşılık verdi Seraphina. "Kurtlar gibi bu konuda bariz olmayabiliriz ama bir güç hiyerarşimiz var. Edison'u da ısırmak istediğimi biliyorsun."

"Kes şunu hemen." Kaia parmağıyla pişmanlık duymayan arkadaşını işaret etti. "Konuyu değiştirerek," dedi sırtan iki kadına da ters ters bakarak, "Hex'i gördünüz mü? Ben giyinirken kaçtı."

"Umarım senin iyiliğin için George'un odasında değildir." Seraphina'nın bukleleri başını sallarken dudakları birbirine yapıştı. "Biliyorsun, o faren son kez onun kafasına atladığında seni hâlâ affetmedi."

Tansy bir cadalozun kalbini saklayan tatlı, utangaç sesiyle, "Üzerine atlamana aldırılmazdı, Sera," dedi. "Çıplak olarak."

"Yetiştirdiğin otları mı içiyorsun?" Seraphina homurdandı. "George o garip, çetrefilli haliyle çok sevimli ama onu canlı canlı yedim. Sadece bu da değil, onun biriyle çıktığını bildiğimi hiç sanmıyorum."

Tansy burnunu kıvırdı. "İster inan ister , senden hoşlanıyor. Onu sana kocaman kalp gözleri atarken gördüm."

"Daha çok Armand'a kocaman kalp gözleri atıyormuşsun gibi." Seraphina kaşlarını salladı. "Dominantlardan ve onların saldırgan, agresif, huysuz tavırlarından hoşlanmadığını sanıyordum."

Yüzü kıpkırmızı olan Tansy başını eğdi. "O farklı biri." "*İkinizin* de kuzenlerim hakkında konuştuğunuza inanamıyorum," dedi Kaia. inledi. "Edison ve Armand söz konusu olduğunda seninle seks tartışması yapamam."

"Edison ve Armand hakkında kim bir şey söyledi?" Seraphina şaşkın bir yüz ifadesi takındı. "Bedison ve Laymond'dan bahsediyoruz."

Masanın etrafında yine kahkahalar patladı ve o anda Kaia kalbinin derinliklerinde hiçbir şeyin yerinden oynatamadığı o yalnızlığı hissetmedi. Yedi yaşındayken anne ve babasının göğüslerinin makineler tarafından pompalanan nefeslerle inip kalkmasını izlediğinden beri. şifacıları ona sevgili annesinin ve oyuncu babasının öldüğünü söylemek zorunda kalmamıştı. O bunu hissetmişti. Günler önce üçünü birbirine bağlayan bağı hissetmişti ama hiçbir şey söylememişti. Hazır değildim.

Gece geç saatlerde, tek yoldaşı karanlıkken, sık sık içindeki o yalnızlık tohumuyla, hiç kapanmayan o delikle ölüp ölmeyeceğini merak ederdi. İnsanlar denemişti. Teyzeleri, amcaları, büyükanne ve büyükbabası, Bebe, Edison, Attie, Mal ve diğerleri onu koruyucu bir şefkatle sarıp . Ama Kaia onu içten dışa tanıyan, tuhafliklerini anlamakla kalmayıp hiç de tuhaf bulmayan iki insanı kaybetmişti. Başka hiç kimsenin taşımadığı anıları paylaşan iki insanı kaybetmişti. Ve unutamıyordu.

"Hadi, yemek yiyelim." Tansy'nin tatlı sesi düşüncelerini böldü, ardından bugünkü öğle yemeğinin baharatlı kokusu geldi.

Kendini geçmişten çıkmaya zorlayan Kaia, arkadaşlarıyla yedi, içti, güldü ... ve Hugo'nun yaptığı seçimi affetmesini umdu.

Bir süre sonra bilek ünitesi vızıldadı. Küçük ekranda akan mesajı kontrol ettiğinde Atalina'dan geldiğini gördü: *Öğle yemeğinden sonra bir ya da iki saat Bowen'a göz kulak olmak için müsait misin? Egzersiz yapmak istiyor ve bence yapmalı da. Ama onu yalnız bırakmak istemiyorum.*

-Ve George'a analizlerimi iki kez kontrol ettirdim.

Kaia tekrar hastane makinelerinin çirkin bip seslerini, göğüs kafesinin mekanik yükseliş ve alçalışlarını ... ve günlerle ölçülebilecek kadar kısa bir yaşam beklentisi olan bir adamı düşündü. Sonra adamın yanağına değen elinin sıcaklığını, adamın şiddetle canlı hissini ve aralarındaki beklenmedik bağın ham derinliğini düşündü.

Sadece şehvet
değil. Sadece
tutku değil. Daha
da fazlası.

Tehlikeli bir şekilde daha fazla.

O da evet dedi. *Ona yüzme bilip bilmediğini sor.*

Bölüm 27

İşlem sırasında uyanık olacaksınız. Kafatasınızın küçük bir parçasını çıkaracağım, bileşiği doğrudan beyninizin implante edilen çipi tutan kısmına enjekte edeceğim ve ardından kafatasınızı tekrar kapatacağım. Bölgede hafif bir hassasiyet olacak ama başka bir kötü etkisi olmayacak.

-Dr. Atalina Kahananui'den Bowen Knight'a

Üzerinde uçuşan siyah bir örtü olan, saçları sırtına dökülmüş ve ayakları çıplak **KAIA** başını laboratuvara **uzattığında**, Bo kucağına alıp sarılmamak için kendini zor tuttu. Bu okyanusu kafeslemeye çalışmak gibi olurdu.

"Hazır mısın?" diye sordu, kısa kollu rahat beyaz gömleğine ve mavi şortuna bakarak - her ikisi de istasyonun yeni kıyafet stoğundan kendisine verilmişti. Bu stok çok büyük değildi ama ayağındaki spor ayakkabılar da dahil olmak üzere gardırobuna birkaç seçenek daha eklemek için yeterliydi. Bonus olarak, kendisine depoyu bizzat göstermek için gelen Dex'le biraz vakit geçirme fırsatı bulmuştu.

"Dudakla ilgili hikâyeyi anlattığın için teşekkürler," demişti istasyon komutanı yalnız kaldıklarında sessizce. "Eskiden çılgın bir gözüpektim, korkum ve pişmanlığım yoktu. Sonra aşık oldum ve lanet olsun, korku cehennemdir."

Bo'nun diğer adamın daha fazla bir şey söylemesine ihtiyacı yoktu. Lily'nin alnının ortasındaki kırmızı noktayı gördüğü anı asla unutamayacaktı. O iç burkan paniği, o koruma öfkesini.

Şimdi ayağa kalktı ve kalbiyle sarmaş dolaş olmaya başlayan başka bir kadına "Evet," dedi. Bunun bencilce olduğunu biliyordu.

Hayatı bu kadar tehlikeli bir şekilde dengede dururken Kaia'yla ilerlemeye devam etmek istiyordu ama o -kontrolü ile ünlü bir adam -Onunla ilgili hiçbir şey yoktu.

"İşte, al bunu." Dr. Kahananui Kaia'ya bir omzunda taşıdığı çantaya koyması için bir tarayıcı uzattı.

Koridora girdikten sonra Bo, "Havuz başka bir yaşam alanında mı?" diye sordu. Aslında henüz bu yaşam alanından çıkamamıştı. Önce kan vermek zorunda kalmış, ardından Dr. Kahananui birçok test yaparken onunla işbirliği yapmış, sonra da deponun aynı yaşam alanında olduğu ortaya çıkmıştı.

Kaia başıyla onayladı. "Habitat dört." Saçlarının parlaklığı Kaia'nın gözüne çarptı ve bilinçli zihni ihtiyacını elini saçlarında gezdirmek için kaldırdı.

Kaia bir an durdu ama temas için onu azarlamadı. Saçlarının ipeksi hissi parmak uçlarında oyalanırken, kokusu her nefesine .

Onu bu yaşam alanının sol çıkışına ve her tarafı şeffaf ve suyla çevrili geniş bir bağlantı köprüsüne doğru götürdü. Her şeyi aynı anda görmeye çalışarak başını eğmekten kendini alamadı.

Daha önce hiç görmediği zarif, hızlı ve gizemli yaratıklar yüzüyordu; bazıları sadece siyahın içinde şekle benziyordu, diğerleri ise köprü'nün üzerinde görkemli okyanus gemileri gibi süzülen devasa devlerdi. Ayaklarının altında, gümüş bir nehirde küçük biyoluminesan balıklardan oluşan akıntılar geçiyordu.

"Bu da ne?" Gözünün ucuyla deniz dibindeki ürkütücü mavilikte parlayan bir yaratığı işaret ederken bir hareket hissi yakaladı ve-

"Kahretsin, Oleanna!" Büyük bir ahtapot manik bir hızla cama çarparak onun zıplamasına neden oldu.

Kaia'nın şaşkın kahkahası bir okşamaydı. "O olduğunu nereden biliyorsun?" "Şimdiye kadar bana evlenme teklif eden tek kadın o. "Odanın öbür ucunda *dokunaçlarım olduğunu* fısıldıyorum." Suyu girmek için vantuzlarını sıyıran ahtapota kaşlarını çatarak bakan adam Kaia'yla birlikte yoluna devam etti.

Kaia ona, "Bir ahtapot olarak aslında kolları var, dokunaçları değil," dedi.

Bowen, "Evet, nedense Oleanna'nın kollar gibi sıradan bir şey için dokunaçlarından vazgeçtiğini göremiyorum," diye mırıldandı.

Kaia gülererek, "Hayır, kesinlikle olmaz," dedi.

Dördüncü yaşam alanına ulaşmak için başka bir yaşam alanından geçmeleri gerekiyordu ve gördüğü kadarıyla burası çoğunlukla yaşam alanlarının sessiz hissini veriyordu. İkinci köprüden geçmek de birincisinden daha az büyüleyici değildi; her ne kadar bir ahtapot yanlarında yüzmekte ısrar etse ve tam görüş alanından çıkmak üzereyken dokunaçlarını nazikçe sallasa da.

Bo, egzersiz yapmak isteyen ama okyanusa açılmak istemeyen deniz değişimcileri için bir tur havuzu bekliyordu.

Elde ettiği şey, bu yaşam alanının beklenmedik bir alt seviyesinde devasa bir havuzdu. Kenarları düzensiz olsa da kabaca daireseldi ve deniz kıyısındaki duvarı kucaklıyordu. Sadece bu da değil, sıradan bir havuzun mavisi de değildi. Hayır, bu su güneş ışığı altında okyanusun yeşilimsi mavi tonundaydı, aşağıda hafifçe dalgalanan deniz yosunları, gümüşü berraklığın içinden fırlayan küçük balıklar ve uzak köşede mercan olabilecek şeylerle tamamlanmıştı.

"Mercanlara zarar vermeyin." Kaia'nın yumuşak sesi suya karşı açık bir sevgiyle şarkı söylüyordu. "Zarar görmeden büyüyeblsin diye çoğunlukla o köşeye gitmiyoruz."

Yaşam alanı duvarlarının içindeki bu okyanus parçasının güzelliği karşısında hayrete düşen Bo, parmaklarını serin ama buz gibi olmayan sıvıya daldırmak için çömeldi. "Dışarıda yüzmek varken neden buna sahipsiniz?"

"Herkesin karanlığa dalmak için uzun zamanları olmuyor. Bu havuz, klan üyelerinin gün içinde yarım saatleri olduğunda kısa dalışlara izin veriyor." O kadar hızlı bir hareketle örtüsünü başının üzerinden kaldırdı ki Bo nefesini tuttu, yarı yarıya altında pürüzsüz, çıplak bir et bekliyordu. Ama üzerinde vücudunu bir aşığın sahipleniciliğiyle saran sonbahar kahverengisi sade bir mayo vardı.

Örtüsünü yakındaki bir koltuğun üzerine atarak suya daldı, uzun saçları dalgalanan yüzeyin altında kaybolmadan önce bir süre havada dans eden vahşi ve esrarengiz bir yaratıktı ve suyu başının üzerinden geçirmek için geri geldi. "Sakın

zaman kaybetmeyin." Buyurgan bir emir. "Akşam yemeği hazırlığını denetlemek için geri dönmeliyim."

Bu Bo'yu harekete geçirdi. Bu karmaşık, ilgi çekici, şaşırtıcı kadınla geçirdiği tek bir anı bile boşa harcamak istemiyordu. Ayakkabılarını çıkarması ve tişörtünü çekmesi sadece birkaç saniyesini aldı.

Dex ona bir çift gözlük vermek için ısrar etmişti.

Havuzun yüzeyinin altında neler olabileceğini kaçırmak istemeyen Bowen, cebine koyduğu küçük çantayı açmak için bir dakikasını ayırdı ve kapağın arkasındaki aynayı kullanarak koruyucu lensleri gözlerinin üzerine kaydırđı. Sıradan lenslerden daha büyük olan ve tekrar kullanılabilen bu lensler ona tuzlu suda bile net bir görüş sağlıyordu.

Çantayı bir kenara bırakarak havuzun kenarına yürüdü ve içine daldı.

Su vücuduna heyecan verici bir şok etkisi yaptı. Ona hayatta olduğunu, kalbinin attığını, ciğerlerinin pompaladığını söylüyordu. Dalışının ardından su yüzeyine çıktığında Kaia'nın onu beklediğini gördü, kahverengi gözleri okunamıyordu ve damlacıklar boynundan aşağıya, göğüslerinin arasındaki yumuşak vadiye doğru akıyordu.

Ona dokunmak, onu tatmak istiyordu. Kız ona doğru geldiğinde, kalbi gök gürültüsüne dönüştü. Tam ona uzanmaya başlamıştı ki, kız aniden ayağa fırladı ve onu suyun altına itti.

Çırpınarak ayağa kalktığında duyduğu ilk şey onun kahkahasının sesiydi. Sesi birdenbire onun hissettiği kadar genç çıkmıştı. Sırıttı ve onun peşinden gitti. Kız bir balık gibi yüzüyordu ki bu şaşırtıcı değildi. Şaşırtıcı olan onun inanılmaz oyunculuğuydu, sanki tuzlu suyun dokunuşu doğasının gizli bir parçasını uyandırmıştı.

Suyun altında kaybolurdu ve sonra ayak bileğinde onu aşağı çeken bir kavrama hissedirdi ya da yüz ifadesindeki saf zevkle ulaşamayacağı bir yerde sadece birkaç santim kalarak onunla alay ederdi. İkisi de hava almak için yukarı çıktıklarında gülüşünü duyabilmek için onun kendisini suyun altına çekmesine izin verdi.

Ve suda ondan çok daha yavaş olmasına rağmen, keskin bir strateji anlayışıyla doğmuştu. Bir noktada onu bir köşeye sıkıştırmayı başardı, ancak onu altına itmek yerine, nefesini kesen bir öpücük çaldı. Ona düşünmesi için zaman vermedi.

ve belki de içgüdüsel tepkisinden vazgeçirmek için onu kaldırdı -*metal böcekler için Tanrı'ya şükür*- ve havuzun başka bir kısmına doğru fırlattı. Altına girerken küçük bir çığlık attı, geri sırtıyordu.

Yüzerek, "Bunu tekrar yap." dedi.

O da yaptı ve kız havada kavis çizerek imkansız olması gereken bir dalış yaptı. Bu sefer yukarı çıktığında, "Seninle oynamak çok eğlenceli." dedi. Gizlenmemiş bir neşe, sinirlilik yok, mesafe yok.

"Gözlerin," diye fısıldadı, gözbebeklerinin artık kahverengi değil, insana hiç benzemeyen canlı bir siyah olduğunu fark etti.

Kirpiklerinden küçük su damlacıkları sarkıyordu. "Beni görüyor musun?"

"Evet," dedi, kızın ona verdiği hediye karşısında kendini enayi yerine konmuş hissederek.

"Hepinizi görüyorum." Vahşi ve kadın, derinlerin yaratığı ve elleriyle sihir yapan aşçı.

"İşte, elimi tut." *Çok fazla* neşe barındıran bir gülümseme. "Sana dibi göstereceğim. Eğer nefesini kaybetmeye başlarsan, sadece bırak ve yukarı yüz."

O anda Bowen onu her yerde takip edebilirdi.

Elini kızın elinin etrafına kapatarak derin bir nefes aldı ve suyun altına daldılar. Minik renkli balıklar vücutlarının yanından yüzerek geçti, deniz yosunu yaprakları dalgalandı, dünya canlı bir sessizlik içinde kozalandı.

Okyanusa açıldıklarında Kaia ve halkı için de böyle bir şey olup olmadığını merak etti. Onu çekiştirdi. Ayaklarını tekmeleyerek gitti. Havuzun dibi -yaşam alanının kendisi- camdı ya da inşa etmek için kullandıkları mühendislik ürünü malzeme her neyse.

Havuzun kenarlarından aşağıya doğru yumuşak bir şekilde yayılan ışıklar sayesinde, deniz kumu doğrudan görebiliyordu; önündeki yaşam alanının ışıkları ise okyanusu aydınlatıyordu.

Diğer tarafta balık sürüleri yüzüyordu, ışığın dışında dans ettiklerinde hafif biyoluminesansları ona siyahın yaratıkları olduklarını söylüyordu. Başka bir şey daha geçti ve sanki elektrikle yanıyormuş gibi çatırdadı. Buradaki gizemler asla tam olarak bilinemeyecek, diye düşündü. Çünkü Kaia'nın da dediği gibi, derinler asla durağan değildi.

Aşağıda saatlerce kalabilirdi ama ciğerleri itiraz etti ve Kaia'nın elini gönülsüzce bırakarak yukarı doğru yüzdü.

Yaşaması için gereken havayı. Ama giderken bile gözlerini açık tuttu; saçları arkasında süzülürken onun diğer taraftaki balıkları izlediğini ve boynunda açılan yarıkları gördü.

"Gün ışığının" altın sıcaklığına doğru yükselirken nefesini içine çekti ve Kaia'nın ona katılmasını bekledi. Geldiğinde, yarıkların sanki hiç var olmamış gibi kaybolduğunu gördü. "Solungaçların vardı." Meraktan parmaklarını Kaia'nın boynunun pürüzsüz çizgisine uzattı.

Kaia dokunmasına izin verdi ama ona dikkatli bir bakış attı.

"İnsanların bunu rahatsız edici bulduğunu duymuştum."

"Eğer solungaçlarım , yapardım." Derinlerde onunla birlikte yüzebilir, gizemlerine daha fazla göz atabilirdi. "Bunu nasıl yapıyorsun?"

Omuz silktilti. "Bilmiyorum. BlackSea'de çoğumuz yapabiliriz."

"Kurtların ve kedilerin yarı vardiya dedikleri şey bu mu?"

Bowen'ın

Yırtıcı şekil değiştirenlerin pençelerini serbest bıraktığına tanık oldu, gözleri insanlıktan çıkarken geri kalanı değişmeden kaldı.

Ama Kaia başını salladı. "Hayır. Carlotta hava soluyan biri olmasına rağmen bunu yapabiliyor. Belki de Atalina bundan sonra bu konuda çalışmalı." Dans eden gözler. "Su memelilerinde solungaçlar: bir inceleme."

Hiç uyardıktan ona su sıçrattı.

Sahip olabileceği tüm savunmalar yerle bir oldu ve geri sıçradı.

Havuzun kapıları açıldığında tüm su kavgalarına son verecek bir su kavgası yapıyorlardı.

"Kaia burada!" diye bağırان birden fazla sesin ardından en az beş genç suya gülle atarak havuzun dalgalar halinde patlamasına neden oldu. Bundan sonra olanlar o kadar olağanüstüydü ki Bo sadece izleyebilmek için kendini kenara çekti.

Bölüm 28

Onları özlüyorum ve bu kalbimi acıtıyor.

-Kaia'dan Bebe'ye (2068)

Kaia'nın avı oynadığı ve gençlerin onu yakalamaya çalıştığı bir oyun gibi **görünüyordu**. Ama Kaia o kadar hızlı ve zekiydi ki hiç şansları yoktu. Akıllanıp grup olarak çalışarak etrafını sarmaya çalıştıklarında bile, onlar gelmeden birkaç dakika önce gitmişti.

Bağırışlar duvarlarda yankılandı, ardından inilti ve kahkahalar yükseldi.

İttifak karargâhında böyle neşeli bir gürültü yoktu. Şövalyelerinin hiçbirinin çocuğu yoktu ama o anda karar verdi ki, çocukları olduğunda, çocukların karargâhta bir yeri olacaktı. Karargâhın içinde bir çocuk yuvası inşa edecek, orayı bir aile yeri haline getirecekti. Bir klan, bir sürü olacaktı.

Kaia sonunda onun yanına gelip çocuklara birbirlerini kovalamalarını söylediğinde göğsü kabarmıştı -göğüsleri muhteşemdi- ve yanakları renkten renge girmişti. "Beni asla yakalayamazlar." Saf, sevimli bir kendini beğenmişlik.

Bo o anda onun doğasının her iki tarafıyla da konuştuğunu, *onunla* konuştuğunu biliyordu. Kalkan yok. Duvarlar yok. "Sen tanıdığım en karmaşık, en güzel, en olağanüstü kadınsın."

- - -

Konuşurken Bowen'ın yüzünün yan tarafını öpen bir güneş ışığı şakağındaki küçük mavi lekeyi belirginleştirdi... ve Kaia'nın kalbine soğuk bir korku bıçağı saplandı. "Attie bir süredir

testler." Bu izi bırakan cihazı tam olarak biliyordu -işaretin kendisi bir şey değildi, sadece cihazı konumlandırmaya yardımcı olan bir mürekkep noktasıydı, ama bir hikaye anlatıyordu.

Bowen'ın gülümsemesi soldu. "İkinci iğne yarın."

Kaia nefesini içine çekerek karnını sıktı. "Kafan kesilip açılmak üzere ve komadan yeni çıktın." Ses tonunu kuru tutmak için kendini kontrol etmesi gerekti. "Güzel varlığım hakkındaki beyanlarını ciddiye almadığım için beni bağışla."

Elini onun bileğine kilitledi. "Bunun sıradan bir şey olmadığını biliyorsun." İşte oradaydı, derisinin altında mırıldanan baskınlık. "*Biliyorsun.*"

Aralarına bir top sıçrayıp bir anlığına dikkatini dağıtınca Kaia onun elinden kurtulup havuzdan çıktı. Soyunma alanındaki duşa girdiğinde avuçlarını fayans kaplı duvara bastırıp nefes almaya çalıştı, hastane odalarını ve biyolojik olarak parçalanabilen kefenlere sarılmış cesetlerin geldikleri yerden karanlığa gönderildiklerini düşünmemeye çalıştı.

"Dur, dur, dur." Gözlerini anılarının karşı sımsıkı kapattı ve yanaklarından aşağı süzülen sıcak su duş başlığından geliyormuş gibi davrandı. Tadı tuz ve bir çocuğun ıstırabı olsa bile.

Suyun altında çok uzun zaman geçirdi.

Daha sonra, verilen havlulardan birini kullanarak kurulandı, ardından çıplak teninin üzerine örtüsünü çekti. Çantasında iç çamaşırı getirmişti ama diğer benliği zihninin yüzeyindeydi ve kıyafet kavramını kabul etmiyordu. Örtü, gitmeye istekli olduğu en uzak noktaydı.

Siyah, biçimsiz ve uyluğun hemen altına kadar uzanan bu örtü Bebe'yi bile utandırmazdı. Gençliğinde ilkel seks partileri düzenlediği söylenen bir kaplumbağaya göre, Bebe tam bir abidesi olabilirdi. Ama Kaia onu tüm kalbiyle seviyordu. Bebe' buruşuk kolları, anne ve babasının ölümünden sonra kalbi kırık Kaia'yı pek çok kez kucaklamıştı.

Kaia başka hiçbir yerde yas tutamazken Bebe'nin küçük adasında yas tutabilmişti. Sık sık Bebe'ye sarılıp uyuyakalırdı.

Bebe'nin kabuğu, üzerlerine vuran güneş ve çıplak vücudunun altındaki kum.

Çantasına tarak koymayı unuttuğu için saçlarını sert bir topuz yaptı. Sonra mayosunu duruladı ve kuruması için bunun için sağlanan iplerden birine astı. Onu yarın alacaktı ya da bir klan arkadaşı kendi eşyalarını alırken onun için alacaktı.

Havlu yakındaki büyük sepete kondu; Kaia ve ekibi Ryūjin'in yiyecek ihtiyacıyla ilgilenirken çamaşırları yıkamak başka bir istasyon ekibinin işiydi.

İyi yönetilen bir istasyonda herkesin üzerine düşeni yapması gerekir.

Daha fazla gecikmeye dayanamayarak dışarı çıktı, kalbi onu mahvedecek olan adamı . Adam havuz kenarında taştan yapılmış bir banka oturmuş, sudaki gençleri izliyordu. Adamın duş almadığını, sadece komadaki bir adam için fazla iyi durumda olan ortaya çıkaran nemli şortunun üzerine tişörtünü çektiğini anlayabiliyordu.

Kaia, ruhunun yalnız, üzgün, kayıp parçasına fısıldadı, *beynine ikinci bir doz test bileşiği enjekte edilmek üzere. Saat gittikçe daha hızlı işliyor.*

Umutsuz uyarıya rağmen Kaia'nın parmakları Bowen'ın yanında dururken onun ağır nemli saçlarını örmek için kaşınıyordu. Doğasının diğer kısmı insan tarafıyla her zaman aynı fikirde değildi -ve Bowen'la oynamayı *seviyordu*- ama parmaklarını beyaz boğumlu bir yumruk haline getirdiğinde bu sefer ona karşı koymadı.

O da asla solmayacak keder izleri taşıyordu.

O da Hugo'nun yaşam alanına geri yüzmesini izledi.

O da ilk kez ailesiyle birlikte keşfettiği sularda sessizce yüzdü, onların büyük bedenleri onu güvende tutuyordu.

Ve o da Bowen Knight'a aşık olmanın çok ama büyük bir hata olduğunu biliyordu.

"Scott hariç hepsi hızlı," dedi Bowen, ses tonu düşünceli. "Ama sakat bacağıyla bile daha dayanıklı."

Mutfağa gitmesi gerektiği halde Kaia kalıp çocuklara göz kulak oldu. "Scott aynı içlerinde en sabırlı olanı."

Dikkatli bir göz gerektiren bulaşıklara bakması için güvendiği kişi oydu.
"Asla acele etmez."

Bowen başını salladı ve spor ayakkabılarını çekti. "Diğerleri zig zag çizer dalar ve zıplar ama o her hareketi düşünür. Bir gün seni yakalayacak olan o."

"Hayır, o kadar hızlı değil." Kaia da neredeyse Edison kadar hızlıydı.
"Ama diğerleri onu dinlerse, beni yakalamak için *onları* kullanabilir."

"Haklısın. Bu çocuk bir gün mükemmel bir güvenlik şefi olacak." Ona döndüğünde bakışları ilkel bir yoğunluktaaydı. "Vazgeçecek değilim Kaia."

Bu yumuşak söz vücudundaki her bir tüyü diken diken etti.

"Evreni kontrol edemezsin," dedi, gözleri alnında kuruyan dallarda, biri mavi noktayı öpüyordu.

"Deneyene kadar bilemeyeceğim." Bu tavizsiz ifade üzerine ayağa kalktı.

Boğazı kuruyan Kaia onu havuz alanından dışarı çıkardı. Son bağlantı köprüsünü geçtikleri sırada saçlarının ağır kütlesi topuzundan çözülerek sırtına çarptı. "Lanet olsun. Mutfağa önce bunu taramak ve kurutmak için on dakika harcamam gerekecek." Yüksek güçlü kurutma makinesinin altında bile bu kadar çabuk kurumazdı ama saçlarını geriye doğru kazıyıp yolundan çekebilecek kadar kurutmayı başarabilirdi.

Sadece kesse daha pratik olurdu ama Kaia'nın da kendine göre gösterişleri vardı.

Ve babası onun saçlarını severdi. Annesiyle aynı saçları.

Adada yaşadıkları zamanlarda, bazen geceleri gizlice yatağından çıkar ve denize bakan verandaya bakıp anne ve babasının orada oturup gülüştüklerini ve konuştuklarını görürdü. Çoğu zaman babasının elinde bir fırça olurdu ve fırçayı annesinin uzun saçlarında gezdirir, saçlarını açar, yumuşatır ve severdi.

Bowen, "Senin için fırçalayabilirim," diye teklif etti.

Kaia'nın kalbi savruldu, bugün ve dün çarpıştı, deprem gibi bir çarpışma oldu.

Bölüm 29

Aşk evrenin dokusunu değiştirebilir, kalbim.

-Iosef Luna'dan tek kızı Kaia'ya (4)

KAIA TAM OLARAK NE YAPMASI GEREKTİĞİNİ BİLİYORDU: Şu anda çekip gitmek. Bowen Knight sahip olduğu her içgüdüye göre onurlu bir adam olabilirdi ama yine de onu dayanılmaz bir şekilde yaralayacaktı.

Güvende ol Kaia, diye fısıldadı içindeki korkmuş çocuk. *İt onu*.

Ama mesele şu ki, o yapsa da yapmasa da Bowen'ın yolu belirlenmişti. Bileşik beynine iki kez daha enjekte edilecek ve zarlar *atılacaktı*. Yüzde beşlik şans, vücudunun derinliklerindeki arzuya, kalbinin acıya teslim olup olmamasını değiştirmeyecekti.

Değişen tek şey acı seviyesiydi.

Elini onun elinin içine soktu ve parmaklarını avucunun etrafında birleştirdi.

Kendi parmakları onunkileri sıcak ve güçlü bir şekilde sararken, onunla birlikte sessizce yürüyordu. Birbirine kenetlenmiş ellerini birden fazla gözün açıldığını, birkaç ağzın sıkı sıkı kapandığını gördü ama kimse ve Hugo'nun düşüncelerine güvendiği kişilerden hiçbiri onun yoluna çıkmaya kalkışmadı.

Odasının mahremiyetine girdikleri anda pencereyi karanlığa kapattı, sonra gidip beyaz yazı masasının önündeki sandalyeye oturdu.

makyaj masası. Masanın küçük bir çekmecesini açarak bir fırça ve bir kavanoz derin bakım kürü çıkardı.

Karşı duvara monte ettiği ayna, beyaz kıvrımlarla çevrili gümüşü yüzeyi, onun sade gözlerini yansıtıyordu. Ama arkasında, saçlarını parmaklarının arasından geçirmek için kaldıran Bowen'ın yüzünde bağlılık vardı.

Elleri kalçalarında yumruk oldu.

Gördüklerine inanmamak, her şeyin gerçek olamayacak kadar hızlı gerçekleştiğini söylemek istedi. Hugo dehşete düşecekti; muhtemelen Bowen'ın bir illüzyon yarattığını ve Kaia'nın buna söyleyecekti. Ama Kaia *biliyordu*. Derisinin içindeki yaratık biliyordu. Bowen Knight kötü bir adam değildi ve bu güzel, korkunç ve hayatta bir kez olacak bir şeydi.

Senin seçtiğin bir şey değil. Seni seçen bir şey.

Bu gerçeğin gözlerinin içine çok fazla bakamayarak kavanozu açtı. "Bunu saçıma sür," dedi boğuk bir sesle. "Karışıklıkları düzeltmeyi kolaylaştıracak."

Bowen göreve başladı, her hareketi kasıtlıydı. Bu onda gülümseme isteği uyandırdı. Bowen'ın aynı askeri dikkatle bir beşik inşa edebileceği ya da bir aile gezisi planlayabileceği gibi bir düşünceye kapıldı.

Düşüncenin boğazında düğümlenmeden geçip gitmesine izin verdi ve yazı masasının bir kenarına bıraktığı telefonu eline alarak planlanmış mutfak ekibine bir mesaj gönderdi. "Akşam yemeği için tacos," dedi Bo'ya daha sonra, gözleri aynada onunkilerle buluştuğunda. "Ekibim bunu kendi başına halledebilir." Kaia her zaman her ekibe sıfırdan ve onun gözetimi olmadan yapabilecekleri bir yemek öğretirdi.

Bo'nun eli klimayı çalıştırırken durakladı. "O zaman zamanımız var."

Ne kadar paradoksal bir ifade. "Evet," dedi. "Bugün zamanımız var."

Bowen saç kremini saçlarına sürmeye devam ederken hindistan cevizi yağının tiare çiçekleriyle kaynaşmış tanıdık kokusu havaya yükseldi ve zihninde tropik güneş ışığıyla öpülen kumla kaplı küçük bir kızın hayaleti dolaştı. Aynada onu seyretti, o vahşi

ve Bowen Knight'ın ilgisinin odağı olmaya çok alışabileceğini düşündü.

İnsan İttifakı'nın güvenlik şefinin zamanının bitmek bilmeyeceğinden hiç şüphesi yoktu. Ama Kaia aynı zamanda onun olsaydı, istediği zaman ona doğrudan erişebileceğini de biliyordu. Bowen Knight verdiği sözleri bir kenara itecek ya da kurduğu bağları göz ardı edecek türden adam değildi: diğer her şeyi yaptığı aynı yoğun konsantrasyonla severdi.

"Bu yeterli mi?"

Kaia başıyla onayladı ve kavanozun kapağını kapatıp fırçayı ona verdi. Adam fırçayı alırken parmakları Kaia'nın parmaklarını sıyırdı ve Kaia'nın midesi sıkı bir hisle kıvrıldı.

Aynada onun bakışlarını tutan adam, boynunun kıvrımına bir öpücük kondurmak için eğildi. Kadın ürperdi, elini kaldırıp parmak uçlarını adamın yanağında ve çenesinde gezdirdi. "Dudağın."

"Sihirli merhem. Zar zor hissediyorum." Nefesi, sadece onun için şekillendirilmiş ılık bir rüzgâr gibi teninin üzerinde fısıldadı.

Aynada dudaklarını görebiliyordu ve şişlik gitmişti, kesik zar zor görünüyordu. "Pekâlâ," dedi vahşi kalbinden bir gülümsemeyle. "Bu durumda, ağzını izin veriyorum."

Gülümsemesi o kadar parlak ve o kadar gençti ki, sormadan bunun sadece kendisinin görebileceği bir gülümseme olduğunu anladı. Güvenlik şefi, ağabey ya da güvenilir oğul için fazla masumdu. Dünya için fazla savunmasızdı.

Sanki kabuğu çatlamış ve bu adamın çıplak özünü görmesine izin vermişti.

"Çok sert çekersem söyle," dedi fırçayı saçlarında gezdirmeye başlamadan önce.

Neredeyse hemen bir karşılaştı. Hemen durup Kaia'dan çok daha sabırlı bir şekilde düğümü çözmeye başladı; Kaia'nın sabırsızca düğüme vuracağı yerde, Kaia onun kafa derisinde hiçbir gerilime yol açmayan bir dikkatle düğümü çözdü.

"Lily küçükken saçlarını ben örerdim," dedi beklenmedik bir şekilde.

"Kuzenim Edison benim için yaptı." Kaia gülümsedi. "Kız kardeşinin saçları muhtemelen benimkinden daha az zahmetliydi." Kendi saçını seviyordu ama yine de küçük bir parçası Lily'ninkinin ağır ipeğini kıskanıyordu, öyle kaygandı ki rüzgâr ne kadar çalkantılı olursa olsun düzgünce yerine düşüyordu.

"Fırçalamak için, tabii ki," diye onayladı Bowen. "Ama dostum, sanki saç telleri silikonla kaplanmış ya da kendi küçük şeytani zihinlerine sahipmiş gibiydi. Ne zaman bir örgüyü düzeltmeye çalışsam dağılıyordu." Başını iki yana salladı. "Tek iyi yanı, küfretmemeye çalıştığımda onu güldürmesiydi."

Kaia'nın düşünceleri zamanda geriye gitti. "Teyzem ve eniştemle yaşamaya başlamadan önce annem saçlarımı yıkamama ve yağlamama yardım eder, babam da örgülerimi yapardı." Belki anne ve babasıyla birlikte büyümüş olsaydı onlara anne ve baba demeye başlardı ama onları küçük bir kızken kaybetmişti ve onlar da anne ve baba olarak zamanda donup kalmışlardı.

Işıkları ruhlarında akkor halinde yanan iki parlak genç insan. Dünyayı değiştirmek, o ışığı paylaşmak istemişler ve kızlarını umuda, tutkuya, sevginin bir evreni değiştirme gücüne inanacak şekilde yetiştirmişlerdi.

Ama sonra sevdikleri dünya ışıklarını söndürmüştü ve Kaia korku içinde yolunu kaybetmişti. Anne ve babası ona ne zamanın ne de ölümün söylemeyeceği bir hediye bırakmış olmasaydı, yaptığı seçimlerden utanç duyabilirdi: "Ne olursa olsun seni seveceğiz. Her zaman, Kaia. *Her zaman.*"

Babasının sesinin yankıları zihnini doldururken Bowen'a, "Babam eğitimi ve eğilimi gereği bir söz yazarıydı, ancak başka sanat dalları yaratmayı da severdi," dedi. "Basit bir örgü yapmak onun için asla yeterli değildi. Yüzlerce ince örgü yapardı, ya da eski bir kraliçe gibi başımın büyük bir örgü, ya da etrafında bir örgü olan bir topuz."

"Örgü kıskançlığı hissetmeye başlıyorum." Hafif sözler, ama gözleri aynada nazikti. "Gitti mi?"

"İkisi de gitti." Bunu söylemek, itiraf etmek şimdi bile çok zordu. "Ailemi kaybettikten sonra aylarca teyzemin ya da başka birinin saçına dokunmasına izin vermedim. Elimden geldiğince yıkadım ve taradım ama yine de yarı vahşi görünüyordum."

Bowen eğilerek onun şakağına bir öpücük kondurdu. "Küçük bir savaşçı prenses."

İçindeki sıcaklığın çiçek açması erotik ve yıkıcı derecede samimi bir şey değildi. "Sonunda bir gün elimde fırçayla Edison'a gittim." Onun yüzündeki ifadeyi hatırlayınca hafifçe güldü. "On beş yaşındaydı ve Atalina adında bir kız kardeşi vardı - sesi çıktığı ve isteklerini getirebildiği günden beri telaşsız bir bob'a sahipti. Ne yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu."

"Ama o ."

"Evet." Çünkü kardeşler böyle yapardı ve Edison da resmi ilişkileri ne olursa olsun onun . "Yavaş yavaş daha iyi olmaya başladı ve bugünlerde bana bunun el-göz koordinasyonuna yardımcı olduğunu söylüyor."

Bowen başka bir engele takıldı, çalıştı. "Bu güzel saç hayal ediyorum."

Sesinin derin gürültüsü içini ürpertti, göğüsleri örtünün havadar kumaşı altında şişti. Ama acele etmedi, onu arkasından izlemekten aldığı zevk, odaklanmış çizgilerle belirlenmiş yontulmuş yüzü, derinden içgüdüsel bir şeydi.

Babasının saçlarını taramasına dair çocukluk anıları olsa da, bu sepya tonlu anılar bugünün gerçekliği altında solup gitmişti.

Bu bir çocukluk tatlılığıydı.

Bu çok yetişkin bir andı, kanında bal zenginliği vardı. "Bowen?"

"Hmm."

"Kolunu ver bana."

Yumuşak vuruşlarını durdurarak sol kolunu öne doğru uzattı. Parmaklarını tenine koyup kas eğitmenlerine bastırduğında, ona meraklı bir yarım gülümseme verdi. "Kaslarımı mı test ediyorsun? İnan bana, saçını tarayacak kadar kasım var."

"Baskı uygularsam acıyor mu?"

"Böcekler mi?" Kolunu geri çekti ve kızın saçlarıyla uğraşmaya devam etti. "Orada olduklarını zar zor hatırlıyorum. Her şey inanılmaz."

Fırçası yarı yolda durdu. Gözleri aynadan ona doğru parladı.

"Cildime baskı yapmayı mı düşünüyorsun?"

Kendi gözleri de ateşten karanlık havuzlara dönmüş olan Kaia, "Sanırım düğümler çözüldü," dedi.

"Ama kurutmazsam, bunu yaptığımda berbat olacak." Bir elini kızın saçlarına sokarak eğilip boynunu tekrar öptü. Sıcak ve ıslaktı, kafa derisindeki hafif çekilme, his karışımına enfes bir baharat katıyordu.

Döndü ve parmaklarını Kaia'nın saçlarına doladı, ağzı Kaia'nınkiyle buluşup onu yiyip bitiren bir öpücüğe dönüştü. Kaia kimin avcı kimin av olduğunu bilmiyordu; dizginler nefes nefes birinden diğerine geçiyordu. Kaia alt dudağını usulca ısırırken Bowen boştaki elini Kaia'nın boğazına doğru kaydırды, diğer tarafından bir diş okşamasıydı bu.

Yükseldiğinin farkında değildi ama vücutları sıcak bir temasa girdiğinde öpüşürken nefesi kesildi. Adamınki sert ve zayıftı. Onunki daha yumuşak ve kıvrımlıydı. Vücudundaki her hücre iç çekti. Kollarını adamın boynuna dolayarak daha da yakınlaşmaya çalıştı, dili adamınkini yaladı ve göğüsleri adamın göğsünün düzlemine bastırdı.

Ellerini Kaia'nın sırtında gezdirdi, kalçalarını kavrayarak onu öyle sıkı tuttu ki aralarına bir hava molekülü bile giremedi. Burada ve şu sadece Kaia ve Bowen vardı. Bir erkek ve bir kadın.

Umutsuz bir açlıkla gömleğini yırttı.

Bowen öpüşmeyi kesmedi ama ellerini aralarına soktu ve açmaya başladı. Bowen'ın parmak eklemleri her hareketinde göğüslerine değiyordu, ta ki kadın kumaşın muhtaç etinin üzerinden çekştirilmesinin dayanılmaz hissine dayanamayana kadar. Geri çekilerek ellerini örtüsünün alt kısmına koydu ve çekti.

"Siktir." Bowen gömleği kısmen açık bir şekilde durdu, teninin soluk kahverengisi gömleğinin beyazına karşı bir üçgen şeklinde ortaya çıktı.

Bir sonraki an ona doğru geldi, ağzı doymak bilmezdi ve elleri sahipleniciydi.

Hâlâ adamın gömleğini yırtmaya çalışıyordu ama öpücüğü onu çıldırtıyordu ve odaklanamıyordu.

Şilte sırtına çarptığında, Bowen'ın ağırlığı üzerine çökünce, bacaklarını Bowena doladı ve ellerini göğsünde gezdirdi. Kas eğitmenleri teninin pürüzsüzlüğünü bozuyordu ama Bowen'ın sıcaklığını hissedebiliyordu ve önemli olan tek şey de buydu.

Kendi çaresizliğine ihanet eden bir sertlikle onu okşadı, ağzı öpücük üstüne öpücük talep etti. Nefes nefese, acı içinde, sonunda gömleğinin son iki düğmesini açmayı ve onu başardı. Adam ondan kurtulmasına yardım etti. "Kaia. Siren. *Benimsin.*" Adam boğazından aşağıya doğru öpücükler kondurmadan önce kulağına sert, sıcak nefesler üfledi, eliyle göğsünü okşadı.

Hiçbir uyarıda bulunmadan başını eğip meme ucunu ağzına aldı.

Kaia öyle derin bir inilti çıkardı ki neredeyse sessizlik oldu. Adamın saçlarını çekerek, "Bowen, ten istiyorum," dedi. Adamın omzuna ağzı açık bir öpücük kondurdu, yüzdüğü suyun tuzunu tattı. "*Bowen.*" Bu sefer bir emirdi, buyurgan, arzulu ve deliliğin sınırında.

Öpücüğünü tekrar kızın ağzına doğru götürdü. "Çok güzelsin amına koyayım." Sert bir öpücükten sonra şortunu tekmeleyecek kadar geri çekildi. Ayakkabıları çoktan gitmişti.

Hayatla yanan bu insan geri döner dönmez kendini onun etrafına sardı, içindeki ışık o kadar sıcaktı ki haşlıyordu.

Adam hazır olup olmadığını görmek için uzandığında, kız "Evet" dedi. Bir öpücük daha. "Seni istiyorum."

Titreyerek, her şeye rağmen parmaklarıyla onu , yüzünde çoktan tapmaya başladığı o şiddetli konsantrasyon vardı.

Vücudu onunkiydi, parmaklarında eriyordu. Sessiz bir çılgılla orgazm oldu, iç kasları sert darbelerle sıkıştı. Adam onun içine doğru itmeye başladığında, kanı lav kadar yoğun olduğu için hâlâ uğulduyordu. Ve içindeki uğultu yeniden başladı, her sert inçle birlikte artarak etti.

Gözleri buluştu, tutuştu.

Aralarında geçen şey, havada yankılanan, sadece kendilerine ait olan bir denizde yüzerken onları zamana kilitleyen, söylenmemiş ve yürek parçalayıcı bir sözdü.

Bölüm 30

İnanç dağları yerinden oynatabilir. Barış görüşmelerinde başarısız olacağıma inanmaya bir an bile izin vermedim. Oradan başlamak, hiç başlamamak demektir. Başarıya mutlak bir inançla başlamalısınız.

-Adrian Kenner'ın özel günlüklerinden, barış müzakerecisi, Territorial Savaşlar (18^{inci} yüzyıl)

BOWEN sırt üstü uzanmış, Kaia'yı kendine doğru çekmiş, kolunu onun omuzlarına dolamıştı. Kas eğitmenleri Kaia'nın cildini tahriş ediyor olmalıydı ama Kaia bunu umursamıyor gibiydi ve BOWEN da onu bırakamıyordu.

Memnuniyet kaslarını ağırlaştırdı, göz kapaklarını indirdi. "Hiç bu kadar iyi hissettiğimi sanmıyorum." Sanki hayatı boyunca içinde Kaia şeklinde bir delik vardı ve şimdi, *sonunda*, işte buradaydı.

"Hmm." Kaia onun göğsünü okşayarak kalbinin üzerinde durdu.

Bowen onun başka bir şey söylemesini bekledi ama o tembel sestten sonra sessiz kaldı. Bowen onun saçlarıyla oynadı, nemli telleri göğsüne doğru sarkıttı. Ve ona çocukken anne ve babasını kaybetmesiyle ilgili anlattıklarını düşündü.

Sonra kafasının içindeki saatin tik taklarını düşündü.

İşte o zaman avucuyla kalbinin atışını hissettiğini fark etti. Suçluluk, o mekanik organın etrafındaki metal bir pençeydi, bükülüyor ve yırtılıyordu.

Elini kaldırarak nazikçe bileğinin üzerine kapattı. "Özür dilerim."

Kadın başını kaldırdı ve saçlarını geriye doğru itti.

"Bu senin kararın değildi." Öfkeli gözler. "Benim kararımdı."

Tanrım, muhteşemdi. "Bizim" dedi. "Bizim kararımızdı."

Başını eğip tekrar ona yaslanmadan önce gergin bir duraklama oldu. Kendini yeniden bütün hissetti. Vücudu sıcaktı. Kaia'nın teni dokunuşunun altında. Uyku ılık, tembel bir rüzgâr gibi usulca geldi.

- - -

Bir saat sonra Dr. Kahananui onu başka bir test için çağırdığında Kaia'nın yatağında uyanan Bowen, kendini hareket etmeye zorlamış ve testten sonra Kaia ile yemek yemiş, ardından da tüm istatistiklerini izleyen klinik yatağında uyumuştı.

Doktor ameliyattan önce bu istatistiklere ihtiyaç duyacak.

On dört saat uyumuş, onda uyanmıştı ama bu kadar çok zaman kaybetmenin yarattığı hayal kırıklığı, artan dayanıklılık ve güç hissiyle dengelenmişti.

Uyandıktan bir saat sonra bir ameliyat sandalyesine oturdu ve George'un başını bir mengeneye koymasına izin verdi. Hareket etmesini engellemek içindi - küçük bir kayma bile feci sorunlara yol açabilirdi.

Bundan dakikalar sonra Dr. Kahananui, "Bu acıtmamalı. İlk sorun belirtisinde elinizi kaldırarak beni uyarın. Acı, bir şeylerin yanlış gittiği anlamına gelir."

"Anlaşıldı."

Ameliyat testeresi beklediği dehşet gösterisinden çok daha sessizdi. Saçlarına gelince, ilk seferinde enjekte ettiği yerde zaten küçük, gizli bir traşlı yama olduğu ortaya çıktı. Şu anda, saçının geri kalanını yoldan uzak tutan ışıltılı sarı ve pembe tokalar sayesinde açıktaydı.

Cassius bu fikre gülmekten karnına ağrılar girecekti; Bowen bunu atlattıktan sonra ayrıntıları arkadaşıyla paylaşmak zorunda kalacaktı. Çünkü bunu *atlatacaktı*.

İnanç dağları yerinden oynatabilir.

İmkansız gerçeğe dönüştüren Adrian Kenner tarafından yazılmış sözler. Bowen on beş yaşındayken aile arşivlerinde ünlü atasının günlüklerinin bir kopyasını bulmuştu; sonunda her sayfasını okumuştı. Bowen insanlığın hayatta kalması için savaşıırken Adrian Kenner bir barış adamıydı.

ama birçok yönden aynıydılar - her biri sonsuz karanlıkta bir yol açmaya kararlıydı.

"George, hazırladığım enjektör." Dr. Kahananui'nin soğuk sesi. Asistanı aleti uzattı.

Bo kendini buna hazırladı ... ama tam da doktorun söz verdiği gibi hiçbir şey hissetmedi. Beklediğinden çok daha hızlı bir şekilde, kafatasının kesilen kısmını geri kalanıyla etkili bir şekilde "harmanladığını" söylediği küçük bir cihaz kullanarak kemiği tekrar kapatıyordu.

Mengeneden çıkarıldığında kendini iyi hissediyordu ama doktor odasına gidip için ısrar etti. "Ölçümlere ihtiyacım var," dedi, "ve bu seni yakında bayıltacak. Güven bana." George'a baktı. "için seni yalnız bırakabilir miyim? Bowen'a odasına kadar eşlik edeceğim."

"Elbette, Doktor."

Laboratuvardan çıktıklarında Bo, "Birkaç adım yürürken bayılmayacağım," dedi; asistanının önünde doktorun seçimini eleştirmek istememişti.

Dr. Kahananui, odasına varıp eşofmanlarını giyene kadar bir şey . . ."

Başının arkasında bir çarpıntı hissetmeye başlayan Bo söyleneni yaptı. Dr. Kahananui başını önce veri panelinde çalışıyordu ve koyu kahverengi gözleri çok fazla şey görüyordu. "O seviliyor." Yumruk gibi çarpan sessiz kelimeler. "Derinden ve pek çok kişi tarafından."

"Bunu bana söylemene gerek yok." Bunu Kaia'nın etrafındaki havada hissetmiş, yaklaştığında klan arkadaşlarının yüzlerinin nasıl aydınlandığını görmüştü.

"Ancak," diye devam etti Dr. Kahananui, "sevgisini ve şefkatini özgürce verse de, hiçbirimiz onun çocukken kilitlediği parçasına ulaşamadık." Doktor kapıya doğru ilerlemeye başladı. "Eğer sizi bu gizli parçasıyla onurlandırırsa, onu bir hazine gibi koruyun."

"Neden beni uyarmıyorsun?" Bowen kabaca sordu. "Kaia bir deniz fırtınası gibidir. Kendi yolunu seçecektir."

Doktor kapıya ulaştığında "Bekle," dedi ama kelime ağzında gevelendi ve sonra sadece hindistancevizi yağının zengin aroması ve kremsi tropikal bir çiçeğin geçici kokusuyla renklenmiş tatlı bir hiçlik vardı.

KAIA önlüğünü çıkardı. Her zaman olduğu gibi mutfağa en son giren oydu; akşam yemeği telaşının yarattığı kaostan sonra kendi alanında kendine on dakika ayırmanın huzuru vardı. Akşam yemeği bitmişti, ekibi artıkları gece kuşlarının erişebileceği soğutucuya koymuş, bulaşıklarla ilgilenmiş ve tüm tezgahları .

Kaia, geleneği olduğu üzere, mutfaktaki bu nöbet için özel bir tatlı hazırlamıştı; onların tercihine göre çarkıfelek meyveli yoğurtlu kek. Üç gün sonra mutfak görevinden ayrılacaklardı. Keki kırıntılarına kadar yedikten sonra, Seraphina'ya bir an önce mutfak görevine geri dönmeleri için iyi bir şeyler söylemesi için yalvarmışlardı.

"Birinin tuvaletleri fırçalaması gerekiyor," demişti ve karşılaşmıştı.

Akıllı, sabırlı ve tatlı bir baş belası olan Scott, "Yok," diye işaret etmişti. "Nasıl olur?"

"Çünkü ben senin yaşındayken tuvalet temizleyicisinde, çamaşırhanede ve cam yıkama ekibinde çalıştım." Bu klanda bir geçiş töreniydi: kendi yükünü çekmek ve aynı zamanda en küçüklerinin bile değerli olduğunu göstermek. Klanın minnoşları sık sık çeşitli işlere "yardım ederken" görülebilirdi, çoğunlukla da sadece bu amaç için yaratılmış oyuncak aletlerle.

Artık çocukların hepsi gitmişti ve Hex dışında yalnızdı.

-Onun için bu elbisenin içine diktği cepte kıvrılmış uyuyordu.

-Ama ilk kez burada kalmaktan huzur duymuyordu. Bu sırada laboratuvarda olanları görmezden gelmişti ama Attie onu çok iyi tanıyordu ve bittiğinde ona bir mesaj göndermişti: *Başarılı, komplikasyon yok. Uyuyor, muhtemelen yarına kadar da öyle kalacak.*

Kaia o olaydan sonra nefes alabilmiş, normal biriymiş gibi davranabilmişti ama değildi ve bir daha asla olamayacaktı. "Sadece git," dedi kendi kendine, fısıltısı sertti.

Mutfaktan çıktıktan sonra avlunun loş ışığında Atalina'nın laboratuvarına ve Bowen'ın odasına doğru ilerledi. Odanın kapısı

Laboratuar açıldı ve içeri göz attığında George'un gece geç kadar sık sık yaptığı gibi bilgisayar başında çalıştığını gördü.

Sözünü kesmeden, Bowen'ın odasına doğru ilerledi. Sığ nefesler alıyor, kalbi gümbür gümbür atıyordu. Ama elini scanpad'in üzerine koydu ve kapı vınlayarak açıldı. Kaia hastanelerden nefret etse de, makinelerden, ve hayatın pamuk ipliğine bağlı olduğunu bilmenin antiseptik soğğundan nefret etse de içeri girdi.

Bölüm 31

Baba! Baba! Bak! Aslan! Grr, aslan, grr!

-Kaia Luna (3) taşlaşmış babası Iosef'e

BOWEN vücudunun bir tarafında hissettiği sıcaklık ve yumuşaklıkla **uyandı**. Ağır bir uykunun kalıntılarıyla sersemlemişti ama Kaia'nın dokunuşunu, kokusunu biliyordu. Uykusunda ona sarmış olması gereken koluyla ona daha da sokulduğunda Kaia'nın aniden hareketsiz kaldığını hissetti ... ve göğsündeki ıslaklığın gözyaşlarından kaynaklandığını fark etti.

Yüzünü ona dönmek üzereyken, göğüs kemiğinin üzerinde kıvrılmış çok daha küçük bir sıcaklık kaynağının farkına vardı. Gözlerini araladığında Hex'in huzur içinde uyuyan halini gördü. Onun yerine başını çevirip Kaia'nın başını göğsüne yaslamış, saçlarını koyu bir şelale gibi üzerine döktüğü yere baktı.

Vücudu ona saatlerdir uyuduğunu söylüyordu ve uyuyan makinelerden birine göz attığında zaman kodunu gördü: 5:57. Ameliyattan sonra dünün tamamını kaybetmişti. Daha da önemlisi, Kaia'yla geçirdiği zamanı kaybetmişti.

"*Tesoro mio*," dedi, sanki bir ömür boyu bunu ona söylemek için beklemiş gibi dilinden döküldü bu sevgi sözcüğü. "Neden ağlıyorsun?"

Parmakları göğsünde esnedi, titrek bir nefes verdi ama konuşmadı. Güçlü ve vahşi Kaia'yı gözyaşlarına boğacak şeyin ne olduğunu düşünmeye çalışarak onun saçlarını okşadı.

"Hastanelerden nefret ediyorum," dedi sonunda, kelimeleri törpüleyerek.

Bowen saçlarının tepesine bir öpücük kondurdu, saç telleri dudaklarının altında yumuşacıktı. "Çocukken bir tanesinde miydin?"
Cassius

hastanelere karşı da bir nefreti vardı ve nefretinin kökleri ölü bir telepat ve kana bulanmış on üç yaşında bir çocukla sonuçlanan aynı olayda yatıyordu.

"Bir hasta olarak değil." Derin bir nefes aldı, parmakları Hex'in uyuyan bedenini hafifçe okşamak için kalktı. "Annem dünyanın dört bir yanındaki zor durumdaki kliniklerde çalışan bir doktordu, gerçekten ödeme yapamayan ve genellikle hayır kurumları tarafından finanse edilen yerlerde."

Bu sözlerde ne korku ne de nefret duydu, sadece ruhunun derinliklerinde bir hüznün vardı. "Hiç onunla gittin mi?"

"Tüm ailemiz bir grup olarak seyahat etti." Elini tekrar kalbinin üzerine koydu. "Üç Lunatik. Afrika'dan Pasifik'e, Amerika'ya ve Asya'nın kalbine." Dudakları ona doğru kıvrıldı. "Ben bebekken, sonra yürümeye başlayan bir çocukken, babam beni gün boyunca yanında tutardı ve - beşikten çıktıktan sonra - o şarkı sözleri yazarken veya resim yaparken tuvallere boya sıçratarak geçirirdim."

Şimdi onu görebiliyordu, dünya etrafında değişirken neşeyle boya sıçratan parlak gözlü bir çocuk. "Bir gün palmiye ağaçları, ertesi gün zürafalar?"

Güldü. "Bir keresinde bir aslanla tanışmıştım. Zavallı babam açık hava tuvaletini kullanmam için beni bir dakikalığına yalnız bıraktığında, oyun parkından çıktıktan sonra dışarıda gezinirken ormandan dışarı çıktı - o noktadan sonra bana bir tasma takmaya ve tesisleri kullanmak için dışarı çıkması gerektiğinde tasmayı taşınmaz bir şeye bağlamaya başladı."

Bo ısıklık çaldı. "Tanrım, tuvaletten çıktığımda kızımı bir aslanla karşı karşıya görmek istemezdim."

"Elimi aslanın yelesine sokmuştum ve yüzünü öpüyordum." Bo tıkanıp.

"Dönüşen mi?" diye tahmin etti.

"Alfa Dönüşen." Kaia dirseğinin üzerinde yükselip ona baktı, bakışları içten gelen bir parıltıyla aydınlanmıştı. "Bizi kontrol etmeye gelmişti. Bölgede bulunma iznimiz vardı ama aslan bölgesinde olduğumuzu bilmemizi istedi."

"Yine de bir bebeğin yüzünü öpmesine izin verdi." Bowen zihninde oluşan, iri ve sabırlı bir aslanın altın yelesine tutunan tombul bir bebek imgesine gülümsedi. "İyi bir alfa o zaman."

"Evet. Sonradan göre çok iyi bir alfaymış. Onun sürüsü Afrika kıtasındaki en istikrarlı sürülerden biri." Bo'nun alnındaki saç tellerini fırçaladı. "Biraz daha büyüdüğümde annem bazen beni de işe götürürdü. Sadece küçük bir klinik olduğunda ve rutin işler yaptığında. Gelen insanlar , kendi çocuklarını da getirirlerdi ve ben de onlarla dışarıda oynardım."

Elini kadının sırtında gezdiren Bo, "Ne oldu?" diye sordu.

Ve içindeki ışık söndü, titredi, soldu. "Annemle babam hastalandı ve öldü," dedi kel bir sesle. "Ve ben hastanelerden nefret etmeye başladım."

Küçük bir ayak sesi, Hex'in uyanışı. Okşamak için Kaia'nın yanına gittikten sonra yataktan aşağı koştı ve bacaklardan biri boyunca ilerledi.

"Onun için kapıyı açmam gerekecek," diye mırıldandı Kaia.

"Bir saniye sonra." Bowen kollarını doladı ve sıkıca sarıldı. "Buradan gideceğim," dedi ona. "Ölmemi izlemek zorunda kalmayacaksınız."

"Güçlü bir iraden var, Bo." Dudakları onun çenesini öpüyordu. "Ama senin iraden bile tıbbi gerçekleri değiştiremez."

Bowen'in eli kadının sırtında yumruk oldu. "Belki de değil," dedi, "ama savaşmadan gitmeyi planlamıyorum." Ve eğer sonuç unutulmak olacaksa, Kaia'yı neşe dolu anılarla bırakacaktı; nasıl oyun oynanacağını, bir kadına nasıl kur yapılacağını bilen bir adam değildi ama bir yolunu bulacaktı çünkü onu sadece kederle bırakmak kabul edilemezdi. "Sen hayatımın en büyük hediyesisin."

Kaia ondan uzaklaşıp yataktan kalkmadan önce nefesi kesildi. Evcil hayvanını kucağına alarak kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açtı. Duraklayıp ona baktığında, gözleri o kadar karanlıktı ki, adam onun doğasının her iki tarafıyla da konuştuğunu biliyordu. "Yapabilir miyim bilmiyorum." Sözcükler içinden kopup gelmiş gibiydi. "O kadar cesaretim var mı bilmiyorum."

Kapı arkasından kapanırken onun çok cesur olduğunu düşündü. Bir parçasını içine kapatmış olabilirdi ama öyle cömert bir sıcaklıkla seviyordu ki, etrafına ışık saçıyordu. Gençlerin sarılmak için ona nasıl geldiklerini görmüş, klan arkadaşlarının tavsiye ya da sohbet için onu nasıl kenara çektiklerini fark etmiş, bunu

Dr. Kahananui'nin Kaia'ya değer vermesini söylerkenki elik sesi.

Talimata ihtiyaı yoktu; Bowen, her Şey ters gitse bile geriye piŐmanlıkla bakamayacağı kadar güzel anılar inşa etmek için elinden gelen her Şeyi yapacaktı. Zamanda sadece bir anın bir parçasına sahip olabilirlerdi ama o parçayı olağanüstü hale getirecekti.

Bölüm 32

"Senin ruhunda hiç romantizm yok! Bu katı çelik! Ben !"

"Kalbin hiç atıyor mu? Taşın altında kanlı canlı bir adam var mı?"

"Oh, bak, Sevgililer Günü'nü unuttun. Bu benim şok olmuş yüzüm. Beni bir daha arama."

"Neden hem bu kadar seksi hem de erkek arkadaş olma konusunda bu kadar berbat olmak zorundasın? İttifak'la çıkmalısın. Zaten tek şey o."

-Kadınlar tarafından Bowen Knight'a söylenen sözlerin derlemesi

BOWEN o taramalardan sonra Dr. Kahananui'ye **baktı**, ikisi de onun laboratuvarındaydı. Kaia'nın mutfaktaki yardımcılarında biri - Jayson adında iri kaslı sarışın bir çocuk - Bowen laboratuvara girdikten kısa bir süre sonra kahvaltı tepsileriyle çıkagelmişti. Ayrıca Bo için bir sürahi kahve ve doktor için de bitki çayına benzeyen bir demlik getirmişti. Bo, sonuçları tartışmaya hazırlanırken hem kendisi hem de doktor için yeniden doldurdu. "Ee?"

"İlerleme bilgisayar modeline göre." Bir parça tost ısırdı ama dikkatini yemeğe vermiyordu, gözleri duvardaki büyük ekrandaydı.

Gözlerini dikmiş ona bakıyordu.

Bo içeceklerle birlikte yürüyerek ona çay bardağını uzattı ve kahvesinden bir yudum aldı. Ekrandaki taramaları anlamlandırmaya çalıştı ama kesin olarak söyleyebileceği tek şey, bilgisayarın beyninin üç boyutlu bir kopyasını oluşturduğuydu. "O zaman neden son on dakikadır buna kaşlarını çatarak bakıyorsun?"

Bir kenara koyup tostunu bitirmeden önce bardağın yarısını yuttu. "Bileşiğin çipin etkinliğini değiştirmesi mümkün."

Bowen dünyası titrerken ayaklarını destekledi. "Rotam belirlendi." Bunu sonuna kadar götürecekti. "Ama eğer sonuç bu olursa -ve beyninde hasar olmadığını varsayarsak- bu diğerleri için büyük bir sorun olacak." Bowen'ın İttifak güvenlik şefliğinden çekilmekten başka seçeneği yoktu - evet, bunun düşüncesi bile acı veriyordu - ama Psy'n düşüncelerini ve kararlarını etkileyebileceği bir pozisyonda kendine güvenemezdi.

Ama Cassius, Lily, Heenali ve diğer şövalyeler de bir seçim yapmak zorunda kalacaklardı ve o da onların yapacağı seçimi biliyordu: Özgürlük içinde ölmek. Zihniniz her an ele , böyle bir ihlal korkusu kafanızın arkasında sürekli dehşet dolu bir fısıltı halindeyken daha uzun yaşamanın ne anlamı vardı?

Kanında buz kristalleri oluşurken bile Dr. Kahananui'ye "Ne zaman kesin olarak bileceksiniz?" diye sordu. Hayatta kalmak ama telepatik müdahaleye açık olmak, sonunda onu kemiklerine damlayan asit kadar etkili bir şekilde yok edecekti.

"Emin değilim. Karanlıkta ışıksız yol alıyoruz." Dikkatini ekrana geri verdi. "Dört saat içinde geri gelin. Kas eğitmenlerini çıkarmam gerekiyor."

Gün için planlarını çoktan yapmış olan Bowen tartışmadan ayrıldı. Koridorda yürürken Hex koşarak geldi ve önünde durdu.

Bowen elini uzattı.

Kaia'nın evcil hayvanı teklifi kabul etmeye karar vermeden önce bir süre düşündü.

Fareyi lacivert gömleğinin ön cebine koyan Bo, hedefine doğru ilerlemeye devam etti. KJ ona doğru yürüyordu, üzerinde Bowen'ın geçen gün onu gördüğü mavi önlük vardı. "Hey, adamım!" Beşlik çakmak için elini kaldırdı.

Bowen avucunu kısa boylu adamın avucuna vurduktan sonra, "Bir dakikan var mı?" dedi.

"Elbette. Revire önce Dr. K'ye onun için bir şey yapmamı isteyip istemediğini soracaktım."

Bowen ona neye ihtiyacı olduğunu söylediğinde hademenin gözleri parladı. "Doğru bir nokta var," dedi sonunda. "Çok değil ama en az kullanılan yer. Özellikle geceleri orayı boş bulma şansınız yüksek."

Bölgeye nasıl ulaşılacağına dair talimatları çabucak ezberleyen Bowen birkaç soru daha sorduktan sonra, "Teşekkürler. Ve bunu şapkanın altında sakla."

"Şeref sözü veriyorum," diğer adam. "İyi şanslar."

Bowen onunla ve şansının yaver gideceğini umarak yoluna devam etti. Ne yaptığını biliyor gibi değildi.

Çıktığı son kadına göre, "bir tahta parçası romantik "ti. Kendisini başka bir "talihsiz" kadına "kakalamadan" önce bazı romantizm nasıl yapılır kitapları okumasını önermişti.

"Onları okumak için zaman ayırmalıydım," diye mırıldandı Bo Hex'e. Fare yanıt olarak burnunu seğirdi.

Bo'nun bir sonraki adımı, Dr. Kahananui'nin Hugo'dan sonra Kaia'nın en yakın arkadaşları olduğunu söylediği Seraphina ya da Tansy'yi bulmaktı. Oleanna'yı gördüğünde soruları Kaia'ya geri dönmeden nerede olduklarını öğrenmek için kime yaklaşacağını düşünüyordu.

Onun isteği üzerine kaşlarını salladı. "Dokunaç yok," diye fısıldadı. "İkisi de."

Dudakları kıpırdadı; kız duygusallığı konusunda o kadar neşeli bir şekilde açtı ki, ondan hoşlanmaktan başka bir şey yapamazdı. "Ben zaten çok mutlu bir şekilde alındım." Bunu söylemek çok iyi hissettirmişti; Kaia'nın bu açıklamaya ne tepki vereceğinden emin değildi ama Ryūjin boyunca onunla el ele yürümüştü.

Bowen'a göre, onu sahiplenmişti.

"Dokunaçlar hakkında konuşmak yok!" Oleanna kaşlarını çattı ve ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Ama Kaia'yı seviyorum, o yüzden *sanırım* sana sahip olmasına izin vereceğim." Başını ona doğru eğdi, gözleri kısılmıştı. "Eğer Kaia'yla birlikteysen neden başka kadınlar arıyorsun?"

Onun yardımını istiyorsa itiraf etmesi gerektiğini anlayınca pes etti. Daha sonra ellerini göğsünün önünde kavuşturdu ve ayaklarının üzerinde zıpladı. "Oh, oh, lütfen yardım etmeme izin ver. Bir şeyleri gizlemekte gerçekten iyiyimdir."

"Gizli tutabildiğin sürece."

"Puh-leeese." Homurdandı. "Yatağıma giren insanları bir bilsen." Yanağını okşayarak, "Neye ihtiyacın var, yakışıklı?" dedi.

Çok geçmeden Seraphina'yı istasyon komutan yardımcısının ofisine kadar takip etti. Sıcak bir karşılama görmedi.

"Kaia'yı dizini kırarım." Elleri kalçalarında, çenesi gergin ve mor ruju mor tırnaklarıyla mükemmel bir uyum içindeydi.

"Eğer gerekli olursa bunun için hareketsiz dururum." Bo, paylaşmaya kararlı olduğu gelecekte Kaia'yı çıldırtacağını biliyordu ama asla bilerek ona acı çektirmeyecekti.

"Hmm." Seraphina gökdelen yüksekliğindeki topuklarından birini ofisindeki halıya vurdu. "Ne istiyorsun?"

Bunu ona söylediğinde yüzünde belli belirsiz bir yumuşama oldu. "Sanırım ölü midyelerden daha iyidir," dedi ve onu yerine oturttu. Ama ona ihtiyacı olanı verdi ve beklenmedik bir ekstra daha ekledi. "Sizin için konumu kapatabilirim. Panelde *Bakım İçin Kapalı* yazacak. Bu kodu içeri girebileceksiniz."

"Şeffaf alanın üzerinde yüzmenin yasak olduğu bir bölgeye ne dersiniz?"

Seraphina ona *zorluyorsun* der gibi baktı ama "Yapılabilir. O noktadaki dış aydınlatmayı beyazdan maviye çevireceğim - bu bizimkilere orada çalıştığımızı ve durmaları gerektiğini gösteren bir işaret olacak."

Tansy daha yumuşak ve tatlıydı ve onu aynı zamanda simüle edilmiş güneş ışığı altında gelişmek üzere genetik olarak tasarlanmış bitkiler üzerinde çalıştığı bir laboratuvar olan bir iç bahçede bulduğunda elinde dev bahçe makası vardı. Ona "Kaia'ya iyi bak" dedikten sonra makasları tehditkâr bir şekilde şaklattı.

Kaia'nın Seraphina ya da Tansy'nin talimlerini uyarmak için hangi kullanacağını hayal ederek içten içe sırıttı. "Yapacağım," dedi. "Yardımanın için teşekkür ederim."

İstasyonun karanlık ve sessiz bir köşesinde Mors Alden' rastlayana kadar her şey yolunda gidiyordu - bu adamın başka bir şey olması mümkün değildi. Alden'in yüzü kıpkırmızı olmaya başlayıp elleri birbirine dolanınca Bo'nun canına tak etti. "Dur," dedi sessizce. "Yoksa kolunu yerinden çıkarmak, uyluk kemiğini kırmak ve üç kaburganı çatlatmak zorunda kalacağım."

Son derece spesifik liste Alden'in donup kalmasına neden oldu. Dönüşen sonunda sesini bulduğunda, "Bunu nasıl yapacaksın böcek adam?" dedi. Dudağını büktü.

Bowen Alden'a gülümsedi ve Lily'nin deyimiyle bu onun "korkutucu" gülümsemesiydi.

Alden bir adım geri çekildi.

Yüzünü kurtarmak için ima ettiği tehdidi yerine getirmek zorunda hissetmemesi için adama çıkış yolu vermeye karar veren Bo, "Dex'in hâlâ kemiklerine balyoz indirmek isteyecek kadar kızgın olduğunu da bilmelisin," dedi. Omuz silkti. "Onunla uğraşmak istemiyorsan gözlerden ve akıllardan uzak dur derim."

"Evet, iyi, her neyse." Alden'in sesi hırıltılı çıkmıştı. "Ama sonsuza kadar Attie'nin arkasına saklanamazsın. Yavrusunu doğurur doğurmaz benim olacaksın." Bir yumruğunu diğer elinin açık avucuna vurdu. "Hugo geri döndüğünde sana zarar vermek zorunda kalmayacağımdan değil. Gelecekteki eşine dokunduğun için seni ezecek."

Bowen, Alden'ın ayak sesleri uzaklarda kaybolana kadar kıpırdamadı; Alden planları hakkında bilgi sahibi olmasını isteyeceği son kişiydi. "Yavru," diye mırıldandı usulca, Alden'ın tehdidinin diğer kısmını görmezden gelerek. "Hangi deniz canlısının yavruları olur?" Aklına sadece foklar geliyordu; foklar da oyuncuydu.

Kaia, yuvarlak koyu renk gözleri ve meraklı yüzüyle bir fok balığı mıydı?

Bu fikir ilgisini çekti ama pek çok şeyin genetik çizgileri değiştirebileceğinin bilincinde olarak, Dr. Kahananui'nin Kaia'nın kız kardeşi değil kuzeni olduğunu ve Dex'in hayvanı hakkında hiçbir fikri olmadığını kendine hatırlattı. Ayrıca Kaia'nınkine dair bir tahminde bulunmadan önce Kaia'nın ebeveynlerinin derilerinin içinde hangi varlıkları taşıdığını da bilmesi gerekiyordu.

Gizemi çiğneyerek yapması gereken işe koyuldu; KJ başını kapı aralığından içeri uzattığında fiziksel hazırlığın yarısına gelmişti. Önlüğünü çıkarmış, koyu kahverengi bir kargo pantolonu ve kısa kollu beyaz bir tişört giymişti.

"Hey, vardiyam bitti ve iki saat kadar derslerime girmem gerekmiyor," dedi hademe ağzındaki sakızın etrafında. "Yardım ister misin?"

"Teşekkürler, minnettarım." Bu alanı ne kadar çabuk temizlerse, planının ikinci kısmı üzerinde o kadar çabuk çalışmaya başlayabilirdi - ve

Bunu kendi başına yapacaktı. "Ne okuyorsun?" "Hemşirelik, dostum." Sakızını çıtlattı, taze sakız kokusu havada nane. "Şifacılarımızdan eğitim alıyorum, ama aynı zamanda tüm temelleri kapsadığımdan emin olmak için uzak bir üniversiteye kayıtlıyım." KJ çalışırken ısıkl çalışıyordu, iyi huyu o kadar bulaşıcıydı ki Bowen onun neden tıbbın sürekli hastalarla temas anlamına gelen bir değil iki alanına girdiğini tam olarak anlayabiliyordu. "Çiftleştin mi, KJ?" KaraDeniz erkeğinin sol elinin yüzük parmağına taktığı altın yüzüğe başını sallayarak baktı; Dönüşenler arasında bunu görmek nadirdi. Birinin bekâr olup olmadığını anlamak için kokuya ya da diğer işaretlere güvenme eğilimindeydiler.

"Üzerinde çalışıyorum, üç yıldır evliyim." Görevli sırttı, büyük bir kutuyu kaldırıp en soldaki duvara taşırken kaslı kolları şişiyordu. "O bir insan, yüzüğü takmamı seviyor." Bir sırtıma daha. "Üzerimde kendi markası gibi durduğunu söylüyor. Çiftleşme bağımız devreye girene kadar sorun yok çünkü gireceğini biliyorum."

Bowen kaşlarını çattı. "Bu istasyonda başka insanlar olduğunu fark etmemiştim."

"Lis tek kişi." Bo'nun özellikle ağır bir kutuyu taşımasına yardım etti, cüssesine göre gücü şaşırtıcıydı. "Tek başına dünya turu yapan bir denizci. Bir kaza geçirdi. Onu kurtardım ve o da kahraman deniz adamına delicesine, tutkuyla, sonsuza dek aşık oldu." Gülümsemesi hınzırcaydı, gözleri dans ediyordu. "bizim yaşam birimimize kapandı ve harika bir yat tasarımı üzerinde çalışıyor. Tekrar denize açılması gerektiğinde, vardiyayı şehrin üst tarafına alacağım."

Şehrin üst tarafı.

Bo böyle bir şehrin var olması gerektiğini biliyordu -Ryūjin aksi takdirde çok izole, hizmet vermesi çok zor bir yer olurdu- ama bunu teyit etmek iyi olmuştu. Zihninin güvenlik şefi kısmı otomatik durumunu yeniden hesapladı ama daha öncekiyle aynı sonuca vardı: Bowen bir denizaltıya el koyup BlackSea'nin güvenlik protokollerini alt etmeyi başaramazsa buradan ayrılamazdı.

Seraphina'nın ofisinin arkasında bir harita görmüş ve beyni otomatik olarak bir fotoğraf çekmişti. Şimdi o anlık görüntü gözünün önüne geldi ve haritanın Ryūjin çevresindeki okyanus rotalarını gösterdiğini anladı. Deniz büyük bir yerdi. Bir adam nasıl hareket ettiğine dikkat ederse

Bir dalgıç çaldı ve güvenlik yayınlarını dinleyeceği frekansı buldu, iğneyi geçirebilirdi.

Bölüm 33

Onun için yapamayacağım hiçbir şey yok. Hiçbir şey.

-Hugo Sorensen Alden Jones'a gönderdiği mesajda

BO öğleden sonranın çoğunu böceklerden arınarak geçirdi.

Böceklerin yok edilmesinin onu zayıflatacağından endişelenmişti ama o da aynı şeyi hissetti. Belli ki böcekler işlerini iyi yapmışlardı.

Gerisi ona kalmıştı.

Böceklerin vücuduna yerlerde yüzlerce küçük iğne deliği vardı, ancak Dr. Kahananui ona cildine nüfuz eden ve kızarıklığın hemen azalmasına neden olan ince bir jel reçete etti. Bir gün sonra iğne batmaları tamamen yok olacaktı. Bo kendini nemlendiren bir adam olmadığından, jeli vücudunun her tarafına sürmek çok garip gelmişti ama kendi kendine topikal bir ilaç olduğunu söyledi ve devam etti.

Sırtındaki tüm iğnelere ulaşamayacağını anladığında, bu fırsatı sireniyle oynamak için kullanmaya karar verdi. Yatağından ayrıldığından beri onu görmemişti, içindeki açlık zonkluyordu.

İstasyonun genel kodlar listesine erişmek için veri panelindeki iletişim işlevini kullanarak mutfakla bağlantı kurdu. Öğle yemeğinden sonraydı ve akşam yemeğinden önceydi, yani Kaia'nın boş olmasını umuyordu. Kaia'yı hatta bağlayana kadar sadece sesli iletişim kurdu; odaya ilk girdiğinde mutfak iletişim panelinin yerini not etmişti ve görüntüyü açarsa kimsenin onu görmeyeceğini biliyordu.

- - -

"EVET?" Kaia iyi bir gün geçirmiyordu; Bowen'ı sanki kaybettiği bir parçasıymış gibi özlüyordu ve zaten yaralı olan kalbini kaçınılmaz olarak nasıl kıracağına mantıklı argümanlarının hiçbirisi içindeki acı verici ihtiyacı etkilemiyor gibiydi.

Coşkulu diğer benliği bile asık suratlı ve somurtkandı. Bu yüzden tüm mutfak personeline öğleden sonra izin vermiş ve bu akşamki yemek için makarna sosu fıçısını bizzat hazırlıyordu. Klan arkadaşları onun kötü ruh haline katlanmak zorunda kalmamalıydı.

"Ne-" Sabırsızca sorduğu soruyu, arayan adamın yüzünü ve yarı çıplak vücudunu gördüğünde kesti.

Kalçaları sıkıştı, meme uçları aniden dolgunlaştı, sertleşti. "Özür dilerim," dedi yüksek sesle. "Bir porno şovu için kaydolmamıştım." Ya da dünyasını kaosa sürükleyen bu adam için.

"Yani bir porno şovunda oynayabileceğimi mi düşünüyorsun?"

Kaia'nın dudakları seğirmek istedi. Başlangıçta onu nasıl sert ve acımasız olarak görebilmişti? O kadar hınzırca şakacıydı ki Kaia'nın doğasının özüne ulaşıyordu. "Hastane hastası fetişi olanlar için belki."

"Ah." Yüzünü buruşturarak, "Ben de bu yüzden aradım" dedi.

Kollarını kavuşturmuş, yumuşamayı reddederek ... mesafesini korumaya çalışıyordu.

Tansy'nin yarattığı iyileştirici bir jel olduğunu anladığı küçük bir kavanoz uzattı. "Sırtıma ulaşamıyorum."

"Duş fırçası kullanmayı deneyin." Bu keskin sözler üzerine ekranı kapattı ve kendine işine konsantre söyledi; akşam yemeği kendiliğinden gelmeyecekti. Öyle ya da böyle onu terk edecek olan bir adamı sevecek zamanı yoktu.

Oblivion ya da yüzeye geri dönmek, İnsan İttifakı'nın güvenlik şefinin önündeki tek iki seçenektir.

İkisi de Kaia'nın gidemeyeceği, takip edemeyeceği yerlerdi.

Ona dokunma, kokusunu ciğerlerine çekme, onunla ilgilenme dürtüsüne teslim olması iki kısa dakika sürdü. "Argh!"

Malzemelerini tezgâhın üzerinde bırakarak, dışarı çıkmadan önce önlüğünü çıkardı.

Hex görünürde yoktu; belki de dahi faresi de onun öfkesinden kaçınmaya karar vermişti.

- - -

Birisi kapısını çaldığında Bo, "İçeri **gel**," diye seslendi.

Kayarak açıldı. Dr. Kahananui'nin başka bir tarama ya da okuma yapmaya gelmesini bekliyordu ama havada fısıldayan koku, bir parça hindistanceviziyle kaynaşmış egzotik bir tropikal çiçek kokusuydu. Kremsi beyaz bir çiçek Kaia'nın sağ kulağının üzerinde duruyordu.

Bowen'ın midesi sıkıştı.

Yanına yaklaşarak kavanozu aldı ve "" dedi.

İtaat etti ... ama yüzüne yayılan gülümsemeye engel olamadı. En azından jeli sırtına sertçe vurup tepkisini anladığını söyleyene kadar. Sırıtmaması uzun sürmedi.

-Kaia çiçeği hâlâ sağ kulağının üzerinde taşıyor olabilirdi ama elleri adamın üzerindeydi ve ilk sert dokunuştan sonra nazikleşerek jeli adamın tenine okşadı ve iz bırakmadan içine işledi.

Bowen lanet bir kedi gibi mırlamak istedi. "Bu dövme ne?" diye sordu çalışırken. "Hangisi?"

"Bu." Adamın sol omzunun hemen altındaki desene dokundu. "Hayır, bekle. Bunu daha önce görmüştüm."

Bunu fark edip etmeyeceğini merak eden Bo, gözlerini kapadı ve kadının ellerinin, mutfaktaki işinden kaynaklanan tek tük pürüzlerle birlikte güçlü ve yetkin bir şekilde bedeninde gezinmesinin verdiği derin hazza teslim oldu.

"Bu Barış Anlaşması'nın amblemi." Parmak ucuyla çizgileri takip etti.

İçindeki ürpertiği bastırarak, "İlk dövmem, on beş yaşındayken yaptırdım," dedi. Adrian Kenner'ın tüm günlüklerini okuduktan ve dövmenin parasını kendisi ödeyecek kadar para kazandıktan sonra; ailesinin

izin vermedi, ama Cassius kimlik sormayan bir sanatçı tanıyan bir adamla arkadaştı.

Ressamın yaptığı işte mükemmel olması Bo için aptalca bir gençlik şansıydı.

"Neden sende?" Sorusundaki vahşi merak ona sadece insan tarafıyla konuşmadığını söylüyordu, vücudu ona karşı yemyeşil sıcaklığını hissedebileceği kadar yakındı. "İnsanlar Barış Anlaşması'nı pek umursamazlar."

Bowen, toprakları kırmızıya çoğunlukla Dönüşen kanı olduğunu biliyordu; klanları sona erdirecek ve sürüleri mahvedecek kadar acımasızca savaşan Dönüşenler. Barış Anlaşması onların tarihini sonsuza dek değiştirmişti. "Barış müzakerecisinin adını hatırlıyor musun?"

"Elbette. Adrian Kenner tarihimizdeki en saygın adamlardan biridir."

"Göbek adı vardı."

"Adrian B. Kenner, evet." Eli adamın sırtında durakladı. "Bowen? Size onun adı mı verildi?"

Başını salladı. "Tam adım Bowen Adrian Knight." Gururla taşıdığı bir mirastı bu. "Pek çok insan ona Dönüşenler kadar derin bir saygı duyuyor." Kenner, paket dışı insanları ve Psy'ları çapraz ateşe alan, nehirleri kanla kızıla boyayan bir savaşı durdurmuş; bugüne kadar ayakta kalan bir barış mirası bırakmıştı. "O benim büyük-büyük-birçok kez büyükbabamdı."

"Gururlu bir geçmişiniz var." Kaia jeli bir kez daha Bowen'ın cildine yedirmeye başladı. Bowen gözlerini tekrar kapadı, sadece onun dokunuşuna odaklandı. Ancak onun kavanozun kapağını kapattığını duyunca döndü.

Adam çok yakın olmasına, göğüslerinin adamın göğsüne değmesine bir santim kalmasına rağmen kadın yerinde durdu. Kavanozu göğüs kemiğine doğru iterek, "Mutfağa geri dönmeliyim," dedi.

"Klan arkadaşlarınızdan birkaçı daha önce beni köşeye sıkıştırdı." Bowen kasları teker teker gerilirken yaşlı kadınları kibarca dinlemişti. "Müstakbel eşin seni korumak için burada değilken senden faydalanmamın utanç verici olduğunu söylediler."

"Korunmaya ihtiyacım yok." Kaia kaşlarını çatı.

"O mu? Senin eşin mi?" Bowen, Alden'in yorumlarına omuz silkmiş ve Carlotta'nın daha önceki yorumlarından mantıklı bir şekilde sıyrılmıştı ama Kaia'nın ona kalbinin başka bir erkeğe ait olmadığını söylemesine ihtiyaç duyana kadar kelimeler içinde sessizce birikmişti. "Bu yüzden mi uzaklaşıyorsun?"

"Eğer bir eşim olsaydı," diye , "bir erkek hakkında böyle hissetseydim, seninle mahrem ten ayrıcalıklarını paylaşmazdım!"

Onun onuruna hakaret ettiğini çok geç fark etti. "Tanrım, ben bir aptalım." Hayatıyla oynadığını bildiğinden, öfkeli sirenini öptü ve siren doğruca onun kafasına gitti.

Bölüm 34

Sevgili.
Arkadaş.
Kahkaha. Eş.

-Bilinmeyen şair (1763 civarı)

KAIA, Bowen'ın öpücüğünün darbesini iliklerine kadar hissetti. Hugo hakkında yalan söylemek aklına gelmişti -eğer Bowen kendisiyle arasına soğuk bir mesafe koyuyorsa, ona gitme dürtüsüyle savaşılabildi. Klan arkadaşları onu desteklemeyecek değildi ya; istasyonun ve şehrin yarısı onun ve Hugo'nun iyi niyetli bir çift olduğunu düşünüyordu.

Ama Kaia yalancı değildi.

Ve Hugo, Mal, Edison, Armand ve diğerleriyle aynı nefeste düşündüğü bir arkadaş olacaktı sadece. Kan bağı olmasa bile bir kardeş. Onu hiçbir zaman Bowen'ın korkuttuğu kadar korkutmamıştı, anne babasının göğüslerinin makinelerin *sessizliği* eşliğinde yükselip alçalmasını izleyen genç bir kız olarak umutsuzca kurduğu savunmayı aşmaya asla yaklaşmamıştı.

Sanki Bowen'ın elinde istediği zaman kullanabileceği bir anahtar varmış gibiydi.

Onun vücudunun anahtarı da ondaydı. Odaya girdiği anda gergin ve sıcak olmuştu ve sonra ona dokunmuş, kendini onun canlı çeliğine . Göğüsleri ağrıyor, şeftali dantelli sütyeninin sınırlarından taşmakla tehdit ediyor, midesinin çukurunda karanlık, parlayan bir ısı açlık çekiyordu.

Hâlâ ona kızgın olan kadın, adamın alt dudağını sertçe ısırıldı. Adam nefes nefese kaldı ama çekilmedi ve Kaia'ya hak ettiği cezayı verdi. Kaia dilini neden olduğu acının üzerinde gezdirirken bile tırnaklarını adamın göğsüne geçirdi.

Onunlayken ne bir nedeni, ne mantığı, ne de duvarları vardı.

Adam aralarında tuttuğu plas kavanozunu kapıp yatağın üzerine fırlattığında, kadın direnmedi. Adam onu duvara yaslayıp vücudunu kendi vücuduna yasladığında onunla birlikte döndü. Ellerini adamın göğsünde gezdirerek onun zayıf gücünün tadını çıkardı ve kalbi adaminkiyle aynı anda çarpmaya başladı.

Ama kalbi onunki gibi değildi. Mekanikti. Ve vurulduğu için içindeydi. Ama bu önemli değildi, önemli değildi. Kalbi onunkinden daha uzun yaşayacaktı. Ancak beyni bıçak sırtındaydı.

İçindeki varlık hatırladığı üzüntüyle ağladı.

Dudaklarını aralayarak Bowen'a bilerek bakmadı. Bowen çok derinleri görüyor, o delici gözleriyle onun çok fazla şeyini yakalıyordu. "Çekil." Bowen'ın göğsünü sertçe itti. "Seninle dil hokeyi oynayacak vaktim yok."

"Dilsiz ve tamamen çıplak olmaya ne dersin?" Bowen' sesi sertti, vücudu tatlı bir sıcaklık duvarıydı.

Kaia'nın ayak parmakları kıvrıldı. Diğer yanı, üzgün ama en az insan yanı kadar ondan etkilenen yanı, derisinin içini dürtüyor, bu güçlü, ilgi çekici adamla derin sulara yüzmek istiyordu. Ondan hoşlanmıştı. Ama o da incinmişti, bu yüzden Kaia tekrar itip Bowen'dan uzaklaştığında kontrol için onunla savaşmak zorunda kalmadı.

"Kaia."

Kapıda durakladı ve arkasına baktı. Kırmızı bir kızarıklık elmacık kemiklerini öpüyor, gözleri parlıyordu. "Jeli bu gece tekrar sürmem gerekiyor," dedi yavaş bir gülümsemeyle, tam da onun çılgın "kötü çocuk" genine isabet eden bir gülümsemeyle.

Varlığının diğer tarafı güldü, onunla birlikte sevindi.

"Duş fırçası banyoda olmalı," dedi, kontrol mücadelesi artık çok gerçektir. "Ya da tuvalet fırçasını kullanabilirsin."

Derin ve sıcak kahkahası onu kapıdan dışarı kadar takip etti.

Kaia kapı kapandıktan bir saniye sonra bir eliyle kendini koridor duvarına dayadı; Atalina'nın laboratuvarından çıkıp onu yakalamasına hazırlıklı değildi. Attie, simüle edilmiş güneş ışığında parıldayan siyah saçlarının beyaz çizgileriyle başını sallayarak tekrar laboratuvara girdi.

Kaia kapıyı arkasından kapatarak takip etti. "Hiç sorma."

Tabii ki ona ablalık yapan kuzeni onu dinleme zahmetine girmedir. "İyice öpülmüş görünüyorsun." Sivri bir bakış. "Aslında seni hiç bu kadar dağınık görmemiştim."

Kaia hiç bu kadar dağınık *hissetmemişti*. Ya da bu kadar derinden korkmamıştı. "Neden bu konuda mutlu görünüyorsun?" diye sordu, kalbi henüz çarpıyordu ve avuçları nemliydi.

"Çünkü, Cookie"-Atalina sıcak ve ince elleriyle onun yüzünü kavradı. "Görüyorum ki o sana kimsenin yerden ulaşıyor."

Kaia'nın boğazı kurumuştur; nefes alamıyordu. "Beni *terk* edecek." Ağzından kırık bir keskinlikle çıktı.

Attie hemen alarak salladı. "Korktuğunu biliyorum. Ama bu derin tattığın için mutluyum." Şakağına bir öpücük kondurdu. "Ne olsun, artık diğer tarafta seni nelerin beklediğini biliyorsun."

Attie anlamadı.

Bunun tutkulu bir aşk ilişkisi olduğunu, kaybının canını acıtacağını ama kalıcı bir hasar vermeyeceğini düşünüyordu. Ama Kaia insan derisinden vahşi kalbine kadar ulaşan şeyler hissediyordu. Bu basit bir tutku, çekim ya da hatta aşk değildi. Bir Dönüşen'in hayatında sadece bir kez karşılaşabileceği içgüdüsel bir bağın fısıltısını taşıyordu.

Gözlerini sıkarak kapatan Kaia kendini Attie'nin kucağına kilitledi ve kendi zihnini, kendi kalbini boğmaya çalıştı.

Bölüm 35

Sen benim avcımsın, Mal. Gerçeği avla. İnsanların bizi aptal yerine koyup koymadığını öğren.

-Miane Levèque'den Malachai Rhys'e

BO, gömleğini giyip Lily ve Cassius'u aramadan önce Kaia'nın öpücüğünün etkisinden kurtulmak için on dakika uğraşmak **zorunda** kaldı.

Ona söylemek zorunda oldukları şey, yüzündeki her türlü gülümseme kırıntısını sildi.

"Filo verilerinde düzensizlikler var." Lily bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı, gözleri hâlâ mor morluklar içindeydi. "Gemilerimizden birkaçı BlackSea bölgesine girmiş."

"Bir ya da iki tane olsa suçu kötü sürüşe atardım" -Cassius, kollarını göğsünde kavuşturmuş, pazuları şişmiş- "ama bundan daha fazlası var ve Lily verilerin gömüldüğünü söylüyor."

"Birisi gemiler tarafından gönderilen raporların üzerine yazmaya çalışmış," diye doğruladı Lily. "Orijinallerin 'hayalet' görüntülerini bulabildim."

Bo alçak sesle ve sertçe küfretti. "Eğer kaptanlar düzeltilmemiş raporlar gönderdilerse, yanlış bir şey yaptıklarını düşünmüyorlardı."

"Demek ki emir almışlar," diye kabul etti Cassius. "Bu en tepeden geliyor."

"Heenali?" Bo kendini sormaya zorladı.

"Henüz kimseyi belirleyemiyoruz." Lily Cassius'a baktı, Bowen aradığında ikisi de aynı ofisteydi. "Cassius çevrimdışı soruşturmayı yürütüyor."

"Şu ana kadar bildiğim tek şey Heenali'nin çıktığı adamla ayrıldığı ve berbat bir ruh hali içinde olduğu." İfadesi düz ve okunaksızdı -insan kalbinin kaprisleri Cassius'u hiç etkilemiyordu ve başkalarının nasıl bu kadar kırıldığını anlamıyordu.

Bowen diğer adamın sevgilileri olduğunu biliyordu ama onun ilişkileri tamamen fizikseldi. Hiç kız arkadaşı olmamıştı, hiçbir kadınla hoşlanma, entelektüel hayranlık ya da sadece ilgiden yoksun fiziksel çekimin oluşturduğu sıkı bağın ötesinde bir bağ kurmamıştı.

"Heenali karşılayabileceğinden fazla para harcamıyor," diye devam etti Cassius, "ve hiçbir uyarıda bulunmadan ortadan kaybolmuyor. Gizemli toplantılar ya da karanlık bağlantılar yok. Anladığım sadece biraz fazla içiyor."

"Ayrılık sonrası içki." Lily sempatik bir yüz ifadesi takındı. "Ben de o geçtim."

"Peki ya sen?" Cassius sordu. "Malachai Rhys'den haber aldın mı?"

"Hayır." Bo, Malachai'ye ona geri dönmesi için fazladan zaman vermişti çünkü Mal oyun oynayacak türden bir adam değildi; eğer temasa geçmediyse, bunun çok iyi bir nedeni vardı.

Ancak Bo bu görüşmeden sonra ne olursa olsun takip etmeyi planlıyordu; BlackSea'nin İttifak'ın sorunu görmezden gelmediğini bildiğinden emin olmalıydı. İnsanlığın ihtiyacı olan son şey suda yaşayan onlara karşı cephe almasıydı. Cassius'un çenesi sertleştiğinde, "İşin o tarafıyla ben ilgilenirim," dedi.

"Bo." Lily ajandasını yere bıraktı. "Nasılsın?" Dudaklarından çok gözlerinde bir gülümseme vardı. "İyi görünüyorsun ve her yerinde o gümüş şeyler yok."

"Başım iyi hissediyor. Baş ağrısı yok, görüşte azalma yok. Doktor'a söyledim.

Kahananui Suya girmeden önceki halimden daha iyi hissediyorum." Bu da çipin yavaş yavaş parçalanmasının onu bir düzeyde etkilemeye başladığı anlamına geliyordu. "Tek sorun şu ki, bileşik işe yarasa bile çipi etkisiz hale getirebilir."

Cassius tıslayarak nefes verdi. "Siktir."

"Evet." Bo her ne olursa olsun sonuçla yaşamak zorundaydı; çalışan bir çipin olmaması başka türden bir ölüm cezası olsa bile buna karşı çıkmanın bir faydası yoktu. "Daha fazlasını öğrendiğimde seni bilgilendireceğim."

Lily aniden ekrana doğru eğildi. "Bo? O bir fare mi minik patileriyle cebinden dışarı?"

"Adım Hex." Fare günün büyük bölümünde onunla takılmış, Bowen bir ömür önce tanışmış olmayı dilediği bir kadını öperken yastığının üzerinde uyuklamıştı. "O Kaia'nın."

Cassius'un yüzündeki köşeli hatlar kocaman ve nadir görülen bir sırıtışa dönüştü. "Fareler seni korkutmuyor mu? O zaman onların 'küçük boncuk gözleri ve uzun sürüngen kuyrukları' hakkında ne demiştin?"

Bo en iyi arkadaşına ters ters bakarak, "O gece sarhoş olman gerekiyordu," dedi. Asla bir nedenden ötürü, fareler Bo'nun tüylerini diken diken ederdi. He didn't "eep" and run when he saw one. Bununla birlikte, genellikle cebinde bir tane ile de dolaşmazdı.

Kız kardeşi parmaklarını farenin üzerinde oynatırken, "Ve Hex özel bir durum," diye ekledi. "O bir fare dehası." Küçük yaratık Kaia için önemliydi ve bu yüzden Bowen için de önemliydi. Bu kadar basit ve bu kadar karmaşıktı.

"Sen de kimsin be?" Cassius artık tamamen gülüyordu. "Senin lanet bir cep faren var."

Bo telefonu kapatmadan önce kolayca, "Sen bir pisliksin," dedi ve ardından Malachai'yi aramak için veri paneline geçti. Bu kez mesaj bırakmasını isteyen otomatik bir kayıtle karşılaştı. Bıraktı ama kırk dakika sonra hâlâ cevap gelmemişti.

Bo doğrudan Miane'e gitmeyi düşündü ama bu Malachai ile yapması gereken bir konuşmaydı. İttifak ve BlackSea'nin tüm ilişkisi kendi güvenlik şefleri aracılığıyla yürütülüyordu.

İlginçtir ki, Miane Levèque İttifak'ın resmi başkanıyla temas halindeydi. Bo, BlackSea'nin alfasını bu yüzden daha çok seviyordu; suda yaşayan şekil değiştirenlerin lideri, İttifak'ı Bo'nun yönettiğini bilecek kadar zekiydi ama Giovanni Somme'a da Bo'nun her zaman gösterdiği saygıyı göstermişti. Giovanni, İttifak'ın başkanı olarak göstermelik bir pozisyon alarak Bo'yu zaman kaybettiren politikalarla uğraşmak zorunda kalmadan çalışabilmesi için özgür bırakmıştı.

Giovanni, Miane Levèque tarafından bir alfa arkadaşı olarak görülmekten inanılmaz derecede gurur duymuştu. "O tehlikeli biri," demişti.

daha sonra. "Güzel ama boğazına saplanmış bir bıçak kadar ölümcül. İyi ki dost canlısı yoksa başımız belaya girerdi."

Bowen, tüm bunlar bittikten sonra Miane'in hâlâ arkadaş canlısı olacağını umuyordu.

Sonraki iki saati kişisel projesiyle geçirdi ve mutfaktan bir fincan kahve almaya gidiyordu ki gözü atriylumun deniz tarafındaki duvarının dışındaki suda parlayan gümüş rengine takıldı.

Büyük bir balık sürüsü habitat ışıklarının altında dalgalanıyor, küçük bedenleri bir faaliyet köpüğü içinde dönüyor ve dans ediyordu. "Bana mı öyle geliyor," diye mırıldandı yanında duran Dex'e, "yoksa vahşi yaşam alışılmadık derecede tedirgin mi görünüyor?"

"Mal ziyaret ettiğinde hep böyle olurlar." Geniş omuzlu erkek Bowen'a küçük kâsesindeki son fıstığı uzattı. "O büyük bir pislik."

Malachai'nin çağrısına yanıt vermemesine şaşmamalı; muhtemelen çoktan okyanusa girmişti. "Ne zaman geldi?"

"Henüz ıslaklıktan çıkmadı."

Bowen istasyon komutanına değerlendirici bir bakış attı. "Mal'ın yaşam alanının neresinde yüzeye çıkacağını bana söyleyeceğinizi sanmıyorum?" Denizin habitatların içine girerek feci bir yıkıma yol açmamasını sağlamak için bir hava kilidi sistemi olmalıydı.

Dex sırttı, mavi gözlerinin rengi deniz kadar değişken bir yeşille karışmıştı. "Mal'ı tanımayanlar onu her zaman vardiyasının ortasında yakalamaya çalışır."

"Kendi hatası." Bowen'ın içgüdüleri yaklaşan bir yırtıcıyı haber veriyordu; henüz bilmediği şey ise kan dökülüp dökülmeyeceğiydi. "Anlaşılmaz sırtış konusunda bir uzman."

"Daha önce kimsenin beni sırtkan olarak tanımladığını sanmıyorum," diye tanıdık bir ses geldi Bo'nun sağından.

Yüzünü BlackSea'nin güvenlik şefine çevirdi; yüz ifadesi ona İttifak - BlackSea ilişkisinin mevcut durumu hakkında hiçbir şey söylemiyordu. "Muhtemelen bunu genellikle senin arkandan yapıyorlar." Malachai Rhys ölümcül bir zarafetle hareket eden iri bir adamdı, çoğu insanın düşmanlık etmek isteyeceği biri değildi.

Bo'nun önce kahverengi, sonra da soluk altın rengi olarak gördüğü gözlerindeki parıltı o kadar sıradışıydı ki ürkütücüydü. Bugün, iki arada bir kalmışlardı.

Malachai'nin insan derisinin içindeki yaratık bilincinin tepesinde yüzüyormuş gibi.

"Atalina henüz patlamadı mı?" Malachai çiftleştigi kuzenine sordu.

"Bunu yüzüne karşı sorman için sana meydan okuyorum." Dex eğildi Deniz tarafındaki duvara yaslanmıştı, sesi kupkuruydu. "Peki bu takım elbiseleri nereden buluyorsun? Siyahların içinden şık bir takım elbise giyerek çıkan tanıdığım tek adam sensin ve Ryūjin'de senin bedenini stoklamadığımızı biliyorum."

Bu doğrudu. Malachai'nin koyu renk saçları nemli olmasına rağmen siyah bir takım elbise giymiş, altına da bembeyaz bir gömlek giymişti. Kravat yoktu, gömleğin yakası , ceketin düğmeleri iliklenmemişti.

"Sana söyleseydim, seni derinlere gömmek zorunda kalırdım," diye verdi Malachai hiç duraksamadan.

Tam o sırada bir şey biyledi ve Dex bileğine sarılı küçük bir bilgisayar cihazını kontrol etti. "Görev çağırıyor." Mal'a baktı. "Bu gece kalıyor musun? Akşam yemeği?"

"Hayır, bu uçan bir ziyaret. Ama Atalina'nın doğum tarihinden önce tekrar geleceğim, böylece siz ikiniz bitkin, uykusuz zombilere dönüşmeden önce son bir parti verebiliriz."

Geriye doğru yürüyen Dex sırtıttı. "Evet, sence randevu gecesinde bebek bakıcılığını kim Mal *Amca*?"

Bo, Malachai'ye bakmadan önce istasyon komutanının gitmesini bekledi. "Benimle konuşmak için buradasın."

Malachai'nin ifadesi değişti, bir aile babasının sıcak şefkatinin yerini soğuk gözlü bir yırtıcı aldı. "I-"

"Malachai!"

Dönen diğer adam, küçük genç kızı bedenine yasladı. "Beni özledin, değil mi Pania?"

Geçen gün havuza gülle atarak giren yüzücülerden biri olan minyon kız, sevgiyle parlayan yüzünü kaldırdı. "*Uzun* zamandır ziyaret etmediniz."

"Diğer adıyla üç hafta." Onu bırakmadan önce saç buklelerinden birini çekiştiren Malachai, elini kızın omzunda tutmaya devam etti. "Okulda olman gerekmiyor mu?"

"Okul bitti. Bilim kulübüne gidiyorum."

"O zaman harekete geçsen iyi olur. Hanımefendinin ne kadar katı olduğunu biliyorsun.

Dempsey olabilir - geçen sefer geç kaldığımda beni liken sakalıyla tehdit etmişti."

Pania hızla uzaklaşmadan önce kıkırdadı.

"Hadi," dedi Malachai daha sonra. "Eğer konuşacaksak buradan çıkmamız gerek. Odan nerede?"

Bo'nun odasının kapalı kapısının ardına geçene kadar diğer adam başka bir şey söylemedi. Bo gitmeden önce pencereyi açmıştı ve ikisi de doğal bir şekilde manzaraya doğru yürüdüler.

Su gümüşten bir arapsacıydı.

"Tanrım, deniz feromonu falan mı yayıyorsun?" Dışarıda o kadar çok balık vardı ki parlıyordu.

"Bu benim için değil." Malachai'nin dudakları hafifçe kıvrıldı.

"Okullardan biri aşağı inmiş olmalı. Her zaman en iyi tepkiyi doğal okullardan alırlar."

Bowen'ın midesinde ani bir sıkışma oldu. "Kaia bana insanların daha önce deniz değiştirenleri yediğini söylemişti." Bu fikir midesinin bulanmasına neden oldu.

"Karanlık geçmişte," diye onayladı Malachai, gözleri suda. "Artık o kadar kolay bir av değiliz ama çok uzaklarda dolaşıyoruz. Tüm dünyayı güvenlik çemberine alamam."

Bo bir nefes verdi. "Dönüşenleri her zaman sürülerinizde ve klanlarınızda güçlü olarak gördüm." Her türlü tehdide karşı bir araya gelip birlikte savaşan, birbirine sıkı sıkıya bağlı birimler. "Ryūjin'den önce" -Kaia'nın ortaya döktüğü acı gerçeklerden önce- "halkınızın karşı karşıya olduğu riskleri hiçbir zaman tam olarak anlayamamıştım."

"Ve insanların Psy'nin istedikleri zaman zihinlerine girebildiği bir dünyaya girebilmek için her gün verdikleri savaşı anlamadık." Malachai'nin sesi derin ve düşünceliydi. "Bu sonsuz bir okyanusta tek başına yüzmek kadar, belki de daha fazla cesaret ister."

Bo, Malachai'nin yüzüne döndükten sonra açıkça, "Sana ihanet etmedim, Mal," dedi.

Diğer adam da onun pozisyonunu yineledi. Ve cevap geldiğinde, derisinin altında yaşayan ölümcül yırtıcıdan geliyordu - çünkü Malachai Rhys zararsız bir şey değildi, Bo ölmüştü

belli. "İttifak gemilerinin insanlarımızı çalmaya yardım ettiğini doğruladık."

Bölüm 36

Gizli verilerimizi tamamen güvenli hale getirmenin tek yolu onları çitle çevirmektir. Herhangi bir ağ bağlantısı yok. Ancak bu, bulutta veya uzaktan çalışmayı imkansız hale getirecektir.

-Lily Knight'ın İnsan İttifakı güvenliğine verdiği brifingden alıntılanmıştır

"Kayboluşunuzla ilgili **hiçbir** bilgim yok," dedi Bo, diğer adamın nüfuz edilemez bakışlarını tutarak, "ama İttifak Filosu gemilerinin gitmemeleri gereken yerlere gittiklerini doğrulattım."

Malachai bir kaşını kaldırdı. "Komaya önce başlamıştı, sadece Hugo'nun dedektiflik çalışmasıyla dağınık veri parçalarını bir araya getirmesi gerekti."

"Sorumluluktan kaçmaya çalışmayacağım, bu benim sorumluluğum." Bowen İttifak'ın başına geçtiğinde bu görevi kabul etmişti. "Gemilerin neden sizin sularınızda bulunduğu kökenine inmeye çalışıyorum. Çürütülemez bir kanıt olmadan halkımın hiçbirini suçlamayacağım."

Malachai uzun saniyeler boyunca hiçbir şey söylemedi, ikisi sessiz bir savaşa kilitlenmişlerdi - üstünlük için değil, daha derin bir şey için. "Hugo'nun dosyası hakkında ne biliyorsun?" Mal sonunda sordu.

"Bizim 'paramiliter kolumuz' dediği şeyi hedef aldı." Kaia böyle konuşmazdı, bu yüzden Hugo'nun terimini Bo için çok açtı. "Bunun saçmalık olduğunu bilmelisin."

"Geri kalanını göz ardı etmek o kadar kolay değil."

"Hayır, Filo hareketleri oldu. Nedenini henüz söyleyemem ama söyleyeceğim."

"Kaia sana başka bir şey söylemedi mi? İkinizin yakınlaştığına dair haberler aldım."

Beklenmedik ihanetin soğuk bıçağı tarafından bıçaklanan Bo, yine de ifadesini nötr tuttu. "Hayır, sahip olduğum tek şey bu."

Malachai başını hafifçe salladı. "Sözünü tutmayı bilen bir kadına kıızıyorsan, ona değmezsin." Cebinden küçük bir ajanda çıkararak, "Teknisyenlerimize gerçekliğini kontrol ettirirken Kaia'dan bu konuda sessiz kalmasını istedim," dedi.

Bo ellerini saçlarının arasından geçirdi. "Haklısın." İhanetin o canlı yumruğu anlık bir tepkiydi. Derinlerde yatan kıskançlıktı. Malachai Kaia'nın sadakatine sahipti; Bo da aynısını istiyordu ... ama sadakatin gelişmesi zaman alırdı.

Ona bağlılığını sunabilirdi ama ondan bunu talep edemezdi. "Göster bana."

Malachai ekranı ona çevirdi.

Dehşet midesini bulandırdı. "Gerçek olduğu onaylandı mı?" "Her türlü şüphenin ötesinde. İkimiz ortadan kayboldu."

Malachai'nin, fena halde dövülmüş ve kanlar içinde -muhtemelen ölmüş- iki meleğin bir İttifak Filosu gemisinin güvertesinde olduğunu belirtmesine gerek yoktu. İsim sadece kısmen gizlenmişti ve İttifak markası çok açıktı. "Bu *Sessiz Rüzgâr*." Filodaki en küçük gemiydi ama cıva gibi hareket edebiliyordu. "Minimum mürettebata ihtiyaç duyar ve normalde kişisel bakım gerektiren hassas malları taşımak için kullanılır."

"Minimum ekip, konuşabilecek daha az insan demektir."

Bo gözlerini Malachai'ninkilere dikmeden önce başını salladı. "Bu işi yürütmeme izin vermeni istiyorum."

"Halkım ölüyor."

"Ne insanlık ne de BlackSea bir savaşın içinde olmayı göze alamaz. Birlikte daha güçlüyüz ama ayrı ve düşman olarak her iki halkımızı da mahvedeceğiz."

Malachai ajandasını tekrar cebine soktu. "Katılıyorum," dedi ve ardından hafifçe gülümsedi. "büyük bir tutku var Bo. Umarım seni incitmek zorunda kalmam."

"Evimi temizleyeceğim." Bu Mal'a olduğu kadar kendisine de verilmiş bir sözdü. "Ama bunu yapmak için bazı şeyleri bilmem gerekiyor. Hugo'nun büyük bir nakliye hattıyla ilgili gelecek planlarımız hakkındaki bilgiyi nasıl aldığı gibi. Adamlarımdan biri mi ?"

Malachai başını salladı. "Hugo kaçırılmadan önce iletişimdeydi. Zekiydi, eğer geldiğinde tembel olmasaydı muhtemelen ekibin başına geçerdi." Bo'yla birlikte yüzünü tekrar suya dönerek devam etti. "Ayrıca poker bağımlısı, özel yüksek bahisli çevrimiçi kulüplerde oynuyor."

"Oradan biriyle tanıştı."

"O kişinin adını vermedi ama insan olduğunu söyledi. Hugo Venedik'e en son geldiğinde buluşmuşlar ve birlikte sarhoş olmuşlar ve insan oyuncu gemi hattı hakkında bir şeyler söylemiş." Bowen'a tekrar baktığında Malachai'nin gözleri yarı saydam, soluk altın rengindeydi. "Bu konuda kötü bir hisse kapıldı, araştırmaya başladı, gemi hareketleriyle ilgili yüzlerce küçük rapora çapraz referans verdi ve İttifak'ın nakliye kayıtlarına girmeyi başardı."

Bo derinlerde bir yerde durdu. İttifak'ın sevkiyat kayıtları hacklenebilir bir sistemde değildi; herhangi bir dış ağdan tamamen izole edilmişlerdi ve yedekleri de başka bir izole yerde tutuluyordu. Hugo'nun bilgiyi alabilmesi için İttifak'ın merkezindeki veri odasında olması gerekirdi. "Hacklemeyi buradan mı yaptı?"

Malachai soruyu Bowen'ın kastettiği gibi algıladı. "Ryūjin'e gidip gelen sinyaller sorunlu olabilir. Bunu Lantia'dan yaptı."

Lantia.

Kuzey Atlantik Okyanusu'nda bulunan devasa Kara Deniz şehri.

Ryūjin'in üzerindeki şehir olup olmaması fark etmiyordu.

Çünkü hiçbir şey Hugo'nun yalan söylediği gerçeğini değiştirmiyordu. İttifak'ın nakliye kayıtlarını Lantia'dan hacklemiş olamazdı. Bu hem fiziksel hem de bilgisayar açısından imkânsızdı. O halde verileri nasıl ele geçirmişti?

Ve eğer bir adam bir yalan söyleyebiliyorsa çok daha acımasız bir yalan söyleyebilir miydi?

Bölüm 37

Gizli bir operasyon için yardımına ihtiyacım var.

-Bowen Knight'tan Scott Reineke'ye

Malachai gittiğinde **akşam yemeği** hazırlanmış ve hazırlanıyordu. Kaia'yı ziyaret etmek ve Hugo'yu arama çalışmaları hakkında bilgi vermek için zaman bulmuştu: "Hiçbir şey yok. Ondan bir iz yok."

Öfkesini ve endişesini zararsız avokadolar üzerinde parçalayarak klana fazladan guacamole yedirdi ve ardından gidip onlara taze mısır cipsi yaptı. Aslında o kadar çok yemek yapmıştı ki, insanlar bir yandan yürürken bir yandan da başka bir yemekten fazladan bir ısırık almaya çalışıyorlardı.

Bir tabağı doldurmak için ortaya çıkmayan tek adam, derisinin altına girmiş ve bir çapak gibi yapışmış olan insandı. Hugo'yla ilgili haberler bile bu çapağı yerinden oynatamamıştı; Bowen'ı artık çok iyi tanıyordu, BlackSea halkının korkakça kaçırılmasına izin verdiğini ya da buna katıldığını düşünemiyordu.

Arkadaşı yemek almak için içeri gir Tansy'ye, "Adamın yemeğe ihtiyacı var," diye mırıldandı.

"Şu baskın tipleri bilirsin." Tansy yaşlı, bilge bir baykuş gibi başını salladı. "Yemek yedin mi?"

"Hayır." Kaia o açken yemek yiyemezdi. "Ona bir tabak götüreceğim." Malachai ile görüşmesinin kötü geçmiş olması mümkün müydü? Kuzeni ona bu konuda hiçbir şey söylememişti ve o da sormamıştı.

Yanlış hissettirmişti.

O ve Bowen artık birbirlerine gerçekleri borçluydular. Bunları öğrenmek için onun arkasından iş çevirmeyecekti; *ona* toplantıyı soracaktı.

"Ah." Tansy alt dudağını ısırıldı. "Bowen'ın odasında olduğunu sanmıyorum. Onu gördüm ve Alden da oradaydı."

"Ne!" Boş tabağı tezgâhın üzerine bırakan Kaia arkadaşının üzerine yürüdü.

Tansy, habitat beşteki kullanılmayan bir deponun dışındaki bir koridorun koordinatlarını ağzından kaçırdı. "Özür dilerim! Ben-"

Ama Kaia çoktan gitmişti.

Bo'nun orada ne işi vardı, diye düşündü koşarken, aralarında onaylamayan bir Bebe'nin de bulunduğu ürkmüş klan arkadaşlarını bağlantı köprüsü boyunca ilerlerken. Fiziksel olarak formda olmasına rağmen, nihayet koridora ulaştığında nefes nefese kalmış ve kalp atışları hızlanmıştı. Evet, kendini savunabilirdi ama Alden dövüştüğünde tam bir çılgına dönerdi. Ve Bowen daha yeni beyin ameliyatı geçirmişti!

Kendini kan dökülmesine hazırladı.

Ve hiçbir şey bulamadı. Koridor boştu, ne bir kan damlası ne de duvarlarda bir çentik vardı. Bir elini kalbinin üzerine bastırarak boş alanda daha da ilerledi.

Neydi o?

Narin beyaz yaprağı almak için eğildi, burnuna götürdü.

Rose.

Ne tuhaf. Ryūjin'in bahçıvanı gül fidanı yetiştirirdi ama bu yaşam alanında gül yetiştirme alanı yoktu. Belki de biri buradan bir buket taşımıştı. Çünkü başka bir yaprak ve başka bir ... vardı. Yaprakların izini keyifli bir merakla takip etti bir an için gün boyunca onu allak bullak eden acı, öfke ve kafa karışıklığını bir kenara itti.

Son taç yaprağı, üzerinde adının yazılı olduğu katlanmış bir notun üzerinde duruyordu. "Tansy," dedi sert bir sesle ortalıkta görünmeyen arkadaşına, "senin kıpkırmızı oldu ve kekelemeye başladı." Ama dudakları gülümsüyordu ve notu açıyordu.

Cesur ve cömert bir el, koyu mavi mürekkeple şekillendirilmiş kelimeler: *Kapısında kırmızı gül olan odada bir elbise var.*

Kapı onun sağında duruyordu.

Kanatlı olduğunu hissettiği ayaklarının üzerinde yürüyerek kapıyı açtı ve içeri girdiğinde kendini pırıl pırıl olana kadar temizlenmiş küçük bir depoda buldu. Sağ tarafta küçük beyaz bir masa ve sandalye, masanın üzerinde dikdörtgen bir ayna dururken, odanın ortasında tek başına ihtişamıyla bir elbise askısı duruyordu. Üzerinde kendi dolabından aldığı uzun mavi bir elbise vardı: bir omzu üç inci dizisinden oluşuyordu ve sırtından aşağıya doğru inerek diğer omzuyla birleşiyordu, önü keskin bir tül şeklindeydi ve şekli inceydi.

muhteşem kreasyona internetten aşık olmuş ve bir gece yarısı alışveriş çılgınlığıyla satın almıştı. Ama onu hiç giymemişti; onu, bekâr kuzenlerinden biri sonunda aşık olup sert bir şekilde aşık olduğunda yapılacak bir çiftleşme töreni için saklıyordu.

Bunu kendi sevgilisi için giyme fikri ... İçini çekti, gülümsemesi parlıyordu. Çünkü bu derin planın her yerinde belli bir güvenlik şefinin eli vardı.

İçeri girdiğinde fark ettiği masaya bakmadan önce parmaklarını kumaşın üzerinde gezdirdi. Masanın üzerinde saç fırçası, yüz kremi ve bir şişe nemlendirici losyonun yanı sıra süslenmek istediğinde kullanabileceği kozmetik ürünleri ve takılar vardı.

"Sera." Sadece lise arkadaşı neyi seçeceğini bilebilirdi.

Ancak masadaki son eşya Sera tarafından seçilmemişti. Bir tiare çiçeği açık mavi kadife bir kutunun içinde tek başına ihtişamla duruyordu; parlayan bir mücevhere benziyordu, kokusu tanıdık bir öpücük gibiydi. Bowen bunu ele geçirmek için hızlı bir konuşma yapmış olmalıydı. Ya da çiçeği çalmak için güvenlik şefi becerilerini kullanmıştı - çünkü Bebe değerli çalışanlarından sadece sevdiği ve son bir aydır onu kızdırmayan insanlara çiçek verirdi.

Kız gibi gülümseyerek, akşam yemeği hazırlığının sonuna doğru hızlı bir duş almak zorunda kaldığı için mutluydu. Scott tökezlemiş ve üzerine makarna sosu dökmüştü. "Ah, Kaia" -yumuşak bir başını salladı- "bunu güvenlik şefin yaptı." Scott'a ne söylediğini ve onu ezdiği adamın önünde sakarlık yapmaya ikna ettiğini ve mutfakta ter içinde kaldıktan sonra bu güzel elbiseyi giyerken kendini aptal gibi hissedeceğini nereden bildiğini merak etti.

"Çünkü dinliyor, izliyor, önemsiyor."

Ve onun için çok ama çok tehlikeliydi. Ama Kaia'nın böylesine tatlı, böylesine harika bir hediyeyi geri çevirecek gücü yoktu. Gelecek gözlerinin arkasında bir yanık, geçmiş omuzlarında ağır bir , endişesi suçluluk duygusuyla yoğun olsa bile.

Yine de geri adım atamadı. Bu an bir daha asla gelmeyecekti.

Arkasına uzanarak diz hizasındaki elbisesinin fermuarını indirdi; elbisenin eteği özgürce hareket etmesini sağlayacak kadar dolgundu, kumaşı ise hafif ve çiçekliydi. Elbise havadar bir zarafetle yere düştü. Şimdi dantel külot ve uyumlu bir sütyen giymişti, elbisesini giysi standına asmak için aldı, sonra masaya gitti.

Yaptığı ilk şey bileğindeki boncuklu tahta bileziği çıkarmak oldu. Bileziği nazikçe bir kenara koyarken acı duydu ama gülen gözleri ve dışa dönük tavırlarıyla Hugo'nun bunu ona çok görmeyeceğini düşündü; Bowen'ı onun tanıdığı gibi tanısa bunu yapmazdı. Arkadaşı kin tutan bir adam değildi.

Kaia uzun, titrek bir nefes aldıktan sonra yüz kremini nazikçe sürdü, ardından tiare kokulu losyonu vücudunda gezdirdi. Eline aldığı bir sonraki şey fondöten şişesiydi. Makyajını yapmak ve saçlarını parlayana kadar taramak için zaman ayırdı. Bir erkek sevgilisini beklemeliydi. Bowen onu bekleyecekti.

Sütyenin sonunda çıkması gerekiyordu, elbise buna izin vermiyordu.

Nemlendirici losyonun yumuşattığı teni elbiseyi çekti. Elbise vücudunun üzerinde bir aşığın elleri gibi hareket ediyor, kıvrımlarını sarıyor ve su gibi akıcı bir düşüşle akıyordu.

İşte o zaman fark etti: "Ayakkabı yok." İçindeki varlık coşkulu bir dalışla dönerken güvenlik şefinin başka ne fark ettiğini merak etti.

Yaptığı son şey tiare çiçeğini kulağının arkasına sıkıştırmak oldu.

Hazır, kapıyı açtı ve yalınayak dışarı çıktı.

Diğer tarafta duvara yaslanmış olan adam eski moda bir smokin giyiyordu, saçları düzgünce taranmıştı ve yüzü zayıftı. "Bunu nereden aldın?" Kadın elini imrenerek adamın yakasında gezdirdi ve adamın gerginliğini hissetti.

"Dex onu başka bir klan arkadaşından ödünç aldı." Kadın adamın çenesinin pürüzsüz hatlarını okşarken hareketsiz durdu, sonra burnunu adamın boğazına gömdü ve derin bir nefes aldı.

"seviyorum, Bowen Knight."

Titredi ve parmaklarını tiare çiçeğine doğru kaldırdı. "Sol kulağının arkasına takıyorsun."

Kaia'nın dudakları kıvrıldı. "Öyleyim."

Kendi gülümsemesi genç, sahiplenici ve biraz da kendini beğenmişti. Bu adam her şeyi fark ediyordu, Ryūjin'dekilerin konuştuğu sessiz çiçek dilini bile.

"Haydi Siren," dedi çiçeğe dokunarak ve onun alındığını tüm dünyaya ilan etti. "Senin için planlarım var."

Gecenin kanatlarında köşelerde bekleyen karanlık gölgeleri kabullenmeyi reddeden Kaia onun dirseğini tuttu ve adam ona eski deponun kapısına kadar eşlik etti.

Hazır olduğunu sanıyordu ama değildi. "*Bowen.*" Kolunu bırakarak bir rüyanın içine girdi. Bu deponun yaşam alanının tam tepesinde olduğunu ve üzerinde bir deniz duvarı bulunduğunu unutmuştu. Depo şu anda kullanılmıyordu çünkü istasyon ekibi burayı nasıl yaşam alanına dönüştüreceklerini tartışıyordu.

Beyaz kumaştan flamalar, gökyüzünün altındaki destek kirişlerinden yere düşüyordu. Bu tül perdeler, simüle edilmiş ay ışığı altında yıldızlar gibi parıldayan ve bu odayı gece gökyüzünün kozalanmış bir parçasına dönüştüren küçük ışık ipleri tarafından tutuluyordu.

Zemini daha fazla gül yaprağı kaplıyordu ve ihtişamın ortasında gece mavisi ve altın tonlarında bir İran halısı vardı. Halının üzerinde kar kadar beyaz bir masa örtüsüyle kaplı bir masa ve siyah girdaplı beyaz döşemeli iki sandalye duruyordu. Masa örtüsünün üzerinde parıldayan altın ışıklardan daha fazla flama uzanıyordu.

Oradaki diğer tek şey, içinde bir şişe şampanya bulunan metal bir buz kovasıydı.

Bowen'in eli kadının belinde, ağzı boğazının kıvrımını öpüyordu. "Gözyaşı yok," diye fısıldadı, yanaklarından süzülen sıcak ıslaklığı öperek uzaklaştırdı. "Bu gece üzüntü yok."

Gözyaşlarını öpüp kendi ağzına götürürken gösterdiği nezaketle onun kalbini kırıyordu. "Hayatın duramayacağını biliyorum," diye fısıldarken buldu kendini, "ama Hugo ve diğerleri kaybolmuş ve incinmişken herhangi bir tür sevinç yaşamak yanlış geliyor."

"Anladım, Siren." Bowen'ın elmacık kemikleri derisini dilimledi. "Her gün içimde aynı suçluluğu taşıyorum." Sert sözler, şefkatli bir dokunuş. "Çip düşüncelerimi koruyor ama aynı şeyi söyleyemeyecek milyonlarca insan var. Bugünün görünmez bir elin uzanıp zihinlerine tecavüz ettiği gün olabileceğini bilerek uyanıyorlar."

Bunu düşününce midesi bulandı. "Özür dilerim." Bir başkasının zihnini ihlal edecek kadar ahlaki sınırlardan yoksun olmayı hayal bile edemezdi. Ailesi ona bunu öğretmek zorunda kalmamıştı; küçük bir kızken bile doğruyla yanlış ayırt edebiliyordu. Başkalarının zihinleri, sizi içeri davet etmedikleri sürece özel yerlerdi.

"Üzgün olman için hiçbir sebep yok." Gözyaşlarının son kalıntılarını yakalamak için başparmaklarını yanaklarına sürttü. "Bu geceyi benimle geçir Kaia. Bu rüyayı yaşa."

Başının üzerinde asılı duran kasvetli gerçek dile getirilmemişti.

Onun gözlerindeki tutkulu hayata tutundu. "Bu gece gözyaşı yok." Bu, dünyayı bırakan bir anlaşılmaydı: kafasındaki çip, bileşik, bu dansın kaçınılmaz sonu, İttifak'a yöneltilen suçlamalar, Hugo, diğer kaybolan ... hepsi.

Bu gece onların imkânsız rüyasıydı.

Bölüm 38

Aşk, jilet gibi bir camdır.
Yakut ve zümrütten daha parlak yüzler. Mücevherler
arasında bir mücevher.

-Adina Mercant, şair (d. 1832, ö. 1901)

"BANA ŞAMPANYA DOLDUR," diye fısıldadı, sonra bir öpücük aldı, eli ensesindeki sıcak tendeydi, uzun saçları parmaklarında yumuşacıktı.

Kendi elini kızın kalçasının kıvrımına koyarak onun yönlendirmesine izin verdi. Kız, sabahki karşılaşmalarının bir yankısı olarak bir şekilde göğsünü ittiğinde gülümsedi ve şampanya kovasına doğru yürüdü. Şampanyayı patlatmadan önce masanın üzerine yerleştirmek için çıkardığı flütleri oraya .

Döktüğü sıvı soğuk bir altın rengindeydi, köpük ise narin bir beyazdı.

Bir flüt alıp uzattı. " için."

Gülerek onu aldı ve duyularına hitap eden zil sesine benzer bir sesle onunkiyle tokuşturdu. Odanın içinde yankılandı, odanın şeklini ona getirdi. "Bize."

"Bize."

İkinci öpüşmelerinde şampanyanın keskin ısırganlığının tadı vardı.

Sonrasında havayı yumuşak ve romantik bir müzik doldurdu. Onun burnunu okşadı. "Büyü mü?"

"Ya da cebimdeki kumanda." Düz siyah dikdörtgeni masanın üzerine koydu, aynı şeyi şampanyası için de yaptı ve elini uzattı. "Benimle dans eder misin?"

Flütünü bir kenara bırakarak elini onunkine koydu ve ay ışığı ile yıldız ışığının altında dans ettiler.

Üstlerinde kimse yüzmüyordu ve bunu da bir şekilde onun ayarladığını biliyordu. Bu gece bir kozanın içinde, birbirlerinin kollarında, birbirlerinin gözlerinde var oldular.

Rüya gibi, harika ve bir hediye gibi hissettirdi.

Dans ettiler, şampanya içtiler, aşıkların söylediği aptalca şeyleri fısıldadılar. Daha sonra, güvenlik şefi ondan biraz beklemesini istedi, sonra, o izlerken, sandalyeleri çekmeden önce kovayı yere fırlattı. Masanın üzerindeki ışık iplerini alarak sandalyelerin arkasına yerleştirdi.

Sanki yıldızlar sadece onlar için bir halı yaratmak üzere yeryüzüne düşmüş gibi.

Adam elini tekrar kaldırdığında, kadın elini tuttu ve onu oturtmasına izin verdi. Gülümseyerek, adam perdenin arkasına saklanırken şampanyasını yudumladı. Elbette bugün makarna yapmıştı. Ama yemeğin yavan sadeliği bile bu gecenin romantizmini değiştiremezdi -Bowen her şeyi bir araya getirmek için çok çalışmıştı.

İçinde birkaç kapalı tabak bulunan bir arabayı iterek içeri girdi. "Beni çok sert yargılama," dedi ilk tabağın kapağını açmadan önce.

Elleri ağzına gitti. "Krep mi? sevdiğimi nereden biliyorsun?" Bunun gibi tuzlu, tatlı, deneysel tatlar, her türlü.

"Kaynaklarım var." Orantısız bir sırtıyla tabağı kızın önüne koydu. "Ama ben iyi bir aşçı değilim."

Kaia'nın kalbi eriyip bir su birikintisine dönüştü. "Yemek mi yaptın?" Diğer tüm ana yerleşim alanlarında, kendileri için yemek yapmak isteyen klan üyelerinin kullanabileceği küçük mutfaklar vardı ama güvenlik şefi ve silah uzmanı Bowen Knight'ın bunu onun için yapacağını hiç düşünmemişti.

"Yemek yapmak ilgiyi, şefkati, sevgiyi göstermenin bir yoludur," diye mırıldandı yerine otururken. "Senin dilini konuşmak istiyorum."

Ona bu gece gözyaşı yok demişti ama böyle devam ederse onu ağlatacaktı.

Her lokmayı zevkle yedi. Birden fazla yemek hazırlamıştı, hatta tatlı bile eklemişti. Çilekli dondurmaydı.

"Yemek yapma büyüm bitti."

İlk aşkına kavuşmuş bir kız öğrenci gibi gülerek ve sersemleyerek kaşık dolusu dondurmayı onun dudaklarına götürdü. Sırayla onu besledi ve bu aptalca, genç ve harikaydı. Adamın yüzünde hiçbir gerginlik, omuzlarında hiçbir ağırlık görmedi.

Eğer yapabilseydi, bu geceyi sonsuza dek yaşardı ama zaman ilerlemeye devam etti.

Çok geç kalmış gençler gibi gizlice içeri istasyon sessizdi. Odasına girdiklerinde yavaş ve derin öpüştüler, birbirlerini yavaşça soydular, sonsuz bir sabırla okşadılar ve dokundular, bir anın her parçasında zevk buldular.

Ama şafak yine de söktü ve saat amansız geri sayımına devam etti.

Bölüm 39

Genetik, sonsuz sayıda olasılığı olan bir oyundur. Arada sırada, bu olasılıkların en nadir olanları tek bir bireyde birleşir.

-Dr. Natia Kahananui ve . Eijirō tarafından hazırlanan "Resesif Gen İşaretleyicileri ve Gerçek Genetik Ölümün Nadirliği" başlıklı yayınlanmamış makalenin taslağından
Kahananui

DR. KAHANANUI kahvaltıdan sonra Bo'yu bir tarama için **çağırdı**. Lily gece boyunca ona daha fazla dosya göndermişti ve Kaia önümüzdeki birkaç gün için yemek planlaması yaparken o da mutfak oturmuş onları okuyordu.

"Geleceğim," dedi ve bilgisayar kalemini yere bıraktı.

Bo hâlâ Kaia'nın kokusunu teninde hissedebiliyordu, sanki Kaia onun hücreleriyle kaynaşmıştı. Ama bu onun için yeterli değildi, asla yeterli olmayacaktı. KJ'nin, emir erinin evlilik yüzüğü takmasını isteyen eşi gibiydi - Bo Kaia'nın kendi markasını takmasını istiyordu ve Kaia'nın da onunkini takmasını istemesini istiyordu.

On sabah daha.

Bundan önce hiçbir söz veremez, hiçbir sadakat isteyemezdi. Bu çok ileri giden bir bencillik olurdu. Bu yüzden elini tuttu ve yanından geçen Pania'nın elinin arkasından kıkırdamasına neden olan bir öpücük aldı, Scott ise ona başıyla onay verdi. Ve kapının diğer tarafında bekleyen unutulmaksa, siren 'unun onu affedeceğini umdu.

İçeri girdiklerinde Dr. Kahananui veri ekranının yanında duruyordu, Dex sırtını ovarken başı eşinin göğsündeydi.

Bo ve Kaia kapının eşiğinde donup kaldılar, geri çekilmek istediler ama çift onları görmüştü. "İçeri gelin," dedi Dr. Kahananui. "Dex'in işe gitmesi gerekiyor."

Dex'in göğsünde guruldama. "Sana izin alabileceğimi söyledim." "Beni delirtmek için harcayacaksın." Parmak uçlarında yükselen soğukkanlı Bilim adamı kaşlarını çatan arkadaşının burnunu öptü. "Öğle yemeğinde görüşürüz." Dex ayrılmadan önce karanlık bir sesle, "Buna emin olabilirsiniz," diye söz verdi.

Bo kendini tarama koltuğuna bıraktı, artık prosedüre alışmıştı. Kaia sessizce kollarını bağladı, sonra gözlerinin üstünden geçen şeridi indirdi. kaleydoskopu hazırda ama zihninin gerisinde gördüğü şey Kaia'nın yüzüydü ... ve bakışlarında bir kez daha yaşayan gölgelerdi.

Kayışları koparmamak için sandalyenin kollarının uçlarını kavradı, böylece ayağa kalkıp onu kucaklayabilecekti.

On dakika sonra kaleydoskop nihayet yanıp sönmeye başladığında Kaia tarama aletinin üstünü kaldırıp sandalyesinin arkasına itti. "Mutfağa dönmem gerekiyor," dedi saate bakarak, "ama Attie sonuçları aldığı anda tekrar uğrarım, eğer sakıncası yoksa."

Bo onun elini tuttu. "Aramızda sır yok." Ona sahip olduğu her şeyi verecekti, onu on yarın daha yaşayabilecekleri korkusundan kurtarmak için sadece yüzde beş şansı bilse bile.

Kaia ona doğru eğilerek parmaklarını saçlarında gezdirdi, sonra da onu sarsan bir vahşilikle öptü. Kaia kapıdan çıktığında hâlâ nefesini tutmaya çalışıyordu. Asla kolay bir aşık olmayacaktı, onun sireni. Ama şiddetle sevecek ve onun lanet hayatını aydınlatacaktı.

"Ona tapıyorsun."

Bo, Dr. Kahananui'ye baktı. "Elimden gelse dünyayı ayaklarının altına sererdim." Oyun oynamaya ya da Kaia için hissettiklerini saklamaya niyeti yoktu. "Hâlâ yüzde beş mi?"

"Maalesef." Ayağa kalktı, sırtını dikleştirdi ve yüzünü buruşturdu.

Ayağa kalkan Bo tereddüt etti. "Hımm, yapmamı ister misin..."
Avuçlarını beceriksizce uzattı.

Güldü. "Arkadaşım günlerce surat asardı. Henüz kuzen değilsin ve onu ben gönderdim."

Bo rahatlayarak yutkundu; eğer teklifine evet deseydi sırtına masaj yapardı ama bu, uzman olduğunu iddia edebileceği bir alan değildi. "Peki, sırada ne var?"

Dr. Kahananui'nin ihtiyacı olan tüm verileri elde ettiğine ikna olmasından yaklaşık on beş dakika önce Kaia'nın kahve, sıcak çikolata ve atıştırmalıklarla gelmesiyle test tamamını tamamlamak üç saat daha sürdü. Bo daha sonra elini Kaia'nın sandalyesinin arkasına koyarak ayakta , ikisi de sonuçlara odaklanmıştı.

"Size söylediğim gibi," diye başladı Dr. Kahananui, "bileşiğin kafanızdaki çipin etkinliğini değiştirme riski var, ancak hiç şüphesiz son derece rahatsız edici bulacağınız bir test yapmadan bundan emin olamam."

Kahve bardağının yarısını içen Bo, kaşlarını çatarak bardağı bir kenara koydu. "Henüz hayır demedim." Bu sadece onun geleceğiyle ilgili değildi - o geleceği ne kadar çok istiyor olursa olsun. Lily, Cassius, Heenali, Ajax, Zeb, Domenica, pek çok hayat, pek çok parlak zekâ bu çalışmanın sonucuna bağlıydı. "Test nedir?"

Dr. Kahananui'nin sonraki sözleri keskindi. "Zihninize karşı telepatik bir girişim."

Bo'nun kaslarının her biri kasıldı, Kaia'nın sandalyesinin arkasını kavrama gücünden parmak eklemleri beyazlaştı. Kaia'nın dönüp kendisine baktığını, elinin dokunmak için yükseldiğini fark etti. "O kadar da kötü olmayacak," dedi Kaia yumuşak bir gülümsemeyle ve bu gülümseme Bo'nun tam da solar pleksusuna etti.

O da ona gülümsedi çünkü elinde değildi. Kuzeninin önerdiği şey onun en kötü kâbusu olsa bile. "Öyle mi?"

"Atalina'nın sorgusuz sualsiz güvendiği bir telepata erişimi var."

Bo beklenmedik bir ürpertinin teninde fısıldadığını hissetti.

"BlackSea'ye iltica eden herhangi bir Psy duymadım."

"Bir Psy'ye ihtiyacımız yok." Gözleri dans ederken Kaia ayağa kalktı ve ellerini onun göğsüne koydu. "Bunu yapabilirim."

Zaman durmuş, dünya olduğu yerde donmuştu. Bo, Kaia'nın gözlerini gölgeleyen her kirpiği görebiliyordu, ağzından çıkan hava yavaş bir parçacık patlamasıydı ve göğsünün içindeki vuruş bir bas sesiydi.

Her şey kafatasının içinde büyük bir gürültüyle patladı. "Ne?"
Kelime sert, ezilmiş granit gibi kaba çıktı.

İlkel oniks gözleri onunkilere kilitleniyor, dudaklarının şakacı gizemli kıvrımı kaybolup yerini kaşlarının arasındaki derin oluklara bırakıyordu.

"Nasıl Psy olabilirsin?" Kanı önce sıcak, sonra soğuk, sonra tekrar soğuk akarken elini bileğinin üzerine kapattı ve bu kaotik döngü kulaklarında bir uğultuya dönüştü.

"Ben BlackSea." Kaia'nın yanıtı sertti, yüz ifadesi temkinliydi. "Her iki büyük-büyük-büyükannem de güçlü telepatlarla çiftleşti. Ayrıca soy ağacımın her iki tarafında da çok sayıda başka Psy atam var." Sanki Bowen'ın gerçeklik paramparça etmemiş gibi omuz silkti. "Ben pek de benzersiz değilim. Pek çok Dönüşen'in Psy ataları var."

Birçok insan ailesi de öyleydi ama bu çok ama *çok* farklıydı. "*Zihnimi hacklemeye* çalışmaktan bahsediyorsun." Bir zamanlar başka bir telepatın yaptığı gibi, soğuk zihinsel parmaklarını Bowen'ın beynine sokmuştu. "Bu küçük bir genetik tuhafılık değil."

"Kaia'nın doğrudan atalarından biri kardinaldi, diğeri ise kardinal seviyesindeki güçten kıl payı uzaktı." Dr. Kahananui Bo'dan Kaia'ya baktı, kaşları birbirine yaklaşmıştı. "Annemle babam Kaia on altı yaşına bastığında onun için bir gen haritası çıkardılar; doğum günü hediyesi olarak düşünmüşlerdi." Hafif bir gülümseme. "Psişik gücü gen seviyesinde tahmin etmek karanlık bir egzersiz olarak kalsa da, Kaia ailesel gen havuzunda dolaşan her bir Psy genini miras almış gibi görünüyor."

Bowen'ın kafa karışıklığı tek bir kör edici düşüncede kristalleşti.

Bileğini sıkıca kavrayarak, "Hasta mısın, başın mı ağrıyor?" diye sordu. Kalbi biyonik olabilirdi ama içindeki basınçtan dolayı patlayacakmış gibi hissediyordu. "Psiler hayatta kalmak için ihtiyaç duydukları biyolojik geri beslemeyi sağlayan psişik bir ağa sahiptirSen de bir içinde misin?"

"Ben iyiyim. Parlak zırhlı şövalyeyi oynamak zorunda değilsin." Boştaki eliyle göğsünü okşadı, dudakları biraz yukarı kıvrıldı.

Bo Psy sığınmacıları olan sürüleri düşündü. Bu sığınmacılar hayattaydı ve gelişıyorlardı, bu yüzden Değişkenler - BlackSea dahil -Güçlü psişik zihinlerin ihtiyaç duyduğu enerjiyi sağlamanın bir yolu olmalı.

Ama artık Kaia'nın güvende olduğunu bildiğine göre, onun bir telepat olduğunu anladığı anda kalbine çarpan ezici ihanet dalgasını daha fazla görmezden gelemezdi. "Neden bana söylemedin?"

"Hiç gündeme gelmedi." Parmakları adamın göğsüne doğru kıvrıldı. "O benim bir parçam. Kolum ya da bacağım gibi. Etrafta dolaşıp insanlara bir kolum olduğunu söylemiyorum ve Ryūjin'de başka telepat yok. Telepatim neredeyse zamanın yüzde yüzünde uykuda olan bir uzuv."

Onu sarsmak istedi. "İnsanların telepatlara karşı ne kadar savunmasız hissettiklerini anlatırken beni dinledin. Psy hakkında ne hisset*çok* iyi biliyorsun. Yine de hiçbir şey söylemedin!" Bo ona ruhunu emanet ve o da bu temel parçasını saklamıştı.

Bileğini adamın elinden çekip alarak geri çekildi ve gözleri artık hiçbir şekilde insani değildi. "Çünkü geçerli değildi!" Göğsü hırıltılı nefeslerle inip kalkıyordu. "Benim asla aşmayacağım etik çizgilerim var! İzin almadan asla ama *asla* başka bir zihne giremeyecekken telepat olmamın ne önemi var?"

"Mesele bu değil!" Konu o ve Kaia'ydı ve gerçeğe dayanan bir bağ kurmuşlardı.

"Hayır, beni psişik bir *tecavüzcü* olarak düşünmenle ilgili!" Bu acımasız kelime, başını çınlatan sözlü bir tokattı. "Hayır, konuşma. Söyleyeceğin hiçbir şeyi duymak istemiyorum."

Bo, sireni tarafından fırçalanmak üzere değildi ama o anda Dr. Kahananui'nin yüzünü bir anlığına gördü. Omuzları gergindi, yüzü solgundu, gözleri Kaia ile onun arasında gidip geliyordu. *Kahretsin*. "Yap şunu," dedi Kaia'ya midesi bulanırken bile. "Testi yap." Bu konuşmanın geri kalanını özel olarak yapmaları gerekiyordu.

Ellerini iki yana açmış, gözleri simsiyah olmuş bir halde, "Beş rakamlı bir diziyi kadar çok düşün ve diziyi zihninden dışarı it." dedi.

Bo'nun diziyi bir araya getirmesi üç saniye sürdü. ". Şimdi itin."

Kaia başını sallamadan önce en az bir dakika boyunca doğrudan ona baktı. "Hiçbir şey, bir fısıltı bile yok. Kalkanın kaya gibi sağlam." Kollarını kavuşturdu. "Madem benim yalancı bir dolandırıcı olduğumu düşünüyorsun-"

"Ben öyle bir şey demedim," diye başladı.

"-güvendiğiniz bir telepattan ikinci bir görüş almalısınız." "Sanırım Ashaya Aleine uygun olacaktır," dedi Dr. Kahananui, yüz ifadesi ölümcül bir hareketsizlik içindeydi. "Onunla temasa geçeceğim." Bowen'ın bakışlarını tuttu. "Sen gitmelisin. Test sonuçlarını daha detaylı incelemem gerekiyor."

Bu açık bir görevden almaydı ama Bo emirlerini uysalca yerine getirmeye alışık değildi. "Benimle gel," dedi Kaia'ya. "Konuşmamız gerek."

"Konuşacak bir şeyimiz yok." Sırtını ona döndü, omurgası kaskatı kesilmiş, omuzları kaskatı kesilmişti.

Bo tekrar konuşmaya hazırlanırken Dr. Kahananui yüzünü buruşturdu ve sandalyesinde huzursuzca kıpırdandı. Sistemine daha fazla stres eklemesine imkân yoktu. Sertçe başını sallayarak gitti ama bu konuşma henüz bitmemişti.

Çok bir ihtimal değil.

Bölüm 40

Bunu yapmalıyım, ne olduğunu öğrenmeliyim. Pişmanlıklarla yaşayamam.

-Heenali Roy'dan Domenica Bianchi'ye

BO DÜŞÜNEMİYORDU. Kafası çınlıyor, duyuları siyah bir sisle kaplanıyordu.

Ona nasıl söylemez?

Kendisinin böylesine ayrılmaz bir parçasını ondan nasıl saklayabilmişti?

Sorular sonsuz bir döngü içinde dururken iki elini saçlarında gezdirerek odasına döndü ve sörf şortunu aldı. Havuza vardığında, onu merhametli bir şekilde boş buldu, tuzlu su, onu evi olarak gören küçük yaratıkların sessiz hareketleri dışında hareketsizdi.

İçeri dalmadan önce çabucak üstünü değiştirdi. Kaia'nın onu fırlattığında nasıl güldüğünü, Lily'nin ağabeyi olmak dışında nasıl oynayacağını hiç bilmediği halde ona "oynaması eğlenceli" dediğini , vücudunun izin verdiği kadar sert ve hızlı yüzdü.

Tur üstüne .

Kendini havuzdan çıkardığında kasları bunu hissediyordu ama kafasındaki ezici karanlık dinmemişti ve düşünceleri işkence dolu bir döngüde ilerliyordu. Suçu deneye atabilirdi ama bunun tam olarak kendisine ait olduğunu biliyordu.

İhanet duygusu. Öfkesi.

Onun . . . acısı.

Bo'nun eli, hızlı bir duştan sonra saçlarını kurulamak için kullandığı havlunun yumuşak kumaşını ezdi. Bunu kendine bile itiraf etmek istememişti ama ona söylemediği için çok incinmişti. Doğru şekilde tepki vereceğine güvenmemiş miydi?

Zihni onun muzip gülümsemesinin görüntüsüne geri döndü ve verdiği yanıtın ardından nasıl da solup gitmişti.

Bunu yapmıştı.

Bağırsakları çalkalanarak giyindi ve odasına geri döndü. Sonra, zihnindeki çalkantılara rağmen, gömleğinin kollarını katladı ve işe koyuldu. Berbat duygusal durumu artık İttifak'ın güvenlik şefi olmadığı anlamına gelmiyordu; beyni çalıştığı sürece halkı için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

Kaia dışında herhangi bir konu söz konusu olduğunda net düşünebiliyordu.

Önce Lily'nin kendisine gönderdiği dosyaları okumayı bitirdi. Şimdiye kadar, şövalyelerden birinin yüksek bahisli poker dünyasına karışmış olabileceğine dair hiçbir belirti bulamamıştı. Bir başka çıkmaz sokak daha. Ama Dr. Kahananui- ile laboratuvardayken gönderdiği son güncellemeden sonra yemin etmeye başladı.

Bu bir veri meselesi olmadığı için Lily yerine Cassiusu arayarak, "Heenalı'nın asker kaçağı olması da neyin nesi?" dedi. Onun hakkında soruşturma başlatmıştı çünkü bu onun göreviydi ve bundan yüz çeviremezdi ama bilinçli bir ihanetin kanıtını bulmayı hiç beklemiyordu. Ancak, şimdi kaybolması? Bu durum şüphelerinin üzerine benzin dökmüştü.

Cassius yüzünü buruşturdu. "Düşündüğünüz gibi değil - ya da Lily o raporu gönderdiğinde bizim gibi." Kollarını kavuşturarak ayaklarını destekledi, vücudu suda yüzen bir gemide olduğunu belli edecek şekilde sallanıyordu. Arkasındaki ahşap paneller Bowen'a bulunduğu yer hakkında başka bir şey söylemiyordu.

"Domenica'ya nereye gideceğini söylediği ortaya çıktı," diye devam etti Cassius. "Eski erkek arkadaşının peşinden. Onu ilişkiye bir şans daha vermeye ikna etmek istiyor."

"Oh, Tanrı aşkına!" Bo, kafası allak olmuş ve kalbi yara bere içindeyken Heenalı'nın davranışlarına karşı nasıl bir şey söyleyebilirdi ki? "En azından bana Domenica'yla iletişim halinde olduğunu söyle."

"Evet. Ayrıca her yere götürdüğü bıçağın üzerine bir izleme noktası yapıştırdım." Cassius kararından memnun görünmüyordu. "Hâlâ kendimi bir pislik gibi hissediyorum ama en azından başını belaya sokarsa benim pisiğim ona yardımcı olabilir."

"Noktaların menzili çok büyük değil." Tespit edilemedikleri için kullanışlı olan bu cihazların teknoloji ve iletim güçleri de sınırlıydı. "Domenica onun genel konumunu biliyor mu?"

Cassius başıyla onayladı. "Heenali'ye günde iki kez kontrol edeceğine dair söz verdirdi, Heenali'nin ne kadar üzgün olduğu konusunda endişelendiğini söyledi."

"Heenali'nin o adamda ne bulduğunu hiç anlamadım."

Cassius açıkça, "Sadece parlıyor ve gülümsüyor ama cesur değil," dedi. "Ama onun çok fazla soru sormayan güzel bir kız versiyonu olduğunu düşündüm."

Bowen da hemen hemen aynı değerlendirmeyi yapmıştı: Heenali'nin kendisine meydan okumayan bir sevgiliye ihtiyacı vardı; hayatını meydan okumalarla savaşıarak geçirmişti. Belki de sadece onu çekici bulan ve ona sıradan bir kız arkadaşymış gibi davranan yakışıklı bir adamla takılmak istiyordu, en sevdiği bıçağın yanından hiç ayrılmayan biriyle değil diye düşünmüştü.

Trey Gunther Sevgililer Günü'nde ona güller vermiş, satış elemanı olarak çalıştığı uzun süreler boyunca çikolatalar yollamıştı. Bowen'ın diğer adama karşı yumuşamasına neden olan şey, Heenali'nin romantik hediyelere verdiği tepkiye tanık olmaktı - Gunther'in hataları ne olursa olsun, Heenali'yi gülümsetmişti ve bu Cassius'la olduğu kadar nadir görülen bir şeydi.

Şövalyesine bozuk ilişkisini düzeltme arayışında başarılar dileyen Bo, "Personel sorunun mu var?" diye sordu.

Cassius başını salladı. "Heenali yardımcısını bilgilendirdi ve yola çıkmadan önce işine devam etti." Kollarını açarak, kabaca yara izi olan ellerini kalçalarına koydu. "Ama o gittiğine göre, bu tuhaf şeyi denetlemek için ben devreye girersem kimse gözünü kırpmayacaktır. BlackSea'nin bölgesel sınırlarını ihlal eden gemilerden birinin kaptanı ile konuşmaya gidiyorum."

Bowen, Cassius'un büyük gemilerin çok daha derin sularda demirlediği yere giden küçük bir gemide olması gerektiğini anladı. "En kısa zamanda beni bilgilendir

İşin bittiğinde," dedi en iyi arkadaşına. "Malachai Rhys bu işi yürütmeme izin veriyor ama sabrının ne kadar bilmiyorum."

Gözlerini pencerenin dışındaki karanlığa dikerek Malachai'nin kendisine gösterdiği acımasız görüntünün ayrıntılarını paylaştı. "O sırada düzensiz bir sinyalim vardı, yüklemeyi tamamlayamadım, ama bugün daha güçlü bir sinyalim var gibi görünüyor." Bir saniye durakladıktan sonra görüntüyü gönderdi. "Yüzde elli, yüzde yetmiş beş... bunu almalısın."

Cassius, *Sessiz Rüzgâr*'ın güvertesindeki kanlar içindeki şekil değiştirenlerin fotoğrafını gördükten sonra taş gibi sert bir yüz ifadesiyle, "Hugo'nun topladığı kanıtlar umurumda değil, Heenali asla masum insanların katledilmesine yardım etmez. Özellikle de su dönüşenlerine. Her zaman BlackSea toplantılarına katılmasına izin verilmesini ister, toplantılar büyüler."

Bo bunu yüksek sesle söylemedi ama Heenali'nin hayranlığı çok daha karanlık amaçlar için bir kılıf olabilirdi. Bu düşünceden saniyeler sonra katı bir inançsızlık duvarıyla karşılaştı.

Hayır, Heenali değil.

Ancak bunu şüpheyi yer bırakmayacak şekilde kanıtlamak için delil toplamaları gerekiyordu.

-Şu anda her şey onu işaret ediyordu.

Cassius'la konuşmayı bitirdikten sonra ruh hali daha da karardı ve en başından beri yapması gereken şeyi yapmaya karar verdi: Hugo hakkında bilgi edinmek. Asıl soru, taş bu nasıl yapacaktı? Diğer adam klan arkadaşıydı, Bo ise görece bir yabancıydı.

Ama güvenlik şefi olmasının bir nedeni vardı: Bir soru sormanın birden fazla yolu olduğunu biliyordu. Dışarı çıkarken laboratuvarın kapalı kapısına baktı ve Kaia'nın hâlâ içeride olamayacağını anladı. Eğer onu bulmak isteseydi mutfağa yeterince kolay olurdu ama ihanet duyguları derisinde kanlı yarıklar açarken onu bir daha göremeyecek kadar berbat bir haldeydi.

Carlotta'yı deniz kıyısındaki bir masada, denizci kahverengisi teni sağlıklı parlayan iri kemikli bir adamla otururken görünce yanına gitti. "Size katılmamın sakıncası var mı?"

Carlotta masadaki boş sandalyeye kibarca bir el salladı. Karşısındaydı, arkadaşı deniz tarafındaki duvara bakacak şekilde oturmuştu ve onun yanındaydı.

"Bowen," dedi, "bu benim dostum Filipe."

Bowen oturmadan önce diğ er adamın uzattığı eli sıktı. "Sanırım diğ er formunuzda zaten tanışmıştık." Okyanusa bakan şeffaf duvarı başıyla işaret etti. "Buranın kesinlikle Venedik *olmadığını* fark etmemin sebebi sendin."

Filipe kıkırdayarak kurabiyesinin son lokmasını yedi. "Carlotta bana Kaia'yla bir şansın olduğunu düşündüğünü söyledi."

İçeri girmek için mükemmel bir yoldu. "Ben de bu yüzden geldim zaten." Carlotta ona masanın ortasındaki tabaktan bir kurabiye ikram ettiğinde başını salladı. "Herkes Hugo'dan bahsediyor ama ben onun nasıl biri olduğunu bir türlü ."

Diğ er adamın pokeri biraz fazla sevdiğini ve bir iletişim uzmanı olduğunu biliyordu ama Hugo bu belirsiz gerçeklerin ötesinde boş bir siluetti. "Rakibim bir gölge, kanlı canlı bir adam değil."

Carlotta'nın soluk yeşil gözleri kahve fincanının kenarından onunkilere bakıyordu. "O bizim kayıplarımızdan biri," dedi usulca. "O senin yolunda bir engel değil."

Bölüm 41

Hugo, geç kaldın! Gösterinin başlangıcını kaçıracaksın!

-Kaia Luna'dan (16) Hugo Sorensen'e (16) mesaj

"AŞK O KADAR BASİT DEĞİLDİR," diye yanıtladı Bo ve bu kelimeyi kullanınca her şey daha kolay geldi. *Doğru* hissettiriyordu. Yine de zihni çalkalanmaya devam ediyor, kalbi acıyla sızlıyordu. "Burada olmayan bir adamın hiçbir hatası yoktur, Kaia'yı kızdıramaz."

Carlotta uzun bir aradan sonra başını salladı, dudakları hafifçe kıvrıldı. "Yokluk kesinlikle kalbi daha da büyütüyor." Filipe'ye baktı ve aralarında konuşulmayan bir şey geçti, iletişim o kadar zahmetsizdi ki Bo, Kaia ile yan yana oturup gözleriyle konuştukları uzak bir geleceği düşündü.

Filipe'nin derin sesi bu kırılğan hayali paramparça etti. "Annemin de dediği gibi Hugo çok çekici biri. Bu çocuk Bebe'yi bile güldürebilir ve gençken Carly'm dahil herkesin günahlarını affetmesini sağlayabilirdi." Yaşlılık lekeleri olan elini uzatıp arkadaşının üzerine kapattı.

Kendininkini ters çevirdi, parmaklarını onunkilerin arasında dolaştırdı. "Siyah saçlı, Filipe'ninki kadar koyu tenli ve güneş gibi bir gülümsemeye sahip, içinde şeytan var ama büyüleyici, sevimli bir şeytan. Hugo'da hiç kötülük yok."

Bowen'a hiç çekici denmemişti. "Arkadaş olarak nasıl biri?"

"Kararsız olabiliyor," dedi Carlotta gülümseyerek. "Ama geç kalmaktan, randevusunu unutmaktan ya da borcunu ödememekten o kadar keyif alıyor ki onu hemen affediyorsunuz." Kadına bir bakış

dostum. "Yine de Kaia'ya karşı dikkatliydi, ona ihtiyacı olduğunda hep yanındaydı."

"Kız onun için çok özel," diye doğruladı Filipe. "Sanırım onun için her şeyi yapardı. Birlikte çok gülerlerdi."

Bo'nun omuzları düğümlendi, düşünceleri bir kez daha laboratuvardaki değiş tokuşa ve Kaia'nın aralarına mesafe koyarak uzaklaşmasına geri döndü. "Merakı var mıydı?" diye sordu midesine oturan kayayı geçerek. "Kaia gibi." Soruşturmanın selameti için poker oynayan bir büyücünün neden aniden dedektif olduğunu anlaması gerekiyordu ama Kaia'ya hayran olan adam, onun kalbinde yaşayan bu yabancının özüne inmek istiyordu.

"Merak mı?" Carlotta soruyu düşündü. "Hugo'yu tanımlamak için seçeceğim bir kelime değil. Bilgi bulabilir, evet. Ama genellikle bu bilgiyi bulması söylendiği için ya da kendi başına bir nedenden dolayı buna ihtiyaç duyduğu için."

Bowen'ın ensesindeki tüyler diken diken oldu.

Hugo'dan İttifak Filosu'nun hareketlerini araştırmasını isteyen başka biri olabilir miydi? Bu kişi Malachai olamazdı; haberin hem onu hem de Miane'i şok ettiği çok açıktı. Yani ya Hugo sarhoş arkadaşından duyduklarından o kadar etkilenmişti ki araştırmaya başlamıştı ya da Hugo bildiklerini paylaştıktan sonra BlackSea'den başka biri onu bu işe itmişti.

Ama eğer bu doğruysa, o bilinmeyen kişi neden Hugo ortadan kaybolduktan sonra bile ortaya çıkmayarak Miane ve Malachai'yi devre dışı bırakmıştı? Sanki Hugo ve varsayımsal ortağı BlackSea'ye karşı hareket ediyormuş gibi değildi. Tam tersini yapıyorlardı.

Aklındaki sorulardan kurtulamayan Bo, on dakika sonra Carlotta ve Filipe'den ayrıldıktan sonra Hugo'yu anlama çabalarına devam etti. konuştuğuna dikkat ediyordu ve tüm konuşmaları kayıp adama çevirmiyordu. Klan arkadaşları bir araya gelip konuşmaya başlarsa bu çok geniş bir iz bırakırdı.

"Hugo'yu seviyorum, beni yanlış anlama," dedi Tansy, onu habitat üçteki geniş yetiştirme alanına kadar takip ettiğinde, orada keskin bir makasla bitkileri buduyordu. "Ama onu hiçbir zaman Kaia'nın eşi olarak görmedim. Her zaman daha güçlü birine ihtiyacı düşünmüşümdür; ona kalkan ve kaya olacak birine." Elindeki bitkileri

ayaklarının dibinde bir sepet. "Hugo'nun yanında Kaia kaya, kalkan ve onu zor durumlardan kurtaran kişiydi. Çocukluklarından beri bu böyleydi."

Avı Bo'nun aklında hâlâ cevaptan çok soru vardı ama Hugo Sorensen hakkında gerçek bir fikir edinmeye başlamıştı. Sevimli ve beceriksiz bir arkadaşı ama önemli olduğunda Kaia'nın güvenebileceği biriydi. Adamın pokere karşı bir zaafı vardı ama telsiz konusunda yetenekliydi, bazen havadan bile sinyal alabiliyordu.

Ayrıca bir keresinde BlackSea'nin tüm ağındaki tüm iletişim ekranlarının iki samuray kedisinin yer aldığı bir dövüş sahnesi göstermesini sağlayan başarılı bir hackerdı.

O on dört yaşındaydı.

Bowen bu adamı cesareti ve yaratıcılığı için sevmek zorundaydı.

Ancak, dosyadan önce -ve çocukluk şakaları bir yana- Hugo, Kaia ya da kendisiyle ilgili olmayan, gerekli olanın ötesinde proaktif bir şey yapmış gibi görünmüyordu. Bir keresinde Kaia için nadir bulunan bir yiyecek maddesini için sekiz gün harcamış ve banyosundaki fayansları beğenmediği için fayans döşemeyi öğrenmişti ama genel olarak sırtarak hayatını sürdürmekten mutlu görünüyordu.

Bo bir bağlantı köprüsünde durmuş, hiçbir şeyin yüzmüyor gibi görüldüğü karanlığa bakıyordu; yaşam alanının ışıklarının ötesindeki dünya sonsuz bir karanlıktı. Tıpkı ruhundaki karanlık yerler gibi, ruhundaki yaralar da hiç kimsenin onu "güneş gibi bir gülümsemeye" sahip olarak tanımlayamayacağı anlamına geliyordu.

Hugo'nun hatalarına rağmen, çok seviliyordu ve çok özleniyordu. Neredeyse tüm klan arkadaşları Hugo'dan bahsederken gülümsemişti. Diğerleri ise onu kaybetmenin acısıyla gözyaşlarını tutamamıştı. Hugo dikkatsiz olabilirdi ama insanların onu sevmesini sağlama yeteneğine sahipti.

Konumları tersine olsaydı, Hugo çoktan istasyonun favorisi olurdu.

Bo'nun böyle bir yeteneği yoktu. İnsanların güvenini kazanması, dostluklar kurması, bir kadının kalbini kazanması zaman almıştı.

"Sen sözünü tutarsın," dedi sessizce, kendisini burada olmayan bir adamla karşılaştırmanın aptalca bilse de

asla geri dönmeyebilir. "Yapacağını söylediğin şeyleri yapmayı unutmuyorsun."

Ancak Kaia, Hugo'nun sözlerini tuttuğu tek kişiydi.

Hugo Kaia'yı da güldürmüştü. Onu incitmemiştir.

Bo tekrar tekrar onun yüzündeki gülümsemenin , şakacı yaramazlığın yerini şok ve acının aldığını gördü. Öfke daha sonra gelmişti. Önce korkunç bir acı gelmişti.

Neden ona söylemediğini sormuştu.

Asıl soru şuydu: kim ve ne olduğunu anlamak için bilmesi gereken tek şeyi neden ona söylememiştir?

Çünkü tepkisinin onun zihnine tecavüz edeceği korkusuyla hiçbir ilgisi yoktu. "Sen lanet olası bir pisliksin, Bo." Kaia davet edilmediği yere *asla* gitmezdi. Paragöz ve acımasız bir şekilde davranmak onun doğasında yoktu. İçinde başkalarını önemsemekle ilgili vahşi bir nezaket

Kalçasına sert bir cisim battı. Bakışlarını sola doğru çevirdiğinde, gece karası tenli, 1.80'den kısa boylu ve kırıksıklıkları dönüşecek kadar fazla olan bir kadınla karşılaştı. Ama gözleri parlak, sert ve keskindi, ve elinde bir baston olmasına rağmen ona ihtiyacı varmış gibi görünmüyordu. "Kaia'ya ne yaptın?" Titrek bir talep.

Bowen onun sorusunun üslubu karşısında içten içe irkildi. "Sana ne bundan?" Kaia'ya gidip değersiz kalbini onun ayaklarına serecekti ve belki de Kaia onu istemediğine karar verecekti ama bu onunla sireni arasındaydı.

Buruşuk, küçük kadın bastonuyla onu tekrar dürttü.

Bo bastonu ondan kolayca alabilirdi ama eğer gerçekten ihtiyacı varsa, onu yere acı verici bir şekilde yuvarlanmaya mahkûm etmiş olacaktı. Kadının bir sonraki salvosunun önünden çekilmeye karar verdi - kadın çevikti ama Bo üç yüz yaşında görünen bir kadına üstünlük sağlayacak kadar kas kütlesini geri .

"benim işim, çünkü ben işim söylüyorum," dedi, boncuk gözleri ona-
"Kaplumbağa sensin," diye ağzından kaçırdı.

Sadece homurdandı. "Her ne yaptıysan, iyi edersin. Yoksa seni çıkış havuzundan kendim atarım." kaldırarak ona doğru salladı. "Bu kadar yumuşak bir kalbi zedelemek kimsenin yanına kalmaz, o kızın tek bildiği şey sevmek. Ve acısına ihanet edecek biri değil, bu yüzden her ne yaptıysan, korkunç olmalı. Git *düzelt*." Bu emir üzerine onu yolundan iten minik kaplumbağa kadın, köprüden aşağı doğru tepindi.

Bölüm 42

"Bir kere bile ağlamadı." "O sert bir çocuk."

"Ama tüm o acıyı ve dehşeti içinde tutarak . . . Ağlamasını istiyorum. Oğlumuzun ağlamasını istiyorum ve onu tutup sallamak ve bir daha hiçbir şeyin onu incitmeyeceğine dair söz vermek istiyorum."
"İçinde yaşamak zorunda olduğu dünya bu değil."

-Leah ve Jerard Knight (2065)

DR. KAHANANUI, Bo'nun doğrudan Kaia'ya gidip kırıdığından korktuğu şeyi onarmaya çalışma planını **engelledi**; doktor, istasyonun etrafındaki genel iletişim panellerinde adını göstererek onu laboratuvara çağırdı. Bir panelin yanından geçtikten sonra onu fark eden Oleanna laboratuvarın yönünü gösterdi. "Attie seni arıyor, yakışıklı."

Dr. Kahananui içeri girdiğinde ona sert bir sesle, "Bir dizi tarama daha yapmam gerekiyor," dedi. "Her şey bıçak sırtında dengelenmiş durumda. Üçüncü dozajı yeniden ayarlamam gerekip gerekmediğini kontrol etmek için sürekli veriye sahip olmalıyım ve tek seçenek birden fazla tarama yapmak ya da tüm gün izleme yatağında istemek."

"Bu kesinlikle daha iyi bir seçenek." Bo tarama koltuğunda yerini aldı ama bu kez kollarını bağlayan Kaia'nın yetkin elleri değildi, burnuna gelen hindistan cevizi ve tiare çiçeği kokusu da değildi. Dr. Kahananui havadan sudan konuşmadı, aralarındaki etkileşim sadece denek ve doktor arasındaydı.

Bo aradaki soğukluk farkını kapatmaya çalışmadı. Kaia'yı incitmişti ve önce bu hatasını düzeltmeye çalışması gerekiyordu. Ne yazık ki Dr. Kahananui bu turun bir parçası olarak ona bir uyku ilacı enjekte etmesi gerektiğini söyledi

taramaların. Kasları isyanla gerilmişti ama burada olma nedeni buydu. Bu verdiği bir sözdü.

Onunla birlikte odasına gitti ve yatağına uzandı. "Ne kadar baygın kalacağım?"

"On bir buçuğa kadar," dedi doktor ona. "Bu süre zarfında ihtiyacım olan tüm ölçümleri yapabilmem gerekir." Adamın kolunu yukarı itti ve pazularına soğuk ve sert bir şey dokundurdu.

Bo uykuya daldığını hatırlamıyordu ama bir süre sonra odada bir varlık olduğunu fark etti. Etrafını saran makinelerle oynayan bir varlık. *George*. Sersemce bir selam mırıldandı ve Dr. Kahananui'nin asistanının olağanüstü bir şekilde hareketsiz kaldığını hissetti.

Kapı birkaç saniye sonra hızla kapandı ve ardında sadece tanıdık bir şeyin hafif kokusunu bıraktı. Kaşlarını çattı, onu yakalamaya çalıştı ... ve bir kez daha uykuya daldı.

- - -

Yatağına en yakın makinenin üzerindeki saat yumuşak bir mavi renkte parlıyordu: 23:23.

on biri yirmi üç geçiyor.

Beyni bu farkındalıkla uykunun son kırıntılarını da silkeleyerek ayağa kalktı ve yüzüne biraz su çarpmaya gitti. Tamamen olarak uzanmıştı, bu yüzden yüzünü kuruladıktan sonra Kaia'yı bulmaya hazırды. Onu uyandırmak anlamına gelse bile bunu yapacaktı. Kaia'nın böyle korkunç bir şey yapabileceğine inanması fikrine katlanamıyordu.

Koridorun laboratuvarın kapısı açıktı, George içerideki bilgisayarın önünde kambur duruyordu, kemikli omuzları laboratuvar önlüğüne yapışmıştı ve kolları vücuduna göre çok uzun görünüyordu. "Kaia'nın hâlâ uyanık olup olmadığını biliyor musun?"

Diğer adam başını kaldırdı, Bowen'ı tanımadan önce gözleri bir an için irileşti. Sonrasında elmacık kemiklerinde renk çizgileri oluştu. "Sanırım merkezi yaşam alanına gitmiş olabilir." Mırıldandı. "Yaklaşık on beş dakika önce onu o tarafa doğru yürürken gördüm. Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Evet." Kaia'nın ona "Acil Durum Tahliye Prosedürleri" el kitabının arkasındaki Ryūjin haritasını ezberlemişti. Yıldızların altında yedikleri akşam yemeğinden sonra Kaia onun tahliye protokolleri hakkında bilgilendirilmediğini fark etmişti

"Çoğu misafir buraya gelmeden önce bir brifing alır." El kitabını çıkarmak için ajandasını eline kaşlarını çatmıştı; uzun, aşkla karışık saçları adamın dokunuşunun izlerini taşıyan çıplak göğüslerinin üzerinde dalgalanan bir siren.

Onu sonsuza kadar izleyebilirdi.

Sağ ayağındaki küçük parmağın dördüncü parmağıyla örtüştüğünü keşfedince büyülenmişti. Böylesine küçük, samimi bir , ancak birbirini öğrenen aşıklar arasında var olabilirdi.

"Gençken kırmıştım," demişti ona el kitabını indirirken dalgınca. "Şifacı onu onarmak için yeniden kırmak zorunda kalana kadar gerçekten fark etmedim ve fiziksel olarak bende hiçbir fark yaratmadı, bu yüzden ..." Omuz silktili. "Tırnak da bir daha hiç uzamadı. çok renkli noktalar dövmesi yaptırdım. Ona diva diyorum."

Minik dövmeyle incelerken, çıplak ayağını kalçasına yaklaştırmış ve elini bileğine , "Mürekkep vardiya boyunca dayanıyor mu?" diye sormuştu.

"Uh-huh. Özel değişken formülasyonu." İşte o zaman el kitabını ona doğru itmiş, sonra da istasyonda bir felaket yaşanması halinde ne yapması gerektiğini bildiğinden emin olmak için onu sorgulamıştı. Onunla ilgileniyordu. Diğer herkese yaptığı gibi.

Su altında hayatta kalamayanlar için prosedür basitti: *Bir can simidine binin, giriş lombozunun üzerindeki büyük yeşil düğmeye basarak mührü kapatın, ardından kırmızı düğmeye basarak can simidini çıkarın. İşaret otomatik olarak devreye girecektir. Karanlıkta hayatta kalma kapasitesine sahip istasyon arkadaşları tarafından yukarı çekilmezseniz saat içinde geri alınacaksınız.*

Bo kapalı bir kapsülün içinde çaresizce yüzmek fikrinden hoşlanmamıştı ama tüm yaşam kapsüllerinin yerlerini öğrenmişti. Kaia onu bunlarla da sınamış, kaçması için giderek daha korkunç felaketler uydurmuş, sonunda da "Godzilla büyüklüğünde bir kraken "in saldırısına uğramıştı.

Kızın kıkırdayarak gülüşünü, bu sırada yanlışlıkla burnundan soluyuşunu, sonra da öyle bir gülüşünü hatırlayınca kalbi sıkışmış, gözlerinden yaşlar .

George'u yalnız çalışmasına bırakan Bo, üç katlı bir sandviçi mideye indirmek için kendini mutfağa gitmeye zorladı. Bunu beynini ve vücudunu işlevsel, deneyi de istikrarlı tutmak için gerekli bir yakıt olarak düşündü. Mutfaktan çıkarken ışığın gümüşü ay ışığına , istasyonun en derin geceye yerleştiğini fark etti.

Avludaki kanepelerde sadece birkaç kişi oturuyordu, ikisi de suya bakıyordu, ellerinde kahve ya da sıcak çikolata olabilecek fincanlar vardı. Geçmesi gereken bağlantı köprüleri boştu ve bu kez karanlığa baktığında, görüş alanının en ucunda hareket eden devasa yaratıklar gördü.

Herhangi bir ayrıntı çıkaramadı, sadece devasa boyutunu hissetti.

Kaia'nın krakeni mi?

Ama bu gizem bile onu hedefinden saptırmaya yetmemişti, kalbi Kaia'yı bulma ihtiyacıyla çarpıyordu. Ancak sonunda Kaia'nın ona istasyonun eğlence merkezi olduğunu söylediği, bir basketbol sahası ve uzun ağaçlar ve sayısız çiçekle dolu bir parkla tamamlanan yere girdiğinde boş görünüyordu.

İssiz.

Ama Kaia hareket ettiğinde havada asılı kalan yemyeşil tropik çiçeğin kokusunu alabildiğine yemin ediyordu; hindistancevizi ve ... çikolatanın belli belirsiz iplikleriyle sarmalanmış?

Mutfağa gir soğutucuda çikolatalı kek kalıntıları görmüştü. Kaia bu akşamki tatlı için yapmış olmalıydı. Sireni, ağaçların hava akımlarıyla ve gece böceklerinin varlığının kesintiye uğramasından rahatsız sesler çıkardığı bu devasa habitatta yerlerdeydi.

Ay ışığı her adımında parılıyordu. Ayrıca eski moda gaz lambaları gibi görünen ama daha çok kurnazca kamufle edilmiş eko-ışıklarla kaplı patikalar da vardı. Sahte lambalar, ağaçların altındaki gölgelere nüfuz etmeyen yumuşak bir altın ışıltısı yayıyordu.

Kaia'yı bulması saatler sürmeliydi.

Beş buçuk dakika sonra, adam kadının bir göletin önündeki oyma taş bankta oturduğu yere doğru yürüdü. "Okyanusun ortasında neden bir gölete ihtiyacın ki?"

Hex sol omzuna oturduğu yerden Kaia'ya baktı ama Kaia gözlerini kararlılıkla ileriye dikmişti, kolsuz ve kepçe yakalı yeşil elbisesi ay ışığında su gibi akıyordu. Saçlarını başının arkasında topuz yaparak ensesinin narin derisini ortaya çıkarmıştı ve Hex eğilip dudaklarını o yumuşak, sıcak noktaya bastırmaktan başka bir şey istemiyordu.

Ama yaptığı şeyi yaptığında bu hakkından vazgeçmişti. Onu geri kazanmak zorundaydı. Ve kazanacaktı, bu damarlarını yarmak anlamına gelse bile. "Özür dilerim." Çıplak, ilkel, kelimeler onun aynı derecede ilkel kalbinden geliyordu.

Kaia muhteşem bir zarafetle onu görmezden geldi.

"*Siren.*" Daha azını hak etmediğini bilen Bo, önünde tek dizinin üzerine çöktü. "Ben bir piçtim." Bunu ifade etmenin başka bir yolu, süslemenin başka bir yolu yoktu. "Korkudan tepki verdim" -bunu itiraf etmek içini burktu- "ama *asla*, tek bir saniye bile, bırakın benimkini, herhangi birinin aklına tecavüz edeceğine inanmadım."

Kaia sonunda konuştu, sesi duygudan yoksundu. "Atalina, Ashaya Aleine ile temasa geçti. Yarın sabah Ryūjin'e gitmek üzere San Francisco'dan ayrılacak."

Eğer kadın ona bağırması olsaydı bunu ama kadın susmuştu. Dr. Kahananui'nin onu uyardığı koruyucu kabuğun içine girmiş ve onu kabuğun içine itmişti. "Ashaya'nın gelmesine gerek yok." Yolculuğu iptal etmek için Ashaya'yı kendisi arayacaktı. "Sana vücudumdaki her hücreyle güveniyorum."

Kaia hâlâ ona bakmıyordu. Onu suçlayamazdı.

İçi titreyerek elini önce büktü sonra kıvırdı. Tekrar ve tekrar. "Geçmişimde pek kimsenin bilmediği bir şey var." Sesi kâbusun ağırlığı altında kırıldı. "Bir zamanlar bir Psy zihnime zorla girmişti."

Kaia'nın ona bakıp bakmadığını bilmiyordu -çünkü bakamıyordu, eskiden olduğu dehşete kapılmış çocuğun yankısını görmesine dayanamıyordu. Denizin çok altında büyüyen çimenlere baktı,

bunun mucizesine odaklanmaya çalıştı ama zihni on sekiz yıl önceki eski bir ahırdıydı.

"O zamanlar on üç yaşındaydım." Omurgası boyunca terler boşaldı. "Kısacası, beni ele geçiren telepat başarılı oldu. Psişik parmaklarını zihnime soktu ve onu yırtarak açtı." Beynine buzdan hançerler saplanmış gibi hissetmişti. "O kadar şiddetli olmasına gerek yoktu -insan kalkanları acı verici derecede incedir."

Tp-Psy bir mesaj olarak çok acımasızdı. "Şok omurgamın spazm geçirmesine neden oldu. Ayrıca dört, beş saniye boyunca konuşma ve görme yetimi kaybettim." Dehşetin her anı bir yıl gibi gelmişti. Bo o dört nokta beş saniyeyi asla unutamayacaktı.

"Neden?" Dehşet dolu bir soru. "Bir çocuk ne bilebilir ki?" "Babam Alliance'dı." İyi olanlardan biri, zaten Bowen'ın neslinin ortaya çıkarması gereken ince bir yozlaşma tarafından kenarlara itildi. "Benim bir uyarı olmam mı gerekiyordu yoksa beni kırdıktan sonra bükmek mi istediler bilmiyorum ama sonuç aynıydı." Cassius yerde bilinçsiz ve kanlar içinde yatarken Bo çığlık atıyordu.

Bo, Cassius'tan bahsetmemeye özen gösteriyordu; en iyi arkadaşının başına gelenlerden asla bahsetmeyeceğine dair söz vermişti. Cassius olayı zihninin derinliklerine kilitlemiş ve hiç olmamış gibi davranmayı tercih etmişti. "En kötüsü de, bir çeşit arkadaşım olarak gördüğüm bir Psy komşum tarafından katledilmemdi; bana kimya dersi vermişti, beni bebekliğimden beri tanırdı." Şehirlerin dışında pek fazla Psy yaşamazdı ama yaşayanlar da insan ve Dönüşen komşularıyla iyi geçinmeyi öğrenmişti.

"Ve bunu yapan telepat, uzaktan hayranlık duyduğum bir arkadaşıydı - bir çocuğun hayalleri." Ama en kötüsü, Cassius'un on sekiz yaşındaki telepata ciddi bir şekilde aşık olmasıydı; onun zekâsı ve buz kraliçesi güzelliği, duygusuz bir ırkın parçası olmasını umursamayacak kadar etkilemişti.

Kaia'nın parmakları onun çenesine dokunuyor, parmak uçları ısıtılmış tencereleri tutmanın sonucu olarak onunkinden daha pürüzsüz. "Nasıl kaçtın?"

Kendini bu zaman ve mekânda tutmak için onun dokunuşunun hissine tutundu. "O zamanlar Psy'lar zihinlerinin onları zarar görmez kıldığını düşünürlerdi. Telepat beni fiziksel olarak bağlamadı." O da

Önce Cassius'a tecavüz etti, zihnini çıplak bıraktı ve ruhunu sonsuza dek paramparça etti.

"Tek gereken bir anlık dikkat dağınıklığıydı." Cassius kendine geldi ve kolları ve bacakları düzgün çalışmadığı halde ayağa kalkmaya çalıştı, beynine aldığı darbe o kadar şiddetliydi ki iyileşmesi en azından fiziksel olarak bir yıllık rehabilitasyon gerektirmişti. "Hiç düşünmedim. Sadece telepatın şahdamarına bir kalem sapladım ve özgürdüm." Sıcak, metalik atardamar spreyiyle ıslanmış, saman kaplı zeminde ağır yaralı bir arkadaşı ve ahırın dışında olası bir düşmanı vardı ama telepatın acımasızlığından kurtulmuştu.

Kaia'nın delici bakışları, kenarları parlayan mutlak bir gece yarısıydı ve ancak o zaman başını kaldırıp Kaia'nın bakışlarıyla buluştuğunu fark etti.

Bölüm 43

Korku, günün parlak ışığında gelen bir hırsız, kibirli ve kendinden emin bir davetsiz misafirdir.

-Bilinmeyen filozof (18^{inci} yüzyıl)

"YAPTIĞIN ŞEY SENİ TUTUYOR" diye fısıldadı, gece parlayan gözleri büyüleyici güzellikteydi.

"Öldürerek değil. O nefsi müdafaaydı." Ne o on üç yaşındaki çocuğun ne de sonrasında yaşananlardan dolayı zaman suçluluk duymamıştı. Ailesi telepatı kimsenin bulamayacağı bir yere gömdükten sonra ahırını yakmış ve komşu kız ortadan kaybolmuştu.

Bir Psy ekibi telepatının PsyNet'le bağlantısının aniden kesilmesine yanıt vermişti ama saatler çok geç olmuştu. Ya telepat hemen yanıt alacak kadar önemli değildi ya da tek kullanımlık bir piyondur. Efendilerine makul bir inkâr edilebilirlik bırakırken omuz silkilebilecek biri.

Komşu kıza gelince, Bowen'ın ailesinden kimse ona dokunmamıştı; Bo'nun kalemi saldırganın şahdamarına saplamasından saniyeler sonra gelmişti. Adamın kan sıçramış yüzünde gördüğü şey kaçmasına neden olmuştu. Bo o olaydan sonra çok uzun bir hayat yaşamadığını hissediyordu -çalıştığı insanlar başarısızlığı değil, başarıyı ödüllendiriyorlardı.

"Birinin kontrolü altında olma hissi," dedi, "bir yabancınnn psişik dokunuşunun içime zorla girmesi-" Dizini elinin derisini kansız bırakacak kadar sert kavradı. "Hâlâ uyanıyorum

Parmaklarının beynimde, anılarımda, *içimde* gezindiğini hissettiğim kabuslarla."

"İşte." Kaia faresini tünediği yerden indirdikten sonra Hex'i ona uzattı. "Hex'i sev. Strese iyi gelir ve seni sevdiği için onu strese sokmaz."

çıplak ve savunmasız hisseden Bo elini kaldırdı, avuç içi açıktı.

"Attie'den Ashaya'ya gelmemesini söylemesini isteyeceğim," dedi Kaia kabul edilebilir bir Hex'i aktardıktan sonra.

"Bunun seninle hiçbir ilgisi yoktu." Bowen'ın, verdiği acıyı sonsuza dek silecek düzeyde gerçeği anlamasına ihtiyacı vardı. "Kızgındım çünkü benden kasıtlı olarak bir sır sakladığını düşünüyordum, ama geri kalanı-

"Biliyorum." Kaia'nın parmakları yanağında, şefkati onu asla kurtulamadığı bir gölge olan korkuyu bir kez daha kabul etmekten alıkoydu.

Ürpererek çimenlerin üzerine tamamen oturdu, sırtını banka . Hex bacağından aşağı ve çimlere koştuğunda, farenin keşfetmesine izin verdi. Hex sanki minik bacaklarını uzatıyormuş gibi yakın durdu. Bir süre sonra kaşlarını çatarak, "Kullanmak istemiyor musun?" diye sordu. "Bir kol ya da bacak gibi olduğunu söyledin ama o kasları hiç esnetemiyorsun. Bu doğru görünmüyor."

"Tuhaf bir adamsın, Bowen Knight." Saçına bir dokunuş, tüy kadar hafif bir okşayış. Tüm kasları kasıldı. Dokunuş daha da sertleşti, Kaia'nın parmakları Bo'nun sahiplenici olarak görmek istediği bir şekilde saçlarını okşuyordu. Sık sık dokunan bir adam değildi ve suikast girişiminden önceki aylarda Lily'ye sarılmanın ötesinde insanlarla pek teması olmamıştı.

Bu bilinçli bir seçim değildi.

Uzun yıllar boyunca tüm dikkatini, tüm odağını ve tüm enerjisini İttifak'a vermişti. Ama Kaia ona , onun kahkahalarından, okşamalarından, neşeli oyunculuğundan yoksun bir manastır hayatı yaşamaktan bir daha asla tatmin olmayacağını anladı.

"Şimdi de telepatimi kullanmamı mı istiyorsun?" Kaia Bowen'ın saçını çekştirerek sordu.

"Bu senin bir parçan." Söylenmeyen şey, onun her şeyini kabul ettiğiydi - hediyesi en büyük kâbusuyla iç içe geçmiş olsa bile.

Vicdansız telepatin yaptıklarına, Bo'nun bir zamanlar olduğu çocuğun kalbinde yarattığı hasara duyduğu öfke bir şimşek gibi içinden geçti.

"Sanırım kullanarak büyümüş olsaydım ve sonra aniden bırakmak zorunda , özlerdim," dedi, sorusuna cevap verirken çünkü şimdi onun bilgiye olan açlığını belki de kendisinden daha iyi anlıyordu.

Telepati hakkında yeterince bilgi sahibi olsaydı, belki de kalkanlarını indirip dinlenebileceği gecenin derinliklerinde korku ona eziyet etmeyi bırakırdı. "Ama ben sağlam kalkanları olan Dönüşenlerin etrafında büyüdüm."

"Peki ya kendi kalkanlarınız? Onları yaratmayı nasıl öğrendiniz? Telepatların dünyanın gürültüsünden duymuştum."

Kaia durakladı. "Bunu hiç düşünmemiştim." Ama cevap çok açıktı. "Değişken kalkanlarla karşılaşarak öğrenmiş olmalıyım. Tabiri caizse, bebek görür, bebek yapar." Ailesi onu daha geniş bir dünyaya götürdüğünde istenmeyen dış etkenlere karşı güçlü bir kalkanı olmuştu.

"Beyninizin tam bir Psy beyninden farklı çalışması ve kalkanla doğmuş olmanız da mümkündür."

"Evet, bu çok mümkün." Kaia psişik gürültüden bunaldığını hiç hatırlamıyordu.

"Eğer doğruysa, bu size psişik bir avantaj sağlar." Başını hafifçe yana kaydırıldı.

Kalbi, zamanı tükenmekte olan bu adam için hissetmemesi gereken bir duyguyla kabarak -geriye adım atmak için çok geç olması dışında- saçlarını okşamaya yeniden başladı.

"İletişim kurmak için *hiç* telepatinizi kullandınız mı?"

"Telepatik yetenekleri olan birkaç klan arkadaşım var." Onunki kadar güçlü olmasa da konuşmaya yetecek kadar. "Biz çoğunlukla

Dürüst olmak gerekirse, bunu bir oyun olarak görüyorum. Bir salon numarası gibi."

Ve sonunda bir kakhaha atarak gölgelerin arasından çıktı. "Sadece siz telepatiyi bir salon numarası olarak görürsünüz."

"İstersem solungaçlarım var ve siyahlar içinde yüzebilirim." Yine şakacı bir şekilde adamın saçını çekiştirdi. "Bunun yanında telepati nedir ki? Ağzımı açabilir ya da yüz ifademi değiştirebilir ve etkili bir şekilde iletişim kurabilirim."

Bowen omzunun üzerinden ona baktı, gülümsemesi çok güzeldi. Onu çimlere yatırıp öpmek, ona sarılmak ve bir zamanlar olduğu çocuğun acısını dindirmeye çalışmak istedi. Çünkü bu güçlü adamın içinde hâlâ vardı. Ama soruları bitmemişti.

Saçlarına daha iyi erişebilmesi için bacaklarına yaslanacak şekilde pozisyon değiştirerek, "Klanınız Psy'ların biyogeribildirim ihtiyacını Sascha Duncan DarkRiver'a iltica etmeden çok önce biliyordu. Kedilere söyledin mi?"

"O zamanlar müttefik değildik." Parmaklarını adamın boynunda gezdirdi ve ona nazik bir masaj yapmaya başladı. "İltica olayını duyduğumuzda leoparlar ne yapmaları gerektiğini çoktan çözmüşlerdi."

Başını biraz öne eğdi. Kaia sertliğini gidermek için masaj yaptı, zor bir geceye yumuşak bir son verdi. Yaşadıklarını ona anlatmak neredeyse onu mahvedecekti ama bunu yapmıştı çünkü onun acı çekmesine neden olmuştu ve bu onun için kabul edilemezdi. En büyük yarasını deşmek anlamına gelse bile.

Eğildi ve onun ensesinin derisini öptü. İçinden bir ürperti geçti.

Dizlerinin üzerine kalkarak döndü ve ellerini bankın üzerinde onun iki yanına dayadı. İçgüdüsel olarak eğildi ve dudaklarını onunkilere bastırdı. Öpücüğü onun yönlendirmesine izin verdi... ta ki kollarını ona sıkıca sarıp onu banktan çekene kadar.

Kaia duyulabilir bir "oof" sesiyle sırt üstü çimlerin üzerine düştüğünde, adam güldü ve bu gülüş öpücüğün içine düştü. Kaia endişeli bir sesle "Hex," dediğinde adam başını salladı. "Sağımızda birkaç metre ötede. Onu ezmedik."

Aniden yükselen endişesi yatıştığında, erimiş bir ıslaklık ve karanlık bir talep olan öpücüğe geri döndü. Bo bir eliyle başının kavrarken diğer kolu beline çelik bir bant gibi dolanıyordu ama Kaia korku hissetmiyordu, damarlarında sıvı ateş gibi yanan bir haklılık duygusundan başka bir şey hissetmiyordu.

Nefes nefese, muhtaç, karşılığında o da aynı şeyi talep etti. O da tereddüt etmeden verdi.

Vücudu büyük ve ve kalbi o kadar güçlü atıyordu ki kanı onunla birlikte gürledi. "Bo."

Tutuşunu sıkılaştırarak, dilini diline değdirdi, yumuşak yalamalar ve emmelerle onu kızdırdı; bu, kızın doğasının diğer kısmına da insan tarafına olduğu kadar derinden hitap ediyordu.

Kaia şakacı ve kabaca gerçekçi bir şekilde baştan çıkarılmıştı, çünkü hiçbir zaman yumuşak bir cazibe ya da pratik bir baştan çıkarma tarafından baştan çıkarılmamıştı.

Alt dudağından küçük bir ısırık, ayak parmaklarının kıvrılmasına neden oldu, sonra onu daha derin ve daha derin öperken onu yırtan bir inilti. Ta ki ciğerleri ağrıyıp havaya ihtiyaç duymasına rağmen öpüşmeyi kesmek istemeyene kadar.

Adam bir elini kalçalarında gezdirmek için elbisesini yukarı çektiğinde, kadın ve "Acele et," dedi, daha önce yaşananların karanlığını tutku, tatlılık ve dokunuşla silmek için içgüdüsel bir açlık duyuyordu.

Bowen ellerini külotunun kenarlarına götürdü ve dantel parçasını aşağı doğru çekmeye başladı. Dantelin ete erotik bir şekilde sürtünmesi, ellerinin sert sıcaklığı, bacaklarının arasındaki nemli sıcaklığın dikkatini dağıtmaya devam etmesi... Adamın işi bitmeden Kaia çıldıracaktı.

Hemen geri çekilerek işi kendisi halletti, sonra da adamın kemeriyle uğraşmaya . Dirseklerinin üzerinde yükselip onu izledi, gözlerindeki ısıltılı sıcaklığa hafif bir gülümseme eşlik ediyordu ve bu da kadının bir öpücük daha istemesine neden oldu. Ama onunla kuracağı bu en ilkel bağa daha da çok ihtiyacı vardı. Kemerini çözdü, kot pantolonunun düğmesini çevirerek açtı ve vücudunun sert dikkat ederek fermuarını indirdi.

Onu ellerinin arasına alıp serbest bırakması uzun sürmedi, nefesinin tıslamasına kadar. Ona sarıldı, elbisesi de örtüyordu. "Eğer yakalanırsak," diye fısıldadı ona doğru eğilirken, tırnakları

Gömleğinden göğsüne doğru kazıyarak, "Sadece üzerine oturduğumu farz et."

Güldü ve bu bir iniltiye dönüştü. "İstedğin zaman üzerime oturabilirsin, Siren." Sesi yine kendisi gibiydi, ruhunda uzun zaman önceki saldırıdan kalma kırıklar yoktu ama Kaia bunun imkânsız olduğunu biliyordu. Kırıklar bir gün tamamen iyileşebilirdi ama yara izleri kalacaktı. Adamın o korkunç saldırı hakkında kimseye konuşup konuşmadığını merak etti; ona başka bir zaman soracaktı. Bugün yeterince karanlık, yeterince acı çekmişlerdi.

Bugün onu bedeniyle sevecek ve bu dünyada hayatta kalma mücadelesinden daha fazlası olduğunu ona bir kez daha gösterecekti.

Onun üzerine akarak, vücudunu onunkinin üzerinde sallarken onu yavaşça ve derinlemesine öptü. Adam ritmi korumasına yardımcı olmak için ellerini kalçalarına koydu ve böylece tüm işi yapmak zorunda kalmadı. Kaia onun ağzına karşı gülümsedi. "Sen bir koruyucusun Bowen Knight," diye fısıldadı. O kadar sessizdi ki adamın duyup duymadığını bilmiyordu.

Parmakları kalçalarında kenetlendi, vücudu sertleşmeye başladı. Hızını artırdı, onun düşüşünü izlemeye hazırды ama sevgilisi strateji konusunda ustaydı. Ellerini göğüslerine koydu ve baş ve işaret parmakları arasında meme uçlarını sıkarak, düşmeden önceki anda onu sınırın ötesine itti.

Bölüm 44

Annem ve babam .

-Kaia Luna (7) Geraldine Rhys'e

KAIA Bowen'ın üstünde yatıyordu, giysileri düzgündü ama kalpleri çarpıyor ve nefesleri kısıydı. Adamın bir kolu kadının sırtına dolanmış, diğeri başının altına katlanmıştı; birden fazla sert kenarı olan büyük, sıcak bir erkek yastığı.

Teninin sıcaklığını ortaya çıkarmak için düğmelerini açarak, iç çekerek elini onun üzerinde gezdirdi. Adamın göğsünde hiç kıl yoktu ama en son yatağa girdiklerinde adamın karnının alt kısmında bir iz keşfetmişti. Tıpkı onun kendi vücudunda keşfettiği pek çok hassas yer gibi.

"Biri geliyor," diye mırıldandı.

Kaia yürüyüşe çıkmış bir çiftin alçak sesle konuştuklarını çoktan duymuş, tembelce duymazdan gelmişti. "Sessiz ve hareketsiz kalırsak bizi görmezler." Ryūjin uykuya dalarken loş ışığın yarattığı sıvı gece havuzunda bir bank seçmiş olması işine yaramıştı.

İstasyon sakinlerinin hepsi farklı vardiyalarda çalışıyordu ama yüzey dünyasıyla bağlantılarını tamamen koparmamaya çalışıyorlardı. Ryūjin bilim adamlarının farklı uyku döngülerinde olması toplantıları ve araştırma işbirliğini zorlaştırıyordu. Sonuç olarak, tüm istasyon her gece yaklaşık dört saat boyunca "karanlıkta" kalıyordu.

Onlar orada yatarken Bo'yu sevmeye devam etti. Kalbinin üzerinde, cerrahların girdiği yerdeki yara izlerini takip ettiğinde bile onun araştırmasını durdurmadı. Bo'nun kalbindeki kurşun izini görmüştü.

sırtında da. Çarpma bölgesi ironik bir şekilde neredeyse hiç zarar görmemişti; parçalanmak üzere tasarlanmış merminin harap ettiği yer onun *içiydi*.

Ancak vücudundaki tek yara izi bunlar değildi. "Bu neyden?" Hex, Bowen'ın omzuyla boynu arasındaki sıcak noktaya kıvrılmak için yanına geldiğinde, karnının alt belli belirsiz bir çıkıntıyı ovuşturdu.

"Gençken güvenlik görevlisiydim. Bir Psy şirketinin bir insan şirketinden çaldığı verileri geri çalıyordum. Bıçaklı bir ninjadan yeterince hızlı kaçamadım."

Kaia usulca güldü. "Bıçak kullanan bir ninja mı?"

"İyi, gerçeği benden işkenceyle öğrendiniz," diye homurdandı. "Bir patlayıcı erken infilak etti ve karnıma bir şarapnel parçası saplandı; kötü görünüyor ve kulağa kötü geliyor ama hiçbir iç organımı delmedi, sadece gururumu zedeledi." Kaşlarını çatarak söylediği sözlere rağmen gözleri kapalıydı ve okşanmaktan hoşlanan şekil değiştirenlerden birine benzer bir şekilde çimlerin üzerinde kemiksiz yatıyordu. Belki bir kedi. Ya da belki bir kurt. Hatta belki Kaia gibi bir yaratık. Ya da belki sadece insan gibi davranıyordu.

Kaia çocukken pek çok insan tanımıştı, annesi ve babası dünyayı kurtarmak isteyen cesur maceracıları. Çok aptalca, çok harika bir şekilde umutluydular. Yardım etmek için savaştıkları insanlar tarafından derinden ihanete uğramışlardı. "Keşke ailem bir gün ay ışığı altında bir insanla ten ayrıcalıklarımı değiş tokuş edeceğimi bilebilseydi."

Bowen parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Soy ağacından çıkarılır mısın?"

Kaia gülümsedi. "Hayır. Annemle babam isyankârdı, BlackSea'nin izolasyonist politikalarına inanmıyorlardı. İnsanları artık yekpare bir grup olarak görmediğim için mutlu olurlardı. Annem ve babam bana her bir insanı kendi eylemlerine göre değerlendirmeyi öğretti." Ama o zamanlar korkmuş, öfkeli ve kederli olan çocuk, bu dersi unutmuştu.

"İnsanlığa karşı neden bu kadar öfkeliydin?" Bowen yumuşak bir sesle sordu. "Bunun Hugo'nun dosyasından daha fazlasıyla ilgisi vardı, değil mi?"

Artık ne yüzünde ne de kalbinde gülümseme vardı. "Annem ve babam bir insan kasabasını kasıp kavuran bir virüs yüzünden hastalandılar." Annesi, kasabanın köhne kliniğinde virüsün yayılmasını engellemek için çalışıyordu.

Babası acil durum malzemelerini getirip götürürken Kaia da yerel bir okula kayıtlıydı ama okuldan sonra babası onu alır, o da babasıyla birlikte giderdi.

"Neden bir virüs için insanlığı suçluyorsunuz?"

"Virüs için onları suçlamadım. Aileme ihtiyaçları olan ilaçları vermedikleri için onları suçladım." Bir doktorun çocuğu olan Kaia, o kadar gençken bile Elenise ve Iosef'in vücutlarına en temel sıvılar bile verilmeden koridora atılmaması gerektiğini biliyordu.

Bowen onu kendi sert sıcaklığına daha da yaklaştırdı. "Yolsuzluk mu?"

"Bazı insanlar önce kendi ailelerine bakılması için torpil yaptılar, Annem ve babam gibi eleştirel olmasalar da ve annemle babam yardım etmek için hepsinden daha fazlasını yapmış olsalar da." Küçük bir kızken korktuğu zamanki gibi yüzü ısındı ve aniden dünyası olan iki insanın sesleri olmadan. "Annemle babamı koridordaki sedyelerde, kirli çarşafların üzerinde bıraktılar."

Haşlanan ıslak gözlerinin arkasını yaktı. "Onlara battaniye almak için küçük evimize koştum ama biri zorla girmiş ve her şeyi almıştı."

"Ah, bebeğim." Bowen'ın boştaki eli kızın başının arkasını kavradı ve ağzıyla saçlarına bir öpücük kondurdu. "Kaç ?"

"Yedi." Uzak bir diyarda korkmuş ve yalnız. "Dahili bir iletişim cihazımız yoktu ve hırsızlar organizatörleri aldılar. Annemin cebinde bir telefon olması gerekirdi ama ben onları sedyede bulduğumda telefon yoktu - babam beni okuldan almaya gelmeyince." Kliniğe yakın oturan bir arkadaşıyla birlikte koşarak kliniğe gitmiş ve babasının alıkonulduğunu düşünerek annesinin ofisinde oturmuş.

"Sana bunu yapan piçleri öldürmek istiyorum." Bowen'ın kasları onun altında, etrafında sertleşti.

"Sonunda annemle birlikte çalışmış bir hemşire buldum ve beni gizlice şefin odasına soktu, böylece teyzemi aramak için kliniğin tek kullanabildim." Ailesi onun acil durum çağrı kodlarının bir listesini ezberlemesini sağlamıştı. "BlackSea annemle babamı hava yoluyla

kendi kliniklerimiz, ancak klan ne kadar hızlı yanıt verse de artık çok geçti. İlaçlar zamanında ellerinde olsaydı ..."

Kaia oturup makineler yüzünden göğüslerinin inip kalkmasını izlemiş ve geç olduğunu bile bile uyanmalarını dilemişti. "Annem ve babamın nefes almayı bıraktığı gün insanlardan nefret etmeye başladım."

"Özür dilerim Siren. Bunun için seni suçlayamam." Nefes veriş sert, tutuşu sıcak ve güçlüydü. "Psy'lara karşı uzun süre nefretle hareket ettim."

Onu anlaması ve acıdan beslenen öfkesi için yargılamaması her şey demekti. "Ne değişti?"

"Sokakta kanala yuvarlanacak bir kedi yavrusunu kurtarmak için koşan küçük Psy kız, insanlar için bir kalkan inşa etmek için canla başla çalışan Ashaya, kırık insan zihinlerini iyileştirmeye yardımcı olan empatlar, markette ödeme yapmadan önce aldıklarını dikkatlice hesaplayan yaşlı Psy kadın..."

Saçlarına bir öpücük daha kondurdu. "Yetişkin ben tüm Psy'ların güçlü, zengin ya da acımasız olmadığını biliyorum. Tıpkı insanlar ve Dönüşenler gibi hayatta kalmak için mücadele ettiklerini görüyorum. Ama o zaman bile, Psy'ların bir grup olarak yüzyıllar boyunca insanlığa yaptıklarını unutamıyorum."

Kaia onun göğsünü okşadı. "Zor, değil mi?" Unutmak. Affetmek. "Sen benden daha güçlüsün Kaia. Bunu tekmelemediğin için teşekkür ederim.

insan kaldırıma."

Gülümsedi ama titrek bir gülümsemeydi bu. "Bazı şeyler kaçınılmazdır." Bir kadın için olabilecek en kötü seçim olsalar bile.

Kaia'nın denizaltı istasyonunda aşçı olmasının bir sebebi vardı. *Güvenli* bir yerdi.

İnsanlar işlerini yaparken vurulmuyordu. Ve yabancılar kolayca gelip gidemediği için istasyon potansiyel olarak yıkıcı hastalıklara maruz kalmıyordu. Çocukken öğrendiği gibi, Dönüşenler dayanıklı olsalar da ölümcül patojenlere karşı bağışıklıkları yoktu. Karada ya da hatta yukarıdaki yüzen şehirde bir salgın olursa, istasyon mühürlenebilirdi; en azından *bazı* arkadaşları ve ailesi hayatta kalırdı.

Bir kez daha, en sevdiği herkesi tek bir korkunç olayda kaybetmeyecekti.

Bowen Knight güvende değildi, asla da güvende olmayacaktı. Ona benim diyen kadın bunu hayatının her günü kabullenmek zorundaydı. Kaia'nın yaralı kalbi bu kapasiteye sahip değildi - bu, ondan gitmesinin istenmeyeceğı bir yoldu ... çünkü Bowen öyle ya da böyle onu terk edecekti.

Yüzeye, diye düşündü şiddetle, onu yüzeyde ve bir daha asla yüzleşemeyeceğı bir kabus olan topraklarda kaybedecekti.

Onun dünyası Ryūjin'e yakın derinler ve okyanus, çok nadiren de Bebe'nin kayalar ve kumlar arasında beş palmiye ve iki meyve ağacının bulunduğu izole küçük adasıydı.

Kaia yedi yaşından beri yerleşik bir arazide yürümemişti.

Bölüm 45

Ryūjin'e gidiyoruz. İzin için başvur.

-Edison Kahananui'den kardeşleri Armand, Teizo, Tevesi ve Taji'ye

"Gitmek **zorundayım**." Kaia'nın sesi karanlığın içinde Bo'nun etrafında dolanıyor, içindeki hüznün özünde kim olduğunun sıcaklığıyla yumuşuyordu: bir bakıcı.

. Bu kızın tek bildiği şey sevmek.

Bebe haklıydı; Kaia'nın ruhunun özünde sevgi vardı. Bu da çocukken yaşadığı korkunç kaybı düşünmeyi daha da zorlaştırıyordu. "Üç Deli "den yalnız bir kıza dönüşmüştü. Kaia onun altında kalacak şekilde dönerken Bo, Kaia'nın yalnızken ve yataktayken ona yaptığı gibi burnunu okşadı ve Kaia'daki yara izlerini bildiği halde onu bırakamadığı için sessizce kendine bencil bir piç dedi.

"Emin misin?" diye sordu bir kez daha sokularak.

Gülümsemesi bir parıltı gibiydi. "Birkaç saat sonra hamur işi pişirmek için uyanmam gerekiyor. Çocuklara söz verdim."

Ve onun Kaia'sı sözünü tutan bir kadındı. "Seninle odana kadar yürüyeceğim." Ayağa kalkarak bir elini uzattı ve onu yukarı çekti. Sonra eğilerek Hex'i aldı ve fareyi ön cebine yerleştirdi.

Kaia elini onunkinin içine sokup kenetlenmiş ellerini ileri geri salladığında Bowen'ın kanı ahırdaki o kanlı günden beri hissetmediği bir gençlik sevinciyle kabardı. Kendini çoğu zaman yaşlı hissediyordu. Binlerce endişeyle yüklü bir adam, tüm yetişkinliği

Hayatını insanları satranç tahtasında eşit konuma getirmeye çalışarak geçirdi.

Artık tek kullanımlık piyonlar değil, saygıya değer rakipler.

Bo seçiminden pişman değildi. Bu görevi açık gözlerle ve tutkulu bir kalple üstlenmişti. İttifakı'nı güçlü tutmak için damarlarını parçalayacaktı. Bu, göğsünde atan mekanik kalp kadar onun *bir* parçasıydı.

Ama her hayalin, her hırsın bir bedeli vardı. Çok erken bir yetişkin olmuştu. Hiçbir zaman kızların peşinden koşmamış, yağmurda bir öpücük çalmamış ya da geceleri gizlice kaçıp bir aşığın penceresine çakıl taşları atmamıştı. Diğer çocuklar tam olarak bunları yaparken, Bo ve Cassius, Bo'nun babasının peşinden İttifak hakkında bilgi almak için koşmuş ve göğüs göğüse dövüş eğitimine para yetiştirebilmek için okul sonrası işler bulmuşlardı. Ayrıca ailesinin küçük çiftliğindeki ağır fiziksel işlere beklenenden çok daha fazla katılmışlar, güçlenmek için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardı.

İkisi de bir daha asla kolay bir hedef olmayacaktı.

Ama Bo tüm bu dürtünün, tüm bu soğuk ve yakıcı öfkenin içinde bir parçasını öyle derinlere gömmüştü ki, onu uyandırmak için bir siren gerekmişti. Bu parça gençti, acı verici bir şekilde umutluydu ve korkuyordu.

Bo pek çok şeyi kontrol edebiliyordu ama çipi ya da yerleşkeyi değil.

"Neden bu kadar sessizsin, Uzun Boylu, Esmer ve Yakışıklı?" Kaia'nın gülümsemesi

Yaşam alanından çıktıklarında oniks gözleri dans ediyordu. "Haince bir şeyler mi planlıyorsun?"

"Her zaman." Bo bir B-filmi kötü adamı gibi çenesini ovuşturdu, kirli sakalının derisine hissetti.

Parmaklarını çenesinden indirerek parmak eklemlerinin arkasını Kaia'nın yanağında ve boğazında gezdirdi. "Tıraş olmam gerek," diye mırıldandı. "Seni işaretledim."

Habitat 1'e bağlanan köprüde bir düdük sesi duyuldu. Kaia'nın gözleri Bo'nunkiler gibi o tarafa kaydı.

Bu Bay Ölü İstiridye'ydi; şu anda bir göğsünde istasyon logosu olan gri bir tulum giyiyor ve bir mühendisin alet çantasına benzeyen bir şey taşıyordu. Yaklaştığında "En sevdiğimiz şefe asılıyor," dedi, Kaia'ya asılan biri için yeterince iyi huyluydu.

"İyi şanslar, dostum." Yanından geçerken Bo'nun omzunun arkasına bir tokat , gece yarısı teni simüle edilmiş ay ışığı altında mavi-siyah parlıyordu. "Edison ve diğerleri öğrendiğinde senin yerinde olmak istemezdim." Kaia'ya bir bakış attı. "Onu uyardın mı?"

"Ne hakkında?" Kaia kaşlarını çatarak konuştu.

Koridorda geriye doğru yürüyen Ölü İstiridye, "Zalim bir kadınsın Kaia Luna, ama evrendeki en iyi pierogi'i yapıyorsun," diye seslendi. Ve Bowen'a, "Arkanı kolla. Sürü halinde avlanırlar."

Bo'nun uyarıya ihtiyacı yoktu; koruyucu bir ağabey olmanın ne demek olduğunu biliyordu - Lily'nin çıktığı her erkeğin geçmişini araştırmıştı. Ayrıca söz konusu erkeklerle birden fazla kez konuşmuştu. Lily bu sonuncusunu en son öğrendiğinde - on altı yaşındayken - Bo'yu beyzbol sopasıyla beynini dağıtmakla tehdit etmişti. Bu onu durdurmamıştı. Sadece küçük kız kardeşine el uzatmak isteyen erkekleri kontrol etme konusunda daha sinsi davranmaya başlamıştı.

Kaia kuzenleriyle birlikte büyümüştü; onlar kardeşleri de olabilirdi.

Şimdi gözlerini devirdi. "Junji'nin neden bilmiyorum. Mal, Eddie ve diğerleri benim özel hayatıma karışmaya cesaret edemezler. Sanki keşşlermiş gibi."

Oh, kahretsin. Mal ve diğerlerinin sinsilikte ustalaştıkları belliydi. Junji haklıydı: Bo arkasını kollasa iyi ederdi.

- - -

Uyarıya **rağmen** Bo, Junji'nin uyarısını takip eden beşinci günün sabahında yine **de** hazırlıksız yakalanmıştı. Merkezi yaşam alanındaki parkurda koşarken kendini, fala yakın bir renkten siyaha yakın bir renge kadar değişen kahverengi gözleri, kendisinininkinden hem daha koyu hem de daha açık kahverengi teni ve kaygan düzden kalın ve kıvrık olana kadar değişen nemli siyah saçları olan beş şık kaslı adam tarafından çevrelenmiş olarak buldu.

Tek tük su damlacıkları birden fazla kişinin teninde parıldıyordu. Beşi de mavi kot pantolon ve vücutlarındaki neme yapışan çeşitli tonlarda tişörtler giymiş, ayakları çıplaktı.

"Sanırım Kaia'nın kuzenleri." Dr. Kaia ile aile benzerliği Kahananui, görünüşlerinin farklılığına rağmen ürkütücüydü. "Mal nerede?"

"Meşgulüm," dedi en büyük olanı, sesi kısıktı. "Gerekirse seni iki kez dövmem için bana onay verdi. Bir kez benim için. Bir kez de onun için."

"Siyasi bir şey değil, anlıyor musun?" dedi saçları havluyla öylece bırakılmak yerine gerçekten taranmış olan dar siyah tişörtlü kişi. "Bu aileyle ilgili."

Beşi birden yaşam alanının sakın bir bölümüne doğru sürmeye başladı; ağaçların gölgelediği bu bölüm sırlıslıklamdı. Beş Kahananui erkeği de eğitimli olduklarını gösteren yırtıcı bir zarafetle hareket ediyordu ama Bo bir güvenlik uzmanıydı ve kendini on kurtarabilirdi. Yine de, bunun kendi seyrinde gitmesine izin vermeye karar verdi. Eğer beyindeki rulet çarkı yüzde beşlik ince bir dilimde durursa, hayatının geri kalanında Kaia'nın kuzenleriyle uğraşmak zorunda kalacaktı.

Mümkünse her şeye iyi bir başlangıç yapabilirdi. Köşeye sıkışmış bir halde şeffaf duvara yaslandı. "Bowen." Elini uzattı. "Ve kuzeninin şimdiye kadar tanıdığım en büyüleyici kadın olduğunu düşünüyorum."

Karşılığında aldığı tek şey ters bakışlar ve katlanmış kollardı. Elini bırakarak başka bir taktik denedi. "Benim bir kız kardeşim var, Malachai'nin bu bilgiyi daha önce paylaşmamış olması ihtimaline karşı, "Ben de öyle," dedi. "Koruma içgüdüsünü anlıyorum ama burada buna gerek yok."

Ona en yakın olan beyaz tişörtlü iki kuzenden birinden bir tür gürleme sesi geldi. "Kaia kendini senin gibi erkeklerden nasıl koruyacağını bilmiyor."

"Benim gibi erkekler mi?"

"Onu bir ganimet ya da merak unsuru olarak gören bir insan. Övünmek için yatağının direğinde bir çentik - bir denizkızıyla yattığım zaman. Lanet bir insan fantezisi."

Bo rahat pozisyonundan doğruldu, omuzlarını dikleştirdi. "Öncelikle, Kaia senin tarif ettiğın türden bir pislığe kanmayacak kadar zeki. İkincisi, böyle konuşmak

Bir daha onun hakkında konuşursan burnunu yeniden düzenlerim, ta ki düz olduğunu unutana kadar."

Söz konusu kuzen bir adım öne çıktı ve ayaklarını Bowen'ın ayakkabılarına dayadı. "Beni alt edebileceğine gerçekten inanıyor musun, insan?"

Bo diğer adamın yanından geçti, kolunu arkadan büktü ve dizlerini tekmeleyerek koyu saçlı erkek ne olduğunu anlamadan onu dizlerinin üzerine çöktürdü. "Boynunu kırmak için kafanı geriye doğru bükebilirdim," dedi sessizce, "ama Kaia senden hoşlanıyor."

Adamı serbest bıraktı. "Kur yapmama engel olmuyorsun." İttifak içindeki haini aramaya devam etmek ve Dr. Kahananui'nin testleri, taramaları ve yeniden kalibrasyonları zamanının çoğunu alıyordu ama Kaia'yı dün gece geç saatlerde mutfağında dans etmeye ikna etmiş, ardından da ıssız havuzda yüzmeye

Bir gün onun aşçı yardımcısı olmuş, kuzenlerinin ona neden Kurabiye dediğini öğrenmişti.

Başka bir gün, o "minnows" a bakıcılık yaparken o da katılmıştı.

O laboratuvardayken, birlikte mümkün olduğunca çok zaman geçirebilmek için karanlığa yüzmeye gitti. Ama yine de muzip bir şekilde hayvanını doğrulamayı reddetti, gülerek ona ipuçlarından anlaması gerektiğini söyledi. "Sana güveniyorum, güvenlik şefi."

Şakacı sözleri incitmişti çünkü Kaia'nın ona gösterdiği derin inancı onurlandırmak istediği şekilde onurlandıramazdı. Deneyin sonunda bir bütün olmayacağını öğrenene kadar herhangi bir söz veremezdi ama Kaia'ya onun kendisi için ne anlama geldiğini gösterebilirdi. Başka hiçbir şey olmasa bile buna sahip olacaktı. Bunun bir israf ya da hata değil, parlak, göz kamaştırıcı bir sevinç anı olduğunu bilecekti.

Onun için istediği mutluluk anılarını kimsenin engellemesine izin vermeyecekti.

Ona obsidyen gözlerle bakan beş adam bile. İnsan olmayan.

Yere indirdiği kişi, yaralı omzuna masaj yapmak için uzanmıştı ama sessiz ve dikkatli olanın omzunda bir yara izi vardı.

çenesi ve soluk kahverengimsi ela gözleriyle "Kaia'ya bakabilir" dedi.

Bowen'ın kanı soğudu. "Belirli bir tehdit hakkında mı endişeleniyorsunuz?"

Bana detayları anlat."

Kaia'nın kuzenleri sırttı.

Bir saniye sonra kucaklanıyor, omzunun arkasına -aşağı indirdiği kuzeni tarafından biraz fazla sert- bir tokat atılıyor ve eli sıkılıyordu.

"Kaia'nın yumuşak bir kalbi var," dedi sessiz olan daha sonra.

"Marshmallow yumuşaklığında," diye ekledi saçları taralı olan.

Lily'ninki gibi düz ve siyah tişörtlü. "Çürütme onu."

"Yoksa seni döve döve öldürürüz," dedi kalan üçü birlikte.

Bo, Kaia'nın kuzenlerinin fark ettiğinden çok daha güçlü olduğunu biliyordu. Aynı şey şüphesiz Bowen ve Lily için de geçerliydi. Ama Bo ölene kadar güvenlik kontrolleri yapacaktı ve Kaia'nın kuzenleri de onu son nefeslerine kadar koruyacaklardı. "Az önce yüzerek mi geldin?" diye sordu artık formaliteler bittiğine göre.

Üç gençten biri parmaklarını, kenarlarındaki kıvrımlar dışında düz ve kalın olan saçlarının arasından geçirdi. ". Kaia'ya asıldığını duyduk."

"Açlıktan ölüyorum," diye ekledi bir diğeri. "Hadi gidip mutfağı basalım."

Bo sonunda mutfağa giderken isimlerini öğrendi: Edison, Armand, Teizo, Tevesi ve Taji. Soyadı Kahananui. Göbek adı Suzuki. Sonuncusu, adının ortaya çıkışı hakkında yorum yaptıklarında ve Adrian Kenner'ı sorduklarında ortaya çıktı-Mal görünüşe göre bir noktada bu bağlantıdan bahsetmişti.

Çünkü elbette diğer güvenlik şefi bu bilgiyi ortaya çıkarmıştı.

"Mal işaretler ve kehanetlerle pek ilgilenmez," dedi Edison artık tanıdık gelmeye başlayan ölçülü bir şekilde. "Ama Kenner'ın soyundan geliyor olman ona, Miane' ve hepimize bir şeyler ifade ediyordu."

Bowen o ana kadar soyunun BlackSea'nin ona güvenmeye karar vermesine yardımcı olduğunu bilmiyordu. Bu da mevcut şüphe ve tehlikeli kuşku durumunu daha da rahatsız edici hale getiriyordu. Bowen sessizce, kırılmış olanları düzeltme, İttifak'ı geri getirme yeminini tekrarladı ve

BlackSea, Hugo'nun dosyasından ve Bowen'ın İttifak Filosu gemilerinin gerçekten de BlackSea'nin sınırlarını ihlal ettiğini fark etmesinden önce izledikleri yola geri döndü.

Kaia'nın ailesini daha yakından tanıdığı şu an için bu son derece sorunlu gerçeği bir kenara bırakarak, "Suzuki bir mı?" dedi. Sireniyle ilgili her şeyi merak ediyordu.

"Babamın soyadı," diye paylaştı Armand. "Kız kardeşlerinden biri Lunatic, diğeri de Rhys olmaya karar verdiği için annemin soyadını aldı."

"Kahananui çok daha harika," dedi Tevesi. "Suzuki Kahananui daha da iyi - her iki isim de BlackSea'nin kuruluşuna kadar uzanıyor. Kızlar her zaman, vay canına, bu çok havalı bir ismi, biraz daha anlatsana diyorlar. Ve bum, ben de varım."

Beş kardeş de aynı fikirde olarak sırtıttı.

"Suzuki kuzenlerimiz de var," diye ekledi Armand. "Babam ailenin bebeği olduğu için hepsi bizden çok daha büyük. Yedi erkek ve kız kardeş."

"Doğurganlık genini getiren o mu?" Bowen şaka yaptı. Teizo sırtıtarak, "Tüm övgüyü o alıyor," diye onayladı. "Annem sürekli Kendi başına tam olarak üreyemediğine işaret ederek, ama babam 'La-la-la, seni duyamıyorum, ben *maaaaaan*'ım' diyor."

Beşi birden gürültülü bir kahkaha tufanı kopardı. Bo şimdiye kadar hepsini kafasında ayırmıştı.

Edison'un çenesinde bir yara izi ve ağabeyliğini haykıran bir duruşu vardı.

Armand, pazularını ve sol kolunun üst kısmını çevreleyen karmaşık kabile dövmesini daha iyi göstermek için bir tarak ve siyah tişörtünün kısa kollarını katlamak için zaman bulan kişiydi. Aynı zamanda bir podyum mankenine yakışan jilet gibi elmacık kemiklerine sahip olan da oydu.

Teizo, Taji ve Tevesi'nin her biri kişilik olarak benzersizdi ama yüzleri ve vücutları birbirine o kadar benziyordu ki ... "Üçüzler mi?"

"Aynı." Tevesi diğer ikisiyle yumruk tokuşturdu.

Bo birinden diğerine baktı. "Gözünün altındaki sol elmacık kemiğinde bir çil var." Dikkatini Teizo'ya çevirdi. "Hizası biraz bozuk bir dişin var." Sonuncu Taji'ydi. "Ve boynunun yan tarafında küçük bir iz var, muhtemelen çocukluktan kalma bir yara."

"Siktir et," diye mırıldandı Taji. "Tıpkı Mal gibisin." Ters ters baktı. Armand omuz silkti. "O her zaman Kaia'nın favorisi olmuştur."

"Kendi adına konuş, pislik," diye mırıldandı üçüzlerden biri. "*Ben* onun favorisiyim."

Bo beş kardeşle birlikte içeri girdiğinde tüm avlu sessizliğe gömüldü. Belli ki hepsi onun en azından biraz kanlı olmasını bekliyorduAlden bir yana, diğerlerinin rahatlamış görüldüğünü görmek onu mutlu etmişti; hatta Leanna ve KJ ona gizlice başparmaklarıyla selam bile göndermişlerdi.

Göğsünde garip bir burkulma.

Ryūjin'in sakinlerinin onu endişelenecek kadar sevdiklerini ve Kahananui kardeşlerle kendi başına başa çıkmasına izin verecek kadar saygı duyduklarını bilmek güzeldi.

"Sera, sevgilim, benim lezzetli çöreğim, Attie ve Kaia nerede?" Armand, Seraphina'nın öfke çığlıkları arasında onu ayağa kaldırdı.

Zümrüt yeşili topuklu ayakkabılarından biri yere düştü.

Tırnakları aynı yeşile boyanmış olan istasyon komutan yardımcısı onun göğsüne bir tokat atarak, "Attie laboratuvarında ve Kaia çok hassas bir sufle yapıyor, seni baş belası. Onu rahatsız etmeden önce otuz dakika bekle yoksa ceza olarak sana sönmüş sufle ikram edecek." Ancak kardeşler birbiri ardına onu kucaklayıp yanağına bir öpücük kondurunca Seraphina sert tonunu koruyamadı.

Altılının böyle bir yakınlığa izin veren bir ilişkisi olduğu yüzündeki burun kadar açıktı. Değişkenlerin ten ayrıcalıkları konusunda dış dünyanın fark ettiğinden daha dikkatli olduğunu görmüştü; fiziksel teması asla hafife almazlar ya da değerli bir hediye olarak görmezlerdi.

Seraphinanın kahkahası boğuktu ve Kahananui kardeşlere olan sevgisi kadar açıktı. "Beşiniz de baş belasısınız," dedi. Sonra Edison'un yüzünü kavradı ve dudaklarına öyle bir öpücük ki adamın kulaklarından buhar çıktı.

Diğer klan arkadaşları yuhalayıp bağırırken, kardeşleri ayaklarını yere vurdu ve Bowen'ın kulaklarına garip bir şekilde tanıdık gelen bir dizi delici ısıklık çaldı.

Daha sonra ayağını kaybettiği yüksek topuğuna geri geçiren Seraphina, sessiz ve gergin Edison ona daha önce hiç görmediği bir şekilde bakarken, müthiş dikkatini Bowen'a yöneltti. "Sen

Onlardan kurtulduktan sonra, sizin de bir tehdit olduğunuza inanmaya başlıyorum."

Bo yavaşça gülümsedi. "*Mahalo.*"

Edison gürleyerek ona bir soru yönelttiğinde kaşlarını çatan Seraphina cevap vermek için döndü. Ama Bo ne soruyu ne de cevabı duydu: başı zonkluyordu.

Bir

kere.

İki

kere.

Kollarında keskin elektrik hissi mızrakları. Parmak uçlarında ani uyuşma.

Bölüm 46

Herhangi bir hasar göremiyorum, ancak bileşiğin implante edilen çipin etrafında kristalleşmeye başladığına dair işaretler var. Süreç modellendiği gibi devam ederse, son enjeksiyon kristalleşmeyi tamamlamalı ve çipi yerinde ve mevcut durumunda dondurmalıdır.

Tanımladığınız belirtiler büyük olasılıkla kristalleşme sürecinin bir yan etkisidir. Modeller, projenin bu aşamasında bazı rahatsızlıkların yaşanma olasılığının yüzde on sekiz olduğunu gösteriyor. Belirtiler geri dönerse beni hemen uyarın. Şimdi, kardeşlerim aramaya gelmeden geri dönelim.

-Dr. Atalina Suzuki Kahananui'den Bowen Knight'a

KAIA gürültü önleyici kulak tıkaçlarını **çıkardı**; klandaki herkes bu suflelere bayılıyordu ve o da bunları yapmanın zorluğundan hoşlanıyordu ama konsantrasyon şarttı. Tek bir hata yaparsa üzgün görünümlü batık iğrençlikler ortaya çıkabilirdi. Ama zor iş artık bitmişti; tek yapması gereken onları tam yirmi bir dakika içinde fırından çıkarmaktı.

Avluda bir kargaşa duyunca Junji'nin bir dans yarışması başlatıp başlatmadığını merak etti. Yirminci yüzyıl sonu breakdansının hayranı olan hava sistemleri mühendisi kendi yetenekleri hakkında hayaller kuruyordu ama onu izlemek eğlenceliydi. Birkaç ay daha pratik gerçekten de sandığı kadar iyi olabilirdi.

Sonra kahkahalar patladı, büyük, cesur ve küstahça.

Kaia'nın yüreği ağzına geldi. O kahkahanın tonlarını biliyordu, tıpkı söylenenlere cevap veren derin erkek sesini bildiği gibi.

Bir saniye sonra öfke onu yaladı ama bu onun yakıcı neşesini azaltmadı. Aptalları özlemişti.

Önlüğünü çıkardıktan sonra mutfaktan çıkarken hiç beklemediği bir manzarayla karşılaştı: Attie de dahil olmak üzere Kahananui kuzenlerinin altısı da Bowen'la birlikte bir masadaydı, yiyip içiyorlardı ve onu öldürmüyorlardı.

Dex kollarını Attie'nin sandalyesinin arkasına dayamış, huysuz ama her zaman kucaklaşmaya hazır Taji'nin söylediklerini .

İçinde, diğer benliği daldı ve sıçradı. Onun sürüsünden birçoğu burada!

Onu ilk fark eden Bo'ydu ama yüzü ona değildi. Arkasına bakarak ayağa kalkmaya başladı. Ama Kaia çoktan grupta arasındaki mesafeyi kapatmış, ellerini kalçalarına dayayarak sandalyesinin yanında durmuştu. "Ne," dedi sırttan erkek kuzenlerine, "siz beşiniz burada ne yapıyorsunuz?"

Solundaki Armand bir kolunu uzattı ve onu kucağına aldı. "Merhaba, Cookie. Seni çok özledik."

"Sence ben dün mü doğdum?" Parmağını adamın sol göğüs kasına soktu. "Bu çok saçma. Beşinizin de işi var."

"Bir gün izin aldık," dedi Teizo masanın diğer tarafından, Oleanna'nın mutfaktan getirdiği çırpılmış yumurta ve kızarmış ekmeği ağzına tıktırmadan önce.

Tevesi ve Taji şikayet edince göz kırptı. "Eğilin çocuklar. Hepinize yetecek kadar dokunacım var."

Üçüzleri Oleanna'nın ilgisine karşı kendi başlarının çaresine bakmaları için bırakan Kaia, Armand'ın mükemmel taranmış saçlarını çekti. "Bowen'ın serçe parmağıyla kafanızı kırabileceğinin farkında mısınız?"

"Hey!" diye bağırdı birkaç boğazdan.

Atalina gülerken ses tonlarındaki hakarete gözlerini devirerek sonunda Armand'ın kucağından inmeyi başardı. "Siz aptallar burada ne kadar kalacaksınız?"

"Sadece birkaç saat," dedi Taji başka bir klan arkadaşının getirdiği bir lokma yemeğin etrafında. Bu sırada Oleanna, Tevesi'nin kulağına bir şeyler fısıldıyordu.

Bowen'ın eli onunkinin etrafında kıvrıldı. Hafif bir çekiştirme. Bir istek. Onun kucağına gitti, gözlerinden fıskıran çizgilere bakarak kaşlarını çattı ama

Onu herkesin içinde neyin yanlış olduğunu sormayacak kadar iyi tanıyordu. "Ee," dedi kuzenlerine, "yukarıda neler oluyor?"

Hikayeleri her zamanki gibi çok eğlenceliydi ve sufleleri fırından alma zamanı geldiğinde bir dakikalığına bile olsa ortadan kaybolduğu için üzgündü, ancak Bowen ona yardım etmek için geldi, bu da ona parmaklarını elmacık kemiğinin üzerinde gezdirmek ve "Ağrın mı var?" demek için zaman kazandırdı.

Yalnız olduklarından emin olmak için kontrol ettikten sonra, "Hayır, ama ben öyleydim," dedi. "Dr. Kahananui, modellerin sürecin bu aşamasında ağrı olasılığını öngördüğünü söylüyor." Minyatür suflelerden oluşan bir tepsiyi kadının gösterdiği yere koydu. "Demek ki doğru yoldayız."

Bağırsakları düğümlenen Kaia kendi tepsisini yere bıraktı. "Emin misin?"

Fırından bir tepsi daha çıkardı. "Sana asla yalan söylemem, Siren." Eğilerek onu öptü. "Çok acıttı ama geçti. Sanki beynim bir an için tekledi, sinyalleri nasıl yönlendireceğini tam olarak bilemedi, sonra anladı."

Fırın eldivenlerini çıkaran Kaia, adam son tepsiyi de bıraktıktan sonra kollarına girdi. Ona şiddetle sıkıca sarıldı, geleceği erteledi. Bu imkânsız, olağanüstü rüyada biraz daha yaşamak istiyordu. Yüzünün yan tarafını Kaia'nın şakağına dayayarak, "Seraphina Edison'ı öptü ve eminim hâlâ yanıyor," dedi.

Adamın dikkatini dağıtmaya çalışmasından dolayı alt dudağı titredi ve içinde, diğer yarısı olan yaratık derisi boyunca kaydı. Onun dokunuşunu istiyordu, denizde onunla birlikte yüzmesini istiyordu. "Bunu uyduruyorsun," dedi, geri çekilip unutulmanın eşiğinde olamayacak kadar çok yaşam barındıran bir yüze bakarak.

"Yemin ederim." Çok uzun saçları alınının üzerinden kayarken, onu nefessiz bırakan bir öpücük aldı. "Haydi, Siren. Erkekler seninle vakit geçirmek istiyor."

Dışarıda bir parti vardı artık, atriymdaki sistemde dans müziği çalıyor, Junji ve KJ, KJ'nin karısı onu kışkırtırken dans ediyorlardı. Mini sufleler ışık hızıyla kayboldu, yerlerini tortilla cipsi ve dip sos kaseleri, kalın sandviçler ve Kaia'nın acil durum parti zulasından çikolatalı kurabiye tabakları aldı.

"Her zaman böyle," diye mırıldandı Bowen'a, onlar dans ederken ve Armand, son derece istekli arkadaşını deniz kıyısındaki duvara yaslamış, yüzü kızarmış Tansy'yle flört ederken. "Beşi nereye giderse gitsin, insanları kendilerine çekiyorlar."

Bowen kollarını ona doladı ve alnını onunkine bastırmak için eğildi. "Ben onlar gibi değilim." Gözleri anlamsızdı. "Bu benim zamanımı alıyor."

"Biliyorum." Bowen kayanın üzerindeki su gibiydi, yavaş, amansız, kararlı bir baskı. "Sabrını seviyorum, Bowen Knight." Onun her bir parçasına hayranlık duyarken bu ne hafif bir ifadeydi.

Onun şerefine.

İttifak'a olan bağlılığı.

Bilinmeyene doğru yürürken gösterdiği cesaret.

Kendi örgütünün kalbinde var olabilecek korkunç karanlığa bakmakta bir kez bile tereddüt etmemiştir.

Ve en çok da ona bakışı. Sanki bir rüya canlanmış gibiydi.

Midesi sıkıştı. *Sadece bir an*, diye hatırlattı kendine.

Sadece şimdi.

- - -

Edison onu toplantıdan bir saat sonra bulup kolunu omuzlarına dolayarak yavaşça kalabalıktan uzaklaştırdığında **Kaia** hiç şaşırılmamıştı. Kaia, Bowen'ın onları izlediğinin farkındaydı ama müdahale etmedi.

O ve en büyük ikinci kuzeni sessizce habitat bir ile habitat beş arasındaki bağlantı köprüsüne doğru yürüdüler, sonra orada durup suya baktılar. Vahşi balık suyun ötesinde yüzüyor, vücutları hafif bir parıltı yayıyordu. bir daha büyük bir beden yüzerek geçiyordu, genellikle Ryūjin'den bir klan arkadaşı.

Avludaki hareketlilik onları ve kuzenlerinden birini görür görmez neredeyse hepsi giriş havuzuna yönelmişti. Atalina'ya derin bir saygı ve sevgi duyulsa da kardeşleri hem klan üyeleri hem de Attie'nin kendisi tarafından çok seviliyordu.

Çocuklar Malachai'nin bükülmesini bile sağlayabiliyorlardı.

Beşli en son yalnız Rhys kuzenlerini en yakın adadaki barlardan birine gece gezmesine götürdüğünde, altısı da zil zurna sarhoş dönmüştü. Kaia daha önce Malachai'yi hiç sarhoş görmemişti ama gün kollarına almış ve vals olduğunu iddia ettiği zikzaklı bir dansla etrafında döndürmüştü.

Mal ne kadar büyük olursa olsun, gülmekten ve başı dönüp "valsın çok zor olduğuna" karar verene kadar dayanmaktan başka bir şey yapamazdı.

"Kaia, ne söyleyeceğimi biliyorsun." Edison'ın vücudu Kaia'nınkinin yanında sıcacıktı, kolu Kaia'nın omuzlarında koruyucu bir ağırlık gibi duruyordu.

Kendi kollarından birini onun sırtına doladı. "Kendi başımın çaresine bakabilirim." Bütün büyük kuzenleri -Attie, Mal, Edison ve Armand -Onu hâlâ yedi yaşındayken kendilerine gelen o paramparça, kırık dökük kız olarak görüyordu ama bu çok uzun zaman önceydi.

Bir yetişkin olarak Kaia hiçbir zaman bir balonun içinde yaşamak istememişti.

Bu da tabii ki ironilerin ironisiydi. Çünkü gerçekten de bir balonun içinde yaşıyordu. Ama bu kendi seçtiği bir balondu. İsteddiği zaman terk edebileceği bir balonu. Ve ah, kendine bile ne kadar iyi yalan söylüyordu. Büyük sözler bir kadının ölçüsünü kanıtlamazdı. Bunu kanıtlayan şey yaptıklarıydı.

Edison cevap vermeden önce, "Ben tam bir sahtekârım," diye fısıldadı. "Burada saklanıyorum ve büyük, sert, bağımsız bir şekil değiştirenmişim gibi davranıyorum." Ailesinden hiçbiri bunu söylemeyecek, korkaklığıyla yüzleşmeyecekti ama Kaia kendine sattığı gerekçeler ne olursa olsun biliyordu.

Edison onu daha da sıktı. "Ben olsam sana bulaşmazdım."

Onun rahatlığına sarıldı. Dünyasının sona erdiği gün on beş yaşındaydı ve o zaman da ona sarılmıştı. Kokusu tanıdık ve aileden geliyordu ve onunla duvarlarını yıkabilirdi. "Sera'nın sana bir tane attığını duydum." Bundan bahsetmek, yüzme alanını Ryūjin ve Lantia çevresiyle sınırlı tutan dehşetten bahsetmekten daha kolaydı. Devriye gezilen sınırların ötesine *asla* geçemezdi.

Bir nefes üfledi. "Hayatım boyunca neredeydi?"

"Burnunun dibinde." En iyi arkadaşlarından birinin yengesi olabileceği düşüncesi her iki tarafını da gıdıklıyordu. Çünkü o hiç

Edison'un bir kadından bahsederken sesinde o tonu duymadan önce.

Dönüşenlerde de bazen böyle olur. Birbirlerini hayatları boyunca tanıyan iki insan birdenbire asla sadece arkadaş olmak için yaratılmadıklarını fark ederdi. Kaia her zaman bunun ikisinin de hayatlarında birbirlerine hazır oldukları bir noktaya ulaştıkları zaman olduğunu düşünmüştü.

Sera Edison'dan daha gençti, birkaç yıl önce bile onun yoğunluğuyla başa çıkamazdı. Ancak şimdi arkadaşı istasyon komutan yardımcılığı rolüne iyice alışmıştı ve herkesle başa baş mücadele edebilirdi. Buna Kahananui'li bir erkek de dahildi.

"Müstakbel eşime geri döneceğiz," dedi o sessiz Edison tarzıyla, "ama önce her şey sırayla. Ona söyledin mi?"

Edison'un dikkatini dağıtmaya çalışmaması gerektiğini bilmeliydi. "Deney tamamlandığında ona söyleyeceğim." Bowen'a telepatiden bahsetmemek gerçekten bir dikkatsizlikti ama bu bilinçli bir seçimdi. "Bu konuyu şimdi açmanın bir anlamı yok."

Ama gençken beş yaşındaki korkusuz Kaia'ya klanın sınırlarının ötesinde yüzmeyi öğreten kuzeniyle konuşuyordu; büyük maviliklere kaçabilmeleri için çitlerden atlamasına yardım eden kuzeniyle. Çitlerin dışında oynadıklarında hep izlemişti ama Kaia kendini çok özgür, çok vahşi ve tehlikeli hissetmişti, hem de BlackSea'nin küçük balıkları için güvenli bölgeden sadece metrelerce uzakta olmalarına rağmen.

Kaia korkusuzca yüzen o küçük kız için içinin sızladığını hissetti. Kendisini bekleyen acıyı ve ölümü anlamamıştı. O kız *yaşamıştı*.

"Ona söylemek zorundasın." Edison onun yüzünü kavradı. "Ona bu seçimi *yapabilecekken* yapma özgürlüğünü vermelisin." O zaman onun Atalina'yla deneyi hakkında konuştuğunu ve Bowen'ın bundan sağ çıkamayabileceğini anladığını biliyordu. "İnsanlar söz konusu olduğunda içgüdülerine güveniyorum, bu yüzden onun iyi bir adam olduğunu biliyorum; gerçeği hak ediyor."

"Beni kalıcı hasarlı mal olarak görmesini istemiyorum."

Edison'un yüzü onun sarsılmış fısıltısı karşısında gerildi. "Eğer seni hediye olarak , o zaman seni hak etmiyor demektir. Sakın satma

kısa kes, küçük kardeşim."

Kaia cevap vermeyince, "Peki ya sen?" dedi. Alnına bir öpücük kondurdu, Kaia'yı derinden o büyük ağabey tavrıyla. "O kadar derinden seviyorsun ki Kaia, birini kaybettiğinde kalbin milyonlarca parçaya ayrılıyor. Deney başarısız olursa ondan nasıl kurtulacaksın?"

Kaia başını kuzeninin göğsüne yasladı ve onun kollarının sıcak rahatlığıyla sarmalanmasına izin verdi. "Bilmiyorum." Kırık bir sesle çıkmıştı. "Ondan kurtulup kurtulamayacağımı bilmiyorum."

Bo sadece bir sevgili değildi.

O Kaia'nındı.

Ve o da onun kızıydı.

Bölüm 47

Hayat bizi keser. Milyonlarca kanlı dilim.

-Adina Mercant, şair (d. 1832, ö. 1901)

BO, bir saat sonra **KAIA**'yı bir öpücük çalmak ve Edison'la konuştuktan sonra gözlerinin arkasında beliren belli belirsiz silmeye çalışmak için avludan uzaklaştırdı. "Sorun nedir?" diye sordu.

Kocaman kahverengi gözler ona baktı. "Bir sırrım var." Bu açık bir ifadeydi. "Kötü bir sır ve sana söylemeye korkuyorum."

Onun ne demek istediğini yanlış anlamamıştı. "Söyleyeceğin hiçbir şey senin hakkında hissettiklerimi değiştiremez."

Sertçe yutkunarak, sert Kaia'sı, marşmelov kalbi ile, "Bana biraz daha zaman verir misin?" dedi.

"kadar zamanın var," diye fısıldadı.

Gözleri bir an için ıslak bir şekilde parladı ama gözyaşlarını kırıştırdı ve sanki zaman bilinmeyen bir geleceğe doğru ilerlemiyormuş gibi sessiz, gizli yerlerinde dans ettiler.

Avluya geri döndüklerinde kuzenleri gitmişti. "Lanet ." Bo etrafına bakındı ve belirgin bir şekilde Seraphina'nın bukleleri dağılmıştı ve rujundan geriye pek bir şey gibiydi. "Ne kadar zaman önce gittiler?"

İstasyon komutan yardımcısı gözlerini kırıştırdı. "Belki birkaç dakika." Nefes nefese bir ses, elini göğsüne bastırdı.

"Hangi çıkış havuzu?"

"Um"-Seraphina hülyalı bir şekilde gülümsedi-"Sanırım üç dedi."

Kaia'nın elini bırakan Bo koşmaya başladı. " dön!" diye bağırdı omzunun üzerinden ve duyularını kaplayan kahkaha patlamasından sireni onun neden deli gibi koştuğunu çok iyi biliyordu.

Eğer bu ona üzüntüsünü unutturduysa, aptallığından memnundu.

Kalbi çarpıyor, mekanik parçası yoluna çıkan ürkmiş Dönüşenlerin etrafından dolanırken tam zamanını tutuyordu. Ve soğukkanlı bir şekilde stratejik *olan* kısmı şöyle düşündü: Bu *kalp eskisinden daha iyi*. Daha yüksek aktivite oranlarında daha uzun süre dayanabilirdi. Tam gücüne geri döndüğünde ona fiziksel bir avantaj sağlayacaktı.

Ama bir kalp olarak kaldı. Onun kalbi. Bir *insan* kalbi.

Mekanik, içinden akan kanı ya da vücuduna entegre olduğu adamın zihnini değıştirmedi.

şimdi köprüden aşağıya, iki yanında denizin parıldadığı ikinci habitata doğru ilerlerken sorunsuz bir verimlilikle pompalanıyordu. Büyük bir varlık bir süre onun yanında yüzdü, gözleri yoğun bir merakla bakıyordu. Ryūjin'den önce, derinlerdeki bir yaratığın bakışlarını okumanın imkânsız olduğunu düşünürdü. Artık odasının penceresinin dışında dolaşmaktan hoşlanan ve ansızın ortaya çıkarak onu ürküttüklerinde güldüğüne yemin ettiği meraklı balıkları tanıyordu. şimdiki arkadaşı için olarak . . .

Lanet olası bir çekiç başlı köpekbalığı! Burada kim köpekbalığıydı? Yoksa yukarıdaki şehirden biri ?

Üçüncü yaşam alanına giden köprüyü geçip yaşam alanına girerken bu gereksiz düşünceleri görmezden geldi. Kaia ve Kahananui erkekleri kardeş değil kuzenlerdi ama hepsi de benzer bir yaramazlık sergiliyordu. Grubun huysuzu olarak kabul edilen Taji bile Seraphina'yı neşeyle kucaklamış, sonra da Oleanna'ya büyük bir ciddiyetle on dokunaçtan daha azı için yataktan kalkmadığını söylemişti.

Bu Bowen'ın Kaia'nın hayvanı hakkındaki şüphelerini güçlendirdi ama kanıta ihtiyacı vardı.

Ancak, çıkış havuzunun kapıları o vardığında çoktan kapanmıştıYukarıda kırmızı bir ışık yanıp sönerek onu kapıların kilitlendiğı ve çıkış sağlanana kadar açılmayacağı konusunda uyardı. Basmış

Yüzünü şeffaf malzemeye dayadı. Havuzun suyu güçlü bir şekilde kenarlara vurmasına rağmen, adamlardan hiçbir iz yoktu.

Atılmış kot pantolonlar ve tişörtler havuzun sol tarafındaki bankları kirletiyordu.

Bu giysilerin hepsi adamlara uyduğuna göre, ya baştan beri Ryūjin'deki depolarında duruyorlardı ya da bir şekilde onlarla birlikte yüzmüşlerdi. KaraDeniz dönüşmüşleri para üstü ya da diğer eşyaları taşımanın bir yolunu bulmuş ; aksi takdirde her kıyı şeridinde giysi ve para zulaları inşa etmek zorunda kalacaklardı.

Havuzdan uzaklaşan Bo, adamların yaşam alanından tam olarak nereden çıkacaklarını hesaplayarak en yakın deniz kıyısı duvarına doğru koştu. Ama çok geç kalmıştı. Su, yaşam alanından gelen ışıklarla dalgalandı ve yukarıda hareket eden şık ve güçlü bir yaratığın gümüşü parıltısını yakaladı ama bu sadece ufak bir anlık bir görüntüydü ve tahminini doğrulayacak ya da yalanlayacak kadar yakın değildi.

İnleyerek, ellerini kalçalarına koyup eğildi ve nefesini tutmaya çalıştı. Kalbi gümbür gümbür atıyordu ama güçlü duruyordu. Koma sonrası vücudunun geri kalanı onun ani koşusundan etkilenmemişti.

"Seni delirtecekler," dedi bir erkek sesi.

Bo irkilmedi, George'un ona doğru yürüdüğünü hissetmişti. "Ben de o hisse kapılmaya başlıyorum," dedi boyuna doğru yükselip zayıf erkeğe dönmeden önce.

Asık suratlı adam ilk kez gülümsüyordu. "Bu Kahananuilerin oynadığı bir oyun," dedi, "insanlara diğer benliklerini söylememek. Bunu tanımadıkları klan arkadaşlarına da yaparlar."

Bo, George'un yüzüne ve vücuduna baktı ve benzeyebileceği hiçbir yaratık bulamadı. "Eğer sorarsam kendi diğer benliğin hakkında cevap verir misin?"

Sinsi bir gülümseme. "Hayır, ben de bunun bir sır olarak kalmasını istiyorum." Konuşma tarzındaki bir şey Bowen'ın duraksamasına neden oldu ama George merakını haykıran yarım bir gülümsemeyle suya bakınca Bowen bu hissi üzerinden attı. Belli ki Dr. Kahananui'nin asistanı da en az Kaia kadar olmaktan hoşlanıyordu.

BlackSea'nin sloganı olmalı: *Secretive R Us*.

Tam kırk dört saat sonra Bo'midesi bulanıyordu. Cassius ve Lily'ye, "Emin misiniz?" diye sordu.

İkisi de başını salladı. "Emirler kesinlikle Heenali'den geldi." Cassius'un acımasız sesi. "Lily, Filo kaptanlarının aldıklarını söyledikleri çağrılarını takip edebildi. Hepsi de onun direkt hattındandı."

"Yetenekli bir bilgisayar korsanının onun kodlarını kırmış olma ihtimali var mı?" Bo, Heenali'nin BlackSea ile ittifaklarını bozacağına inanmakta güçlük çekiyordu; böylesine büyük bir ihanet için nasıl bir sebebi olabilirdi ki?

Kayıp Hugo da zaten bir kez yalan söylemiş bir hacker'dı.

Bowen bu seçeneği düşündüğü için Kaia'ya vefasızlık ettiğini hissetti ama düşünmek . Hugo onun için bir bilinmeyendi, Heenali ise güvenilir bir dost ve yurttaştı.

"Kaptanlar hattaki onun sesi, onun konuşma tarzı olduğu konusunda kararlıydı." Cassius kollarını göğsünde kavuşturdu. "Onu bulmalı, ona sormalıyız."

"Evet." En azından bunu hak etmişti. "İrlanda'da izini mi kaybettiniz?"

"Son olarak Cork adında bir yere gitmiş. Takip cihazını bulmuş ve ondan kurtulmuş olmalı."

Lily, "Takip edilebilecek elektronik aletler kullanarak ya da hesaplarına girerek kendini ele vermeyecek kadar da akıllı," dedi. "Nakit parası olabilir ama kayıt dışı bir kart kullanıyor olması daha muhtemel."

İkincisi başlı başına bir sorun değildi - *hepsinin* kayıtsız kartları vardı, önceki liderliğin ihanetinden sonra ortaya çıkan bir güvenlik özelliği. Lily, Bowen ve şövalyelerin kayıt sistemini aşmalarına yardım etmişti ama bu kartların izini sürmek için kullanılabilecek hiçbir ayrıntıyı asla bilmemek konusunda çok titizdi.

Bütün amaçları koşucuyu bir hayalete dönüştürmekti.

"Eski sevgilisini takip edin," diye emretti Bo. "Heenali'nin onu bulamamış olmasının tek nedeni muhtemelen bunu kendi başına yapmaya çalışıyor olması." Heenali'nin pek çok yeteneği vardı ama Lily'nin alanında uzman değildi. "Biz onu buluruz, onu buluruz."

Lily bir ajanda aldı. "Venedik'teyken nerede kaldığını biliyorum. Finansal bir iz bulabilirim."

Bo, Lily ve Cassius'la yaptığı rahatsız edici konuşmayı bitirdikten sonra doğrudan Dr. Kahananui ile planlanan randevusuna gitti. Dr. Kahananui ihtiyatlı bir iyimserlik içindeydi. "Değişiklikler tam olarak modellendiği gibi ilerliyor. Üçüncü enjeksiyonun çipi kalıcı olarak stabilize edeceğini söylerken kendimi rahat hissediyorum."

"Peki ya beynim?"

"Hala her iki şekilde de olabilir."

Bo ellerini saçlarının arasından geçirdi ve ayağa kalkmadan önce yere baktı. "Teşekkür ederim, Doktor." Gidecek tek bir yer, görmek istediği tek bir kişi vardı.

Kaia ona şöyle bir baktı ve onu yoğun mutfağının sessiz bir çekti. "Attie ne dedi?"

Ona anlattı, sonra da "Henüz ailemle konuşmadım" dedi. İçini parçalayan bir eksiklikti bu. "Benim için zaten bir kez yas tuttuklarını düşündüm. Üç gün içinde her şey bitebilecekken neden onlara umut vereyim? İki, çünkü o son gün fazla zamanım olmayacak."

Zamansızlık ona doğru koşan bir yük treniydi.

Kaia onun yüzünü inceledi. "Konuş onlarla," dedi yumuşak bir sesle. "Geçen sefer seni ölümün kıyısına getiren şey bir şiddet eylemiydi. Bu sefer kendi kaderini eline aldın ve ailen oğullarını tanıyor, yaptığın seçimi anlayacaklardır." Elleri sıcak ve güçlüydü, adamın yanağına bastırıyordu. "Eğer ailemle tekrar konuşabilseydim, bir dakikalığına bile olsa, bunu kabul ederdim."

Sesindeki çiğ açlık Bo'yu paramparça etti. Onu kollarının arasına alarak, yardımcılarından biri onu çağırana kadar tuttu.

Kaia genç klan arkadaşına birazdan orada olacağını söyledi, sonra Bo'yu tatlı ve sonsuz bir şekilde öptü. "Senin de buna ihtiyacın var. Git, konuş onlarla."

Bo önce Lily'yi aradı, böylece Leah ve Jerard Knight'ı uyarabilecekti. Beş dakika sonra derin bir nefes aldı ve telefon etti. Gülümsemeler kederden yıpranmış iki yüzü çatlattı. Sevinçleri delici, üzüntüleri cezalandırıcı bir kalp kırıklığı ve bir deney olarak kullanılmayı seçmesinden duydukları gurur açık bir şeydi.

Bo, onu sözlerine sadık kalacak ve vaatlerini yerine getirecek şekilde yetiştiren bu iki insan sayesinde bu hale gelmişti. Yaptığı diğer tüm seçimlerde olduğu gibi bu seçimde de onun yanında olacaklarını bilmeliydi.

Bunu yaptıktan sonra günün büyük bölümünü Lily ve Cassius'un o güne kadar buldukları her şeyi gözden geçirerek ve Malachai'nin kendisine sessizce gönderdiği dosyayla karşılaştırarak geçirdi. İtiraf etmeliydi ki Hugo Filo'nhareketleri hakkında söylediklerinde haklıydı. Tesadüfi olamayacak kadar çok saldırı vardı ve en az ikisi ortadan kaybolmalarla sıralanmıştı.

Sikeyim.

Yaşam alanında gece çöktüğünde elinde hiçbir cevap yoktu ama Heenali'nin adını anmadan Kaia'yla elindekileri konuştu. Eğer bilmeseydi, BlackSea'ye olan sadakati ile Bowen için hissettikleri arasında kalamazdı.

"Çok zor, değil mi?" dedi, gözlerinde siyah bir öfke vardı. "İhanet içeriden geldiğinde?"

"Şimdiye kadar yediğim tüm kurşunlardan daha çok acıtıyor."

Kaşlarını kaldırdı. "Kaç kurşun ?"

Ona her birinin arkasındaki hikayeyi anlattı. O da stajyer bir aşçı olarak bir keresinde mükemmel pişmiş bir pastayı düşürmeyi reddettiği için kollarının iç kısımlarında nasıl üçüncü derece yanıklar oluştuğunu anlattı. Bundan sonra başka anılara, kendilerinden başka parçalara geçtiler, umutsuzca kendilerine kalan çığlık attıracak kadar kısa zamana bir ömür sığdırmaya çalıştılar.

- - -

Ertesi gün sabah **on birde**, üçüncü enjeksiyondan ve belirsiz bir gelecekte önce sadece kırk beş saati olduğunun bilinciyle Bowen tekrar Kaia'yı aramaya çıktı. Sabah beşten beri ayaktaydı, Lily ve Cassius'la sadece Heenali hakkında değil, deneyin başarısız olması durumunda acil durum planları hakkında da konuşmuştu.

İkisi için adım adım bir strateji hazırlamıştı.

Cassius istemeyerek de olsa bu işe girmeyi kabul ettikten sonra şöyle demişti: "Her şeyi berbat edeceğim. Bana ne kadar not verdiğinin bir önemi yok."

Söz konusu siyaset olduğunda bende bir çekiş inceliği var."

"Şövalyeler yerlerine uygun birini bulana kadar İttifak'ı bir arada tutman gerekiyor."

"Sonuna kadar savaşıcağım ama ikimiz de İttifak'ın sensiz parçalanacağını biliyoruz." Arkadaşının berrak gri gözlerinde yargılama yoktu, sadece katı bir gerçeklik vardı. "Tutkal sensin, Bo. Sen her zaman tutkal oldun."

Acımasızca yaptıkları onca işin toz olup gitmesi, insanlığın şampiyonsuz kalması fikri ciğerlerine çakıl taşı gibi oturmuştu. Bunun tek olası sonuç olduğuna inanmayı reddederek, Cassius'a en kötüsünün gerçekleşmesi durumunda arkadaşının bilmesi gereken sayısız şeyden en kritik olanlarını anlatmak için üç saat harcamıştı.

Artık zamanı kendisine aitti ve bunu Kaia'yla geçirmek istiyordu. Mutfakta değildi ama avluda Seraphina'yı gördü. "Kaia'yı gördün mü?"

"Üzgünüm, yardım edemem." Dar gözlü bir bakış. "Ama iyi gidiyorsun, Güvenlik Şefi. Kızıma göz kulak olmaya devam edersen iyi geçiniriz."

İstasyon komutan yardımcısı sonra bu sözleri kendine saklayan Bowen, araştırmasını hangi yönde sürdüreceğini düşünürken kendini tanıdık bir çift ela gözün odağında buldu. "George."

Diğer adam sinirlendi. "Sen ve Seraphina mı? Kaia'ya saygı duyduğunu sanıyordum."

"Ne?" Bo kaşlarını çattı. "O Kaia'nın arkadaşı ve benden neredeyse-belki de hoşlanıyor, hepsi bu." George'un lekeli yüzüne ve kalkık omuzlarına baktı. "Ona karşı bir şeyler mi hissediyorsun?" Eğer öyleyse, arayışını çok geç bırakmıştı -Kaia dün Edison'un Sera'yla derinlerde buluştuğundan bahsetmişti. Diğer adam tam bir kur yapma modundaydı.

George kızarak başını salladı. "Seraphina benim için fazla kadın." Ses tonunda tam bir köpek yavrusu sevgisi vardı.

"Kadınlar," dedi Bo, "bir erkeği büklüm ederler."

George dönüp gözlerini karanlığa dikti. "Herkes onun Edison Kahananui'yi öptüğünü söylüyor. Bu doğru mu?"

"Evet." Bo adamın tüm bilgilere sahip olabileceğini düşündü. "Özür dilerim."

Yüzü düşen George bir masaya oturdu. Bo ne yapacağından tam olarak emin değildi ama kederli Dönüşen'i yalnız bırakamazdı. Mutfaktan birkaç kahve aldı ve George'un yanına oturdu. Konuşmadılar ama George da ona kaybolmasını söylemedi. Belki yarım saat sonra Dr. Kahananui'nin asistanı kıpırdandı. "Gidip bir şeyler yapmam lazım."

Bo onun gidişini izledi, kaşları çatılmıştı. "George' istasyonda çok arkadaşı var mı?" diye sordu KJ'ye bir dakika sonra, diğer adam selam vermeye geldiğinde.

"Çok uğraştım dostum ama George yalnız bir kurt gibi." Görevli omuz silktilti. "Akşam yemeğinde herhangi bir masaya katılabilir ya da grup yüzmelerine ve yürüyüşlerine katılabilir, her neyse - yani, merkezi yaşam alanındaki basketbol maçına katıldın - stres yok, değil mi, ama George çoğunlukla laboratuarda saklanıyor gibi."

Bunların hepsi doğruydı. Bo, koşmak için merkezi yaşam alanına gittiğinde bir oyunun başlamak üzere olduğunu fark etmemişti, sahanın kenarında durduğunda neşeyle bir takıma atanmıştı.

"Sanırım o da yalnız kalmayı sevenlerimizden biri." Kahvesini bitiren KJ elini cebine attı ve bir sakız çıkardı. "Görev çağırıyor. Sonra görüşürüz."

Bo cevap olarak bir el kaldırdı, sonra Kaia'yı aramaya yeniden başladı. Kader ona gülüyordu; sonunda geri döndüğünde onu laboratuvarında kuzeniyle erken bir öğle yemeği yerken buldu.

Tam içeri girdiği sırada küçük bir zil çalınca, Hex'i labirentten almak için geri döndü. Farenin ipeksi beyaz kürkünü okşayarak Kaia'nın evcil hayvanını Dr. Kahananui ve Kaia'nın bir laboratuvar tezgahının iki yanında oturduğu yere taşıdı.

Doktorun yanında büyük bir ajanda vardı ve veriler içinde geziniyordu.

sirenine henüz söyleyemediği onca şey için tanrılara kızarak tezgâhın etrafından dolaştı ve "Merhaba Kaia," diye mırıldandı. Sonra dil, sahiplenme ve ihtiyaçtan ibaret bir öpücük çaldı.

Nefes nefese, onun dudaklarına gülümsedi. "Biraz saygılı ol. Hex izliyor."

"O dünyevi bir fare." Hex'i cebine koyduktan sonra kollarını arkadan sararak onu kendine yakın tuttu ve

Onu sahiplenme ihtiyacıyla ezmek için.

Sessizliğin içinde bir şey vızıldadı.

Cep telefonuna hızlı bir bakış atan Dr. Kahananui cevap tuşuna dokundu. "Tansy? Seni konuşmaya aldım-"

"Atalina, birisi tüm Beta Seventeen örneklerimizi parçalamış!" diye araya perişan bir kadın sesi girdi.

Bölüm 48

Bu kişisel bir şey değil ve sana olan hayranlığım ile ilgili hiçbir şey söylemiyor. Ayrıca Bowen Knight'ın bunun için ölümcül bir bedel ödeyecek olmasına da üzülüyorum - hiçbir insan bana zarar vermedi ve Bowen bana her zaman saygılı davrandı. Ama bu yapılmalı. Borç ödenmeli.

-Dr. Atalina Kahananui'nin kişisel odasının kapısının altına bırakılmış not

KAIA üçüncü habitattaki devasa laboratuvarın içinde gördüğü katliama **İNANAMIYORDU** Atalina'nın laboratuvarından farklı olarak, bu daha büyük laboratuvar deniz kıyısındaki bir duvara karşı inşa edilmişti; burada çalışan insanlar saatlerce içeride kalmak zorunda olduklarından ve avluya hızlı bir erişimleri olmadığından, onlardan okyanusun görünür varlığından olarak bunu yapmalarını istemenin çok fazla olduğuna karar verilmişti.

Devasa alanın sağ tarafında, şeffaf ama hava geçirmez şekilde kapatılmış bir duvarın ötesinde, birçoğu Ryūjin'de yaşayanların taze gıda ihtiyaçlarını karşılayan yetiştirme kutuları vardı. Alanda yapay güneşin ışığı altında gelişen bodur meyve ağaçları bile bulunuyordu.

Ancak Kaia'nın dikkati, klan arkadaşları için genellikle sakin ve düşünceli bir inziva yeri olan yetiştirme alanında değildi. Tansy'nin istasyonun baş tarım bilimcisi olarak yönettiği bu yemyeşil alan, alanın sol yarısını kaplayan laboratuvarın antiseptik beyazlığıyla tam bir tezat oluşturuyordu.

Burası istasyonun bilim insanlarının denizden çıkarılan malzemeler üzerinde deneyler yaptığı yerd ve bunların hepsi BlackSea'ye bu bilinmeyen bileşiklerin özelliklerini öğretmek için tasarlanmıştı. Olağandışı deniz yosunları, deri değiştirme sırasında atılan dış iskeletler, salgılar

Kayaların üzerinde bulunanlar, bu laboratuvara ulaşan türden şeylerdi.

Atalina kendi laboratuvarında birkaç kültür yetiştiriyordu ama buradaki ortak tesisleri kullanıyordu. Tansy, üzerinde *Beta Seventeen* yazan ve altında iki kadının adının yazılı olduğu büyük dikdörtgen masanın bu ucunda duruyordu.

Kaia'nın arkadaşı ağlıyordu.

Ona doğru ilerlemek istedi ama Tansy'nin acısı Attie'yi kendi şokundan çıkarmış gibiydi. Yanına giderek diğer kadını anaç bir şekilde kucakladı. "Veriler elimizde," dedi kararlı bir sesle. "Bu sadece küçük bir aksilik."

Yıllar süren özenli bir çalışmanın yıkımını temsil eden bu olay karşısında kuzeninin bunu söyleyebilme cesareti karşısında hayrete düşen Kaia, Dex'e bir mesaj göndermek için kısa bir an ayırdı. Atalina'nın dakikalarda ve saatlerde eşine ihtiyacı olacaktı.

Sonra Kaia sadece hasara baktı. Sanki öfkeli bir saldırgan, Atalina ve Tansy'nin çeşitli nesneleri besledikleri kavisli cam kavanozlara -minyatür yaşam alanlarına- çekiçle vurmuştu. Görünmez bakteriler. Daha katı deniz yosunları. Her biri doğayı taklit eden ya da kabul edilebilir bir alternatif sunan kapalı bir cam ortamdaydı.

Beta Seventeen deneyi, en gelişmiş tıp ve kendi şifacılarının bile düzeltemediği bir hastalık için tedavi umudu sunuyordu. Dünya nüfusunun sadece küçük bir yüzdesinin muzdarip olduğu nadir bir hastalık ve hiçbir şey, *hiçbir şey* bu kadar düşmanlığa neden olamazdı.

Yine de cam parçaları masanın yüzeyinde parlıyordu; kum, su, toprak ve agar masanın üzerinden zemine damlamıştı. "Bu beş yıllık bir çalışma," diye mırıldandı Kaia Bowen'a. "Beş yıllık dayanılmaz derecede karmaşık ve hassas bir çalışma. Fikir Atalinadan çıktı ama Tansy en başından beri işin içinde."

"Bununla bir ilgisi var mı?" Başının yan tarafına vurdu.

"Hayır. Bu ikisi için de ikincil bir proje - hafta sonları ve tatiller de dahil olmak üzere boş zamanlarının saatlerini buna harcadılar."

"Dikkatli ol." Bowen üçünün daha fazla ilerlemesini engellemek için kolunu uzattı. "Yerin her yerinde cam var."

Kaia ancak o zaman yere baktı ve tehlikeyi fark etti. Bugün ayakkabı giyiyordu ama sert tabanlı değillerdi. Aynı şey Tansy ve Attie için de geçerliydi.

"Veriler yedeklendi mi?" Bowen sert bakışlarıyla etraflarındaki her şeyi incelerken sordu.

"Evet, ama bu sürekli bir proje. Bu ortamların, kültürlerin ve bitkilerin her bulundukları aşamaya getirmek zaman aldı. Tansy, çalışmayı tehlikeye atmadan onları daha hızlı büyütemez."

Tansy gözyaşlarını geri çekti. "Ama yeniden başlayacağız, değil mi Attie? Bu vazgeçilemeyecek kadar önemli."

"Eddie'den bizim için bulduğu şeylerden yeni örnekler getirmesini isteyeceğiz."

"Ve Greta." Yüzündeki ıslaklığı silen Tansy ellerini laboratuvar önlüğü giydiği büyük gri hırkanın ceplerine soktu. "O da buralarda."

İki kadın projeyi nasıl yeniden tartışmaya devam ederken Kaia dişlerini sıktı, kanı kaynıyordu. "Bunu kimin yaptığını bulmalıyız," diye mırıldandı Bo'ya. "Ryūjin'de yabancılar yoktur. Biz *ohana*'yız!" *Aile*. "Ama içimizden birini böylesine kötü niyetli bir yıkıma iten olası sebep ne olabilir?"

Bo çok çalışmanın ne demek olduğunu biliyordu - tüm bu emeğin böylesine duygusuzca yok edilmesi bir hakaret ve suçtu. Ancak Kaia'nın aksine, nedenini değil nasılını düşünüyordu. Tek giriş kapıydı, Dr. Kahananui onu ve Kaia'yı tarayarak içeri almıştı. İnsanlar istedikleri zaman içeri giremezlerdi. "Giriş sistemlerinizdeki kayıtları nerede saklıyorsunuz?"

Kaia'nın kaşları gözlerinin üzerinde birleşti. "Ne?"

Yanlış kişiye sorduğunu fark ederek, "Malachai ile konuşmam " dedi. Telefonunu çıkardı ve Malachai'nin direkt kodunu girdi.

BlackSea güvenlik şefi telefonu açtığında sesi kısıktı. "Tanımlanamayan bir numaradan arıyorsunuz."

"Ben Bo. Kaia, Dr. Kahananui ve Tansy yanımda."

"Ne oldu?"

Bo ona söyler söylemez, diğer adam Bo'nun neden aradığını tam olarak anladı. Malachai "Ryūjin güvenlik verilerinin şehirde otomatik olarak yedeklenmesi için çok uzakta," dedi. "Veri aktarımını her hafta manuel olarak yapıyoruz. Bugünkü girişler için tüm bilgiler dördüncü habitattaki güvenlik istasyonunda olacak."

"Teşekkür ." BlackSea'ye göz kulak olması için Bo'ya güvendiğin için.

"Bana henüz teşekkür etme." Acımasız bir ton. "Okyanusun neresinde olduğunu bile bilmiyorsun - sana bilgi vermek benim açımdan pek riskli değil ve Dex'in Attie'yle birlikte olması gerektiğine göre, bunu halledebilecek en nitelikli kişi sensin. Ryūjin tam olarak bir suç yuvası değil, oraya bir güvenlik ekibi yerleştirmem için bir neden yok."

Mal'ın pragmatik sözlerine rağmen Bo, ikisinin de bunun önemini anladığını biliyordu.

Yarım dakika sonra, Mal'ın güvenlik istasyonuna nasıl girileceğine dair talimatlarını ezberledikten sonra telefonu kapattı. Bir sonraki adımını Kaia'ya bildirdiğinde Kaia ellerini kalçalarına koydu. "Bir güvenlik istasyonumuz *olduğunu* bile bilmiyordum."

"Sinsi olmak bir güvenlik şefinin işidir." Parmağıyla kızın burnuna dokunduğunda kızın burnunu kıvırdığını ve kaşlarını çatarak ona baktığını gördü; üzüntü artık yüz ifadesinde karanlık bir fısıltı değildi. "Görüntülere bakmaya gidiyorum. Benimle gelmek ister misin?" Laboratuvara üç kişi daha girmişti ve üçü de Dr. Kahananui ve Tansy'ye doğru yürüyordu, gözleri kocaman, yüzleri solgundu.

"Ben kalacağım." Tansy, Dr. Kahananui'yle yaptığı görüşmeden sonra dengesini bulmuş, kırılgan dış görünüşünün altında çelik gibi bir omurga ortaya çıkarmıştı; tehlikeye balıklama atlayacak bir kadın değildi ama Bowen, değer verdiği insanları tehdit eden biri olursa onu yok saymazdı.

Tansy bunu yaparken ağlayabilirdi ama de saldırganı vurup öldürebilirdi. Ve gerekirse Kaia'nın cesetleri gömmesine kesinlikle yardım ederdi.

Bo onu sevdi.

"Koruyucu giysilerimi giyeceğim," dedi şimdi, "ve bu pisliği temizlemeye başlayacağım."

"Yardım edeceğim."

Tansy, Dr. Kahananui'ye başını salladı. "Sen yaparsan ben sadece bebek için endişelenirim. Bırak ben halledeyim ve işte Bettina, Piri ve

Kianmei. olacaklarını biliyorsunuz."

Doktor cevap veremeden kapı tekrar açıldı ve Dex aceleyle içeri girdi. Dr. Kahananui ancak onun kollarına girdiğinde titrek bir nefes alıp başka birinin gücüne teslim oldu.

Laboratuvarın şu anda yeterince güvenli olduğuna karar vererek - bunu her kim yaptıysa insanlara değil eşyalara zarar vermek istemişti, ayrıca Dex' gözlerinde eşine ve arkadaşına yaklaşan herkesi doğrayacağını söyleyen vahşi bir bakış vardı- Bo Kaia'yı dışarı çıkardı, sonra da köprüden geçerek dördüncü yaşam alanına girdi.

Başından sonuna kadar alışılmadık bir şekilde sessiz kaldı. Hex laboratuvarında onun omzuna tırmanmıştı ve şimdi sanki çalkantılı duygularını hissediyormuş gibi burnunu boynunun yan tarafına sürüyordu.

Bo kendini tutamadı. Kadının elini ağzına götürdü ve yumuşak tenine bir öpücük kondurdu. "Kötü olduğunu biliyorum," dedi. "Ama kuzenin güçlü ve kararlı biri ve ilk şoku atlattığına göre, Tansy deneyi nasıl kurtarabileceklerine bakıyor."

"Aslında en kötü şey yıkım değil." Kaia parmaklarını onunkilere doladı. "Attie ve Tansy bunu göremeyecek kadar işlerine durumdalar ama görecekler. Bu, tüm durumu milyonlarca kez daha kötü hale getirecek."

"Sen ve onlar bunu yapan kişiyi tanıyor olmalısınız." Ryūjin'in izolasyonu ve laboratuvarın güvenlik özellikleri göz önüne alındığında tek olası senaryo buydu.

"Evet." Kaia'nın sesi titriyordu. "Biz neyseki oyuz çünkü biz *Bir*. Biz BlackSea'yiz."

Bo'nun soğuk öfkesi onun sıkıntısı karşısında daha da arttı. "Suçluyu bulacağız. Bahse girerim Ryūjin'in bir gözetleme sistemi olduğundan haberi yoktur."

Güvenlik istasyonu, kapısında *Bakım* yazan mütevazı küçük bir odada bulunuyordu.

Kaia gözlerini tabelaya dikti. "Mal neden güvenlik istasyonunu bizden saklıyor?"

"Tam da bu nedenle." Bo kapıyı açıp Kaia'yı içeri sokmadan önce gözetlenmediklerinden emin olmak için etrafına hızlıca bir göz attı, sonra da onu takip etti. "Eğer varlığından kimsenin haberi yoksa," dedi ve onları süpürgeler, tamir takımları ve diğer malzemelerle oldukça standart bir bakım odası gibi görünen bir yere kapattı

Metal raflarda düzgün bir şekilde istiflendiğinde, "kimse gelip verileri silemez veya tehlikeye atamaz."

"Verilerin bir süpürgele saklanmadığını varsayıyorum."

Bo bu soruya sırtarak bakım setinden aldığı tornavidayla yerdeki belirli bir paneli söktü. Küçük bir tuş takımı ona doğru parlıyordu, ışık kalın, puslu bir yeşildi ve panele nüfuz etmiyordu.

Malachai'nin kendisine verdiği geçersiz kılma kodunu ve sorulduğunda giriş yetkisini onaylayan ikinci bir kodu girdi. Bunu yaptıktan sonra paneli tekrar kapattı, böylece zeminin başka bir parçası gibi göründü. Beş saniye sonra duvarlardan birinin kilidi, üzerine takılı raf ünitesiyle birlikte açıldı.

Küçük bir çekişle boşluk Bowen'ın geçebileceği kadar genişledi, Kaia da arkasındaydı. İçerideki teknoloji karşısında nefesi kesildi, her şey uğulduyor ve ışıklarla parlıyordu. "Ryūjin'de bunu kim işletiyor? *Herkes* sır mı saklıyor?" Öfkeli bir fısıltı. "Bizim bir aile olmamız gerekiyor!"

Bo ateşli sirenine "Her şey otonom," dedi. "Sadece acil bir durumda, örneğin içinizden biri aklını yitirip bir cinayet diye burada. Soruşturma için gelen kişinin bir başlangıç noktası olur."

Kaia'nın öfkesinde kayda değer bir azalma olmadı. "Güvenlik şefleri şüpheli zihinlere sahiptir."

"İşin tehlikesi." İhtiyacı olan günlüğü buldu. "İşte bugünün laboratuvara giriş listesi." Giriş, avuç içi iziyle eşleştirilmiş bir retina taramasıyla yapılıyor ve sonuçta elde edilen tarama Ryūjin'deki bir kişiyle çapraz referanslandırılıyordu. Bu bireylerin her biri isimleri yerine dört haneli bir kimlik numarasıyla temsil ediliyordu. Bunun gibi bir arka uç sistemi için oldukça standart.

Listeyi gözden geçirdikten sonra ekranı işaret etti. "Sondan beşinci girişi görüyor musunuz? Dr. Kahananui'nin personel numarasıyla aynı olmalı." Onlardan sonra dört kişi daha içeri girmişti ve bilim adamlarının her biri tek başına gelmişti, kapı başkaları içeri giremeden arkalarından kapanmıştı. İçeri girmek için her birinin avuç içlerini tarama paneline yerleştirmeleri ve retina taramasından geçmeleri gerekiyordu.

Sonuncusu Dex'ti, istasyon amiri olarak Ryūjin'deki her odaya girme yetkisi olmalıydı, buna burası da dâhildi. İstasyon komutanı güvenlik istasyonunun burada olduğunu bilmek zorundaydı; Malachai, Dex'e bilgi vermezse işini yapmamış olurdu. Bu da muhtemelen Seraphina'nın da bildiği anlamına geliyordu.

Bo bundan Kaia'ya o anda bahsetmemeye karar verdi. Kanı o kadar sıcak olmayana ve Sera'nın Ryūjin'deki pozisyonunun bazı şeyleri en yakın arkadaşlarından bile gizli tutması gerektiği anlamına geldiğini kabul edene kadar bekleyecekti.

"Evet, bu Attie'nin Ryūjin kimlik numarası," dedi Kaia şimdi. "3333, unutulması zor bir numara." "Ama biz onunla birlikte girdik ve sistemin bunu takip etmesinin bir yolu yok." diye eklerken sesinde bir kaş çatma vardı.

"Sabotajcımız için bunun önemli olacağını sanmıyorum - bir haini kabul edebilirim, ama birlikte çalışan bir çift işleri zorlaştırır." Listenin çıktısını aldıktan sonra, personel kimlik numaralarının ana listesini çıkardı ve her girişin yanına bir isim koydu.

Dex'inki, bir şekilde, 1111'di.

"İşte beş saat önceki Tansy," diye mırıldandı Kaia. "Genellikle her sabah yetiştirme kutularına gitmeden önce işlerin nasıl gittiğine on dakika göz atar. Atalina'yı aramadan hemen önce tekrar içeri giriyor."

Tansy'nin sabah teftişinden sonra ve yeni girişinden önce sadece üç giriş vardı. "Buraya ait olmayan biri var mı?" diye sordu Kaia'ya.

"George'un orada ne yaptığını bilmiyorum, o çalışmaya dahil değil. Atalina ya da Tansy'yi arıyor olmalı. Diğer ikisi istasyondaki en kıdemli bilim insanları. Atalina onların çırağı ve gururlu babalar gibiler. Onun çalışmalarına asla zarar vermezler."

Bo'nun insan doğasına o kadar inancı yoktu ama şey kanıttı. "O ikisi de birbirlerinden birkaç saniye sonra girip çıktılar. Geldiklerinde orada olsaydı hasarı fark ederlerdi." Bu da geriye tek bir olasılık bırakıyordu. "George'la konuşmamız gerek."

Bölüm 49

Şeytanlar, canavarlar, kabuslar.
Cehennemin üç korkunç atlısı.

-Adina Mercant, şair (d. 1832, ö. 1901)

"GEORGE?" KAIA başını **salladı**. "Hayır, o bize bunu yapmaz."

Biz. Aile. Ohana.

Bo, "Birisi arkasından gizlice girmiş ve o gidene kadar saklanmayı başarmış olabilir," dedi ama bu olasılık sınırlarını zorluyordu. Laboratuvar açık planlıydı ve kullanışlı gölge havuzları yoktu.

"Şu anda nerede olduğuna dair bir fikriniz var mı?" Bo sorusunun cevabını bulma ihtimaline karşı güvenlik sistemini taramaya başlamıştı bile ama güvenlik kameraları sadece sınırlı sayıda kritik alanı kapsıyordu. Muhtemelen istasyon yüzlerce insana ev sahipliği yapıyordu ve Malachai onları gözetlemek istememişti.

Koruma ile otokratik kontrol arasında ince bir çizgi vardı.

Kollarını kavuşturan Kaia, "Eğer bunu yapan George'sa ve Attie'nin araştırma çalışmalarını yok etmeye karar verdiyse, bir sonraki adım onun kişisel laboratuvarı olacaktır," dedi.

Güvenlik istasyonundan içeri girerken kullandıkları gizlilikle çıktılar ve hızla Dr. Kahananui'nin laboratuvarına doğru ilerlediler.

Çıktıklarında kapı otomatik olarak kilitlenmişti ve Kaia onları içeri taradı. "Bu laboratuvara kimin erişimi var?" Bo sordu.

"Dex ve Sera-Atalina, George, Tansy ve benim dışımda." Kaia laboratuvara göz gezdirdi. "Giriş ayrıcalıklarım var çünkü Attie

yemek yemeyi unutuyor. Onun için bir tepsiyle içeri girebilirsem işim kolaylaşır."

Bo manzarayı seyretti.

Hiçbir şey , hiçbir şey yok edilmemişti.

Laboratuvarın arka tarafına giden Kaia avucunu bir tarama paneline dayadı. "Kapıyla aynı güvenlik protokolüyle çalışıyor," diye açıkladı.

Bu da aynı kişilerin erişimi olduğu anlamına geliyordu.

Tarama paneli yeşile döndü ve ardından küçük bir ses duyuldu. Kaia eğilerek, Bo'nun Dr. Kahananui'nin numuneleri veya kimyasalları sakladığını düşündüğü tıbbi soğutucunun kapısını açtı.

"Hepsi gitti." Kaia kapıyı bu garip tonlu sözlerin üzerine kapattı. "Ne?"

Cevap vermek yerine bilgisayara doğru yürüdü. "Erişimim var," mırıldandı. "Attie, hamileliğinin son bölümünde yatak istirahati yaparsa ona ihtiyaç duyacağı her türlü veriyi sağlayabilmemi istedi. İstasyon içi bağlantılar zaman zaman sorunlu olabiliyor."

"Neden George'a sormuyorsun?"

"Attie bile pijamaları içindeyken Dexten başka bir erkeği yatak odasında isteyecek kadar pragmatik değil."

Ekran temizlendi ve Kaia çalışmaya başladı.

Dakikalar sonra yüzündeki kan çekildi. "Veriler silinmiş." Yumruk olmuş elleri, ağzını çevreleyen beyaz çizgiler. "Bunu düzeltmek zorundayız."

"Yedekleri olacak," diye hatırlattı Bo ona. "Mal bana haftalık manuel yedeklemelerden bahsetti. Dr. Kahananui sadece birkaç günlük veri kaybetmiş olacak."

"Manuel yedeklemelerden sorumlu olan *George*'du." Dişlerini sıkarak kısa ve sert bir nefes aldı. "Veri paketlerini istediği her şeyle doldurabilirdi. Yukarıdaki kimsenin bundan haberi olmazdı. Bilgiye bakmazlar, sadece bozulmadığından emin olmak için kontrol ederler."

Kahretsin.

"George ne zamandır Dr. Kahananui için çalışıyor?" "Üç yıldır.

Attie ona her konuda güvenirdi. Onun hiç ona güvenmemek için bir sebep yok."

Şu anda Bo, George'un gerekçelerini umursamıyordu. "Fazla uzağa gitmiş olamaz." Veri kristalleri ve soğutucudan aldığı her neyse onunla değil ve Bo'nun diğer adamın tam olarak ne çaldığı konusunda kötü bir hissi vardı. "Bileşiği mi aldı?"

"Son zerresine kadar."

Beyni zaten buz gibi bir hassasiyetle çalışan Bo, ellerini kalçalarına koydu. "Denizaltılar düzenli bir program dahilinde inip çıkıyor. Eğer birini yakaladıysa, içeride sıkışıp kalmıştır. Ya da hâlâ istasyonundadır."

Ama Kaia başını sallıyordu. "George karanlığın içinde son derece rahat - bilimsel çalışmalarını ıslak ortamda yapabilseydi sürekli orada yaşardı sanırım. Tek yapması gereken her şeyi basınç geçirmez bir kaba koyup yüzerek çıkmak olurdu."

"Dr. Kahananui beni ararken istasyondaki tüm ekranlara ismimi yazmayı başardı," dedi. "O sistemi nasıl aktive edeceğini biliyor?"

Kaia ona kuzeninin bilgisayarındaki bir sembolü gösterdi. "Ben de dahil olmak üzere tüm üst düzey personelin buna erişimi var." Kuzeninin oturumunu kapatıp kendi oturumunu açtı, böylece profil resmi metnin yanında görünecekti. "Ne söylemeliyim?"

"George'u gören var mı diye sor." Sorunuz onları taraf tutmaya zorlamayan tarafsız bir talepte, insanlar yardımcı olmaktan hoşlanır. "Onu bulmanızın ve bazı haberler vermenizin çok önemli olduğunu söyleyin."

Kaia'nın telefonu mesajı gönderdikten birkaç saniye sonra çaldı. "Oleanna, George'u gördün mü?" dedi ve Bo'nun diğer kadının cevabını duyabilmesi için aramayı hoparlöre aldı.

"Yüzeye çıkmasını beklemeniz gerekecek, onu çıkış havuzlarından birinde gördüm. bir çanta vardı, sanki şehre gidiyormuş gibi. Umarım haberler çok kötü değildir."

Oleanna telefonu kapattıktan sonra Kaia, "Lantia'da yüzeye çıkmayacak," dedi; bir eliyle Dr. Kahananui'nin sandalyesinin arkasını kavradı, kemikleri teninin sıcak tonuna baskı yapıyordu. "Buna inanmak istemiyorum ama her ne sebeple olursa olsun George yıllarca süren çalışmayı kasten sabote etti."

Bo en önemli gerçeğe odaklandı. "Bileşiğin nadir olduğunu biliyorum ama BlackSea son enjeksiyon için yeterli kaynağı sağlayabilir mi?" At

azından üçüncü iğne ona hayatta bir şans verdi, bu şans sadece yüzde beş olsa bile - İttifak'ı geleceğe taşıma, arkadaşlarının ve ailesinin yanında olma, ama en önemlisi sirenini sevmeye ve hayatında onun kim olabileceğini bulma şansı.

Bileşik olmadan ölüm olasılığı yüzde yüzdü.

Kaia avucunu onun göğsüne bastırarak parmaklarını gömleğinin içine soktu. "Bileşiğin kaynağını bulabilirsek bile George, Attie'nin haftalarca uğraştığı karmaşık damıtma işlemini sildi."

Bo elini Bo'nun elinin üzerine kapattı ve Bo onun her zaman avucuyla kalp atışlarını dinleme alışkanlığına sahip olup olmadığını merak etti. "Bunun tamamen doğal bir ürün olduğunu sanıyordum."

"Öyle, ama sadece bir kısmı aktif. Attie o etken maddeyi diğerlerinden ayırmanın bir yolunu bulmak zorunda kaldı; damıtılmamış haliyle bileşik, beyninizi boğacak kadar yoğun, parlayan mavi bir çamur." alnına düşen bir tutam saçını geriye doğru itti. "Attie'nin çözümü bulması iki yüz yineleme falan sürdü."

"Kafasında bunun ne kadarına sahip olacak? Yeniden yapılandırabilir mi?"

"Attie çok zeki ama sıcaklıktaki küçük değişikliklerden, mikrogram cinsinden ölçümlerden ve saniyeye kadar olan sürelerden bahsediyoruz." Tırnakları göğsüne batıyor. "Kimse tüm bu süreci iki günden kısa bir sürede tekrarlayamaz ama ne olduğunu öğrenirse denerken kendini kırar."

Ve Dr. Atalina Kahananui zaten üç bebek düşürmüştü, sağlıklı bir çocuk doğurmasına sadece günler kalmıştı. *Hay sikeyim*. "O zaman George'u buluruz," dedi Bo kesin bir ifadeyle. "Dex'in bizi idare etmesi ve Dr. Kahananui'nin gerçeği öğrenmemesini sağlaması gerekecek."

Kaia'nın gözlerinde bir parıltı belirdi. "Ona şifacımızı devreye sokmasını söyleyeceğim, onu sıkı bir yatak istirahatine almasını sağlayacağım, çalışmasına izin yok. Bu onu çıldırtacak ama güvende olacak."

"Peki ya beynimin taramaları ne olacak? Son ameliyattan önce bunları yaptırmamak onu endişelendirmez mi?"

"Hayır, aslında ihtiyacı olan tüm verilere sahip - bana seni izlerken aşırı ihtiyatlı davrandığını söyledi çünkü sen bileşiğin ilk alıcısıydın."

"Güzel. Bunu nasıl düzelteceğimizi bulalım."

Eli titredi. "*Bo.*"

Başını sallayarak onun elini sıktı. "Başarıdan başka bir şey düşünemeyiz." Saat her geçen saniye daha yüksek sesle geri sayıyor olsa bile.

Kaia'nın çenesi çalıştı ama başını salladı.

"George'un çaldığı şeyin mali bir değeri var mı?" Soluk ela gözlü zayıf adamın izini sürmek için bir başlangıç noktasına ihtiyaçları vardı. "Örneğin George araştırmayı vicdansız bir ilaç şirketine satabilir mi?"

"Ben öyle düşünmüyorum. Attie ve Tansy'nin araştırması henüz ilk aşamalarda ve hastalığın gerçekten araştırılmamış olmasının nedeni yeterli sayıda insanın hastalığa sahip olmaması. Kitlesel pazar kârı elde etme olasılığı yok."

Cebinden Hex'i çıkararak dalgınca evcil hayvanını okşadı. "Ama bunu söyledikten sonra, hastalık Psy veya Dönüşenlerden insanları etkiliyor." Ses tonunda suçlama yoktu, sadece düşünceliydi.

"Gemilerinize sularımıza girip insanlarımızı almalarını söyleyenin aynı kişi olabileceğini düşünüyor musunuz?"

"İki hafta önce kategorik olarak hayır derdim ama şimdi neler döndüğü hakkında hiçbir fikrim yok." İki elini yüzünde ovuşturarak Heenali'nin ya da bir başkasının nadir görülen bir hastalığın tamamlanmamış tedavisini neden çalmak isteyebileceğini anlamaya çalıştı ve hiçbir şey bulamadı.

"Hiç mantıklı değil, değil mi?" Kaia vücudunun yan tarafını Kaia'nın kine yasladı, Kaia'nın sıcaklığı giysilerinin arasından sızarak Kaia'nın içini okşadı. "Aynı şey bileşik için de geçerli. Attie onu zaten sana veriyordu - deney tamamlanmadan ve sonucu bilmeden kime ne faydası var?"

Parmaklarını kızın saçlarında gezdiren Bo, hindistancevizi ve tiare çiçeklerinin kokusu burnunu okşarken, dudaklarını kızın şakağına bastırmak üzereydi ki kapı açıldı ve Seraphina içeri girdi. İstasyon şefi yardımcısının elinde bir not kâğıdı vardı. "George'u mu arıyorsunuz?" diye sordu Kaia'ya, alnında derin oluklar oluşmuştu.

"Bir çıkış havuzuna gitti." Kaia Hex'i cebine koydu ama Bowen'ın yanından . "Neden?"

"Az önce odamın kapısının altına bırakılmış son derece tuhaf bir not buldum; unuttuğum bir ajandayı almak için geri döndüm ve orada duruyordu."

Bowen gözlerini Seraphina'nın Kaia'ya uzattığı notun üzerinde gezdirirken aklı bu sabah George'la geçirdiği o sessiz dakikalara gitti.

Sevgili Seraphina,

Bunun beklenmedik bir mesaj olduğunun farkındayım, ama umarım kalpten olduğunu biliyorsundur. Sen tanıdığım en olağanüstü, en güzel ve en zeki kadınsın. Keşke farklı bir adam olabilseydim, senin için yeterince iyi bir adam olabilseydim. Ama olamadım. Bu yüzden sana yaklaşmayı kendime hiç yakıştıramadım. Artık zaman kalmadı ama sana söylemeden de gidemem.

Seni seviyorum ve hep seveceğim.

Ben öldükten sonra hakkımda korkunç şeyler duyacaksınız ve bunların bazıları doğru olacak. Hepimize ihanet ettim ama önce BlackSea bana ihanet etti. Bir klanın her zaman korumaya söz verdiği gibi asla korunmadım. Kendi başıma acı çekmeye terk edildim. BlackSea kendi halkına bile yardım edemezken neden İttifak'a yardım ediyor?

Yaptığım şey, bizim yararımıza. BlackSea'nin başka bir ırka dostluk elini uzatmak yerine kendisine odaklanması gerekiyor.

Asla bir hain olmak istemedim ama BlackSea beni bir hain yaptı. Bir daha eve dönebilecek miyim bilmiyorum ama zaten hiç evim olmadı ki. En azından aldıklarım için bana ödenecek parayla, başka bir yerde, uzak bir okyanusta, kendilerine halkım diyen ama beni hiç desteklemeyenlerle arama mesafe koyabileceğim iyi bir hayat sürebileceğim.

Seni izleyeceğim, Seraphina. Eğer beni affedebilirsen, belki bir gün tekrar karşılaşırız.

*Hizmetkarınız,
George*

Bo'nun yanındaki Kaia gözlerini kocaman açarak arkadaşına baktı. "Tansy, George'un sana karşı bir şeyler hissettiği konusunda haklıydı."

Seraphina ellerini havaya kaldırdı. "Ryūjin'e ilk ayak bastığından beri benimle neredeyse iki kelime bile konuşmadı!" Gözündeki bir kıvrımı üfleyerek başını nota doğru salladı. "BlackSea'ye ihanet ettiğini söylerken neden bahsediyor? Ne yapmış ki?"

"Çalıntı şeyler," dedi Kaia basitçe. "Bu mektup bizde kalabilir mi?"

Arkadaşı başıyla onayladı. "Benim ya da Dex'in yardımına ihtiyacın var mı?" "Sanırım burası Malachai'nin bölgesi, burada hiç Ryūjin'in kendisi için risk oluşturuyor." Bo'nun, BlackSea'nin güvenlik şefinin Dex ve Seraphina'ya neler olup bittiği hakkında bilgi vereceğinden hiç şüphesi yoktu ama Bo'nun önce diğer adama söylemesi gereken bazı şeyler vardı.

Seraphina bir kaşını kaldırdı. "Dikkatli ol, yoksa işimi istediğini düşünmeye başlayacağım."

"Ben zaten yapmak için doğduğum işi yapıyorum." Kaia' yanında sertleştiğini hissetti ve elini yumuşak bir okşayışla Kaia'nın omurgasında gezdirdi.

Sireni derinlerde yaşayan bir yaratıktı, Bowen ise karaya bağlı bir adam.

Hayattaki o yüzde beşlik şansını kazansa bile, ortak noktayı nerede bulacaklardı?

Bölüm 50

"Adanı sevdim, Bebe."

"Çünkü burası güvenli ve sıcak. Ama burası senin evin değil, çocuğum. Sen özgürce uçmalısın, vahşi ve gülen bir yaratık olmalısın."

-Bebe'den Kaia'ya (10)

Bowen'ı doğal ekosistemi olan topraklarda kaybetmenin içgüdüsel reddiyle başa çıkmak için şimdi ve buraya **odaklanan** Kaia, Sera odadan çıktıktan sonra, "George'da çok yanlış bir şeyler var," dedi.

Bowen onun sırtını, ağlama isteği uyandıran yavaş ve sıcak darbelerle okşamaya devam etti. "O mektup kesinlikle soğukkanlı bir sabotajcıdan gelmedi. Bu kişisel bir şeye benziyor."

"Onun hakkında sadece ufak tefek şeyler biliyorum." Kaia, George'un sevdiği yemekleri öğrenip tüm klan arkadaşlarına yaptığı gibi ona da sunmayı denemişti ama George her zaman aşamadığı bir uzaklık duvarını korumuştur. "Bana söylediği en kişisel şey, onun da bir yetim olduğuydu; benim kendi ailemle büyüdüğüm gibi o da annesinin ailesiyle büyümüştü."

Bo kaşlarını çattı. "Babanın ailesi mi?"

"Baba tarafından büyükannem ve büyükbabam harikadır." Kaia onları çok seviyordu ve bunun şeflik eğitiminin parasını ödemiş olmalarıyla bir ilgisi yoktu, hayır, bunun nedeni Kaia'nın sanatsal kalbini derinden anlamış olmalarıydı, oğullarında yaşayan kalbin aynısını. "Ama onlar yaşlı ve babam onların tek çocuğuydu. Tüm geniş aile benim genç ve aktif bir ailede büyümemin daha iyi olacağına karar verdi."

Bo başını salladı. "George başka bir şey söylemedi mi?"

"İçimde bir şeyi dair bir his var," diye mırıldandı Kaia, "ama ne olduğunu bir türlü bulamıyorum." Ulaşılamayacak kadar uzakta, sinir bozucu bir vasiyet. "Malachai daha fazlasını biliyor olabilir. George Ryūjin üzerinde çalışmaya gelmeden önce bir güvenlik kontrolü yapardı."

Ancak kuzeni, George'un yaptıklarını anlattığında kaşlarını çatı ve ardından Sera'ya yazdığı notu okudu. "George'un kayıtlarında klanla bir sorunu olabileceğini ima eden hiçbir şey yok," dedi, gözleri diğer benliğinin berrak güneş ışığıydı ve vücudu sallanıyordu.

Kaia'nın onun şiddetli bir dalgaya yakalanmış bir gemide olduğunu bilmesi için sormasına gerek yoktu.

Bowen hiç uyarmadan, "Başka bir kaybolma olayı daha oldu," dedi.

Malachai'nin ağzı gerildi ve başını salladı.

Parmakları titreyen Kaia elini ağzına götürdü. Hugo'yu ve diğerlerini hiç unutmamıştı, gülümsediğinde bile, ama bu kötülük yüzünden daha fazla insan kaybetmemeyi umuyordu. "Kim?" diye fısıldadı.

Mal nazikçe, "Bildğin gibi bir klan arkadaşı değil," dedi ama sonraki sözleri çok daha sertti. "Bu sefer bir hata yaptılar ve bir tanık bıraktılar. Elimizde bir koku var."

"Bunun bir tesadüf olduğunu sanmıyorum." Bowen kollarını kavuşturdu, ayaklarını iki yana açtı ve sesi aynı sertlikteydi. "Ve ben hata yaptıklarını düşünmüyorum."

Malachai, gözleri daha da insansızlaşırken, gözbebekleri neredeyse irisleri kadar hafiflerken kendini bir şişliğe dayadı. "Bunun arkasındakiler George'un peşinden gidemeyeyim diye beni yollarından çekmek istediler." Omuz kasları gerildi. "Lanet olası zamanlamaları mükemmeldi. Hızlıyım ama kaçırılan klan arkadaşımızı terk etmeye razı olsam bile" -ki Kaia Malachai'nin bunu yapamayacağını biliyordu- "George'u takip etmek için Ryūjin'e zamanında dönecek kadar hızlı değilim."

"Onu suda takip edebilecek başka biri var mı?" Bowen Mal'e sordu ve o anda aynı madalyonun iki yüzü gibiydiler. Bir insan. Bir Dönüşen. İkisi de öfkenin pençesindeyken bile soğukkanlılıkla düşünebilen zihinlere sahipti.

"Suda iz sürmek en iyi zamanlarda bile zordur. George bulunmamaya kararlıysa bu imkansız. Okyanus

sürekli akış ve su ayak izi tutmaz, iz bırakmaz." "O zaman bu benim

Mal." Bowen, Kaia'nın kuzeninin gözlerini tuttu.

Aralarındaki boşluk karanlık bir erkeksi güçle uğulduyordu. "George'u bulursam ona dokunmayacağım ama o benim ve halkımın hayatını rehin tutuyor. Lanet olası bir denizaltıyı çalmak zorunda kalsam bile, elim kolum bağlı oturmayacağım."

Kırk üç buçuk saat.

Kaia'nın beyni durmaksızın geri saymaya devam etti. "Ben Bo'yla gidiyorum," dedi zihninin gerisinde her zaman pusuya yatmış olan korkuya teslim olmadan önce.

"Kaia." Malachai başını salladı. "Sen-"

"Ben *gidiyorum*." Ses tonuyla ona başka bir şey söylememesini, Bowen'a söylemeye cesaret edemediği sırrına ihanet etmemesini söyledi. "Ve Bo haklı - bu onun *hayatı*. Onu Ryūjin'de hapsedmek için BlackSea'nin gücünü kullanırsanız, halkımızı çalanlardan farkınız kalmaz."

Malachai irkildi. "İttifak Filosu'nun hareketlerine karışmadığına dair elimizde hiçbir kanıt yok."

"Sana *söz veriyorum*." Gerçeği, bakması acı verici bir şekilde derinden biliyordu, orada asla yerine getirilmeyecek bir söz vardı. Ama bu bilgiyi Bowen'ın Ryūjin'den kurtulmasını sağlamak için kullanabilirdi.

BlackSea'nin çoğu üyesinin aksine Kaia'nın Malachai'ye karşı bir avantajı vardı; Malachai ona izin verdiği için onun baskınlığına karşı koyabiliyordu. Ondan üç yaş büyük olduğu için ona küçük bir kardeş gibi davranmaya alışkındı... ve Kaia kırık dökük ve kaybolmuş bir halde o da oradaydı.

Ona asla zarar vermezdi.

"*Kaia*." İki erkeğin gırtlığından hırıltılı bir ses çıktı.

Dönerek Bowen'a ters ters baktı. "Kes şunu."

"Bu benim kavgam." Gözleri ona ateş püskürdü.

Kaia kendi gözlerini kısarak onun göğsünü dürttü. "Hayır. O bizim."

"Kahretsin." Bir kolunu Kaia'nın omuzlarına dolayarak onu Yakın. "O zaman bizim Siren." Sonraki sözleri Malachai'ye yönelikti. "Bunu senin iznin olsa da olmasa da yapacağız." Meydan okuma değil, basit bir gerçek.

Ama Mal kolay kolay geri adım atacak bir adam değildi. "Suda nasıl hareket edileceğini bilen bir ekip oluşturabilirim."

"George'un aldıklarını geri almak için bu kadar çok savaşıacaklar mı?" Bowen sordu. "Bu onlar için çok şey ifade edecek mi?" Her bir kelime, aralarına atılan bir eldiven gibiydi.

Malachai'nin vücudu tekrar şiddetle sarsıldı.

"Neden bir gemidesin?" Kaia sordu. "Suda çok hızlısın." Yüzerken Mal'ın yoluna *hiçbir şey çıkmıyordu*, bu da onu Bebe'nin adasına yüzmek isteyen ama tek başına çıkmaya korkan küçük bir kız için mükemmel bir oyun arkadaşı yapıyordu.

"Gemi hızlı bir gemi ve tanık yaralı ve hasarlı bir gemide." Gözleri Kaia'nın elini Bowen'ın kalbinin üzerine koyuşuna takıldı ve yüzüne döndü.

Ve onun gerçeği anladığını, Bowen'ın hiç şüphesiz yalancı olmadığını nasıl bildiğini fark ettiğini gördü.

O güneş ışığı gözleri karardı. "Deli," diye mırıldandı. "Bu genlerde var."

Dikkatini Bowen'a çeviren Mal, "Kovalamaca için yeterince sağlıklı mısın? George bir gibi görünebilir ama çok güçlüdür."

Bowen güvenlik şefi pratikliğiyle, "Normalin yüzde doksanına ulaştım," diye cevap verdi. "Bu yeterli olacaktır-George güçlü olabilir ama o hala bir bilim adamı."

"Yap şunu." Mal'ın formu artan bir şiddetle sallanıyordu. "Lantia'daki adamlarımı benim iznimi aldığınız konusunda uyaracağım. İhtiyacınız olan kaynakları kullanın ve George'u canlı olarak geri getirin," dedi ve bu tavizsiz bir talepti. "O Miane'in, senin değil."

"Anlaşıldı."

Mal'in tuhaf, güzel, altın rengi gözleri bir kez daha Kaia'nın üzerine dikildi. "Emin misin, Kurabiyem?" Söylenmemiş bir soru, gizli bir endişe.

Kaia midesi bulansa da başını salladı. "Bo'nun yanında, bileşiği George'dan geri aldığımızda onu nasıl kullanacağını bilen birine ihtiyacı olacak."

"Buzdolabının dışında hayatta kalabilecek mi?"

"Yeterince uzun." Çünkü George'u bulmaları kırk üç saatten biraz daha uzun sürerse, deney sona erecekti, Bowen'ın

ömür boyu ceza.

Bölüm 51

Lily, bu fotoğrafın tüm İttifak ağına gönderilmesini istiyorum. Kimse bu adama yaklaşmayacak ya da ona zarar vermeyecek. Sadece yerini bildirin.

-Bowen Knight'tan Lily Knight'a

Malachai telefonu kapattıktan ve Bo Lily'yle George' bir alarm gönderilmesi konusunda konuştuktan sonra Kaia, "Bir arkadaşımızı avlıyor olmamızdan **nefret ediyorum**," dedi. Malachai'nin aynı emri kendi adamlarına da vereceğini biliyordu.

"Biliyorum." Onu kollarının arasına alarak kulağına Heenali'nin adını fısıldadı -Kaia, *Bowen'ın yakında sonsuza dek kaybolacağını bile bile* Mal'a karşı onun yanında durarak sadakatini açıkça göstermişti ve bu Bowen'ı ruhunun derinliklerine kadar sarsmıştı.

Onun inancını kendi inancıyla onurlandırmak zorundaydı. "Heenali geçmişinde yaşadığı onca dehşetten sonra mutluluğu ve huzuru hak ediyor," dedi. "Bunun o olmasını istemiyorum ama da yüzümü çevirmeyeceğim."

"Oh, Bo." Boynuna doğru yumuşak bir nefes. "Onu bana emanet ettiğin için teşekkür ederim."

Yüzünü görebilmek için geri alnını onunkine bastırdı. "Her şey giderse beni affet Kaia." Aralarındaki bağ inatçı bir umutla örülmüş olabilirdi ama doğasının gerçekçi yanı umudun tek başına kaderi değiştiremeyeceğini çok iyi biliyordu.

"Affedilecek *bir şey yok*." Sert sözler.

Bir eliyle yüzünü kavradı, ona sarıldı, sirenine, şeker gibi kalbine ve en kötü kâbusu olduğu halde onu sevme cesaretine sarıldı.

Döndü ve dudaklarını onun avucuna bastırdı. "Yüzeye çıkmamız gerekiyor."

"Evet." George anda harekete geçmeye hazır olmalıydılar. "Bir sonraki planlı dalgıç ne zaman?"

"Dört saat," dedi. "George'un ortadan kaybolması için çok uzun bir süre."

Bo bir acil durum kapsülü kullanarak kendini fırlatmayı ve yukarı çekilmeyi istemeyi düşündü ama bu sadece bir yaşam kapsülünü dışı bırakmakla kalmayacak, Ryūjin'in huzurunu bozacak ve Dr. Kahananui'yi çok kötü bir şeyler olduğu konusunda uyaracaktı.

Tüm olasılıkları hesapladıktan sonra, "Sanırım zamanımız var," dedi. "George'un yerinde , kıyıya çıkmadan önce yüzebildiğim kadar yüzerdim. Malachai'nin aramayı yürüteceği gerçeğine güveniyor olacak ve adamlarınız iyi olsa da, okyanuslara ve diğer su yollarına yakın bölgelerle sınırlılar."

"George da öyle," diye belirtti Kaia. "Kuraklığın içine çok fazla giremeyecek."

"Ama kokudan kurtulmak için kasıtlı olarak o tarafa yönelip sonra tekrar suya doğru dönebilir." Ellerini Kaia'nın vücudunun yanlarında gezdirdi, hafif elbisesi avuçlarının altında havalanıyordu. "İkimizin de kıyafet değiştirmesi gerekecek. George'un sıcağa mı yoksa soğuğa mı yöneleceğini bilemeyiz."

"Gidip küçük bir çanta hazırlayayım."

Onu gönülsüzce serbest bıraktıktan sonra odasına dönen Bo da aynısını yaptı. Para konusuna gelince, telefon aracılığıyla hesaplarına erişebiliyordu.

Her şey çok kısa .

Ellerinde ironik bir şekilde ağırlaşan saatlerle pencereye doğru yürüdü ve avının alanı olan uçsuz bucaksız karanlığa baktı. Bo onu okyanusta avlayamazdı. George'un yüzeye çıkmasını beklemek zorundaydı. Ve diğer adamın ipeksi ıslak karanlıkta öylece kalmamasını ummalıydı.

Derinlerde

GEORGE suda yumuşak bir zarafetle ilerlerken dokunaçlarını **dışarı** **çıkardı**. Burada bir dansçı olabilirdi, istediği kadar atletik olabilirdi. İnsan formundayken beceriksiz, çelimsiz ve kendine güveni olmayan biriydi. Ama gerçek evi olan suyun soğuk karanlığında, diğerlerinin kaçışmasına neden olan güçlü bir varlıktı.

Diğer benliğinin içinde gülümsedi, kendini bütün ve güçlü hissediyordu ve insan formunda olduğu gibi zarar görmemişti. Yaralanmamış, tükenmemiş ve kırılmamış.

Dokunaçları titriyordu.

Sıkıca tuttuğu çantayı neredeyse elinden kaçırıyordu.

Sakin ol, sakin ol, diye fısıldadı insan benliği. Burada kimse bize dokunamaz.

Bazen zor oluyordu. Dönüşen doğasının en ilkel kısmı zaman zaman kontrolü ele almak istiyordu. Bunun tehlikeli olduğunu biliyordu. Ama bir yanı da kontrolün vahşilikte *olmasını istiyordu*. Klandaki diğerlerinin konuşmalarını duyduğunda, hepsi doğalarının her iki tarafının da nasıl dengede olduğundan, asla biri ya da diğeri arasında bir savaş olmadığından bahsediyordu. Değişmekten ve değişimin içinde kaybolmaktan endişe etmiyorlardı.

Böyle konuştuklarında George asla bir şey söylemezdi; çocukken, uzun zaman önce bir arkadaşına kontrol için verdiği mücadeleyi anlatmaya cesaret ettiğinde dersini almıştı. Arkadaşı hemen kendi annesine söylemiş, o da George'un annesine söylemişti. Annesi de George'u, içindeki güçlü yaratığı nasıl yöneteceğini öğretmek için ekstra derslere göndermişti.

Bunun bir ceza olmadığını, sadece geleceği için öğrenmesi gereken bir şey olduğunu açıklarken sesi yumuşak ve sıcaktı. Matematik ve fen gibi. Sessizce gitmişti çünkü yaptığı şey buydu, onu mutlu eden de buydu.

George annesini severdi. Ağlamasından hiç hoşlanmazdı.

Ama derslere gitmesine rağmen, yetişkinlerin ona öğretmek istediği hiçbir şeyi öğrenmemeye çalışmıştı. Öğrenmiş gibi yaptı ama içinde hep aynı kaldı. Çünkü bu benliği nasıl kontrol edeceğini öğrenirse, kendini karanlığın içinde kaybedemez ve insan bedenine yapılan dehşeti unutamazdı.

Suda özgür ve güçlüydü ve kimsenin kurbanı değildi.

Suda yırtıcı olan oydu ve diğer her şey onun önünde titriyordu.

Suyun içinde hiçbir şey ona zarar veremezdi.

Tekrar gülümsedi, insan yanı diğer yanının vahşiliği içinde mutlu bir şekilde kıvrılmıştı. Ve sadece teslim olmayı, fazladan bir adım atmayı ve kendini sonsuza dek vahşiliğe kaptırmayı düşündü. Ama hayır, o bir bilim adamıydı ve bunu yapan Dönüşenlerin, yani "haydutların" kaçınılmaz olarak delirdiğini ve klan arkadaşlarını avlamaya başladığını bilecek kadar çok rapor okumuştı.

İkincisi George'u endişelendirmiyordu. Klanı olması gereken kişilere karşı çok az sadakat hissediyordu.

Seraphina, Dr. Kahananui ve Kaia hariç.

Dr. Kahananui, daha az kalifiye olmasına rağmen ona zaman eşit davranmıştı. Hatta ona intikamını alabileceği bir sorumluluk pozisyonu bile vermişti. Ona ya da karnında taşıdığı masum çocuğa asla zarar vermek istemezdi.

Aynı şey Kaia için de geçerliydi. Her ay en az bir kez onun en sevdiği pastayı pişirmek için özel bir çaba sarf ederdi. Bunu yapmak zorunda değildi - istasyonda çok sayıda insan vardı ve havuçlu kek çikolata ya da kırmızı kadife kadar popüler değildi. Ama Kaia her zaman onun da en az diğerleri kadar yeteneklerine sahip olduğunu söylerdi. Menüde olmadığı bir gün ondan hamburger istemekten asla çekinmezdi. Kaia kaşlarını çatar ve meşgul olduğunu söylerdi ama bir süre sonra hamburger masasında belirirdi.

Kaia içten içe iyi biriydi. Kaia'yı delirmişken öldürmek de istemezdi. Seraphina'ya gelince.

Tekrar çırpındı, deliliğıyle ona zarar verebileceğı fikrine dayanamadı. Yani hayır, ilkel kalbine teslim olamazdı. En azından bugün.

Çünkü acı, onun içinde büyüyordu. Her yıl sanki daha da güçleniyor, daha da sarılıyormuş gibi hissediyordu. Ta ki artık ondan kaçamayana kadar. Belki bu olduğunda, savaşmayı bırakacaktı. Belki Seraphina'yı, Kaia'yı ve Dr. Kahananui'yi unutacaktı.

Belki de bu yaratığa dönüşecekti, muhteşem ve tehlikeli.

Ve tekrar insan olmak istemediğı için yüzmeye devam etti. Ganimetlerini sattığı kişiler bekleyebilirdi. Hepsi bekleyebilirdi. Zamanı gelince ortaya çıkacaktı.

Bölüm 52

Korku hayatına giren bir davetsiz misafirdir, çocuğum. Onu .

-Bebe'den Kaia'ya (17)

Dalgıç nihayet Ryūjin'e yanaştığında **KAIA'NIN KALBİ FIRLADI**. Kendi kendine sessizce "Sadece Lantia'ya gidiyorum," dedi ama zihni bunun bir kâbusa giden yoldaki ilk adım olduğunu biliyordu.

"Hey." Bowen'ın eli sıcak ve güçlü bir şekilde onunkine dolandı. "Doktorun durumu iyi. Az önce Dex'le konuştum."

Kaia sıkıca gülümseyip başını salladı, korkusunun kendisine ait olduğunu ve kökleri ruhuna batmış, yaşlı ve düğümlü bir şey olduğunu ona söylemeye hazır değildi. Lantia'dan gelen yolcular inene kadar bekledi -ve birden fazla kişiyle kucaklaştıktan sonra- Kaia kendini eşikten geçmeye zorladı.

Bowen onun arkasında sinsice ilerliyordu; güçlendikçe ona daha çok zarif bir av yaratığını hatırlatıyordu. Bu adam her zaman talepkâr bir aşık olacaktı ama verme kapasitesi onu şefkatle ve adını koymaya hazır olmadığı bir duyguyla sarmalayan bir enginlikti.

"Hex nerede?" diye sordu, onun yanına yerleşirken.

"Tansy ile." Hex'e veda öpücüğü ve arkadaşına iyi davranmasını söylemişti. "Evini onun odasına taşıdım. Ben dönene kadar onunla kalması gerektiğini bu şekilde biliyor."

"Fare dehası."

Kaia gülümseyemiyordu ama sorun değildi. Bowen istasyondan ayrılışlarını izlerken dikkati dağılmıştı, dikkati

prosedürü o kadar ki, her an ihtiyaç duyabileceği bir bilgi olması ihtimaline karşı her şeyi beyinde sakladığını biliyordu.

Otonom denizaltıda sadece ikisi vardı ama Kaia şehre doğru giden tek istasyon sakininin onlar olmadığını biliyordu. Diğer taraftaki pencerelerden bir hareket gördüğünde Bowen'ın omzuna dokundu ve "Bak," dedi.

Dönerken elinin altında kasları hareket etti. Bowen derinlerdeki her şeyden büyülenmişti, bir ahtapot vantuzlarını bir saniyelğine cama değdirdiğinde güldü. "Oleanna?"

"Evet. Bana Tevesi'ye sürpriz yapmak için yüzeceğini söyledi." Kaia kuzeninin neyle karşı karşıya olduğunu bildiğinden emin değildi.

Bowen diğer ziyaretçileri gözlüyordu ama vücudu gerginlikten titreyerek onun yanında durdu.

Otuz dokuz saat.

Uğursuz geri sayımıyla o sesi susturmak için savaşıyan Kaia başını onun omzuna yasladı. "Bana çocukluğunla ilgili bir hikâye anlat," dedi. "Mutlu bir çocukluk."

"Bir aslanı öpmekten daha iyi bir şeyim yok." Güldü ve bu büyük, sıcak, *canlı* bir şeydi. "Ama bir keresinde kızgın bir inek tarafından kovalanmıştım."

O hikâyeyi anlatırken Kaia gülümsemekten kendini alamadı, normalde tembel ineklerle dolu çamurlu bir tarlada koşuşturan vahşi küçük bir çocuğu hayal edebiliyordu. Ancak içinde bir yerlerde korku, gece kadar siyah dallarla dışarıya doğru kıvrılmaya devam ediyordu.

- - -

Karanlıkta varmışlardı, gökyüzü yıldızlarla kaplıydı. Lantia' geniş yüzen şehrine adım atan Bo, teninde soğuk bir rüzgâr hissetti, gezegenin bu yarım küresini esir alan kışın tadını aldı. Aklında yüzlerce soru olmasına rağmen, ilk yaptığı şey Lily'nin George'la ilgili herhangi bir güncelleme gönderip göndermediğini görmek için telefonuna bakmak oldu.

Hiçbir şey yok. Görüş yok.

O ve Kaia doğrudan bir asker edasıyla duran asık suratlı bir kadına doğru yöneldiler; bu komutan olmalıydı

Malachai onu bekleyeceğini söylemişti. Miane, Malachai'nin yanındaydı, suyun içinde şık ve karanlık bir gölge.

"Halkını buldun mu?" diye sordu komutana, kim olduğunu da ona güçlü bir şekilde birini hatırlatıyordu.

"Yaralı tanık, evet," dedi kısaca, ama dikkatini Kaia'ya çevirdiğinde yüzü yumuşadı. "*Aloha*, Cookie. Seni görmek güzel, buraya daha sık gelmelisin."

"*Aloha*, Geraldine Teyze." Gece çantasıyla birlikte denizaltıya taşıdığı hafif kutuyu Bo'ya veren Kaia, uzun boylu ve ağırbaşlı yüzlü kadına sarılmak için öne doğru eğildi.

Benzerlik dikkatimi çekti.

Komutanın koyu renk güneş ışığı vardı.

"En sevdiğin kekleri pişirmek için yeterince zamanım vardı." Kaia kutuyu Bo'dan alıp uzattı.

Komutan Geraldine Rhys gülümseyip başını salladıktan sonra Kaia'nın alnına bir öpücük kondurdu ve elleri Kaia'nın yüzünü kavrayacak şekilde yükseldi. "Aynı eski Kurabiye." Daha sonra kek kutusunu dikkatlice yakındaki küçük nakliye konteynırlarının üzerine bıraktı; konteynırların kenarları hâlâ ıslaktı - ya yeni boşaltıldıkları için ya da bir dalganın şehirden dışarı fırlayan devasa güverteye çarpması nedeniyle.

Bo şu anki konumundan Lantia'nın tamamını ama içinde keskin kuleler olduğunu söyleyebilirdi, çok yüksek değillerdi ama küçük aile evleri de sayılmazlardı. Cam gibi görünen bir malzeme baskındı, gerçi bunun BlackSea'nin Ryūjin'i inşa ederken kullandığı şeyle aynı olduğunu tahmin ediyordu.

Ahşap ya da tuğla yoktu, ayaklarının altındaki güverte görünüşe göre metaldti. Görebildiği binalarda da aynı tür malzeme kullanılmıştı ama pas izi yoktu, bu da ona buranın tuzlu suya karşı BlackSea tarafından geliştirilmiş bir başka çözüm olduğunu söylüyordu. Çeşitli balkonlardan ve görebildiği çatılardan yeşillikler sarkıyordu, bu şehir okyanusun ortasında gelişen bir iç ekosistemi destekliyordu.

Geraldine Rhys onun önünde dikkatini Bo'ya geri verdi. "Bu BlackSea'nin işi." Artık yüzünde annelik yumuşaklığından eser kalmamıştı.

"Malachai'nin bu işi yürütmene neden izin verdiğini bilmiyorum ama ona yardım edeceğime söz verdim. Ne istiyorsun?"

"Adamlarınızdan George'u gören oldu mu?"

"Hayır." Onu çarpıcı kılan köşeli hatlarla dolu bir yüzdeki soğuk koyu gözler. "Mükemmel iletişim hatlarımız var ama derinlerde yüzenlere ulaşamayız. Eğer onu görürlerse, ancak yüzeye çıktıklarında öğrenebiliriz."

"O zaman bekleriz." Zamanı tükeniyor olabilirdi ama acele etmek hiçbir işe yaramayacaktı.

"Yemek yemeliyiz," diye mırıldandı Kaia ve bunu söylemese de Kaia onun iyileşmeye devam etmesini düşündüğünü biliyordu.

Kaia onun olsaydı, akşam yemeğini bir daha asla kaçırmayacağını çok iyi biliyordu. Kaia onun yemek yediğinden emin olurdu. Kaia'nın yaptığı buydu - onun için önemli olan insanlarla ilgilenmek.

Teyzesi başıyla onu onayladı. "Her şeyin nerede olduğunu biliyorsun."

Yalnız kaldıklarında Kaia'ya, "Annen en küçüğümüz müydü?" diye sordu.

"Birkaç yıl farkla. Öldüğünde kız kardeşleri çok üzüldü." Parmaklarını onunkilerin arasından geçirerek hüzünle gülümsedi. "Natia Teyze ağladı ama Geri Teyze kızdı. Sanırım bir parçası hâlâ kızgın."

"Kendini koruyor."

"Evet, tıpkı Mal ve babası gibi. Üçü de aynı." "O ve Mal birbirlerine benzemiyorlar, aslında benzemiyorlar ama varlık."

"Daha çok babasına benziyor." Onu içeri götüren Kaia, küçük bir dinlenme odası gibi görünen bir yere götürdü. "Şehir çok büyük olduğu için," dedi, "ızgaralara bölünmüş. Her şebekenin merkezi bir mutfağı var, ama etrafa dağılmış bunun gibi daha küçük yemek ve dinlenme alanları da var."

"Topluluk içinde ."

Gerçek bir gülümseme, gözlerini aydınlatan bir gülümseme. "Kesinlikle. BlackSea'nin tüm amacı bir olmaktır. Kimsenin kendini gruptan soyutlanmış hissetmesini istemiyoruz." Gülümsemesi soldu. "George hissetti ama."

"George sık sık yalnızlığı seçerdi." KJ bu konuda haklıydı. Bir yabancı olan Bo bile avluya çıkmış ve farklı insanlarla birlikte oturmuştu. George'un, bir masaya davet edildiğinde bile yemeğini hep laboratuara fark etmişti.

Kaia cevap vermedi, yüz ifadesi dalgındı.

"Dışarıda oturalım," dedi sandviçlerini yapıp su şişelerini kaptıktan sonra. Kaia derinlerde yaşayan bir yaratıktı; okyanusu görürse kendini daha iyi hissedeceğini hissediyordu. "Okyanusun ortasında yüzen bir şehri her gün ziyaret etmiyorum." Lantia onun altında hareket etti, hareket hafif ama her zaman mevcuttu, sanki BlackSea çok fazla fiziksel dengeden kaçınıyormuş gibi. "Bu şehir zaman zaman uçup gidiyor mu?"

"Hayır, çok sağlam demir atmış." Kaia döndükleri dış güvertede etrafına bakındı. "Sandalye yok."

"Yerde oturmak benim için sorun değil."

Tek kelime etmeden onun yanına oturdu, sırtları duvara dönüktü ve gözleri açık suyun siyah uzantısındaydı. Sessizce yemeklerini yediler, bu geç saatte başka bir küçük nakliye konteyneri yığını tarafından diğerlerinin görüşünden korunuyorlardı. Dalgalar şehrin kenarına çarpıyor, köpük parçaları fırlatıyor, okyanus yıldızlarla dolu gökyüzüyle yarışyordu.

Kaia kendi tabağını ve onunkini, yanlarındaki yarı içilmiş su şişelerini bir kenara bırakıp bacaklarının arasına diz çöktü. Adam onun gözlerinde sonsuz bir karanlık gördü. Ama ona konuşması, içindeki korkunç hüznü sorması için fırsat vermedi. Öpücüğünü davetti ... ve bir istekti.

İhtiyaç, okyanus kadar ilkel ve evcilleşmemiş bir şekilde ona çarptı. Nefes almayı durduramayacağından daha fazla onu reddedemezdi.

Bir elinin parmaklarını onun saçlarına geçirerek, hüzünlü gözleri, yemyeşil kıvrımları ve lokum gibi kalbiyle sirenini öptü ve ona her şeyini verdi. Kalbi çarpıncaya, ciğerleri itiraz edinceye ve kadın nefessiz kalıncaya kadar öpüştüler.

Kalçalarının üzerine oturdu, elleri adamın kalkık dizlerinin üzerindeydi. "Hâlâ sana sırrımı söylemek istemiyorum." Acı dolu bir fısıltı.

Rüzgâr saçlarını öne doğru savurdu, siyahla örülmüş koyu kahverengi ipeksi bir dalgayla onu çevreledi. Gözlerini kapadı, onun kokusunu içine çekti. "Bekleyebilirim," dedi gözlerini açtığı anda. "Senin için Kaia Luna, sonsuza kadar beklerim."

Yutkunurken boğazı hareket etti. "Sakıncası yok mu?"

Bo'nun dudakları . "Nasıl umursayabilirim ki?" İçinde tuttuğu Şeyi paylaşmaya hazır olmayabilirdi ama varlığını gizlemek için hiçbir Şey yapmamıŐtı. "Ve güvenlik Şefleri sabırlı olmayı öğrenir. Bu iş için bir ön koŐuldur."

Kaia ona yaklaşarak gömleğinin düğmelerini çözdü, sonra kollarını ona doladı ve yüzünün yan tarafını çıplak tenine bastırarak sarıldı.

Kalbi acıyarak onu kucakladı, saçları teninde sıcak bir ağırlık oluşturdu. "Saçlarını seviyorum." Ağırlığını, hindistan cevizi ve tropik iek kokusunu, karanlık bir Şelale gibi sırtından aşağı dklŐn.

Parmağıyla onun göğsünde bir desen ızdı ve deniz öteye vururken uzun, hareketsiz dakikalar boyunca sessizce oturdular. Uzaktan gelen bir çizme sesi duyduğunda ona sokularak, "Biri bu tarafa geliyor," dedi.

Yumuşak bir nefes, bir nefes sıcaklık. "Bu gece benimle kalacak mısın?" "Beni sürüklemeye alıŐ."

Yer değiştirerek gömleğinin düğmelerini düzgün duracak kadar iliklediler, sonra kalkıp uyuyan Şehre doğru szldler. Kaia onlara hangi odaların tahsis edildiğini tam olarak biliyordu. Bo yan yana olduklarını görmekten memnundu.

Onunkine girdiler.

Kapıyı kilitledikten sonra döndüğünde nefesi kesildi, dizlerinin çözüldü. Kaia çoktan soyunmuŐ, teninin parlayan sıcaklığına soyunmuŐtu, saçlarının telleri gğslerinin gr ağırlığını okşuyordu, meme uçları koyu renkti ve bacaklarının arasındaki bukleler daha da koyuydu.

Çıplak olan sireni sessiz adımlarla ona doğru yürüdü. Adam onun esiri olarak ayakta dururken, kadın düğmeleri tekrar çözdü ve bu kez gömleğini omuzlarından iterek yere düşürdü. Ellerini bir kez daha adamın omuzlarında gezdirerek kendini ona doğru bastırdı. "Sev beni Bowen."

Ellerini kadının kalçalarına koydu, burnunu boynuna gömdü, hiç düşünmeden kalkıp onu kapıya yaslamak için dönerken sadece nefesini içine çekti. Kadın bacaklarını adamın beline doladı, elleri

vücudunu şekillendiriyor, dokunuşu okşayıcı ve sahiplenici ve bir dağlama.

"Ben seninim," dedi onun ağzına karşı, içinde hissettiği burkulma şiddetli bir şeydi, sanki bir parçası kopup gitmek istiyordu ve kendini onun ayaklarının dibine bıraktı.

"*Bowen.*" Gözleri parıldadı.

Onu öpmesi, ihtiyacına teslim olması kaçınılmazdı. Kadın hiç çekinmedi. Kollarını ona doladı, öpücüğe karşılık verdi, onun hayal etmeye bile cesaret edemeyeceği kadar zarif, güçlü bir yaratıktı.

Kapıdan geriye doğru yürürken, kadının bedeni onunkine sımsıkı sarılıyken, tökezleyerek yatağa girmeyi başardı. Adam yatağa sırt üstü düştü, kadın da üstüne. Dudaklarını ısırp boğazından aşağıya doğru öpmeden önce, kalbindeki düğümü hafifleten ani bir zevkle güldü.

Bo ayakkabılarını çıkarmayı başardı ama Kaia'nın parmakları kot pantolonuna gitti. "Rahatsız görünüyorsun," dedi gözlerindeki muzipliğin yalanladığı ciddi bir ilgiyle. "Sanırım bunu çıkarırsam kendini daha iyi hissedeceksin."

Baştan çıkarılmış, köleleştirilmiş, onun olan Bo, elini uyluğunun pürüzsüz teninde gezdirdi ve onun titrediğini hissetti. "Önce sen yaklaşmaya ne dersin?"

Kot pantolonunu bırakarak eğildi, ellerini adamın omuzlarına dayadı. Adam ensesinden tutup bir öpücük ve ardından yumuşak bir ısırik için onu kendine çektiğinde, kadın şehvetli bir şekilde adamın vücudunda eridi. Ellerini yavaş bir keşifle kadının kıvrımlarında gezdirdi, her birkaç santimde bir durup okşadı, sıktı ve nazikçe alay etti.

Nefesi kesilen kadın, bir öpücük daha istemeden önce adamın boğazını yumuşak ve ıslak bir şekilde emdi.

Onunla sarhoş olan Bo, Kaia'ya istediği her şeyi vermeye fazlasıyla istekliydı. Meme uçları Bo' göğsüne sürtünüyor, uyarılmışlığının misk kokusu havayı koklamak için yükseliyordu. İnleyerek ve kontrolünün bıçak olduğunu bilerek, Kaia altta kalacak şekilde pozisyonlarını değiştirdi. Ve vücudunun tatlı kıvrımlarını öpmeye başladı.

"Kaia." Kalbinde bir şarkıydı, onun adı, *onun* kokusu, o. "Benim güzel Kaia'm."

Sırtını neyin eğdiğini ve tenini neyin parlattığını tam olarak öğrendikten sonra, meme uçlarını emmek için kendine izin verdi. Ama bugün oyalanamazdı; onu zevke boğmak istiyordu, ondan biraz daha fazla keder almak istiyordu. Çünkü bildiği bir şey vardı: En büyük zayıflığı artık insan formundaydı.

Kaia'nın gülümsemesini kaybetmesine dayanamadı.

Karnının kıvrımları öpücüğünün altında titriyor, adını söylerken sesi bir fısıltıya dönüşüyordu. Kontrolünü kaybetmeden önce sevgilisini erotik duygulara boğmaya kararlı olan adam, onun narin kıvrımlarına doğru yalayarak ilerledi, bir eli de onu iyice açık tutmak için kalçasının iç kısmındaydı.

Vücudu eğildi, elleri saçlarını çekiyordu. Onun için parçalanırken kaslarının sıkılaştığını hissetti ve onun güveni, asla hafife alamayacağı bir hediye idi.

Adam onun üzerinde yükselirken, onunki kadar çılgınca bir ihtiyaç duyarken, duvardaki iletişim paneli acil bir vızıldamaya başladı.

Bölüm 53

Delta-4 çeyreğinde olağandışı bir hareketlilik tespit edildi. Araştırmaya gidiyorum.

-Rina Monaghan'ın çağrısı, DarkRiver leoparları

BO telsize cevap vermek için kendini Kaia'dan uzaklaştırmak **zorunda kaldı**. Bunu sadece sesli olarak yaptı. "George görüldü mü?"

"Çok uzakta," diye cevap verdi tanıdık bir erkek sesi. "Sizi kıyıda bekleyen bir jetimiz var." Hafif bir duraklama. "Seni almak için *Kaia'nın* odasını aramak zorunda kalmamışım gibi davranacağım."

Bo, Armand'a yakında orada olacaklarını söyleyip telefonu kapattı. Yatağa dönerek, saçındaki karışık telleri fırçaladı. Kaia'nın yüzü. Tüm vücudu ağrısa , "Bunu başka bir zaman bitirmek zorunda kalacağız," dedi.

Gözleri donuk, onu doğru çekti. "Çabuk olacağız."

Bowen itiraz etmedi. Adam kadının içine gömüldü, kadın da ona ve ölümcül geri sayımı bir süreliğine durdurdular.

- - -

GEORGE, Lantia'dan dört bin mil uzakta su yüzüne çıkmıştı. Bu kadar hızlı seyahat etmesi neredeyse hayal bile edilemeyecek bir mesafeydi. Kimse onu fark etmemiş olsa da, Kuzey Atlantik'ten Pasifik'e için yüksek hızlı bir jete binmek üzere bir noktada su yüzüne çıkmış *olmalıydı*. Ancak okyanusta olağanüstü hızlı ve acımasız olsa bile, karada bir insana dönüşmüştü. Ve kara Bo'nun avlanma alanıydı.

"San Francisco mu?" Buna inanamıyordu. "Neden onu yakalamak için temas kurabileceğiniz müttefiklerin yakınında bir yerde ortaya çıksın ki?"

"Çünkü onlar müttefik," dedi Armand, saçları bugün denizden gelen esintiyle dağılmıştı ama siyah tişörtü vücuduna tam oturmuştu.

"Leoparlar onu görürlerse şiddetli bir tepki vermezler; kendi bölgelerine girmeden önce onları uyarması için sivri bir uyarıda bulunabilirler ama ona zarar vermezler."

Bo kaşlarını çatarak başını salladı. "Çaldığı şey için bir alıcısı varsa bile, o alıcıya pek güvenmiyor da olabilir."

"Evet, eğer isterse ya da başı dertte görünürse kediler ona yardım etmek için devreye girerdi." Armand kollarını kavuşturdu. "Onu içeri almak istediğini biliyorum ama kedilerden bunu yapmalarını isteyebiliriz."

Bo da aynı fikirdeydi; bunların hiçbirisi ego ile ilgili değildi. "Her türlü yardımı alacağım-"

"Hayır." Kaia bir adım öne çıktı. "George kolayca korkuyor ve zaten duygusal olarak dengesiz. Korkar ya da irkilirse her şeyi mahvedebilir." Kaia onu bir keresinde tamamen kazara korkutmuştu ve ortaya çıkan katliamı temizlemek ikisinin de yoğun bir saatini almıştı.

Kaia onun kontrol eksikliği hakkında tek kelime etmemiş, kanıtları mutfaktaki geri dönüşüm kutusuna atarak ve belki de bu yüzden ona karşı biraz daha rahat olduğunu düşündü - arada bir hamburger isteyecek kadar. Bowen ve Armand' "Tek yapması gereken şekil değiştirmek," diye açıkladı. "Dokunaçları muazzam miktarda ezilme basıncı uygulayabiliyor." O zaman aniden şekil değiştirdiğinde neredeyse onu bir tanesiyle yok edecekti.

"DarkRiver leoparları ölümcüldür, Kaia." Bowen ellerini kalçalarına koymuş, gözleri her zamanki gibi tamamen ona odaklanmıştı. "Onu alabilirler."

"Ama kendi halkına zarar veriyorsa onu canlı ele geçirmeye çalışırlar mı?" Kaia cevabı biliyordu, Bowen ve Armand da öyle. "O bizden biri. Ona bir şans vermeliyiz." George korkunç bir şekilde yaralanmıştı ve Kaia yaraları anlıyordu, en derin olanların acısının asla dinmediğini biliyordu.

İnsan İttifakı'nın acımasız ve kana susamış lideri ona orantısız bir gülümseme verdi. "Bahse girerim sokak kedilerini kurtaracaksın ve

köpekler ve gelincikler ve evimizi onlarla doldurun."

"Fareleri unutma," dedi, oyunu oynayarak, imkânsız hayali hayal ederek.

Sırtışını gizlemekte pek de iyi bir iş çıkarmayan Armand'a dönmeden önce ceza olarak onun saçını hafifçe çekiştirdi.

"DarkRiver'dan kendi bölgelerinden geçerken George'a göz kulak istemeye ne dersin? Yaklaşmak yok, onu uyaracak bir şey yok."

Leoparlar sinsi avcılardı, George ise büyük işlere kalkışan bir bilim adamıydı.

"Teması komutanın kurması gerekecek, katı protokoller var." Armand, Malachai ve Miane'nin ikamet ettiği zamanlarda bile Lantia'nın komutanı olan teyzesini bulmak için dışarı çıktı. Klanın her üyesinin farklı görevleri, farklı sorumlulukları vardı.

"Tüm erkek kuzenlerin BlackSea'nin güvenlik güçlerinde mi?"

Kaia başını salladı. "Eddie bir kaşif. Onun görevi okyanus tabanı haritalarımızı güncellemek, bilim adamlarımızın incelemesi için ilginç yeni şeyler bulmak ve değerli kurtarma malzemeleri sağlayabilecek noktaları işaretlemek." Gülümsedi. "Bir keresinde külçe altınla dolu asırlık bir batık gemi bulmuştu. Miane her zaman işinin ne kadar riskli dolayı bulduklarından belli bir yüzde alabileceğini söylerdi, ama genellikle bunu yapmazdı - ama o sefer her birimize birer sikke getirdi."

Bowen'ın gözleri, Edison'un ne yaptığını öğrendiklerinde erkeklerin her zaman yaptığı gibi parladı. "Hiç başka bir hazine buldu mu?"

"Biyolüminesan bir karides de dahil olmak üzere yeni derin deniz yaşam formları." Yüzüne bakıp gülerek, her iki yanı da sadece onun huzurunda olmaktan mutlu, "Üçüzlerden ikisi Armand'la birlikte güvenlikte, ama Taji mimar." dedi.

"Nasıl dövüşüleceği konusunda eğitim almış gibi hareket ediyor."

"Teizo ve Tevesi ile aynı işe başladı - sanırım üçüzler ilk kez gerçekten önemli bir konuda ayrıştılar."

Bowen'ın gözleri onunkileri tuttu, gözlerinde ani bir yoğunluk vardı. "Çocuk istiyor musun, Siren?"

Midesi sıkışan Kaia bir gerçeği itiraf etmeye cesaret etti. "Evet. sürü var."

"Kediler ilgileniyor." Armand bu sözler üzerine odaya geri döndü ve dondu kaldı. "Yeni kural. Ben etraftayken odanın öbür ucuna anlamlı bakışlar atmak yok. Umutsuzca bekâr olan bizlere biraz saygı gösterin."

Kaia onun mağdur ses tonuna sırtarak manken gibi çenesine bir öpücük kondurmak için gitti. "Bekâr, evet. Umutsuzca mı? Hiç sanmıyorum." Armand'ın yüzü "çapkın" kelimesinin sözlük tanımına mükemmel bir şekilde uyuyordu. Arkadaşı Armand'ın "sev ve bırak" tarzının farkında olmasaydı Kaia Tansy'nin kalbi için endişelenebilirdi.

Ne olursa olsun Kaia yine de konuyu arkadaşına açmıştı. Hem Armand'ı hem de Tansy'yi ikisinin de incindiğini göremeyecek kadar çok seviyordu.

Tansy'nin cevabı basitti. "Bazen bir kadının vahşi tarafta yürümesi gerekir."

Armand bir kolunu onun boynuna dolayarak onu boğacakmış gibi yaparken Bowen kıpırdandı, dudakları kıvrıldı. "Kediler komutanın isteğini kabul ediyor mu?"

Armand kısa bir süre başını salladı. "Biz aradığımızda onu fark etmişlerdi ve haber vermeden kendi bölgelerinde ne ettiğini sormayı planlıyorlardı ama komutanın konuştuğu nöbetçi, adamlarına geri çekilme emri verdi."

Kaia'yı serbest bıraktıktan sonra parmaklarını saçlarının durmaksızın düzleşen tellerinde gezdiren Armand devam etti. "Bo'iletişim bilgileri bende yoktu, o yüzden komutan onlara seninkileri verdi," dedi Kaia'ya. "DarkRiver George'a göz kulak olacak ve güncellemeleri doğrudan senin telefonuna gönderecek." "Ama George birini incitmekle tehdit ederse her şey .

Sentinel bu konuda çok açıktı."

Bo daha azını beklemiyordu. Kediler bölgelerini, ölümcül SnowDancer kurtları da dahil olmak üzere, gelen herkese karşı herhangi bir şekilde zayıf oldukları için korumamışlardı. Bo onların bölgesinde hayatının en kötü hatalarından birini yapmıştı ve hâlâ o karmaşanın hasarını onarmaya çalışıyordu ama hem kedilere hem de kurtlara saygıdan başka bir şey duymuyordu.

"Kedilere göre," diye ekledi Armand, "George tamamen giyinik ve büyük bir çanta taşıyor."

"İstasyondan sadece basınca dayanıklı küçük bir çantayla ayrıldı." Bo denizaltıyı beklerken Oleanna'yla konuşmuş ve George'un taşıdığı çantanın boyutlarını öğrenmişti. "Demek ki diğer malzemeleri başka bir yere saklamış olmalı."

"Bunu uzun zamandır planlıyordu." Kaia kollarını kendi etrafında kavuşturdu. "Sanki onu hiç tanımamışım, hiçbirimiz tanımamışız gibi hissediyorum."

Elini kadının ensesine kapatan Bo, başparmağını nazik ve yatıştırıcı bir hareketle kadının teninde gezdirdi. "Gerçeği yakında öğreneceğiz."

Nabızı onun dokunuşuyla düzensiz bir şekilde atmaya başladı.

Bo Kaia'ya hâlâ Dr. Kahananui için endişelenip endişelenmediğini soramadan Armand, "Jetboat hazır," dedi. "Eşyalarınızı alması için birini gönderdim." Gözleri Kaia'ya kaydı. "Hazır mısın, Kurabiyem?"

Soru yeterince doğal görünüyordu ama ses tonu ... Bo cevap verirken Kaia'nın yüzünü izledi, kararlı bir şekilde başını sallarken bile yüzündeki ani renksizliği gördü. Yüzeyin altındaki gerilimin Dr. Kahananui ile hiçbir ilgisi olmadığını fark etti. Bu Kaia'nın sırrıydı ve beyni henüz şeklini yeni yeni anlamaya başlamıştı.

- - -

Gümüş rengi şık tekne suyu bir bıçak gibi kesiyordu. Sabahın erken saatlerinde gökyüzünde Bowen'ın uzaktan bir katil balinanın yükseldiğini açıkça görmesine yetecek kadar ılık vardı. Damlacıklar halinde geri daldı.

Kalbi güm güm attı. "O sizden biri miydi?"

Kaia, gözleri kararlılıkla ileriye odaklanmış, elleri kemik beyazlığında yumruk olmuş halde başını salladı.

Kollarını Kaia'ya arkadan dolayan Bo, doğası gereği sondaj soruları sormadı, talepte bulunmadı. Kaia ona sırrını paylaşmaya hazır olmadığını söylemişti ve o da bu dileği yerine getirecekti ama bu onunla ilgilenmeyi bırakması gerektiği anlamına gelmiyordu.

Omurgası kaskatı kesilmişti ama bir elini kaldırıp Armand'ın bileğine sardı ve birlikte suyun içinde ilerlemeye başladılar. Armand tekneyi kullanıyordu, Teizo ve Tevesi ise gezinti için tekneye atlamışlardı. Üçü de Kaia'ya dikkatli bakışlar fırlatıp duruyordu, Kaia özenle görmezden geldi.

Ufukta kara göründü.

Bölüm 54

Senin için dilediğim şey, benim meraklı küçük maymunum, macera, özgürlük ve aşk. Tüm bunlar ve daha fazlası. Senin için yıldızları istiyorum.

-Elenise Luna'dan kızı Kaia'ya (3)

NAUSEA, Armand'ın kıyıya kadar yanaştırdığı tekneden inerken Kaia'nın azalan cesaretini çalmakla **tehdit** etti. Botları kuma battı, su maviden ayrılmadığı yanılsamasına tutunabileceği kadar yakındı.

"Her şeyi aldın mı?" diye sordu kuzeni ama aslında sorduğu şey şuydu: *Bunu gerçekten yapmak istiyor musun, Cookie?*

Başını salladı ve içinde iki parça giysi, birkaç tuvalet malzemesi ve Ryūjin'in şifacısının ona yazdığı anksiyete önleyici ilaçlarla dolu bir ilk yardım çantası bulunan küçük çantanın kayışlarını sıktı. "Evet," dedi basitçe, çünkü şimdi geri dönerse bir daha asla aynada kendine bakamayacaktı. "Git."

Bowen onun elini kendi elinin sert sıcaklığının içine aldı. "Onunla ben ,," dedi. "Onu eve getireceğim."

Kaia dört erkeğe de eve dönebilecek durumda olduğunu söyleyebilirdi, sorun bu değildi ama Bowen'ın sözleri kuzenlerinin omuzlarını gevşetmiş, yüzlerindeki gerginliği yok etmişti, o yüzden bıraktı.

"İyi şanslar," dedi Armand, üçü hafif tekneyi itmeden önce, sonra içine atlayıp motoru çalıştırdı.

Sabahın erken saatlerinin koyu grisiyle hâlâ örtülü olan okyanusa doğru yola çıktılar.

O karada dururken.

Ryūjin'in güvenli kozasından uzakta.

Kaia sertçe yutkunarak Bowen'a baktı. "Aracımız bekliyor olacak."

Bowen başını salladı ama bir an için parmaklarını Kaia'nın çenesine dokundurdu.

"Sadece bana tutun. Gözlerine bakışı yerleştiren şey her neyse, her adımda senin yanında onunla savaşıcağım."

Kaia onun elini sıkıca kavradı.

Kız karaya bir adım daha, sonra bir adım daha ve bir adım daha atarken onu asla bırakmadı. Onu okyanusa bağlayan ip gittikçe geriliyor, gerildikçe geriliyordu. Midesi, yalpalamakla tehdit ediyordu. Ve zihni, onu karaya son ayak bastığı zamanki dehşetin içinde boğmak istiyordu.

Anne ve babasının can çekişen bedenlerinin yanındaydı, BlackSea sağlık görevlileri anne ve babasını aynı pırıl pırıl makineye taşıırken Kaia jet-chopper'a koşmuş, bir sağlık görevlisi de onları çılgınca etmeye çalışmıştı. Havada tozlar dönüyordu, elleri Geraldine Teyze'nin ellerinde güvenle kilitlenmişti ve kirli yazlık elbisesi dizlerine dolanmıştı.

İlaç mide bulantısının mide bulandırıcı bir gerçekliğe dönüşmesini engellemişti ama şifacı çok katı davranarak, vücudunun ilacı şiddetle reddetmeye başlamasından önce ilacı sadece yirmi dört saatten biraz fazla alabileceğini söylemişti. "Bu çok güçlü bir şey Kaia." Onu bebekliğinden beri tanıyan yumuşak mavi gözlerinde endişe vardı. "Duygusal incinmişliğini bastırmak için bunu kullanmamalısın. Bir fobin var ve bunu danışmanlık ve-"

"Zamanım yok." Kaia şifacının sözlerinin doğruluğunu kabul ediyordu; Bowen onu terk ettiğinde bir daha karaya adım atmak ya da Ryūjin ve Lantia çevresindeki güvenli denizlerin ötesine geçmek için hiçbir nedeni kalmayacağını da biliyordu. "Sadece George'u bulana kadar işlevimi yerine gerekiyor."

Zaten gergin olan ruhunu daha da zorlayan şey, zihninin gerisinde işlemeye devam eden geri sayımdı.

Yirmi sekiz saat.

Ancak hayatı söz olmasına rağmen Bowen, konsantrasyonu bir lazer gibi çalışarak yoluna devam etti.

O da öyle yapacaktı, Kaia yemin etti. Asla pes etmeyecekti. Asla teslim olmayacaktı. Ve *asla* korkunun onu çalmasına izin vermeyecekti.

Bowen ile zaman geçirdim.

- - -

Onları eski püskü bir kamyonun yanında bekleyen BlackSea değişkeni, koyu siyah kahve rengine bir tene ve neredeyse Bebe kadar kırıxıklığa sahipti. Ayrıca arabayı cehennemden fırlamış bir yarasa gibi sürüyor, onları on dokuzuncu yüzyıldan fırlamış gibi görünen çukurlu yoldan aşağıya fırlatıyordu.

Şaşırtıcı derecede neşeli olan Kaia üstü açık aracın yan tarafına tutunurken, Bowen uzanıp direksiyonu tutma içgüdüsüyle savaştı. Serin hava yüzünü kırbaçlıyordu, kamyonun yanından hızla geçen palmiye ağaçlarına rağmen buradaki hava pek de tropikal sayılmazdı.

Hava trafik kontrol kulesi bile olmayan küçücük havaalanının otoparkına girdiklerinde hâlâ hayatta olduklarını fark edince neredeyse irkilecekti. Görebildiği tek şey, büyük bir hangara yaslanmış, yönetim binası olarak kullanılan teneke çatılı bir .

Bo buranın çıplak gözle görünenden çok daha fazla teknolojiye sahip olduğundan emindi. Teizo buranın Lantia'nın tercih ettiği hava alanı olduğunu ağzından kaçırmıştı. "Jetlerin ısısı şehri çok fazla yıpratıyor," demişti genç adam. "Lantia'nın pisti tüm uçakları barındırabilir ama çoğunlukla herkes adayı kullanıyor."

Bo sonra şoför "İyi yolculuklar," dedi.

Bo, Kaia'yı sert zemine doğru savururken, "Sanırım en tehlikeli kısmı atlattım bile," dedi.

Şoför Bo'nun tepkisi karşısında hâlâ kıkırdıyordu ki, arabayı toz bulutu içinde sürüp gitti.

Kaia'ya bakan Bowen bir kaşını kaldırdı. "O Bebe'nin erkek arkadaşı, değil mi?"

Etrafına bakarken gözleri parlıyordu, yüzü yeniden renklenmiş ve omurgasındaki sertlik gitmişti. "Bu adaya gelmeyeli uzun zaman oldu. Ne kadar güzel olduğunu unutmşum."

"Öyle mi?" Armand'ın yolculuğun başında söylediğine göre, BlackSea ziyaretçileri ve sakinleri adanın tüm ekonomisine güç veriyordu.

Yolların çukurlu olmasının tek nedeni, bir hafta önceki fırtınadan sonra onarımların henüz tamamlanmamış olmasıydı.

Kaia yüzünü şafağın henüz öptüğü gökyüzüne kaldırarak, "Ben siyahta kalmaya eğilimliyim," dedi. Ada havasından uzun bir nefes aldı. "Ama sanırım artık daha sık geleceğim. Kuzenlerimin barda oturur, bir ya da beş kokteyl içerim." İçinde gergin bir çaresizlik vardı.

Ve Bo onun hızla geçen saatleri düşünüp düşünmediğini merak etti.

"Sana o kokteyllerden alacağım." Ses tonunu kasıtlı olarak hafif tuttu. "Ve sarhoş olduğunda seni eve götürüp yatıracağım." "Anlaştık," dedi boğuk bir sesle, gözleri artık insan kahverengisi değil de mürekkep siyahı.

"Seni görüyorum," diye mırıldandı.

Bir kez daha tuttuğu eli sarsılarak sıktı ve başıyla pisti işaret . "Bu bizim aracımız mı?"

Bowen kendi çaresizliğini acımasız bir kararlılığın ağırlığı altında ezdi ve iki şeritli pistte, herkesin şort ve Hawaii tişörtü giydiği bir köyde smokin kadar görünen şık siyah jete baktı. Yönetim binasına girdiklerinde, "Armand'ın tarifine uyuyor," dedi.

Bo'nun hemen pilot olarak etiketlediği bir adam ve bir kadın içeride takılıyor, havadan sudan konuşuyorlardı. Başka bir kadın, bu yuvarlak yüzlü ve matronly, tezgahın arkasında duruyordu. "Kaia!" Elleri ağzına gitti. "Kızım, beni uyabilirsin!"

Kaia sırtarak elini bıraktı ve koşup diğer kadına sarıldı.

Pilotlardan birkaç adım tezgâha yaslanmış, kirli çeneli bir erkek de onlarla birlikte sırtıyordu. Yağ lekeli mavi bir tulum giymiş olan adamın alnında "tamirci" olabilirdi.

Son yolcu, hangara açılan büyük bir kapıda duran yakışıklı ve genç bir erkekti. Nedense Bo'nun ensesini karıncalandırmış, içgüdülerini harekete geçirmişti.

Tamircininkiyle aynı mavi tulumu giymiş olan adam şu anda elindeki bir metal parçasına kaşlarını çatmış bakıyordu. "Hey, Rick," dedi

diye seslendi, gür kumral saçları yağ içindeydi. "Bunda bir çatlak görüyorum. Alt tarafta, kömürleşme yüzünden gizlenmiş."

"Poseidon'a şükürler olsun ki sonunda işinin ehli bir çırağım oldu. Sen lanet olası testi geçen ilk kişisin!"

Keskin ve parlak gülümsemeyle genç adam hangara geri dönmek için döndü. Hareket tarzında Bo'ya onun bir Dönüşen olduğunu söyleyen bir şeyler vardı ama BlackSea'den değildi. BlackSea'de hiç kimse böylesine belirgin bir *kedi* zarafetiyle hareket etmezdi.

Gözleri kısıldı. Ama bilinmeyen erkek şu anda onu ilgilendirmiyordu. "Gitmeye hazır mıyız?" diye sordu pilotlara.

"Sadece rüzgârlarla ilgili bir güncelleme bekliyorum," diye cevap verdi ikisinden daha yaşlı olanı. "Burada ne zaman ne olacağı belli olmaz."

Kaia'nın arkadaşı iki saniye sonra ince bir ajanda uzattı. "Gitmeye hazırsınız. Gökyüzü açık."

Çok geç olana kadar yirmi yedi saat yirmi sekiz dakika.

Bölüm 55

Konuya nasıl yaklaşırsam yaklaşayım benimle konuşmuyor, sadece susuyor. Ona ulaşmak için alternatif yöntemler düşünmeliyiz.

-Danışman Mei Shi'den Natia ve Eijirō Kahananui'ye Kaia ile ilgili not
Luna (9)

Jet kalkıştan sekiz saat sonra inişe Kaia'nın derisinin **içi ürperdi**; bu tepki, bu manzaranın hayatta kalmasına engel olduğuna dair duyduğu içgüdüsel ve mantıksız korkudan kaynaklanıyordu.

İkinci doz ilacın etkisi geçiyordu.

Saatine baktı. Bir sonraki dozu güvenle almasına bir saat daha vardı.

Kalbi bir ya da iki kez . Cildi kızardı.

Danışmanın on ona çocukken öğrettiği nefes egzersizine geri dönerek, ayrıldıklarında bir şekilde kendini bir arada tutmayı başardı. Bo uçağın içinde onun elini tutmuştu ve onun sıcaklığına, gücüne sarılmıştı.

"Uçmaktan korktuğunu bana söylemeliydin." Kaşları çatık bir ifadeydi.

"Değilim." Sadece kaşlarını çatmasına neden olan dürüst bir cevap. Ama özel sohbet için daha fazla zamanları yoktu; iniş merdivenlerinin dibinde kızıl saçlı bir kadın bekliyordu kahverengi gözleri ve güneş altınıyla öpüşen kremsi teniyle. Saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde arkaya taranmış, mavi kot pantolonu, iş botları ve siyah deri ceketiyse vücudu oldukça baskındı.

Kaia'ya DarkRiver nöbetçilerinden biriyle karşı karşıya olduğunun söylenmesine gerek yoktu.

Bowen'a ölümcül bir bakış atan kızıl saçlı kadın, "Adil bir uyarı -"Seni vurma dürtüsüyle savaşıyorum."

Kaia kollarını kıpırdattı. "Bu her dilde ve her klanda kabalıktır, ne kadar baskın olduğunuz umurumda değil."

Kızıl saçlı kadın inleyip ellerini havaya kaldırmadan önce gözlerini Kaia'ya dikti. "Tatlı delilik, bir anne mi getirdin?" Bu sözler Bowen'a yönelikti. "Az önce onlardan oluşan bir çeteden kaçtım."

Anne.

Kendisinin böyle tanımlandığını duymak ne tuhaftı; BlackSea'nin hiyerarşide böyle bir konumu yoktu ve Kaia'nın da çocuğu yoktu.

Bowen bir nefes verdi, yüz ifadesi gerilmişti. "Mercy'nin beni vurmak istemesi için bir sebebi var." Ses tonunda açık bir pişmanlık vardı. "Bu bölgeye ilk girdiğimde affedilemez bir şey yaptım." Dikkatini tekrar nöbetçiye yöneltti. "Nasıllar?"

"Tamam. *Şimdi.*" Sözleri sakindi ama gözleri büyük bir av kedisinin tehlikeli altın rengine bürünmüştü. "Aile ve sürü kişisel ömrünüzü takdir etti ama gerisi zaman alacak." Dikkatini tekrar Kaia'ya çeviren nöbetçi elini uzattı. "Merhamet ve ben annelerden korkarım."

Kaia'nın dudakları seğirdi; diğer kadın Bowen'a karşı ciddi bir kin besliyor olabilirdi ama görmezden gelinmesi zor, ölümcül bir cazibesi vardı. "Kaia, söz konusu halkım olduğunda korumacıyımdır."

"Ne dedim ben? Anaç." El sıkışması, saldırganlık gösterisi olmadan sıkıydı. "Adamınız görüş alanımızda."

Kaia'nın kalbi, George'un bilmediği bir bölgede yalnız ve duygusal olarak kaybolmuş olduğu düşüncesiyle burkuldu. "O nasıl?"

"Yeterince sağlam görünüyor, ama tabii bunu siz daha iyi değerlendirirsiniz." Mercy topuklarının üzerinde kayarak onları ağır tipi bir arazi aracına götürmeye başladı. "SnowDancer bölgesine doğru ilerliyor, bir deniz yarattığı için çok içeride. Otostop çekiyor."

"Plan yok, tahmin edilemeyen hareketler." Bowen yavaşça başını salladı. "Kimsenin onu bulmasını kolaylaştırmak istemiyorsa akıllıca."

"DarkRiver bölgesinde olması ve sudan çıkmış balık gibi göze batması dışında." Mercy sürücü koltuğuna oturdu, Bowen arkaya atladı ve Kaia'ya başıyla yolcu koltuğuna geçmesini işaret etti.

Karnı tam olarak doymamış olsa da Kaia derin bir nefes aldı ve teklifi kabul etti.

"Bunun Konsorsiyum'la bir ilgisi var mı?" Mercy uzaklaştıklarında sordu. "Yoksa sadece eden bir klan üyesi mi?"

"Henüz emin değiliz," dedi Bowen. "Üçüzlerin olduğunu duydum. Tebrikler."

Kaia bir an için mide bulantısını unuttu. Bu zarif ve ölümcül kadının doğum yaptığını hayal bile edemiyordu; Miane'in de aynı şeyi yaptığını hayal etmeye çalışmak gibiydi. "Fotoğraflarınız var mı?" diye sordu ve Mercy ona kedi meraklısı bir bakış fırlatınca açıklama yapmak zorunda hissetti. "Üçüz kuzenlerim var. Bir keresinde odama *son derece* gerçekçi lastik örümceklerle bubi tuzağı kurmuşlardı."

Kaia'nın bu ölümcül kadından çok hoşlanacağından emin sağlayan derin bir sıcaklıkla gülen Mercy telefonunu uzattı. Ana ekranda ağır kaslı, kahverengi gözlü bir adamın geniş göğsüne yaslanmış üç çıplak bebeğin fotoğrafı vardı. Adamın gülümsemesinden hem fotoğrafçıya hem de bebeklere umutsuzca aşık olduğu anlaşılıyordu.

Kaia içini çekti, endişesi böylesine muhteşem bir tatlılığa karşı koyamıyordu. "Eşin harika biri."

"Tartışmaya gerek yok." Telefonunu bir kenara bıraktıktan sonra parmağını direksiyona vuran Mercy, George'un bugüne kadarki hareketlerini gözden geçirmeye başladı. "Gizlenme konusunda pek iyi değil ama çoğunlukla DarkRiver'dan kaçmaya çalışıyor gibi görünüyor. Adamlarımızdan biri çantasını koklayacak kadar yaklaştı ve tanımlayamadığı kimyasal kokular yakaladı, ancak patlayıcı izi olmadığını doğrulayabildi."

DarkRiver nöbetçisi gözlerini yoldan ayırmasa da dikkati Kaia'nın duyularına karşı bir tırpan gibiydi. "Siz ikiniz bu kokular hakkında bir şey biliyor musunuz? Komutanınız bu adamın ölümcül bir patojen ya da hastalık taşımadığına dair bize güvence verdi."

Bowen duraklamadan önce "Değil," diye onayladı. "Kaia?"

Neyi bilmek istediğini anlayınca, "Atalina, Ashaya Aleine ile temas halinde. DarkRiver projeden haberdar."

Mercy'nin bakışları bir kalp atışı boyunca onunkilerle birleşti, aralarında güçlü bir anlayış vardı. "Beyin çipi mi?"

Ve Kaia o anda Mercy'nin Bowen'a karşı görüldüğü kadar katı yürekli olmadığını anladı. "Evet." Boğazı kurumadan önce söyleyebildiği tek şey buydu, bu kez korkunun karada olmakla hiçbir ilgisi yoktu ve her şey kafasında geri saymaya devam eden saatle ilgiliydi.

On dokuz saat.

"Bizden ayrıldıktan sonra George'a ulaşmanız ne kadar sürer?" Bowen arkadan sordu, sesi her zamanki gibi pragmatikti.

Bowen Adrian Knight asla teslim olmaz, diye düşündü Kaia. Asla sessizce sonsuz karanlığa doğru kaymayacaktı. Sonuna kadar savaşırdı. Yine de, sevdiklerini kurtarmak için, kontrolü elinden alan bir deneyin parçası olmayı kabul etmişti.

Elini kalçasının yan tarafına bastıran Kaia, anne babasının bedenlerinin yaşamın tüm döngüleri boyunca evleri olan okyanusa bırakıldığı gün kopardığı tanrılarla konuştu: *Onun canını alma. Cesaretini ve onurunu, kendisinin akılsız bir hayaleti olduğu bir varoluşa mahkûm ederek cezalandıramazsın. Bunu yapamazsınız!*

"İlerledikçe bilgi alacağım" -Mercy'nin sesi onun öfkeli düşüncelerini böldü- "ama şu anda bulunduğumuz yerden üç saat uzaklıkta."

O kadar da kötü değildi. Ta ki Atalina'nın buradan çok çok uzakta, derinlerde olduğunu ve Kaia'nın bileşiği Bowen'ın beynine enjekte etmek için güvenebileceği tek kişinin o olduğunu hesaba katana kadar. Diğerleri onun notlarını takip etmeye çalışabilirdi ama sadece Attie tam olarak nereye enjekte edeceğini ve nasıl *biliyordu*. Ve hiç kimse Atalina'nın doğum tarihi bu kadar yakinken vücudunu Lantia'ya yüzeye çıkma zorluğuna sokmasını istemezdi.

Panik yapma, diyordu beyninin bir başka parçası, Mal'in denizaltıyı aşağı çekebileceğini ve hızını delilik seviyesine çıkarabileceğini hatırlatarak. Bu doğrudu ama hata payları *yoktu*. Kaybedilecek tek bir saat Bowen'ın hayatını sona erdirebilirdi.

Kaia'nın kalbi iki kez çarptı. Cildi kızardı. Ve elleri titremeye başladı, karada olmaktan duyduğu endişe Bowen'la ilgili endişesiyle çarpışarak onu boğmakla tehdit zehirli bir güveç oluşturdu.

Cebine önceden yüklenmiş bir enjektör koymuştu, kıvrılıp kapana kısılmış bir hayvan gibi inlemeye başlamadan önce onu kullanması biliyordu. Boğazını temizleyerek, "Kısa bir tuvalet molası için durabilir miyiz?" dedi.

"Evet, tabii. Daha önce sormalıydım." Mercy'nin ses tonundaki hiçbir şey Kaia'nın korkusunun kokusunu alıp almadığını ele vermiyordu.

Öyle olmalı, sadece dikkat çekmemek kibar davranıyordu.

Çok geçmeden nöbetçi, şehrin dışındaki yolda küçük bir kafenin önünde durdu. Uzun yeşil köknar ağaçlarına sırtını dayamış, pembe ve beyaza boyanmış, ardından solan ışığa karşı parıldayan minik ışık dizileriyle süslenmiş, bir peri-masalı kulübesine benziyordu.

"Bir sürü arkadaşına ait." Mercy kapısını buz gibi havaya doğru açtı. "Tuvalet arka tarafta."

Bowen'ın keskin bakışlarından kaçan Kaia kafeye girdi. Ona söylemesi gerektiğini biliyordu ama bunu her düşündüğünde ağzını çalıştıramıyordu; tek düşünebildiği bu korkuyu uzun zaman önce aşmış olması gerektiği idi. Çocukça ve aptalcaydı ve Tanrım, canını yakıyordu.

Boğazına bir hıçkırık
dügümlendi. Elleri titremeye
başladı.

Titremeler vücudunu öyle bir sarstı ki kemikleri takırdadı.

Bölüm 56

Heenali'nin eski sevgilisinden finansal bir ping aldım. İrlanda'dan Fransa'ya geçmiş. Çok geride olamaz.

-Lily'den Cassius'a mesaj

BO, Kaia'da ciddi bir sorun olduğunu biliyordu, suskunluğunu kırmanın bir yolunu bulmasını gerektirecek kadar ciddi bir sorun. Onun bu işkenceyi sessizce çekmeye devam etmesine izin veremezdi.

Ama peşinden gitme, ona sarılma ihtiyacı duysa da kıpırdamadı. Kaia şimdi onunla yüzleştiği için ona teşekkür etmeyecekti. Bu özel bir şeydi. Mercy'ye bakarken yüzüne rahat bir ifade yerleştirdi. "Sana kahve ismarlayayım mı?"

DarkRiver Sentinel'in yanıt veren bakışı - tüm altın leopar gözleri -Şartlı tahliyesinin devam ettiğini açıkça belirtti. "Hayır, ama limonlu milkshake alacağım."

Bo kendini savunmak için hiçbir girişimde bulunmadan onu kafenin içinde takip etti. İki buçuk yıl önce çaresizlikten bir karar *vermişti*; niyetleri saftı, asla zarar vermek istememişti ama bu zarar verdiği gerçeğini değiştirmiyordu. Masum küçük bir kızı travmatize etmişti ve bunun için kendini asla affetmeyecekti; Mercy'nin ya da sürüsünün geri kalanının da onu affetmesini beklemiyordu.

DarkRiver'ın hatası için tüm İttifak'ı suçlamaması yeterliydi.

Bo, Mercy ile birlikte doğru yürürken gözlerini Kaia'dan ayırmadı. Siparişlerini almak için yanlarına gelen gencin yaka kartında Charlie olduğu yazıyordu; Mercy'ye gülümseyerek

deniz camı rengindeki gözlerindeki hain parıltıyı yakalayana kadar.

"Merhaba Merce. Bu gece yavru köpeklerle oynayabilir miyim?"

"Riley ile konuş. Bugün üçüz görevinde." Mercy uzanıp çocuğun koyu renk buklelerini karıştırdı. "Geçen gün sadece sen vardın. Kurtlara leoparlardan daha fazla sıra gelirse sürü arkadaşlarım kıskanır."

"Daha sonra gizlice yaklaşıyorum," dedi çocuk, hiç pişmanlık duymadan. "Kediler uzaklaştıktan sonra."

Bo, Mercy'nin kahkahaları eşliğinde milkshake siparişini verdi. Ayrıca Kaia için iki karamel shot'lı bir latte ve kendisi için de bir limonata sipariş etti. Başı biraz ağrımaya başlamıştı ama bunun ne anlama gelebileceğini düşünmemeye çalışıyordu. Charlie içkileri hazırlamak için uzaklaştıktan sonra Mercy'ye, "Pupcub'larınız çok popüler," dedi.

"Dalga mı geçiyorsun? Her beş saniyede bir park eden *iki* paket dolusu meraklı var - bugün Cumartesi olduğu için daha da kötü olacak." Başını iki yana salladı. "Kurtlar kategorik olarak kedilerden daha kötü. Dün altı tanesi kurt girip çimenlikte oturdu ve ninni söyledi." Dudakları seğirdi. "Bebekler buna bayıldı."

Bo Kaia'dan hiçbir iz göremiyordu; kasları gerilirken derisi vücudunun üzerinde gerilmişti. "DarkRiver'in gençlerinden bahsetmişken," dedi işleri normal bir zemine oturtmak için bilinçli bir çaba sarf ederek. "Dünyada dolaşan kumral saçlı bir erkeğiniz var mı?" Bu, kedilerin gençliklerinde yaptığı bir şeydi. "Belki yirmi, yirmi bir? Garip bir şekilde tehlikeli bir hava mı yayıyor?" Çocuk bir güçtü ama henüz olgunlaşmamıştı.

"Kit'i gördün mü?" Mercy'nin yüzü . "Nerede?"

İçindeki endişeyle gerilen Bo, yine de küçük ada havaalanı, tamircinin çırağı ve manyak gibi araba kullanan şoför hakkında bir hikaye anlatmayı başardı.

Kaia sonunda ortaya çıktı, sırtında tek bir örgü halinde topladığı saçları yüzünün kenarlarında ıslanmıştı ve gülümsemesi canını kadar parlaktı. "Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim," dedi. "Kendimi yenilemeye karar verdim."

Bo cevap veremeden Charlie içkileriyle döndü. Kaia'nınkini alıp uzattı. "Latte, iki shot karamel."

Kocaman gözler. "Nereden biliyorsun?" "Güvenlik şefi."

Kaia'nın kararlı gülümsemesinin yumuşayarak gerçeğe dönüştüğünü, gözlerinin kenarlarındaki çizgileri ve tenindeki renksizliği ortaya çıkarmak için maskenin kaydığını görmek için burktu. İsimsiz bir davetsiz misafir Kaia'sının hayatını çalıyordu.

- - -

MERCY, kar parçalarına çarpmaya başladıktan kısa bir süre sonra arabadan atladı. "Yukarı doğru ilerlemeye devam edin," dedi ve iki tarafı köknar ağaçlarıyla kaplı yolu işaret etti. "Hâlâ DarkRiver bölgesindesiniz ve nöbetçilerimiz dönmeniz gereken yere döndüğünüzden emin olacaklar. Ancak oğlunuz devam ederse kendini kurt topraklarında bulacak."

Normalde bu George için hızlı ve kanlı bir son anlamına gelirdi. -SnowDancer kurtları, sınırlarını ihlal eden yabancılara karşı gösterdikleri misafirperverlikle ünlü değillerdi. *Önce ateş etmek ve cesetlere soru sormak* onların sloganıydı.

"Kurtlar biliyor mu?" Bo sordu.

"Evet. Ama gitmemesi gereken yerlere gitmeye kalkışırsa onu indirirler."

Mercy kapıdan geri çekildi. "İyi şanslar."

Kaia boynunu eğerek Mercy'nin karla kaplı ormanda kayboluşunu izledi. "Nereye gidiyor? Hiç ev görmüyorum." "Sanırım yer değiştirmeyi planlıyor." Bowen arabayı sürmeye başladı.

"Keşke onu görebilseydim. Daha önce hiç değişen bir leopar görmemiştim."

Ama Bo'nun aklında başka şeyler vardı. "Kaia, sorun ne?" Sesi biraz sert çıkmıştı. "Her neyse, seni incitiyor." "Sana anlatacağım." Boğuk ama kesin bir söz. "Ama bir an önce

Önce George."

"Kaia." İssiz yolda aracı durdurarak Kaia'ya doğru döndü.

Kocaman gözler, irisleri simsiyahtı ve gecenin karanlığında hafif bir yansıma parıltısı vardı. "Şunu bitireyim, sonra sana söylerim. Bunu yapmak zorundayım. Sonuna kadar gitmeliyim."

Kadının içindeki acı, adamın yüreğini parçaladı. "O zaman bitiririz." Eğer onun acısını dindirmenin tek yolu buysa, George'u dünyanın öbür ucuna kadar avlayabilirdi.

Kaia acı çekerken ölmeyecekti.

Olması gerekenden daha hızlı sürmesine rağmen, on beş dakika sonra yolun kenarında bekleyen leoparı gördü. Bo yavaşladı ... ve leopar yolun karşısına geçerek sola dönüşün yanında durdu. İpucunu anlayan Bo döndü ve giderek karla kaplanan, zemini hafif ama sabit bir eğime sahip olan arazide yoluna devam etti. "Sierraların eteklerinde olmalıyız."

"George burada korkacak." Kaia etraflarındaki beyaz ve yeşil manzaraya baktı, görkemli ve yabancıydı, kendi evinden değildi. "Okyanusta özgür ama okyanusu biliyor. Bu kadar büyük bir değişimle başa çıkabilecek yapıda değil."

George hayattaki şansını çalmış olsa da Bowen diğer adam için üzülüyordu; Seraphina'nın başka bir adamla görüştüğünü fark ettiğinde George'un yaşadığı üzüntüyü unutamıyordu. Dr. Kahananui'nin asistanını başka her ne yönlendiriyorsa, bunun bir parçası da kırık bir kalpti. "Onu bulacağız," dedi Kaia'ya. "Başı dertte olsaydı Mercy bizimle temasa geçerdi."

Kaia başını sallayarak koltuğunda kaykıldı ve vücudunu ona doğru çevirdi. "Başın ağrıyor, değil mi?"

"Hafif bir baş ağrısı," diye itiraf etti. "Ama bu sadece uçaktaki kesintili uykumdan kaynaklanıyor olabilir." Gerçekten dinlenemeyecek kadar heyecanlanmıştı.

"Operasyonun nasıl yapılacağını sadece Atalina biliyor."

Bo onun örgüsünün ucunu hafifçe çekiştirdi. "Her seferinde bir adım." Yüksek sesle işleyen saatin rehinesi olamazdı; ileriye gitmeli, geleceği için savaşımalıydı. "George'un dinlenmek için bir yere sığınması mümkün." Adam Ryūjin'den ayrıldığından beri hareket halindeydi, çok yorulmuş olmalıydı. "Bu bize onu için yeterli zamanı verecektir."

"Onu kaybetmek istemiyorum." Kaia kaçan saç tellerini kulaklarının arkasına sıkıştırdı, dikkati artık sadece araçlarının farlarıyla aydınlanan zifiri karanlık yol yerine Bo'daydı. "BlackSea ile köprüleri yaktı, kendini ifşa etti. Bu da demek oluyor muhtemelen

Bu Konsorsiyum insanlarına hiçbir faydası yok - eğer en başta bu olayda rol oynamışlarsa bile."

"Eğer onu canlı olarak geri getirmeyi başarırsak ona ne olacak?" "O *bir ohana*," diye mırıldandı Kaia. "Cezalarımız var, evet, ama Başka bir seçenek olmadıkça klanı dışlamayız ya da infaz etmeyiz. Tek yaptığı bir şeyler çalmaksa, yaptıklarının bedelini ödemesi beklenir ama yine de *ohana*, yine de bizim olacak." Sesi titriyordu. "Hiç kimse okyanusta yapayalnız bırakılmamalı."

Bowen bunu bu açıdan düşünmemiştii ama haklıydı; böylesine zalim bir yalnızlık öldürür, çarpıtır ya da zehirlerdi. "Onu yakalarken kaybetmemek için elimden gelen her şeyi yapacağım." Fiziksel ve taktiksel olarak George'dan çok daha yetenekliydi ama diğer adam değişirse riskler bir anda değişebilirdi. "Yer değiştirmedikten emin olmama yardım et." Kaia sayesinde Bo neyle karşı karşıya olduğunu biliyordu; George insan olmayan haliyle de zorlu bir rakip olabilirdi.

"Onu korkutmamaya çalış," dedi Kaia, George'u fena halde ürküttüğü düşünerek. "Bir çocuğun verebileceği tepkiyi veriyor - kendini en güçlü hissettiği şekle bürünüyor." George' ne gibi yaralar taşıdığını, çocukluğunda onu kontrol konusunda neyin dondurduğunu merak etti.

"Suda değil de karada olmasına rağmen mi?"

Kaia'nın gözü Bowen'ın şakağındaki nabız gibi atan damara takıldı ve ciğerlerindeki hava boşaldı. Nihai geri sayım başlıyordu. On altı buçuk saatten kısa bir süre içinde ona üçüncü iğneyi yap, tam bir yaşam şansı Venedik kanallarından ve ev dediği yerden çok uzakta, bu karlı ormanlık sona erebilirdi.

Gözlerini sıkarak kapatan Kaia, zihinsel bir adım atarak şimdiye geri döndü. Olmamış ve *olmayacak* olan geleceğe değil. Bowen onu terk edecekse, bu yüzeye ve onlarca yıllık yaşamına olacaktı. Kabul edebileceği tek gelecek buydu.

"Kaia?"

Gözlerini açtı ve adamın sorduğu soruyu düşündü. "George'un bilinçli bir seçim yaptığını sanmıyorum. Bir yengeç kabuğuna çekilir gibi tepki olarak yer değiştiriyor." George için diğer benliği kabuktu, güvenli yendi.

"Anladım." Bowen yolun kıvrımını takip etmek için direksiyonu çevirdi. "İnsanlarınızın avlanması için, özellikle de dünyanın ücra köşelerinde yüzenlerin avlanması için, birilerinin avcılara koordinatlarını vermiş olması gerekir."

Bu düşünce ciğerlerinde ezici bir ağırlık yaratmıştı, kaçınılmaz gerçeği ilk fark ettiği andaki kadar ağırdı. "George bunu yapmazdı." Kaia kollarını kavuşturdu. "Evet, bir şeyler çaldı ama insanlarımızı cinayet için tuzağa düşürmek? Bu bir kötülük eylemi olurdu." Vicdan ve empatiden yoksun bir insanın. "Fareleri sevmez ama Hex bir kez onun kamarasına girdiğinde, onu bir eliyle nazikçe kavrayarak bana geri taşıdı."

"İnsanlar her zaman basit değildir, Kaia." Bowen'ın sesi sessizdi. "Hayvanlara zarar vermekte tereddüt eden bir adam onların masum olduğuna inanabilir ama hissedebilen yaratıklar masum değildir." Bir nefes verdi. "George üçüncü iğne yapılmazsa birkaç hafta içinde öleceğimi biliyordu."

Bu doğrudu. İğne daha sonra yapılamazdı. Hızla yaklaşan son tarihe kadar yapılmak *zorundaydı*. Ve Tanrım, bunu düşünemiyordu.

"Ne olursa olsun, George'un yaptığı şeyi neden yaptığını açıklamak için bir şansı olduğundan emin olacağım." Bowen onun elini tutarak avucuna yumuşak, şefkatli bir öpücük kondurduktan sonra elini kalçasına koydu.

Ve karla kaplı gece boyunca yollarına devam ettiler.

Kaia kısa süre sonra kalp atışlarının bir şekilde hızlandığını, midesinin bulandığını hissetmeye başladı. Ayaklarının küçük çantadan bir enjektör olarak Bo'nun önünde kendine enjekte etti. "Sonra," diye hatırlattı ona, çenesi acımasızca sert bir çizgiye oturduğunda.

"Sonra." Bir söz ve bir talep.

Bölüm 57

Az önce sınırimızı geçtiler.

-Sınır nöbetçisinden SnowDancer kurtlarının alfasına mesaj

Beş dakika sonra aracın ışıkları yolun kenarındaki gümüşü gözlere vurdu. Bowen arabayı durdurarak, "Kurtlar var," diye mırıldandı.

Yağan karın içinden bir adam belirdi. Saçları çarpıcı bir gümüş-altın renginde, gözleri çarpıcı bir şekilde soluk maviydi. Kaia'nın pencereden adamın vücuduna dair görebildiği tek şey çıplak omuzları ve kaygan bir sıcaklıkla parıldayan çıplak göğsüydü.

İnsan formundaki bir kurda benziyordu.

Onun kim olduğunu çok iyi ; özellikle kadınlar arasında farklı bir şekilde konuşulmaya meyilli bir adamSnowDancer kurtlarının alfasına bakıyordu. Ve gördüğü şey, her ne kadar kadın fantezilerinin malzemesi olsa da, gerçek hayattaki varlığının şiddetli bir güç çarpışması olduğuydu. Onun varlığı karşısında kanı dondu, kollarındaki küçük tüyler diken diken oldu.

Eşinin demir gibi bir bünyesi olduğu belliydi ve belki de biraz deliydi. Aklı başında hiçbir kadın bu adamı ölümcül bir yırtıcıdan başka bir şey olarak görmezdi.

"Hawke." Bowen başını salladı. "Seni görmeyi beklemiyordum."

"Bölgemde olup bitenlere göz kulak olmayı seviyorum." Kar omuzlarının tozunu alıp saçlarına takılırken buz mavisi gözlerini Kaia'ya dikti. "Korku kokuyorsun," dedi usulca.

Kaia'nın tüm vücudu gerildi. "Ben iyiyim." Kollarını kavuşturarak ölümcül kurt alfaya gözleriyle "çenesini kapamasını" söyledi, çünkü

Kokusunu aldığı korkunun nedeni o değildi ve Bowen'ın küçük çılgınlığını hatırlatmasına ihtiyacı yoktu.

Hawke'ın dudakları hafif bir gülümsemeye yukarı doğru çekildi ve o zaman bile onun aracın diğer tarafında olmasına sevindi. "Klan arkadaşınız, yüz metre kadar ileride sağınızda göreceğiniz yolda yaşayan bir ailenin yanına sığındı."

"Kurtlar mı?" Kaia, George'un böylesine tehlikeli yırtıcılardan sığınak isteyeceğini düşünemiyordu. "Keskin bir koku alma duyusu var."

"Kurt değiller ama yine de Kar Dansçıları," dedi insan formundaki kurt. "Git oğlunu getir." Yağan karın içine doğru geri çekildi. "Kokumuzu alamayacağı ya da bizi fark edemeyeceği kadar uzakta duracağız."

Sessiz bir teşekkürle elini kaldıran Bowen, yola etmek üzere kenara çekildi.

Kaia pencerelerin ötesinde bir ışık sağanağı gördü, dikiz aynasında gümüş-altın renginde kocaman bir kurdun en ufak bir görüntüsünü yakaladı. Sessizce nefes vererek, "Hayatım boyunca tanıdığım en korkunç insan," dedi. Bowen'ın çenesine baktı. "Onunla nasıl sıradan bir insanmış gibi konuşabiliyorsun?"

"Alfa yırtıcılarla böyle başa çıkılır." Ona beklenmedik bir sırıtış fırlattı. "Asla korku gösterme. Ve Hawke, onun bölgesinde ya da halkına karşı bir şey yap o kadar da kötü değildir."

"Hayır," diye mırıldandı, "onunla alfadan alfaya anlaşıyorsun." Bowen gücünü Hawke kadar ilkel bir şekilde kullanmıyordu ama bu onun iliklerine işlemişti. Bir alfanın gücü, ona sadakatlerini sunan insanların güveniyle artardı ve Bowen dünyanın dört bir yanındaki insanların sadakatine sahipti.

Elinin tersini kızın yanağında gezdirdi. "Benden korkmadığına sevindim."

"Asla." Bir yanı, onun kendisi için nasıl biri olacağını her zaman biliyordu. "İşte, sıra geldi."

Evi bulmakta hiç zorlanmadılar; içeriden aydınlatılmıştı, gecenin içinde parlayan bir fener gibiydi. Ötesindeki arazi ağaçsızdı ve ceketlerini giyip dışarı Kaia'nın kar yağışından hissedebildiği kadarıyla bir vadiye ya da çukura düşüyor gibiydi.

Araçlarının ışıkları tarafından uyarılan sakallı bir erkek, George'un içeride olmadığını söylemek için dışarı çıktı. "Kar yağmasına rağmen gözetleme yerine doğru yürüyüşe çıktı. İyi olacağını söyledi. Tüm teçhizatını da yanında götürdü." Adam kirpiklerine düşen kara karşı gözlerini kıstı. "El fenerlerinin ne kadar yardımcı olacağından emin değilim ama işte bir tane." Bo'ya uzattı. "Bana bir saniye ver, bir tane daha getireyim."

"El fenerine ihtiyacım yok." Kaia karda Kar Dansçısı' işaret ettiği yöne doğru yürümeye başladı, Bowen da yanındaydı.

"Gece görüşün o kadar iyi mi?" diye sordu sessiz bir mırıltıyla.

"Hayır, kullanıyorum." Onun için nefes almak kadar doğaldı.

"Nesnelerden ya da insanlardan yansıyan sesleri duymama yetecek kadar ortam gürültüsü var." Ağaçların hışırtısı, kara meydan okuyan baldır uzunluğundaki çimenlerde küçük yaratıkların hareketi. Eğer gürültü azalırsa ve fazladan bir yön işaretine ihtiyaç duyarsa, bir ses dalgası göndermek için diliyle hafifçe tıklıyordu.

Okyanusta kullandığı sesleniş bu değildi, çok daha incelikliydi ve George'u telaşlandırması daha az olasıydı.

Kayıp klan arkadaşını, Bowen'la aralarında hâlâ biraz varken hissetti. Bulunduğu yerin yarısına kadar yağın kar durmuş ve onu gözle görünür hale getirmişti. Dakikalar sonra ay bulutların arkasından sıyrıldığında, sanki gümüşü bir el feneri dünyanın üzerine çevrilmiş .

Kırılmış cam gibi parıldayan kar, ışığı geri yansıtıyordu.

Tüm o ihtişam içinde George, bacakları aslında dik bir vadiye doğru keskin bir düşüş olan şeyin kenarından sarkmış, çantası yanında ve saçları esintiyle havalanmış bir şekilde oturuyordu.

Evin kenarından gözetleme yerine kadar olan mesafe oldukça düzdü, arkasına saklanabileceği bir ağaç ya da ek bina yoktu, bu yüzden George omzunun üzerinden arkasına onun çantasını kapıp kaçmaya çalıştığını görmeyi bekledi. Ama o yerinde kaldı, yüzünü vadiye ve vadiyi çevreleyen sivri kayalara döndü.

Kar bile onların ölümcül keskinlikteki kenarlarını yumuşatamadı.

George'un omuzları çökmüştü ve arkasını dönmeden önce gözlerinde ıslak bir parıltı yakaladığını düşündü.

Kaia'nın kalbi sıkıştı. "Onunla konuşacağım."

"Çok yaklaşma. Bu tehlikeli bir düşüş."

Kaia başını sallayarak karla kaplı çimlerde ilerlemeye devam etti. Ta ki sadece iki metre uzaktayken George etrafına bakındı ve "Bu kadar mesafe yeter," dedi. Çantasını kavradı. "Biraz daha yaklaşırsan tüm bu çantayı ve yerleşkeyi uçurumdan aşağı atarım."

Kaia ellerini avuçlarının içine aldı, sonra yavaşça karın üzerine oturdu. Soğuk kot pantolonundan sızarak tenini yaktı. Bowen'ın solunda ayakta durmaya devam ettiğinin farkındaydı. "Yorgun görünüyorsun, George." Yüzünü tararken gölgeleri ve çukurları fark etti. "Seni neyin incittiğini söyle bana."

Gülümsemesi titrekti. "Sende her zaman sevdiğim şey buydu Kaia. Sertmiş gibi davranıyorsun ama önemsiyorsun. Hamburger ve havuçlu kek için teşekkür ederim."

Böyle küçük jestlerin onun için bu kadar önemli olması onu çok üzüyordu. "Sana çok kızgıyım," diye itiraf etti, çünkü George bir yalana kanmayacak kadar zekiydi ve gerçeği hak ediyordu. "Ama bu hâlâ *ohana* olmadığın anlamına gelmez. Ailemi o kadar kolay bırakmam. Eve dönebiliriz. Bunu düzeltebiliriz."

George başını iki yana salladı. "Korkunç şeyler yaptım," diye mırıldandı. "Her türlü bilgiyi sızdırdım. Miane klanda bana bir daha asla güvenmez."

"Biz *biriz*." Kaia kararlı bir dürüstlikle göz temasını sürdürdü. "Evet, cezalandırılacaksınız. Ama biz kendimizden olanları terk etmeyiz." Bir araya gelmek için çok uzun ve çok zorlu bir mücadele vermişlerdi, şimdi insanları bir itmek için. "Bizim yasalarımız karada yaşayanların, hatta Dönüşen dostlarımızın yasaları değildir."

İnce, uzun parmaklı eli sürünün üzerinde gerildi. "Senin klanın benim klanım değil," dedi sesi daha da sertleşerek. "Onlara ihtiyacım olduğunda BlackSea neredeydi? Ben çığlık atan ve kanlar içinde bir çocukken?"

Kaia George'un aile geçmişi hakkında bildiği az şeyi düşündü. Önce babasının öldüğünü, bunun üzerine yıkılan annesinin George'u ve kendisini amcasının kurduğu küçük bir aile yerleşkesine taşıdığını hatırladı.

Ama o da sadece aylar sonra ölmüştü.

Yaptıkları o tek konuşma sırasında George, Kaia'nın yerleşik bir aileye katılırken nasıl hissettiğini çok merak etmişti ve Kaia

Onunla bu konuda konuşmaktan mutluluk duyuyordu - acısı hiçbir zaman kalbi kırık bir şekilde onu kucaklayan sevgi dolu ve şefkatli ailesine odaklanmamıştı. Her iki büyükanne ve büyükbaba, Bebe, teyzesi Geraldine ve onun küçük ailesi ve tabii ki Natia Teyze ve Kahananuis'lerin geri kalanı.

Kaia aşk kozasının içindeydi.

Ancak kendi ailesinin aksine, George'un geniş akrabaları BlackSea'nin sadece periferik bir parçasıydı; çoğunlukla kendilerine saklamayı tercih ediyorlardı. Geniş aileye evlatlık verilme konusunu konuşurlarken George, "Kahananuiler sana kendi aileleri gibi mi davrandılar?" diye sormuştu.

Kadın başını sallayıp farklı bir deneyim yaşayıp yaşamadığını sorduğunda, adam konuşmanın konusunu o kadar yumuşak bir şekilde değiştirmişti ki, kadın onun hiç cevap vermediğini fark etmeden takip etmişti.

"Sana ne yaptılar?" Elini karın içine soktu. "İnsanlar sana zarar verdi."

"Bir elektrik kablosu ya da bazen dışarıdaki ağaçtan kesilmiş bir şalter kullanırdı. Birkaç kez de kemerini kullanırdı." George'un yüzünden tek bir damla gözyaşı süzüldü. "Çok bağırdım ama kimse gelmedi. Patron oydu."

"Annenin amcası."

Sarsıntılı bir baş sallama. "Anneme yoksa bizi evden atacağını söyledi. Ama öğrendi ve beni götürecekti. Sonra hastalandı." Islak gözleri Kaia'nınkileri tutuyor. "Sırtımda hâlâ yara izleri var - kemer en kötüsüydü çünkü toka ucunu kullandı."

Kaia'nın kalbi George'un bir zamanlar olduğu çocuk ve şimdi adam için kırıldı. Onu neden bir kez bile iç havuzda ya da denizde insan formunda görmediğini şimdi anlıyordu. Bunu yapmak onun yaralarını ve vahşete uğramış bir çocuk olarak geçmişini açığa çıkarmak olurdu.

Dönüşenlerin büyük çoğunluğu çocuklara tapar, onlara değerli birer hediye gibi davranırdı. BlackSea'nin minnoşlarının aşırı derecede şımarık olmamasının tek nedeni, tüm klanın bir çocuk yetiştirmesi ve yaşlıların genç nesle öğretmesiydi. Pek çok kişi hiçbir Dönüşen'in bir çocuğa zarar vermeyeceğine inanırdı. Ama Dönüşenler de insandı ve tıpkı diğer ırklarda olduğu gibi iyi ve kötü vardı. "Gidelim

Malachai ve Miane." Kaia ses tonundaki harareti engelleyemedi.

"Onlara ne olduğunu anlatacağız-"

"Fark etmez," diye sözünü kesti George kasvetle. "O öldü. Onu ben öldürdüm." İtiraf düz ve künt olabilirdi ama George'un gözlerine yapışan gözlerde acı verici bir kırılmalık gördü.

"Güzel." Kaia kana susamış biri değildi, asla şiddete başvurmazdı ama değer verdiği insanlara zarar veren biri olursa, ölümcül bir intikam almak için koleksiyonundaki tüm bıçakları kullanırdı. "Hayatta kalmak için yapman gerekeni yaptın. Kimse seni bunun için yargılayamaz, en azından ilkimiz." Miane savunmasızları korumak söz konusu olduğunda acımasızdı, esir almayan bir kadındı.

George başını salladı. "Hayır, bana bakacak ve sadece bir hain görecekt."

Kaia bir sonraki soruyu sormak istemese de sormak zorundaydı, yoksa bu soru aralarında bir kanser olarak kalacaktı. "Kaybolanlarımız, George. Onlar hakkında bir şey biliyor musun?"

Bölüm 58

Aç şu telefonu. Sadece bir kere! Bunu bana borçlusun!

-Heenali Roy tarafından Trey Gunther için bırakılan mesaj

GEORGE'UN OMUZZLARI SALLANDI, ağzından bir hıçkırık . "Yemin ederim bilmiyordum." Burnunu kolunun sildi, giydiği kareli gömlek bu hava için ne yazık ki yetersizdi. "Bunun parayla ve bilimsel buluşları çalmakla ilgili olduğunu sanıyordum. BlackSea'ye zarar verecek ama herhangi bir insana zarar vermeyecek şeyler. Bizden olanları alıp öldürenlerin onlar olduğunu bilmiyordum."

Kaia'nın kalbini acı kapladı. "Nasıl öğrendin?"

"Ben hiç kimseye ihanet etmedim." Umutsuzca ona baktı. "Bağlantıma hiçbir zaman koordinat vermedim ya da onunla klandaki belirli kişiler hakkında konuşmadım bile. Sadece teknik verileri aktardım ve onlar da gizli bir hesaba para yatırdılar."

Kanı donmuş olan Kaia bir şekilde sesini yumuşak ve nazik tutmayı başarmıştı. "O zaman neden ortadan kaybolmaların arkasında alıcılarınızın olduğunu düşünüyorsunuz?"

"Biri bir hata yapmış." George sertçe yutkundu. "Bana almam gerekenin yirmi katı ödeme yapıldı ve bunun peşine düşmek istemediğim için sorguladığımda bağlantım ağzından kaçırıldı ve ödememin BlackSea'deki başka bir muhbirin ödemesiyle karıştırıldığını söyledi."

Çantasını kucaklayarak etti. "İki ay önceydi, Kuzey Kutbu'nda bir yüzücüyü kaybettikten hemen sonraydı. Bunun ne anlama geldiğini biliyordum, içimizden birinin klan arkadaşlarını sattığını biliyordum ama bunu kimseye nasıl söyleyeceğimi bilmiyordum. Ve elimde hiçbir ayrıntı yoktu."

Sadece hepsinin şüphelenmeye başladığı şeyin teyidi. Bu bile tek başına yeterliydi. İçlerine bakma, ailelerini tehdit eden zehri ortaya çıkarma kararlarını destekliyordu. Kaia bunu George'a bilgiyi sakladığı kendisini kötü hissettirmeden söylemenin bir yolunu bulmaya çalışıyordu -korkuyla donup kalmanın ne demek olduğunu biliyordu, onu asla yargılamazdı- ki Bowen konuştu.

"Ama BlackSea klanını düşünmüyorsun." Sesi sessizdi, içindeki soru ise yıkıcıydı.

George başını Bo'ya doğru salladı, sonra telaşlı bakışlarını Kaia'ya çevirdi. "Kimsenin ailesinin hedef alınmasına *asla* izin vermem. Bir çocuğu *asla ailesiz*, güvende olmadan bırakmam." Sesi ıstırapla çınılıyordu. "Ben sadece BlackSea'nin başka şekillerde zarar görmesini istedim. İnsanlarla yapılan işbirliği anlaşmasını, leoparlar ve kurtlarla yapılan ittifakı yok etmek istedim. Benim yalnız ve güçsüz hissettiğim gibi herkesin yalnız ve güçsüz hissetmesini istedim."

"Bağlantınız kim?" Kaia mesafesini korumakta zorlanıyordu. Her parçası daha da yaklaşıp George'a sarılmak, ona klanın rahatlığını vermek için çırpınıyordu.

"Tüm bilgiler buradaki düzenleyicide bir dosyada." Çantasına vurdu. "Bir ilaç şirketine bağlı bir holding ile uğraştığımı sanıyordum, araştırmamıza ortak olmak isteyen insanlar." Parmakları titreyerek ellerini çantasından çekti. "Konsorsiyum olduğunu bilmiyordum."

Kaia'nın nefesi kesildi, neredeyse beyni onun hareketlerinin anlamını kavrayamadan vücudu kasıldı ama George çoktan vadinin kayalık tehlikesine doğru dönmeye başlamıştı bile -küçük bir sıçrama bile onu kayaların ölümcül kenarlarına ve keskin köşelerine çarpmasına neden olacaktı, vücudu aşağıya doğru kayarken ivme kazanıyordu.

Dibe vurmadan çok önce ölmüş olurdu.

"Özür dilerim, Kaia. Hiç kimsenin ölmesini istemedim."

Kaia çığlık atıp onu yakalamak için yeterince hızlı hareket etmeye çalışırken bile George atladi ya da atlamaya çalıştı. Çünkü sonunda Bowen'ı ve Bowen Knight'ın bir bilim adamı ya da aşçı olmadığını unutmuştu. O, İnsan İttifakı'nın güvenlik şefiydi ve karada kalmış beyinsel bir deniz yaratığından çok daha hızlı hareket edebildiği çıktı.

George'u kenardan çekip aldı, ağlayan, çığlık atan adamı George'un kaçıp başka bir intihar girişiminde ihtimali kalmayana dek geri sürükledi. Verileri ve değerli bileşiğı tutan paketi görmezden gelen Kaia, vardiyanın ilk ışıltısında klan arkadaşının üzerine atladı. "Ne cüretle hayatına son vermeye çalışırsın?" diye bağırarak onu insan kalmaya ikna etmeyi başardı. "Sen benim ailemin bir parçasısın, George! Öylece pes edemezsin!"

George'un hıçkırıkları daha da şiddetlendi ve kendi içine kıvrılmaya çalıştı ama Kaia'nın buna hiç niyeti yoktu. Onu kendisine doğru sürükleyerek yüzünü boynuna gömmesine izin verdi, kolları ona sıkıca sarıldı ve sonra o ağlarken onu salladı, bir erkeğın bedenindeki kırık bir çocuk gibi.

Bowen'ın inişin kenarına doğru yürümesini ve çantayı almasını izlerken kendi gözyaşları başının üzerine düştü.

On altı saat kaldı.

Bölüm 59

Finansal izler buz gibi oldu. Ya Trey birinin onu izlediğini fark etti ya da bir terslik var.

-Lily Knight'tan Cassius Drake'e mesaj

Bowen'ın beklediği gibi **gitmemişti**.

George'un söylediği her kelimeye inanmamasına imkân yoktu; adamın içinde artık yalan kalmamıştı. George kendini bile bir arada tutamıyordu. Bunu yapan Kaia'ydı, Kaia onun kendi içine girmesini ve bir daha çıkamamasını engelliyordu.

George'un formunun kenarlarında bir ışık parıltısı.

Bo aynı ışık kırılmasını Hawke'ta da görmüştü. Ve BlackSea erkeğinin ne yapmak üzere olduğunu anlamıştı. Bunun şiddetle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey kuru topraklarda okyanus için tasarlanmış bir yaratık olmakla ilgiliydi - eğer KJ'nin iğnelerden korkan devasa mürekkep balığı hakkındaki hikâyesi doğruysa, George muhtemelen diğer formundayken su dışında belirli bir süre hayatta kalabilirdi, ancak George hava solumak için yarı vites değiştirmedikçe bunun uzun bir süre olması pek olası değildi.

Ne olursa olsun, güçlü vahşi formuna büründüğünde kendini uçurumdan aşağı itebilir ve düşerken daha savunmasız olan insan bedenine geri dönebilirdi.

Bo içgüdüsel olarak tepki verdi. Cephaneliğindeki en baskın ses tonunu kullanarak "Hayır," diye emretti.

George'un irkildiğini ve parıltının kaybolduğunu gördü ... ancak bir saniye sonra yeniden ortaya çıktı.

Bo bu kez diğ er adamın yanında tek dizinin üzerine    t  ve omzuna sertçe vurdu. "Hayır," diye tekrar emretti. "O kayıp yüzücülerin çocuklarına bir cevap borçlusun." George o çocuklardan sadece ima yoluyla söz etmişti, ama birçoğunun ebeveynlerinden birini kaybetmiş olmasından ve en az ikisinin artık yetim olmasından dolayı  zg n olduğu belliydi. "Başka kimseye borcunuz olduğuna inanmasanız bile onlara olan borcunuzu ödeyin."

Kaia George'un saçlarına bir öpücük kondurdu, avucunu yüzünün yan tarafına bastırdı. "Sakin buna cüret etme George," dedi Kaia, sesi George'un hiç duymadığı kadar sertti. "Sen yaparsın, ben de yaparım."

Yaklaşan vardıyanın son çizgileri de kayboldu, George'un bedeni Kaia'nınkine yaslandı. "Karada olmamalısın," dedi sesi törpülenerek. "Karada olmaman gerektiğini biliyorsun. Karada çok korkuyorsun."

Kaia elini diğ er adamın saçlarında gezdirdi. "Gerçekten de *ohana'mın* bir üyesinden vazge e e imi mi d   nd n?" Kaia ba ını salladı. "Bunu birlikte   ze e iz. Kuzen Mal'le karşı karşıya gelmem gerekse bile."

Bowen onun muhteşem olduğunu düşündü. Sevgi dolu, g  cl  ve vahşi.

George'un ayağa kalkması için sahip olmadıkları zamanın on be  dakikasını daha aldı. Bacakları titriyordu, yüzü bembeyazdı ama ini e doğru özlemle baksa da o yöne doğru ko maya yeltenmedi. Bo çantasını  eki tirerek adamın solundan Kaia da sa ından bir kolla ona sarıldı.

Hawke o anda ağaçların arasından çıktı.  zerinde sadece bir kot pantolon vardı ve ayakları kara karşı çıplaktı. Bo onunla konuşmak için yanına gittiğinde, SnowDancer alpha onlara kalacak yer ve yiyecek teklif etti. "Teşekkür ederim," dedi Bo, "ama asıl ihtiyacım olan şey bizi u a ımıza götürebilecek bir jet-helikopter. Mümkün olduğunca  abuk Lantia'ya dönmeliyiz."

Sadece yedi dakika sonra büyük siyah bir helikopter karlı çimenlerin üzerine indi, kanatlarının yarattığı r zg r karın dramatik bir şekilde dalgalanmasına neden oldu. Bo, George'un ba ını e di inden ve Kaia'nın da bıçaklardan korundu undan emin olduktan sonra onları

Zanaat. Pilot havalanırken Bo aşağı baktı ve bir kurt sürüsünün yukarı baktığını gördü. İçlerinde kürkü gümüş-altın renginde olan büyük bir tanesi de vardı.

Bo, Kaia'nın George'u elinde tuttuğunu ve diğer adamın gözleri kapalı bir şekilde Kaia'nın omzuna çöktüğünü fark ettikten sonra Malachai ile bağlantı kurdu. SnowDancer pilotunun konuşmalarına kulak misafiri olmasını istemediğinden, George'un itiraf ettiği ve annesinin amcasını kendisine yapmakla suçladığı şeyin temel gerçeklerini özetleyen yazılı bir mesaj gönderdi.

Malachai'nin yanıtı on dakika sonra geldi: *Büyük amcası benim ve Miane'nin liderlik döneminden önceydi, ancak son on dakikayı o piçi tanıyan bizden daha yaşlı kişilerle konuşarak geçirdim. Genel kanı, ailesini izole etmeyi tercih eden kötü bir adam olduğu yönünde. Geldiğinizde daha fazla konuşuruz. Miane ve ben o zamana kadar dönmüş oluruz.*

Zamanlama sorunumuz var, diye cevap yazdı Bo. Lantia'ya birkaç saat içinde ulaşacağız ama bu Ryūjin'e enjeksiyonun son tarihine kadar ulaşmak için yeterli olmayacak. İstasyon çok derindeydi.

Seni aşağı çekebilirim, diye yanıtladı Mal. Bu amaç için yapılmış aerodinamik kabuklarımız var. Siz Lantia'ya gidin, gerisini biz hallederiz.

Telefonu elinden bırakan Bo, Kaia'ya baktı. Sireni George'a mırıldanıyor, diğer adamın şoka girmesini engellemeye çalışıyordu. Ve onun için endişelenirken kendi korkusunu da kaybetmişti; Bo'nun artık şeklini anladığı bir . Bağırsakları sıkıştı, teni ısındı. Bunu kendine yaptığı için onu sarsmak istedi.

- - -

KAIA Bowen'ın gerginliğini hissedebiliyordu ama havaalanına vardıklarında hiçbir şey söylemedi, sadece George'u uçağa bindirmesine yardım etti.

Sonra, Kaia olmuş klan arkadaşını teselli etmeye çalışırken, George gidip pilotlarla görüştü. Kaia onunla konuşmak için yanıp tutuşuyordu ama George şu anda kendini zar zor bir arada tutuyordu, içindeki psişik hasar sonunda yıkıcı bir güçle patlayan bir bombaydı.

İki saat sonra George nihayet uykuya daldı, başı Kaia'nın kucağındaydı ve uçak bulutları yararak geçerken Kaia'nın eli saçlarının açık kahverengi tellerini okşuyordu. Oturan Bowen, kollarını kalçalarına dayamış, George'u esrarengiz bir dikkatle izliyordu. "Sence Miane bir empatin şehirlerinden birine girmesine izin verir mi?"

"Psy'dan hoşlanmadığını sanıyordum?"

"Empatlar için bir istisna yapıyorum" -o karanlık bakışlar ona kaydı, onu esir aldı- "ve telepatik bir siren için."

Son sözleri söylerken sesindeki kaba yumuşaklık Miane'in içini burktu. "Bence bir müttefikle ilişkili bir empat olsaydı, Miane'in bununla bir sorunu olmazdı." BlackSea's First, Miane Ryūjin'e son geldiğinde Kaia'ya empatilerden bahsetmişti; bu konuşma Sessizlik'in düşüşü üzerine yaptıkları daha geniş bir konuşmanın parçasıydı.

Miane Kaia'nın mutfağındaki tezgâha oturmuş, çok sevdiği sert Türk kahvesini içiyor ve diğer klan arkadaşlarının ziyaretleri arasında Kaia'yla sohbet ediyordu. "Miane bir empat olmanın gerektirdiklerine, korkunç, acı verici duyguları içlerine almanın gerektirdiği cesarete hayranlık duyuyor ama bu yumuşaklıkları onları şüpheli kılıyor."

Bowen başıyla onayladı. "Yeterince zalimseniz bir E'yi kırmak oldukça kolay olabilir, belirli çıkarlar için hareket etmelerini sağlayabilirsiniz." Koltuğunda arkasına yaslandı. "İyi ki çok tehlikeli koruyucuları var."

"Oklar." Kaia ölümcül Psy ekibi hakkında pek bir şey bilmiyordu ama Mal ekibin empatlarla açıkça işbirliği yaptığından ve Oklar ile BlackSea'nin güçlü bir iş ilişkisi kurduğundan bahsetmişti. "Yine de Miane'in herhangi bir E'yi kabul edeceğini sanmıyorum."

"Sascha Duncan mı? DarkRiver'in bir parçası."

"Evet. Ya da kaybolan birkaç kişiyi bulmamıza yardım eden bir Arrow ışınlayıcısı var. Sanırım bir empatla çiftleşmiş olabilir." George'a baktı. "Mal'la konuşmalısın, bakalım indiğimizde bizi bekleyen bir E mi?" Kaia George'un ne kadarını emin değildi ama ondan vazgeçecek değildi.

"Şimdi yapacağım." George'u istemeden de olsa uyandırmak istemeyen Bo, bu konuşmayı yapmak için uçağın arka tarafına gitti.

BlackSea güvenlik şefinin düşüncelerinin paralel bir yolda ilerlediği ortaya çıktı. "Empatik yardım ayarlama konusunda Miane ile zaten konuştum."

Telefonun küçük ekranında Malachai bir elini saçlarının geçirdi, gözleri ürkütücü, *soluk*, insani olmayan altın rengindeydi. "Her şey güvendiğimiz Es'lerden birini bulup bulamayacağıma bağlı." O anda ekranın dışına bakarak başka birini dinliyor gibi görünüyordu.

Bowen'a döndüğünde, "Bir empatımız var," dedi. "Bu kötü, Mal." Bo, Kaia'nın nazikçe

George'un saçlarını okşayarak onu şimdiki zamana ve klanına bağlı tuttu. "E'nin birlikte çalışabileceği tam bir kişi olacağından emin değilim."

"Uyarıyı ileteceğim."

"Ona ne yapacaksınız?" Her şey bir yana, George klana verdiği sözü bozmuş, hainlik etmişti.

Malachai bir insanın asla yapamayacağı şekilde hareketsiz kaldı.

"Miane'in yerinde olsaydın ne yapardın?"

"Kaybolanlardan herhangi birinin yakalanmasından ya da ölümünden gerçekten sorumlu olmadığı sürece, ona bir şans daha verirdim."

George'un hiçbir zaman gerçek bir şansı olmamıştı, çocukluğundan beri içine kapanıktı.

Yine de, her şeye rağmen, diğer adam BlackSea'yi satmayı başaramamıştı. "George'un verilerini yüklediği ajandaya bir göz attım. Bağlantısıyla Karayipler'bir sahilde buluşması gerekiyordu ama o son adımı atamadı, klan arkadaşlarına bu kadar kötü zarar verenlerle ittifak kurmayı kendine yediremedi."

Bo bölme duvarına yaslandı. " bir şans daha ver, yardım getir ve belki onu kurtarabilirsin." George, parçalanmış ruhunun bir yerlerinde bağlantı kurma ve sadakat hissetme kapasitesine sahipti.

Malachai'nin altın rengi gözleri durduğu yerde güneş ışığında neredeyse yarı saydam bir hal almıştı. "Seninle tanıştığımda Miane gibi biri olduğunu düşünmemiştim ama ikiniz de halkınızı ilk sıraya, hırsınızı ikinci sıraya koyuyorsunuz." Bir an durakladı, yüz ifadesini okumak zordu. "Ben

İttifak Filosu gemilerini bizimkilere zarar vermek için gönderdiğinize inanmıyorum ama örgütünüzden biri bunu yaptı."

"Henüz size verecek bir cevabım yok," dedi Bo. "Ama görünüşe göre saflarımızda bir hain var." Bunu söylemek, Heenali'nin Bo'nun inandığı her şeye ters düşen şeyler yapmış olabileceğini kabul etmek zordu.

"Kim?"

"Şüpheye yer bırakmayacak şekilde emin olana kadar bu ismi vermeyeceğim."

Malachai'nin dudakları hafifçe kıvrıldı. "Evet, sen ve Miane asla anlaşılamayacaksınız. Birbirinize çok benziyorsunuz."

Kısa süre sonra telefonu kapatan Bo, dikkatini kokusu tenine olan kadına, asla kaçmak istemediği bir öpücüğe çevirdi. Karada hayatta kalabilmek için kendine uyuşturucu enjekte etmek zorunda kalmış kadın.

Telefonunu o kadar sert sıktı ki ekran çatladı.

Bölüm 60

Zarar vermemek ve psikik ve duygusal yaraları iyileştirmek bizim görevimizdir. Şimdiye kadar hepimiz bazı yaraların ömür boyu iz bırakmadan iyileşemeyecek kadar derin olduğunu gördük, ancak bunun ruhunuzu ezmesine izin vermeyin. Şunu unutmayın: Yaralı bir insanın acısının küçük bir yüzdesini bile ortadan kaldırabilirsek, ona korku ve acıdan uzak bir hayat yaşama özgürlüğü vermiş oluruz. Bu sadece bir dakika ya da bir saat olabilir, ancak tüm iyileşme tek bir anla başlar.

-Empatik Kolektif Başkanı Ivy Jane Zen'den Kolektif üyelerine mektup
üyelik

KAIA, onları Lantia'ya götüren indiklerinde **GEORGE**'un elini uykuyla sarmalanmış bir dünyanın ağır karanlığında **tuttu**. O anda o kadar perişan haldeydi ki ağlamayı bırakmıştı başı öne eğikti ama eli bir can simidi gibi onun elini tutuyordu. Ve ona baktığında gözleri bir çocuğunkiler gibiydi. "Lütfen beni bırakma."

"Beni gönderemezsin," diye güvence verdi Kaia ona, ama zihni geri saymaya devam ediyordu. Önümüzdeki yedi saat içinde Bowen'ı Atalina'ya götürmeleri *gerekiyordu*, yoksa çok geç olacaktı. Bowen ona Malachai'nin teklifinden bahsetmişti ama göğsü sıkışmaya devam ediyordu. Mal suda hızlıydı ama yine de tehlikeli bir şekilde yaklaşıyorlardı.

"Hayır, derinlere inmelisin," dedi George hiç uyarmadan. "Karadan gelmemeliydin, canının acıdığını biliyorum."

"Nereden biliyorsun?" Kaia usulca sordu, Bowen'ın sessiz bir konsantrasyonla onu dinlediğinin farkındaydı. "Bu konuda konuşmuyorum."

"Bir keresinde Dr. Kahananui'nin eşiyle konuştuğunu duymuştum." Bir duraklama daha. "Bebeğini doğurdu mu? Bunu kaçırdıysan özür dilerim."

Kalbi yeniden genişledi. Tuzlu havadan derin bir nefes aldıktan sonra, " bir şeye karar vermeden önce Ivy ile konuşalım," dedi; George'a şehirde onları bir empatin beklediğini söylemişti.

Bowen'in uçuşun sonlarına doğru Malachai'yle konuştuğundan sonra kendisine anlattığına göre, Ivy Jane Zen BlackSea'ye yardım eden ışınlayıcıyla eşleşmiş olan empattı. Aynı zamanda Empatik Kolektif'in başkanı ve Psy Yönetim Konseyi'nin bir parçasıydı. Çok güçlü bir kadındı.

Yine de güvertede onlardan çok uzakta olmayan, dış ışıkların parıltısıyla yıkanan yumuşak abanoz bukleli küçük yabancıda hiçbir baskınlık ya da saldırganlık hissi yoktu. Kaia'nın midesini derin bir sıcaklık kapladı, doğasının her iki yanından da bu kadınla dost olma isteği geliyordu.

"Empatlar hakkında bunu duymuştum," dedi George'a. "İnsanların güvenmek istemesini sağlayan bir sihirleri varmış." Zorlayıcı bir şey yok, sadece doğuştan gelen bir iyilik duygusu, derin bir iç .

"Bu güvenle çok kötü şeyler yapabilirler," diye fısıldadı George, bakışları nihayet Ivy Jane Zen'in üzerine dikilmişti.

"Bu doğru. Tıpkı Attie'nin kullandığı kimyasallarla korkunç şeyler yapabileceği gibi." Kaia, George'un ona anlatmaya çalıştığı şeyi anlayacak kadar zihinsel olarak olup olmadığını bilmiyordu ama yutkundu ve empata doğru yürümeye devam etti.

Rüzgâr Ivy'nin saçlarıyla oynuyor, beyaz detaylı koyu eflatun paltosunun altını çekiştiriyor, kot pantolonu ve botları da en az paltosu kadar sıradan ve neşeliydi. Ona ulaştıklarında gülümseyerek "Ben Ivy," dedi.

Kaia onun uzattığı eli sıktı ve empat George'a da aynı şekilde selam vermesine rağmen, sessiz ve hareketsiz kalmasından pek de rahatsız olmuşa benzemiyordu.

Kısa bir mesafeden bir havlama sesi duyuldu, sesin hemen ardından cinsi belirsiz küçük beyaz bir köpek Kaia'nın ayak bileklerinin etrafını koklamaya geldi. Gülümseyerek onu sevmek için eğildi.

Sabırla onu bekledi ama burnu tüm bu süre boyunca merakla seğirdi. "Bu kim?" Kaia sordu, bu küçük adamın

Mal'ın köpeğiyle henüz tanışmamıştı; Lantia'da doğup büyüyen büyük Alman kurdu profesyonel bir yüzücüydü.

"Onun adı Tavşan." Adını duyunca köpek Ivy'ye baktı. "İlk kez bir okyanus şehrine geliyor. Bu konuda oldukça şüpheli." Ses tonunda sıcak bir şefkat vardı. "Buraya geldiğimizde, sanki şehri ele geçirmeye çalışan davetsiz misafirlermiş gibi dalgalara havlayıp duruyordu."

Tavşan Kaia'nın dokunuşunun altından sıyrılıp George'un bacaklarına koştu ve kokladı. Sonunda Kaia'nın elini bırakan George, kırık bir sertlikle dizlerinin üzerine çöktü, sonra elleri tereddütlü ama nazik bir şekilde köpeği sevmeye başladı. Tavşan, Kaia'nın elinin altında tüm enerjisiyle titrerken, George'un dokunuşuyla sakinleşti, sanki bu küçük yaratık adamın başka bir şeye dayanamayacağını biliyordu.

Dışarıda, açık havada durmalarına, soğuk deniz rüzgârlarının tenlerine fısıldamasına rağmen Ivy içeri girmelerini işaret etmedi. Onun yerine doğrudan güverteye oturdu ve Kaia'yla şehir hakkında konuşmaya ve kendisine bir tur izni verilmesini umduğunu anlatmaya başladı.

Ivy kendi alanında Kaia kadar uzman olduğu için onu takip eden Kaia, Ivy'nin karşısında -George onun solunda- bağdaş kurarak oturdu ve sanki sabahın üçünde okyanusun ortasında yapılan sıradan bir konuşmaymış gibi cevap verdi. Bir ara Ivy'nin gözlerinin -altın bir kenarla çevrelenmiş beklenmedik bir bakır rengi- Bowen'a doğru kaydığını fark etti, bu bakışa başını hafifçe sallaması eşlik etti.

Kaia da başını kaldırıp ona baktı ve bakışlarıyla her şeyin yolunda olduğunu söyledi.

George burada hiçbir şey yapamazdı. İçten içe çok incinmişti, pes etmişti. Ryūjin'e ulaşmak için kısıtlı zamanları olmasına rağmen, aerodinamik "kabuğun" gitmeye hazır olduğunu görebiliyordu ve Mal'ı da fark etmişti. Başaracaklardı.

Başka hiçbir şeye inanamazdı.

Bowen, George'a bir kez daha baktıktan sonra başıyla onayladı. Sonra parmaklarını kızın saçlarında gezdirerek eğilip şakağına bir öpücük kondurdu.

O sonra Ivy, "Bende de onlardan bir tane var, biliyorsun," diye fısıldadı.

Kaia sessiz bir soruyla başını eğdiğinde Ivy sırttı. "Uzun boylu, sessiz ve yakışıklı." Vücudunu uzakta Malachai'yle konuşan siyah giyimli bir adamı işaret edecek şekilde eğerken gözleri parlıyordu.

Onlar izlerken Bowen da dış lambaların yaydığı puslu ışıktaki onlara katıldı. Kaia, empatinin varsaydığı gibi Bowen'ın kendisine ait olduğunu iddia edebilmeyi diledi ama Bowen sadece zamanın çalınmış bir anında kendisine aitti. Ama Ivy'ye tek söylediği, "Mükemmel bir zevkimiz var," oldu.

Ivy güldü.

Tavşan aynı anda George'un karnını kaşıyabilmesi için sırt üstü döndü ve Kaia'nın yanındaki adam nihayet konuşmaya başladı. İlk başta sadece Ivy'nin köpeği hakkında konuştu, Tavşan'ın yapmayı sevdiği şeyler, en sevdiği oyunlar, yemeyi sevdiği şeyler hakkında sorular sordu. Kaia adamın başka bir konuya girmesinin bile ne kadar sürdüğünü bilmiyordu ve girdiğinde de bunu en dolaylı yoldan yapıyordu.

Ivy onu zorlamadı, sadece liderliğini takip etti ve George yavaşça gevşemeye başladı, artık uçmaya hazır değildi.

"Derinlere inmelisin," dedi on dakika sonra tekrar, sesi çığdı. "Zaman tükeniyor." Bowen'ın Mal ve Ivy'nin arkadaşıyla birlikte durduğu yere bir bakış attı. "O iyi bir insan. Uzun bir yaşam şansını hak ediyor. Deneyi bitirebilmesi için onu Dr. Kahananui'ye götürün."

Deneyi bitir.

Rulet çarkını son bir kez çevirip Bowen'ın diğer tarafa geçmesini .

Bölüm 61

Seçimler, kendimize seçimlerimiz olduğunu
söylüyoruz. Ölümlüler çok aptal.
Kader için bir eğlence.

-Adina Mercant, şair (d. 1832, ö. 1901)

BO, Malachai ve Ok Vasic Zen'in **yanında duruyordu.** BlackSea güvenlik şefi Ryūjin'e iki saatlik bir nefes alma varabileceklerini doğrulamıştı. Operasyon için bir saat, Bo hâlâ Bo'yken son olayların sonuçlarını konuşmak için Lantia'da biraz daha zaman.

Birkaç saatin her şeyi değiştirebileceğini düşündü acımasızca.

Önünde Malachai hâlâ George'un verdiği ajandadaki verileri gözden geçiriyordu. Dr. Kahananui'nin asistanı, temas kurduğu kişiyle yaptığı her konuşmanın en ince ayrıntılarını kaydedecek kadar klinik açıdan hassas görünüyordu.

"George'un titiz olmadığını söyleyemem" -Malachai'nin bakışları adamın Kaia ve Ivy ile oturduğu yere gitti- "ama bağlantısı sadece o tek hatayı yaptı."

Malachai'nin verileri Vasic'ten saklamak için hiçbir çaba göstermemesi Bo'yu şaşırtmamıştı. Oklar Konsorsiyum'a karşı mücadelenin ön saflarında yer alıyordu ve Vasic Zen de onların söylentilere göre ikinci komutanıydı.

Vasic, "Verileri sistemlerimizden geçireceğiz," dedi Sessizlik'te reşit olmuş bir adamın soğuk sesiyle. "Bilgisayarların gizli bir ipucu bulması mümkün."

"Biz de aynısını yapabiliriz," dedi Bo, dikkatinin yarısını Kaia'ya ve onun duygusal durumuna vererek.

"Beni en çok halkımızı satan hainin kimliği ilgilendiriyor." Malachai'nin öfkesi giderek koyulaşan bir fırtınaydı.

Tam o sırada Miane Levèque onlardan çok da uzak olmayan bir yerde kendini sudan çıkardı. Siyah saçları kafatasına doğru uzanıyordu, Bo'nun yarı yarıya beklediği gibi çıplak değildi. Değişkenler deri değiştirdiklerinde ortaya çıkarlardı. Ama Miane boynundan ayak bileklerine kadar uzanan kolsuz, siyah bir dalgıç giysisi giymişti.

Onları atlayarak doğruca Kaia ve Ivy'nin George'la birlikte oturduğu yere gitti.

Adamın yüzünde korku titreşiyordu ama alfasının öfkesinden kaçmak için hiçbir girişimde bulunmadı. Miane onun önünde çömeldi ve konuşmaya başladı, sesi Bo'ya ulaşamayacak kadar kısıktı. George zorlukla yutkunarak sadece dinledi. Miane, George'un yüzünü ellerinin arasına almadan önce birkaç dakika daha konuştu.

Göz göze geldiklerinde eğildi ve onun dudaklarına bir öpücük kondurdu.

George yanından ayrılırken ağlıyordu ama bu utanç ya da korkudan ziyade bir katarsis gibiydi. Ivy elini uzattığında George tuttu, diğer eli Kaia'nınkiyle kenetlendi.

"Beyler." Miane Bowen'ın yanında durdu, gözleri bu ışıktaki yeşil görünen bir el tonundaydı. "Benimkilerden birini geri getirdiğiniz için teşekkür ederim." Bu Bowen'a yönelikti. "Ve sen de Vasic, eşini bölgemizin kalbine getirdiğin için teşekkür ederim."

Sözleri sakın ve kontrollüydü ... ve öfkesi Bowen'ın teninde soğuk bir yanık etkisi yaratıyordu. Ona çok güçlü bir şekilde Hawke'u hatırlatıyordu. Her ikisi de son derece kibar ve medeni olabilen ve sizi bir tehdit olarak gördüklerinde boğazınızı koparabilecek alfalar.

Bo, "Mal bana saldırıya uğrayan klan arkadaşını kurtarabildiğini söyledi," dedi.

"Ne yazık ki bilinci yerine geldiğinde ve eşini geri getiremediğimizi anladığında ölümü seçebilir." Miane'in gözleri Kaia'nın diğer benliğinin gece yarısından daha az "insani" olan ürkütücü bir obsidyene. "Bundan sonrasını biz hallederiz."

Bo başka bir yanıt beklemiyordu; burası Miane'in krallığıydı ve zarar gören onun insanlarıydı. O da aynı çağrıyı yapardı. "İzin verirsiniz. Kaia'yla konuşmam gerekiyor."

Miane ve Malachai, Miane "Benimle yürü" demeden önce birbirlerine baktılar. Bir alfanın emri gibiydi.

Kendi derisinden ve gücünden kılını kıpırdatmayacak kadar emin olan Bo, tartışmadan kabul etti. Miane ona dar gözlerle bir bakış attı. "Asla başka bir alfanın emirlerine uyma."

Bo boyun eğmeyen bir ses tonuyla, "Kendi çıkarıma olacaksa yaparım," dedi.

Güvertenin kenarında duraklayan Miane ona baktı, ardından küçük bir gülümseme insanlık dışı gözlerini aydınlattı. "İlginç. İnsanların bu konuda bir avantajı var. Hiçbir Dönüşen alfa, kendi çıkarına olsa *bile* aynı şeyi yapmaz."

"İşte bu yüzden Bölgesel Savaşları sona erdirmek için bir insan gerekti." "Senin atan."

Elbette Miane bilirdi; o sadece kaba kuvveti sayesinde alfa olmamıştı. Bowen'ın tanıştığı çoğu Dönüşen alfası gibi onun da keskin bir zekâsı vardı. "Evet."

"Bunu hatırlasam iyi olur." Yüzünü okyanusa dönerek başını salladı. "Burası Kaia'nın evi ve huzur bulduğu yer. Onu buradan çıkarmaya çalışırsanız onu kalıcı olarak kırabilirsiniz."

Bowen, Miane'in sadece her alfanın doğasında olan şeyi yaptığını biliyordu; kendi alfasını koruyordu. Keşke Bo'nun Kaia'yı incinmekten kurtarmak için kolunu bilseydi. "Karar onun olacak." Saçlarını alnından geriye doğru itti, bir dalganın gelip güvertenin kenarına çarpmasını izledi. "Ama önce, bir eldivenden daha geçmemiz gerekiyor."

Miane onunla yüzleşmek için döndüğünde gözleri garip bir ara tondaydı. Elini uzattı. "İyi şanslar Bowen Knight. İlk anladığımdan çok daha ilgi çekici bir adamsın."

Kadının zarif ve güçlü elini sıktı ama dikkati yaklaşmakta olan başka bir kadında, esintide ona fısıldayan kokusundaydı. "Ve sen, Miane Levèque, dünyanın fark ettiğinden çok daha ölümcül bir yırtıcısın."

Gülüştü tehlikeliydi ama Kaia'ya açtığı kollar sevecendi. "Kabuk bekliyor," dedi Kaia'ya. "Git, bu savaşta savaş. Teslim olmak bizim gibilere göre değil, Kaia Luna."

Bo ve Kaia penceresiz kabuğa girip arkalarından kapattıklarında **MALACHAI** çoktan suya girmişti. Bo, Malachai'nin onları çekeceği "kayışları" görmüştü ama Mal'ın insan derisinden kurtulduğunda neye dönüşebileceğine dair hiçbir işaret yoktu.

Kabuk suyun içinde hareket etmeye başladı.

"*Lanet olsun.*" Yolculuk pürüzsüzdü, hız çılgıncaydı.

"Çocukken ona tutunur ve denizde yarışırdım." Gözleri buluştuğunda Kaia'nın gülümsemesi soldu. "Bilirsin işte."

Onu kucağına çeken Bo, onun sıcak ağırlığıyla, lokum kalpli sireniyle gurur duydu. "Karada olmayı o kadar korkunç derecede acı verici buluyorsun ki, bunu atlatmak için kendini ilaçla tedavi etmek zorunda kalıyorsun."

"Bu bir çocuğun korkusu," dedi Kaia sert bir sesle. "Yine de ciğerlerimin etrafında pençeli bir kavrama gibi hissediyorum. Nefes alamayınca, yüzüm kızarıncaya ve içim çalkalanıncaya kadar sıkıyor da sıkıyor."

Bo onun böyle acı çekmesi fikrinden nefret ediyordu. "Bu konuda herhangi biriyle konuştun mu?"

"Klan ve ailem ben gençken denedi ama ben işbirliği yapmayı reddettim." Huzursuz bir hareketle onun omzunu yoğurdu. "Çok *öfkeliydim*. Karaya çıkmak istemiyordum ve Lantia yakınlarındaki mavilikte kalmaktan oldukça memnun olduğumu neden kabul edemediklerini anlamıyordum."

Bowen onu görebiliyordu; çelik gibi bir omurgaya ve etrafındaki yetişkinlerin arzularına dayanabilecek cesarete sahip öfkeli küçük bir kız. "Hâlâ kızgın mısın?" Sesi boğuk çıkmıştı, kalbi kızın görebileceği şekilde oradaydı.

Yüzünden tek bir damla gözyaşı süzüldü. "Ah, Bowen." Yanağını onun kirli çenesine bastırarak fısıldadı, "Artık çok geç. Korku ruhuma kök saldı."

Tenine karşı ıslak. "Annemle babamın ölümünden altı ay sonra, en azından daha geniş bir okyanusta yüzmeyi kabul ettim. Teyzem ve eniştemle birlikte denize açıldım ve yüzmeye başladıktan bir saat sonra biraz ileriye yüzdüm ve kaçak avcıların attığı yasadışı bir ağa takıldım; panikledim, yer değiştirdim ve neredeyse boğuluyordum. Teyzem ve amcamın beni bir dakikadan kısa bir sürede çıkarması önemli değildi, bir daha asla geniş yüzmek istemedim. Tek BlackSea'nin kalbinde güvende olmaktı."

Bo'nun ruhu öfkelen-di, ona ulaşmak ve yakalamak istedi, asla onun olmaması gereken ama yine de olan bu ışık saçan yaratığa. İnsan olabilirdi ama çiftleşme bağının ilkel çekiciliğini anlayacak kadar çok Dönüşen'le birlikte olmuştu. Bu bir hediye-ydi. Geleceği karanlık bir bilinmezken ve Kaia'yı Ryūjin'den almak onu yok etmek anlamına gelirken kabul edemeyeceği bir armağandı.

Ama ona söylemek zorundaydı, geleceğin onu daha fazla yaralamaması için elinden geleni yapmalıydı. "Seni seviyorum, Kaia Luna." Bu üç kelimeyi daha önce hiç bir sevgilisine söylememişti. "Tüm benliğimle, iyi ve kötü yanlarımla, hatalarım ve zaferlerimle. Seni varlığımın derinliklerine seviyorum ve eğer yarın ben olarak uyanmazsam-"

Parmaklarını onun dudaklarına bastırdı. "Yapma." Sarsılmış bir kelime, yanaklarından aşağı süzülen yeni bir gözyaşı dalgası.

Parmaklarını öptü ve nazikçe çekerek uzaklaştırdı. "Yarın ne getirirse getirsin," dedi, "bil ki ben, Bowen Adrian Knight, kendim olarak var olduğum sürece sana aidim." Konuşmak için parmaklarını ayırdığında parmaklarını dudaklarına bastırma sırası ondaydı. "Eğer en kötüsü olursa, lütfen kendini bana mecbur hissetme. Aklımdan bir parça kalsa bile, sana yük olduğumu bilmek bana sonsuza kadar işkence edecektir."

"Sen *asla* bir yük olamazsın!" Sesinde yakıcı bir sıcaklık. "Bana söz ver." Kadının elini tuttu, kendi kesik elinin üzerine bastırdı. düştükten sonra bile çalışmaya devam edecek mekanik bir kalp. "Eğer işler ters giderse, çekip gideceksin. *Söz ver bana.*"

"Bunu nasıl sorarsın?" Kızgın elleriyle adamın omuzlarını itti. "Sen benim eşimsin!"

Bo bu duygusal darbe karşısında ürperdi. "Biliyorum." Kalbine şarkı söyleyen tek kişiyi bulmuştu ve onu hayatının olabilecek en kötü anında bulmuştu. "Ve eşin senden tek bir söz istiyor. Hayatını bir kabuğu severek yaşama, orada olmayacağım Kaia. Ölmüş olacağım. Yasını tut ama lütfen kendini benimle birlikte gömme.

Söz veriyorum."

İsyankar bir bakış. "Yarın, sen uyandıktan sonra karar vereceğim." "Hayır." Onu öfkeli bir nezaketle sarstı. "Şimdi karar vereceğiz,
"İkimiz de bütün olduğumuzda." Onu sertçe öptü, yuttu.

ve en derin korkusunu itiraf etti. "Seni yaşıyan bir ölüme mahkûm edebileceğimi bilerek bu işe girişemem."

"Eşler sonsuza kadardır, Bowen! Sonsuza dek!" Yüzü tehlikeli çizgilerle belirlenmişti. "Konumlarımız tersine dönseydi beni *asla* terk etmezdin."

Hayır, yapmazdı ama konu bu değildi ve *lanet olsun!* Bowen'ın içgüdüleri çılgık çılgığa bir uyarı verdi. "Sakın buna cüret etme!" diye bağırdı. "Kaia, sakın-"

Ama artık çok geçti. Savunmasını bıraktı ve çiftleşme bağının ilkel öfkesi gerisini getirdi, kendi açık kalbine çarptı. Çünkü bir Dönüşen'in ona bir keresinde söylediği gibi, bir erkek ve bir kadın çiftleştiğinde, son seçimi yapan çiftin kadınıydı ve Kaia Luna, Bowen Knight'ı seçmişti.

Onun neşesinin, kederinin, vahşiliğinin ve sonsuz okyanusunun dalgalar halinde ruhuna çarptığını hissetti ve onun gözlerinin akik taşında, diğer yarısı olan yarattığı gördü ve kendi kan dolaşımında yüzdüğünü hissetti.

"*Kaia.*" Kollarını Kaia'ya dolayan adam bunun şaşkınlığı içinde boğuldu.

Kendi kollarını da kadar sıkı sarmıştı, ikisi de hayatları pahasına birbirlerine tutunuyorlardı. "Sen benimsin. Üçüncü enjeksiyondan sonra ne olursa olsun, *her zaman* benim olacaksın."

Onu delici bir şefkate dönüşen bir öfkeyle öpen Bo, ne onun ne de kendisinin kıyafetlerini çıkardığını hatırlamıyordu ama orada, derinlerde saklı, ne yüzeyin sakinlerinin ne de aşağıdaki karanlıkta yüzenlerin çok ötesinde, birbirlerini sadece iki eşin sevebileceği gibi sevdiler. Zaman zaman kafa karıştırıcıydı -Kaia'nın zevkini ve ihtiyacını kendisinininki kadar hissedebiliyordu, çiftleşme bağı henüz yerine oturmamıştı- ama ne Bowen ne de Kaia kalana kadar dalgaların üzerinde yol aldılar. Sadece onlar vardı.

Birlikte.

Çarkın son dönüşünden önce son bir kez.

Bölüm 62

Vakit geldi.

-Dr. Atalina Kahananui'den Bowen Knight'a

OPERASYON .

Bowen'ın kafatası mühürlendi.

Saatler geçmesine rağmen bir yanıt alamadı.

Bowen Adrian Knight, eşinin bile nüfuz edemediği doğal olmayan bir uykudaydı.

Göğsü inip kalktı.

Kaia yumruk yaptığı elini karnına bastırarak gözlerindeki yanmayı kırptırdı ve bekledi.

Bölüm 63

Hâlâ iz yok. İkisi de izlerini kaybettirdiler ve Heenali, Domenica'ya döneceğini söylediği tarihi on iki saat geçti.

-Lily Knight'tan Cassius Drake'e mesaj

Kendisine ilk ulaşan ses donuk bir **oldu** ama Bowen'ın bunun ne olduğunu anlaması neredeyse bir dakika sürdü.

Kalbi.

Mekanik. Güçlü. İnsan.

Bu anlayışla nefes vererek gözlerini açtı ... ve asla başka bir şeyle karıştırmayacağı mürekkep gibi siyah gözlerine baktı. "Merhaba, Siren." Sesi törpülenmişti ama kelimeler olması gerektiği gibi çıkıyordu.

Parlak bir gülümseme, çalkantılı bir okyanusun üzerindeki güneş ışığı. "Bo, bitti," diye fısıldadı. "Başardın."

Bo el ve ayak parmaklarını esnetti. "Beynim bulanık hissediyorum." "Bu geçecek." Dr. Kahananui'nin keskin sesi. "Bir süredir baygınsın.

On sekiz saat."

Bo parmaklarını Kaia'nın parmaklarının arasından geçirdi, bedeninin dışında yaşayan kalbine tutundu. "Başarılı mı?"

Dr. Kahananui veri panelinden başını kaldırdı. "Mantıklısiniz ve yetilerinizi tam olarak kontrol edebiliyor gibi görünüyorsunuz, ancak tüm testleri yapana kadar herhangi bir nörolojik hasar olup olmadığını bilemeyeceğiz."

Bo başını salladı ve aradan geçen uzun saatler boyunca, çocukça yapbozları tamamlamaktan yüksek seviyeli mantık sorularını çözmeye kadar doktorun onun için hazırladığı her testte işbirliği yaptı. Başarılı olduğunda

bir aksaklık, eğlence dünyasının ünlüleriyle ilgili rastgele sorulardı. "Şimdiye kadar edindiğim bir bilgi değil, Doktor."

Hâlâ çok ağır hamile olan Dr. Kahananui sırttı. "Sadece uyanık olup olmadığınızı kontrol ediyorum." Dex'in kendisi için getirdiği rahat sandalyeye kaydı. "Uzun bir gün oldu."

Daha da uzadı.

Kaia tüm bunlar boyunca hem odasında hem de derinlerde bir arkadaş gibi sürekli var oldu. Sadece kısa süreliğine ortadan kayboluyor ve her zaman yiyecek ya da içeceklerle geri dönüyordu. Doktor ona biraz uyumasını ve ertesi gün devam edeceklerini söylediğinde, o ve Kaia geceyi birbirlerine sarılarak geçirdiler.

Kaçınılmaz yarın hakkında konuşmadılar.

Ancak yarın geldi ve onunla birlikte Dr. Kahananui deneyin kesin bir başarıya ulaştığı sonucuna vardı. "Bu prosedürü çipe sahip olan diğer insanların üzerinde de tekrarlayabileceğimden eminim." Karnına bir vuruş. "Küçük bir gecikmeden sonra."

Sabahtan beri kasılmaları olduğu ortaya çıktı.

Kadın sonunda ona söylediğinde Dex neredeyse aklını kaybediyordu. Çift sadece birkaç dakika sonra şifacıyla birlikte karanlığın içinde kayboldu. Kalbi gümbür gümbür atan ve kafası kristal berraklığında olan Bo, Kaia'yla birlikte deniz kıyısındaki duvarda durdu. "Genelde bu kadar çabuk mu olur?"

"Bazen, bazen değil." Vücudunu onunkine yasladı. "Bir sonraki denizaltı üç saat içinde gelecek."

Bowen'ın kanı dondu. "Henüz değil." Sert bir reddediş.

"Lily ile konuştuğumu duydum ve medyadaki gördüm. İttifak kenarlarından parçalanmaya başlıyor." Yüzü onunkine doğru kalktı, parmakları saçlarını okşadı. "Sana ihtiyaçları var."

"Senin de bana ihtiyacın var," dedi açık açık. "Benim sana ihtiyacım olduğu kadar kötü bir şekilde." Ondan ayrılmak onu paramparça ederdi.

"Eğer burada kalırsan," diye mırıldandı Kaia başını azarlıcasına sallayarak, "yavaş yavaş kendinden nefret etmeye başlayacaksın."

Bu da doğrudu. Bo söz vermişti, halkını karanlıktan çıkaracağına dair söz vermişti. Eğer çekip giderek bu güvene ihanet ederse kendisiyle yaşayamazdı. "Sensiz nasıl olacağımı bilmiyorum." Uzun zamandır kendi kendine yetiyordu ama şimdi ona başka hiçbir şeyin gideremeyeceği bir ihtiyacı vardı.

"Bizi çiftleştirmemeliydim." İnsan gözleri onunkilerle buluştu, diğer benliği sanki kendi benliğiymiş gibi hissettiği bir utançla kayıp gitti. "Bağ olmasaydı özgür olurdun."

"Siren, gözlerimi ilk açtığım ve seni gördüğüm günden beri hiç özgür olmadım." Onu tam avlunun ortasında öptü, denizin ötesi ipeksi bir karanlıktı ve klan arkadaşları onu izliyordu.

Onu özüne kadar tanıyan ve sevgisi doğanın şiddetli bir gücü olan eşini öptü. "Aramızdaki bağdan *asla* pişman olmayacağım."

"Gelebildiğin zaman gel," dedi onun dudaklarına karşı, ihtiyacının çaresizliği onunki kadar güçlüydü. "Seni izleyeceğim."

Onu kendine doğru bastırdı ve başının üzerinden Alden'in kırmızı yüzünü gördü. Ama diğer adam yaklaşmadı, araya girmeye çalışmadı, Hugo'nun adını ağzına almadı. Bowen sonsuza dek onun olacak kadını kucaklarken, öfkeli gözlerle orada öylece durdu.

- - -

KAIA insan formunda denizaltının yanında yüzüyordu, solungaçları onu hayatta tutuyordu. Yüzeyden gelen ışık suyun içinden süzölmeye başladığında elini cama bastırması ve KAIA'nın da tıpkı siyah bir yaratık gibi derinlerde kaybolmadan önce elini geri bastırması şekilde uygun düşünüyordu.

Dalgıçtan BlackSea'nin kendisini ada pistine götürmesi için ayarladığı jet-helikopterine doğru sessizce yürüdü, deniz bugün küçük gemiler için fazla çalkantılıydı. Uçak havalanırken, Kaia'nın derinlerde kaldığını bildiği halde onu bulmak için suya baktı. Kaia'nın eli kalbinin etrafındaydı ve adam yükseldikçe Kaia daha da sıkı sarılıyordu. Ama jet-chopper, şehri yukarıdan kadar yükselmeye ve yükselmeye devam etti. Ama Bo bir mühendislik harikası olan ışıltılı ve yeşil okyanus şehrine çarpan dalgaların ürkütücü görüntüsüyle ilgilenmiyordu.

Sadece jet-chopper'ın altında okyanustan yükselen sirenle ilgileniyordu, yüzü ona doğru kalkmıştı. Bowen elini pencereye bastırdı. Kız onun kıızıydı ve onu geride bırakıyordu çünkü tutması gereken sözler vermişti ...

ve ona ihtiyaı vardı. Arkadaşı, eğer bunu , içinde zehirli bir zehir olacağını anlamıştı.

Ama bu sözleri tutmak Kaia'dan ayrılmak anlamına geliyordu ve bu kabul edilemezdi. O yüzden bir şeyleri değiştirmenin bir yolunu bulacaktı. Bowen arkadaşını daha ilk engelde kaybetmek istemiyordu. "Senin için geleceğim," diye söz verdi, çenesi dikleşmişti. "Sen benimsin Kaia ve gitmene izin vermeyeceğim."

Bölüm 64

Bu çok garip. Yine sinyal alıyorum. Şu anki rotasında devam ederse, Trey İtalya'ya geri dönüyor.

-Lily Knight'tan Bowen Knight ve Cassius Drake'e

BO'NUN KIZ KARDEŞİ, Venedik'teki bir binanın tepesine inen bir jet-helikopterden iner inmez kollarına atıldı. Uçaktan indiğinde İttifak gemisi onu bekliyordu.

Birlikte geçirdikleri son anların dehşetinden sonra Lily'yi canlı ve iyi görünce yüreği burkuldu - çok zayıf olmasına rağmen - onu kaldırdı ve etrafında döndürdü. "Görünüşe göre beni özlemişsin," dedi onu ayaklarının üzerine yatırırken.

"Belki biraz." Kolunu onunkine doladı, kocaman gülümsedi ve onu helikopterden uzaklaştırdı.

Bo dönerek pilota bir teşekkür selamı gönderdi. Diğer adam, havaalanındaki üssüne geri dönmek üzere havalanmadan önce bu jesti karşılık verdi.

Bo neredeyse onu geri çağırıyordu. Bir parçasını derinlerde bırakmıştı ve kalbi olmadan nasıl çalışabilirdi ki?

Ciğerleri sıkıştığında Lily'yi çatının kenarına çekti, böylece batan güneşin altın rengiyle yaldızlanmış Venedik'e bakabildi. Karla tozlanmış binaların görkemli tonları, dolambaçlı kanallar, gondollar, işportacılar, hepsi çok tanıdıktı ve daha önce her zaman ruhunu rahatlatmıştı. Ancak bugün Kaia'nın evi olan okyanusu görebilmek için kendini zorluyordu.

"İttifak Karargâhını değiştirmenin zor olacağını mı düşünüyorsunuz?"

Kız kardeşi ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Şey ... uzun zamandır buradayız. Karargâhın bulunduğu arazi İttifak'a ait ve bu kadar uzun süredir burada olduğumuz için, başka bir yerde yeniden oluşturmanın yıllar alacağı karmaşık güvenlik önlemlerimiz var."

Ailesi onu eve ilk getirdiğinde çok kasvetli ve sersemlemiş olan o büyük gri gözleriyle yüzünü incelediğini hissedebiliyordu. "Sorun Kaia mı?" Nazik bir soru. "Ondan bahsederken hep ."

"Evet." Bo nefesini dışarı üfledi. "O benim eşim, Lily. Ve o bir dünya uzakta."

"Pek çok şeyi uzaktan yönetebilirsiniz. İletişim merkezimiz güçlü ve-"

"Ve halkımızın beni burada, olayların tam ortasında görmeye ihtiyacı var." Başını ona, her kararında onu destekleyen bu kız kardeşine doğru salladı. "Hâlâ çok kırılganız." Murano'dan çıkan ince üflenmiş camlar gibi; tek bir çatlak her şeyi yok edebilir. "Heenalı?"

"Hâlâ bir şey yok." Lily'nin yüzünde gölgeler dolaşüyor, gün batımının altın rengi içsel bir karanlıkla gölgeleniyordu. "Durum onun için iyi görünmüyor, değil mi?"

"Hayır." Bo bakışlarını tekrar şehrine çevirdi. "Cassius eski sevgilisinin peşinde mi?"

"Evet. Birkaç saat önce giriş yaptı, bulduğum yeni finansal izleri takip ediyor." Ellerini ceplerine soktu, nefesi havayı buz gibi yapıyordu. "Parçalanıyoruz, Bo. Şimdi geri dönmen iyi oldu. Daha fazla ..."

"Yapacağım ilk şey daha güçlü bir halefiyet hattı kurmak olacak."

"İşe yaramayacak." Lily'nin gözleri bu ışıktaki Malachai'nin soluk altın rengi gibi görünüyordu. "Şu anki enkarnasyonumuzda çok genciz. Her yeni yaratım için birinin çapa olması gerekir ve sen bizim çapamızsın." Parlak siyah saçları güneş ışığı altında yıldız gibi parlıyordu. "Ama bu aşk yaşamaya iznin olmadığı anlamına gelmiyor. Bunu çözeceğiz. Venedik dünyada denize en az olan şehirdir. Kaia istediği zaman okyanusa yüzebilir. Pek çok su Dönüşeni burayı evi olarak görüyor."

Bo, Ryūjin'in etrafındaki siyahın güvenliğine ihtiyaç duyan sirenini, maviye bu kadar bağlı olan kalbini düşündü ve başını salladı. "O derinlerde yaşayan bir yaratık, Lily. Bu bir kelebeği kafese kapatmaya çalışmak gibi bir şey olur."

- - -

KAIA ağlamadı. Yeni doğan klan arkadaşını sevgiyle kucakladı. Tüm istasyon için ikramlar yaptı. Nefesi kesilene ve kalbi gümbürdeyene kadar yüzdü. Ve her geceyi, asla kopmayacak bir bağla kendisine bağlı olan ama onları ayıran uçsuz bucaksız mesafe boyunca acı verici bir şekilde gerilen bir insanı hayal ederek geçirdi.

İçindeki yaratık tedirgin daireler çizerek yüzüyor, düşünemiyordu.

Hiçbir şey doğru değildi. Hiçbir şey olması gerektiği gibi değildi.

Bebe, Bowen'ın ayrılışından dört gün sonra ona şöyle bir baktı ve "Eee? Sana zamanının geleceğini söylemiştim. Seçimini yap, kızım." Sert sözlerdi ama eli Kaia'nın sırtını okşarken nazikti. "Ya savaşırsın ya da kıvrılıp ölürsün. Sadece iki seçeneğin var."

- - -

Dönüşünün üzerinden **ON** gün geçmişti ve Bowen hâlâ iki kıdemli adamından yoksundu. Cassius şaşırtıcı derecede kaypak eski sevgilisinin izini sürmeye devam ederken Heenali ortalıkta görünmüyordu. Buna bir de İttifak'ın içten içe çöktüğüne dair medyada çıkan haberler eklenince, Bo yalnız olmayı tercih ettiği bazı etkinliklerde yüzünü göstermek zorunda kalmıştı.

Ayrıca, açıklayamadığı bir şekilde onu içinde hissedebilmesine rağmen, eşini aklını kaçırmak üzereydi. Sadece Kaia'nın yaşadığını ve ona bir şey olursa bunu hemen fark edeceğini biliyordu. Ama uzanıp ona dokunamıyor, onu öpemiyor, sevgili *Venezia*'sının sokaklarında bir çalgıcı aşk şarkısı çalarken onunla dans edemiyordu.

Sert bir nefes vererek telseze baktı. Onu her sabah ve her gece arıyordu ve o da ona küçük mesajlar gönderiyordu

Ama bugün telsiz sessizdi. Aradığında istasyonda değildi -muhtemelen karanlıkta yüzmeye çıkmıştı- ve henüz herhangi bir mesaj almamıştı.

"Bo?" Şövalyelerinden biri ofisinin kapısında belirdi. "Toplantıya hala devam ediyor muyuz?"

Bo gözlerini telsizden kaçırmak için kendini zorladı. "Evet." Ve işe koyuldu; İttifak'ı ne kadar güçlendirebilirse, büyümesi ve güçlü kalması için canını dişine taktığı örgüt için yıkıcı sonuçlar doğurmadan karargâhtan uzakta o kadar çok zaman geçirebilirdi.

Saat iki civarıydı ki Ryūjin'le tekrar iletişime geçmeye karar verdi ama iletişime geçmeden telefonuna bir uyarı geldi. Bir jet-helikopter çatıya inmek üzereydi: *Kimlik BlackSea olarak görünüyor.*

Bo ofisinden koşarak çıktı, merdivenleri üçer üçer indi. Kaia olma ihtimali düşüktü ama onu her zamankinden daha yakın hissettiğine yemin edebilirdi. Sonra çatıya açılan kapının önündeydi ve helikopterin iniş rüzgarına karşı kapıyı açtı. Makinenin şık profiline ve kapının üzerindeki dalga işaretine bir kez baktığında bunun bir BlackSea aracı olduğunu doğruladı. Pilotu buradan tanıyamadı ama sirenini hissetti.

Kanatları dönmeye devam etse de jet-helikopterin güvenli bir şekilde park etmesini bekleyerek ona doğru koştu. Kapı o ulaşmadan açıldı ve Kaia kollarına atladı. Onu kendine doğru çekti, tüm vücudu zevkten vızıldıyordu. Üstlerinde helikopterin kanatları durmadan önce yavaşlamaya başladı.

"Seni özledim." Kaia'nın dudakları onun dudaklarında, elleri yüzünde, kokusu dönüyordu. "Tanrım, seni çok özledim."

Artık pilotu tanımış olan Bo, açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi öpücüğün içine daldı, içindeki ihtiyaç sonsuz bir okyanustu. "*Kaia.*" Bir öpücük daha, bir başka delici doğruluk dalgası. "Burada ne yapıyorsun?" Adam onun omuzlarını tuttu. "Lanet olası ilaçları almışsın." Şifacı ona bu ilaçların uzun vadede Kaia'nın sistemi için ne kadar kötü olduğunu söylemişti.

"Kaşlarını çatmayı kes." Parmağını adamın göğsüne soktu. "Şifacılar, danışmanlar ve Ivy Jane Zen ile çalışıyordum. Bir şeylerin işe yarayıp yaramadığını görmek için Mal'le kısa bir teste çıktım."

Derin bir nefes, bir nefes daha. "İlaçları alıyorum ama daha hafif bir doz. Artık içimde derinlerde bir yerde sen varsın ve bu dengeyi değiştirdi."

"Nasıl?" diye sordu kabaca.

"Sana güvenebilirim." Basit, güçlü kelimeler. "Korkumun geri tepmesine maruz kalabilirsin."

"Yapabiliyorsan hepsini benim üzerime at." Eğer ona izin verseydi, acısının her zerresini omuzlardı.

"O şekilde olmuyor ama" -sevgi dolu kararlı bir gülümseme- "bakalım nasıl gideceğim."

"Hâlâ seni sarsmak istiyorum." Bo onu kollarının üst kısmından kavradı. "Acı çekiyorsun."

"Acı yoksa kazanç da yok." Sonra eğildi ve adamın alt dudağını şakacı bir şekilde ısırıldı.

Kızın doğuştan gelen yaramazlığı ve onu görmekten duyduğu sevinç karşısında koruyucu öfkesini tutamayan Bowen, onu jet-chopper'ın gölgesinden çıkarıp binanın kenarında durmaya Malachai'ye doğru götürdü.

"Mal." BlackSea güvenlik şefiyle el sıkıştı. "Ne kadar kalabilirsin?" Bo eşini daha ne kadar tutabilirdi?

"Sadece birkaç saat." Malachai'nin gözleri bugün insandı ama varlığı ciddi bir gücün varlığı olarak kaldı. "Buluşmamızı yüz yüze gerçekleştirebileceğimizi düşündüm."

Bu buluşma Bo'nun Malachai'yi ittifak saflarındaki hain avında neler olup bittiği konusunda bilgilendirmesi içindi. Bo, Mal'a bir isim vermeyi reddetmeye devam etti ama diğer tüm verileri paylaştı - güven iki kişi gerektirirdi ve Mal üzerine düşeni çoktan yapmıştı. "Tartışmayacağım."

Kaia'nın ve kendisinin kenetlenmiş ellerini kaldırarak parmak eklemlerine bir öpücük kondurdu, tam sırada telefonu çaldı. Ekrana bakmak için cebinden çıkardı. "Ben Lily."

Kaia manzarayı seyretmek için binanın kenarına doğru yürürken Bo aramayı sadece sesli olarak cevapladı. Elleri birbirine dolandı, Bo da onunla birlikte hareket etti. "Lil, eğer acil değilse-"

"Trey Gunther Venedik'te görüldü. Görüntüyü gönderiyorum-Cassius yarım dakika önce çekti."

Kaia ona gülümsemek için döndü, tam o sırada adam telefonunu indirip güvenlik kamerası görüntüsüne . Gülümsemesi soldu. "Bo, şuna bir bakayım." Ekranı daha iyi görebilmek için adamın elini çekti.

Onun tepkisiyle uyarılan Malachai görüntüyü için hareket etti. Bo bunu saklamak için bir neden görmüyordu -Heenali çekim alanında değildi ama yakınlarda olmalıydı; Cassius kadar iyi eğitilmiş bir avcıydı ve İttifak'ın teknoloji kaynaklarını da Trey Gunther'ı hepsinden daha iyi tanıyordu.

"Bo"-Kaia'nın sesi titriyordu-"telefonunda neden Hugo'nun fotoğrafı var?"

Bölüm 65

ettim, bebeğim. Gerçekten .

-Trey Gunther'dan Heenali Roy'a mesaj

KAIA'NIN BEYNİ beklenmedik yeni girdiyi özümsemeye çalışırken sendeledi. Bowen cevap vermeden önce "Bu ne zaman çekildi?" diye sordu.

"Bir dakikadan daha kısa bir süre önce," dedi suratsızca, sonra kısa bir süre için çağrısına geri döndü. "Lil, bana konumu gönder."

Bowen telefonu kapatırken Malachai kıpırdandı. "Sanırım açıklasanız iyi olur." "Bu adamı Trey Gunther olarak tanıyoruz." Bowen'ın sözleri mantıklı. "Aylardır teğmenlerimden biriyle derin bir ilişki içindeydi." Arkadaşının eli onunkinin etrafında sıkıştı. "Filo gemilerini size doğru yönlendirdiğinden şüphelendiğimiz kişi o ve şu anda firarda, Trey'i arıyor." Brifing sırasında sesi buz gibi olmuştu, Malachai ile paylaştığı bakışta Kaia'nın görmek istemediği bir şey vardı.

"Hayır," dedi. "*Hayır.*" Hugo'nun hepsine yalan söylemesine imkân yoktu.

Bowen onun bakışlarını yakaladı. "Neler olduğunu bilmiyorum Siren ve arkadaşınla tanışmadan onu yargılayacak değilim ama gerçeği bugün öğreneceğiz." Telefonu çaldı.

Bir bakışta harekete geçti, Malachai arkalarında sinsice dolanırken onu da peşinden sürükledi. "Otel yürüme mesafesinde." Kapıyı iterek merdivenlerden aşağı inmeye başladı. "Venedik'e girdiğinde onu fark edeceğimizi biliyor olmalıydı. Sanki buraya bilerek gelmiş gibi."

Kalbi hızla çarpan Kaia'nın aklına tek bir şey geliyordu. "Hugo yaşıyor." Diğer yarısı sevinç dansına daldı. "*O yaşıyor.*"

Bowen onu bir kapıdan çıkarıp Venedik'in karlı kaldırım taşlarına götürdü. Klan arkadaşlarının çoğunun sevdiği bu suyla dolu şehri daha önce hiç ziyaret etmemişti ve çatıda bir an için ... ama şimdi, yanlarından geçip gittiklerine dair hiçbir şeyi zar zor görebiliyordu; güneş kardan parıltılar saçarak gözbebeklerini paramparça ediyordu.

Hugo yaşıyordu.

Ama bu sevincin içinde görmezden gelemeyeceği karanlık bir şey vardı. Hugo kendisini kaçırarlardan kaçtıysa, neden kimseye haber vermemişti? Ve Bowen neden adının Trey olduğunu söylemişti? Elbette bu bir hata olmalıydı.

Nefesi sert bir şekilde kesilirken, onları Venedik'in sokaklarında ve ara sokaklarında gezdiren dostuna zar zor ayak uydurabiliyordu. Etrafında su ve kar parıldıyordu. Venedik kanallarının bir zamanlar çok pis olduğunu okumuştı ama bu yüz yıldan fazla bir zaman önceydi. Şehrin sakinleri, içinde zarar görmeden yüzebileceğiniz devasa bir sistemi finanse .

Ve neden *Hugo hayattayken* bunu düşünüyordu!

Bowen aniden durdu, eli onunkine kilitlenmişti. Nefesi havayı şişiriyordu ama Malachai'den daha fazla nefessiz kalmamıştı. Kaia'ya gelince, o korkmuyordu, korkusu zihninde siyah dallar halinde dolaşan kaos tarafından bastırılmıştı.

"Adamım şu binada." Sağdaki üç binayı işaret etti. "Trey-Hugo tam karşısındaki küçük otelde."

"Onu görmek istiyorum," dedi Kaia. "Hugo bana asla yalan söylemez." Yine , eğer Trey olarak gizli bir hayat yaşıyorsa, ona pek çok yalan söylemişti.

"İkiniz de aynı adam olduğundan emin misiniz?" Bowen sordu. Kaia başını salladı, Malachai ise düz bir "Evet," dedi. "Ryūjin'de günlerce ortadan kayboldu mu?"

"Evet ama o sadece Hugo," diye belirtti Kaia. "Uzaktaki klan arkadaşlarını ziyaret etmek için yüzmeyi severdi. Sonra bir parça çalışır ve ortadan kaybolurdu.

tekrar." Bir su dönüşeni için diğerlerinden daha garip bir model değildi.

"Trey bize onun bir satıcı olduğunu söyledi." Bowen'ın gözleri sokağı taradı. "Birkaç günlüğüne Venedik'te olması, sonra da birkaç haftalığına yola çıkması mantıklı."

Midesi bulandı, yüzü kızardı. "Onunla konuşmam gerek. Aksi halde buna inanmam."

"Biliyorum." Eşi elini saçlarının üzerinde gezdirdi. "Sen asla bir arkadaşına ihanet etmezsın."

Onu tanıdığı, anladığı için zorlukla yutkunarak ellerini çözmeye çalıştı ama Bowen buna izin vermedi.

"Onunla yalnız konuşmak istiyorum."

"Artık çok geç," diye mırıldandı Bowen, gözleri az önce binaya koşarak giren minyon, siyah gözlü ve siyah saçlı bir kadına takılmıştı. "Heenali burada. Gizlenmek için zaman yok." Telefonu kulağında, hızla otelin kapısına doğru ilerledi. "Cassius, odanın içini görebiliyor musun?"

Cevap her neyse, Bowen telefonu elinden bıraktı ön kapıdan otele girdiler. Küçük masadaki görevli adam onlara iri gözlerle baktı. "Üçüncü kat," diye fısıldadı. "Oda 308."

Otelcinin asıl muhbir olması gerektiğini anlayan Kaia, Bowen'ı merdivenlerden yukarı kadar takip etti, Malachai de arkalarındaydı. 308 numaralı odanın kapısı ardına kadar açıldı ... ve Kaia onlar daha kapıya ulaşmadan koridorda yankılanan umutsuz bir "Hayır!" sesini duydu.

Üçü birden odaya daldı ve Kaia vücudundaki tüm nefes fısıltılarını kaybetti.

Hugo, sanki odasına gelmiş ve kısa bir süre dinlenmeye karar vermiş gibi, özenle hazırlanmış yatağın üzerinde uzanıyordu. Ama gözleri açıktı ve başını kucağında tutan kadına gülümsüyordu. Gözlerinin kenarlarından kan damlıyordu. "... yedim." Husky'nin sözleri.

"Hugo." Kaia yatağa doğru koştu ve bu kez Bowen onun gitmesine izin verdi.

Bowen'ın Heenali adını verdiği minyon kadın ona vahşi bir bakış attıktan sonra dikkati kapıya ve orada duran adamlara kaydı. "Bo," dedi, sesi bir o kadar sertti, "sağlık görevlilerine ihtiyacımız var."

"Alarmı çoktan gönderdim."

Hugo'nun kızarmış gözleri Kaia'ya döndü, gözlerindeki gülümseme ısıltı ısıldı. "Kaia." Kaia'nın elini kavradı. "Özür dilerim."

"Hayır, üzgün olmana gerek yok." Kaia sıkıca tutundu. "Sen hayatta kal, sonra bir yolunu buluruz." Etrafındaki kimyasal izlerin kokusunu alabiliyordu. "Ne aldın?"

Öksürdü ve havaya kan sıçradı. "Verilmedi. Verildi." Boynunun yan tarafındaki küçük bir dikene dokundu. "Fark etmedim bile. Ne zaman olduğunu bilmiyorum."

Heenali saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Sadece nefes al," diye emretti. "Sen nefes al, Trey."

"Hugo." Başını kaldırıp diğer kadının gözlerine baktı, gözlerinde bir yalvarış vardı. "Benden nefret etme. Seni seviyorum. Senin için geri geldim."

"Hugo." Tereddüt yok, öfke yok. "Senden *asla* nefret edemem. Seni seviyorum, seni aptal."

Hugo'nun dudakları titredi. "Çok aptalcaydı, sevgilim. Poker borçları. Kötü.

Eğer affedersem-" Vücudu daha da kötü bir öksürük nöbetiyle sarsıldı. "Seni birkaç gemiyi rotadan çıkarman için ikna etseydim, o dosyayı , Bowen Knight hakkında dedikodular yaysaydım."

Kaia Hugo'nun yaptıklarını kabullenmekte zorlanırken bile umutsuzca sağlık görevlilerini dinliyordu. Bowen gelip elini omzuna koyduğunda Kaia başını kaldırıp ona baktı. "?"

"Yakın," dedi, bakışlarındaki karanlık ona bunun önemli olmayacağını düşündüğünü söylüyordu.

Ama Kaia buna inanamıyordu, en iyi arkadaşının bu dünyadan gittiğini hayal bile edemiyordu. Aptal, beceriksiz ve dikkatsizdi ama tüm kalbiyle gülüyordu ve çocuklarını şımartan ve onlara çılgın şakalar öğreten çılgın arkadaş olması gerekiyordu.

Malachai Hugo'nun görüş alanına girdiğinde Heenali, "Kaçakçılık yaptığını sanıyordum," dedi. "Seni mutlu edecekse küçük bir kaçakçılık umurumda değildi."

Hugo'nun gözleri odağını kaybediyordu ama Malachai'yi buldu. "Bilmiyordum," dedi umutsuzca. "Ayrılmadan önceki gece bana iki adamımızın resmini gönderene kadar, gemi hareketleri ve kaybolan adamlarımızla nasıl bağlantılı olduklarına dair raporlarla birlikte, adamlarımızı kaçıranların onlar olduğunu bilmiyordum. Dosyada neyin doğru neyin yanlış olduğunu bilmiyordum."

Kaia'nın kalbi buz kesti; onun sözleri George'un söylediklerine çok yakındı. Klan arkadaşlarından kaçtığı çok daha büyük ve ölümcül bir oyunda küçük bir rol oynamak zorunda bırakılmıştı?

Ama Hugo'nun işi bitmemişti. "Kaia sana anlayacağını biliyordum."

"Bu kadar çok konuşmamalısın," dedi. "Gücünü sakla." Heenali başını salladı. "Evet, sessiz ol."

Ama Hugo'nun gözleri Malachai'ye sabitlenmişti. "Miane'e bilmediğimi söyle." Sesinde gözyaşları vardı. "Lütfen, Mal."

Malachai kayarak elini Hugo'nun alnına dokundurdu ve diğer adama bir klan rahatlığı verdi. "Yapacağım. Sana söz veriyorum."

Hugo nefes vermeden önce, "Düzeltmeye çalıştım. Hatamı düzeltmeye çalıştım."

"Ne yaptın sen?" Malachai'nin derin sesi.

"Her şeyi hackledim." Göz kapakları titredi. "Koştı ve hackledi. Daha önce Truva atları yerleştirdim. Şantaja uğramaktan nefret ettim. Onları hackledim. Onlar beni buldu, ama ben onu buldum-" Sözleri boşluğa karıştı.

- - -

"HUGO!" Bu çığlık Kaia ve Heenali'den aynı anda geldi, bu adamı farklı şekillerde seven iki kadın. Bowen, Bo hakkında yaydığı dedikodular ve Kaia'nın kalbinde bir yeri olduğu için bu şekil değiştiren erkekten nefret etmeye hazırды ama o anda hissettiği tek şey acıma ve üzüntü oldu. Hugo yolunu kaybetmiş küçük bir kardeş olabilirdi, hatasını tuhaf bir masumiyet vardı.

Siren sesleri çok yakından geliyordu ama hiçbir şey Hugo'yu kurtaramazdı. İçine her ne zehir atıldıysa öldürücüydü -ve Cassius'un fark edemeyeceği kadar sinsice yapılmıştı- ya da yavaş etki ediyordu ve Hugo onu Venedik'e kadar yanında taşımıştı.

Hugo tekrar kendine gelmeye çalışırken odaklanamayan bakışları bir şekilde Heenali'ninkilere kilitlendi. "Onu buldum. Miane'e onu bulduğumu söyle."

"Kim?" Malachai talep etti. "Kimi buldun?"

"Halkımızı sattı." Kelimeler bulanık. "Arkadaşım. Senin arkadaşın."
Bu kez öksürük o kadar şiddetliydi ki tüm vücudunu sarstı.

"*Kim*, Hugo mu?" Malachai sordu.

"Kesin şunu!" Bir silah çıkaran Heenali, silahı BlackSea güvenlik şefine
doğrulttu. "Bırakın dinlensin!"

Bo elini Heenali'nin bileğine koydu ve silahı yavaşça aşağı itti.
"Bunu yapması gerekiyor," dedi şövalyesine. "Her şeyi yoluna
koyduğunu bilerek dışarı çıkmalı."

Hugo'nun sol gözünden bir damla yaş süzüldü. "Seni seviyorum,
Heena."

"Seni daha çok seviyorum, Hugo." Silahı bırakarak sürünerek
Hugo'nun kolunun kıvrımına uzandı, kendi kolu da Hugo'nun
belindeydi.

Her nasılsa iki kolunu da ona dolamayı başaran Hugo, "KJ," dedi tek
bir sonu olabilecek tıkırtılı bir nefes vererek. "'yi buldum."

Bölüm 66

Heena, aşkım, benim tatlı, ölümcül gülüm. (Çok mu aptalca? Senin yanındayken kendimi tutamıyorum. Ağzımı açıyorum ve şapşal çıkıyor.)

-Trey Gunther tarafından Heenali Roy'a gönderilen güllere iliştirilmiş not

Hugo'nun son sözleri odada yankılanırken **HEENALI, "GİT," dedi.**
"Lütfen git."

Bo'nun önünde titreyen Kaia, arkadaşının gözleri çoktan kapanmış olan Hugo'nun yanağına bir öpücük kondurduktan sonra Bo'nun onu odadan çıkarmasına izin verdi.

Mal'in, "İyi iş çıkardın Hugo," diyecek kadar uzun süre kaldığının farkındaydı. Tamir ettin."

Kaia ağlamadı, sadece dışarıdaki koridorda Bowen'ın kucağında donmuş gibi durdu. Malachai dışarı çıktığında yüzü o kadar asıktı ki taştan yontulmuş . Bo odanın içinden gelen sessizlikten başka bir şey duymadan izlerken, diğer adam bir telefon etti. "KJ'yi bulun," dedi birine. "Tutun onu."

Kaia kadar şoka girmiş olan Bo onu kollarında salladı. "Nasıl o olabilir?" Beyni, onu saran ıstırap -Kaia'nın ıstırabı, Kaia'nın korkunç kederi- karşısında soğukkanlı bir mantık ve stratejiye .

Bo kucakladı, bağrına bastı.

"Bu hain uzak bölgelerdeki insanların yerini tespit ediyordu ve KJ Ryūjin'e dayanıyor."

"Tıbbi bir veri tabanı var," dedi Malachai ses tonunu bozmadan.
"İnsanlarımızın yılda en az bir kez kontrol etmeleri teşvik ediliyor, böylece kimin çok uzun süredir bir şifacıya görünmediğini biliyoruz ve düzenlemeler

birini coğrafi konumlarına götürmek için yapılmıştır." Vücudu kaskatı, gözleri dümdüzdü. "Ama tam bir araştırma yapmadan kesin bir şey söyleyemeyiz."

Bo'nun Heenali'ye yaptığı gibi. "Hugo son nefesini bu ismi paylaşarak verdi." Kaia'nın en iyi arkadaşı acımasızca emin olmalıydı.

Hâlâ dilsiz olan Kaia, merdivenlerden koşarak çıkan sağlık görevlilerine baktı.

Bo açık kapıyı gösterdi ve içeri girdiler ... sadece birkaç saniye sonra geri döndüler, biri "O gitti" demeden çok önce yüzleri hikayeyi anlatıyordu.

Kaya gibi sert olan Kaia gözlerini kapattı ve Bowen onun sessiz çılgınlığını neredeyse duyabiliyordu. Bowen onu sıkıca kavradı ama Kaia'nın her şeye rağmen kendisinden uzaklaşmaya başladığını hissetti. Kaia ürperdiğinde onu kollarının arasına aldı ve olabildiğince hızlı bir şekilde merdivenlerden aşağı indi.

Bu eski binanın asansörü yoktu ve yolculuk çok uzun sürdü.

Onu ayağa kaldırdığında soğuk, temiz hava Kaia'nın umutsuzca nefes almasına neden olmuştu ama solunumu çok sığdı, gözleri büyümüştü. "Bana odaklan Siren. Bağa yaslan." Yüzünü kavrayarak bakışlarını onunkilere dikti; diğer her şey bekleyebilirdi. Sadece Kaia önemliydi.

"Bo." Hırıltılı bir fısıltı. "Nefes alamıyorum." "İlaçların nerede?"

Elini cebine atmaya başladı ama adam çoktan oradaydı. Önceden doldurulmuş enjektörü eline alarak, "Daha fazla alabilir misin? Güvenli mi?"

Tırtıklı bir baş sallama, Kaia kolunu uzatıyor.

Kolunu iterek, ilaçla birlikte vücudunu sarstı.

Kadın daha fazla hava emdi ve adam onun içinde, varlığının daha da yakınlaştığını, inanılmaz derecede yoğunlaştığını hissetti. *Ona yaslanıyordu.* Titremesinin durması ve genişlemiş göz bebeklerinin normal boyutlarına inmesi on uzun dakika sürdü.

Cassius o sırada bir İttifak ekibini çağırmişti, onun görevi Malachai bir BlackSea kurtarma ekibi organize ederken olay yerini güvence altına almaktı.

İcranın bu konuda söyleyecek bir şeyleri olabilirdi ama BlackSea ile yetki konusunda tartışabilirlerdi ve Bo kimin kazanacağını çok iyi biliyordu. Ama Kaia hâlâ ağlamamıştı.

Onu olay yerinden uzaklaştırarak iki binanın arasındaki karanlık gölgelere götürdü ve bir kez daha kollarının arasına aldı. "Ağla bebeğim," diye yalvardı. "Çocukken yaptığın gibi içinde tutma. *LütŒen*." Toprak korkusunu yenme ne kadar ilerleme kaydetmiş olursa olsun, ölmekte olan bir adamın son sözleriyle dolu o odada jilet gibi keskin parçalara ayrılmıştı, ama Bowen böylesine korkunç bir acı içindeyken onun karanlığa dönmesine izin vermeye dayanamıyordu.

Kaia'sını derinlerde kim tutacaktı? En yakın arkadaşlarından birini kaybettiği için ağlarken onu kim sallayacaktı? Hugo'nun ne yaptığının ya da işlediği suçların bir önemi yoktu. Şimdi önemi yoktu. Kaia'nın kalbi için değil.

"Yapamam." Sözcükler mesafeliydi... ve adam onun anti-anksiyete ilacının tam etkisi altında olduğunu fark etti. "Hiçbir şey hissetmiyorum."

Malachai gölgelerin kenarında belirdi. "Kurtarma ekibi bir saat içinde burada olacak. Ben de o zaman gideceğim." Bakışları Kaia'ya yöneldi, soru sorulmamıştı.

"Biz de seninle geleceğiz." Bowen yetişkin hayatını İttifak'a adamıştı ama bugün kendisinden eşi ve İttifak arasında bir seçim yapması isteniyordu ve bu hiç de bir seçim değildi.

"Hayır." Kaia ondan uzaklaştı. "Heenalı, onun sana ihtiyacı var. Onun alfasına ihtiyacı var."

"Cassius ve Lily onunla birlikte." O ve Kaia çıktıktan kısa bir süre sonra kız kardeşinin koşarak otele girdiğini görmüşü. "Ben de seninle geliyorum."

Kaia ona baktı, ifadesinin düzlüğü bir sonraki sözleriyle yalanlandı. "Özür dilerim," diye fısıldadı, ilaçlı sükûnetinin kenarlarından sızan duygularla. "Sana baktığımda toprak görüyorum. Ölüm, acı ve kayıp görüyorum."

Bowen aldığı darbeyle, onun en büyük korkusunun vücut bulmuş hali olduğunun tüyler ürpertici farkındalığıyla sendeleyerek içeri girdi. "*Kaia*."

Başını sallayarak mesafesini korudu. "İçimde çok fazla panik var, Bo. İlaçlar bunu engelleyen tek şey. Uzaklara, çok uzaklara dalmazsam çığlık atmaya başlayacağımdan korkuyorum."

Ondan, ona sonsuza dek bunu hatırlatacak kadar tamamen bir kara yarattığı olan eşinden uzakta. Her nefes bir bıçak gibi hissettiriyordu.

Bıçak. Bakışlarını Malachai'nin soluk altın gözlerine kaydırarak, "Ona iyi bak. Onu yalnız bırakma."

Diğer adam sert bir şekilde başını salladı, yüz ifadesinde beklenmedik bir sempati vardı.

- - -

Bir saat sonra Bo jet-helikopterin kalkışını izledi. Kaia elini cama dayamış, çok yükselene ve artık onu göremeyene kadar ona bakıyordu. ufukta gözden kaybolana kadar hâlâ onu izliyordu.

Kalbi milyonlarca küçük parçaya bölünmüş gibi hissetse de onun içinde olduğu hissine sarıldı. Travma , şoktaydı ve ağır ilaç tedavisi görüyordu. Bekleyecek, ona birkaç gün verecek, sonra gidecekti. Onu kalbinde hissettiği sürece her şey yoluna girecekti.

O onun eşiydi ve eşler sonsuza dek yaşardı.

Sireni ona bunu kendisi söylemişti.

Sadece sabırlı olmalıydı - geçen her saniye içinde kanama varmış gibi hissetse bile.

Zihnini sessiz olmaya zorlayarak, kontrolünü acımasızca kullanarak, çünkü bununla başa çıkabilmesinin tek yolu buydu, Heenali'ye gitti. Hugo'nun bedenini terk etmeyi reddetmişti ve onu zorla götürmek zorunda kalan Bo'ydu; kalbine veda ederken onu Cassius ve Lily'nin gözetimine bırakmıştı.

İttifak'a ait yakındaki bir apartmanın yatak odasına girdiğinde bir Öfke gibi üzerine geldi. "Senden nefret ediyorum!"

Onu kollarıyla yakalayan ve ölümcül yeteneklerinin farkında olan Bowen, zarar vermeden onu duvara yaslamak için kendi kollarını kullandı. "Biliyorum," dedi. "Ama eve, maviliklere gitmesi gerekiyordu."

Nefesi tükenene kadar adamın ellerinde kıvrandı. "Veda edemeyeceğim." Çok fazla acı. Çok fazla öfke.

"Seni sordum. Bize cenaze tarihini söyleyecekler - sevdiği kadın olarak, tüm törenlere katılabilir ve önceki gece onunla birlikte oturabilirsiniz."

Sert kahverengi gözler onunkilere bakıyordu. Bir saniye sonra, sert şövalyesi kollarına yığıldı. Yürek parçalayan kaybını haykırırken ona sarıldı ve hiç ağlamayan bir kadını düşündü.

Kendi kalbi o kadar kötü acıyordu ki artık mekanik olduğunu düşünmüyordu.

"Diğer formunu kullanarak gemilerden indirebildiği şeyleri BlackSea bölgesine kaçırarak biraz para kazandığını sanıyordum."

"Onun bir Dönüşen olduğunu biliyor muydun?" Bu, onun suda şekil değiştirenlere duyduğu hayranlığın çoğunu açıklıyordu.

"Trey . . . Hugo söyledi. Her zaman yalan söylemezdi." Ona yaslandı, yanağı göğsündeydi. "O zamana kadar zaten anlamıştım - birine bu kadar yakinken anlamamak zor."

Bo, Kaia'nın nasıl hareket ettiğini, gözlerinin insandan diğer haline nasıl renk değiştirdiğini, onda nasıl içsel, güzel bir vahşilik olduğunu düşündü. Trey olarak tanıdığı adamda bunların hiçbirini tek nedeni onunla az zaman geçirmiş olmasıydı. "Neden insan olduğunu düşünmemize izin verdi?"

"Bana klanla başının belada olduğunu ve bunu çözene kadar insan rolü oynamayı tercih ettiğini söyledi, özellikle de onlarla bir ilişki kurduğumuz için. Geçmişteki sicilinin araya girmesini istemedi." Keder sesini kalınlaştırdı; altında sevgi vardı, ham ve kayıp. "Onu gemi hareketleriyle, üç kuruşluk kaçakçılık olduğuna inandığım şeylerle şımartmanın bir zararı olacağını düşünmedim. Hepimiz birkaç çizgiyi aşmışızdır; benim kadar kusurlu olması onu daha gerçek kılıyordu."

Kaia'nın ona ihtiyacı olduğu sürece tüm İttifak'ı bocalamaya terk etmeye razı olmuşken Bo onu nasıl azarlayabilirdi? Yapamazdı. "Gemilerimizden birinde fena halde dövülmüş iki Dönüşen'in fotoğrafı vardı," dedi çünkü ikisi de canları işlerine geri dönüyorlardı.

"Hangi gemi?"

"*Sessiz Rüzgar*."

"Küçük bir mürettebat, on kişi, beşi gidiyor, beşi geliyor. Tam olarak nerede biliyorsanız, uyutmak yeterince kolay." Titreyen bir sesle

Nefes al. "Güvenlik çizelgelerini görmesine izin verdim, Bo. İşimle çok ve ... Onu sevmiştim. Aptal ve saftım ama onu sevdim ve hala da seviyorum."

"Onu sevdiğine sevindim." Bo, Heenali' ruhundaki yaraları biliyordu; sevebilmiş olması bile bir hediye idi. Bundan sonra hasarın ne olacağını tahmin edemiyordu. "Farkında olmadan görevdeki mürettebatı etkisiz hale getir," diye mırıldandı. "Fotoğrafı hazırlayın, gidin." Davetsiz misafirler yeterince sessiz olurlarsa, mürettebatın uyuyan yarısı asla uyanmayacaktı.

"Kimse sesini çıkarmazdı," diye ekledi Heenali. "Herkes görevlerinin başında uyuyakaldıklarını düşünürdü. Klasik kışkırtıcı kollama durumu." Sesi eski Heenali'ye benziyordu, net ve saçma sapan ... ve eski Heenali'ye hiç benzemiyordu. "Kimdi o? Onu seviyor muydu?"

Onun acısını duydu ve dindirmek için elinden geleni yaptı. "O benim eşim. Çocukluk arkadaşlarıydılar, yetişkinlik arkadaşı oldular ama asla sevgili olmadılar ve olmak da istemediler."

Bowen ölmekte olan adamın hem Kaia'ya hem de Heenali'ye nasıl baktığını *düşündü* ve Hugo'nun bir parçasının Kaia'dan daha fazlasını istediğini biliyordu ama hayat bu şekilde yürümemişti ve sonunda seçimini yapmıştı. "Bir erkeğin bir kadını sevdiği gibi sevdiği kişi sendin ."

"Beni dolandırdı."

"Evet. Ama önemli olduğunda geri geldi." Bo Hugo hakkında bildiklerini düşündü. "O bir iletişim uzmanıydı ve kimsenin giremediği sistemlere girecek kadar zeki idi ama Lily'nin onu görmesine, izlemesine izin verdi. Kaçıyordu ve hatasını düzeltmek için bilgi bulmaya ama senden saklanmıyordu. Sadece senin kadar hızlı hareket ediyordu."

"Buna gerçekten inanıyor musun?" Sözlerinde ne kadar da unutulmaz bir umut vardı. "Lily'nin raporlarını kendiniz okuyabilirsiniz." Bo gözlerini duvara dikti.

Heenali'nin başının tepesine. "Kusurluydu, hatalıydı ve yanlış seçimler yaptı ama seni sevdi."

Kollarında, sert ve katı şövalyesi tekrar ağlamaya başladı.

Bowen ona sarılmakla yetindi; güven ve bundan sonra nereye gidecekleri hakkında daha sonra konuşacaklardı. Şu anda Heenali'nin bir arkadaşına ondan daha çok ihtiyacı vardı.

İttifak'ın güvenlik şefine ihtiyacı vardı. Ona elinden gelen her şeyi verdi ve nihayet yalnız kaldığında Malachai'ye mesaj attı, diğer adamın ve Kaia'nın hâlâ havada olacağını biliyordu: *Ağladı mı?*

Hayır. Çok az konuşuyor.

Bowen çenesini tuttu; eğer onu tutmasına izin vermiyorsa, onunla başka bir şekilde ilgilenenecekti. Ama o bir şey söyleyemeden Malachai başka bir mesaj gönderdi: *Şu anda ne söylediğini bilmiyor, Bo. Ailesi öldükten sonra böyle oldu. İçine kapandı. Haftalarca kimseyle konuşmadı.*

Venedik'i örten geceye bakarken Bo o kızgın küçük kızı ve Ryūjin'de birlikte geçirdikleri gecelerde Kaia'nın ona anlattığı şeyi düşündü. Kalbi kırık kızın dünyaya dönüş yolculuğu hakkında paylaştığı tüm hikâyeleri.

Ve taktiksel zekâsı, eşine kederinin içinden ulaşmanın bir yolunu buldu.

Bölüm 67

Satranç bir sabır ve strateji oyunudur.

-Jerard Knight'tan Bowen Knight'a (8)

KAIA Lantia'nın güvertesine **adımını attığında** midesinin derinliklerinde hastalıklı bir his vardı. Bu şimdiye kadar hissettiği en kötü endişeydi, hayatının en korkunç hatasını yaptığına dair mide bulandırıcı, bükücü bir his. Ama bu farkındalık onu dünyadan ayıran soğuk bir duvara sertçe çarptı. Onu görüyor, var olduğunu biliyordu ama hiçbir şey ona ulaşamıyordu.

"Bebe?" dedi, Malachai'nin adadan bindikleri tekneyi yanaştırdığı yerden çok uzakta olmayan, çok sevdiği büyük büyükannesini görünce. "Burada ne yapıyorsun?" Bebe şehri nadiren ziyaret eder, Ryūjin'de ya da adasında vakit geçirmeyi tercih ederdi.

"Seni adamıza götürmeye geldim," dedi Bebe, sanki bu gayet açıklayıcı bir şeymiş gibi.

Ve .

Kaia hiç beklemeden güvertede soyundu ve suya dalarak şekil değiştirdi. Bebe'nin girmesi daha uzun sürdü ama Kaia, Bebe sessizce yanına süzülene kadar Lantia'nın yakınında yüzdü. Adası çok uzakta değildi; yaşlı bir şekil değiştirenin bile fazla stres yaşamadan ulaşabileceği kadar yakındı.

Oraya vardıklarında Kaia yer değiştirdi, kayaların altına sakladığı battaniyeyi buldu, kendi etrafına sardı ve vücudunu Bebe'nin kabuğuna yasladı. Ne kadar uyuduğunu bilmiyordu ama ilacın etkisi geçtikçe bir noktada korkunç bir ürperti hissetti.

kapalı. Yine de geçti ve bir sonraki gözlerini açtığında güneş okyanusun üzerinde yükseliyordu.

Tekrar yüzmeye gittiler ve diğeri kendi kendine beslendi çünkü Bebe onun beslenmesi gerektiğini açıkça belirtti. Tadı hiçbir şeye benzemiyordu. İnsan formlarında adaya döndüklerinde, güneş ışınları tenlerini ısıtırken Kaia kollarını dizlerine doladı ve ağlaması gerektiğini düşündü ama gözyaşları , gözleri üzerinde oturduğu kum kadar kumluydu.

İçindeki bağa sarıldı, onsuz uçup gideceğinden korkuyordu. "Onu neden terk ettim?" Ona bu kadar çaresizce ihtiyacı varken, şimdi bu bir delilik gibi görünüyordu.

"Çünkü korkunuzu üçüncü bir ruh gibi taşıyorsunuz." Bebe'nin sesi sert değildi, sadece pragmatikti. "Şimdi de eşini senden çaldı."

Kaia başını atalarından sayılacak kadar yaşlı olan büyükannesine doğru çevirdi. "O hâlâ burada." Avucunu kalbinin üzerine vurdu. "O hâlâ benim."

Bebe omuz silkerek, "Acı çekerken onu kim tutuyor? Sen değil."

Kaia Bowen'ın ne kadar güçlü olduğunu, omuzlarında ne kadar büyük bir yük taşıdığını ve ona neşe vereceğine, birlikte genç, kaygısız ve eğlenceli olabileceği kişi olacağına sessizce nasıl yemin ettiğini düşündü. "Ona onda toprak gördüğümü söyledim." Dehşete kapılmış bir halde parmaklarını kuma gömdü. " demek istemedim! Bunu söyleyen ben değildim!"

"Hayır." Bebe adasındaki bir ağaçta yetişen sert bir meyveyi ısırıldı.

"Hugo öldü, Bebe." Geri başa çıkamazdı.

Bir seferde sadece bir acıyla başa çıkabilirim. "Hugo öldü."

"Biliyorum çocuğum." Omuzlarına buruşuk bir kol dolandı. "Eşin Atalina'nın deneyine tabi tutulurken sen zaten çok cesurdun. bile bile onunla birlikte yürüdün, her an ölebileceğini hatırlamak için. Tıpkı Hugo gibi."

Derisinin içinde tedirginlik, nefesini kesen korku. "Bowen deneye tabi tutulurken onunla birlikte olmak tüm cesaretimi aldı. Hiçbir şeyim kalmadı."

"O zaman ondan vazgeçecek misin? Eşini reddedecek misin?"

Dizlerinin üzerine çökmek üzere sarsılan Kaia büyükannesine baktı. "O benim." Sesi öfkeyle çıkmıştı, çatlaklar onu dünyadan soyutlayan soğuğu paramparça ediyordu. "O benim!"

Bebe sanki Kaia'nın nefret ettiği bir konuyu açmamış gibi meyveyi tekrar ısırdı. Keyifle çiğneyip yutkunduktan sonra, "O zaman neden burada seninle değil? Gerçek bir eş burada seninle olurdu."

"Ona gelmemesini söyledim!" Kaia, Bebe'nin bunun için Bowen'ı suçlamasına öfkelenmişti. "Bu benim seçimimdi."

"Ne tür bir adam bunu kabul eder?" Bir ısırık daha. "Muhtemelen insan olduğu için. Onu reddet," dedi, sanki bu gerçek çok masal olacak kadar nadir değil de her gün olan şeymiş gibi. "Yeni bir eş bul."

"HAYIR!" Kaia büyükannesine hiç bu ses tonuyla bağırmamıştı. "Yapmayacağım!" İçinin derinliklerinde çiftleşme bağı büküldü, sonra tekrar yerleşti. Neydi bu? Bowen'ın acısı mıydı? Eşi onu terk ettiği için mi acı çekiyordu? "Sakın seçimlerim için onu suçlamaya kalkma!"

"Ne istersem onu yaparım." Bebe meyveyi bitirdi ve çekirdeğini kıyı şeridindeki küçük çalılarının arasına attı. "Her neyse, insanların güvenlik şefi senin için iyi bir eş değil. Tüm bu insanlar onu öldürmek için dışarıda."

Kaia'nın nefesleri acıyordu, karnı kaskatı kesilmişti. "O güçlü ve akıllı. Kolay bir av değil."

"Emin misin?"

"Elbette eminim! Kalbini parçalayan bir kurşundan kurtuldu, ölümden döndü ve beynine deneysel bir bileşik kullanılarak üç enjeksiyon yapıldı! Bowen *güçlüdür*." Bu sözleri söylerken içindeki korkmuş çocuk gerçekleri fark etti.

Bowen, profesyonel avcılarının düşmüş bir kumarbaz ve büyücü olan Hugo değildi.

Bowen onun annesi değildi, kendine hiç bakmayan bir doktordu.

Bowen onun babası değildi, dünyadaki güzelliği gören ama karanlığı görmezden gelen bir sanatçıydı.

Bowen karanlığı gördü, Bowen kötülüğü gördü ve Bowen aynı zamanda bir yırtıcıydı. İyiliğin tarafında yürümeyi seçen, ancak tehdit edildiğinde karanlığa karşı saldıran biri. Bowen son nefesine kadar bir çıldırmış gibi savaşırdı.

"Hâlâ onu reddetmeniz gerektiğini düşünüyorum." Bebe'nin yüz ifadesi uzlaşmazdı. "Bırakalım da güzel bir insan kadın bulsun. O zaman sen mavilikte, o da karada kalabilir."

O kadar öfkeliydi ki zar zor düşünebiliyordu, Kaia kuma vuran köpük beyazı dalgakıranların yanından sıçradı. "Hayır, hayır, hayır! O benim!" Ve onun bunu bildiğinden emin olacaktı.

Suya daldı.

- - -

Bebe içini çekerek ayağa kalktı. Belki de sürekli bahsettiği diz ameliyatını şifacının yapmasına izin vermeliydi. Küstah genç adam, ona kısa sürede dans etmesini sağlayacağını söylemişti.

"Hımm." İsteddiği kayayı bulduktan sonra tekrar kumun üzerine oturdu ve altında saklı kalın metal kabı ortaya çıkarana kadar kayayı itti.

Konteyneri ona veren Edison'dı.

Yüzmek ya da bir şey yapmak istemediği zamanlar için orada atıştırma malzemeleri bulundururdu. Yaşlıydı ve soyundan gelenlerin çoğundan daha uzun yaşamıştı. Eşinden de uzun yaşamayı planlamamıştı ama onun ölümünden iki gün sonra kalbi kırık küçük bir kız onun kabuğunun yanına kıvrılmıştı ve o zaman Bebe kendi korkunç kırıklığına nasıl boyun eğebilirdi?

Tembel olmasına ve isterse beş gün üst üste çikolata yemesine izin vardı.

Özel kabın sıcakken bile sert tuttuğu çikolataları karıştırırken -nasıl olduğunu bilmiyordu ve umurunda da değildi, sadece işe yarıyordu- elini şık siyah bir cihazın etrafına kapattı.

Telefon son modeldi ve ona torunlarından biri tarafından hediye edilmişti. Bu noktada telaşlanacak çok fazla büyük vardı. Torunu olduğunun hatırlatılmasını istemiyor gibiydi.

Kesinlikle çok eski. Armand, adada kendini yaralar da kimsenin haberi olmaz diye endişelenip duruyordu. Onun soyundan gelenler ne kadar endişeliydi!

Beyni çalıştığı için arama kodunu ezberden girdiğinde, çok şükür, ilk zil sesinde telefonun açılmasına şaşırmadı. "Genç adam, satranç oynar mısın?"

Bowen Knight'ın sesinde bir çatlak vardı. "En son bir ya da iki yıl önce bir maç için zamanım olmuştu."

"Ben kendi tarafımda bir oyun kuracağım, sen de kendi tarafında kur." Kaia'nın insanının stratejik zekâsı ilgisini çekmişti. "O istediği için mi gitmesine izin verdin yoksa üç adım düşündüğün için mi?"

"İlk birkaç dakika pek düşünemedim." Sesi artık düzensiz değildi. "Sonra Kaia'nın halkına karşı olduğunu ve herkesle susarken bile seninle konuştuğunu hatırladım. Bana adanızdan ve eskiden kabuğunuzun yanına kıvrılıp nasıl uyuduğundan bahsetti."

Bebe kıkırdadı. "İyi bir oyun olacak, sanırım." Telefonu kapatacaktı, çünkü Bowen Knight kadar güzel hilekâr erkekler her zaman hileleri için ödüllendirilmemeliydi, ama sonra kendi güzel hilekâr eşini ve konu ona geldiğinde onun kalbinin ne kadar yumuşak olduğunu hatırladı. "Söylediğin gibi işe yaradı."

Sonra kapattı.

Bir erkek kadını için biraz beklemeli. Onu elde etmek için okyanusları aşmış olsa bile.

Bebe gülümsedi. "Senden hoşlandım, Bowen Knight." Kaia'yı başkalarının, hatta kardeş ve abla olan kuzenlerinin bile göremediği bir şekilde görüyordu; korkularını ve kusurlarını görüyordu ama en da onun inanılmaz kalbini görüyordu.

Kaia Luna kendisinden olanları asla bırakmadı. Bebe de dahil.

"Birazdan o çocuğun yüzgecini tokatlayacağım," diye mırıldandı Bebe, suda tanıdık bir şekil gördüğünde huysuzca. "Şimdi sadece endişeli torunlarla uğraşmak zorunda değilim, Bowen Knight'a karşı bir satranç maçını kazanacak kadar uzun süre hayatta kalmak zorundayım."

Ve Kaia'nın dünyası parçalandığında onu tutacak güvendiği bir çift kolu daha olduğundan emin olmak için.

Çünkü er ya da geç ölüm hepsi için gelmişti. Eğer şanslıysanız, Bebe'nin şanslı olduğu gibi, onlarca ve onlarca ve onlarca yıllık sevgi, , çocuklar, torunlar ve hatta kim bilir nasıl büyük torunlardan sonra. Eşi Kaia'nın doğumunu görmüş, onu buruşuk elleriyle tutmuş ve tombul yanaklarından öpmüştü.

Kaia ve Bebe'nin kızını onun için adil ya da kötü yollarla savaştıkları kadar seven bir insan olan Bowen Knight için böyle bir hayat diledi.

Bölüm 68

KJ gitmiş. Karısını yataının yanında histerik bir halde bulduk. Onu bulma emrini vermemden yarım gün önce yatı dışarı çıkarmışlar ve bir noktada KJ yataın altındaki bir şeyi kontrol etmek için dalmış ve bir daha geri . Onu aramak için dalarken neredeyse boğuluyordu; aramaktan vazgeçmediği içiniane onu çıkarmak zorunda kaldı.

-Malachai Rhys Bowen Knight'ı aradı

BO, İtalya'nın ıssız bir sahil şeridinde ışıltılı bir gece gökyüzünün altında yalınayak dururken Mal'i **DİNLEDİ.** KJ ölmemişti, bu ikisi için de çok açıktı. Belli ki birileri Hugo'nun hacklendiğini fark etmiş ve KJ'yi defolup gitmesi için uyarmıştı. KJ'nin hayatta *kalıp kalmayacağı* ise başka bir soruydu.

"KJ'nin neden klana karşı döndüğüne dair bir belirti var mı?" diye sordu, gözleri ufukta, ayakları kumu kazıyordu.

"Şu ana kadar bir şey yok ama hâlâ hayatını araştırıyoruz. Ne olursa olsun, bir kadınla evlenip kendi canını kurtarmak için onu terk etmesi bana onun sandığımız gibi biri olmadığını gösteriyor."

Bo, KJ'de kötülüğe dair işaretler bulmak için beynini zorluyordu ama hatırlayabildiği tek şey diğer adamın iyi huyuydu. Bir şeylerin "ters " dair *tek* belirti, ikinci içneden sonraki gece odasında biri olduğu için uyandığı zamandı. Bunun George olduğunu düşünmüştü ama o anda ne olduğunu bir koku vardı.

Nane.

KJ'nin sürekli çiğnediği sakız gibi.

Öte yandan, ortaya çıkardıkları tüm yolsuzluk ve aldatma katmanlarıyla Bo hiçbir şeyi olduğu gibi kabul etmiyordu. "Bana zarar verme fırsatını değerlendirmemiş olması mantıklı değil."

Malachai, "KJ'nin uzun vadeli bir köstebek olması amaçlandıysa öyle," diye belirtti. "Sana karşı yapılacak herhangi bir eylem tüm istasyonu mercek altına alırdı. Patronları bunu tartmış ve KJ'yi kaybetmeye değmeyeceğine karar vermiş olmalı."

Bo'nun buna karşı bir yoktu ama şüpheleri devam ediyordu. "Mal, ona tuzak kurulmuş olma ihtimali var mı?" Bir haini saklamanın, o hainin ortaya çıkarılmasından daha iyi bir yolu olabilir miydi? "Hugo ihanet edenin adını ortaya çıkardığına gerçekten inanmış ama başından beri kullanılıyor olabilir."

"Buna bakıyoruz." Malachai'nin sesi okyanus kadar soğuktu; gerçeği ararken öfkesi hiç azalmamıştı. "Hugo'nun istihbaratı doğruysa, o zaman bu Konsorsiyum pislikleri düşündüğümüzden daha akıllıymış. Tüm bu insanların onlar için küçük yapmasını sağlayarak, kimsenin diğerlerinden haberi olmadan, büyük vurgunlarla dağıttılar."

"Evet." Malachai BlackSea'nin köstebeklerden arınmış olduğundan emin olmaya çalışırken, Bowen da Lily ve Cassius'a, sorun ne kadar küçük olursa olsun, İttifak içinde herhangi bir sorun belirtisi olup olmadığını araştırtıyordu; tıpkı BlackSea gibi, onlar da Konsorsiyum'un güvenlik ve sadakat duvarlarında açtığı küçük delikleri ortadan kaldırmak zorundaydılar. "Bunun KJ olmasını istemiyorum."

"Hiçbirimiz KJ olmasını istemiyoruz. Özellikle de Hugo'dan sonra." Düz kelimeler. "Önümüzdeki kırk sekiz saat içinde cenaze detaylarını öğrenmiş olmalıyım. Patolog hâlâ zehir üzerinde testler yapıyor."

Bo suyu izlemeye devam etti. "Cenaze ne zaman olursa olsun Heenali gelecek. Ama veda etmek için zamana ihtiyacı var."

"sağlayacağım. Ailesi zaten onun gece nöbetini kabul etti - oğullarının öldürülmeden önce aşık olma şansı bulmasından memnunlar."

Bowen, tüm bu kırık hayatların, tüm bu acının, Konsorsiyum üyelerinin bitmek bilmeyen bir güç arzusu yüzünden olduğunu düşündü. Barış içinde bir dünya görmeye dayanamıyorlardı, Psy, Dönüşen ve insanlar kendi köşelerinde kaldıklarında ve havada şüphe asılı durduğunda daha fazla kâr elde ediyorlardı.

"Eğer KJ değilse, ölmüştür," dedi Malachai aralarına düşen sessizlikte.

"Evet." Hugo'nun keşfine inandırıcılık kazandırmak için kurbanlık koyun olabilirdi. "Ama kabul etmek benim için ne kadar zor olsa da, o olması da mantıklı."

"Kimsenin şüphelenmeyeceği bir adam."

"Aynen öyle." Tamamen bakımla ilgili bir meslekte eğitim gören, arkadaş canlısı, rahat bir sörfçü tipi. "Benim ya da İttifak'ın sunabileceği her türlü yardım, sadece isteyin ve sizindir."

Gözü bir dalga kırığına takıldı. "Gitmem gerekiyor."

"Orada mı?"

"Evet." Bowen onu göremiyordu; çok uzaktaydı ama *biliyordu*. Bu gece hangi sahile geleceğini bildiği gibi... çiftleşme bağının çekimi Kaia yaklaştıkça daha da güçlenmişti, ta ki o sinyal, Bowen'ın kalbi de anten olana dek.

Deniz gece karanlığı ve çalkantılı olmasına rağmen giysilerini çıkardı ve beline kadar suya girdi. Onu ararken soğuk su yüzüne vuruyordu. Onu hâlâ göremiyordu ama derinliklerindeki vahşiliği hissedebiliyordu.

Bir şey bacağına çarptı.

Aşağı baktı, suyun içinden hiçbir şey göremedi. Bir darbe daha, bu seferki kalçasındaydı.

Dudakları kıvrılmak isteyerek denizi "dinlemeye" başladı ve bir dahaki sefere dalgalarla açıklanamayan bir değişim olduğunda, uzandı ... ama o çok hızlıydı, diğer formu okyanus için tasarlanmış olan oyuncu arkadaşı. Deli gibi kükreyerek, kanı buz gibi soğuktan korkamayacak kadar sıcak, suya daldı. Bu sefer onunla birlikte yüzeye çıktı ve insan formunda değildi.

Gözleri canlı, zeki ve yaramazdı. "Senin bir yunus olduğunu biliyordum." Çiftleşme bağından ve onun ruhuna işlediği bilgiden önce bile. "Tüm o oyunculuk, birbirine bu kadar sıkı sıkıya bağlı bir aile sürüsü, bu güzel gözler."

Bir dürtme daha, bu sefer kız suya dalmadan önce göğsüne doğru ve bir sonraki su yüzüne çıktığında dalabileceği kadar açıktaydı

Sudan çıkıp tekrar suya giriyor. Tekrar suya girip ona doğru kaymadan önce gösteriş yapıyordu. Elini nazikçe kızın narin teninde gezdirdi, şaşırdı, sevindi ve o kadar mutlu oldu ki canı acıdı.

Sırt yüzgecini okşadığında, tepeye yakın küçük çentik fark etti. Merakla eğilip inceledi ve bunun hayatının bir döneminde geçirdiği bir kaza sonucu mu oluştuğunu yoksa "diva tırnağı"nın karşılığı mı olduğunu merak etti.

Sabırsızca onu dürttü.

Gülerek ipucunu anladı ve onu tekrar okşamaya başladı.

Işık parladı ... ve sonra ellerinin altında kahverengi gözlü bir siren vardı.

Bacaklarını beline doladı, kollarını boynuna doladı ve onu vahşi, ıslak ve iniltili bir ihtiyaçla öptü. Adam da karşılık olarak onu öpmekten başka bir şey yapamadı, onu su gibi içine çekti ve kendisi kavruldu. "Geri döndün." Kelimeler döküldü.

Elindeki tüm kozları oynamıştı ama sonuçta bu onun seçimiydi ve Bowen'ın yapabileceği tek şey beklemektir.

"Çünkü sen benimsin." Amansız sözler. "Yaptığım şeyi söylediğimde yarı deliydim. Seni gördüğümde toprağı görmüyorum, Bo. Kalbimi görüyorum ve bu beni korkutuyor."

"Ben de," dedi boğuk bir sesle. "Okyanusta yüzüyorsun ve BlackSeayi avlayanlar olmasa bile okyanus tehlikelerle dolu. Orada tek başına olduğunu öğrendiğimde nefes almak için kendimi zorlamam gerekti." Onun Bebe'nin adasından ayrılıp doğruca kendisine gelmesini hiç beklemiyordu. "Tanrım, bebeğim, tek başına çok uzun bir yoldan geldin."

Ona verdiği gülümsemede gurur vardı. "Gelip eşimi almam gerekiyordu." "Bana sahipsın, Siren. Her zaman sahip olacaksın."

"Beni affet o zaman?" Burnunu onunkine sürttü. "Seni incittim." "Ah, Kaia, seni dünyalar kadar affederim."

Bu öpücük daha nazikti, daha yavaştı, birbirlerinin acılarını dindirirken anın her parçasında şefkat vardı. Adam onun ağır yaralı olduğunu, kayıplarının yumuşak kalbinde biriktiğini biliyordu. Ve onun da reddedildiği için yaralandığını biliyordu. Gerçek değildi, bunu anlıyordu ama de acıtmıştı.

Bu yüzden onun kendisini iyileştirmesine izin verdi ve o da onu iyileştirmeye çalıştı ve bedenleri birleştğinde, her ikisinin de ruhunu aydınlatan bir bağlılıkla oldu.

Daha sonra, kalın bir kilim sermek ve battaniyelerden sıcak bir yatak oluşturmak için onu kardan temizlediği kuma taşıırken Kaia, "Hugo'yu özledim," dedi ve sesi kırıldı.

Takip eden bir saat Kaia sonunda yolunu kaybeden arkadaşı için ağladı, Bowen'ın kollarında kıvrılmış yatarken hıçkırıklar tüm vücudunu sarstı.

- - -

KAIA daha önce hiç gece ağladığı ağlamamıştı, eşinin güçlü ve sıcak bedenine sarılmıştı, sırf tenine yumuşak gelsin diye seçtiği kalın bir battaniyenin altında güvendeydi. Çok genç yaşta öldürülen anne babası ve aptalca hatalar yapan Hugo için ağladı ve kendisi için, onu yaralayan yaralar için ağladı. Gözyaşları kuruyana kadar ağladı ve sonra düğümленene kadar ağladı.

Her şeye rağmen değişmeyen tek bir şey vardı: Bowen.

Onun aşkı. Onun dayanağı. Eşi.

Şişmiş göz kapaklarını kaldırdı.

Dalgaların yumuşak, rahatlatıcı sesi dışında etraflarındaki dünya sessizdi. Yukarıda, gece gökyüzü sanki binlerce küçük ışık sadece onlar için yakılmış gibi parlıyordu. Sıcaklık kışın keskin dişleriyle ısırsa da, tembel tembel ısınıyordu. Battaniye rahatlatıcı bir şekilde ağırdı ve arkadaşı kumun üzerindeki yataklarının etrafına kendi ısıtıcılarını kurmuştu.

O harikaydı. Ve ona aitti. Kederin yankılarını kovmak için boşuna bir çaba sarf ederek, "Kum muhtemelen zaten hiçbir şey istemediğim yerlerdedir," dedi.

"Yıkanmana yardım edeyim," diye cevap verdi aynı şakacı tonda, ama sesinde onunla birlikte ağladığını belli eden bir sertlik vardı.

"Heenali nasıl?"

"Kırılmış." Bowen dudaklarını kızın kuruyan saçlarına bastırdı. "Tek yapabileceğimiz ona zaman tanımak."

Kaia hem diğer kadın hem de Hugo için üzölmüştü, önemli ve cesur bir kadın kazanmıştı ama ne olduğunu asla bilemeyecekti.

birlikte olabilirlerdi. "Onunla arkadaş olacağım," diye söz verdi.

"Benimle Hugo hakkında konuşabilir. İttifak'ta kimse onu Heenali ve benim kadar tanımıyor."

"Heenali kırılması zor bir ceviz olabilir."

"Ben inatçıyım." Kaia arkadaşının sevdiği askere göz kulak olacak, onun anısına bir armağan sunacaktı. "Keşke onu tanıyabilseydin, Bo. Bence onu severdin."

"Bana ondan bahset."

O da öyle yaptı ve zaman zaman anılara güldüler, zaman zaman da yine ağladı. Ama arkadaşını Bowen'la paylaştı ve bunu yaparak onu biraz daha hayatta tuttu. "Burada seninle olduğum için çok mutluyum," diye fısıldadı. "Kendimi yeniden hissediyorum." Çılgınca bir telaş yok, kendi derisinin içinde klostrofobik bir hapislik hissi yok.

"Buraya yüzmen uzun zaman aldı." Acımasız sözler, daha sıkı sarılması. "Günlerdir bekliyordum, seninle gurur duyuyorum ama kalbimin bunu kaldırabileceğinden emin değilim."

"Ben su için ve uzun mesafeler yüzmek için yaratılmışım." Kaia dirseğinin üzerinde yükselip onun yüzüne baktı, yüzündeki sert çizgiler ve açılar şimdi onun için çok değerliydi. "Tehlikeli olabileceğini biliyorum ama korkmaktan çok yoruldum."

"Benden ne yapmamı istiyorsun?" Tereddütsüz bağlılık.

Kaia ona yeniden aşık oldu. "Kanatlarımı yeniden bulmam için bana yeterince zaman ver."

"Soru bile değil, *tesoro mio*."

Kendini onun hazinesi gibi hissediyor, ona tapıyor ve değer veriyordu. "Bu sefer ham duygularla hareket ettim." Adam onun saçlarıyla oynarken iç çekerek çıplak göğsünü okşadı. "Dönüş yolculuğum bilinçli bir seçim olacak." Kolay olmayacaktı ve korkuyu yenmek için yolculuğunu birçok ayırması gerekecekti, ama bu sefer kalıcı olmak için oynuyordu. "Maviyle başlayacağım ve topraklarına kadar çalışacağım."

Bowen uzanıp büyük bir eliyle yüzünün yan tarafını kavradı. "Şimdi canın acıyor mu?"

Kaia yalan söylemek istiyordu, ona şeytanlarını yendiğini söylemek istiyordu ama o onun eşiydi ve her şeyi hak ediyordu.

gerçek. "Oluşmaya başlıyor." Çirkin çalkantılar, soğuk ve sıcak parlamalar, düzensiz kalp atışları.

Bir elini onun sırtında gezdiren Bowen, onu sımsıkı kucakladı. "Git," fısıldadı kabaca. "Yakında görüşürüz."

Hugo'nun cenazesi için.

Yaralı kalbi acıya rağmen gerildi. Çünkü bu adam, onun korkusuna bile asla teslim olmayacaktı. "Bir gün yüzeceğim, sonra şehirlerimizden birinden yüksek hızlı bir jet yakalayacağım." Hem arkadaşı toprağa verilirken orada olabilmek hem de eşini tekrar görebilmek için.

"Bir BlackSea şehrine varır varmaz beni ara." Sert bir öpücük. "Elimde olsa sana mikroçip takardım."

Kaia güldü ama ona da sarıldı, her gün karşılaştığı tehlikelerden, onun mavilikte tek başına yüzmesinden korktuğu kadar korkuyordu. "Sana kurşun geçirmez bir palto alacağım."

- - -

KAIA, Bowen yüzerek çıkarken sudan yukarı doğru daldı. Onun elini kaldırdığını gördü ve bir hemen ona geri yüzme istedi. Ama bir dahaki sefere ona geldiğinde, bunu önce geceyi, sonra da günü geçirecek kadar güçlü bir şekilde yapacağına .

Şifacılarla ve Bebe'yle konuşacak ve Ivy Jane Zen'le tekrar temasa geçecekti.

En önemlisi, çiftleşme bağına dayanırdı. Eşi buna aldırmazdı.

Umut ve kararlılık kalbinde kanatlanmış bir varlıktı, birkaç saat sonra ilk yol noktasına ulaştı ve Bo'yu aramak için vites değiştirdi. Küçük yüzen kasabadaki arkadaşları otuz dakika sonra onu el sallayarak uğurladılar. İki ara nokta daha. İki arama daha. Okyanusun eşine iki öpücük daha kondurdu.

Kasabalar arasındaki en uzun yolu yarılamıştı ki, bir sonraki durağı olan uçağa yetişmeyi planlıyordu ki, görüş alanında bir şey parıldadı.

Korku, içgüdüsel ve soğuk, doğasının her iki parçasından da bir çığlık kopardı.

Sonra ağ etrafını sararak derisini kesmeye başladı ve bir kâbusun içine düştü.

Bölüm 69

Kaybolanlardan kaçı öldü, Mal? Halkımdan kaçını asla eve getiremeyeceğim?

-Miane Levèque'den Malachai Rhys'e, karanlık ve yağmurlu bir gece

KAIA gecenin bir yarısı gitmişti, güçlü, güzel bir kadındı ve korkusuzca suya girmişti. Kalçalarına kadar suya batmış halde dururken dönmüş ve karmaşık bir şekilde Bo'ya ısıklık çalmıştı. Bo da aynısını yaptı ve kadın büyük bir zevkle sırtıttı ... sonra da suya daldı. Ancak çok uzaklarda yeniden ortaya çıktı, yunus formu suyun üzerinde kavis çizerek geri sıçradı.

Bo onu bir daha görme umudu kalmayana kadar izlemişti. Daha sonra Venedik'e dönerek, geçmeyi planladığı yol noktalarından onu aramasını . Sireni vahşi bir yaratıktı ama onun endişesini anlıyordu, eve dönüş yolunun tamamını belirlemişti, böylece ofisinin duvarına astığı devasa dünya okyanusları haritasında onu takip edebilecekti.

İlk telefon kalbini sıkkan yumruğu hafifletmişti, Kaia'nın sesi yolculuğu tek başına yaptığı için kendinden çok memnun geliyordu. İkinci ve üçüncü aramalar onu gülümsetmişti. Dördüncüyü, Kaia'nın kendini okyanustan çıkarıp bir jete bineceği anı bekledi.

Hiç gelmedi.

Ciğerleri sıkışmış bir halde Malachai'yi aradı. "Kaia şimdiye kadar Miraza'ya ulaşmış olmalıydı." Yüzen şehri haritasında işaretlemişti. "aramadı. Sadece yarım saat gecikti ama bu konuda içimde kötü bir his var."

"Siktir." Malachai bu sert kelimenin üzerine telefonu kapattı.

Dakikalar sonra tekrar arayıp Kaia'nın Miraza'ya ulaşmadığını ya da şehrin uzun menzilli gözcüleri tarafından tespit edilmediğini teyit etti.

BlackSea bir arama başlatıyordu.

Bo umutsuzca ne yapabileceğini düşündü. BlackSea okyanusun en derin kısımlarını aramak için daha donanımlıydı. O yüzden karaya yakın bölgeleri araştıracaktı. Küçük bir tekneye komuta ederek, sahilden başlayıp kızın ona söylediği rota boyunca ilerleyerek suda çaprazlama ilerlemeye başladı.

Evet, kaybolmadan önce üç yol noktası belirlemişti ama belki de izini takip ederek neler olduğuna dair bir ipucu bulabilirdi. Belki de peşinde başka bir gemi gören bir yat ya da karşılaşacaktı.

Kaia bir geminin baş dalgasında sörf yapmış olabilir, kameraya yakalanabilirdi.

"Bunun Konsorsiyumla bir ilgisi olmayabilir," dedi kendi kendine. "KJ gitti." Ama beyninin güvenlik şefi kısmı şunu sordu: Eğer KJ tehlikeli bir merkezi köstebekse, BlackSea'nin bilgisayar ve iletişim sistemlerinde ne bırakmıştı? Başkalarının ya da veri indirebileceği arka kapılar mı? Kaia da yol noktalarından ailesini etiketlemiş, muhtemelen onlara hedeflediği rotayı vermiş olmalıydı. Ya düşmanın iletişimi izlemenin bir yolu varsa? Ya da şehirlerin yakınlarında gözcüleri vardı ve Kaia'nın muhtemel yolunu bulmuş olabilirlerdi.

Uzakta bir sırt yüzgeci belirlediğinde kalbinin küt küt attığını hissetti ama bunun bir köpekbalığı olduğu anlaşıldı. Köpekbalığı devasa boyutlardaydı ve yanında uzun süre yüzdükten sonra değiştiğini ve sağını aradığını fark etti. O da sola gitti. Ve denizin diğer yaratıkları aniden ortaya çıktığında, teknesini nereye sürdüğüne çok dikkat etti.

Hep birlikte aradılar, Bowen'ın kalbi onu mavinin daha da derinlerine götürdü. Çiftleşme bağı ona Kaia'nın hayatta olduğunu söylüyordu ve onu akli başında tutan tek şey de buydu.

Malachai dört saat sonra geri aradı, saçları nemliydi ve vücudunun üst kısmı üzerinde ıslak lekeler olan siyah bir tişört giymişti. "Ondan iz yok ve suda arayan yüzlerce insan var. Ya sen?"

"Hiçbir şey yok." Tanıdık, oyuncu bir yunusun izi bile yok. "Yoldan sapmış olması mümkün mü?"

"Kaybolmalarla birlikte, tüm insanlarımız için katı kurallarımız var. Bebe'nin adasından ayrıldığında çok kızgındı ama adanın hemen dışında Armand'a rastladığında ona tam olarak nereye gittiğini söyledi. Ve İtalya'dan ayrıldıktan sonra uğradığı ilk yerleşim yerinde dönüş yolunu açtı." Malachai bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Rotasının dışına çıkarsa hepimizin ne kadar korkacağını çok iyi biliyor."

Bowen'ın zihni kutup soğuşuna kadar soğudu. Şu anda korku hissetmeyi göze alamazdı. "Bunlar ağa bağlı bir sistemde dosyalanmış rotalar mı?"

"Hayır." Malachai kollarını kavuşturdu. "Bu verileri her şehir veya kasabadaki yerel bir birime izole ettim; bu birimlere yalnızca ben, Miane ve şehirlerin komutanları erişebilir. Griffin Miraza'da, o da en az kadar BlackSea'ye sadık ve Kaia'yı yakın arkadaşı olarak görüyor."

Bo, Mal'ın sözüne inandı; diğer adam halkını tanıyordu. Ama . . . "Griffin'in hayatında yeni biri yok mu?" Bo, Heenali'nin onun yaptığını yapacağını asla düşünmezdi.

Mal'ın yüzü gerildi. "Hayır. Güven bana Bo. Kaia'nın güzergâhındaki komutanların hiçbiri dönüştürülemezdi; şüphelenmekten başka bir şey yapamayacak kadar çok insan kaybettik."

Bo yön . "İnsanların yerde eğlence ve yarış tekneleri var," dedi. "KaraDeniz bölgesine girmemeleri gerektiğini biliyorlar" -döndükten sonra da bu emri yinelemişti, kazara girenler derhal kendisine bildirilecekti- "ama Kaia'nın eve dönüş rotası onu insanların uzaktan fark edebileceği bölgelerden geçirmiş olmalı."

"Deniz uçsuz bucaksız bir yer, Bo," dedi Malachai açıkça. "Bizim ama yardımı geri çevirecek kadar kibirli değilim. Halkına danış."

İşte o zaman Bo sormak istemediği bir soru sordu. "Mal, bir çiftleşme bağının kötü bir sinyal gibi gidip gelmesi ne anlama gelir? Hâlâ var ama bir saniye önce güçlü, bir saniye sonra düz."

"Çiftleşmedim ama kime soracağımı biliyorum." Bir dakika sonra geri dönerek, "En iyi tahminle ya bilinci yerinde değil ya da uyuşturulmuş." dedi. Yüzünde acımasız çizgiler vardı. "Ona ulaşabilir misin?"

"Genel yönü hissedebiliyorum." Göğsünde bir işaret feneri gibi. "Ama *çok uzakta* ve sinyal sürekli kesiliyor." Bu ilk kez olduğunda neredeyse kusacaktı ama bir anlık panikle

konsantrasyonunu kaybettiğini ve kızın hâlâ içinde ama "daha sessiz" olduğunu fark etmişti. "Bir uçağa bineceğim, izini sürmeye çalışacağım."

Malachai, "Çiftleşme bağının çağrısı her zaman o kadar spesifik değildir," diye uyardı. "Ama genel olarak geniş bir alana daraltabilirseniz, en azından aramaya odaklanabiliriz."

"Vasic'e sordun mu?" Bazı ışınlayıcılar fiziksel konumların yanı sıra yüzlere de kilitlenebiliyordu.

"Evet. Diğer kaybolanlarla aynı şekilde engelleniyor. Yüzleri artık mevcut görüntülerle eşleşmesin diye kasıtlı olarak yara izi bırakıldı." Şakağında bir damar nabız gibi atıyordu. "Kurtardıklarımız, piçlerin onları kesmek ve damgalamak için hızla hareket ettiklerini söylüyor. Birkaç dakika içinde."

Bowen o anda ve vahşi bir intikam duygusuna sahip olduğunu fark etti. "Git. Aramaya devam et." Bu emir üzerine konuşmayı sonlandırarak, George'u avladıkları sırada kullandığı ağı aktif hale getirdi. Ama bu kez, suda olduklarını bildirenlerle sınırlı tuttu. Bunu yaptıktan sonra karaya ve bir uçağa doğru yola çıktı. . . bir seçeneği daha olduğunu fark etti.

İşe yaramayabilirdi ama denemeye değerdi. Ancak bunu kullanırsa, İttifak'ı bu avantajı hiç kullanacak bir adama borçlandırabilirdi. Bu yüzden düşünmek, nelerden vazgeçtiğini akıllıca belirlemek zorundaydı.

Telefonunu eline alarak pek kimsenin sahip olmadığı bir kod girdi. Kardinal telekinetik cevap verdiğinde, "Krychek," dedi. "Bir iyiliğe ihtiyacım var. Beni bağlayabilir misin? Ofisimde değilim."

"Yola çıkıyorum."

Kaleb Krychek telefonu kapatmadan hemen önce Bo'nun önünde belirdi. Kardinal ışınlamacı her zamanki gibi siyah bir takım elbise giymişti. Ama bugün kravatı yoktu, beyaz gömleğinin yakası açıktı. Saçları da her zamanki gibi değildi, siyah telleri dağılmıştı.

"Alışılmadık bir yer." Krychek küçük ama hızlı tekneye vuran suya baktı, dengesi kadar mükemmeldi ki teknelerde büyüdüğünü düşünebilirdiniz. Işınlananların olayı buydu; doğaüstü bir fiziksel zarafetleri .

"PsyNet için sana bir insan zihni vereceğim," dedi Bowen, elleri şu anda bir sonraki emrini beklerken uğuldayan kontrol panelinde kenetlenmişti; Krychek'le yapacağı konuşmayı beklerken tekneyi durdurmuştu. "Benimki."

"O kadar kolay değil," diye cevapladı Krychek, bir kardinalin bakışlarındaki siyah üzerine beyaz yıldızların ürkütücülüğünü okumak imkânsızdı. "PsyNet'e faydalı olabilmesi için bağlantının gerçek bir duygusal bağ olması gerekir. Yoksa vicdansızlar insanları çoktan ağa dahil etmiş olurdu."

"Empatileriniz var." Güçlü Psy'lara güvenmiyor olabilirdi ama Bo bir canavar değildi; güçlü *olmayan* ve PsyNet'in başarısız olması halinde korkunç bir şekilde ölecek olan milyonlarca Psy için endişeleniyordu. Sonuç olarak, Krychek'in talebini yaptığı günden beri bu talebin ne anlama geldiğini düşünüyordu ve bugün çaresizlikten dolayı Psy'ların gözden kaçırdığı bir şeyi görmüştü. "Ben empatları severim. Biriyle dostluk kurmak zor olmayacaktır."

"Arkadaşlık." Kaleb'in gece yarısı sesi derin düşüncelere dalmıştı. "Aşk doğru türde bir psişik bağ yaratmak için işe yarar, ama arkadaşlık? Kimse bunu düşünmedi."

"Muhtemelen Psi-insan dostluklarının nesli tükendiği içindir." "Olabilir. Bu pazarlıkta kaybeden taraf olmam da mümkün."

Bowen diğer adamın esrarengiz bakışlarını tuttu. "İttifak'ı satmayacağım." Kaia onun özgürlüğü için insanlığı esaret altına aldığını öğrenirse bu onu mahvederdi. "Ama zihnim bana ait ve onu sana teslim ediyorum. istediğin herhangi bir deneye karşı koymayacağım."

Krychek bir kaşını kaldırdı. "Bir kalkanınız var."

Bo kafasının içindeki kalkanı söküp atmak isteyeceğini hiç düşünmemişti. "Kır onu," dedi açıkça. "Psy'ın yoğun telepatik güç kullanarak Değişken kalkanlarını parçalayabildiğini biliyorum." Bu genellikle ölümle ya da ağır beyin yaralanmalarıyla sonuçlanırdı ama Krychek, Bowen'ın zihninden yeterince şey kurtaracak kadar zekiymi.

Kaia bu seçiminden dolayı ondan nefret edecekti ama Bo eşini düşman ellere bırakmak niyetinde değildi. "Ve eğer bunların hiçbirisi işe yaramazsa, o zaman sana istediğin kadar iyilik borçlu olacağım. *Bana*, İttifak'a değil ama onlara ömür boyu borçlu kalacağım." Boynunda bir değirmen taşı olacaktı çünkü Krychek'in acımasız doğası hakkında hiçbir yanılması yoktu ama bu bedel Bowen'ın ödemeye fazlasıyla istekli olduğu bir bedeldi.

"Adil bir anlaşma," diye kabul etti Krychek. "PsyNet'e arkadaşlık bağı yoluyla katılma girişimine gelince, iğrenç bulduğunuz bir eylemi neden kabul edesiniz ki? İnsan zihninin kutsallığına saygı duyma konusunda Psy'l güvenmediğinizi açıkça belirttiniz - eğer arkadaşlık bir bağ kurmak için yeterli olsaydı, PsyNet'te milyonlarca telepat tarafından kuşatılmış olurdunuz."

Bowen çalkalanan midesini acımasızca kontrol altında tuttu. "Bir yüzü kilit olarak kullanarak ışınlanabiliyorsun, değil mi?"

"Evet."

"Eşimi bulmak için sana ihtiyacım var." Krychek şüphesiz dünyadaki en güçlü ışınlanma yeteneğine sahip telekinetikti; Bowen bunu denemek zorundaydı, Krychek'in Vasic'e görünmeyen "sinyalleri" alıp alamayacağını bilmek zorundaydı.

"Eşinizin yüzünün net bir görüntüsüne ihtiyacım var."

Telefonunu çıkaran Bo, bir gün mutfakta gülerken çektiği Kaia'nın fotoğrafını Kaleb'e gösterdi. "Bende daha fazlası var." Göz gezdirdi.

"Kilit yok," dedi Krychek neredeyse aynı anda. "Hayatta olduğundan emin misin?" "Evet." Bo kalbine bir yumruk indirdi. "O burada."

Krychek acımasız bir piç olabilirdi ama aynı zamanda başka bir Psy ile çiftleşmişti. Bowenın tanıdığı her şekil değiştiren kardinalin Sahara Kyriakus'la olan ilişkisini bu şekilde tanımlıyordu. Duygusal bağlarını hissedebilecek kadar çifte yakın olanlar için bu bir çiftleşme gibi geliyordu. Bu yüzden Krychek'in sadece başını sallaması Bo'yu şaşırtmadı. "Farklı bir şey giyiyor mu?"

"Hayır." Kaia suya çıplak girmişti, çıplak çıkacaktı. "Başka ne kullanabilirsin?"

"*Sadece* ona ya da kesinlikle sınırlı sayıda insana götürebilecek bir şey. Göz rengi işe yaramaz. Saç rengi ya da dövme benzersiz olmadığı sürece dövme de işe yaramaz. Koleksiyon olmadığı sürece çoğu yara izi işe yaramaz. Bir kilit için bulanık kimlik çizgileri olamaz."

Krychek dalganın sallantısını kolaylıkla atlattı. "Onu bu şekilde bulmaya çalıştığımda," dedi, "ona bir yermiş gibi davranıyorum ve bir yeri bulmak için o yerin ayrıntılı bir görüntüsüne ihtiyacım var. 'Yer' ne kadar küçükse, imgenin de kadar spesifik olması gerekir çünkü

Etrafında ona bir bağlam kazandıracak veya onu benzer başka bir yerden ayıracak hiçbir şey yok."

Kaia'nın vücudunda dövme ya da başka belirgin bir işaret yoktu, - "Peki ya içe doğru kıvrılmış ve dördüncü parmağın üzerine hafifçe binen küçük bir parmağa ne dersin?"

"Çok genel. Çok fazla isabet ihtimali var."

"Ayak parmağında da bir yara izi var ve tırnağı eksik. Kaia'nın tırnağının üzerine, bir vardiya boyunca ve sonrasında kalıcı olan mürekkeple çok renkli küçük noktalar dövmesi yaptırılmış." O kadar küçük bir şey ki kaçırınlar bunu gözden kaçırmış olabilirler; "diva tırnağındaki" renkler Kaia'nın diğer tırnaklarına sürmeyi sevdiği cilayla uyumluydu.

"Evet," dedi Krychek. "Bu muhtemelen yeterince eşsiz, ama bana bir görüntü lazım."

Bo çılgınca fotoğraflarını gözden geçirdi. Gülen yüzünün, hareket halindeki vücudunun bir sürü fotoğrafı vardı ama ayakları yoktu. Siktir, siktir, siktir!

Bölüm 70

"En sevdiğim adama böğürtlenli turta yapacağım" deyin.

-Bowen Knight gülen Kaia Luna'nın fotoğrafını çekerken

BO fotoğrafları tekrar **gözden geçirdi** ve bir sabah yatakta uzanırken çektiği Kaia'nın videosunda durdu. Kaia oturmuş kameraya surat yapıyordu ve aniden atlamıştı.

Telefonu düşürmüştü . . . ve *orada*.

Görüntüyü dondurarak Krychek'e çevirdi. "Bu net yeterli mi?"

Kardinalin onu incelemesi, yakınlaştıırıp uzaklaştıırarak neredeyse bir dakika sürdü. "Bir kilidim var," dedi uyarıda bulunmadan. "Zayıf ama kullanılabilir."

"Yap şunu." Bowen elini Kaleb'in omzuna koydu. Telekinetik kişinin temasa ihtiyaç duymayacak kadar güçlü olduğunu hissediyordu ama geride kalmaya hiç niyeti yoktu.

Zamanda ve mekânda bir kayma ve sonra altında sallanan bir zeminde duruyordu. *Bir tekne*. Bu düşünce aklından geçerken bile Kaia'nın küçük odanın içindeki bir ranzada oturduğunu gördü. Başı öne eğikti, titriyordu ve sadece ince bir battaniyeye sarınmıştı. Ayrıca yüzünün bir tarafında büyük bir çürük ve her iki da yüzünü çaprazlama kesen ince kesikler vardı.

Kadının önünde dizlerinin üzerine çökerek, kadın ona bir hayaletmiş gibi bakarken saçlarını nazikçe geriye doğru okşadı. "O piçler sana ne yaptı?"

"Bo! Sen gerçeksinsin!" Ona sıkıca sarıldı, battaniye hâlâ ellerindeydi. Geri çekildiğinde gülümsemeye çalıştı. "Ah." Öfkesiyle savaşıırken yüzünü buruşturarak, "Isırdığımda bana yumruk attı" dedi.

onlardan biri." Sesi çok tatmin olmuş gibiydi ama sesi bulanık çıkıyordu, yüzünde bir şeyler kırılmış ya da fena halde morarmıştı.

"Seni kestiler."

"Hayır, ağdan. Yunus derim kolayca iz bırakır." Gözlerinde bir parıltı. "O pisliği o kadar kötü ısırđım ki bıçağını okyanusa düşürdü. Diğerleri çürük ağ izlerinin elini sarana kadar beni saklayacağını söyledi. Belirlenmiş kesici o olmalı." Sesi daha da bulanıklaştı, göz kapakları titriyordu. "Kahretsin, ben
_"

Kız öne doğru yığılmadan önce onu kollarının arasına alan Bowen, Krychek'e baktı. "Buraya geri dönebilir misin?"

Kardinal başıyla onayladı. "Elimde yeterince özel konum işaretleri var." Kaia'ya bir bakış attı. "Nerede?"

Bo'nun içgüdüğü onu bir İttifak hastane tesisine götürmekti ama Kaia'yı karaya çıkararak ona zarar veremezdi. Onu ve dolayısıyla Krychek'i Ryūjin'e götürerek BlackSea'ye de ihanet etmeyecekti. "Malachai Rhys'in yüzünü biliyor musun?" Diğer adam Lantia'da aramayı koordine ediyor olmalıydı.

"Evet. Su Dönüşenlerini rahat bırakıyorum ama kim olduklarını biliyorum."

Cevap Bowen'ın son endişelerini de giderdi; eğer Krychek Mal'in yüzünü biliyorsa, istediğı zaman Mal'e ışınlanabilirdi. Bo diğer adama bir fotoğraf göstererek BlackSea'nin güvenlik duvarını aşmış olmazdı. "Git."

Rüzgâr ve tuzlu su serpintisi bir kalp atışı sonra yüzüne çarptı. Önünde, Bowen'ın taşıdığı şeye odaklanmadan önce Malachai'nin kasları gerildi. "Benimle birlikte!"

Bo, Kaia'yla birlikte şehrin içine girerken Krychek'in güvertenin kenarında pozisyonunu koruduğunun farkındaydı. Krychek onu büyük bir revir gibi görünen bir yerdeki yatağı yatırır yatırmaz şifacılar Kaia'nın üzerine üşüştü. Birkaç saniye sonra üzerinde sadece bir omzundan sarkan büyük siyah bir tişört olan ıslak bir Miane Levèque belirdi; elini doğruca Kaia'nın tenine koydu.

Eşikle ten tene temasını kesemeyen Bowen, BlackSea'nin First'üne baktı. "O iyi olacak mı?" Yüzüne aldığı darbenin acımasızlığını görmezden gelmek imkânsızdı; parlak

Revirdeki ışık derideki her kırığı, her santimlik siyah çürüğü belirginleştiriyordu. Onunla nasıl konuşmuştu ki? Elmacık kemiği parçalanmış gibi görünüyordu ve bir göz çukuru tehlikeli bir şekilde .

Miane başını ona doğru çevirdi, gözlerinde hiçbir şey yoktu. insan . . . hayvan da değil. Bunun anladığı gibi değildi. O anda Bo'nun tahmin edemeyeceği düşünce süreçlerine sahip, tamamen yabancı bir yaratıktı. "Krychek'in yer işaretleri var mı?"

Bo başını salladı.

"Git." Emir hem ona hem de Malachai'ye yönelikti. "O piçleri bulun, en azından birini sorgulamak için canlı tutun." Parmakları ani ve beklenmedik bir şekilde Malachai'nin omzuna dokundu, arkasındaki alfa gücü çiftleşme bağı boyunca dalgalanan bir şeydi. "O benim elimde."

Bir an önce harekete geçmezlerse Kaia'yı kaçıran korkakları bilincinde olan Bowen, onunla teması kesmek için kendini zorladı ve Malachai ile birlikte yola koyuldu. Lantia'nın doğu güvertesine vardıklarında on tane soğuk gözlü BlackSea erkeği ve kadınının Krychek'e silah doğrulttuğunu gördüler. Kardinalin yüzünde eğlenen bir gülümseme vardı. O kadar güçlüydü ki, muhtemelen onlar tetiği çekmeden önce onunu da telekinetik olarak şehrin uzak köşelerine itebilirdi.

Malachai iki adamının silahlarını almadan önce "Geri çekilin," diye emretti. "Dost olmayanları getiriyor olabiliriz. Yeniden silahlanın ve tetikte olun."

Başlarını sallayan iki adam hızla uzaklaştı.

"Krychek," dedi Bowen aynı anda. "Biz hazırız."

Bir kalp atışından daha kısa bir süre sonra Kaia'nın tutulduğu odanın içindeydiler. Krychek küçük bir telekinetik güç darbesi kullanarak kilidi kırdı. Malachai'nin uzattığı silahı alan Bo gidip kapıyı dikkatle açtı. Dışarıya bir göz attığında dar ve karanlık ahşap panelli bir koridorun merdivenlere çıktığını gördü. Bu tekne her neyse, küçüktü. Bu da muhtemelen fazla mürettebatı olmadığı anlamına geliyordu.

Ama Kaia "diğerleri" demişti, yani en az üç kişi olmalıydı.

Arkasında Malachai ve Krychek' olduğunu bilerek sessizce merdivenlerden çıktı ve ışığa çıkarken son derece dikkatli davrandı. Kurşun yok

kafasının yanından vızıldayarak geçti. olmadı. Etrafına bakındı ve küçük bir balıkçı teknesinde olduklarını fark etti. Solunda, teknenin gövdesine yaslanmış bir ağ, diğer zanaat aletleriyle birlikte buruş buruş duruyordu. Ön tarafta dümenin başında kaptan şapkasıyla bir adamın silüetini görebiliyordu.

Başka bir adam geminin diğer ucunda -Bo'nun arkasında- duruyordu ve dürbünle geri çekilen ufku tarıyor gibiydi. Bo teknenin sağ tarafında, kaptana dürbünlü adamdaki daha yakın duran üçüncü bir adamı zar zor görebiliyordu. Onun da dikkati dışarıdaydı.

Eli sargılı olan dürbünlü erkekti.

Şerefsiz.

Kendi elini arkasına götürerek Malachai ve Krychek'in yararlanması için denizcilerin sayısını . Bileğine gelen bir dokunuş ona mesajın alındığını söyledi. El hareketlerini değiştirerek adamların bulunduğu üç yönü işaret etti. Ardından, mesaj anlaşıldığında, kış tarafını işaret ederek diğerlerine hangi hedefi aldığını söyledi.

Ondan sonra hızdan başka bir şey yoktu.

Bo geminin karnından fırladı ve dürbünlü adama doğru ilerledi. Fark edildiğinde bağırışlar yükseldi ama artık çok geçti. Kaia'ya vahşice davranan adam dürbününü güverteye düşürmekten başka bir şey yapamadan onu yere serdi.

Ve evet, Bo silahının kabzasını herifin suratına vurmaktan, elmacık kemiğini kırmaktan ve gözünü yuvasından çıkarmaktan büyük zevk alıyordu. "Bu Kaia için."

Bu pisliği öldürüp okyanusa atmaya hazırdı, öfkesi soğuk bir dalgaya dönüşmüştü ama akıllı Kaia'nın BlackSea'nin kayıplarından bahsederkenki üzüntüsüne , Miane'in en az bir canlı kaçıran getirme konusundaki sözleri kafasında çınladı. Adam öksürüp güverteye düştüğü yerden kalkmaya çalışırken, "Sadece acı çektiğin için hayattasın," dedi. "Yerde kal yoksa zavallı kafanı uç."

Ne yazık ki pislik edecek kadar aptal değildi.

Yine de silahını doğrultan Bowen, hem kaptanın hem de diğer mürettebatın benzer şekilde yakalandığını görmek için ona doğru baktı.

Krychek'in yakaladığı adam bir metre havada yüzüyor, kollarını ve bacaklarını çaresizce sallıyordu. Gözlerinin akı, sık sık suya giren bir adamın koyu ten rengine karşı parlıyordu.

Krychek ellerini pantolonunun ceplerine soktu. "Şehre dönmek ister misiniz?"

Bo'nun sert bir baş hareketiyle tüm gemi Lantia'nın yanında belirdi. Bu arada Krychek sanki bir akşam gezintisine çıkmış gibi görünüyordu, büyük bir gemiyi ve çok sayıda insanı yarım okyanus ötesine nakletmiş gibi değil.

Bowen diğer adama baktı. "Bu üç Psy?" Zihnine karşı psişik bir saldırı hissetmemişti ama bunun tek nedeni üçünün de kafasının karışmış ve dehşete düşmüş olması olabilirdi.

"Hayır, insan."

Malachai Krychek'e, "Bundan sonrasını biz hallederiz," dedi. "BlackSea sana borçlu."

"Hayır. Ödeme yapıldı."

Krychek ışınlandıktan sonra Malachai'nin gözleri Bowen'inkilerle birleşti, gözlerinde sessiz bir soru vardı. Bo sadece başını salladı. Şimdi şeytanla yaptığı pazarlığı konuşmanın sırası değildi. Kaia'yı tehlikeden kurtarmak için tekrar tekrar yapacağı bir pazarlıktı bu. "Daha sonra."

Malachai başını sallayarak bir halat attı ve tekne kısa sürede Lantia'ya karşı emniyete alındı.

Üç tutsak gemiden indirilip şehrin açık güvertesinde dizlerinin üzerine çöktürülürken titriyorlardı. Miane saniyeler sonra ortaya çıktı, üzerinde hâlâ kalçalarına kadar inen ve bir omzundan düşen büyük siyah tişörtten başka bir şey yoktu. Bo birden bunun Malachai'nin görüşme sırasında giydiğiyle aynı olduğunu fark etti. Onu erkek arkadaşının kıyafetleriyle oyun oynayan bir genç kız gibi göstermiş olmalıydı.

Ama Miane Levèque bir kız değildi, içinde yanan güç tüyler ürpertici bir soğukluktaaydı.

İnsanlık dışı bakışları bir anlığına onunkini buldu. Başıyla onayladı. Kaia güvendeydi.

Kalbi sıkışan Bo, silahını tutsaklara doğrulttu ve sargılı olanın tetiğini çekmemek için kendini zorladı.

eli ve kırık yüzü. Gemide öldürmeme kararı almıştı ve şimdi Miane'in şehrindeydi; bu onun yönetmesi gereken bir gösteriydi.

"Benimkilerden birini aldınız," dedi Miane üçüne de ipek gibi.

"Konuş." Kaptan gevezelik etmeye başladı. "Onu kurtardık. Yüzüyordu -" Sözlere, Miane'in ona öyle sert bir ters vuruş yapmasıyla etli bir gümbürtüyle sona erdi ki, şiddetli bir güçle güverteye çarptı; dizlerinin üzerinde doğrulmaya çalışırken kanlı bir dişini tükürdü.

"Bana bir daha yalan söylersen okyanusa gidersin." Miane sesini yükseltmedi, tehdidi bu kadar kontrollü olduğu için daha da ölümcüldü. "Şimdi tekrar soracağım. Neden benimkilerden birini aldın?"

Bölüm 71

Miane Levèque bir köpekbalığı nasıl güzelse öyle güzel. Keskin, temiz hatlar ve ölümcül bir güç - ama vahşi bir ısırıkla. Onu hafife almayın.

-Büyük değişken alfalar hakkında konsorsiyum brifingi

" ALDIM!" Yüzü parçalanmış tayfaydı, kelimeleri kalındı ama anlaşılabilirdi. "Kolay para dedi!" Kaptanı göstererek. "Karaborsacı bir koleksiyoncu için bir yunus yakalamasına yardım etmem gerekti. Ağa kadar onun bir insan olduğunu bilmiyordum!"

"O zaman yüzünü kesmek için neden bıçağın vardı?" Bowen'ın parmağı tetiğe basmaya başladı.

"Bo." Miane'in sesi, bir emir değil, neyin tehlikede olduğunu yumuşak bir şekilde hatırlatıyordu.

Alfa'dan Alfa'ya.

Dişlerini gıcırdatarak, kontrolün tekrar kendisinde olduğunu söylemek için başını salladı. Miane, "Onu maviliklere atın," dedi.

Çılgılık atan erkek dövüşmeye çalıştı ama faydası olmadı. Malachai ve Bo herifi denize attılar ve Bo silahının ucuyla onu buzsuyun içinde tuttu.

"Ya sen?" Miane diğer mürettebata ürkütücü bir şekilde *başkalaşmış* gözlerin tüm etkisini gösterdi. "Sen de bana yalan söylemek ister misin?"

Pantolonunda ani bir ıslaklık, havaya yükselen amonyağın keskin kokusu.

Malachai kısaca "Deniz suyu," dedi ve kısa süre sonra damlayan metal bir kova uzattı.

BlackSea güvenlik şefi mürettebatı ıslattı.

Mürettebat inleyerek kollarını kendine doladı. "O benim amcam." Kaptana bir bakış attı. "Büyük bir kontratı olduğunu söyledi, mürettebata ihtiyacı varmış."

"Bir Dönüşen alacağını biliyordun."

Kaptanın yeğeni Miane'in sessiz sözleri karşısında kustu. Malachai onu da yıkadı ama başka bir adam silahsız bir kadına vahşice davranırken seyirci kalmaya razı omurgasız erkeğin, şimdi çok daha keskin dişlere sahip yırtıcılarla karşı karşıya olduğu için konuşamayacak kadar korktuğu belliydi. Miane dikkatini tekrar kanlı kesik dudağı ve eksik dişi olan kaptana çevirdi. Ona gülümsedi ve bu siyah, kıvrımlı, soğuk kanlı şeylere ait bir gülümsemeydi.

"Siktir et," dedi kaptan, sesinde bir titreme vardı. "Bunun için yeterince para almadım." Onlara bildiği her şeyi anlatmaya başladı, bu sırada sudaki tayfa morarmaya başlamıştı.

Kısacası, kaptan gri piyasa veya karaborsa işlerine açık olmasıyla tanındığını itiraf etti. Yasa dışı uyuşturucu taşımış, egzotik hayvan kaçakçılığı yapmış ve diğer suç davranışlarında bulunmuştu. Birdenbire, kendisini önceden belirlediği başka bir işe götürmeyen bir iş için beş haneli önemli bir meblağ teklif edildiğinde, bu şansa balıklama atlamıştı.

"Zaten bölgedeydim - genel bir konum gönderildi ve tam olarak hangi yunusu yakalamam gerektiğine dair ayrıntılar söylendi," diye devam etti. "Sıradan bir vahşi yunustan daha büyük, yüzgecinin üst kısmında küçük bir çentik var, belirli bir yöne doğru sürsüz yüzüyor. Konuştuğum adam onu bana gelirken gördüklerini söyledi."

Kaptan yüzündeki deniz spreyini silmek için kolunun tersini kullandı ve dudağındaki kan yanağına bulaştı. "Eğer onu yakalarsak, tüm ödemeyi alırız. Eğer , yine de on bin dolar alırız. Fena bir anlaşma değil."

"Sana onun yüzünü kesmeni mi söylediler?"

Cildini eski bir parşömen rengine boyayan kan süzülürken kaptan başını salladı. "Çürük ve ağdan kalan izlerle yeterince berbat olduğuna karar verdim." Gözleri suyun içindeki adama kaydı. "Onu mürettebat olarak kullanıyorum ama sapık herifin teki. Anlaşmanın bu kısmı üzerinde tereddüt ettiğimde kesmeye gönüllü oldu."

Hırsızlar arasındaki onur için çok fazla.

Soğuk bir gülümsemeyle suya dalan Bowen, "çarpık" herifin geri çekilmesine ve affetmeyen maviliğin daha da içine girmesine neden oldu.

"Bağlantınız kimdi?" Miane yüzünü buruşturan kaptana sordu.

"Adı Gianco. Adam rıhtımdaki bir sürü şey için aracılık yapıyor." Onlara Gianco'nun iletişim bilgilerini ve adamın izini nasıl bulacaklarına dair daha fazla bilgi vermekten mutluluk duydu. "Daha önce de bana iyi işler ayarlamıştı, bu yüzden anlaşmanın yasal olduğunu biliyordum."

Bo silahını kaptanın kafasının arkasına dayamak için yer değiştirirken, Malachai tuzlu suyun içinde yüzünü cehenneme çevirmiş gereken mürettebata göz kulak oldu. "Bunu daha önce de yaptın," dedi Bo. "Başkalarını da aldın."

Adam dondu kaldı.

Miane gülümsedi. "Beynini patlatacak değil ya," dedi nazikçe. "Sen onun eşini aldın. Ölmek için yalvarana kadar derini santim santim sana işkence etmek istiyor. Bunu kendin için kolaylaştır ve bize her şeyi anlat."

"Sadece bir kez daha." Kaptan sarsılarak yutkundu. "O zaman mürettebatı Gianco sağlıyordu ve o adamlar çok acımasızdı - Dönüşen'in yüzünü et keser gibi jiletle kesmişlerdi." Alnından terler boşandı. "Onları 'ya bıraktım ve ondan sonra ne olduğunu bilmiyorum."

"Değişken sudan çıkar çıkmaz neye benziyordu?"

Kaptan erkeği tarif ettiğinde, güvertedeki tüm BlackSea üyeleri hareketsiz kaldı. Bir klan arkadaşını tanımışlardı ve her biri Bowen'la aynı şiddeti uygulamak istiyordu.

"Gianco'nun sağladığı ekibi tarif et" dediğinde Miane'nin yüzü ifadesizdi.

Ona hastalıklı bir gülümseme veren adam, "Gizli kameramla her zaman bir fotoğraf çekerim. Olur da biri bana kazık atmaya kalkarsa diye." Yavaşça elini cebine atarak küçük bir telefon çıkardı. "Burada."

"Bu piç boğulacak," diye Malachai. "Bo?"

Suyun içinde başını suyun üstünde tutmaya çalışan mürettebatı görmek için dönen Bo, çağrı yapmak için acele etmedi. "Onu içeri getirin. Onunla işim bitmedi."

Mal adamlarından birine başıyla bir ağ atmasını işaret etti. Ağla mavi dudaklı ve neredeyse baygın erkeği güverteye taşıdılar ve diğer pisliklerin önünde titremesi için ağın içinde bıraktılar.

"Önceki mürettebat da insan mıydı?"

Kaptan bakışlarını tayfadan tekrar Miane'e çevirdi. "Hayır, Psy."

"Peki ya Gianco?"

"Changeling. Hepiniz gibi bir balık."

Miane kaptanın terleyen yüzünü inceledi. "Nereden biliyorsun?" "Onu bir kez takip ettim, bana ilk kez bir iş için geldiğinde.

O zaman kaçakçılık yapıyordu. Onu okyanusa dalarken gördüm, sonra koca bir balığın yüzerek çıktığını gördüm. Gianco'nun geri geldiğini hiç görmedim." Tekrar yutkundu. "Ve gözleri ... sinirlendiğinde birkaç kez o siyah şeyi yaptı."

Miane'in obsidyen gözleri kaptanın yüzünde kırpışmadan kaldı. "Bu telefonda Gianco'nun bir fotoğrafı var mı?"

"Hayır, tekneme hiç binmedi. Gizli kameramı kullanamadım ama onu tarif edebilirim."

Bu tarif KJ'ye tam olarak uyduğunda acı verici bir şok ve ihanet dalgası güvertede dalgalandı. Sert sesi ve naneli sakız çiğneme alışkanlığına kadar. "Gianco bu iş için sizinle ne zaman temasa geçti?"

"Onu gemiye almadan sadece iki saat önce. Dediğim gibi, yakınlarda olduğumuz için şanslıydık. Diğer işimiz yasaldı, bu yüzden yetkililere bir rota çizdim."

Bu da KJ'nin okyanusa dalışından sağ çıkıp sorusunu cevaplıyordu.

"Başka ne biliyorsun?" Miane kanında dolaşan öfkeyi belli etmeden sordu.

Çok fazla bir şey olmadığı ortaya çıktı, ancak kaptan onlara genellikle Gianco ile ilgilendiği belirli "rıhtımları" söyledi - tahmin edilebileceği gibi kaypak bir karakterdi ve uzun boyunca ortadan kayboluyordu. KJ'nin çalışma programına uyacağına şüphe yoktu.

"Üçünü de kilit altına alın," dedi Miane kesin bir ifadeyle.

Ancak Kaia'yı kaçıranlar yaralarına hiç dikkat edilmeden sürüklenerek götürüldükten sonra Bo tekrar konuştu. "KJ."

"O benim." Miane'in sesi taş gibiydi. "Başka kimse yaklaşmayacak."

Heenali Bo'nun sorumluluğundaydı. "Eğer yüzünü insan ağında patlatmamı istiyorsan, söyle."

Miane evet ya da hayır diye cevap vermedi ve o da bunun kendi başına bir cevap olduğunu varsaymadı. BlackSea'nin İlk'i söz konusu olduğunda hiçbir şeyi varsaymamak gerekirdi.

Malachai'nin gözleri şehrin yanında sallanan tekneye gitti. "Ben inceleyeceğim, bakalım işe yarar bir şey bulabilecek miyiz?"

Mantık, Bowen'ın öfkesine soğuk bir çizgi çekti. "Onu şehirden ayırmalısın."

Hem Miane hem de Malachai ona bakınca, "Bu anlaşma gemi denizdeyken yapılmış olabilir ama kaptan daha önce KJ için çalışıyordu. Ben KJ'nin yerinde olsaydım, uzaktan patlatılabilecek bir patlayıcıyla birlikte bir yere bir takip cihazı koyardım. KJ takip cihazını kontrol eder etmez teknenin olması gereken yerde anlayacaktır."

"Kahretsin, haklı." Malachai çoktan ipi çözmek için koşmaya başlamıştı.

O ve diğer birkaç BlackSea Dönüşeni suya atladı ve tekneyi tekrar demirlemeden önce kelimenin tam anlamıyla güvenli bir mesafeye itti. Sadece şehrin artık tehlikede olmadığını görene kadar bekleyen Bo, itici ihtiyaca teslim oldu. "Kaia hâlâ revirde mi?"

Miane ona hemen bir cevap vermedi. "Krychek'in işbirliğini nasıl sağladınız?"

"Bu benimle onun arasında." Alfadan alfaya bakışlarını onun üzerinde tuttu. "Bilmen gereken tek şey BlackSea'nin ona hiçbir şey borçlu olmadığı."

Miane başını hafifçe eğdi. "Kaia şifacıların yanında ve öfkeyle sana gelmeyi talep ediyor."

Büyük bir patlama ufku ikiye böldü, gökyüzü sarı, turuncu ve kırmızı renklere büründü ve deniz de aynı şekilde yansıdı. Yukarıdan alevli enkaz yağıyordu ama sudaki tüm şekil değiştirenler patlama anında suya dalmış ve tehlikenin çok ötesinde yeniden ortaya çıkmışlardı. Tekne ve onunla birlikte tüm fiziksel kanıtlar da yok olmuştu.

"KJ'yi takip etmek için elimizde bir başlangıç noktası var," diye mırıldandı Miane. "Ayrıca kaptanın telefonundaki fotoğraflar da elimizde. Bir av başlatmak için yeterli."

O av kanla bitecekti.

Güzel.

Bölüm 72

Değişken şifacılar M-Psy ile çoklu yetenekleri paylaşırlar ve yine de bu yakınlaşma bilimsel literatürde hiç incelenmemiştir.

-Dr. Natia Kahananui'nin taslak makalesi

Yaşlı kadın yüzü üzerinde çalışırken **KAIA** şifacının dokunuşları altında **sessizce oturuyordu** ama içi duygu karmaşası içindeydi. Patlama sesini duyar duymaz Bowen'a tek nedeni, onu içinde güvende ve güçlü hissetmesiydi ve yüzüne yapılanları gördüğünde nasıl görüldüğü yüzündendi. Eğer biraz sabır aldığı darbelerin kanıtlarını yumuşatacaksa, o zaman o sabrı bulacaktı.

parmaklarından sıcaklık yayılıyor, klanın enerjisi ellerinden akıyordu. Miane odadayken olağanüstü bir şekilde daha güçlü olmuştu, gücünün öfkesi boğmak yerine koruyan siyah bir dalgaydı.

"Kırıkları iyileştirmeyi başardım," diye mırıldandı şifacı, kaşlarının arasında konsantre bir ifade vardı. "Şişlik çok kötü görünmüyor ama morarma birkaç gün daha devam edecek."

"*Mahalo*, Rani." Arkadaşı odaya girdiğinde Kaia yüzünün morarmış tarafını sıvazlamak için uzanıyordu. "Bo!" Revir yatağından atlayarak onun kollarına koştu.

Etrafında kilitlendiler, sıcak çelik ve koruyucu ısı. Kaia, Rani'nin uzaklaşıp kapıyı arkasından kapattığını hayal meyal fark etti, dikkatini tepki olarak titreyen eşine vermişti.

"Onlarla *savaşım*," dedi, çenesine öpücükler kondurarak. "Başlangıçta sadece birkaç saniye korktum ve sonra çıldırdım."

Daha fazla öpücük, onun kokusu ciğerlerinde. "Onu o kadar sert ısırdım ki kanadı. Bana yumruk attıktan sonra bile korkmadım. Sadece sinirliydim, kasıklarına diz atamayacak kadar sersemlemiştim."

Bowen alnını onunkine bastırdı, yüz ifadesi gururla sertleşmişti. "Artık korkmuş küçük bir kız değilsin."

"Hayır," diye fısıldadı yara izlerini aralayan ve iyileştirici ışığın içeri girmesini sağlayan bir gülümsemeyle. "Ne olursa olsun, sevdiğim insanlara bir daha *asla* yardım edemeyeceğim." Daha iyi savaşılabilmek için insan formuna geçtikten sonra o teknenin güvertesinde çırılçıplaktı ve yine de kendisinden büyük üç yetişkin adamın onu o küçük odaya atıp kapıyı kilitlemesine yetecek kadar hasar vermeyi başarmıştı. "Tekrar içeri girdiklerinde ranzayı nasıl parçalayacağımı ve uçlarından biriyle kafalarına nasıl vuracağımı planlıyordum."

Bowen güldü, yüzündeki gerginlik sonunda kaybolmuştu. Kaba uçlu parmakları, hasarı değerlendirirken kızın morlukları üzerinde tüy gibi hafifçe gezindi. "Bu da bunu bir gurur nişanı yapıyor." Çürüğe yumuşak bir öpücük kondurdu.

Göz kapakları kapanan, gözleri sıcak ama gülümsemesi geniş Kaia, "Geleceğini biliyordum. Sadece kendimi yeterince uzun süre hayatta tutmam gerekiyordu ve sen de gelecektin." Bu onun içinde mutlak bir gerçek, itici bir alev olmuştu.

"*Her zaman* senin için geleceğim." Sert bir ses, daha yumuşak öpücükler. "Bu kadar çabuk geldiğim için biraz hayal kırıklığına uğradın, değil mi?"

Kendini kıkırdarken buldu. "Gerçekten biraz kafa patlatmak istiyordum."

Gözleri kilitlendi ve kahkahalar havayı doldurdu.

Prens onu kollarına alıp etrafında döndürdüğünde, üzerinde hava akımıyla uçuşan aptal bir hastane önlüğü olması umurunda bile değildi. Kendini prensinin yanında savaşçı bir prenses gibi hissediyordu, kendisi için ve eşine dönmek için savaşıırken yara bere içinde kalmış bir kadın.

Güçlüydü. Korkmuyordu.

"Seninle birlikte karaya çıkacağım," diye yemin etti ona, sonunda onu döndürmeyi bırakıp duvara yasladığında.

Gülümsemesi silinen inatçı arkadaşı başını salladı. "Hayır."

Ama Kaia revirde geçirdiği zamanı iyi değerlendirmişti. Adamın yüzünü avuçladı. "*Dinle.*" Adam ters ters bakınca kaşlarını çatarak, "Korkumun kaynağı her zaman karada sevdiğim insanları kaybetme korkusu olmuştur," dedi.

Kollarını iki yanına dayamış, ona dik dik bakmaya devam ediyordu. "Bu kadar derin bir travma öylece yok olmaz Kaia."

"Şifacıya sordum. Nadiren olduğunu ama şokun her iki şekilde de işe yarayabileceğini söyledi." Elini adamın ağzına bastırarak, "Anlamıyor musun Bo? Seni karada kaybetmekten çok korkuyordum ama *maviliğe kapıldım.*"

Sözleri havada asılı kaldı, güçlü bir dalgalanma.

"Beni mavilikler aldı," diye tekrarladı. "Karadan çok çok *uzağa*. Eğer beni kaçırınlar beni öldürseydi, beni mavilikte kaybedecektiniz. Karaya yakın hiçbir yerde." Bu gerçek, kilitli bir odada oturup bir ranzanın iskeletini sökebilmek için kendine gelmeye çalışırken onu kalbinin derinliklerinden vurmuştu. "Ailemi karada kaybettim ama onları toprak öldürmedi. Bir hastalık ve bir avuç bencil insan öldürdü. Bunlar her yerde var."

Avucunu öptükten sonra elini çekti. "Mantıklı olmak kolay bebeğim, ama Tanrım, karada olmak insanın içini parçalıyor." Sesi ezilmiş taşa dönüştü. "Seni acı içinde görmeye dayanamıyorum."

"*Bo.*" Onu tatlı, derin ve tüm benliğiyle öptü. "Bırak deneyeyim. İşe yaramazsa, acırsa, sana karşı dürüst olacağım ve bunu yavaş yoldan yapacağız." Kendisine zarar vermek isteyen silahlı saldırganlara karşı tek başına ayakta kalmanın verdiği coşku içinde olması mümkündü... ama Kaia öyle düşünmüyordu.

İçinde temel bir şekilde farklı hissediyordu.

"Venedik'in etrafı sularla çevrili." Parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Adriyatik diğer formum için uzak değil." İnsan olarak da güçlü bir şekilde yüzebiliyordu ama yunus formu okyanusta şık bir bıçak gibiydi. "Bırak ben deneyeyim."

"Hayır, bu sana çok fazla acı veriyor." İnatçı bir direnç. "Başka bir yol bulacağız."

Ama Kaia onun kalbini ellerinde tutuyordu ve kararlıydı.

İki hafta sonra Bo kendini iki kişi için yeterince büyük bir eve taşınırken buldu - ve Kaia'nın mutfağını geçen bir mutfağı vardı.

katı standartlar. Bu konuda taviz vermediği tek şey evin mümkün olduğunca çok su manzarasına sahip olmasıydı. Venedik lagünü kapılarının önünde uzanıyordu, Adriyatik ise evin tepesinden Venedik'ten denize doğru yol alan büyük yatların direklerini görebilecekleri kadar yakındı.

Ev ayrıca yüzeyin altındaki bir biyosfere bağlıydı, Kaia'ya Ryūjin'i hatırlatan şeffaf duvarlarla çevrili alt katın tamamı. Burası onların salonu olacaktı, hem insanlar hem de su dönüşenleri için bir karşılama alanı.

Teyzeleri, amcaları, arkadaşları, kuzenleri -Malachai de *dahil*- ve Miane onları eve taşımak için geldiler. Miane'in yaşlı büyükannesi, tehlikeli torununu çok sevdiği belli olan ve evini Venedik'te yapan, beklenmedik derecede tatlı ve nazik bir kadın, bir koltuğa oturmuş onları denetliyordu.

Dr. Kahananui ve Dex bu buluşmayı kaçırdıkları için hayal kırıklığına uğramışlardı ama bebek biraz daha büyüdüğünde ziyaret etme davetini hevesle kabul etmişlerdi. Lily ve Lily'nin doktor sevgilisi de Cassius ve diğer şövalyelerle birlikte toplantıya katılmışlardı.

Bowen'in en iyi arkadaşı yabancıların yanında pek iyi değildi ama huysuz Taji'den hoşlandığı belliydi. İkisi birlikte beyzbolun bugünlerde nasıl boka sardığından ve sabah insanlarına katlanamadıklarından mırıldandılar. Teizo ve Tevesi, artık fahri bir üçüz olduğu için ona Tassius demeleri konusunda şakalaştılar.

Ekipteki en şaşırtıcı kişi Heenali'ydi. Sessiz ve kederli bir şekilde ortaya çıkmış ve gün boyunca Kaia'nın yanından birkaç dakikadan ayrılmamıştı. BlackSea, Hugo'yu BlackSea'ye karşı işlediği suçlar hakkında hiçbir şey söylemeyen, unutulmaz şarkılarla dolu bir törenle denize gönderdiğinden beri bu böyleydi.

O aramayı Miane yapmıştı.

Lantia'nın rüzgârlı güvertesinde dururlarken Bo'ya "Hataları ne olursa olsun," demişti, "klan için hayatını feda etti. Bunu onurlandıracağız."

Sonuç olarak, Hugo'nun ailesi onun yasını bir kahraman olarak tutabilmiştir.

Kaia'ya gelince, kendi kederinin altında saf bir ışıktı. Zaman boyunca onu takip eden fobik acıdan eser yoktu. Aynı şey ailesi ve alfası için söylenemezdi. Tek bir üyesi bile

BlackSea'de durum hiç de iç açıcı görünmüyordu; ta ki bu evin kısmen su altında kaldığını ve ilk iki katının kalıcı bir sel hattının altında olduğunu fark edene kadar.

Kaia suyun bu kadar yakınında olmasını seviyordu. Özellikle de anahtarları aldıkları gün ona orijinal ön kapıyı elden geçirdiğini söylediğinde; evin kuru üst kısmı ile biyosfer korumalı alt katı arasında sıkışmıştı. Birinci kata ulaşmalarını sağlayan korumalı bir geçit dışında, ikinci kat güçlendirilmiş ve sürekli olarak su altında kalmıştı - biyosferlerin ve evlerin nasıl dengede tutulduğuyla ilgili bir şey. Hassas ama sabit bir denge. "Mühendisler aşağı inmelerini, kapıyı tamir etmelerini ve güvenli bir şekilde yüzerek girip çıkabilmeniz için bir hava kilidi oluşturmalarını söyledim."

Evlerini ve çevredeki su yollarını keşfedebilmeleri için ona bir dalış kıyafeti ve nefes alma teçhizatı giydirmişti. Bo en iyi ihtimalle basit bir ama kapsamlı dersler için kayıt yaptırmıştı. Eğer eşi maviliklere ve derinlere doğru yüzecekse, kalbini tırmalayan korku kadar onunla birlikte gelecekti.

Bu korkuyu görmüş, gecenin derinliklerinde avucunu kalbinin üzerine koyarak onu öpmüş ve şu anki beceri seviyesinde yavaş ve beceriksiz olmasına rağmen yüzüşlerine katılmasını engellemeye çalışmamıştı. Kaia bu korkuyu çok iyi anlıyordu ama artık karada herhangi bir korku hissetmiyor gibiydi.

Bo değişimin gerçek olduğuna inanmak istiyordu ama onun çektiği acının korkunç derinliğine tanık olmuştu ve bir şiddet eyleminin ona acı yerine mutluluk getirdiğini kabullenemiyordu. Bunu düzeltecek tek şey zamandı - ki Dr. Kahananui'nin deneysel tedavisi artık zamana sahiplerdi.

İkinci olarak implante edilen Cassius, bir hafta içinde kendi tedavilerine başlayacaktı.

"İkinizin psişik düzlemde birbirinize bağlı olduğunuzu biliyor musun?" Kaia bir gece yatakta en iyi arkadaşıyla tanıştıktan ve Cassius'u herkesin etkileyebileceği kadar etkiledikten sonra ona bunu söylemişti. Yanında en sevdiği cevizli turtayı getirmiş olmasının da zararı olmamıştı.

"Beni şaşırtmadı." Merak eden Bo ona nasıl bildiğini sordu.

Değişken bir telepat olarak beyninin Psy beyinleri gibi çalışmadığı ortaya çıktı; bağlı olduğu ağı göremiyordu ama hissedebiliyordu.

Klanı onun bir telepat olduğunu ve hayatta kalmak için bu psişik ağa ihtiyaç duyduğunu fark ettiğinde, çiftleşme bağı onu çocukken kanla bağlandığı ağdan çekip çıkarmıştı. "Bebe'nin bu kadar yaşlı olması iyi bir şey," diye fısıldadı Kaia. "Bebekken hastalandığımda tam olarak neyin yanlış olduğunu biliyordu."

Gözleri ışıkla parlayarak oturduğu yerden ona ; saçları göğsüne dökülen, havayı hindistan cevizi ve tiare çiçekleriyle kokulandıran bir siren. "Sana kaç insanın bağlı olduğunu bilmek ister misin?" Parmakları sanki yüzlerce... binlerce ipliği hissedebiliyormuş gibi havada dokundu. "Çok kırılgan, çok ince, Dönüşen bağları gibi değil, ama onlardan o kadar çok var ki kırılmaz hale geldiler."

Bo hayatının çoğunu telepatlardan nefret ederek geçirmişti ama o anda hissettiği tek şey meraktı. "Bu nasıl mümkün olabilir? Cassius ve şövalyeleri anlayabiliyorum. Birlikte cehennemi yaşadık. Ama diğerleri?"

"Seni alfa olarak kabul ediyorlar." Yumuşak bir mırıltı, yüzü yeni evlerinin penceresinden süzülen ay ışığıyla öpüşüyordu. "Seninle tartışalar bile, seni liderleri olarak görüyorlar."

Ağlardaki değişime rağmen, Bo'nun onun psişik sağlığıyla ilgili hiçbir korkusu yoktu; onun içinde yaşamla parladığını hissedebiliyordu.

Dün sokakta bir Psy çocuğuyla karşılaşmış ve küçük kız ona telepatik bir oyun öğretmişti. "Pippi yetişkin olduğuma ve bunu bilmediğime inanmadı." Başını geriye atarak güldü. "Ayrıca, görünüşe göre telepatim farklı 'kokuyor'. Vahşi."

Onun kadar vahşi.

Bowen'ın ailesi ise hem deneyin sonucundan hem de Bowen'ın aşık olmasından dolayı çok mutluydu. Son birkaç gündür Bo ve Kaia'yla birlikte kaldıkları için Kaia'ya kısa sürede hayranlık duymaya başlamışlardı.

Hayat Bo'nun hayal edebileceğinden daha güzeldi ... ama bir kara bulut vardı.

"Bo," diye sormuştu Kaia, Lantia'nın revirinde yeniden bir araya gelmelerinin ardından, "Krychek'in yardımını almak için neyi takas ettin?"

Yaptığı şey için onu hâlâ affetmemişti, özellikle de Krychek psişik işaretleyicisini çağırmadığından beri. Bu her an düşebilecek bir kılıçtı.

Sonsöz

† あ8z39i

-Giriş etiketlendi: Malachai Rhys (resim ektedir)

KAIA gondolun **içinde otururken**, gece için giyinmiş görkemli bir kadın olan Venedik, kanalın iki yanından ışıldayarak geçiyordu. Bazı restoranlardan müzik, diğerlerinden sohbet ve kahkahalar fısıldanıyordu. Burada bir restoran açmayı düşünmüştü, çünkü elbette sadece elleri üzerinde oturma fikri gülünçtü.

Yemek pişirmek onun için bir aşk, bir zevkti.

Sonra Bowen elinde tüm şövalyelerinin imzaladığı bir dilekçeyle gelmiş ve ona İttifak Karargâhı'nın resmi aşçısı olarak bir pozisyon teklif etmesini istemişti. O zamana kadar hepsini akşam yemeğine davet etmişti ve yemeklerini bu kadar çok sevmeleri onu memnun etmişti - kesinlikle iyi beslenmeye ihtiyaçları vardı; hiçbirinin özellikle beslenmediği açıktı.

Onlara ters ters bakmış ve bunu onlara söylemişti. Karşılığında onu sahiplenmeye karar vermişlerdi. Kaia için, artık kalbinde BlackSea ile aynı yeri tutan bu insan *ohana*'sının ortasında olmak, onun değişken doğasına son derece uygundu.

Ryūjin'deki herkesi özlemişti ama saklanarak çok uzun zaman geçirmişti. Artık kanatlarını açıp eşiyle birlikte bir hayat yaşama zamanıydı. Tansy ve Sera şimdiden uzun bir ziyaret planlıyorlardı ve diğerleri de gelecek, meraklı, sevecen ve hoş karşılanacaklardı ve Ryūjin'de yaptığı gibi onlar için yemek pişirecekti.

Bebe o kadar uzağa seyahat etmek için çok yaşlıydı ve onun için Kaia, Bebe onu görmek istediği sıklıkta geri dönüyordu. Arada, Bowen ve Bebe satranç hamleleri üzerine düşünürken ve sinsi bir tam cepheden saldırıya karşı faziletlerini tartışırken o da büyükannesiyile sohbet ediyordu.

Yeni insan ailesi ona merkezin derinliklerinde, Venedik'in pırıl pırıl sularına bakan sualtı biyosfer bölümünde bir mutfak inşa ediyordu.

"Bizi bir aile yapıyorsun."

"Ne?" Gözlerini, kendisi için psişik özgürlüğünü takas etmiş olan muhteşem, inatçı eşine çevirdi. Kaleb Krychek bu seçeneği kullanmamaya karar verse bile, Bowen gezegendeki en acımasız adamlardan biriyle bir *ömür boyu sürece*cek bir iyilik pazarlığı yapmıştı.

Tanrılar, onu seviyordu. Ve tanrılar, onu suyun altına itmek ve kendinden bu kadar çok vazgeçtiği için ona bağışlamak istiyordu. Onun için kendini zincire vurmuştu. Ayrıca Krychek onun aracılığıyla örgütü manipüle etmeye kalkışırsa kendisini İttifak'tan uzaklaşmak zorunda kalabileceği bir konuma sokmuştu.

"Gözümü kırpmadan tekrar yaparım."

Kız öfkeyle yumruklarını göğsüne vurduğunda söylediği şey buydu. Adama tapmaktan başka ne yapabilirdi ki? Ona çok kızgın olsa bile.

"Biz, karargâhtaki herkes," dedi, sesi duygusallıktan boğuklaşmıştı. "Daha önce yakındık ama eksik olan bir şey vardı. Kalp." Onları, kadife elbiseli bir kadının kemanla neşeli bir melodi çaldığı, peri ışıklarıyla süslenmiş bir trattoria'nın önünden geçirdi. "Şimdi orada, inşa ettiğimiz mutfakta ve şu anda çalışan tek bir ocağınız olmasına rağmen herkesin her zaman uğramasında. Merkez artık sadece ilgili değil, *ohana* ile de ilgili."

Serin gece rüzgârı yanaklarını öptü. "Ben de öyle hissediyorum," dedi onun için hissettiği her şeyle birlikte canını acıtan bir gülümsemeyle.

"Eski ailemle iç içe geçen yeni bir aile."

İki gün önce uğradığında Miane'in kararlılığı "Mutlusun" olmuştu. "Güzel. Bir şeye ihtiyacın olursa, benden biri olarak kalacaksın."

Bu tam olarak doğru değildi. Kaia'nın ilk sadakati Bowen'a idi. Ama ilk'inin anlamını biliyor, onu yönlendiren sevgiyi anlıyordu. Miane dış dünyaya sert görünse de kendi halkı için şiddetli bir sevgi ve intikam gücüydü. KJ maviliğin içinde kaybolmuştu ama Miane onun saklanmasına izin vermeyecekti. Onu bulacak ve iğrenç suçlarının bedelini ödetecekti.

Bundan çıkan tek iyi şey, BlackSea'nin her üyesinin bulunması zor bir yerde benzersiz bir minyatür dövme yaptırması fikriydi. Kulağın iç kabuğunda, ayak parmağının alt kıvrımında, buklelerin ağırlığının altında, saç çizgisi boyunca gizlenmiş veya zaten var olan bir dövmenin karmaşıklığında. Dünyanın farklı alfabelerinden karakterlerin sayılarla karıştırıldığı saçma bir koleksiyon. Her biri bir ışınlanma kilidi için yeterince benzersiz olan rastgele kısa kod dizileri.

Vasic Zen, Kaleb Krychek'le Kaia'yı nasıl bulduğunu konuştuktan sonra bu fikri test etmiş ve işe yaramıştı. Görünüşe göre biraz farklı türde bir telekinetik odaklanma gerektiriyordu ama Oklar Üçlü Birlik adına bu odaklanmayı öğrenmeye istekliydiler.

Dövmeleri Kaia'nın geniş klanına yaymak zaman alacaktı ama Armand ışın ve istediği zaman titizlikle organize ; şimdiden tüm dünyayı küçük ızgaralara bölmüş ve insanları önce en uzaktaki ve savunmasız üyelerini bulmaları için görevlendirmişti. Mürekkeplenip mürekkeplenmemek elbette bir seçimdi ama şu ana kadar herkes, kaçırıldıkları takdirde klanın güvendiği bir ışınlayıcının onları bulmasını , neredeyse görünmez olan bu işaretlemeyi kabul etmişti.

Hangi ipin hangi klan üyesine ait olduğu bilgisi - ve bu dövmelerin görüntüleri - hiçbir şeye bağlı olmayan ve *yalnızca* Miane ve Malachai tarafından erişilebilen bir veritabanında tutuluyordu ve erişim kodlarını kasıtlı olarak anonim bir üçüncü kişi bir arıza emniyeti olarak tutuyordu. Konsorsiyum veri tabanını ele geçirip BlackSea'nin insanlarını kaçırmak için kendi ışınlayıcılarını kullanmayacaktı.

"Adrian Kenner insanların köprü olduğunu söylemişti," diye mırıldandı Bowen ipeksi karanlıkta geçen uzun dakikalardan sonra. "Ama bu kez, o ."

Kaia başını hafifçe yana eğdi. "Hayır, biziz." Dostluklarını yok etmek isteyenlerin tüm çabalarına rağmen, İttifak ve BlackSea artık sonsuza dek birbirlerine bağlıydı. Çiftleşme sonsuza dek sürecekti. "Çocukları sever misin?" Bu ona sorduğu bir soruydu ama ona sorma fırsatı hiç olmamıştı. "Senden harika bir baba olur." Koruyucu, onurlu, sevgi dolu.

Nefesini içine çekti. "Evet," dedi kabaca. "Ama Kaia-"

"Biliyorum." Bowen, Kaleb Krychek'e borçlu olduğu sürece, kardinalin Bo'dan ne talep edeceğini bilmedikleri sürece dünyalarına bir çocuk getiremezlerdi; bu onun zihnini parçalamak ya da onu Krychek için etkin bir şekilde çalışmaya zorlamak anlamına geliyordu. "Sadece bunu bilmen gerektiğini düşündüm."

Yüzü acımasız çizgilerle belirlenerek, "Seçimimden asla pişman olmayacağım," dedi. Kaia onun kafasına bir şey fırlatmak istedi. "Sen imkânsızsın."

Ama o onundu.

"Eve geldik." Ödünç aldığı gondolu tam da gondolcunun istediği yerde durdurarak indi, sonra da kızın inmesine yardım etti.

Evlerine doğru arnavut kaldırımında yolda yürüyorlardı Kaia'nın bakışları suya bakan bir çifte takıldı. Kadın beyaz bir bere ve ona uygun bilek boyunda bir palto ile parlak kırmızı botlar giymişti. Adamın yüz profili tuhaf bir şekilde tanıdıktı. O anda döndü ve gözlerinin beyaz yıldızlarında yakındaki bir tavernanın renkli ışıklarının yansıması parladı.

"Krychek." Bowen'ın sesinde sertlik ya da öfke yoktu; pazarlığını yapmıştı ve buna saygı duyacaktı. "İşaretçini mi çağırıyorsun?"

Kaia çılgılık atma isteğiyle savaşıırken, dünyanın en ölümcül adamlarından biri yanında duran gece mavisi gözlü kadına baktı.

"Sahara bana pazarlığımızın devam edemeyeceğini açıkça belirtti."

"İyi niyetle yapıldı." Bowen çenesini ayarladı. "Geri adım endişelenmene gerek yok. Sen üzerine düşeni yaptın. Ben de benimkini tutacağım."

"Korkarım geri adım atan benim." Kardinal bir kaşını kaldırdı, yüzü o kadar yakışıklıydı ki göz korkutucuydu. Kaia Bowen'ın sıcak insanlığına bir santim daha yaklaştı.

"Yeni bir pazarlık yapacağız," diyordu Krychek. "Bana tek bir kişisel iyilikten başka bir şey borçlu değilsin. Politik değil. İki adam arasındaki bir şey, benim sana yaptığım iyilik gibi."

"*Kaleb.*" Kaleb Krychek'in arkadaşı sanki ölümcül, acımasız ve iyi kesimli bir takım elbise giymiş bir köpekbalığı değilmiş gibi kaşlarını çatarak ona baktı.

Gülümsemedi ama "Şövalye bir iyiliği karşılıksız kabul etmez" derken beklenmedik bir yumuşaklık vardı.

"Borçlarımı ödüyorum." Bowen'ın vücudu kaskatı kesilmişti. "İlk anlaşmaya bağlıyız."

Sahara adlı kadın gözlerini devirerek Kaia'yla konuştu. "Anlamasını sağla."

Kaia Bowen'pazusuna doladığı eliyle onu sıktı. "Bu bir iyi niyet göstergesi." Arkadaşlık değil, henüz öyle bir şey yoktu ama doğru yönde atılmış bir adımdı. "Kaleb seni köşeye sıkıştırma ihtiyacından faydalanmayacak."

"Aslında," dedi Kaleb ona gecenin en karanlık saatlerini hatırlatan bir sesle, "isterdim. Ama Sahara vicdanım varmış gibi davranmamı tercih ediyor." Bowen'ın bakışlarını tuttu. "İkimiz de dostlarımıza hesap vermeliyiz." Belli belirsiz bir gülümseme. "Eğer ikisini birden alt etmeye kalkışırsan benden daha cesur bir adam olursun."

Kaia'nın gözleri büyüdü; ölümcül kardinal ve her yönüyle tehlikeli bir yırtıcı olan Kaleb Krychek'in espri anlayışı olduğundan yüzde doksan emin olduğunu söylese Malachai ne derdi acaba? Ancak bu özel hayranlık bekleyebilirdi.

Bowen'ı diğer çiftin duyamayacağı bir yere çekerek, "Köprüler ince havanın üzerine inşa edilir. Birisi ilk tahtayı, ilk tuğlayı koymalı, riski almalı."

Yüzünü buruşturdu. "Kaleb Krychek ile arkadaşlık mı?" Sesi sanki ondan bıçak yutmasını istiyormuş gibi çıkıyordu.

"Henüz o kadar ileri gitmene gerek yok," diyerek ellerini göğsüne koyarak rahatlattı, kalp atışları avuçlarının altında çok güçlü ve emindi. "Arkadaşlık konusunda da iyi olduğunu sanmıyorum." Kaleb Krychek gibi bir adam muhtemelen sadece çok az kişiye güvenirdi - tıpkı kendisi gibi

dostum. "Kişisel bir iyiliğe karşılık kişisel bir iyilik. Bu adil ve aynı durumda Malachai ile yapacağın pazarlığın aynısı."

Bowen'ın çenesi çalıştı. "Egom zedelendi," diye mırıldandı.

"Sana geldi çünkü eşi onu zorladı." Kaia onun göğsünü dürttü.

"Eşleşen ezik egolara sahip olabilirsiniz."

Bowen'ın gözleri kısıldı ama Bowen onu diğerlerinin yanına çekince Krychek'e, "Bundan emin misin?" diye sordu.

Kardinal bir kez başını salladı.

"O zaman kabul ediyorum." Bowen elini uzattı.

Krychek elindekini cebinden çıkarıp salladı... ve bu hareketin psikik dalgalanması havayı sarsan görünmez bir deprem oldu.

Karşısındaki Sahara'nın yüzü açık ve yoğun bir gururla parlıyordu. Tüm bunlar, dünyanın büyük çoğunluğunda korku uyandıran ölümcül telekinetik kişiye yönelikti.

"Kahve içmeye gel," dedi Kaia düşüncesizce, Kaia kadar açık seven bu kadından hoşlanacağından birden emin olmuştu. "Bu öğleden sonra bir parti çay keki yaptım ve bir sürü kaldı."

"Pastaya bayılırım."

Kaia bir adım öne çıktı, Sahara da ona katıldı ve ikisi tehlikeli, güzel iki adamın gölgesinde yan yana yürümeye başladılar. Gizlice onlara baktığında, bir adım arayla yürümeye devam ettiklerini gördü, kadınlar kadar sessiz değillerdi.

Köprülerin inşa edilmesi zaman alır.

Ama bu gece Bowen Adrian Knight ve Kaleb Krychek birlikte ilk tuğlayı koymuşlardı.

Yazar Hakkında

New York Times çoksatan yazarı **Nalini Singh** yazma konusunda tutkulu. Çin'in çölleri, İskoçya'nın dağlık bölgeleri ve Antarktika'nın donmuş manzaraları kadar uzaklara seyahat etmiş olsa da, onu en çok büyüleyen şey hayal gücünün yolculuğu. Bir yazar olarak hayallerinin peşinden gidebildiği için çok mutlu.

Nalini güzel Yeni Zelanda'da yaşıyor ve çalışıyor. Kendisiyle doğrudan web sitesi üzerinden iletişime geçebilirsiniz: nalinisingh.com. Siteyi ziyaret ederken, Nalini sizi Psy-Changeling ve Guild Hunter serileri hakkında güncel haberlerin yanı sıra dünyalarında geçen ücretsiz kısa hikayeler de dahil olmak üzere eğlenceli özel ekstralar için haber bültenine katılmaya davet ediyor.

Ayrıca kendisini twitter.com/NaliniSingh, facebook.com/authornalinisingh ve instagram.com/authornalinisingh adreslerinde de bulabilirsiniz.

Penguin
RandomHouse
PENGUEN YAYIN GRUBU

*Okuma listenizde
sırada ne var?*

[Bir sonraki
keşfedin harika
kitabınızı !](#)

Kişiselleştirilmiş kitap seçimleri ve bu yazar hakkında güncel haberler alın.

[Şimdi kaydolun.](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.